PĀRŚVANĀTHA PURĀṆAM

OF

PĀRŚVA PAṆḌITA

Edited by

M. MARIAPPA BHAT, M.A., L.T.

Head of the Department of Kannada

AND

M. GOVINDA RAO, M.A., B.O.L.

Junior Lecturer in Kannada

UNIVERSITY OF MADRAS

1954

Rs. 12-8-0

ಮದ್ರಾಸು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ: ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨

ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತ ವಿರಚಿತಂ
ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಸಂಪಾದಕರು

ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ ಭಟ್ಟ, ಎಂ. ಎ., ಎಲ್. ಟಿ.

ಮತ್ತು

ಎಂ. ಗೋವಿಂದ ರಾವ್, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಒ. ಎಲ್.

೧೯೫೪

Printed by

SHARADA PRESS

MANGALORE

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

PREFACE

Parsva Pandita, whose great work Parśvanatha Purana is printed and published now for the first time was a poet of the first half of the 13th century and lived in the court of the Ratta king Karthavirya IV. The poet has praised this king very much in his work. He says that this king was a support to the men of arts, a well-wisher of good people, of good conduct farsighted, of beautiful form etc.[1] That the poet had the titles of 'Sukavijana Manoharsha Sasyapravarsham'[2] 'Vibudha Janamanah Padmini Padmamitram'[3] and 'Kavikula Tilakam'[4] is evident from the work itself. Whether these titles were given to him by his patron or by the learned men of the royal court is a matter of conjecture. It is likely that Karthavirya IV, being very much pleased with the poetic genuis of Parsva, might have bestowed these titles on him. Whatever the case may be, it is a matter for satisfaction that the poet has proved himself to be worthy of these titles. He is a poet of outstanding merit and his work, written in champu style, is of a high order.

Parsva Pandita has chosen to reveal his identity to some extent in his work. We learn something about the poet and his time from Parsvanatha Purana. The poet says that his father was Lokana Nayaka, his mother was Kamiyakka and his elder brother was Nagana, who was in some good position.[5] He was a disciple of Sri Kumudendu or Kumudachandra whom he extols in Asvasa 1, Verses 45, 46. His *diksha guru* seems to have been Vasupujya, who is mentioned respectfully in this work.[6]

It has been already said that the poet lived in the time of Karthavirya IV. This king has been described to be the son of

---

1. Parsvanatha Purana Asvasa 16, Verse 186.
2. Ibid ,, ,, 1, Verse 88.
3. Ibid ,, ,, 1, Verse 89.
4. Ibid ,, ,, 1, Verse 90.
5. Ibid ,, ,, 1, Verse 92.
6. Ibid ,, ,, 1, Verses 31, 32, 33.

Laxmideva and Chandrikadevi whom the poet Nemichandra has praised in his Lilavathi.[7] From inscriptional evidence, we find that their son, Karthavirya IV was ruling between the years 1204—1219 A. D.[8] The Court poet of this king must have been living about this time *i. e.*, the first quarter of the 13th century. In Asvasa 16 Verse 187, the poet has given the date of the completion of his Parsvanatha Purana as Saka year 1144 which corresponds to 1222 A. D. He seems to have written an inscription also. The date of this inscription is 1205 A. D. This happens to be the earliest reference to the date of the poet. While praising earlier Kannada poets, he mentions Achanna, the author of Vardhamana Purana who lived in the latter half of the 12th century. There is also mention of his teacher Nandiyogisvara who must belong to that period. These facts confirm the date of Parsva.

A good number of religious teachers and poets have been mentioned in this work by the poet of whom some are very well known and some others can be identified with the help of inscriptions. The following are some of the *gurus* mentioned by him:—Veerasena, Jinasena, Gunabhadra, Somadeva, Vadiraja, Munichandra, Srutakeerthi, Nemichandra, Vasupujya, Udayachandra, Ramachandra, Nandiyogisvara, Subhachandra, Kumudachandra, Kamalasena, Madhavendu, Lalithakirthi, Devanandi, Bhavasena, etc.

In the inscription which is said to have been written by Parsva, the following have been mentioned:—Maladharideva, Nemichandra, Subhachandra, and Lalithakeerthi. The last three names have been mentioned by the poet in his Parsvanatha Purana also. Madhavachandra is mentioned in another inscription written by Balachandra Kavikandarpa.[9] This Balachandra seems to have lived in the year 1204 A. D. and was a disciple of Madhavachandra Traividya.

7. Karnataka Kavi Charite Part I page 255.
8. Journal of Bombay Branch of Royal Asiatic Society Vol. X, P. 187.
9. Epigraphia Indica Vol. XIII, P. 27.

Most of the poets mentioned by Parsva were authors of Jaina Puranas. Among them can be mentioned Gunavarma I, the author of Harivamsa or Neminatha Purana, Ponna, the author of Shanthinatha Purana, Pampa who wrote Adipurana, Ranna, the author of Ajithathirthankara Purana, Aggala who wrote Chandraprabha Purana, Abhinava Pampa who wrote Mallinatha Purana and Nemichandra, the author of Neminatha Purana. The other poets mentioned by him namely Boppana, Kesiyanna, Kavikama, Balachandra, Vasudeva might also have written some Jaina Puranas which were famous during the poet's time and which are lost to us.

Parsvanatha Purana contains the story of Parsvanatha, the 23rd Thirthankara, who is supposed to be a historical figure just like his successor Vardhamana Mahavira. He has been assigned to the 8th century B. C. by some scholars. About him, Dr. A. N. Upadhye, M.A. Ph.D. says "Modern research has accepted him as a historical person. Some meagre details about him are preserved in early literature. Parsva was the son of Asvasena, King of Benares and his Queen Vama. He lived for thirty years as a householder and thereafter performed severe and testing austerities as an ascetic. His pupils like Kesikumara lived at the time of Mahavira and held minor differences in dogmatic details, though the basic religious ideology was fundamentally the same as that of Mahavira" (The Indo Asian Culture).

Nahar and Ghosh, in the 'Epitom of Jainism' say "He was respected and worshipped as the prophet of the Law. He was a favourite of the people, clever, with the aspirations of a clever man, of great beauty, controlling his senses, lucky and modest. He was of blue complexion."

"Parsva seems to be the real founder of Jainism. He had undoubtedly better claims to this title. It is quite true that Jain religion is certainly older than Mahavira. The literary evidences in the Jain and Buddhist texts amply prove the

existence of a Nirgrantha order formed by Parsva before Mahavira."

"Throughout his life, Parsva, who got this name, as his mother was lying in the dark, saw a black snake crawling about by her side, was connected with snakes. So serpent was his cognisance. When he grew up, he saved a serpent from grave danger. He also saved a poor, terrified snake which took its shelter in a log of wood to which a Brahmin ascetic was setting fire. In this work, Parsva bore himself with great credit." (Parsvanatha: His Life and Doctrine by B. C. Law).

Barua in his "Pre-Buddhistic Indian Philosophy" says that Parsva was a man of practical nature and remarkable for his organising capacity.

A brief summary of Parsva's life history as narrated by our poet is given here for the benefit of the readers: Parsva is the son of King Asvasena and his Queen Bramhadattadevi. As a boy he had great beauty and immense powers. He acquired profound knowledge and became famous for his good qualities. One day, when he was in the prime of youth, he went out to see the beauty of Nature and came to the place where Kamatha, an ascetic, was performing meditation, surrounded on all sides by fire called *Panchagni* under the scorching sun. He saw a pair of snakes being roasted alive inside a piece of burning wood and scolded the ascetic for his folly. He taught him that *ahimsa* was the best of all virtues and kindness was the root of *dharma*. At first, Kamatha did not yield to him. He was, however, convinced when Parsva saved the lives of a pair of snakes from the piece of burning wood. Parsva caused them to bear '*Panchapadam*' after which they were born as Dharanendra and his wife in heaven. The wrath and shame of Kamatha knew no bounds but he could do nothing before Parsva who was all kindness and mercy.

When Parsva came of age, his parents wanted him to get married. But Parsva did not like married life and refused

to comply with their desire. At that moment, he was told of the renunciation of King Jayasena of Saketapura. This ushered in a new chapter in his life and he too decided to perform meditation and obtain *moksha*. Once, when he was engaged in deep meditation, he was disturbed by a heavy downpour of rain with peels of thunder. This was created by a demon who, in his previous birth, had been Kamatha and had a grudge against him. But in spite of all the disturbances, Parsva continued his meditation. Dharanendra came to his rescue and so the demon could not do him any harm. Parsva obtained *muktijnana*.

"Many men and women began to lead virtuous life being instructed by him. They formed an establishment which came to be known as the *thirtha*. Parsva was called a Tirthankara for establishing the *thirtha*. To the *thirtha* of Parsva, 15 *Pratyegabudhas* belonged, who expounded the sayings of the sages. Parents of Parsva and the other members of the family joined the *Sangha*.

"Parsva is said to have visited many cities, the prominent of which were Ahicchatra, Amalakappa, Savatthi, Kampillapura, Sageya, Rayagiha and Kosambi. Parsva attained Nirvana in 777 B. C., stretching out his hands, freed from all pain, on the summit of the mount Sammeda in the first month of the rainy season in the company of 83 persons[10] after fasting for a month even without drinking water.

"Parsva had eight ganas and eight ganadharas who were Subha, Aryaghosha, Vasista, Brahmacharin, Saumya, Sridhara, Virabhadra and Yashas. He had an excellent community of Sramanas with Aryadatta at their head, 38000 nuns with Puspacula at their head, 164000 lay votaries with Suvrata at their head, 327000 female lay votaries with Sunanda at their head.[11]"

10. 36 persons according to the Digambara.
11. Parsvanatha: His Life and Doctrine by B. C. Law.

The life stories of Parsva are many in number. The Parsvanatha Purana deals not only with the life story of Parsvanatha in his last incarnation but also his previous existences. It also contains gnomic sayings both on morality and worldly wisdom which have been given in the Kannada Introduction. This champu is the first comprehensive history of Parsvanatha in Kannada. Chavundaraya (978 A. D.) in his '*Thrishasti Lakshana Mahapurana*' has briefly narrated the story of Parsva in prose. To facilitate the readers to have a quick and complete grasp of the story and also to enable them to make a comparative study of both, the story of Parsva as given by Chavundaraya is published as an appendix to this work.*

It has been already said that Parsva had a disciple named Kesin. This disciple completely mastered the sciences of right conduct and acquired *srutha* and *avadhi jnana*. He was contemporaneous with Vardhamana and came into contact with him. Dr. Barua points out that Parsva who was a philosophic predecessor of Mahavira, had rules of conduct which needed a philosophic justification in order that they might not appear arbitrary or be confused with social conventions.

Jacobi in his Jaina sutras has thrown light on the relationship between Parsva and Mahavira as teachers. Parsva's order was a religious one. Mahavira founded a new school of his own after the model of Parsva but his only innovation was the adoption of chastity in the list of four vows of Parsva.

"The religion of Parsva was meant for one and all without any distinction of caste or creed. Parsva allowed women to enter his order. He laid stress on the doctrine of *ahimsa*. According to him, strict asceticism was the only way for the attainment of salvation. Fundamentally the doctrines of Parsva and Mahavira were the same, points of difference were only those concerning vows and garments. Parsva preached four vows instead of five. He allowed an under and upper garment but Mahavira forbade clothing altogether.

* Appendix 1.

Parsva's four vows were the following:

(1) Abstinence from killing living beings: A Jain (monk) is careful in his walk. He searches into his mind and speech. He is careful in laying down his utensils of begging. He eats and drinks after proper inspection.

(2) Avoidance of falsehood: A Jain speaks after deliberation. He comprehends and renounces anger, greed fear and mirth.

(3) Avoidance of theft: A Jain begs after deliberation for a limited space. He consumes his food and drink with the permission of his superiors.

(4) Freedom from possessions: The non-hankering after worldly possessions may be internal or external. The external hankering is an obstacle to religious practices and the internal hankering leads a person to the incorrectness of method, recklessness, thoughtlessness and moral contaminations.

To these four vows of Parsva, the vow of chastity was later added by Mahavira.

"It will not be out of place here to mention some of the tenets of the Jaina religion propounded and propagated by these Thirthankaras. It is their view that knowledge, faith and right conduct are the true causes of final liberations. Self is the one invincible foe together with four cardinal passions (anger, pride, deceit and greed) and the five senses. Love and hatred are heavy fetters; attachment is a dangerous one; having regularly destroyed them, one should live according to the rules of conduct. Love of existence is dreadful, passions are the fire which should be subdued. One should govern the unruly mind by the discipline of the law. The heterodox and the heretics have chosen a wrong path. The right path as pointed out by the Jinas is the most excellent. Old age and death carry away living beings. The Law is the refuge and the most excellent shelter. The Omnicient Jina has risen after

destroying the circle of births. He is the luminary who brings light into the whole world of living beings. Nirvana is the safe happy and quiet place which the great sages reach. It is freedom from pain and is difficult of approach. The sages who have got it are free from sorrows and they have put an end to the stream of existence."[12]

The Jainas come under the influence of such great religious teachers and preceptors from their early childhood and it is on account of this that they have come into such prominence in India. "The attention of an outsider" says Dr. Upadhye "is attracted by certain traits of Jainism and its followers; their splendid temples, statues and works of art; their monks given to the pursuit of learning and piety; the influence of the ascetic community on the lay followers and their consequent benevolence to society; their extreme kindness to the whole of sentient creation; and their strict vegetarian diet." He further says that 'their partiality for peaceful occupations is primarily due to their pacific religious principles.' Temple-building and writing of Thirthankara Puranas are considered among the Jainas as acts of faith and our poet can be said to have succeeded in both of them; he has helped in the construction of a Jina temple[13] and has given us the Puranic account of a great Thirthankara.

In editing this great work, we had to depend upon a single and imperfect manuscript copied for us from the original that is deposited in the Mysore Oriental Manuscripts Library. Our thanks are due to the curator of that Library and also to Sri T. S. Shama Rao, M. A., who has been instrumental for getting it copied and despatched to us. Futile attempts were made to get manuscripts from Jaina Central Library, Arrah and from Jaina Siddhanta Library, Moodabidare, S. K. Such being the case, we had to grope in the dark in several places where there were ommissions or mistakes in the original. We would not have

12. Parsvanatha: His Life and Doctrine by B. C. Law.

13. Inscription by Parsva: Appendix 2.

proceeded with the printing of this work but for our desire that such an important work should not be allowed to get lost. Those who are in possession of another and a better manuscript of this work will be doing a great service to the Kannada people by sending it to us for comparison.

Lastly, we have to thank all those who have helped us in the publication of this work. Our thanks are due to M/s. Sharada Press, Mangalore for the good printing and beautiful get-up of the book. We thank most sincerely the authorities of the University of Madras for sanctioning the publication of this classical work.

University Buildings,
Madras,
30-4-1954.

M. Mariappa Bhat,
M. Govinda Rao,
Editors.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಅಪ್ರಕಟಿತವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ಸದುದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾರ್ಯವನ್ನುಪಕ್ರಮಿಸಿದೆವು. ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಕವಿಯೆನಿಸಿದ್ದ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನ ಈ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣವನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವೆವಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನುಸುಳಿ ಕೊಂಡಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಔದಾಸೀನ್ಯವು ಕಾರಣವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದೆವು. ಮೂಡಬಿದರೆ ಜೈನ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರೆದೆವು; ಆರಾ ಲೈಬ್ರೆರಿಯವರೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆವು; ಮೈಸೂರಿನ ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸಿನ ಪ್ರಾಚ್ಯಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದೆವು; ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸನ್ಮಿತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಡನೆಯೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆವು. ಇವರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಪಕರಿಸಿದವರೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ। ತ. ಸು. ಶ್ಯಾಮ ರಾವ್, ಎಂ. ಎ., ಅವರು. ಈ ಮಹನೀಯರು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಾತೃಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪುತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಲ್ಲಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಯಾಗಲೀ ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಹಕಾರವಾಗಲೀ ದೊರೆಯದುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ "ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ—ಅವು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿತ ವಾಗಬೇಕಾದರೆ—ಅದಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು" ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಕರ ನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ನಾವು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪಾತಸ್ಖಾಲಿತ್ಯಾದಿ ದೋಷಗಳುಂಟು. ಆದರೂ 'ಯದೃಚ್ಛಾಲಾಭ ಸಂತುಷ್ಟಂ' ಎಂಬಂತೆ ನಾವೀ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಹೃದಯರಾದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಗುಣಗ್ರಾಹಿಗಳಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು.

ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರೆರಿಯ ಕ್ಯೂರೇಟರರಿಗೂ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತ ಶ್ರೀ। ತ. ಸು. ಶ್ಯಾಮರಾಯರಿಗೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಕರಿಸಿದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ। ಪಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟ, ಅಸಿಸ್ಟಂಟ್ ಲೆಕ್ಚರರ್, ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ

ಕಾಲೇಜ್-ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಇದನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ। ಶಾರದಾ ಛಾಪಖಾನೆಯವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟಣಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಲನುಮತಿಕೊಟ್ಟು, ಸಕಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಚಿರಋಣಿಗಳಾಗಿರುವೆವು.

ಮದ್ರಾಸು,
30–4–'54.

ಯಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ ಭಟ್,
ಯಂ. ಗೋವಿಂದರಾವ್.

ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಕವಿಕಾವ್ಯ ವಿಚಾರಂ

ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥಂಕರನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚಂಪೂರೂಪವಾಗಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಬರೆದ ಕವಿಯು ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು. ಈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಇವನ ತಂದೆ ಲೋಕಣನಾಯಕ; ತಾಯಿ ಕಾಮಿಯಕ್ಕ; ಅಗ್ರಜ ನಾಗಣ; ಗುರು ಶ್ರೀಕುಮುದೇಂದು ಮುನಿ; ದೀಕ್ಷಾಗುರು ವಾಸುಪೂಜ್ಯ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕವಿಯು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ—

[1] " ಲೋಕಣನಾಯಕಂ ವಿಬುಧಲೋಕನುತಂ ಪಿತೃ ಕಾಮಿಯಕ್ಕನ ।
ವ್ಯಾಕುಳಶೀಲೆ ತಾಯ್ ತನಗೆ ನಾಗಣನುತ್ತಮಭೋಗನಗ್ರಜಂ ॥
ಶ್ರೀಕುಮುದೇಂದು ನಿರ್ಮಳಯಶಃಪ್ರಸರಂ ಗುರು ವಾಸುಪೂಜ್ಯನಾ ।
ತ್ಮೀಕೃತತತ್ವನಾಗಿ ನೆಗಳ್ದಿಂ ಗುಣಮಂಡನ ಪಾರ್ಶ್ವಮಂಡನಂ ॥

ಇವನ ತಂದೆಯು 'ವಿಬುಧಲೋಕನುತಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಆತನು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿರಬೇಕು. ತಾಯಿಯಾದ ಕಾಮಿಯಕ್ಕನು 'ಅವ್ಯಾಕುಳಶೀಲೆ' ಇಂಥವಳ ಪುಣ್ಯೋದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಳಯಶಃಪ್ರಸರನಾದ ಶ್ರೀಕುಮು ದೇಂದು ಮುನಿಯ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನಾದ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ಗುಣಮಂಡಿತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕವಿಯ ಅಣ್ಣನಾದ ನಾಗಣನು 'ಉತ್ತಮಭೋಗ'ನೆಂದು ಹೇಳಿರು ವುದರಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದೂ, ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ಪಂಪನನ್ನನುಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಇವನಿಗೆ 'ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷಸಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ಷಂ'[2] ಎಂದೂ 'ವಿಬುಧಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀ ಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ'[3] ಎಂದೂ 'ಕವಿಕುಳ ತಿಳಕಂ'[4] ಎಂದೂ ಬಿರುದುಗಳಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕವಿಗೆ ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈತನ ಪೋಷಕನಾದ ಸವದತ್ತಿಯ ರಟ್ಟವಂಶದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಅಥವಾ ಆತನ ಆಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕವಿಗೆ ಈ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿದೆ.

---

1. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ೧ ೧ ಪ. ೯೨.
2. ,, ,, ,, ಪ. ೮೮.
3. ,, ,, ,, ಪ. ೮೯.
4. ,, ,, ,, ಪ. ೯೦.

ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯು ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನನ್ನೂ ಆತನ ತಂದೆತಾಯಿ ಗಳನ್ನೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ (ಅನು. ೨) ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಪುರಾಣದ ಪದ್ಯಗಳು ಹೀಗಿವೆ:—

[5] ವೀರಶ್ರೀನಿಧಿ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯತನಯಂ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣಕ್ಷೋಣಿಪಂ ।
ಕ್ಷೀರಾಂಭೋನಿಧಿ [ಚಂದ್ರನೂರ್ಜಿತಯಶಃ] ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯಂ ಕಳಾ ॥
ಧಾರಂ ಸಜ್ಜನ ಸೌಖ್ಯಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರಂ ಲೋಕನೇತ್ರಂ ಶುಭಾ ।
ಕಾರಂ × × × × ಸೊಗಯಿಪಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಿಕಾನಂದನಂ ॥

ಪೊಗರಂಭೋರುಹ ಸಂಭವಂ ಬರೆದತಿಸ್ಪಷ್ಟಾಕ್ಷರಶ್ರೇಣಿಸಾ ।
ಕ್ಷಿಗಳಾಶಾಧಿಪರಾರೆ ರಾಜಿಸುವುದಂ ವಾಚಾಳ ಭೂಪಾಳಕ ॥
ರ್ಜಗದೊಳ್ಪರ್ಕುಡಿ ಮಾಡದಂತಸಿಲತೋದ್ಯತ್ಪತ್ರಮಂ ತೋಱಿ ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ಱಟ್ಟಾನ್ವಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಖಿಲೋರ್ವೀ ಭಾಗಮಂ ಭೋಗಿಪಂ ॥

ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯನೃಪಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀ ಕವಿ × × × × × ವಿನೇಯಾ ॥
ನೀಕಶಿರೋಮಣಿ ನೆಗಲ್ದಿಂ ।
ಲೋಕಪ್ರಿಯಜಾತಕೀರ್ತಿ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥

ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಟ್ಟವಂಶದ ಮೂರು ಮಂದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜರ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯವನು ವೀರಶ್ರೀನಿಧಿಯಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು. ಇವನ ಮಗ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕ್ಷೋಣಿಪನು. ಇವನ ಹೆಂಡತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿ. ಇವರ ತನಯನು 'ಕಳಾ ಧಾರಂ ಸಜ್ಜನ ಸೌಖ್ಯಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರಂ ಲೋಕನೇತ್ರಂ ಶುಭಾಕಾರಂ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು. ಈತನೇ ಕವಿಯ ಪೋಷಕನಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಹೆಸರಿನ ಅರಸರು ರಟ್ಟವಂಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಇದ್ದಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.[6] "ಸವದತ್ತಿಯ ರಟ್ಟರು ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಮತ್ತು ಚಾಲು ಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಂಡಲಿಕರಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ರಾಜಧಾನಿಯು ಮೊದಲು ಸುಗಂಧವರ್ತಿ ಅಥವಾ ಸವದತ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ವೇಣುಗ್ರಾಮ ಅಥವಾ ಬೆಳ ಗಾಮಿಗೆ ಅದನ್ನು ಒಯ್ದರು. ಇವರ ಶಿಲಾಲೇಖಗಳು ಸೊಗಲ, ನೇಸರಗಿ, ಕೊಣ್ಣೂರ, ರಾಯಬಾಗ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇವರು ಲತ್ತನೂರಪುರವರಾ ಧೀಶ್ವರರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ." ಇವರು ಜೈನರು. ಇವರ ವಂಶಾವಳಿಯ ಪಟ್ಟಿಯು ಮುಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.* ಆ ವಂಶವೃಕ್ಷದಿಂದ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ರಾಜರು ಮೂರನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ಆತನ ಮಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಗ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ—ಇವರೇ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ

---

5. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ ೧೬ ಪ. ೧೮೬, ೧೮೭, ೧೮೮.
6. ಕರ್ನಾಟಕ ಗತವೈಭವ: ಶ್ರೀ ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾವ್.

*ಪೃಥ್ವೀವರ್ಮ
|
ಶಾಂತಿವರ್ಮ
|
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ I
|
ಅಂಕ
|
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ II
|
ಸೇನ
|
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ III
|
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವ I (ಹೆಂಡತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿ)
|
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ IV — ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
|
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವ II

ದೇವನು ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ಸುಮಾರು 1208ರಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆತನ ಮಗನಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ತಂದೆಯು ಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿರಬೇಕು. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈತನು ಯುವರಾಜನಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಾಧಾರವಿದೆ.[7] ಇವನು ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಇವನ ತಂದೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೂ ಕವಿಕುಂಜರನಾದ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಪೋಷಕನಾಗಿದ್ದು ಆತನಿಂದ ಲೀಲಾವತಿಯೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನನ್ನೂ ಆತನ ರಾಣಿಯಾದ ಚಂದಲದೇವಿಯನ್ನೂ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಲೀಲಾವತಿಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ.[8] ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ

---

7. ಅನುಬಂಧ ೨.

8. ಅಂಬುಧಿವೇಷ್ಟಿತಾವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೆ ರಾಜನೆಂದು ಲೋ।
ಕಾಂಬಿಕೆಯುಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಸತಿ ಚಂದಲದೇವಿಯೆ ದೇವಿಯೆಂದು ಸೇ॥
ವ್ಯಂ ಬುಧನೇಮಿಚಂದ್ರನೆ ಕವೀಶ್ವರನೆಂದು . . . .
. . . .
ಧರೆಯುಂರಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಕೆ ಲಕ್ಕಬರಿಸಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರೋರ್ವೀಶ್ವರಂ।
ಸಿರಿಯುಂತಾತನ ತೋಳೊಳಿರ್ಕೆ ಸತತಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿ॥

ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು, ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ, ರಾಜನಿಂದಾಗಲಿ, ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದಾಗಲಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು.

ಕವಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥರಚನಾಕಾಲವನ್ನು ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ–

[9]ಶಕವರ್ಷಂ ಚತುರಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಶಶಿಸಂಖ್ಯಂ ಚಿತ್ರಭಾನೂತ್ಥಕಾ ।
ರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧೋದಿತ ಪಂಚಮೀಧಿಷಣವಾರಂ ಪೂರ್ಣ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾ ॥
ಯ್ತು ಕವಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಚರಿತಂ ಪಾರ್ಶ್ವೋದಿತಂ ಕೂಡೆ ನ ।
ರ್ತಿಕೆ ತತ್ಕೀರ್ತಿವೊಲೂರ್ಜಿತಾರ್ಥ × × × × × ಳಂ ॥

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರಭಾನುಸಂವತ್ಸರವು ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯವಹೃತವಾದ ಚಿತ್ರಭಾನುವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಪೋಷಕನಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ಶಕ ೧೧೪೪ರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೨೨ರಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕವಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸಿರಬೇಕು. ಪಾರ್ಶ್ವ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೦೫. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯ ಕಾಲವು ಸು. ೧೨೦೫–೧೨೨೨ ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಕವಿಯು ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯ ಚರಿತೆಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಪೋಷಕನ ಮತ್ತು ಆತನ ತಂದೆಯ ಚರಿತೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾರಾಂತರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಆದಿಯ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ–

[10]ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯ ನಿಜಪದ ।
ಪಾರ್ಶ್ವಾನತ ಭುವನಪತಿಯ ಚರಿತಮನೊಲವಿಂ ॥
ಪಾರ್ಶ್ವಬುಧಂ ಸತ್ಕೃತಿಕೃತಿ ।
ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳತಿ ಚದುರರೋದುವಂತಿರೆ ಪೇೞ್ದಂ ॥

ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'ಭುವನಪತಿ'ಯು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನೆಂಬುದಾಗಿ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥವಾದರೂ ಕವಿಯು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಪೋಷಕನನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ರಾಜನು ಕವಿಗೆ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು.

ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಟ್ಟಕುಲದ ಮೊದಲನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನನ್ನೂ ಆತನ ಮಗನಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನನ್ನೂ ಕಥೆಯ ಪಾತ್ರಗಳೊಡನೆ ಅಭೇದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಜ್ರನಾಭಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಂತೆಯೂ ಮತ್ತಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆನಂದನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಂತೆಯೂ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಪು. ೧೪೯ರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ವಜ್ರನಾಭಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ 'ರೂಪಕಂದರ್ಪ'ನೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ 'ರೂಪಕಂದರ್ಪ'ನೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ನೇಮಿಚಂದ್ರಕವಿಯು ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ

9. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧೬ ಪ. ೧೬೬.
10. ,, ,, ಆ. ೧ ಪ. ೯೬.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಆತನು ರಚಿಸಿರುವ ಲೀಲಾವತಿಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.[11] ಅಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನನ್ನೂ ಕಥಾನಾಯಕನನ್ನೂ ಅಭೇದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ರಚಿಸಿದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವೊಂದು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ:—

ಶ್ರೀಪತಿಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮಹಿವಲ್ಲಭವಲ್ಲಭೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಧಾ ।
ತ್ರೀಪತಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಮಹೀಶರಮಾತೃ ಮಹಾಸತೀತ್ವಸೀ ॥
ತೋಪಮೆ ಜೈನಪೂಜನಸುರೇಂದ್ರವಧೂಪಮೆ ರೂಪಕಂತುಕಾಂ ।
ತೋಪಮೆ ರಂಜಿಪಳ್ಳಿಗಟ್ಟಿ ಚಂದಲದೇವಿ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ 'ರೂಪಕಂತು' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ವಜ್ರನಾಭಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನನಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ವಜ್ರನಾಭಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ ಕವಿಯು ಮತ್ತಿನ ಭವದ ಆನಂದನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನ ಪುತ್ರನಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿದೆ. 'ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರ' ಎಂಬುದು ರಟ್ಟರಾಜರ ಬಿರುದುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಕವಿಯು ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಆನಂದನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ:—

[12] ' ವಿತತಕಳಾವಿಲಸಿತನ ।
ಪ್ರತಿಮ ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರತ್ವಮನಾಂತು ॥
ನ್ನತಿಗೆಡೆಯಾದಂ ಕುವಳಯ ।
ಹಿತಕರನಾನಂದರಾಜನೂರ್ಜಿತ ತೇಜಂ ॥

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸದ ೩೩ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದನು ಒಂದು ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ—

"ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಧಿ ಶಲಾಕಾ ।
ಪುರುಷತೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ಸೊದೆವಟಿದ ಶಲಾಕೆಯ ।
ಪರಮಜಿನಾಲಯಮನರ್ತಿಯಿಂದೆತ್ತಿಸಿದಂ ॥

ಆ ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ಕವಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.[13] ಆ ಜಿನಾಲಯವು 'ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತ ವಿನಿರ್ಮಿತ ಕಾವ್ಯದಂತೆ' ವಿಶ್ವಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತುದೆಂದು ಕವಿಯು ಹೇಳುವನು. ಇದು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚೈತ್ಯಾಲಯದ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲ; ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನ ಕಾವ್ಯದಂತೆಯೇ ಇದು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜಿನಾಲಯದ ಸಹಜ, ಸುಂದರ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿದೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ[14] ಒಂದು ಶಾಂತಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದರ ಜೀರ್ಣೋ

---

11. ಲೀಲಾವತಿ ಆ. ೧ ಪ. ೯೪, ೯೬.
12. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧೩ ಪ. ೩.
13. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧೩ ಪ. ೩೪, ೩೫, ೩೬.
14. ಅನುಬಂಧ ೨.

ದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ದೇವರ ಅಂಗಭೋಗರಂಗಭೋಗಗಳಿಗೂ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಜನರ ಆಹಾರ ಭೈಷಜ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಶಕವರ್ಷ ೧೧೨೭ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯದೇವನು ಕೆಲವು ಉಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯು ಆ ಶಾಂತಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯವನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯ ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪುಣ್ಯಭಾಜನನಾದ ಕವಿಯು ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ನಾಗಚಂದ್ರನಂತೆ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು 'ನಿಜವಿಭವೋದಯ'ವನ್ನು ಸಫಲಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ನಾಗಚಂದ್ರನನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ನಾಗಚಂದ್ರನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ "ಮುನಿನಾಥಂ ದಶಧರ್ಮಧಾರಿ"[15] ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಪದ್ಯವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನೂ ಒಬ್ಬ 'ದಶಧರ್ಮಧಾರಿ'ಯನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ಪು. ೨೪೮ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬರು ಕವಿಗಳೂ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನ ಕೆಲವು ವರ್ಣನೆಗಳು ನಾಗಚಂದ್ರನ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಕವಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ದಶಮಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನು—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು–ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಗೆ ಕವಿಕಾಮನ 'ಶೃಂಗಾರ ರತ್ನಾಕರ'ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಪಾರ್ಶ್ವನು ಕವಿಕಾಮನ ಹೆಸರನ್ನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಾದರೂ ಆತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರಂಥವಾದ 'ಶೃಂಗಾರ ರತ್ನಾಕರ'ದ ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಆತನ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥವಾದ 'ಸ್ತನಶತಕ'ದ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪಾರ್ಶ್ವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ನೂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸುಸಂಗತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಿಕ್ಕಿನ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿಪ್ರವಾಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಪಾರ್ಶ್ವನ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆಯುವ ವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಗ್ರಂಥವು ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮಣಿಪ್ರವಾಳ ಶೈಲಿಯ ಗ್ರಂಥವು ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೀರ್ತಿಯು ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಅಗ್ಗಳನೆನಿಸಿಕೊಂಡವನು ಕವಿ ಅಗ್ಗಳನು! ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ–

[16]ವಾಸ್ತವ ಭಕ್ತಿಯುತಂ ರೂ।
ಪಸ್ತವನ ಮಣಿಪ್ರವಾಳಮಂ ಜಿನನಾಥ॥
ಸ್ಥಾಸ್ತವನಮನೊದವಿಸಿ ಭುವ।
ನಸ್ತುತನಾದಗ್ಗಳಂಗಮುಗ್ಗಳರೊಳರೇ॥

---

15. ಪಂಪರಾಮಾಯಣ ಆ. ೧ ಪ. ೨೦.
16. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧. ಪ. ೬೨.

ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅಗ್ಗಳನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರಂಥವು ಚಂದ್ರಪ್ರಭಪುರಾಣವು. ಅವನ ರೂಪಸ್ತವನ ಮಣಿಪ್ರವಾಳವಾಗಲಿ, ಜಿನನಾಥಸ್ಥಾಸ್ತವನವಾಗಲಿ ಕಾಲನ ಕರಾಳವಾದ ದವಡೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನರಿಯುವ ಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ! ಅವನ ಜಿನವೃಂದಸ್ತವನವನ್ನು ಕವಿಯು ಮತ್ತೊಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ[17] ಹೊಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುವುದು.

ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯು ತನಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು, ಜೈನಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅವರ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥಪರಂಪರೆಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಧಮಾನ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೃವಾದ ಆಚಣ್ಣನು ಪ್ರಾಯಃ ಇವನ ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ ಇವನಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಿನವನಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಕವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪಾರ್ಶ್ವನು ಹೀಗೆಂದಿರುವನು:—

[18]ಶ್ರೀಗುಣಗರ್ಭಂ ಕೀರ್ತಿಕ ।
ಳಾಗರ್ಭಂ ಸೂಕ್ತಿ ಸಂಗತಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಜೈ ॥
ನಾಗಮಗರ್ಭಮಿದೆನೆ ಜಗ ।
ತೀಗುರು ನೆಗಳ್ದಂ ಪ್ರಸನ್ನಗುಣನಾಚಣ್ಣಂ ॥

ನವರಸದೊಳಮಿತರರಸ ।
ಕ್ಕವಕಾಶಂಗುಡದೆ ತಳೆಯೆ ಶಾಂತರಸಮನಂ ॥
ತವಿಚಳನಮವುಂ ಕರೆಗ ।
ಣ್ಮುವುವೆನೆ ಪೃಥುಹೃದಯನಾದನೆಂತಾಚಣ್ಣಂ ॥

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ ೫೮ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು "ನೇಮಿನಾಥಾನ್ವಯ"ವನ್ನು ಎಂದರೆ ಹರಿವಂಶವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಣವರ್ಮನನ್ನೂ, ೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದ ಪೊನ್ನನನ್ನೂ, ೧೦ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿಪುರಾಣವನ್ನೂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯವನ್ನೂ ವಿರಚಿಸಿದ ಆದಿಪಂಪನನ್ನೂ, ೧೧ರಲ್ಲಿ ಅಜಿತತೀರ್ಥಂಕರಪುರಾಣವನ್ನೂ ಸಾಹಸಭೀಮವಿಜಯುವನ್ನೂ ಬರೆದ ರನ್ನನನ್ನೂ, ೧೨ರಲ್ಲಿ ಅಗ್ಗಳನನ್ನೂ, ೧೩ರಲ್ಲಿ ಅಭಿನವಪಂಪನೆನಿಸಿದ ನಾಗಚಂದ್ರನನ್ನೂ, ೧೪ರಲ್ಲಿ ಸುಜನೋತ್ತಂಸನೆನಿಸಿದ ಬೊಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನೂ, ೧೫ರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಕೇಶಿಯಣ್ಣನನ್ನೂ, ೧೬ರಲ್ಲಿ ಕವಿಕಾಮನನ್ನೂ, ೧೮ರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರನನ್ನೂ, ೧೯ರಲ್ಲಿ ಕವಿಚಕ್ರಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿದ ಬಾಳಚಂದ್ರನನ್ನೂ, ೨೦ರಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ೨೧ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಪುರಾತನ ಕವಿಗಳೊಡನೆ ನೂತನ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಅವರೊಳಗೆ ಯಾವ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಆತನ ಮನೋವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನಂತೆ ಪೂರ್ವಕವಿಗಳ

---

17. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧. ಪ. ೬೭.
18. ,, ,, ಆ. ೧. ಪ. ೫೬, ೫೭.

ಕಾವ್ಯವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಾಯ: ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕವಿಯನ್ನು ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದೆಯೇ ನೋಡಿದೆವು. ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕವಿಗಳ ಗುಣವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಕೃತಿರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:—

[19]"ಪಂಪನ ನುಣ್ಪುವೆತ್ತನುಡಿ ಪೊನ್ನನ ಬಿನ್ನಣದೋಜೆ ರನ್ನನೊ।
ಳ್ಪಂ ಪುದಿದಿರ್ದ ಲಕ್ಷಣ ವಿಚಕ್ಷಣದೋನ್ನತಿ ಕಣ್ಣಮಯ್ಯನಿಂ॥
ಪಂ ಪುದಿದರ್ಥಗೌರವಗುಣಂ ಗುಣವರ್ಮನ ದೇಸೆವೆತ್ತ ಮಾ।
ತುಂ ಪರಿಕಿಪ್ಪೊಡೀಕೃತಿಯೊಳುಂಟೆನೆ ಪೇೞ್ವುದು ಪೇೞಲೊಲ್ವವಂ॥

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೃವಾದ ಕರ್ಣಪಾರ್ಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕವಿಯು ಹೊಸತಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಉಳಿದವರನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಸ್ತುತಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ ೭೩ರಿಂದ ೭೮ರ ವರೆಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕವಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು: "ಪೊಸನುಡಿ, ದೇಸೆ, ನಯ, ರೇಖೆ, ಕಾಕು, ಚಲ, ಜಾಣ್, ಕೊಂಕು, ರಸ—" ಇವಿದ್ದರೆ ಕಾವ್ಯವು ಸೇವ್ಯವಾಗುವುದು; ಇವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು. ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕವಿಯು ಈ ಆಶ್ವಾಸದ ೮೦, ೮೧ ಮತ್ತು ೮೨ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ದುರ್ಜನನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪಂಡಿತಪಾಮರರಂಜಕವಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ—

[20]ಇನಿದೆನಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಱಿ।
ವನನಱಿಯದ ನರರನೊಲಿಸುವಂತೆವೊಲಿಂಪಂ॥
ಜನಿಯಿಸುವೆನ್ನಯ ಕೃತಿಸ।
ಜ್ಜನರುಮನಿತರರುಮನೊಲಿಸುವುದು ವಿಸ್ಮಯಮೇ॥
ಸತ್ಕೀರ್ತಿಪ್ರಮದಾವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಂ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತಂ ಮನ।
ಕ್ಕುತ್ಕೀಳ ಪ್ರಭವಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮತಿದುಷ್ಪತ್ವಂ ಪರೀಕ್ಷಾಕ್ಷಮಂ॥
ಮತ್ಕಾವ್ಯಂ ಗುಣರತ್ನಶೋಭಿ ಸರಸಂ ಸಾರಂ ಸುವರ್ಣಪ್ರಿಯಂ।
ಹೃತ್ಕರ್ಣಾಭರಣಂ ಸಮಸ್ತಬುಧವೃಂದಕ್ಕಪ್ಪುದೇನೊಪ್ಪದೇ॥
ರಸಭಾವಂ ಪೊಸತೆನೆ ನ।
ರ್ತಿಸಲಱಿವಳ್ ಬಱಿಕೆ ನರ್ತಿಪಂತೀ ಕೃತಿಯಂ॥
ಪೊಸಯಿಸಿದಂ ಮುನ್ನುಳ್ಳೊಡ।
ಲಸಮ ರಸಪ್ರಸರಮೆಸೆಯೆ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ॥

---

19. **ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಆ. ೧. ಪ. ೭೨.**

20. ,, ,, **ಆ. ೧. ಪ. ೮೬, ೮೭ ಮತ್ತು ೯೭.**

ಕವಿಯ ಈ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆತನ ಕಾವ್ಯವು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ; ಸುಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಬರಿಯ 'ಒಗಂಟುವೇಟ್ಟ ಕವಿಯಲ್ಲ'ವೆಂಬುದು ಆತನ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಅವನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳ ಕಥೆಯು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಕಥೆಯು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಕವಿಯು ತನ್ನ ವರ್ಣನಾಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇವನ "ಕಥನಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗಚಂದ್ರನ ಪ್ರಸಾದ ಗುಣವಿದೆ; ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಿದೆ. ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಚುರತೆ, ಅಲಂಕಾರಗಳ ವಿದಗ್ಧತೆ, ಶೈಲಿಯ ಪ್ರೌಢತೆ—ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ"[21] ಪಾರ್ಶ್ವ ಪಂಡಿತನು ಪಂಡಿತಕವಿ; ಉಭಯ ಭಾಷಾಪಂಡಿತ. ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರವೀಣತೆಯು ಆತನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು 'ಕವಿಕುಲತಿಲಕ'ನಾಗಿ ಮೆರೆದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವೇನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದ ಕಥಾಸಾರ

ಸುರಮ್ಯದೇಶದ ಪೌದನಪುರದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು—

ಅರವಿಂದನೆನಿಸಿಯುಂ ತ ।
ತ್ಪುರಪತಿ ಜಡಪ್ರಸಂಗರಹಿತಂ ರಜದಿಂ ॥
ಪೊರೆದುಂ ಮಧುಪೋತ್ಕರದಿಂ ।
ಪರಿವೇಷ್ಟಿತನಲ್ಲನಿಂತು ಚಿತ್ರಚರಿತ್ರಂ ॥

ಎಂದು ಕವಿಯು ಆತನನ್ನು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶ್ವಭೂತಿಯು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ. ಅವನು ಅಸಮ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಧಿ; ರಣರಸಿಕ ಮತ್ತು ಗುಣನಿಧಿ. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಅನುಂಧರೆ. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕಮಠನು ಹಿರಿಯಮಗ; ಮರುಭೂತಿಯು ಕಿರಿಯ ಮಗ. ಕಮಠನ ಮನೋನಯನ ವಲ್ಲಭೆಯು ವಾರುಣಿ; ವಸುಂಧರೆಯು ಮರುಭೂತಿಯ ಮನೋರಮೆ. ಕಮಠನು ದುರಾಚಾರಿ, ಅಧಮ; ಮರುಭೂತಿಯು ನೀತಿಜ್ಞನೂ ಸುಗುಣಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಕಮಠನು ವಸುಂಧರೆಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಮರುಭೂತಿಯನ್ನು ಕೊಂದನು. ಆತನು ಮರುಭವದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಘೋಷವೆಂಬ ಆನೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜನು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ, ದೀಕ್ಷೆಹೊಂದಿ, ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ವಜ್ರಘೋಷವೆಂಬ ಆನೆಯು ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಅರವಿಂದ ಮುನಿಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆನೆಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆನೆದು, ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಅದು ಉಗ್ರವಾದ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಒಂದು ದಿನ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ವೇಗವತೀನದಿಯ ಮಡುವಿಗಿಳಿಯಲು, ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಮಠನಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು.

---

21. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ. ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ.

ಮತ್ತಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅನೇಕ ಭೋಗಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿಪತಿಗೂ ಆತನ ರಾಣಿ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಗೂ ರಶ್ಮಿವೇಗನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿತು. ರಶ್ಮಿವೇಗನು ಯೋಗಧಾರಣಮಾಡಿ, ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಹೆಬ್ಬಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಠನಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟು, ಬಳಿಕ ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಆತನು ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾದ ವಜ್ರವೀರ್ಯನಿಗೂ ವಿಜಯಾಂಗನಾದೇವಿಗೂ ವಜ್ರನಾಭಿಯೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ವಜ್ರನಾಭಿಯು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೇಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕುರಂಗನೆಂಬ ಬೇಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಠನು ಆ ವಜ್ರನಾಭಿಮುನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಸದಳವಾದ ಪೀಡೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ವಜ್ರನಾಭಿಯು ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವೆಂಬ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ದೇವನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಯುಷ್ಯವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಕೌಸಲ ದೇಶದ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ರಾಜನಾದ ವಜ್ರಬಾಹುವಿಗೂ ಪ್ರಭಂಕರೀ ಮಹಾರಾಣಿಗೂ ಆನಂದನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣನಾಗಿ, ಕಮಠಚರವಾದ ಸಿಂಹದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು. ಮತ್ತಿನ ಭವದಲ್ಲಿ ಆತನು ಆನತಕಲ್ಪೇಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅನಂತಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀದೇಶದ ವಾರಣಾಸೀನಗರಕ್ಕೆ ಅರಸನಾದ ಅಶ್ವಸೇನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೂ ಆತನರಸಿ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮಹಾದೇವಿಗೂ ತೀರ್ಥಂಕರನಾಗುವ ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಇಂದ್ರನು ಬಂದು ಗರ್ಭಾವತರಣವೆಂಬ ಪ್ರಥಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಆನತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅನಂತಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆನತೇಂದ್ರನು ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾದೇವಿಯ ಪುಣ್ಯೋದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಭಾವಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಈ ಶುಭೋದಯದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಂದು ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕಲ್ಯಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಆ ಸುಕುಮಾರನು ಸಕಲಜನಹೃದಯಾನಂದಕರನಾಗಿ ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆತನು ಶೈಶವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೌಮಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ದಿನ ಆತನು ಪುರದ ಸಿರಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಪರಿಜನದೊಡಗೂಡಿ ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು, ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಮುನಿಯ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಮರುಕಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಹಾಕಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಕೊರಡನ್ನು ಸೀಳಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಉರಗದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು.

ಪಾರ್ಶ್ವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಆತನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು, ಆತನು ಯಾರನ್ನೂ ಒಲ್ಲದೆ, ವೈರಾಗ್ಯಭಾವವನ್ನೇ ತೋರಿದನು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು

ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರೂ, ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಕೇತ ಪುರವರಸನಾದ ಜಯಸೇನನು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಮಾಚಾರವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾರ್ಶ್ವನು ಅಸಾರವಾದೀ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾರವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಂದು ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣವೆಂಬ ಮೂರನೆಯ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಶ್ವನು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಸುಟು, ದಿಗಂಬರನಾಗಿ, ವಿಧವಿಧವಾದ ತಪಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಲ್ಲಿರಲು, ಅಸುರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಠಚರನು ವಿವಿಧ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ಆತನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲನಾದನು. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ತಪಸ್ಸು ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಆತನು ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥಂಕರನು ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯರು. ಪಾರ್ಶ್ವನು ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಜಿನಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಸಮ್ಮೇದ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಐದನೆಯದಾದ ನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥಂಕರನ ಚರಿತೆಯೊಡನೆ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಾದ (1) ಮರುಭೂತಿ, (2) ಗಜೇಂದ್ರ, (3) ಸಹಸ್ರಾರ ಕಲ್ಪೇಂದ್ರ, (4) ವಿದ್ಯಾಧರ, (5) ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪೇಂದ್ರ, (6) ವಜ್ರನಾಭಿ, (7) ಅಹಮಿಂದ್ರದೇವ, (8) ಆನಂದ, (9) ಆನತಕಲ್ಪೇಂದ್ರ—ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಗಳೂ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳು

ಕವಿಯು ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಪಾರ್ಶ್ವನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ವಾಮಾದೇವಿಯೆಂದು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತೆಯೆಂದು ಈತನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಯು ಪಾರ್ಶ್ವನ ವಿವಾಹದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಕುಶಸ್ಥಳದರಸನಾದ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ ಎಂಬವನ ಮಗಳಾದ ಪ್ರಭಾವತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ತಂದೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಮದುವೆಯಾದುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವನು ಯವನರಾಜನನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದಿದ್ದು, ಯವನನು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಪಾರ್ಶ್ವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆತನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅವನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಸಕಲದೇಶದ ರಾಜಕನ್ನೆಯರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೂ, ಆತನು ಅವರಾರನ್ನೂ ವರಿಸಲಿಚ್ಛಿಸದೆ, ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಒಲಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ಪಾರ್ಶ್ವ

ನಾಥ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಅಂತೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ರಚನಾಚಮತ್ಕಾರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾರ್ಶ್ವನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಕವಿಯು ತೋರಿಸಿರುವ ರಚನಾವಿಶೇಷವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಲ್ಪ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನ್ನಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಕವಿಯ ವರ್ಣನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಆನಂದಪಡಬಹುದು.

ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯ ವರ್ಣನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಲವಣ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಶ್ಲೇಷೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥಂಕರನನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ:—

ಉರಗೇಂದ್ರಾಭಿಮತಾಂತರಂಗಬಹಿರಂಗ ಶ್ರೀಯುತಂ ವ್ಯಕ್ತರ ।
ತ್ನರುಚಿವ್ಯಾವೃತ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಹೃದಯಂ ನಿತ್ಯಂ ಗಭೀರಂ ಸುರಾ ॥
ಸುರಸೇವ್ಯಂ ಕಮಠ ಪ್ರಣೂತವಿಭವಂ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶನಂ ।
ತಿರೆ ಪೂರ್ಣಂ ಲವಣಾರ್ಣವಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ನೀಲಪ್ರಭಾಡಂಬರಂ ॥

ಅಷ್ಟಾದಶವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸೂರ್ಯೋದಯವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಶ್ವ ಕವಿಯು ಬಹಳ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ:—

ಪಿರಿದುಂ ಸೊಕ್ಕಿಪ ಕೋಕಸಂತತಿ ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗಮಂ ನೀಗೆ ನೀ ।
ರರುಹಕ್ಕುತ್ಸವಮಾಗೆ ಪರ್ವಿದ ತಮಂ ನಿರ್ವ್ಯಾಕುಳಂ ಪೋಗೆ ಭಾ ॥
ಸುರ ಪ್ರಾಭಾತಿಕ ಶಂಖತೂರ್ಯನಿನದಂ ರೋದೋಂತಮಂ ತಾಗೆ ಶೇ ।
ಖರನಾದಂ ರುಚಿತೋದಯಾದ್ರಿ ಶಿಖರಕ್ಕುದ್ಯತ್ಕರಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ॥

ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಕವಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಷ್ಟೆ! ಆ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಗಾಳಿಯ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶೈತ್ಯ ಸೌರಭ್ಯಮಾಂದ್ಯಗಳೆಂಬ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂದಮಾರುತನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ:—

ಸಂದಣಿಸಿರ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಜಾದಿಯೆಸಳ್ಗಳೊಳ್ಕರಂ ।
ಸಂದ ಸುಗಂಧಮಂ ಬಿಡದೆ ತಂದು, ಸರೋವರ ಶೀಕರಂಗಳಿಂ ॥
ನಾಂದು, ನವಪ್ರಸೂನ ತರುಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು ಬಂದು ತಾಂ ।
ಮಂದಸಮೀರಣಂ ಕಳೆದುದಾ ಬಳದಧ್ವದೊಳಾದ ಖೇದಮಂ ॥

ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗಲೇ ಆ ಮಂದಮಾರುತನ ಮಂದಗತಿಯ ಅನುಭವವು ನಮಗಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಸಿರಿಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. ಪಾರ್ಶ್ವನು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವರ್ಣನೆಯು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:—

ಸಿರಿಯಿಂದೊಗೆವ ಮದಂ ಬ ।
ಲ್ಲರುಮಂ ಬಗೆಗಿಡಿಸಿ ದುಶ್ಚರಿತ್ರದೊಳೆಸಪಂ ॥
ತಿರೆ ಮೂಱುಮೆಂದೊಡಿವನಂ ।
ಮರುಳಂ ಮರುಳಾಗಿ ಮೂಱುವದೇಂ ವಿಸ್ಮಯವೋ ॥

ಗುಣದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಪದ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಿರುವರು. ನಾಗಚಂದ್ರನ ಪಂಪರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿರುವ—

ಗುಣಹಾನಿಯಿಂದಧೋಗತಿ ।
ಗುಣದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ ಸುಖಮಕ್ಕುಮೆನಲ್ ॥
ಗುಣಹೀನನ ಸಿರಿಯಿಂದಂ ।
ಗುಣಿಗಳ ಬಡತನಮೆ ನಾಡೆಯುಂ ಲೇಸಲ್ತೇ ॥

ಎಂಬ ಪದ್ಯವು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪಾರ್ಶ್ವ ಪಂಡಿತನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು—

ಗುಣಹೀನನೆನಿಪ ಕಮಠನ ।
ಪಣಮುಂ ಕುಲಮುಂ ಮಹೋನ್ನತಿಯನಿಂತೀಕ ॥
ಕ್ಷಣಮಿರಿಸಲಾರವದಱಿಂ ।
ಗುಣಮೆ ಮಹೋನ್ನತಿಗೆ ಕಾರಣಂ ಪೆಱತುಂಟೇ? ॥

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ರಾಜನೀತಿಯ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವು ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ ಅನುಕರಣೀಯ ವಾಗಿವೆ. ವಜ್ರವೀರ್ಯನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜನು ಹೇಳಿದಾಗ ಆತನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡು ವರು. ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇ ಮೇಲೆಂದೂ, ಎದುರಾಳಿಯು ಸಾಮಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುವುದಾದರೆ, ಸಂಗ್ರಾಮವು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದೂ ಅವರು ಅರಸನಿಗೆ ನಯವನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಆ ಪದ್ಯವು ಹೀಗಿದೆ:—

ಸಾಮದೊಳಳವಡುವಡೆ ಸಂ ।
ಗ್ರಾಮಂ ರಿಪುನೃಪರೊಳೇಕೆ ಪಾಲ್ಸಕ್ಕರೆಯಿಂ ॥
ದಾಮಯಮುಪಶಮಿಪೊಡೆ ವಿ ।
ಧ್ಯಾಮಯ ಸೇವಿಸಲದೇಕೆ ಕಟುಕೌಷಧಮಂ ॥

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಮರುಭೂತಿಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪತ್ನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವನು. ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಶೃಂಗಾರರಸಪೋಷಕವಾದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿರುವನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ—

ಇನಿಯಂ ಪೋದವನೆಂದು ಬಂದಱಿಪೆ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸಮುಣ್ಮಿತ್ತು ಪೌ ।
ವ್ವನೆ ಪಾಱಿತ್ತೆರ್ದೆ ಗದ್ಗದಕ್ಕೆ ನುಡಿಗಳ್ ಪಕ್ಕಾದವಾಸ್ಯಂ ಹಿಮಂ ॥
ತನಿ ಸೋಂಕಿರ್ದ ಸರೋರುಹಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಯ್ತಂಗಂ ಗುರು ಗ್ರೀಷ್ಮತ ।
ಪ್ತ ನವೋದ್ಯಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಕಂದಿತು ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗದಿಂ ಕಾಂತೆಯಾ ॥

(ಆ. ೩ ಪ. ೧೪.)

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ವಿದೇಹವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಸಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಅದು ಶಾಂತಿಸೌಂದರ್ಯಗಳ ನೆಲೆವೀಡಾಗಿ, ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಆಗರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ದೇವಲೋಕದ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ನೆಲಸಿರುವ ಊರೇ ಸ್ವರ್ಗೋಪಮವಾಗಿತ್ತು. ತರುಲತೆಗಳ ತುರುಗಲಿಂದಲೂ, ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬಂಧುರ ಹೊಲಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಗಂಧಾನಿಲದಿಂದಲೂ, ಸುಗಂಧವರ್ತಿಯರಿಂದಲೂ, ಆ ದೇಶವು ಕವಿಯ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಸುಗಂಧವರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕವಿಗೆ ಆ ನಾಡಿನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪಕ್ಷಪಾತ! ವಜ್ರನಾಭಿಯ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನೂ ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯು ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ವನಕೇಳಿ, ಜಲಕೇಳಿ, ವಸಂತಋತುವಿನ ವರ್ಣನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ನವಮಾಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕವಿಯು ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನೆಗೆಂದೇ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ವನ, ನದಿ, ಸೂರ್ಯ, ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿ, ಹೂವು, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಸುಂದರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ರಮಣೀಯವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ತನ್ನ ವರ್ಣನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕವಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಲತೆಗಳಿಗೂ ಲತಾಂಗಿಯರಿಗೂ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ರಸಿಕರ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮೊಗಮಲರ್ದಬ್ಜದಂತೆ ನಯನಂ ನಗುವುತ್ಪಳದಂತೆ ಮೂಗು ಸಂ ।
ಪಗೆಮುಗುಳಂತೆ ದಂತರುಚಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತಧರಂ ಸಮಂತು ಬಂ ॥
ದುಗೆಯರಲಂತಿರೊಪ್ಪೆ ಕುಸುಮಾಯುಧಚಕ್ರಿಗೆ ಪಂಚಬಾಣಮಂ ।
ಬಗೆಗೊಳುತೀವ ಕಳ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಲತಾಂಗಿ ಕರಂ ವಿರಾಜಿಪಳ್ ॥

(ಆ. ೭. ಪ. ೫೩.)

ಪಾರ್ಶ್ವಕವಿಯು ತನಗೆ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದೋಳ, ವಸಂತ ಮುಂತಾದುವು ಅತಿ ಮಧುರವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆಗಿವೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕವಿಯು ತನ್ನ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದೋಳರಾಗದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ನವಮಾಶ್ವಾಸದ ೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೀಗಿದೆ:—

"ಇಂದೋಳಗೀತದಾಗರ ।
ಮಿಂದುವಿನ ವಿಳಾಸಮಖಿಳಲತೆಗಳ ಕಾಂತಂ ॥
ಸುಂದರಿಯರ ಸುರತಸುಖಂ ।
ಬಂದುದು ಮಧುಮಾಸಮತನು ವಿಭವಾವಾಸಂ ॥

ಪು. ೧೪೭ರಲ್ಲಿಯ ವಚನದಲ್ಲಿ "ಈಕೆಯನಾಲೋಕಿಸಲೊಡಂ ಇಂದೋಳದಂತಾರ ಪುನಮುಂ ಡೋಳಾಯಮಾನವಾಗದಿರದೆನುತ್ತವಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಯುನೆಂತಾನುಂ ತೆಗೆದು ಪೋಗೆ ಪೋಗೆ" ಎಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪು. ೧೪೮, ಪದ್ಯ ೪೭ರಲ್ಲಿ ವಸಂತರಾಗದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. "ರಾಗಮಗ್ಗಲಿಸೆ ವಸಂತರಾಗದೊಳೆ ಪಾಡುತುಂ ಆಡಿದಳೋರ್ವ ಳುಯ್ಯಲಂ" ಎಂದು ಕವಿಯು ಉಯ್ಯಲಾಡುವ ಬಾಲೆಯೋರ್ವಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಗೀತದಿಂದಾಗುವ ಸುಖವನ್ನು ಕವಿಯು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:—

ಇಂಚರವೊಂಟಿಪಂತಮೃತಮಂ ಕಿವಿಯಿಂ ಸವಿಯಿಪ್ಪ ಸುಣ್ಪಿನಿಂ ।
ದಂಚೆಯ ತುಪ್ಪುಳಂ ತಿರಿಪಿದಂತೆವೊಲಾ ತಿರಿಪೆಯ್ದೆ ಮೆಲ್ಪನಾ ॥
ಳ್ದಂ ಚಿರಮಲ್ಲದೊಪ್ಪೆ ವಳಿ ನಲ್ಲಳ ಮೆಯ್ವಳಿಯಂತೆ ರಾಗಮಂ ।
ಸಂಚಿಸೆ ನಾಯಕೀಮಧುರಗೇಯಮದೇಂ ಮನಮಂ ಮರುಳ್ಚಿತೋ ॥

ಗಾಯನನರ್ತನಗಳ ಮನೋಹರವರ್ಣನೆಯನ್ನು ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸದ ೨೨ರಿಂದ ೩೧ರ ವರೆಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು.

ಪತಿಪತ್ನಿಯರೊಳಗಿನ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು ವಿಯೋಗದುದ್ವೇಗದಿಂದ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗುವ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ:—

"ಮನದಿಂದಂ ಧೃತಿ ದೇಹದಿಂದೆ ಪಸಿವುಂ ನೀರಟ್ಕೆಯುಂ ನಿದ್ರೆ ಲೋ ।
ಚನದಿಂ ಪಿಂಗೆ ಮನೋಭವಾಗ್ನಿ ತನುವಂ ದಾವಾಗ್ನಿವೋಲಳುರೆ ನಂ ॥
ದನಮುಂ ಚಂದನಮುಂ ಸರೋಜವನಮುಂ ಶೈತ್ಯೋರುಧಾರಾನಿಕೇ ।
ತನಮುಂ ಪೊರ್ದುವನುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದ ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗದಿಂದಾಗಳುಂ ॥

ಮೇಲಿನ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಅನುಪ್ರಾಸವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತವೆ.

ಚಿತ್ರಿಕನು ಕುಂಚದಿಂದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದಂತೆ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳ ರಮಣೀಯತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ತೀರದು. ಒಂದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ—

ಕಳಮಕಣಿಶಂಗಳಂ ಬ ।
ಲ್ಗಿಳಿಗಳ್ ನಸುಗರ್ಚಿ ಜಡಿಯೆ ಪಾಮರಿಯರ್ಮರ್ಛಿಂ ॥
ಡಳಿಸಿ ನಭದಲ್ಲಿ ತಳೆದವು ।
ವಳಯಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಶಕ್ರಚಾಪದ ಚೆಲ್ವಂ ॥

ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳು ಕೆಂಪಾದ ಚಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮಂಡಳಾಕಾರವಾಗಿ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹೋಲುವ ಈ ಚಿತ್ರವು ಎಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ! ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ

ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಕವಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಸಾಲದು. ಪುರಾಂಗನಾ ವಿಲಾಸದ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತ್ರವು ಹೀಗಿದೆ—

"ತನುಗಂಧಕ್ಕೆಱಗಿರ್ದ ತುಂಬಿ ಮುಗಿಲಂ ನೇತ್ರಾಂಶು ಮಿಂಚಂ ಸುಕಾಂ ।
ಚನ ಕಾಂಚೀರುತಿ ಮೇಘನಾದಮನನೂನಂ ಪೋಲೆ ಲಾವಣ್ಯವಾ ॥
ಹಿನಿ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆ ಮನೋಜಕೇಕಿ ಕುಣಿವನ್ನಂ ಕಾರವೋಲಂಗನಾ ।
ಜನಮೊಯುತ್ತಮೆ ಬರ್ಪುದೊಪ್ಪಿ ಪುರದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರದಾಸಾರಮಂ ॥
(ಆ. ೭ ಪ. ೪೨.)

ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಮೇಲಿನ ಈ ಪದ್ಯವು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ!

ಮಳೆಗಾಲವು ಆರಂಭವಾಗಿ ಕಾಮಿಪ್ರಕರವನ್ನು ಬೆದರಿಸಿತೆಂದು ಕವಿಯು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

"ಸುರಚಾಪಂ ಸ್ಮರಚಾಪಮೂರ್ಜಿತ ಶರಾಸಾರಂ ಸದಾಸಾರಮು ।
ಭ್ರರವಂ ಜ್ಯಾರವಮೆಯ್ದೆ ಸಂಚರಿಪ ಮಿಂಚುಗ್ರಾಸಿ ದಂಭೋಳಿ ಭಾ ॥
ಸುರತೇಜಂ ಶಿಖಿನರ್ತನಂ ಝಷಪತಾಕಾನರ್ತನಂ ತನ್ನೊಳಾ ।
ಗಿರೆ ಕಾಮಿಪ್ರಕರಂ ಕರಂ ಬೆದಱಿದತ್ತಭ್ರಾಗಮೋದ್ಯೋಗದೊಳ್ ॥
(ಆ. ೮ ಪ. ೧೬.)

ಶರತ್ಕಾಲವನ್ನು ಕವಿಯು ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು:—

"ಚಾರುತರೇಂದುವಕ್ತ್ರೆ ಚಪಳೇಕ್ಷಣೆ ಹಂಸವಿಳಾಸಯಾನೆ ನೀ ।
ಹಾರಕರಪ್ರಭಾಂಬರೆ ಸರೋವಿಮಳಾಶಯೆ ತಾರತಾರಕಾ ॥
ಹಾರಮರೀಚಿ ಪಾಂಡುರಪಯೋಧರೆ ಕೌಶಲತಾಂತಕಾಂತಿವಿ ।
ಸ್ತಾರಸಿತಪ್ರಸಾಧನೆವೊಲೇಂ ಶರದಂಗನೆ ಕಣ್ಗೆವಂದಳೋ ॥
(ಆ. ೮ ಪ. ೨೯.)

ಶಿಶಿರಋತುವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು ಬಹಳ ಮನೋಜ್ಞ ವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

"ಜಗಕಪಕಾರಿ ತೀವ್ರನೆನಿಸಿರ್ದಧಿಕಾರಿ ನಿರಾಕುಳಂ ಕುಟುಂ ।
ಬಿಗಳ ಧನಂಗಳಂ ಕವರ್ದು ಮೇಲುದುಮಂ ಸುಗಿವಂತೆ ವೃಕ್ಷರಾ ॥
ಜಿಗಳ ನವಪ್ರಸೂನಫಳಮಂ ಶಿಶಿರಾನಿಳನೀಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ನೆಲಸಿರ್ದ ಪಣ್ಣೆಲೆಯನೆಯ್ದೆ ಕಟಲ್ಚಿದುದೆಲ್ಲಿ ನೋೞ್ಪೊಡಂ ॥
(ಆ. ೮ ಪ. ೧೧೫.)

ಋತುವರ್ಣನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ವಸಂತಾ ಗಮದ ವರ್ಣನೆಯ ಪದ್ಯವೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ—

"ಲಲನಾಲಾವಣ್ಯವಾರಾಶಿಯೊಳೆ ಗುರುಕುಚಂ ಪೊನ್ನ ಬಿಣ್ಗುಂಡು ಶುಂಭ ।
ತ್ಫಳಿತಾಮ್ರಂ ಕೂಪಕಂಬಂ ವಿಚಕಿಳಮೆಸಳಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಕೂಪಕಂಬ ॥
ಕ್ಕೆಳಸಿರ್ಪಂ ಕಂತು ಸಾಯಾಕೃತನೆನಿಸೆ ಮನೋವೇಗದಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಶಾ ।
ನಿಳಸಂಪಚ್ಛೋಭಿತಂ ಬಂದುದು ಸುಖಭರಿತಂ ಭೈತ್ರಮಂ ಪೋಲ್ತು ಚೈತ್ರಂ ॥
(ಆ. ೮ ಪ. ೧೨೦.)

ನಂದನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುವ ಮಂದಮಾರುತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರಾಂತರದಿಂದ ಕವಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನ ನಾಮನಿರ್ದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಕವಿಯು ವಜ್ರನಾಭಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವನೆಂಬ ಊಹೆಗೆ ಇದೂ ಪೋಷಕವಾಗಿದೆ.

" ಅನುಪಮ ಪದ್ಮವಕ್ತ್ರೆಯ ನವೋತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯ ಪುಷ್ಪಮಂಜರೀ ।
ಸ್ತನಿಯ ಲತಾಂಗಿಯಪ್ಪ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಯೌವನ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವನಿ ॥
ನ್ನನುಭವ ಸೌಖ್ಯದಿಂದೆ ಸಫಳಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯವೇಱ್ಕುಮೆಂಬ ತ ।
ದ್ವನಿತೆಯ ದೂತನಂದದೊಳೆ ಬಂದುದು ನಂದನಮಂದಮಾರುತಂ ॥
(ಆ. ೯ ಪ. ೮೭)

ಕೇದಗೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ವಜ್ರನಾಭಿಗೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಜನಿಗೆ 'ಕವಿರಾಜ ಶೇಖರ'ನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕೃತೀಶ್ವರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಆ ಪದ್ಯಗಳು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ:—

" ಸ್ಮರರಿಪುದರ್ಪಕಂಗಿದುವೆ ಕೇದಗೆ ಕೈಪಿಡಿಯೆಂಬ ಕೋಪದಿಂ ।
ಪರಿಹರಿಸಿರ್ಪನುಂತಿದಱೆಸಳ್ಗಳ ಚೆಲ್ವಿದಱೊಂದು ಗಂಧಬಂ ॥
ಧುರತೆಯೊಳಾವ ಪೂವುಗಳೊಳುಂಟಿದನೇಳಿಸುವಲ್ಲಿಗೆಂದು ನಿಂ ।
ದರಸನದಂ ಮುದಂಬೆರಸು ಬಣ್ಣಿಸಿದಂ ಕವಿರಾಜಶೇಖರಂ ॥
(ಆ. ೯ ಪ. ೧೦೧)

" ಪರಿಮಳಕೆ ಮಧುವ್ರತಮೆ ಪಾಯ್ದೊಡೆ ಕಾಯ್ದನನಂಗನೆಂದದಂ ।
ಪೊರೆಯಲೆವೇಡಿ ಮಾಡಿದನೆಸಳ್ಪುದಿದಿರ್ಪವೊಲೆಯ್ದೆ ಕಂಟಕಂ ॥
ಬೆರಸು ಬಸಂತನೆಂಬ ತೆಱದಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪುದೆಂದು ನಿಂದು ಭೂ ।
ವರವಿಭು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸಿದಂ ಸ್ಮಿತ ಕೇತಕಿಯಂ ಕೃತೀಶ್ವರಂ ॥
(ಆ. ೯ ಪ. ೧೦೨)

ಈ ಕವಿಯು ರನ್ನನನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿರುವುದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಳಕೇಳಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಪದ್ಯ:—

" ವಾರಿಯ ಬಱಿಯನೆ ಸವತಿಯ ।
ತೋರಿದವೆನಿಸಿರ್ದ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಧಿಪನ ಕ ॥
ಣ್ಣೋರಂತೆ ಪರಿದು ನೆಲಸಿರೆ ।
ನೀರೊಳಗಿರ್ದುಂ ಬೆಮರ್ತಳೊರ್ವಳ್ ಮುಳಿಸಿಂ ॥ (ಆ. ೯ ಪ. ೧೩೧)

ಕೌರವನು ನೀರೊಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ 'ನೀರೊಳಗಿರ್ದುಂ ಬೆಮರ್ತನುರಗಪತಾಕಂ' ಎಂದು ರನ್ನನು ತನ್ನ ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರ ಅನುಕರಣವೇ ಇದೆನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ! ಹೀಗೆ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕವಿಗಳಿಂದ ಹಲವು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಗಾದೆಗಳನ್ನೂ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಗಾದೆ, ಶ್ಲೋಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

(1) ಬಾಳಮೆನಿತು ತಿರ್ದಿದೊಡಂ ಕೊಂಕಿದುದೆ (೧೦–೭೭). (2) ಕಳಾನಿಧಿಯುದಯಂ ಖಳಂಗೆ ಸುಖದಾಯಕಮೇ? (೧೧-೮೨). (3) ಪಾಲ್ ಜ್ವರಿತಂಗೆ ಪಥ್ಯಮೇ? (೧೧-೮೨). (4) ಮುಂದುಗಿಡೆ ಗೂಗೆ ಬೆಳಗದೆ ನಿಂದನೆ ರವಿ ಜಗಮಂ (೧೧–೮೫). (5) ಇನಿದೆನಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಜೀವನನಱಿಯದ ನರರನೊಲಿಸುವಂತೆ (೧೨–೮೬). (6) ನಂದುವ ಸೊಡರುದ್ದ ಮುರಿವ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂ (೨೧–೧೪). (7) ಗೃಹೇಶೂರ (೨೧–೧೯). (8) ಪಾಲ್ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದಾಮಯಮುಪಶಮಿಪೊಡೆ ಸೇವಿಸಲದೇಕೆ ಕಟುಕೌಷಧಮಂ (೨೫–೪೦). (9) ಕಟುಕತ್ರಯದಿಂದಲ್ಲದೆ ಮಧುರಪ್ರಯೋಗದಿಂ ಕಫಮನಾವನುಪಶಮಿಯಿಸಿದಂ? (೨೫–೪೨). (10) ಜನಿಯಿಸಿದ ಶೋಷಮನುಲೇಪನದಿಂ ಪೋಗದೊಡೆ ಶಸ್ತ್ರಕರ್ಮಮನೆಸಪಂತೆ (೨೫–೪೩). (11) "ವೀರ ಭೋಜ್ಯಾ ವಸುಂಧರಾ" (೨೮–೬೧). (12) ಇಱುಪೆಗೆಱಂಕೆ ಮೂಡಿದವೊಲಾದಪೆ ನೀಂ (೩೦–೭೩). (13) ಪುಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಕಂ ಕಿರ್ಚು ತಿರ್ದುವಂತೆ (೩೧–೮೦). (14) "ಇಷ್ಟಮೇವಹಿಚೇಷ್ಟಿತ" (೩೩–೯೧). (15) ಪುಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಕೆಯ್ ಬೇಯಲೇಕೆಯೊ (೩೭–೮). (16) ಬಾಳಕನ ಕೆಯ್ಯ ಖಳ್ಗಂ ಬಾಳಕನಂ ಕಿಡಿಸುವಂದದಿಂ (೪೫–೫೫) (17) ತುಡುಗುಣಿನಾಯಳಿಪಿ ನೋಡುವಂತೆ (೪೬–೫೯). (18) ಸಾವಂಗೆ ಸಮುದ್ರದಗಲಮೇಂ ನೀಳಮದೇಂ? (೪೬–೬೨). (19) ಮೂಗಿನೊಳುಱುವಂಗೆ ಕುಱುವಂ ಕುಡುವಂತೆ (೪೭–ವ). (20) "ನಿಯತಿಃಕೇನ ಲಂಘ್ಯತೇ" (೪೭–೬೬). (21) ಖಳಾನ್ವಿತರ್ಗೆ ಸದ್ಗುಣಂ ಸಮನಿಕುಮೇ (೪೭–೭೦). (22) "ದುಃಖಿತೇ ಮನಸಿ ಸರ್ವಮಸಹ್ಯ" (೪೮–ವ). (23) "ಗಂಡಸ್ಯೋಪರಿಸ್ಫೋಟ" (೪೮–೭೫). (24) ಸುಹೃದ್ದರ್ಶನಮೌಷಧಂ (೫೦–೯೧). (25) ಎಂದುಮದೇಂ ಮುಂದುಗಾಣ್ಬರೇ ಕಾಮಾಂಧರ್ (೫೧–೯೬). (26) ಪರಿವವೊಲೊಳ್ಪು ಸೇತುವನೆ ಮೀಱಿ ನದೀಜಲಮಾತ್ತ ವೇಗದಿಂ (೫೧–೧೦೦). (27) ತೂಂಕಡಿಪ್ಪವರನೊಪ್ಪುವ ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ನೂಂಕಿದಂತಾದುದು (೫೨–೧೦೩). (28) ತಱಗೆಲೆ ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯ ನಱಿಸದೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿಯುಂ ಬಱಿಸಲ್ವಂತೆ (೫೨–೧೦೫). (29) ಅಱಿಕೆಯ ಕುಲಮುಂ ಕಾಯಲ್ ಮಱಿದುಂ ನೆಱಿದಪರೆ ದೋಷದೂಷಿತಮತಿಗಳ್ (೫೨–೧೦೬). (30) ಪೆಂಡಿರ ನೆಗಟ್ತೆ ಪರಲೋಕಸೌಖ್ಯಘಾತಕಮಲ್ತೆ (೫೨–೧೦೮). (31) ನೆಲನುಂ ಆಗಸಮುಂ ತಾಳಂಗುಟ್ಟಿದಂತೆ (೫೪–ವ). (32) ಲೋವಿಸರದ ಮೇಲೆ ಭಂಡಿ ಪರಿದಂತೆ (೫೪–೧೨೦). (33) ಆನೆಯನಿಟ್ಟವುಡಲಕ್ಕೆಯಂ ಮಱಿಗೊಂಡರೆಂಬಂತೆ (೫೬–ವ). (34) ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳಪರಾದ್ರಿಯೆ ನಿರ್ವಂದದೆ ತಾಗುವಂತೆ (೫೬–೧೨೬). (35) ಏಮಾತಱಿದಪರೆ ಮೋಹವಿಘಟಿತಮತಿಗಳ್ (೬೩–೧೧). (36) 'ಭಿಂದಿಬಾಹುಮಪಿ

ದುಷ್ಪಮಾತ್ಮನಾ' (೬೪–ವ). (37) ಇಂಗಡಲ್ಗ ಮರ್ದಿಸೊಡನೆ ವಿಷಮುದಯಿಪಂದದಿಂದಂ (೬೪–೧೫). (38) ಜನಿಯಿಸಲಾರ್ಕುಮೆ ಸಿಡಿಲದು ಘನಸಂಭವಮೆನಿಸಿ ಹರ್ಷಮಂ ವರ್ಷದವೋಲ್ (೬೪–೧೬). (39) ವನಮಂ ಸುಡುವಗ್ನಿಗೆ ವಾಯು ನಂಟ (೬೫–೨೩). (40) ಮನೆಯೊಳಗಣ ಪಾವಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಳೆವಂತೆ (೬೮–೪೨). (41) ಮಿಱುತ್ತುವನಱಿಸಿಯೆ ಪೋಪ ತೆಱನಂತೆ (೬೮–೪೩). (42) ಅರಸಿ ತಿಂಬ ದೈವಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪಾಲಂ ಬಿಡುವಂತೆ (೬೯–೪೪). (43) ಶುನಕಂ ಕೂರ್ತುಂ ಮುಳಿದುಮುಪಕಾರಮಂ ನೆಕ್ಕಿ ಕರ್ಚಿ ಮಾಡದುದುಂಟೇ? (೬೯–೪೬). (44) ಅತಿಮೋಹಂ ಗತಿಯುಂ ಕರಂ ಕಿಡಿಕುಂ (೬೯–೪೮). (45) ಪೊಡೆವಡಲ್ ಪೋಗೆ ದೇಗುಲಂ ಮೇಲೆ ಕೆಡೆದುದೆಂಬಂತೆ (೭೦–ವ). (46) ಭಸ್ಮಾಂತರಿತ ಹುತಾಶನಂಬೊಲ್ (೭೦–೫೪). (47) ಬೇವಿನಮರನಂ ಕೈಪೆಸೊರೆ ಪೊರ್ದುವಂತೆ (೭೧–ವ). (48) ತಾನಱಿಸಿಪೋಗಲಿರ್ಪ ನಿಧಾನಮೆತ್ತನ ಗಿದಿರ್ಗೆವಂದುದು (೭೪–೭೮). (49) ಅಭೋಜ್ಯಮಂ ಸಚ್ಚರಿತಂ ಪರಿಹರಿಪಂತೆ (೭೬–ವ). (50) ರಾಜ್ಯಾಂತಂ ನರಕಂ (೭೬–೯೧). (51) ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಂ ಪಿಡಿದ ಮಹಾಮುದ್ರೆಯಂ ಕಂಡು ದುಷ್ಟಗ್ರಹಮೂದಂ ಶಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದುವ ತೆಱದೆ (೮೪–೧೪೮). (52) ರವಿರುಚಿಯಿಂದೆ ಬೆಂಡಚಳಮಾಗಳೆ ನೀಳ ಘನಂಗಳಿಂದಮೂಱುವವೋಲ್ (೮೪–೧೪೯). (53) ಅವಿವೇಕಮೆ ಸುಖಘಾತಕಂ ಅಱಿವೊಂದೆ ದೇಹಿಗಪ್ಪುದು ಸುಖದಂ (೮೫–೧೫೩). (54) ಸಜ್ಜನರ್ಗನುಚಿತವರ್ತನಮೆ ಲಜ್ಜೆಯಂ ಮೂಱುಪೆದೆ ದಲ್ (೮೫–೧೫೫). (55) ಪೋದ ತೊರೆಯುಂ ಪಿಂದಕ್ಕಟ್ಟುವರೆ (೮೫–೧೫೬). (56) ಉಣಕಲ್ತಲ್ಲಿಯೆ ಹಸಿವಾದುದು (೮೬–೪). (57) ಕರ್ಪೂರಂ ಸತತಂ ತೈಲದೊಳೆ ಕೂಡೆ ವಿಷಮೆನಿಸುವವೋಲ್ (೯೦–೨೨). (58) 'ಗುರುತ್ವಾದಧ:ಪಾತ' (೯೪–ವ). (59) ಸುವರ್ಣಕಗ್ನಿ ಸಂಯೋಗ ವರ್ಣೋತ್ಕರ್ಷಮಂ ಪಡೆವಂತೆ (೯೪–ವ). (60) ಚಂದ್ರಮನಂ ತಮಂ ಪೀಡಿಪಂತಿರೆ (೯೪–೪೮). (61) 'ಯದ್ಭಾವ್ಯಂ ತದ್ಭವತಿ' (೧೦೫–೭). (62) ನಚ್ಚಿನೆರ್ಮೆಕೋಣನ ನೀಂದತ್ತೆಂಬವೊಲ್ (೧೧೦–೪೩). (63) ಪರಿಪಕ್ವಕ್ಷೇತ್ರಮನುಱಿದರಣ್ಯಮಂ ಉಱುವ ಮರುಳಂತೆ (೧೧೧–೪೫). (64) ಮೃಗತೃಷ್ಣಿಕೆಯುಂ ನೀರೆಂದತಿತೃಷಿತನೀಂಟುವಂತೆ (೧೧೧–೫೦). (65) 'ಪರಿಚ್ಛೇದೋಹಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ' (೧೧೩–೫೮), (66) ಕನಕಂ ಶಿಖಿಯೋಗಮದೆನಿತನಿತನೆ ನಿರ್ಮಳಿನ ವೃತ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದುವವೋಲ್ (೧೩೨–೧೬). (67) ಘೋರತಮಮಾದೊಡಂ ಮಾರ್ಜಾರಂ ಕಾಣ್ಬಂದದಿಂದೆ (೧೧೫–೭೭). (68) ಬಿಣ್ಗುಂಡನಿಕ್ಕಿದ ಭೈತ್ರಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ (೧೨೭–೩೯). (69) "ಯಸ್ಯಾತ್ವಸ್ತಸ್ಯಮೇದಿನಿ" (೧೨೯–೪೯). (70) ಬೇಡಿದ ಕಾಡೊಳ್ ಮಱಿಕೊಂಡುದೆಂಬ ತೆಱದಿಂ (೧೩೩–೭೩). (71) ಸಹಕಾರ ಭೂರುಹಕ್ಕೆ ಮಧುಸಮಯಪವನಸಂಸ್ಪರ್ಶದಂತೆ (೧೩೮–ವ). (72) ಜಡಹೃದಯರನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ದೊಡೆ ಮೂಲೋಚ್ಛಿತ್ತಿಯಪ್ಪುದು (೧೪೨–೧೮). (73) ವಿನುತಾಚರಣಯುತರ್ಮಳಿನಹೃದಯರಂ ಪೊರ್ದುವರೇ (೧೪೨–೧೯). (74) ಗುಣಸಮನ್ವಿತಮಪ್ಪುತ್ತಮಜಾತಿಯನಾರಾದೊಡಮಾದರಿಸುವರೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ (೧೪೪–ವ). (75) ದೀಪವರ್ತಿ ನಿಧಿಗೆಱಗುವವೋಲ್ (೧೪೭–೪೭). (76) ಕೆಱೆಯ ನಗಲ್ವಿಡೆ ಕೊರಡಂ ಕಡಿಯಲ್ವೇಱ್ಕುಮೆ? (೧೫೪-೯೮). (77) ಒಪ್ಪುವ ಪತಿಯ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯೆ ಯುವತಿಯರೊಳಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದದು ತಕ್ಕುದೆ ದಲ್ (೧೫೫–೧೦೮). (78)

ಕಾಂತರಬರವಾರ್ಗೆ ಹರ್ಷಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸದೋ (೧೬೯–೬೫). (79) ಕುಜಾತಕುಲದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳೆವುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ? (80) ಸಶಂಕಿತರಲ್ತೆ ದೋಷಿಗಳ್ (ಪು. ೧೮೪–ಪ. ೧೯). (81) ಆಶೆಯನುಳಿದಂದುತ್ತಮರ್ಗೆ ಅಖಿಳಕಳಾಸಂಪತ್ತಿಯುಮತಿ ವಿಶದಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ (೧೮೪–೨೪). (82) "ರಾಜಾಸನ್ನ: ಕೋನಾಮ ಸಾಧು" (೧೮೬–೩೬). (83) ಸಂಸರ್ಗಜಾ ದೋಷ ಗುಣಾ ಭವಂತಿ (೧೯೦–ವ). (84) ಮೊಲದ ಜವ್ವನಂ ಗಿಡುವಿನೊಳಳ್ಕಾಡುವವೊಲ್ (೧೯೦–೫೯). (85) ಪೂವಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಲಸು ಫಳಾವಳಿಯಂ ತಳೆವ ತೆಱದೆ (೧೯೦–೬೧). (86) ಪುಣ್ಣಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಪೂವಿಲ್ಲನ ಶರಹತಿಯಿಂ ನೋವನೆ ತಳೆದಪುದೆನ್ನ ಹೃದಯಂ(೧೯೦–೬೧). (87) ವಿಷಸಂಗಮದಿಂ ಪಾಲುಂ ವಿಷಮಪ್ಪವೊಲ್ (೧೯೧–೬). (88) ಅಯ: ಪಟ: ಸಂವೃತಮೇವ ಶೋಭತೇ (೧೯೨–೧). (89) ಅರ್ಥಿಗೆ ನೆನೆದರ್ಥದಿನಧಿಕಮಿತ್ತ ದಾನಿಯ ತೆಱದಿಂ (೨೦೭–೩೩). (90) ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಕ್ಕೆ ಕಿಡಿಯಂ ತೋರಿದಂತೆ (೨೧೩–೧). (91) ಬಲ್ಲಿದನೊಳೆಡರುವುದು ನಯಮಲ್ಲ (೨೧೩–೭೨). (92) "ಸಹೇಂದ್ರಾಯ ತಕ್ಷಕಾಯ" (೨೧೬–೧). (93) ಅಂಬು ತಪ್ಪಿತಭಿವಾದೆಯೆನಿಪ್ಪೀಡೊಂಬ (೨೧೬–೯೦). (94) ಬಡವಂ ಪೆತ್ತ ಧನಂಬೊಲಿರ್ದ (೨೧೬–೯೨). (95) "ಸ್ವಸಾಧ್ಯಂ ಪ್ರಸಾಧ್ಯಾಶ್ರಿತೋಪಿ ದೋಷಾಭಾವ (೨೨೦–೧). (96) ಅರ್ಥಸಂವರಣೆಯನರ್ಥಮಂ ಪಡೆಗುಮಲ್ಲದೆ ಸೌಖ್ಯಮನೀಯಲಾರ್ಕುಮೇ? (೨೩೦–೪೦). (97) "ಯಥಾರಾಜಾತಥಾಪ್ರಜಾ (೨೩೨–೫೧). (98) ಮುಳ್ಮರದ ಕೆಲದ ಮೂಲತಿ (೨೩೪–೬೭). (99) ಮೂರ್ಖನ ಕೆಯ್ಯ ರತ್ನ (೨೩೪–೬೭). (100) ಮುತ್ತುಂ ಮೆಣಸುಂ ಪೆಡೆವಣಿಯುಂ ಫಣಿಯುಂ ಇರ್ದ ತೆಱದಿಂ(೨೩೫–೧). (101) ಗಿಡುವಿಂದಂ ತೊಲಗಿದಲರ್ಪಡೆದು ಗುಣಮನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಪವೋಲ್ (೨೩೮–೯೦). (102) ಸುಜನಸಂಸರ್ಗಮಾರ್ಗೆಮಾಡದೊ ಸುಖಮಂ (೨೪೪–೩೧). (103) ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಫಳಾಯ ರಾಜ್ಯಾಯ ನಮ: (೨೪೫–ವ). (104) ತನ್ನಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲ್ ತನ್ನಯೆ ಕಣ್ ನಾಚಿದಪ್ಪುದು (೨೪೫–೪೧). (105) "ಅನುಕೂಲರಸಾ ಭಾರ್ಯಾ" (೨೪೬–೪೪). (106) ಪೂಜ್ಯಪದರನಾರಾಧಿಪಜನಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯತೆಯರಿದೇ (೨೬೯–೧೦). (107) ಸ್ವಸಾಧ್ಯ ಪ್ರಸಾದ್ಯ ನೃತ್ಯತಾಪ್ಯದೋಷಾ (೨೮೫–ವ). (108) ಉಮಿಗುಟ್ಟಿ ಕಯ್ಪುಗುಳನಾಂತುದು (೨೮೯–೧೯). (109) ಸಸಿಯಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಕಸಮಂ ಸತ್ಫಳಮನರಸುವವನೆಸಕಂ (೨೮೯-೨೦). (110) ತಪದೊಳಱಿಪೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ದೋಷಂ (೨೮೯–೨೩). (111) ಈ ಕೈನೀರೆ ಸಂಸಾರವಲ್ಲಿಗೆ ಪೊಯ್ನೀರೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. (112) ತೃಷೆಯಿಲ್ಲದೊಡುದಕಮೊಳ್ಳಿತೆನೆ ಕುಡಿದಪರೇ (೨೯೭–೬೭). (113) ಒರ್ವನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಮಂ ಪಲರನುಭವಿಸುವರ್ (೩೦೨–೯). (114) ಅತ್ಯುತ್ಕಟೈ: ಪುಣ್ಯಪಾಪೈರಿವ ಫಲಮುಸ್ತುತೇ (೩೦೩–೧). (115) ಅಪಸ್ಮಾರಮನೂನ ವಾರಿಯನೆ ಕಂಡು ಕೆರಳ್ವವೊಲ್ (೩೦೩–೧೦೩). (116) ಕೇಡಡಸುವರ್ಗಕ್ಕುಂ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿ (೩೦೩–೧೦೫). (117) ಆತನ ಕೋಪವಹ್ನಿಯಾತನನೆ ಕರುತ್ತು ಸುಟ್ಟುದು (೩೦೬–೧೨೬).

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಅಪೂರ್ವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

(1) ತೂಳ್ದು (ಪು. ೨-ಪ. ೭). (2) ಅಳುರ್ಕೆ (೩-೧೪). (3) ಜಾವಳಿಗೆ (೫-೩೩). (4) ಉಪ್ಪರವಟ್ಟ (೧೭-೧೨೪). (5) ಮಮ್ಗಿ (೧೯-೬). (6) ತೂಂತು (೨೧-೧೯). (7) ಒಡ್ಡಣ (೨೨-೨೪). (8) ಅಡ್ಡಣ (೨೨-೨೪). (9) ಬಂಬಲ್ (೨೨-೨೪). (10) ಬೆಸರ್ಪೆ (೨೮-೫೫). (11) ಡಾಣೆ (೨೯-೬೪). (12) ಒಣರ್ (೩೦-೭೭). (13) ತೀವು (೩೮-೧೮). (14) ಪಡಲಿಗೆ (42-ವ). (15) ತೀಂಟೆ (೪೨-೭೧). (16) ಜೊತ್ತಿಸು (೪೫-೫೬). (17) ಕುಮಿ (೪೭-ವ). (18) ಕಂಟಣಿಸು (೪೭-೭೧). (19) ಕುಂಟಣಿ (೪೭-೭೧). (20) ಕಿತವ (೪೭-೭೧). (21) ಬೆಗಡು (೪೯-೮೫). (22) ತಳರು (೫೦-೮೭). (23) ಬಿಡಾಳ (೫೩-೧೧೦). (24) ತೆಱಪು (೫೪-೧೧೪). (25) ಮುಮ್ಮಳಿ (೫೪-೧೨೦). (26) ಪೆಟ್ಟೆ (೫೫-ವ). (27) ಬಿಸುಗೆ (೫೫-೧೨೨). (28) ಕಟಿಲೆ (೫೫-೧೨೨). (29) ದಸಿ (೫೬-೧೩೦). (30) ಮಂಚಿಗೆ (೫೬-೧೩೧). (31) ಡೆಂಕಣಿ (೫೭-ವ). (32) ಪೆಡ್ಡಿ (೫೭-ವ). (33) ಗೆಗ್ಗ (೫೮-ವ). (34) ಮಗ್ಗು (೫೮-೧೪೪). (35) ಡಿಳ್ಳಿಸು (೬೦-ವ). (36) ತೆಂಟೆ (೬೫-೨೦). (37) ಮಿಟ್ಟೆ (೬೬-ವ). (38) ಅಣೆಯಿಸು (೬೬-ವ). (39) ಕೆರೆಹ (೬೬-೨೪). (40) ಬುಗುಟು (೬೬-೨೬). (41) ದಡ್ದು (೬೬-೨೬). (42) ಪಡಣ (೬೮-೪೩). (43) ಅವಚರ್ತ (೭೩-೭೪). (44) ಅಳಱಿಸು (೭೬-೮೯). (45) ಜೊಕ್ಕಳ (೭೬-೯೫). (46) ಬರಗು (೭೭-೯೮). (47) ಇಡುಪು (೮೧-೧೨೬). (48) ಕೊಕ್ಕರಿಸು (೮೭-೩). (49) ಗಂಪಲ್ (೯೬-೬೧). (50) ಕುಳಿವೊಗು (೧೩೪-೮೫). (51) ಅಳ್ಕಿಸು (೧೪೧-೧೦). (52) ಉಂಡಿಗೆ (೧೪೫-ವ). (53) ಜಾಂಗಳ (೧೪೭-ವ). (54) ಸರವಳಿಗೆ (೧೪೭-೫೦). (55) ಒಟ್ಟಯ್ಸು (೧೫೦-೬೬). (56) ಕದಳಿಕೆ (೧೫೧-೭೪). (57) ಪೊಂಕ (೧೬೦-೧೨). (58) ಪೆಳ್ಕು (೧೭೯-೧೩೩). (59) ಪರಿಯಳ (೧೮೧-ವ). (60) ಏವ (೧೮೨-೮). (61) ಮಂಡವಿಗೆ (೧೮೩-೧೮). (62) ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿ (೧೯೩-೭೩). (63) ಕುರುಂಬು (೧೯೫-೮೯). (64) ಕುಳುಂಪೆ (೧೯೮-೧೦೮). (65) ಓರಂಡಲ (೨೦೫-ವ). (66) ಬೈಸಿಕೆ (೨೦೭-೩೨). (67) ಪೆಳಱ್ (೨೦೮-೪೨). (68) ಕಟಾರ (೨೨೫-ಗ). (69) ಸಂಗಳಿಸು (೨೨೫-೯). (70) ಗೊರಿಪ (೨೩೬-೭೭). (71) ಎಕ್ಕಲಾವಣ (೨೩೬-೮೦). (72) ಜಾಳರ (೨೩೭-೮೩). (73) ಬಾಚಿಸು (೨೪೩-೭೩). (74) ಸಿಪ್ಪು (೨೫೧-೭೯). (75) ಇಟ್ಟಳ (೨೫೪-೧೦೩). (76) ಹರಿಗೆ (೨೫೮-೧೨೭). (77) ಕೊಲ್ಲಟಿ (೨೮೯-೨೧). (78) ಗರಾಟ (೨೮೯-೨೧). (79) ಅಱಿಪೆ (೨೮೯-೨೩). (80) ಏಗೊಳ್ಪು (೨೯೪-೪೬). (81) ಚಿಕ್ಕಳ (೩೦೫-೧೧೯). (82) ಚಳ್ಗಿಸು (೩೦೪-೧೧೪).

ಅಂತೂ ಕವಿಯು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ, ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಇವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವನು ಪ್ರೌಢಕವಿಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಂಪಾದಕರು.

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು ॥

॥ ವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ ॥

ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಸ್ರ ॥ ಶ್ರೀವಾಚಾಸಿದ್ಧಿಗಂ ನಿರ್ಮ್ಮಳನಿಖಿಳಕಳಾವೃದ್ಧಿಗಂ ಶುದ್ಧಚಾರಿ ।
ತ್ರಾವಷ್ಟಂಭಕ್ಕಮಾದರ್ಪಿತ ಮದನಲಸನ್ಮೂರ್ತಿಗಂ ತನ್ನೊಳೇಕೀ ॥
ಭಾವಕ್ಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆ ವರಿಯಿಸೆ ಸತ್ಸೌಖ್ಯದೊಳ್ ನಿಂದನೆಂದುಂ ।
ದೇವೇಂದ್ರಾಹೀಂದ್ರವಂದ್ಯಂ ಕುಡುಗೆ ಸಮುಗಭೀಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂ ॥೧॥

ಮ ॥ ಪರವಾಗಿರ್ದ್ದಘಮೆಯ್ದೆ ಪಿಂಗೆ ನಿಜಮಾದಾತ್ಮೀಯ ನಾನಾಗುಣಂ ।
ಪರಮಾನಂದದೊಳೊಂದಿ ನಿಂದಖಿಳಲೋಕೋತ್ತಂಸರಾಗಿರ್ದ್ದ ಸಿ ॥
ದ್ಧರ ಸಂಯೋಗವಿದೇಹಸಿದ್ಧಿಗೆ ನಿಜಾದ್ಯಾನಂದವೆಂಬೀ ಪ್ರಸಿ ।
ದ್ಧರಸಂಖ್ಯರ್ ನಮಗೀಗೆ ಸಿದ್ಧರನಘರ್ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥ ೨ ॥

ಸ್ರ ॥ ಮಾರಂಗಂ ಕಾಮಚಾರಂ ನಡೆಗಿಡೆ ವಿಷಯೇಭಂಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಪಂಚಾ ।
ಚಾರಂ ಪಂಚಾಸ್ಯದಂತೊಪ್ಪಿರೆ ಧೃತಿವೀರ್ಯ್ಯಂ ಸಾರ್ದ್ದು ಶಿಷ್ಯರ್ಕ್ಕಳಂ ಸ ॥
ಚ್ಚಾರಿತ್ರೋದ್ಯುಕ್ತರಪ್ಪಂತಿರೆ ನಿಯಮಿಸುವಾಚಾರ್ಯ್ಯರತ್ಯುನ್ನತರ್ ಸಂ ।
ಸಾರಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ದಾಂಟಿಸುಗೆ ಚರಣಸತ್ಪೋತದಿಂ ಕ್ಷಾತರೆಮ್ಮಂ ॥ ೩ ॥

ಶಾ ॥ ನ್ಯಾಯಂ ಸ್ಯಾತ್ಪದಯುಕ್ತ ಸೂಕ್ತಮಿತರೇಕಾಂತಪ್ರಯುಕ್ತೋತ್ತಮಂ ।
ನ್ಯಾಯಂ ಭಾವಿಪ್ಪೊಡೆಂದು ಭವ್ಯನಿಕರಕ್ಕಾದೇಯ ನಿಶ್ರೇಯಸೋ ॥
ಪಾಯಂ ನೋೞ್ಪೊಡದೊಂದು ಸಂಸೃತಿಗುಪಾಯಂ ನಂಬಿದಂದೆಂಬುಪಾ ।
ಧ್ಯಾಯರ್ ನ್ಯಾಯಪಥಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿಱಿಸುಗೆಮ್ಮಂ ತಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ॥ ೪ ॥

ಮ ॥ ಸಮುಪೀಯೂಷ ಕಳಾಭಿವೃದ್ಧಿತಮುಮಂ ನಿರ್ಮೂಳನಂ ಮಾೞ್ಪವೃ ।
ತ್ತಮನುಜ್ಜೀವಿಸೆ ಸಜ್ಜನಪ್ರಕರ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಶ್ರೀಯನೀ ॥
ಯೆ ಮುನಿಪ್ರಸ್ತುತಮಾದ ಸಾಧುನಿವಹೋದ್ಯಚ್ಚಂದ್ರ ಪಾದಂಗಳೆ ।
ಮ್ಮ ಮನೋನಿರ್ಮ್ಮಳಕೈರವಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರ್ಕ್ಕೆಂದುಮಾನಂದಮಂ ॥ ೫ ॥

ಕಂ ॥ ಮಳವಿರಹಿತರತಿಶಯು ಕೇ ।
ವಳಿಗಳ ನಿರತಿಶಯ ಪೂರ್ಣಸಂಪೂರ್ಣರ ಕೇ ॥
ವಳಿಗಳ ವಿತತ ಶ್ರುತಕೇ ।
ವಳಿಗಳ ಚರಣಂಗಳೆಮಗೆ ಶರಣಕ್ಕೆಂದುಂ ॥ ೬ ॥

ಉ ॥ ಧಾತ್ರಿಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಮಧಿಪತ್ವಮನೀಶನೊಳೆಂತುಮಾಳ್ಕುಮಂ ।
ತೀತ್ರಿಜಗತ್ಪತಿತ್ವಮುಮನಾತ್ಮನೊಳುದ್ಭವಿಸುತ್ತೆ ಮಾಳ್ಪರ ॥
ತ್ನತ್ರಯಮೆಮ್ಮ ಚಿತ್ತಗೃಹದೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದು ಸಮೀಹಿತಾರ್ಥಮಂ ।
ಸೂತ್ರಿಸುತಿರ್ಕೆ ದುಷ್ಟದುರಿತಾರಿ ಸಮೂಹಮನೆಯ್ದೆ ತೂಳ್ದುತುಂ ॥ ೭ ॥

ಭಾವಿಸೆ ಕುಂಕುಮೋಪಮ ತನುಪ್ರಭೆ ಸೂಚಿಸೆ ರಾಗಸಾಗರ ।
ಶ್ರೀವಧುವೀಕೆಯೆಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥಚತುಷ್ಟಯಮಂ ಪದಾನತ ॥
ಗ್ರೀವುದನೆಯ್ದೆ ಸೂಚಿಸೆ ಚತುರ್ಭುಜವೊಪ್ಪುವ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಪ ।
ದ್ಮಾವತಿದೇವಿ ಮಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಸೌಖ್ಯಸಮಾಗಮಧರ್ಮರಾಗಮಂ ॥ ೮ ॥

ಚಂ ॥ ಅಗಣಿತ ಸಾಹಸೈಕನಿಧಿ ಸಜ್ಜನಪೂಜ್ಯ ಗುಣಪ್ರಕಾಶಕಂ ।
ಮಿಗೆ ಕಮಠೋಪಸರ್ಗಮನಡಂಗಿಸಿ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನ ಪ್ರಬೋಧಸಿ ॥
ದ್ಧಿಗೆ ನೆರಮಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳೆ ತಜ್ಜಿನನಾಥ ಕಥಾಪ್ರಬಂಧಸಿ ।
ದ್ಧಿಗೆ ನೆರಮಕ್ಕೆ ನಾಗಪತಿ ಮಾಡಿ ಮದೀಯ ಮನಃಪ್ರಶಸ್ತಿಯಂ ॥ ೯ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಧು ವಿಶ್ವವಿಶ್ರುತ ಯಶೋವಧು ನಿರ್ವೃತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂಬಿವರ್ ।
ಮೂವರುಮಾವನಂ ವಿಶದವಾಗ್ವಧು ಪೊರ್ದಿದಳಾತನಂ ಸಮಂ ॥
ತಾವಗಮೋಲಗಿಪ್ಪರೆನಿಪಳ್ಜಿನವಾಣಿಯೆನಿಪ್ಪ ಭಾರತೀ ।
ದೇವಿಯತಿಪ್ರಸನ್ನೆ ನೆಲಸಿರ್ಕೆ ಮದೀಯ ಮುಖಾರವಿಂದದೊಳ್ ॥ ೧೦ ॥

ಕಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಕೃತಿಯೊಂದಂ ಕವಿ ।
ವರರೆನಿಸುವರೆಂದೊಡಪರಿಮಿತಮಂ ಶ್ರುತಮಂ ॥
ವಿರಚಿಸಿದ ಗಣಧರರ್ ಕವಿ ।
ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೧೧ ॥

ದುರಿತಾಭವಶಿಖಿಯಿಂ ನೆಗೆ ।
ದುರಿ ತಮ್ಮಂ ಪೊರ್ದದಂತು ಕಿಡೆ ಶಾನ್ತರಸಂ ॥
ಕರಮೆಸೆಯೆ ಬುಧರ ಮುಕುಳಿತ ।
ಕರಮೆಸೆದಿರೆ ಪೊಗಟ್ಬ ಗುಣಿಗಳೀಗೆಮಗಜಿವಂ ॥ ೧೨ ॥

ಅನುಪಮ ತತ್ವಾರ್ಥಂ ಪು ।
ಣ್ಯನಿಬಂಧನಮಪ್ಪುದೆಂದು ಮನಮನದೊಳ್ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ನೆಲಸಿದಂತೆ ನೆಲಸಿ ।
ಕ್ಕನಿಮಿಷಮಾಸ್ವಾತಿಪಾದ ಯತಿಪಾದಯುಗಂ ॥ ೧೩ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿದಿರಪೊದರ್ ತೊಲೆಯೆನೆ ತೂ ।
ಗಿದೊಡೆ ಬಿದಿರ್ ಜೈನಮುನಿಜಟಾಚಾರ್ಯನಧೈ ॥
ರ್ಯದ ಪೆಂಪು ಗೆಲ್ದುದುಪಸ ।
ರ್ಗದಳುರ್ಕೆಯನೆನಿಸಿ ನೆಗೆದು ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೪ ॥

ಮುನಿರಾಜಹಂಸರೆನಿಸಿಯು ।
ಮನುಪಮ ಸುಚರಿತ್ರ ಕೊಂಡಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ್ ॥
ಘನಚರಣ ಗ್ರಂಥಸ್ಮಿತ ।
ವನರುಹಷಟ್ಚರಣರೆನಿಪ[ರೆ] ನಗಿದು ಚಿತ್ರಂ ॥ ೧೫ ॥

ಉ ॥ ಜಿತ್ವರಸಾತ್ರವೇದಿ ಗಮಕಿತ್ವಮುಮಂ[ಪರವಾ]ದಿ ಭೇದಿ ವಾ ।
ದಿತ್ವಮುಮಂ ರಸಾವಹಕವಿತ್ವಮುಮಂ ಬುಧಚಿತ್ತಹಾರಿ ವಾ ॥
ಗ್ಮಿತ್ವಮುಮಂ ನೃಪಾಲಸಭೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿ ರಂಜಿಪಂ ಮಹಾ ।
ಸತ್ವ ಸಮಂತಭದ್ರನುರುಶೀಲಸಮುದ್ರನಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಷ್ಠಾಪರತ್ವದಿಂ ಪರ ।
ಮೇಷ್ಠಿಸ್ತವನಮನನೂನಮಂ ಮಾಡಿ ಗುಣ ॥
ಜ್ಯೇಷ್ಠನೆನಿಸಿರ್ದ ಕವಿಪರ ।
ಮೇಷ್ಠಿಗುಣಸ್ತವನಮೆಮಗೆ ದಲ್ ಕರಣೀಯಂ ॥ ೧೭ ॥

ಮ ॥ ಸಕಳೋರ್ವೀನುತ ಪೂಜ್ಯಪಾದ ಮುನಿಪಂ ತಾಂ ಪೇೞ್ದು ಕಲ್ಯಾಣಕಾ ।
ರಕದಿಂ ದೇಹದ ದೋಷಮಂ ವಿತತವಾಚಾದೋಷಮಂ ಶಬ್ದಸಾ ॥
ಧಕ ಜೈನೇಂದ್ರದಿನಾ ಜಗಜ್ಜನದ ಮಿಥ್ಯಾದೋಷಮಂ ತತ್ವಬೋ ।
ಧಕ ತತ್ವಾರ್ಥದ ವೃತ್ತಿಯಿಂದೆ ಕಳೆದಂ ಕಾರುಣ್ಯದುಗ್ಧಾರ್ಣವಂ ॥ ೧೮ ॥

ಸುಕರಶ್ರೀನಯಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ರುತ ವಚಶ್ಚಂದ್ರಾಂಶುವಿಂ ದುಃಖದಾ ।
ಯಕ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕಳಂಕಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತಿಪ್ರಭಾ ॥
ವಕರಾಗಿರ್ದಕಳಂಕದೇವರೆಮಗಾತ್ಮೀಯಾಖ್ಯೆಯುಂ ನನ್ನಿಮಾ ।
ಡಿ ಕವೀಂದ್ರಸ್ತುತರಾದರೀಗೆಮಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ॥ ೧೯ ॥

ಶಾ ॥ ಶ್ರೀನಿಷ್ಪನ್ನ ಸಮಂತಭದ್ರತೆಯನೆಮ್ಮೊಳ್ ಮಾಡುತಿರ್ಕೊರ್ಮೆಯುಂ ।
ಜ್ಞಾನಾಂಭೋಧಿ ಸಮಂತಭದ್ರನಕಳಂಕಂ ನಿಷ್ಕಳಂಕತ್ವಮಂ ॥
ನಾನಾವಾದಿವಿಭೇದಿ ಭೂವಿದಿತವಿದ್ಯಾನಂದಮಂ ಹೃದ್ಯ ವಿ ।
ದ್ಯಾನಂದಪ್ರಭು ಪೂಜ್ಯಪಾದಮುನಿಪಂ ಸತ್ಪೂಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಂ ॥ ೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ರತಿಪತಿಯಂ ಬೆದಱಿಪ ಸುಚ ।
ರಿತದಿಂದಂ ವೀರನೆನಿಸುಗಚ್ಚರಿಗಣಿತಾ ॥
ನ್ವಿತ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸಿ ಮತ್ತಗ ।
ಣಿತ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಪ್ಪನಿಳೆಗೆ ವೀರಾಚಾರ್ಯಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗನಾ ವಾ ।
ಕ್ಸಿದ್ಧ ಶ್ರೀವೀರಸೇನ ಮುನಿಪೋತ್ತಮನಂ ॥
ಸಿದ್ಧಾನ್ತಕರ್ತೃವೆನೆ ಸಮು ।
ಯೋದ್ಧಾರಕನೆಂದು ಪೊಗೞದಿರ್ಪರೆ ವಿಬುಧರ್ ॥ ೨೨ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀನರಪಾಳಮೌಳಿಮಣಿದೀಪ್ತಿವೃತಾಂಘ್ರಿನಖಾಳಿಕಾಂತಿಸಂ ।
ತಾನರನನ್ವಿತಾರ್ಥರ ಸಭಾವನಿಶೇಷಕವಿತ್ವರಂ ಜಿತಾ ॥
ಸ್ಥಾನರನಾರು ಬಣ್ಣಿಸರೊ ಶೀಲನಿಧಾನರನತ್ಯನೂನವಿ ।
ಜ್ಞಾನರನಾತ್ತವೃತ್ತ ಜಿನಸೇನರನಾರ್ಯಗಣಪ್ರಧಾನರಂ ॥ ೨೩ ॥

ಮ ॥ ವಿನುತಶ್ರೀಗುಣಭದ್ರದೇವಮುನಿಪರ್ ದುರ್ಮೋಹಸಂದೋಹನಾ ।
ಶನಮಂ ಧರ್ಮಗುಣಪ್ರಕಾಶನಮನಾತ್ಮೀಯೋದ್ಧವೈರಾಗ್ಯಶಾ ॥
ಸನಮಂ ಸಚ್ಚರಿತಪ್ರಭಾಸನಮನತ್ಯಾನಂದರಾತ್ಮಾನುಶಾ ।
ಸನಮಂ ಪೇೞ್ದು ವಿನೇಯರಲ್ಲಿ ಮೆಱೆದರ್ ತಮ್ಮೊಂದು ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ॥ ೨೪ ॥

ಶಾ ॥ ಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಚಳಸಿಂಹನೆನ್ನತಪಗೋವಿನ್ಯಾಸದಿಂ ನ್ಯಾಯಸಂ ।
ಪದ್ವಜ್ರಾಭನಖಂಗಳೀಮಹಿಭೃದುದ್ಭಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ನಿಚ್ಚಲುಂ ॥
ವಿದ್ಯುಷ್ಟಾಖಿಳ ದುಷ್ಟವಾದಿಗಜಮಂ ನಿರ್ಭೇದನಂ ಮಾಡುವಂ ।
ಸ್ಯಾದ್ವಾದೀಶ್ವರ ಸೋಮದೇವ ಮುನಿಪಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಪಂ ॥ ೨೫ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜದೇವ ವ ।
ಚೋವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಶನೆ ದೊರೆಯೆಂ ॥
ದೀ ವಸುಧೆ ನುಡಿವುದೆನೆ ಪರಿ ।
ಭಾವಿಸುವಂದಪರವಿದ್ಯಬುಧಜನಹೃದ್ಯಂ ॥ ೨೬ ॥

ಸೂತ್ರಿಸಿದ ಸದುತ್ತರತ ।
ರ್ಕತ್ರಯದಿಂ ವಾದಿರಾಜನೆನಿಸಿದ ತೆಱದಿಂ ।
ಚಿತ್ರಮೆನೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಕಾ ।
ವ್ಯತ್ರಯದಿಂ ಸುಕವಿರಾಜನಾ ಮುನಿರಾಜಂ ॥ ೨೭ ॥

ಯಾವಂತಿ ಗಣಿತಭಾಸ್ಕರ ।
ಪಾವನ ಮುನಿಚಂದ್ರನುದಯನಮಳಿನಗುಣ ಸ ॥
ದ್ಭಾವ ದಿಗಂಬರಕುಳರುಂ ।
ಭಾವಿಸೆ ಬೆಳಗುವುದು ಯುಕ್ತಮವನೀವ್ಯಕ್ತಂ ॥ ೨೮ ॥

ಶ್ರುತದಿಂದಮುಪಾರ್ಜಿಸಿ ವಿ ।
ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯನಾತ್ಮನಾಮವಂ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ ॥
ವ್ರತಿ ಕಟಕೋಪಾಧ್ಯಾಯಂ ।
ಪ್ರತೀತನೆನೆ ಮೆಱೆದನಿಳೆಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತೇಶಂ ॥ ೨೯ ॥

ಕಂ॥ ಅತನುಪಟುಭಟನನಡಟಲೆ।
ದತನುತಪಃಶ್ರೀಯುನಾಂತು ತತ್ಪತಿಮೋಹ॥
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯುಮನಲೆದವರಂ।
ಸ್ತುತಿಯಿಸರಾರ್ ನೇಮಿಚಂದ್ರಭಟ್ಟಾರಕರಂ ॥ ೩೦ ॥

ಭಾವತಪದಿಂದೆ ಬೆದಱಿಸಿ।
ಭಾವಜನಂ ಪರಮಸಂಯಮೋಪಾಯಮನು।
ಜ್ಜೀವಿಸಿದ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ।
ತ್ರೈವಿದ್ಯಪದಂಗಳಲ್ತೆ ಲೋಕನುತಂಗಳ್ ॥ ೩೧ ॥

ಏವೊಗೞ್ವೆ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ।
ತ್ರೈವಿದ್ಯರ ವಿದ್ಯೆಯೇೞ್ಗೆಯುಂ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ॥
ತ್ರೈವಿದ್ಯರ್ ಸಕಳಕಳಾ।
ಕೋವಿದರೆನೆ ನೆಗೞ್ದ ಗುಣಿಗಳವರ್ಗಳ ಶಿಷ್ಯರ್ ॥ ೩೨ ॥

ಉ॥ ಮುಂ ತಿಳಿವಂದು ಚಕ್ರಧರನಂದನರಾದವರುಂಟೆ ಚಕ್ರಿಗಳ್।
ಕಂತುವಿರೋಧಿ ಜಾಪಳಿಗೆಯಾ ಮುನಿಚಂದ್ರಮಹಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೈ॥
ದ್ಧಾಂತಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸುತಂ ಬುಧವಂದಿತ ವೀರನಂದಿ ಸೈ।
ದ್ಧಾಂತಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆನಿಪಂದದಿನಂದಿಳೆ ಕೂರ್ತು ಕೀರ್ತಿಕುಂ ॥ ೩೩ ॥

ಭ್ರಾಂತಿವಿಹೀನ ಜೈನಸಮಯ ಪ್ರವಿಭಾಸನದಿಂ ಸುಖಪ್ರದಾ।
ನಂತಗುಣಾಬ್ಧಿ ಧರ್ಮರಥವರ್ತನದಿಂ ಬುಧಸಸ್ಯವೃದ್ಧಿಯಿಂ॥
ಕಾಂತಸುಬೋಧದಿಂ ನಿಜಸಮಾಖ್ಯೆಯನನ್ವಿತಮಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸೈ।
ದ್ಧಾಂತಿಕ ನೇಮಿಚಂದ್ರಮುನಿಪಂ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತನಶೇಷಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೩೪ ॥

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಶಾರದೇಂದು ಕೈರವ।
ಕಾಶ ಸಮುತ್ಫುಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಸಂಕುಳಸಂ॥
ಕಾಶ ವಿಶುದ್ಧಯಶೋಗಂ।
ಗೇಶಂ ಮುನಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರಸೈದ್ಧಾಂತೇಶಂ ॥ ೩೫ ॥

ಉ॥ ಆರ ಗಭೀರಮುಂ ತನಗೆ ಕಾಲ್ಗೊಳೆಯೆಂಬಸಮಾಸ್ತ್ರನಂ ಬಲಾ।
ತ್ಕಾರದೆ ಗೆಲ್ದು ನಂದುದಯಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರನೊಳೊಪ್ಪದೆಂಬಲೋ॥
ತ್ಕಾರಗಣಾಗ್ರಗಣ್ಯನೆನಿಪುನ್ನತಿಯುಂದು ತಪೋಭಮುರ್ವರಾ।
ವಾರುಧಿಯುಂ ದಯಾತುಳಸುಖಾನಿಧಿಯುಂ ಪೊಗೞ್ಗುಂ ಜಗಜ್ಜನಂ ॥ ೩೬ ॥

ಕಂ॥ ನಿರತಿಶಯ ಪಾದಸೇವಾ।
ಪರಿಣತ ಪುಣ್ಯಾಂಬುರಾಶಿಯುಂ ಪೆರ್ಚಿಸುಗ॥
ಚ್ಚರಿಯಲ್ತು ರಾಗದಿಂದಂ।
ಪೊರೆಯನಿದಚ್ಚರಿ ದಲುದಯಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಂ ॥ ೩೭ ॥

ಉ ॥ ಚಾರುಚರಿತ್ರ ನಿರ್ಮಳಿನ ದರ್ಶನವಿಶ್ರುತಬೋಧಶಸ್ತ್ರದಿಂ ।
ಮಾರನನಿಕ್ಕಿ ಮಾರನುರುಮೋಹಮನಿಕ್ಕಿ ವಿಮೋಹನಾದ ಭ ॥
ಟ್ಟಾರಕ ನೇಮಿಚಂದ್ರಮುನಿಪಾದ ಚಕೋರರ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಭ ।
ಟ್ಟಾರಕರಂಘ್ರಿಪದ್ಮಮಿರೆ ಮಾನಸಮೆನ್ನಯದೊಪ್ಪದಿರ್ಪುದೇ ॥ ೩೮ ॥

ಕಂ ॥ ಏನಿದು ಚೋದ್ಯಮೊ ಬುಧರು ।
ರ್ವೀನುತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಿದೆಂಗುಂ ॥
ಭೂನಾಥ ಪೂಜ್ಯ ಪರಮ ತ ।
ಪೋನಿಧಿಯಂ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕನಂ ॥ ೩೯ ॥

ಮ ॥ ಸಮತಾಭಾವನೆ ತನ್ನೊಳೊಪ್ಪೆ ಪರಮಧ್ಯಾನಾರ್ಥಿಯಷ್ಟೋಪವಾ ।
ಸಮುಮಂ ಪಕ್ಷದಿನೋಪವಾಸಮುಮನಂತೋರಂತೆ ಮಾಸೋಪವಾ ॥
ಸಮುಮಂ ಮಾಡಿಯುಮೇನೊ ಮತ್ತತನುಪೀಡಾಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ರಾಮಚಂ ।
ದ್ರಮುನೀಂದ್ರಂ ದೊರೆವೆತ್ತನಚ್ಚರಿ ಕರಂ ಚಾರಿತ್ರಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ॥ ೪೦ ॥

ಮ.ಸ್ರ॥ ನಿಯತಂ ಯೋಗೀಂದ್ರರೇಕೇಂದ್ರಿಯಮುಮನೆನಸುಂ ಬಾಧಿಸಲ್ಕಾಗದೆಂಬು ।
ಕ್ತಿಯನೆಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗಕ್ಕನುಪಮ ದಯೆಯಿಂ ಶಿಕ್ಷಿಪರ್ ತಾವೆ ಪಂಚೇಂ ॥
ದ್ರಿಯಮಂ ನಿರ್ವಂದದಿಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಯುಮತುಳ ಸ್ವಾಂತರಾಂತರ್ ಕರಂ ಶಾಂ ।
ತಿಯನಾಶ್ರೀನಂದಿಯೋಗೀಶ್ವರರವರ ಚರಿತ್ರಂ ಧರಿತ್ರೀವಿಚಿತ್ರಂ ॥ ೪೧ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀನಂದಿಮುನೀಂದ್ರಂ ಸು ।
ಜ್ಞಾನ ತಪೋವಿಭವದಿಂದೆ ಭಟ್ಟಾರಕನೆಂ ॥
ಬೀನಾಮಕ್ಕನುಗುಣಮೆನೆ ।
ನಾನಾನೃಪಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿ ನೆಗಳ್ದಿಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೪೨ ॥

ಶುಭಚಂದ್ರತ್ರೈವಿದ್ಯರ ।
ನಭಿನವ ಗಣಧರರನಖಿಳಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞತೆಯಿಂ ॥
ತ್ರಿಭುವನ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳ ।
ನಭಿವರ್ಣಿಪ ಭಕ್ತಿವೆತ್ತ ಕೃತಿಯೆ ಕೃತಾರ್ಥಂ ॥ ೪೩ ॥

ಸೂರಿಪ್ರಭು ಶುಭಚಂದ್ರೋ ।
ದಾರಯಶಶ್ಚಂದ್ರದೀಪ್ತಿ ಸತ್ಪಥದೊಳ್ ವಿ ॥
ಸ್ತಾರಿಸುತಿರೆ ಪರದರ್ಶನ ।
ಮೋರಂತಿರೆ ಮುಂದುಗೆಡುವುದೆನಗಿದು ಚಿತ್ರಂ ॥ ೪೪ ॥

ಉ ॥ ಸ್ತ್ರೀಜಿತರಾರುಮಂ ತೊಱೆವರೆಂಬಿದು ನಿಶ್ಚಯಮಾದುದೀ ಜಗ ।
ತ್ಪೂಜಿತವೃತ್ತನಿಂ ಕುಮುದಚಂದ್ರ ಮಹಾಮುನಿನಾಥನಿಂತತಿ ॥
ಸ್ತ್ರೀಜಿತನಾಗಿಯುಂ ನಿಜಪರಿಗ್ರಹಮಂ ತೊಱೆದೆಯ್ದೆ ತೂಳ್ದಿದೀ ।
ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ ತನ್ನ ಹೃದಯಂಗಮನಂ ವಿದಿತಾಂಗಜನ್ಮನಂ ॥ ೪೫ ॥

ಕಂ॥ ಅತಿಚಿತ್ರಕರಂ ಗುಪ್ತಿ ।
ತ್ರಿತಯಮುಮಿರೆ ಕುಮುದಚಂದ್ರಯತಿಪತಿ ತತ್ವಾ ॥
ನ್ವಿತಮತಿ ಎಚ್ಚತ್ತಿರೆಯುಂ ।
ರತಿವೆರಸಿರದೋಡಿದಂ ಮನೋಜಂ ಮನದಿಂ ॥ ೪೬ ॥

ಚಾರುಗುಣನಿಳಯರಂ ವಿ ।
ಸ್ತಾರಿಯಶಃಪೂತ ಭುವನವಳಯರನೊಲವಿಂ ॥
ದಾರಭಿವರ್ಣಿಸರಯನಿ ।
ಸ್ತಾರಕರಂ ಕಮಳಸೇನಭಟ್ಟಾರಕರಂ ॥ ೪೭ ॥

ಮ.ಸ್ರ॥ ಅಕಳಂಕಾಕಾರಜಾತಂ ತ್ರಿಭುವನವಳಯವ್ಯಾಪ್ತ ಬೋಧಪ್ರಭೂತಂ ।
ಸಕಳತ್ಯಾಗಪ್ರಸೂತಂ ವಿಧುವಿಹರತೆಯುಂ ತಾಳ್ದಿ ಮೂಲೋಕಮಂ ಸು ॥
ತ್ರಿಕರಂ ಸರ್ವೋರ್ವರಾಸಂಸ್ತುತಮೆನಿಸಿದುದೇಂ ಚೋದ್ಯಮೋ ಮಾಧವೇಂದು ।
ಪ್ರಕಟ ತ್ರೈವಿದ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಪ ವಿಶದಯಶಂ ಶಂಭುಹಾಸಪ್ರಕಾಶಂ ॥ ೪೮ ॥

ಮ ॥ ಎನಸುಂ ಕಾಮುನಧರ್ಮಮಂ ನಿಜಸುಧರ್ಮಂ ಬಾಣಮಂ ಬಾಣಮಂ ।
ತೆನೆ ಬಿಲ್ಲೊಳ್ಗುಣಮಂ ಗುಣಂಗಿಡಿಸೆ ಪೆಂಪಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ಭಾವಜಾ ॥
ತನನಾಭಾವ ತಪಃಪ್ರಭಾವಮನಿಶಂ ನಿರ್ಮೂಳನಂ ಮಾಡೆ ಭೂ ।
ವಿನುತಂ ಮಾಧವಚಂದ್ರ ದಿವ್ಯಮುನಿಪಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಪಂ ॥ ೪೯ ॥

ಉ ॥ ಚಾರುಚರಿತ್ರ ಕೈರವವಿಕಾಸಿ ವಿನಿರ್ಮಳವರ್ತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ।
ಶ್ರೀರುಚಿ ಸತ್ಪಥೋಚಿತ ಕಳಾವಿಳಸರ್ ಶುಭಚಂದ್ರದೇವ ಭ ॥
ಟ್ಟಾರಕ ಗೌರವೋನ್ನತಿ ಶರತ್ಸಮಯರ್ ಸಮಯಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಭ ।
ಟ್ಟಾರಕರೊಪ್ಪುವರ್ ಲಲಿತಕೀರ್ತಿಗಳಾಶ್ರಿತ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ್ ॥ ೫೦ ॥

ಶಾ ॥ ಶ್ರೀನಂದಿವ್ರತಿನಾಥಶಿಷ್ಯತಿಳಕಂ ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಿ ।
ದ್ಯಾನಿಸ್ತಾರಕ ದೇವನಂದಿ ಪರವಿದ್ಯಾಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ಭೂನುತ ॥
ಖ್ಯಾತಶ್ರೀಪ್ರಭು ಪೂಜ್ಯಪಾದನೆನಿಪಂದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇನರ್ಕವಿ ।
ದ್ಯಾನಂದಪ್ರಭುವಾದನಚ್ಚರಿ ಕರಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ॥ ೫೧ ॥

ಸ್ರ ॥ ಏವೇಳ್ವೆಂ ವಾಕ್ಯವಜ್ರಾಂಕುಶವಿದಳಿತ ವಾದಿದ್ವಿಪಂ ಸುಪ್ರಮೇಯ ।
ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಶ್ರೀಯನಾರ್ಯಪ್ರತತಿ ಪೊಗಳ್ವಿನಂ ತಾಳ್ದಿಯುಂ ಮತ್ತಮೇಯ ॥
ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಂ ಶ್ರೀಯನಾಂತಂ ಸ್ವಪರಸಮಯ ತರ್ಕಂಗಳೊಳ್ ಭಾವಸೇನ ।
ತ್ರೈವಿದ್ಯಂ ಚೋದ್ಯಮಾದ್ಯಪ್ರತಿಮ ಪೃಥುಯಶಂ ಹೃದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಂ ॥ ೫೨ ॥

ಉ ॥ ತತ್ವವಿಚಾರಮಾಚರಣಮಂ ಸುಕವಿತ್ವಮತಿಪ್ರಸನ್ನ ವಾ ।
ಗ್ಮಿತ್ವಮನಪ್ರತರ್ಕ್ಯ ಬಹುತರ್ಕವಿವೇಕ ವಿಶೇಷಬುದ್ಧಿವಾ ।'
ದಿತ್ವಮನೊಂದಿನಿಂದೆಸೆಯೆ ಸಜ್ಜನವಂದಿತ ವೀರನಂದಿ ಸಾ ।
ಧುತ್ವಮನೊಂದಿದಂ ಕುಮುದಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರ ಸಮಗ್ರನಂದನಂ ॥ ೫೩ ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಸುತ ಧರ್ಮಜಾತ ।
ಪ್ರೀಣಂ ಗುಣಧಾರಿ ಧೀರನತಿಶಯ ಲಕ್ಷ್ಮಾ ॥
ಕ್ಷ್ಣಾಣಂ ಪರಹೃದಯಾಗಮು ।
ಬಾಣಾಳಿ ಧನಂಜಯುಂ ಧನಂಜಯನೆ ವಲಂ ॥ ೩೪ ॥

ಭೂಪಾಳವಂದ್ಯ ಚರಿತಂ ।
ಭೂಪಾಳಾಸ್ಥಾನ ಹೃದ್ಯವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನಂ ॥
ಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಿಂತು ಕೃತಿಕುಳ ।
ದೀಪಂ ಭೂಪಾಳದೇವನೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ॥ ೩೫ ॥

ಶ್ರೀಗುಣಗರ್ಭಂ ಕೀರ್ತಿಕ ।
ಳಾಗರ್ಭಂ ಸೂಕ್ತಿ ಸಂಗತಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಜೈ ॥
ನಾಗಮುಗರ್ಭಮಿದೆನೆ ಜಗ ।
ತೀಗುರು ನೆಗೞ್ದಂ ಪ್ರಸನ್ನಗುಣನಾಚಣ್ಣಂ ॥ ೩೬ ॥

ನವರಸದೊಳಮಿತರರಸ ।
ಕ್ಕವಕಾಶಂಗುಡದೆ ತಳೆಯೆ ಶಾಂತರಸಮನಂ ॥
ತವಿಚಳನಮವುಂ ಕರೆಗ ।
ಣ್ಮುವುವೆನೆ ಪೃಥುಹೃದಯನಾದನೆಂತಾಚಣ್ಣಂ ॥ ೩೭ ॥

ಗುಣವರ್ಮಂ ಸತ್ಕವಿತಾ ।
ಗುಣಮುಂ ಭವ್ಯತ್ವಗುಣಮುಮಾತ್ಮಯಶೋರ ।
ಕ್ಷಣಮೆನೆ ಮೆಱೆದಂ ಪೆಸರಂ ।
ಪ್ರಣೂತಮೆನೆ ಪೇೞ್ದ ನೇಮಿನಾಥಾನ್ವಯಮಂ ॥ ೩೮ ॥

ಚದುರರೆನಿಸಿದರಚಿತ್ತ ।
ಕ್ಕಿದು ಪೊಸತೆನಿಸಿರ್ದ ರೀತಿಯಂ ನಿರ್ವಹಿಪ ॥
ಗ್ಗದ ಬಲ್ಮೆ ಬಗೆಯೆ ತನಗ ।
ಲ್ಲದೆ ಪೆಱರ್ಗಿಲ್ಲೆನಿಪ ಪೊನ್ನನಂ ಪೊಗೞದರಾರ್ ॥ ೩೯ ॥

ಚತುರ ಚಮತ್ಕೃತಿಯುದ್ಧಾ ।
ಟಿತರಮಣೀಯುಂ ದಿಟಕ್ಕೆ ಪಂಪನ ಕೃತಿ ಮಿ ॥
ಕ್ಕಿತರರ ಕೃತಿತತಿಯವಿಚಾ ।
ರಿತ ರಮಣೀಯಂ ವಿದಗ್ಧರಂ ಮೆಚ್ಚಿಕುಮೇ ॥ ೪೦ ॥

ರನ್ನನ ಕೃತಿಪದಕಮುಮಂ ।
ಸನ್ನುತನೂತ್ನಾರ್ಥವ್ಯಕ್ತಮಂ ಸತ್ಕೃತಿಯಂ ॥
ಯತ್ನದೆ ಸುಜನರ್ ವಿಜಿತಸ ।
ಪತ್ನಮನತಿ ಪೃಥುಳಹೃದಯದೊಳ್ ತಳೆಯದರಾರ್ ॥ ೪೧ ॥

ಕಂ॥ ವಾಸ್ತವ ಭಕ್ತಿಯುತಂ ರೂ ।
ಪಸ್ತವನ ಮಣಿಪ್ರವಾಳಮಂ ಜಿನನಾಥ ॥
ಸ್ಥಾಸ್ತವನಮನೊದವಿಸಿ ಭುವ ।
ನಸ್ತುತನಾದಗ್ಗಳಂಗಮಗ್ಗಳರೊಳರೇ ॥ ೬೨ ॥

ಇಂಪೆಸೆಯೆ ವಿಪಂಚಿಯುದನಿ ।
ಯಂ ಪೋಲ್ತಿರೆ ಸುಕರ ಸರಸ ಸೂಕ್ತಿವಿಳಾಸಂ ॥
ಪಂಪಂ ನುಡಿದಂ ಅಭಿನವ ।
ಪಂಪನೆ ನುಡಿದಂ ಬಱಿಕ್ಕೆ ಕಳಕಂಠನವೋಲ್ ॥ ೬೩ ॥

ಘನಕಳೆಗೆ ಮಾಣಿಕಮನೀ ।
ವನ ತೆಱದಿಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ಕಾವ್ಯಮಂ ಕುಡದೆ ಯಶೋ ॥
ಧನಕೆ ಬುಧಜನಕೆ ಕೊಟ್ಟೊ ।
ರ್ವನೆ ಸುಜನೋತ್ತಂಸನೆನಿಸಿದಂ ಬೊಪ್ಪಣ್ಣಂ ॥ ೬೪ ॥

ಅಂಹಮನಪಹರಿಸುವ ಗುಣ ।
ಸಂಹತಿಯಂ ತಳೆದ ಕೇಸಿಯಣ್ಣನ ಬುಧವೃಂ ॥
ದಂ ಪೊಗೞೆ ಸುಕೃತ ಸಿಂಹಂ ।
ಸಿಂಹಪ್ರಾಯೋಪಗಮನಮಂ ವಿರಚಿಸಿದಂ ॥ ೬೫ ॥

ಕಾಮನ ಬಾಣಕ್ಕಂ ಕವಿ ।
ಕಾಮನ ಬಾಣಕ್ಕಮಿಲ್ಲ ಭೇದಂ ಸುಮನೋ ॥
ರಾಮತೆಯಿಂ ಸ್ತನಶತಕೋ ।
ದ್ದಾಮತೆಯಿಂ ಭುವನಮಂ ವಶಂ ಮಾೞ್ಪುದಱಿಂ ॥ ೬೬ ॥

ಜಿನವೃಂದ ಸ್ತವನದೆ ಪಾ ।
ವನಮೆನಿಸುವ ಸೂಕ್ತಿ ಕೀರ್ತಿ ದೀಪಿಕೆಗುಜ್ಜೀ ॥
ವನಕರಮೆನೆ ಕೌತುಕಮಂ ।
ಜನಿಯಿಸುಗುಂ ಕವಿಗಳೊಳಗೆ ನೆಗೞ್ದಗ್ಗಳನಾ ॥ ೬೭ ॥

ಸುಮನೋಧರ್ಮಗುಣಂಗಳೊ ।
ಳಮರ್ದಮರ್ದಂ ಕಱೆವ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಬಾಣಂ ॥
ಭ್ರಮರಹಿತಂ ಮೃದುಹೃದಯಂ ।
ಗಮಮೆನಿಪುದಿದಾವ ಕೌತುಕಂ ಬುಧಜನದಾ ॥ ೬೮ ॥

ವಕ್ರೋಕ್ತಿ ಭವಯಶಃಜ್ಯೋ ।
ತ್ಸ್ನಾಕ್ರಾಂತ ಪರಾವಲೇಪತಿಮಿರಂ ಧರಣೀ ॥
ಚಕ್ರದೊಳತಿಚಿತ್ರಂ ಕವಿ ।
ಚಕ್ರಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿ ಬಾಳಚಂದ್ರಂ ನೆಗೞ್ದಂ ॥ ೬೯ ॥

ಕಂ॥ ಶ್ರುತಿನೂತ್ನಾರ್ಥೋತ್ಪಾದನ ।
ಚತುರತೆಯುಂ ವಿವಿಧಕೀರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಯುಂ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆ ಕಾವ್ಯಕಳಾಪಂ ।
ಚತುರ್ಮುಖಂಗೆಸೆವ ವಾಸುದೇವಂಗರಿದೇ ॥ ೭೦ ॥

ನೂತನ ಕವಿಗಳುಮೆನಗೆ ಪು ।
ರಾತನ ಕವಿಗಳ್ಸಮಾನರನತಿಶಯಗುಣಾ ॥
ನ್ವೀತರೆನಿಸುವೊಡೆ ಗುಣಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿನವರುಂ ವಿನಮ್ರರತಿವಿಖ್ಯಾತರ್ ॥ ೭೧ ॥

ಉ॥ ಪಂಪನ ನುಣ್ಪುವೆತ್ತನುಡಿ ಪೊನ್ನನ ಬಿನ್ನಣದೋಜೆ ರನ್ನನೊ ।
ಳ್ಪುಂ ಪುದಿದಿರ್ದ ಲಕ್ಷಣವಿಚಕ್ಷಣದೋನ್ನತಿ ಕಣ್ಣಮಯ್ಯನಿಂ ॥
ಪಂ ಪುದಿದರ್ಥಗೌರವಗುಣಂ ಗುಣವರ್ಮನ ದೇಸೆವೆತ್ತ ಮಾ ।
ತಂ ಪರಿಕಿಪ್ಪೊಡೀಕೃತಿಯೊಳುಂಟೆನೆ ಪೇೞ್ವುದು ಪೇೞಲೊಲ್ವವಂ ॥ ೭೨ ॥

ಚಂ॥ ನುಡಿ ಪೊಸತಾಯ್ತು ದೇಸೆ ಪೊಸತಾಯ್ತು ನಯಂ ಪೊಸತಾಯ್ತು ರೇಖೆ ನೋ ।
ೞ್ಪೊಡೆ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಕಾಕು ಪೊಸತಾಯ್ತು ಚಲಂ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಜಾಣೊಡಂ॥
ಬಡೆ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಕೊಂಕು ಪೊಸತಾಯ್ತು ರಸಂ ಪೊಸತಾಯ್ತು ತನ್ನಿನೆಂ ।
ದೊಡೆ ಕವಿಪೇೞ್ವುದಲ್ಲದೊಡೆ ಕಾವ್ಯಮದೆಂಬುದು ಸೇವ್ಯಮಕ್ಕುಮೇ ॥ ೭೩ ॥

ಕಂ॥ ಸಾರಪ್ರಸನ್ನತರಗಂ ।
ಭೀರ ಗುಣಾಧಾರ ಪದದೊಳಿರ್ಪಂದದೆ ಶೃಂ ॥
ಗಾರಾದಿ ರಸಸಮೃದ್ಧಿ ವಿ ।
ಚಾರಿಪೊಡುತ್ತಾನಪದದೊಳಿರಲಱಿದಪುದೇ ॥ ೭೪ ॥

ವಿರಳಂ ಕೃತಿವನಿತೆ ಮನೋ ।
ಹರೆಯೆನೆಯೆನೆ ಎಸೆವ ತೆಱದೆ ಕೃತಿಯುಚಿತಾಳಂ ॥
ಕರಣಪರಿವಿಗತಮಾಗು ।
ತ್ತಿರೆ ಚದುರರಸಂ ಸಹೃದಯಮಂ ಮೆಚ್ಚಿಕುಮೇ ॥ ೭೫ ॥

ಮಸೃಣ ಪ್ರಸನ್ನ ಪದಮಾ ।
ಗಸವಳಿಕೆಂಕೆಡೆಯೊಳಿರ್ದುಮಿಲ್ಲದವೋಲ್ ತೋ ॥
ಱಿಸುವಂತಿರರ್ಥಮಂ ಪ್ರಕ ।
ಟಿಸುತುಂ ತಾಂ ಪೇೞದಿರ್ಪ ಕವಿಯುಂ ಕವಿಯೇ ॥ ೭೬ ॥

ಇದು ಚಿತ್ರಂ ಕವಿತಾಧ ।
ರ್ಮದೊಳೊಂದಿದ ಬಾಳಮಿನಿತು ತಿರ್ದಿದೊಡಂ ಕೊಂ ॥
ಕಿದುದೆ ಬಗೆವಂದು ಬಲ್ಲರ ।
ಹೃದಯಮನದು ಪೋಗಿ ತಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿಸುಗುಂ. ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ॥ ಪ್ರವಿರಳಮಣಿಯಿರೆ ವರ್ತಿಯ ।
ನವಿರಳಗುಣಸಹಜಕವಿಯ ಕಾವ್ಯಮದಿರೆ ಬ ॥
ಲ್ಲವರಿತರ ಕಾವ್ಯಮಂ ಮಾ ।
ಡುವನ್ನರಾರ್ ಕರ್ಣಹೃದಯ ನವಭೂಷಣಮಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕನಕಂ ನಿಘರ್ಷಣಚ್ಛೇ ।
ದನಾದಿಯಿಂ ಕಾಂತಿವಡೆವವೋಲ್ ದೋಷಜ್ಞರ್ ॥
ಮುನಿದೊಸೆದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡ ।
ಮನುಪಮಗುಣಮೊಂದದಂದು ಕೃತಿಸಂದಪುದೇ ॥ ೭೯ ॥

ದೋಷಜ್ಞರಖಿಳಕಾವ್ಯವಿ ।
ಶೇಷಜ್ಞರ್ ಗುಣವಿಶೇಷಮಂ ಪ್ರಕಟಿಪೊಡಂ ॥
ದೂಷಣಪರರಪ್ಪೊಡವರ್ ।
ದೋಷಜ್ಞರೆನಿಪ್ಪರೊಪ್ಪುವನ್ವರ್ಥತೆಯಿಂ ॥ ೮೦ ॥

ಪರಮಾಣುಪ್ರಾಯಂ ಗುಣ ।
ಮಿರೆ ಮೆಚ್ಚುವ ಸುಜನರಿಂದೆ ದುರ್ಜನರೆಮಗಿಂ ॥
ಗುರುಗಳ್ ದೋಷಲವಮುಮಿರೆ ।
ಪರಿಹರಿಪಂತೂಱಿ ತೋಱಿ ನುಡಿವುದರಿಂದಂ ॥ ೮೧ ॥

ಮಾನಿತ ಕವಿಕೃತಿ ಬುಧಸಂ ।
ತಾನಕ್ಕುತ್ಸವಮನೊದವಿಪಂತಿರಸೂಯಾ ।
ಧೀನಂಗೊದವಿಸದಂತೆ ಕ ।
ಳಾನಿಧಿಯುದಯಂ ಖಳಂಗೆ ಸುಖದಾಯಕಮೇ ॥ ೮೨ ॥

ಉ॥ ಇಂದುಮರೀಚಿ ಮಾವು ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾದರಿ ಜಾದಿ ಚಂಪಕಂ ।
ಕುಂದಮಿವಾದಿಯಾದ ಕುಸುಮಂ ಕಳಕಂಠವಿಪಂಚಿಯಿಂಚರಂ ॥
ಚಂದನದಣ್ಪು ಕರ್ಪುರದ ತಂಬುಲಮೆಂಬಿವಗಲ್ದ ವರ್ಗೆ ಕಾ ।
ವ್ಯಂ ದೊರೆಗೆಟ್ಟ ದುರ್ಜನಗಸಹ್ಯಮೆ ಪಾಲ್ ಜ್ವರಿತಂಗೆ ಪಥ್ಯಮೇ ॥ ೮೩ ॥

ಕಂ॥ ಪೊನ್ನೊಳೊಡಗೂಡಿ ಯವಲೋ ।
ಹನ್ನಾಶಮನೆಯ್ದೆ ತಾಪಮಂ ಪಡೆದುಮದ ।
ರ್ಕುನ್ನತಿಯನಿತ್ತುದಂತೆ ಗು ।
ಣೋನ್ನತಿಯೊಳ್ ಖಳನ ಮುಳಿಸು ಗುಣಮನೆ ಪಡೆಗುಂ ॥ ೮೪ ॥

ಮುಂದುಗಿಡೆ ಗೂಗೆ ಬೆಳಗದೆ ।
ನಿಂದನೆ ರವಿ ಜಗಮನಂತೆ ಕವಿ ದುರ್ಜನನೇಂ ॥
ಮುಂದುಗಿಡೆ ಬುಧರ್ಗೆ ಪರಮಾ ।
ನಂದಂಬಡೆವಂತು ಪೇೞದಿರ್ಕುಮೆ ಕೃತಿಯಂ ॥ ೮೫ ॥

ಕಂ ॥ ಇನಿದೆನಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೞಿ ।
ವನನಱಿಯದ ನರರನೊಲಿಸುವಂತೆವೊಲಿಂಪಂ ॥
ಜನಿಯಿಸುವೆನ್ನಯಕೃತಿ ಸ ।
ಜ್ಜನರುಮನಿತರರುಮನೊಲಿಸುವುದು ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ೮೬ ॥

ಶಾ ॥ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಪ್ರಮದಾವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಂ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತಂ ಮನ ।
ಕ್ಕುತ್ಕೀಳಪ್ರಭವಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮತಿದುಷ್ಪತ್ವಂ ಪರೀಕ್ಷಾಕ್ಷಮಂ ॥
ಮುತ್ಕಾವ್ಯಂ ಗುಣರತ್ನಶೋಭಿ ಸರಸಂ ಸಾರಂ ಸುವರ್ಣಪ್ರಿಯಂ ।
ಹೃತ್ಕರ್ಣಾಭರಣಂ ಸಮಸ್ತಬುಧವೃಂದಕ್ಕಪ್ಪುದೇಸೊಪ್ಪದೇ ॥ ೮೭ ॥

ಮ.ಸ್ರ॥ ಘನಶಬ್ದಾಡಂಬರೋತ್ಪತ್ತಿಯಿನಖಿಳರಸೋತ್ಪಾದನಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ಸ ।
ಜ್ಜನ ಚೇತಶ್ಚಾತಕಾಸ್ವಾದಿತ ವಚನಸುಧಾಬಿಂದುಸಂದೋಹದಿಂ ಭೂ ।
ವಿನುತ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಲ್ಲೀ ಜನನ ವಿಭವದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ನೆಟ್ಟನಿಂತೀ ।
ತನೆ ಸಂಪಚ್ಚಾರುಮೇಘಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷಸಸ್ಯಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೮೮ ॥

ಪ್ರಕಟಪ್ರಜ್ಞೋದಯಂ ವ್ಯಾವೃತವಿಪುಳಪದಾರ್ಥತ್ವದಿಂ ದುಷ್ಟಹೃತ್ಕಾ ।
ಶಿಕ ದೃಕ್ಸಂಪಾದಿತಾಂಧತ್ವದಿನಮುಳತೆಯಿಂ ಲೋಕದೀಪಪ್ರರೂಪಾ ॥
ಧಿಕ ವಿಖ್ಯಾತತ್ವದೀತಂ ಬಗೆಯೆ ಜಗದೊಳಾನಮ್ಮ ಭವ್ಯರ್ಗೆ ಚಕ್ರಾ ।
ಹ್ವಕುಳಕ್ಕೊಲ್ದೀವ ಪೆಂಪಿಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೮೯ ॥

ಕಂ ॥ ಘನಚಂದನ ರಸರುಚಿರಂ ।
ಸುನಿರ್ಮಳಂ ಶೀತಳಂ ಜಗನ್ಮಂಗಳಮು ॥
ಖ್ಯನಶೇಷ ಸುಜನಮುಖಮುಂ ।
ಡನನೆನಿಸುವ ವಿಭವದಿಂದೆ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೯೦ ॥

ಎಂಬನುಪಮ ನಿಜಗುಣನಾ ।
ಮಂ ಬುಧನಿಕರಕ್ಕೆ ರತ್ನಕಂಠಿಕೆಯವೊಲೊ ॥
ಪ್ಪಂಬೆತ್ತಿರೆ ಕೀರ್ತಿಸುಧಾ ।
ಬಿಂಬೋದಯದಿಂದೆ ಬೆಳಗಿದಂ ಕುಲಗಿರಿಯಂ ॥ ೯೧ ॥

ಉ ॥ ಲೋಕಗಣನಾಯಕಂ ವಿಬುಧಲೋಕನುತಂ ಪಿತೃ ಕಾಮಿಯಕ್ಕನ ।
ವ್ಯಾಕುಳಶೀಲೆ ತಾಯ್ ತನಗೆ ನಾಗಣನುತ್ತಮಭೋಗನಗ್ರಜಂ ॥
ಶ್ರೀಕುಮುದೇಂದುನಿರ್ಮಳಯಶಃಪ್ರಸರಂ ಗುರು ವಾಸುಪೂಜ್ಯನಾ ।
ತ್ಮೀಕೃತ ತತ್ವನಾಗಿ ನೆಗಟ್ದಂ ಗುಣಮಂಡನ ಪಾರ್ಶ್ವಮಂಡನಂ ॥ ೯೨ ॥

ಕಂ ॥ ತನ್ನೊಳ್ಪನೀವ ಗುಣಸಂ ।
ಪನ್ನನನೊಲ್ದಱಿಸಿ ಪೊಗೞ್ವುದೀ ಗುಣದಿಂ ಸಂ ॥
ಪನ್ನಂ ಜಿನೇಂದ್ರನದಱಿಂ ।
ತನ್ನಱಿವಂದದೊಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಣ್ಣಿಸುಗುಂ ॥ ೯೩ ॥

ಕಂ ॥ ವಾಸ್ತವಗುಣಯುತನಖಿಳಮ ।
ಹೀಸ್ತುತ ತೀರ್ಥಕರಚರಿತಮಂ ಸುಕೃತಜನ ॥
ಪ್ರಸ್ತುತಮಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸದ ।
ಪ್ರಸ್ತುತಮಂ ಸ್ತುತಿಯಿಪಂದು ಪಡೆಗುಮೆ ವಿಬುಧರ್ ॥ ೯೪ ॥

ಚಂ ॥ ಪುರುಜಿನಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ವೃಷಭಸೇನಗಣಾಗ್ರಣಿ ತಜ್ಜಿನೋಕ್ತಮಂ ।
ಭರತನೃಪಂಗೆ ವೀರಜಿನಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಾಜಿನಸೂಕ್ತಮಂಗಳಂ ॥
ಗುರುಗುಣಗೌತಮರ್ ಮಗಧಮಂಡಳಿಕಂಗೊಲವಿಂದೆ ಪೇೞ್ದುದಂ ।
ನಿರುಪಮ ವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಧರೌಘಪರಂಪರೆಯಿಂದೆ ಬಂದುದಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯ ನಿಜಪದ ।
ಪಾರ್ಶ್ವಾನತ ಭುವನಪತಿಯ ಚರಿತಮನೊಲವಿಂ ॥
ಪಾರ್ಶ್ವಬುಧಂ ಸತ್ಕೃತಿ ಕೃತಿ ।
ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳತಿ ಚದುರರೋದುವಂತಿರೆ ಪೇೞ್ವೆಂ ॥ ೯೬ ॥

ರಸಭಾವಂ ಪೊಸತೆನೆ ನ ।
ತಿಸಲಱಿವಳ್ ಬಱಿಕೆ ನತಿಪಂತೀಕೃತಿಯುಂ ॥
ಪೊಸಯಿಸಿದಂ ಮುನ್ನುಳ್ಳೊಡ ।
ಲಸಮ ರಸಪ್ರಸರಮೆಸೆಯೆ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೯೭ ॥

— ಇಂತು ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣಂ —

॥ ಶ್ರೀ ವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ ॥

ವ ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ—

ಕಂ ॥ ಎಡೆಗೊಟ್ಟು ದೇವಸಮಿತಿಗೆ ।
ಬಿಡದನಿಲತ್ರಿತಯವೃತ್ತಿಯಿಂದೆ ತ್ರಿಜಗಂ ॥
ಕಡೆದೋಱಿದಿರ್ಪ ಗಗನದ ।
ನಡುವಿರ್ಪುದು ನೂಲಸೆಜ್ಜೆಯಂ ನೇಱಿದವೋಲ್ ॥ ೯೮ ॥

ಪದಿನಾಲ್ಕು ರಜ್ಜು ನೆಗಳ್ದುದ ।
ಯದೆ ಮತ್ತನುಹಾನಿಯೆಂದು ಮೇಣಯ್ದೊಂ ॥
ದದರಜ್ಜುವ ಪವಣಿಂದೆನೆ ।
ಮೊದಲಿಂ ತುದಿವರೆಗಮಗಲದಗಲದ ಚೆಲ್ವಿಂ ॥ ೯೯ ॥

ಅವ್ಯಾಬಾಧಮಕೃತ್ರಿಮ ।
ಮವ್ಯಾಹತಮುಕ್ತಿ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭ ಜಿನ ಬೋ ॥
ಧವ್ಯಾಪ್ತಂ ಸಂಚಿತ ಷ ।
ಡ್ದ್ರವ್ಯಮಧಸ್ತಿರ್ಯಗೂರ್ಧ್ವಭೇದಂ ಭುವನಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ॥ ಆ ಭುವನತ್ರಯದ ನಟ್ಟನಡುವೆ—

ಕಂ॥ ಉತ್ತಮಗುಣ ಭುವನಪ್ರಭು ।
ಗೆತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆಯನಿಳಿಸೆ ಗಗನಸ್ಥಳಿ ತಾ ॥
ಳ್ದಿತ್ತದಱ ಕಾವಿನೊಳ್ಪನು ।
ದಾತ್ತ ತ್ರಸನಾಳಮೇಕರಜ್ಜುವಿಶಾಳಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಶೋಭಿಪ ಭುವನತ್ರಯ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಭಾಸುರಮಧ್ಯಮೆನಿಸಿ ಮಧ್ಯಮಲೋಕಂ ॥
ಶ್ರೀಭೃತಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ।
ನಾಭಿವಳಿತ್ರಿತಯಮೆನಿಸೆ ಪವನತ್ರಿತಯಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ

ಕಂ॥ ತತ್ತದ್ವಿಗುಣಕ್ರಮದಿಂ ।
ದೆತ್ತಂ ದ್ವೀಪಾಬ್ಧಿಗಳ್ ಸ್ವಯಂಭೂರಮಣೋ ॥
ದಾತ್ತಾಂಬುಧಿಪರ್ಯಂತಂ ।
ಸುತ್ತಿರ್ದುವಸಂಖ್ಯಮೆನಿಸಿ ವಳಯಾಕೃತಿಯಿಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ವ॥ ಅವಱೊಳಗೆ

ಮ॥ ಅವಿಲಂಘ್ಯಂ ನಿಜತೇಜಮೊಪ್ಪೆ ಶರಣಾಯಾತಂ ಕುಭೃದ್ವಾಹಿನೀ ।
ನಿವಹಂ ಕೂಡಿರೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತವನಿಯಂ ತನ್ನಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ॥
ಭುವನಪ್ರಸ್ತುತರಾಗಿ ಪಾಳಿಪುದು ಧಾತ್ರೀಪಾಳರೆಂದೊಲ್ದು ಪೇ ।
ಳ್ವವೊಲುತ್ತುಂಗತರಂಗಘೋಷದೆ ಕರಂ ವಾರಾಶಿ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಮ॥ ಉರಗೇಂದ್ರಾಭಿಮತಾಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗಶ್ರೀಯುತಂ ವ್ಯಕ್ತರ ।
ತ್ನರುಚಿ ವ್ಯಾವೃತ ನಿಷ್ಕಳಂಕಹೃದಯಂ ನಿತ್ಯಂ ಗಭೀರಂ ಸುರಾ ॥
ಸುರಸೇವ್ಯಂ ಕಮಠಪ್ರಣೂತವಿಭವಂ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶನಂ ।
ತಿರೆ ಪೂರ್ಣಂ ಲವಣಾರ್ಣವಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ನೀಲಪ್ರಭಾಡಂಬರಂ ॥ ೧೦೫ ॥

ವ॥ ಆಜಳನಿಧಿಯಿಂದೊಳಗೆ

ಕಂ॥ ಜಂಬೂವೃಕ್ಷದಿನೆಸೆವುದು ।
ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ಸುಧಾಂಶುವಟವೃಕ್ಷದಿನಿಂ ॥
ತೆಂಬುದೆ ಭೇದಮುವೆರಡ ।
ಕ್ಕಂ ಬಗೆವೊಡೆ ಭೇದಮಿಲ್ಲ ಕಡುಚೆಲುವಿಂದಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ವ ॥ ಅದರ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಕ್ಕಳಂಕಾರಮೆನಿಸಿ—

ಮ ॥ ಪುದಿದಿಂದ್ರಾಚಳದೊಂದು ಚೆಲ್ವನದನಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪೆಂ ನಾಗಲೋ ।
ಕದ ಚೆಲ್ವಂ ಬಿಡದಿಕ್ಕಿಮೆಟ್ಟಿದುದು ರತ್ನಶ್ರೇಣಿಯಿಂ ಮಧ್ಯಲೋ ॥
ಕದ ಚೆಲ್ವಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡುದಿಂದ್ರ ಮಹಿಜಾತವ್ರಾತದಿಂ ನಾಗಲೋ ।
ಕದ ಚೆಲ್ವಂ ಸಲೆ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂದುದದು ಚಂಚಚ್ಚೂಳಿಕಾಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ ॥ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಡುವೆ ನಿ ।
ತಂಬದ ಮಣಿಕಾಂತಿ ನಿಮಿರೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ದಿಶಾ ॥
ಸ್ತಂಬೇರಮಕ್ಕೆ ಬಿರುದಿನ ।
ದೆಂಬಿನ ಪೊಂಗಂಭಮೆನಿಸಿ ಮಂದರಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ತುಂಬಿದ ತಿಳಿಗೊಳನೆನೆ ಲವ ।
ಣಾಂಬುಧಿಯಂಬುರುಹಮೆನಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ॥
ಪೊಂಬೆಟ್ಟಮದಱ ಕರ್ಣಿಕೆ ।
ಯೆಂಬಂದದೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಆ ಗಿರಿಯಿಂ ದಕ್ಷಿಣದಿ ।
ಗ್ಭಾಗದೊಳಿರ್ಪುದು ಶುಭರತ ಭರತಂ ಚೆಲುವಿಂ ॥
ಗಾಗರಮದಱೊಳಗೆಸೆವುದು ।
ರಾಗಾಮೃತ ಮಣಿಕರಂಡಮಾರ್ಯಾಖಂಡಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿ—

ಉ ॥ ಸೌಮ್ಯನವೀನ ಯೌವನವಧೂಜನದಿಂ ಭರತೇಂದ್ರವಾಹಿನೀ ।
ಹೇಮ್ಯನಗೋಪಮಾನ ಮಯನೀಯಕಳಾಗಮ ಕೋವಿದರ್ಕಳಿಂ ॥
ಭ್ರಾಮ್ಯದಳಿಪ್ರಸೂನ ಸಹಕಾರ ಸರೋರುಹದಿಂದೆ ಕಾಮ್ಯಮ ।
ಗ್ರಾಮ್ಯಮತೀವರಮ್ಯಮೆನೆ ಬಣ್ಣಿಸರಾರೊ ಸುರಮ್ಯದೇಶಮಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಕಳಜನಸುಖನಿವಾಸ ದೇಶವಿಳಾಸಿನಿಯ ಭಾಸುರಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಶೋಭಾನಾಭಿಯೆನಿಸಿ—

ಚಂ ॥ ಧನದನಿವಾಸದಿಂ ಮಣಿಮಯೋಜ್ವಳ ದೇವಕುಲಂಗಳಿಂದೆ ನಂ ।
ದನವನದಿಂ ಸುಧರ್ಮಸಭೆಯಿಂ ಸುಮನಃ ಪರಿಶೋಭೆಯಿಂದೆ ಭೂ ॥
ವಿನುತ ಜಿನಾರ್ಚನಾಭಿಷವರರ್ಣನ ಶಕ್ರ ನಿಜೇಶನಿಂದೆ ಪೌ ।
ದನ ಪುರಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪುದಮರಾವತಿಯಂತೆ ಸುವರ್ಣಗೋಪುರಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ಕಂ ॥ ಏಮಾತೊ ಬಲುಪಿನಿಂ ಬಹು ।
ಸಾಮಗ್ರಿಯಿನೊಳ್ಪುವೆತ್ತ ಚೆಲುವಿಂದಂ ರ ॥
ಕ್ಷಾಮಣಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಚೂ ।
ಡಾಮಣಿಯೆನೆ ಜನಪದಕ್ಕೆ ನಗರಮದೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಅರವಿಂದನೆನಿಸಿಯುಂ ತ ।
ತ್ಪುರನೃಪತಿ ಜಡಪ್ರಸಂಗರಹಿತಂ ರಜದಿಂ ॥
ಪೊರೆದುಂ ಮಧುಪೋತ್ಕರದಿಂ ।
ಪರಿವೇಷ್ಟಿತನಲ್ಲನಿಂತು ಚಿತ್ರಚರಿತ್ರಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ಧರಿಯಿಸಿದಂ ವಿಶದಗುಣೋ ।
ತ್ಕರ ಕಳಿತಂ ರಾಜಹಂಸ ಸಂಕುಳ ಸೇವ್ಯಂ ॥
ಸಿರಿಯಂ ಪ್ರತಾಪದಿಂದಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ತನ್ನೃಪತಿ ತನ್ನ ಪೆಸರ್ಗನುಗುಣವಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ಉತ್ತಮ ಸಚಿವಾಯತ್ತನು ।
ದಾತ್ತಾತ್ಮಾಯತ್ತನವನೀವಲ್ಲಭನುಭಯಾ ॥
ಯತ್ತನೆನಿಸಿರ್ದು ನಿತ್ಯಾ ।
ಯತ್ತಂ ತಾನೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ದನೇಂ ಗುಣನಿಧಿಯೋ ॥ ೧೧೬ ॥

ಅಸಮ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಧಿ ರಣ ।
ರಸಿಕಂ ತನ್ನೃಪನ ಮಂತ್ರಿ ಪರಹಿತನಧಿಪಂ ॥
ಗೆಸೆವ ನಿಜಮಂತ್ರದಿಂ ಸಾ ।
ಧಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಂ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ವಿಶ್ವಾವನಿಯಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಏಕಪ್ರಧಾನನೆಂಬುದ ।
ನೇಕಚ್ಛತ್ರಮನೆ ಮಾಡಿ ಮೆಱೆದಂ ಪತಿಗೀ ॥
ಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯಮುಂ ವಿ ।
ದ್ಯಾಕುಶಲಂ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೮ ॥

ಧರಿಯಿಸಿದಳ್ ಚೆಲ್ವನನುಂ ।
ಧರೆ ರತಿಯುಂ ಗೆಲ್ದಳೆಂಬಿನಂ ಬಂಧೂಕಾ ॥
ಧರೆ ಗುಣಮಣಿ ಜನನವಸುಂ ।
ಧರೆ ಗುರುಕುಚೆ ವಿಶ್ವಭೂತಿರಮಣೀರತ್ನಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಕಮಠಂ ಪಿರಿಯುಮಗಂ ಕಿಱಿ ।
ಯುಮಗಂ ಮರುಭೂತಿಯವರ್ಗೆ ಕಮಠನ ಚೇತೋ ॥
ರಮೆ ವಾರುಣಿ ಮರುಭೂತಿಯ ।
ರಮಣಿ ಲತಾ ಲಲಿತತನು ವಸುಂಧರೆಯೆಂಬಳ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ಕಮಠಂ ಕಠಿನನಭೋಗಮು ।
ನಮನಂ ಜಡಸಂಗತಂ ಮಹಾದುರ್ದಮಕ ॥
ರ್ದಮಲೋಲನೆನಿಪವಂ ಭವ ।
ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮಗ್ನನಪ್ಪುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ ೧೨೧ ॥

ಮರುಭೂತಿಯೆನಿಸಿ ವಿತರಣ ।
ಸುರಭೂಜ ವಿರಾಜಿತಂ ವಿಶುದ್ಧಯಶೋವ ॥
ಲ್ಲರಿಯಂ ಪರಿಶೋಭಿಪನ ।
ಚ್ಚರಿ ಬಗೆವೊಡೆ ಸರಸಹೃದಯನಾ ಮಂತ್ರಿಸುತಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾವಿಶ್ವಭೂತಿ ವಿಶ್ವಭೂತಿಪ್ರದಾಯಕ ಸ್ವಕೀಯನಯೋಪಾಯ ಪ್ರಮುದಿತಹೃದಯಸ್ವಾಮಿಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತಪ್ರಹ್ಲಾದನುಂ, ಮನುಕುಲಕಾನ್ತಾಸಂಭೋಗಸಂಭೂತರಸಾಸ್ವಾದನುಂ ನಯವಿನಯಸಮಾಜತನೂಜಮುಖಾವಳೋಕನ ಸಂಜಾತಪುಳಕನುಂ, ನಿಜಕುಳತಿಳಕನುಂ ದಾನಸನ್ಮಾನಸಂತರ್ಪಿತ ಸುಜನಜನಸಂತಾನನುಂ, ದಿಗ್ವಳಯವರ್ತಿಕೀರ್ತಿಲತಾವಿತಾನನುಂ ಎನಿಸಿ ಸಂಸಾರಸುಧಾರಸಮಂ ಪಲವುಕಾಲಮತಿಲೋಲತೆಯಿನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರೆ

ಚಂ ॥ ಪಳಿತದುಕೂಲವಸ್ತ್ರ ವಳಿ ಚಂದನಚರ್ಚಿತೆ ನಿಚ್ಚಲುಂ ಮನೋ ।
ಬಳಮೊಳಸೋರೆ ಕಾಯಬಳಮೋಸರಿಸುತ್ತಿರೆ ಮುಂದುಗಾಣದಂ ॥
ತಳವಟಿದಾರಮಾತುಗಳನಾಲಿಸದಂತು ಜರಾಲತಾಂಗಿ ತ ।
ನ್ನೊಳೆನಿಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಶಕ್ತಿ ಮಿಗೆಪೇಸಿದಳುಂ ನೆರೆದಾಪ್ರಧಾನನಂ ॥ ೧೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ನೆಟ್ಟನೆ ಬಲವಟಿಯೆ ಜವಂ ।
ಗೆಟ್ಟರೆ ತನು ಶಿಥಿಲಮಾಗೆ ಕಾಯಂ ಸಲೆದಾ ॥
ಟಿಟ್ಟೋಡಿಪ ಜವನುಪ್ಪರ ।
ವಟ್ಟಮನನುಕರಿಸಿ ನರೆಗಳೊಗೆದುವು ಶಿರದೊಳ್ ॥ ೧೨೪ ॥

ಚಂ ॥ ಅವಿರಳ ಕೋಪದಿಂ ಪಗೆಯನೊರ್ಮೆಯೆ ಕೊಲ್ಲದೆ ನಿಂದು ನಿಂದು ತ ।
ಳ್ತವಯವಮಂ ವಿಭೇದಿಸುವನಂದದೆ ಪಲ್ಗಳನೊರ್ಮೆಪೂಣ್ಕೆಯಿಂ ॥
ಕಿವಿಗಳನೊರ್ಮೆ ಕಣ್ಗಳನದೊರ್ಮೆ ಪದಂಗಳನೊರ್ಮೆ ಭೇದಿಸು ।
ತ್ತವಯವದಿಂದೆ ಕೊಲ್ವ ಯಮಕಿಂಕರನೀಪಿರಿದಪ್ಪಮುಪ್ಪಿನೊಳ್ ॥ ೧೨೫ ॥

ಕಂ ॥ ಒಸೆದೆನ್ನನಧೀಶ್ವರನೀ ।
ಕ್ಷಿಸಿ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡತೆಱದಿನೀತನುವಂ ಶಿ ॥
ಕ್ಷಿಸಿ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಳ್ವುದೆನು ।
ತ್ತ ಸಚಿವನಪ್ಪಯಿಸಿದಂ ನೃಪಂಗಾತ್ಮಜನಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನೂಜನಂ ನಿಜರಾಜಂಗಪ್ಪಯಿಸಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಬಂಧನಮಂ ಬಿಡಿಸುವಂತೆ ಬಂಧುಜನಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಂತೆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹನಿವೃತ್ತಿಲಕ್ಷಣಮಪ್ಪ ತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯನಶ್ವರಸುಖಸಮರ್ಪಕಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುನಿತ್ತಲ್

ಮ॥ಸ॥ ಗುರುಭಾರಕ್ಕಿನ್ನದೆಂತುಂ ನೆಱೆಯೆನೆನುತ ನಿರಿಯಜ್ಜರಾಜರ್ಯ್ಗುರಾಂಗಂ ।
ಗುರುತನ್ನೊಳ್ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಂ ನಿಱಿಪೆ ನಿಜಮಹಾಮಾತ್ಯಸಂಪೂರ್ಣಸಂಪ ॥
ದ್ಭರಮಂ ನಿರ್ವ್ಯಗ್ರನಾದಂ ದೃಢನಯನಿಪುಣಸ್ವಾಂತನಾಜ್ಞಾನಿದಾನಂ ।
ಮರುಭೂತ್ಯಾಖ್ಯಪ್ರಧಾನಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷಸಸ್ಯಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೧೨೭ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳವರ್ಮವಿನುತವಿನೇಯಜನವನಜ
ವನವಿಳಸಿತಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಕಥಾವತಾರವರ್ಣನಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಪರಿಹೃದಯಂಗಮನಭಿ ।
ರೂಪಂ ಶುಭವೃತ್ತನೊಪ್ಪಿದಂ ಪಿತೃತೇಜೋ ॥
ವ್ಯಾಪೃತಯಶನಾಸ್ಥಾನ ಸು ।
ದೀಪಂ ಕೌಸ್ತುಭವಿಭಾಸಿ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ಚಂ ॥ ಅತುಳಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸುನಯಂ ವಿಭವಕ್ಕೆ ಪರೋಪಕಾರಮ ।
ನ್ವಿತವಚನಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಮಱಿವಿಂಗೆ ಸದಾಚರಣಂ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪೆಂ ॥
ಪತಿಶಯಪುಣ್ಯದೇೞ್ಗೆಗೆ ನಿಜೋದ್ಯಮಮೆಯ್ದೆ ಸಹಾಯಮಪ್ಪವೋಲ್ ।
ಪತಿಗೆ ಸಹಾಯನಾಗಿ ಪಡೆದಂ ಮರುಭೂತಿ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಂ ॥ ೨ ॥

ಮ ॥ ಪತಿಯಾಶಾಪತಿಕೌಶಿಕಂ ಹತಬಳಂ ತನ್ನಾಖ್ಯೆಯುಂ ನೋಡೆ ಗೋ ।
ಪತಿ ಎಂದಂದು ಸುಮಂತ್ರಿಯಪ್ಪನೆ ದಿಟಕ್ಕೆಂದೇಳಿಕುಂ ಸ್ವಾಮಿಗಾ ॥
ಶ್ರಿತ ಚಿನ್ತಾಮಣಿ ರಾಜಹಂಸನಕುಳೋದ್ಯತ್ತಂತ್ರನೆಂಬೀ ಮಹೋ ।
ನ್ನತಿಯಂ ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನನಯೋದ್ಯೋಗಂ ಗುರುದ್ಯೋಗಮಂ ॥ ೩ ॥

ಕಂ ॥ ಉದರಪತಿಸ್ಫೂರ್ತಿಯುಳಿಂ ।
ಗದ ಪುಟ್ಟೆ ನಿಮಿತ್ತಮಕ್ಕುಮಂತವನಿಪಸಂ ॥
ಪದಮಂ ನಿಖಿಳಾಂಗದೆ ಸಂ ।
ಪದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗೆ ಮಾಡಿದಂ ಮಂತ್ರಿವರಂ ॥ ೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮರುಭೂತಿ ನಿಜನಾಥಂಗೆ ನೀತಿನಿಧಾನಂ ಪ್ರೀತಿಯನೊದವಿಸುತ್ತ ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಕೊಟ್ಟೆಯ್ದೆ ಕಪ್ಪಮಂ ಮುಗು ।
ಳ್ದಟ್ಟಿದ ಬೞಿಕೊಲ್ದು ಪೇೞ್ದ ತಾಣಕ್ಕೆ ನೃಪರ್ ॥
ಬಿಟ್ಟು ಭುಜಗರ್ವಮಂ ಮೂ ।
ವಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆ ನೆಗೞ್ದನಿಳೆಯೊಳರವಿಂದನೃಪಂ ॥ ೫ ॥

ಮ ॥ ಮುಳಿಸಿಂದೀಕ್ಷಿಸೆ ಸಾರ್ದುವೆಮ್ಮ ಧನಮುಂ ದೇಶಂಗಳುಂ ನಿನ್ನನ ।
ಗ್ಗಳಮಿನ್ನೆಮ್ಮಯ ಜೀವಮೆಂದಸಿಲತೋದ್ಯತ್ಪತ್ರಮಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ॥
ತಳೆದಾ ವೈರಿಗಳಂಬುದಿವ್ಯಮನೆ ಪೊಕ್ಕಂದುದ್ಧಕೌಕ್ಷೇಯಕೋ ।
ಜ್ವಳಧಾರಾಜಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ನಿಚ್ಚಂ ತದ್ಧರಾಧೀಶನಾ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತಖಿಳಧರಾವಳಯಮುಮಂ ವಳಯದನ್ತೆ ಭುಜಮಂಡಳಕ್ಕಳವಡೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಮಂ ವಶಂಮಾಡಿ ರೂಢಿವಡೆದತಿಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುದಿನ ಮನುಭವಿಸುತ್ತುಮೊಂದುದೆವಸಂ—

ಕಂ ॥ ನವಯುವತೀಲೋಚನದ್ಯುತಿ ।
ಧವಳಿಸೆ ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಶು ಚಿತ್ರಿಸೆ ನೇತ್ರೋ ॥
ತ್ಸವಮೆನಿಪೋಲಗಶಾಲೆಯೊ ।
ಳವನೀಶ್ವರನಿಂದ್ರಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದಿರ್ದಂ ॥ ೭ ॥

ಮ ॥ ನಗೆಗಣ್ಗಳ್ ನಗೆ ನೆಯ್ದಿಲಂ ನಗೆಮೊಗಂ ಸಸ್ನೇಹನೀರೇಜಮುಂ ।
ನಗೆ ದನ್ತಾವಳಿ ಕುಂದಮಂ ನಗೆ ಶಿರೀಷೋದ್ದಾಮದಾಮಂಗಳಂ ॥
ನಗೆ ತೋಳ್ಗಳ್ ದಶನಚ್ಛದಂ ವಿಕಸಿತಶ್ರೀಬಂಧುಬಂಧೂಕಮಂ ।
ನಗೆ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರಕುಲಾಧಿದೇವತೆಯರೆಂಬಂತೊಪ್ಪಿದರ್ ಕಾನ್ತೆಯರ್ ॥ ೮ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಣೆ ತಮಗಿಲ್ಲೆನಿಪರ್ ಕಣ್ ।
ತಣಿಯದ ಚೆಲ್ವಿಂದೆ ಚತುರಜನಚೇತೋಗ್ರಾ ॥
ಹಿಣಿಯರನಂಗ ಶ್ರೀ ಗ್ರಾ ।
ಹಿ[ಣಿ]ಯೆನುತ ನೃಪನ ಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಯರ್ ॥ ೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರೀ ನೀರಂಧ್ರ ಘನಸ್ತನೋದ್ದಾಮಹಾರ ವಾರವಿಳಾಸಿನೀಸಮೇತಂ ನೀತಿನಿಧಾನ ಪ್ರಧಾನಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಳಪರಿವಾರಪರೀತನುತ್ತುಂಗ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಸ್ಥಾನಮಂಡಳ ಮಧ್ಯಮನಳಂಕರಿಸಿ—

ವಂ॥ ಸ್ರ॥ ಎನಸುಂ ಕಾಮಂಗೆ ಕಾಂತಾಭಿನಯತತಿಷಡಂಗಂಷಡಂಗಂ ಬಳಂ ನ ।
ರ್ತನಭಾವಂ ತತ್ತ್ವಭಾವಂ ಲಯಗತಿಗತಿ ನೃತ್ಯಾನುಗಂ ಹೃದ್ಯವಾದ್ಯ ॥
ಸ್ವನಮುದ್ಯತ್ ಜೈತ್ರಭೇರೀಘನರುತಿ ಕಳಗೀತಾರವಂ ಪುಷ್ಪಚಾಪಾ ।
ಭಿನವಜ್ಯಾರಾವಮೆಂಬಂತಿರೆ ನೃಪನೆಸೆದಂ ಸಾರಸಂಗೀತದಿಂದಂ ॥ ೧೦ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಕನ್ತುರಾಜನಂತೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ರಾಗಸಾಗರದೊಳ್ ನೀಡುಂ ಮೋಲಾಡುತ್ತುಮಿರೆ—

ಮ ॥ ಚರನೊರ್ವಂ ಪರಿತಂದು ಭೂಪತಿಗೆ ಬೇಗಂ ಕಾರ್ಯವಿಜ್ಞಾಪನಾ ।
ತುರಚಿತ್ತಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀಱಿ ದೇ ॥
ವರ ಠಾಣಾಂತರಮಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ನಾಡಂ ವಜ್ರವೀರಂ ಧುರೋ ।
ದ್ಧುರ ಶೌರ್ಯಂ ಬಿಡೆ ಕಾಡಿಗೋಳಿಡಿಸಿದಂ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲರಂ ವೃದ್ಧರಂ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಕೂಲ ಜನಕ್ಕಿಂದ್ರನ ।
ನನುಕೂಲ ಜನಕ್ಕೆ ಯಮನೆ ನೀನೆಂಬುದನಿಂ ॥
ತಿನಿತಂ ಬಗೆಯದೆ ವಿಘಟಿಸಿ ।
ದನುದಗ್ರಂ ವಜ್ರವೀರ್ಯನತಿ ದುರ್ವಾರಂ ॥ ೧೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂದ ನಿಜಸ್ನೇಹಭರಂ ।
ಕುಂದಿದೊಡಿನನುದಯದಲ್ಲಿ ತನಗಪದೆಸೆಯೊಳ್ ॥
ಮುಂದಱಿಯದತಿಮದಾಂಧಂ ।
ನಂದುವ ಸೊಡರುದ್ದಮುರಿವಮಾೞ್ಕೆಯಿನುರಿದಂ ॥ ೧೩ ॥

ಶಲಭಂ ಪ್ರದೀಪತೇಜ ।
ಕ್ಕಲಘುತರಕ್ಕಿರದೆ ಕಾಯ್ವ ತೆಱದಿ ನಿನ್ನೀತೇಜೋ ॥
ಬಲದಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾಯ್ದಂ ।
ಚಲಪಕ್ಷೋದ್ವೃತ್ತನನಧಿಗತ ನಿಜಸತ್ವಂ ॥ ೧೪ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಶೃಂಗಾರರಸವಿರುದ್ಧ ವೀರರಸಾಭಿನಯವಿಶಾರದ ಸೂತ್ರಧಾರನೆನಿಪ ದೂತನ ಮಾತಿಂಗೆ ಸಭೆಗಂ ಸಭಾಪತಿಗಂ ರೌದ್ರರಸಂ ಪಸರಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ ಕೆಂಪಿಡಿದಿರೆ ।
ಕಡೆ ಸೋರ್ದಿರೆ ಬೆಮರಬಿಂದು ಗಂಡಸ್ಥಳದೊಳ್ ॥
ಬಿಡದೊಪ್ಪುವ ವೀರಾಂಗನೆ ।
ಯೊಡೆಗೂಡಿದ ತೆಱದಿನವನಿಪತಿ ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೫ ॥

ಅರವಿನ್ದಾಧಿಪನುದಯಿಸು ।
ವರವಿನ್ದಾಧಿಪನನಿೞಿಸಿ ಕೋಪೋದಯದಿಂ ॥
ದರುಣೋದಯಮುಖನೆಸೆದಂ ।
ನಿರುಪಮಸಿಂಹಾಸನೋದಯಾದ್ರಿಯನಾಗಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಒರ್ವ ದೋರ್ವಳಶಾಲಿಯಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ ॥ ಪುದಿದಿರೆ ಕೆಂಪು ನಿನ್ನ ನಯನಂಗಳೊಳನ್ಯರರಕ್ತದಿಂದೆ ಮೀ ।
ಯದೆ ತುದಿ ಕಿಳ್ತಿ ಶಸ್ತ್ರಕುಳವಂ ಕಿಱಿದುಣ್ಮೆ ಬೆಮರ್ ಕಪೋಳದೊಳ್ ॥
ಮುದವದರಾತಿಕಾನ್ತೆಯರ ಲೋಚನವಾರಿಗಳಿಂ ಕಪೋಳ ಪ ।
ತ್ರದ ಸಿರಿಯುಂ ವಿಮರ್ದಿಸದೆ ಮಾಣ್ಬವನಲ್ತೆ ರಸಾಧಿನಾಯಕಾ ॥ ೧೭ ॥

ಉ ॥ ಏಂ ಧರಣೀಶ ನೀಂ ಮುಳಿದು ಕಾದಲೊಡರ್ಚುವೊಡೇನವಂ ಸಮ ।
ಸ್ಕಂಧನೆ ವಜ್ರವೀರನೆನಗೀ ಬೆಸನಂ ಬೆಸಸಾತನಂ ಗಜ ॥
ಸ್ಕಂಧಕಳಾವಿರೂಢನನಗುರ್ವಿಪ ಮಾರ್ಪಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಕೊ ।
ಲ್ವೆಂ ಧುರದಲ್ಲಿ ನಿಂದೊಡೊಳಸಾರ್ದೊಡೆ ಕೋಡಗಗಟ್ಟಕಟ್ಟುವೆಂ ॥ ೧೮ ॥

ಉ ॥ ಆರಿದಿರಾಂತೊಡಂ ಯಮಮುಖಾಂತರದೊಳ್ ಮಿಗೆ ತೂಂತಿದೇವಕೆ ।
ಯಾರ್ಸದ ವಜ್ರವೀರನನುಪಾಶ್ರಿತವೀರನನಿಕ್ಕುವೆಂ ಗೃಹೇ ॥
ಶೂರನೆನಿಪ್ಪ ನಾೞ್ನುಡಿಗೆ ಕೇಳೆಡೆಯಪ್ಪವನಲ್ಲನೆಂದು ದು ।
ರ್ವಾರ ಪರಾಕ್ರಮಂ ನುಡಿದನೀಕ್ರಮದಾಹವಲಂಪಟಂ ಭಟಂ ॥ ೧೯ ॥

ಶಾ ॥ ಸಿಂಗಂ ತುಂಗಕರೀಂದ್ರ ಕುಂಭತಟಮಂ ಸೀೞ್ದಿಕ್ಕುವಂ ತೞ್ಕಿದ ।
ಷ್ಟಾಂಗ ದ್ರೋಹನಸಾಹವಾಂಗಣದೊಳತ್ಯುಗ್ರಾಸಿಯಿಂ ಸೀೞ್ದುದೋ ॥
ರ್ಭಂಗಂ ಬೆತ್ತನ ವಜ್ರವೀರನ ದಳತ್ಖಂಡಂಗಳಿಂದಷ್ಟದಿ ।
ಕ್ಕಿಂಗಂ ಕೇಳ್ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ದೇವ ಮೆಱೆವೆಂ ದುರ್ವಾರಮಂ ವೀರಮಂ ॥ ೨೦ ॥

ಮ ॥ ಕದನಕ್ರೂರನ ವಜ್ರವೀರನ ಸಮುಗ್ರೋತ್ತುಂಗ ಮಾತಂಗದು ।
ನ್ಮದವತ್ಕುಂಜರದುಗ್ರದನ್ತಯುಗಮಂ ಸಂಘಟ್ಟದಿಂದೆನ್ನ ಖ ॥
ಡ್ಗದ ಬಲ್ಪೊಯ್ಲಿಡೆಯಾದ ತನ್ನೃಪಶಿರಃ ಪ್ರೋದ್ಭಾಳದಿಂದುಣ್ಮಿಪೊ ।
ಣ್ಮಿದ ಕಿಚ್ಚಿಂದಮೆಕಾಸಿ ಶುಚ್ಚಿ ಕಳೆವೆಂ ದೋರ್ದಂಡಕಂಡೂಯಮಂ ॥ ೨೧ ॥

ಉ ॥ ತುಂಗಪರಾಕ್ರಮೈಕನಿಧಿ ನೀಂ ಬೆಸಸೆನ್ನನಧೀಶ ಪಿಂಗದೇ ।
ಕಾಂಗದಿನಾಜಿರಂಗದೊಳಿದಿರ್ಚಿದುದಂ ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯಮಂ ॥
ಭಂಗಿಸಿವಜ್ರವೀರನ ವಿರೋಧಿಕಠೋರನ ಸಾರಮುಪ್ಪಸ ।
ಪ್ತಾಂಗಮನೀೞ್ದುತಂದು ನಿನಗಿತ್ತಪೆನೇವುದಿದರ್ಕೆಮಂತಣಂ ॥ ೨೨ ॥

ಚಂ॥ ಮಣಿಯೆಮಹೋಗ್ರ ಖಡ್ಗಹತಿಯಿಂದಸುಹೃಚ್ಚತುರಂಗಸೈನಿಕಂ ।
ತಣಿಯೆ ವಿರೋಧಿ ಭೂಪರುಧಿರಾಸವ ಪಾನದೆ ರಾಕ್ಷಸೀಕುಳಂ ॥
ಕುಣಿಯೆ ಕಬಂಧಕೋಟಿಯೊಡನೆಯ್ದೆ ಪಿಶಾಚಸಮೂಹ ಪಾಂ ।
ಗಣದೊಳೆ ಕೊಂದಪೆಂ ಕದನಧೀರನನಗ್ಗದ ವಜ್ರವೀರನಂ ॥ ೨೩ ॥

ಉ ॥ ಬಿಲ್ವಡೆಯೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡಣಮನಡ್ಡಣದಾ ರಥಮಂ ರಥೋತ್ಕರಂ ।
ಸಾಲ್ವಿನಮಶ್ವಮಂ ತುರಗಮಾನೆಯ ಸೇನೆಯನಟ್ಟಿ ಪೊರ್ದೆಬಂ ॥
ಬಲ್ವರಿದೆನ್ನ ದನ್ತಿ ತುಱಿದಾತನ ದನ್ತಿಯನೆಯ್ದೆ ಕೊಲ್ವಿನಂ ।
ಕೊಲ್ವೆನುದಗ್ರಖಡ್ಗಮುಖದಿಂದೆ ವಿದಾರಿಸಿ ವಜ್ರವೀರನಂ ॥ ೨೪ ॥

ಈಗಳೆ ದೇವ ನೀಂ ಬೆಸಸು ಶತ್ರುನೃಪಾಳಕ ಕಂಠರಕ್ತ ಧಾ ।
ರಾಗಣದೊಳ್ ವಿರೋಧಿಕರಿಮಸ್ತಕಮೌಕ್ತಿಕರಮ್ಯಖಡ್ಗ ಧಾ ॥
ರಾಗ್ರಹದೊಳ್ ಜಯಪ್ರಮದೆ ಮುಂನಿನ ವೀರವಿಯೋಗ ವೇಗದು ।
ದ್ವೇಗಮನಾಱಿಸಲ್ ನೆಲಸುವಂತಿರೆ ಮಾಡುವೆನಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀಪರಿಪೂರ್ಣ ನೀನೊಸೆದೊಡಿಂದ್ರನೊಳಿಂದ್ರ ಸಮಾಖ್ಯೆ ವೈರಿಸಂ ।
ತಾಪಕರೂಪನೀಂ ಪಡೆದೊಡಾ ಯಮನೊಳ್ ಯಮಸಂಜ್ಞೆ ಶೋಭಿಕುಂ ॥
ಜ್ಞಾಪಿಪೊಡಂತೆ ನೀಂ ಮುನಿಯದಿರ್ದುದಱಿಂದಮೆ ವಜ್ರವೀರನೆಂ ।
ಬೀಪೆಸರಿರ್ದುದಾಖಳನೊಳಲ್ಲದೆ ನೀಂ ಮುಳಿದಂದದಿರ್ಕುಮೇ ॥ ೨೬ ॥

ಕರ್ಕಶಗಂಧಸಿಂಧುರಕರಪ್ರಕರಂ ನಿಶಿತಾಸಿಘಾತದಿಂ ।
ದಿರ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಜೀರ್ಕೊಳವಿಯಾಗಿರೆ ವೈರಿವಿರೋಧಿರಕ್ತದಿಂ ॥
ಸೊರ್ಕಿದ ಶಾಕಿನೀನಿವಹಮೋಕುಳಿಯಾಡೆ ಪಿಶಾಚಸಂಕುಳಂ ।
ಪೋರ್ಕುಳಿಯಾಡೆ ಪಂದಲೆಗೆ ಕೊಲ್ವೆನಿದಿರ್ಚಿದ ವಜ್ರವೀರನಂ ॥ ೨೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತು ವೀರರಸಾರ್ಣವಂ ಘೂರ್ಣಿಸುವಂತೆ ತಮತಮಗೆ ವೀರಭಟರಾರಭಟೆಯಿಂ ಘೂರ್ಣಿಸುವುದುಂ ನಿರೂಢಾಹಂಕಾರನುಂ ಧೀರೋದಾತ್ತ ವಚನಾಧಾರನುಮದಂ ನಿವಾರಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಮುನಿಸೊಸಗೆಗಳಂ ರಿಪು ।
ಜನವಿನಾಶದಿಂ ಮಿತ್ರಜನಸಮೂಹಿತಸುಖವ ॥
ರ್ಧನದಿಂದುಪಲಕ್ಷಿಸುವಂ ।
ತೆ ನೆಗಱ್ದಿದಿತರರವೊಲಾಚರಿಪ್ಪಂಪ್ರಭುವೇ ॥ ೨೮ ॥

ಬೆಸನಂ ಬೇೞ್ಪುದಱಿಂ ಭಟ ।
ರುಸಿರ್ವುದು ಗುಣಮಲ್ಲಮಧಿಪನುಂ ಮೂಮುಸಕಂ ॥
ಮುಸಗಿ ನುಡಿದಂದು ಪೆಂಪಂ ।
ತೆಸೆದಪುದದಱಿಂದೆ ಮಾಡಿತೋರ್ಪೆಂ ಕೂರ್ಪಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಎಂಬಿದಂ ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಗೆದು ಬೞಿಕ್ಕಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಇನ್ನೆವರಂ ಪರಚಕ್ರ ।
ಕ್ಕೆನ್ನಯ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಭೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಪೆಱರಿಂ ॥
ದೆನ್ನ ಜನಪದಕೆ ಭಯಮಿ ।
ಲ್ಲೆನ್ನದು ವಿಪರೀತಮಾದೊಡಾಂ ಸೈರಿಪೆನೆ ॥ ೩೦ ॥

12377

ಪಗೆವಂ ದೂರದೊಳಿರೆ ಗ ।
ದ್ದಿಗೆ ವೊಯ್ದೊಡೆ ತೀವುದೆಂದುಂಟೆ ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾ ॥
ನ ಗಭೀರ ಭೇರಿಯಂ ಪೊ
ಯ್ಯುಸ್ವಗಡೆಂದು ಬಳಾಧಿಪಂಗೆ ವಿಭು ನೇಮಿಸಿದಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಳಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಬರಿಸಿ ನಿಯಮಿಸುವುದುಮದಂ ನಿವಾರಿಸಲೆಂದು ಸಹಜ ಪ್ರಜ್ಞನುಮಶೇಷ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನುಮಪ್ಪ ಮರುಭೂತಿಮುಖ್ಯರಪ್ಪ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ್ "ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕ ಸ್ಸರ್ವಾಪ್ಯಾರಂಭಃ ಕ್ಷಿತಿಪತಿನಾ"ಮೆಂಬ ನೀತಿಯಂ ದೇವರ್ ಪರಿಭಾವಿಸುವುದೆಂಬುದುಮದಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ರಾಜನ್ಯಕಮಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ತಾಂಬೂಲದಾನ ಪುರಸ್ತರಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿವೆಱಸು.

ಕಂ ॥ ಅಪರಿವರಾ ಪ್ರತಿಶಬ್ದಮ ।
*ನಪಸಾರಿತ ಕೀರಸಾರಿಕಾ ಸಂಕುಳಮಂ ॥
ನೃಪಚೂಡಾಮಣಿ ಹಿತಚರ ।
ಸುಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪುಗುತಂದಂ ॥ ೩೨ ॥

*ನಪವಾರಿತ[?]

ವ ॥ ಅಂತು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು

ಕಂ ॥ ಬೆಸಗೊಳ್ಳದೊಡಂ ಕಾರ್ಯಮ ।
ನುಸಿರ್ಗು೦ ಪರಿಣಾಮ ಪಥ್ಯಮಂ ಪತಿಹಿತಮಂ ॥
ಬೆಸಗೊಳೆ ನಿರ್ಭಯದಿಂ ನೀ ।
ತಿ ಸಾರಮಂ ನುಡಿಯದಿರ್ಪರೇ ನೀತಿವಿದರ್ ॥ ೩೩ ॥

ಉಚಿತಮನುಸಿರಲ್ವೇಳ್ಪುದು ।
ಸಚಿವಂ ವಿಭುವದನೆ ನೆಗಳಿವೇಳ್ಪುದು ಭಯದಿಂ ॥
ಸಚಿವನುಸಿರದೊಡೆ ವಿಭುವಚ ।
ನಚಿರಂ ನೆಗಳಿದೊಡೆ ಮೂರ್ಖರಾಜ್ಯಮದಕ್ಕುಂ ॥ ೩೪ ॥

ಆಗಳೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಾರ್ಯಮ ।
ನಾಗಳೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂದು ದುಷ್ಕರಮದಱಿಂ ॥
ಬೇಗಂ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿದ ।
ಲಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ ನಿಯೋಗಿ ಯೋಗಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೫ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಸುಪ್ರಸನ್ನಮುಖೇಂದು ನಿಸ್ಸದನ್ನಯ[?] ಪ್ರಚುರಪ್ರಶ್ನವಚೋಮೃತ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂ ಮಂತ್ರಿ ಜನದ ಮಾನಸ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಮುದಮನೊಡರಿಸುವುದುಮಾ ಪ್ರಭಾ ವಿಭೂತಿ ಮರುಭೂತಿ ಮುಕಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟನಾಗಿ

ಕಂ ॥ ಅಂಬುಜ ಸಖನಿರ್ದಂತಿರೆ ।
ಮಿಂಬುಱು ಖದ್ಯೋತಮೆನಿಪವೊಲ್ ಮಂತ್ರಿವೆಸರ್ ॥
ನೀಂ ಬಹುನಯವಿದನಿರೆ ಬೇ ।
ಳಂಬಮಿದೆಮ್ಮಂದಿಗರ್ಗೆ ವಸುಧಾಧಿಪತೀ ॥ ೩೬ ॥

ನಯಶಾಸ್ತ್ರದ . . . . . . ಮನಿ ।
ನಯ ನಡವಳಿ ಜಡರ್ಗಮಱಿಯೆಕನ್ನಡಿಸುವುದೆಂ ॥
ದಯನಯನಿಧಿ ನೀಂ ಮಾಡಿದ ।
ನಿಯೋಗಿಗಳಮೆಂದು ದೇವ ನೀಂ ಬೆಸಸಿದಪೈ[?] ॥ ೩೭ ॥

ಉಕ್ಕೆವಮಿದಲ್ಲ ಶಕುನದ ।
ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ನುಡಿಸಿ ನಯವಿದರ್ ನಯಮಂ ಕೈ ॥
ಮಿಕ್ಕುದನಱಿವವೊಲಱಿದಪೆ ।
ಯುಕ್ಕುಮದರ್ಕಳ್ಕಧಿಪ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಪೆಂ ॥ ೩೮ ॥

ನಯನಿಪುಣರುಪಾಯ ಚತು ।
ಷ್ಟಯದೊಳ್ ಸಾಮಮನಗಣ್ಯ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯದೊಳಾ ॥
ರಯೆ ಸಂಧಿಯಂ ಮೊದಲ್ ಮಾ ।
ಡಿಯೆ ಪೇಳ್ದಿರ್ ನಾಮುಮಂತೆ ನೆಗಳಿಲೆವೇಳ್ಕು ॥ ೩೯ ॥

ಕಂ ॥ ಸಾಮದೊಳಳವಡುವಡೆ ಸಂ ।
ಗ್ರಾಮಂ ರಿಪುನೃಪರೊಳೇಕೆ ಪಾಲ್ಸಕ್ಕರೆಯಿಂ ॥
ದಾಮಯಮುಪಶಮಿಪೊಡೆ ವಿ ।
ದ್ಯಾಮಯ ಸೇವಿಸಲದೇಕೆ ಕಟುಕೌಷಧಮಂ ॥ ೪೦ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮರಸನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಇವನಳ್ಕದೆ ನಮ್ಮೊಳ್ ಕಾ ।
ದುವ ಭರದಿಂ ನಾಡನಿರಿದೊಡಂ ಕಾದಪೆ ಮ ॥
ತ್ತವನೊಳ್ ಸಾಮಮನಾಚರಿ ।
ಸುವುದೆಂಬುದು ನೋಡೆ ನಾಡೆ ನಗೆಗೆಡೆಯಲ್ತೆ ॥ ೪೧ ॥

ನಯವಿದನಂ ಸಾಮದಿನಪ ।
ನಯನಂ ದಂಡದೊಳೆ ಗೆಲುವುದೆಂತೆನೆ ಕಟುಕ ॥
ತ್ರಯದಿಂದಲ್ಲದೆ ಮಧುರ ।
ಪ್ರಯೋಗದಿಂ ಕಫಮನಾವನುಪಶಮಿಯಿಸಿದಂ ॥ ೪೨ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾ ಭೂಪತಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಮರುಭೂತಿಯಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಜನಿಯಿಸಿದಶೋಷಮನುಲೇ ।
ಪನದಿಂ ಪೋಗದೊಡೆ ಶಸ್ತ್ರಕರ್ಮಮನೆಸಪಂ ॥
ತನುನಯಕೊಳಗಾಗದನಂ ।
ಮೊನೆಯೊಳ್ ದಂಡಿಪುದು ನಯಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತಂ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಪುರುಭೂತಿನಿಮಿತ್ತಂ ಮರುಭೂತಿಸಮರ್ಪಿತಮಂತ್ರರತ್ನಮುಂ ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ಮನೋಮುದ್ರೆಯನಳಂಕರಿಸಿದೊಡಂ ತತ್ಪರೀಕ್ಷಾವ್ಯಾಜದಿಂದವರ ನಯವಿಚಕ್ಷಣತೆಯಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದಿತರಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೊಗಮನೀಕ್ಷಿಸುವುದುಂ ಅವರ್ ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗರಾಗಿ,

ಕಂ ॥ ಆನನಸನ್ನಿಧಿಯಿಂ ಪಂ ।
ಚಾನನಪಾದಕ್ಕಮಾನನವ್ಯಪದೇಶಂ ॥
ತಾನೆಸೆವ ತೆಱದಿನೀತನ ।
ಧೀನತೆಯಿಂದಂ ಪ್ರಧಾನವೆಸರೆಮಗೆಸೆಗುಂ ॥ ೪೪ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಮಳಚಿತ್ತರುಂ ಗುಣವತ್ಸಲಾನುವೃತ್ತರುಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಮರುಭೂತಿ ದೃಷ್ಟಮಂತ್ರಮೆಗುಣಗರಿಷ್ಠಮುಮನುಷ್ಠೇಯಮುಮೆಂದದನೆ ಪುರಸ್ಸರಿಸಿಯಿಂತೆಂಗುಂ—

ಕಂ ॥ ಅನುವಶನೆನಿಸಿರ್ದಂ ಭೋಂ ।
ಕೆನೆ ಸಂಖಿಯನುಱಿದು ಕಲಹಮಂ ಮಾಡುವುದಾ॥
ತನ ಗರ್ವದುರ್ವೊ ಮೇಣ ।
ನ್ಯನೃಪೋದ್ವಳಬಳಮೊ ತಿಳಿಯವೇಱ್ಪುದು ನೃಪತಿ ॥ ೪೫ ॥

ರಾಯಸಮಂ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಪ ।
ಸಾಯಂ ಬೆರಸಟ್ಟಿ ದೂತನಿಂ ಪಗೆವನಭಿ ॥
ಪ್ರಾಯಸಮರ್ಜುಗಮನವಂ ।
ಗಾಯತ್ತರನಹಿತರಂ ವಿಚಾರಿಪುದುಚಿತಂ ॥ ೪೬ ॥

ಎನಲೊಡಮಖಿಳಾಮಾತ್ಯೈಕಮತ್ಯನಿಶ್ಚಿತಮಂತ್ರಮೆಕೃತ್ಯಮೆಂದು

ಮ ॥ ಸಹಜಪ್ರಜ್ಞನಶೇಷದೇಶಲಿಪಿಸದ್ಭಾಷಾವಿಶೇಷಜ್ಞ ನಿ ।
ಸ್ಸ್ಪೃಹಿತಂ ನೀತಿವಿನೂತಸೂಕ್ತಿಸಹಿತಂ ದಕ್ಷಂ ಜಿತಾಕ್ಷಂ ನಿರಾ ॥
ಗ್ರಹನುದ್ಯದ್ಗುಣರತ್ನಸಂಗ್ರಹನೆನಿಪ್ಪಂಗಾ ಮಹಾಸಂಧಿವಿ ।
ಗ್ರಹಿಗಾಳೋಚಿಸಿದಂದದಿಂದೆಸೆಗು ನೀನೆನ್ಸಂಧರಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೪೭ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಸಮಯೋಚಿತವಾದಿಯುಂ, ಪದೇಕವಾದಿಯುಮಪ್ಪಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗೆ ನೆಗಱ್ಚ ರಾಜಕಾರ್ಯಮಂ ನಿಯೋಜಿಸಿ

ಉ ॥ ಸಾಧಿತಮಂತ್ರನುಂನತಗಿರೀಂದ್ರಗುಹಾಂತರದಿಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿ ।
ದ್ಯಾಧರನಾತ್ಮಮಂದಿರಕೆವರ್ಪವೊಲೊಪ್ಪುವ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಿಂ ॥
ದಾಧರಣೀಶ್ವರಂ ಸೊಗಯಿಪೋಲಗಶಾಲೆಗೆ ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರನಾ ।
ಜ್ಞಾಧರನೞ್ಕಱಿಂದೆ ನಡೆತಂದು ವಿನೋದದೊಳಿರ್ದನೂರ್ಜಿತಂ ॥ ೪೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಮತ್ತಿತ್ತಲಾಪ್ರಧಾನೋತ್ತಮಂ—

ಕಂ ॥ ಬೆಸಗೊಳ್ವೆಡೆಪದನುಮಾ ।
ನಿಸದುಚಿತಮೆನಿಪ್ಪ ವಚನದಿಂದೆಸೆದಿರೆ ರಾ ॥
ಯಸಮಂ ಬರೆದಾಗಳೆ ಮು ।
ದ್ರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಪಸಾಯಮಂ ನೃಪೋಕ್ತಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೪೯ ॥

ದೃಷ್ಟಂ ವರವಕ್ರೋಕ್ತಿ ವಿ ।
ಶಿಷ್ಟಂ ನಿಶ್ಶಂಕನನ್ವಿತಂ ನಯನಿಪುಣಂ ॥
ಸ್ಪಷ್ಟಪರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿ ।
ಸೃಷ್ಟಾರ್ಥನೆನಿಪ್ಪದೂತಮುಖ್ಯನನಾಗಳ್ ॥ ೫೦ ॥

ವ ॥ ಕರೆದು ಬರೆದ ರಾಯಸಮುಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಪಸಾಯಮುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿಜಯಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕೆಂದು—

ಕಂ ॥ ಇರದೆ ನಿಜಾಂತರ್ಗತಮಮಂ ।
ನಿರವಿಸಿ ಕೞುಪಿದೊಡೆ ಕೞಿದು ಬಹುಜನಪದಮಂ ॥
ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದೆ ಪದ್ಮನ ।
ಗರಮಂ ಕಡುಚೆಲ್ವಿನಾಗರಮನೆಯ್ತಂದಂ ॥ ೫೧ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಬರುತ್ತುಮನತಿದೂರಾನ್ತರದೊಳೆ—

ಮ ॥ ಅದೆ ತೋಱಿತ್ತೆ ಕಱಂಗಿ ಸುತ್ತಿದ ವನಾನೀಕಂ ವನಾನೀಕಮ ।
ಧ್ಯದೊಳಾತೋರ್ಪುದೆ ಹೇಮಗೋಪುರಮದಾ ತೋಱಿತ್ತೆ ಜೈನೇಂದ್ರಗೇ ॥
ಹದುದಂಚತ್ಕನಕೋಜ್ಜ್ವಳತ್ಕಳಶಮಾತೋಱಿತ್ತೆ ಭೂಪಾಳನ ।
ಗ್ಗದಸೌಧಾಗ್ರಮೆನುತ್ತೆ ದೂತನಿರದೆಯ್ತಂದಂ ಪುರೋಪಾಂತಮಂ ॥ ೫೨ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತೆಯ್ದೆವನ್ದು ಕನ್ತುರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ತೆ ವನರಾಜಿಯಿಂ ವಿರಾಜಿಸುವ ಪೊಱವೊೞಲ ಸಿರಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂ ಪುರಗೋಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಾರಾಂಗನಾಸಮುತ್ತುಂಗ ಸೌಂದರಕುಧರಸಮುತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನಶೃಂಗಾರರಸತರಂಗಿಣೀ ಸಂಗಮಾಭಿನವಖೇಟಮೆನಿಪ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಮುಮಂ, ನಿಜಕಾನ್ತಿವಿಜಿತ ಫಣಿಪತಿಫಣಾಮಣಿ ಗಳಮರೀಚಿಮೇಚಕಿತ ಮರುನ್ಮಾರ್ಗಮುಮಂ ನೋಡಿ ನೀಡುಂ ಕೌತುಕಂಬಡುತ್ತುಂ ನಯನೋತ್ಸವಕಾರಣ ಮಣಿತೋರಣಯೂಥಸನಾಥಮಪ್ಪ ರಾಜವೀಥಿಯೊಳಗನೆ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೌವಾರಿಕ ನಿವೇದಿತನಿಜಾಗಮನ ವೃತ್ತಾಂತಮನಾಗಿ ಪೋಗಿ—

ಮ ॥ ಸಮರೋದಗ್ರಭಟಪ್ರತಾಸಮನುದಾರೋರ್ವೀಶಸಂತಾನಮಂ ।
ಪ್ರಮದಾಸ್ಯಾಂಬುಜಗನ್ಧಮುಗ್ಧ ಮಧುಪಪ್ರಧ್ವಾನಮಂ ನೃತ್ಯವಾ ॥
ದ್ಯಮಿಳದ್ಧಾನಮನಾರ್ಯವರ್ಯವಚನಃ ಪಿಯೂಷದತ್ತಾವಧಾ ।
ನಮನೈಶ್ವರ್ಯ ನಿಧಾನಮಂ ಪದಪಿನಿಂ ಪೊಕ್ಕಂ ನೃಪಾಸ್ಥಾನಮಂ ॥ ೫೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸ್ವಕೀಯಾಜ್ಞಾಮಾತ್ರಸ್ವೀಕೃತಾನೇಕಭೂಕಾಂತದೇಶಕೋಶನೆನಿಪ್ಪ ಮದೀಶನಾದೇಶಮಿದೆಂದು ತನ್ನ ತಂದುಪಾಯನರತ್ನಕರಂಡಕಮಂ ಪ್ರಚಂಡಮಂಡಳಾಧೀಶನಪ್ಪ ವಜ್ರವೀರನಮುಂದಿೞಿಪಿ ನಿಜೋಚಿತಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಅದಂ ಸಮಗ್ರಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಗುಣಾಗ್ರಣಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡುನ್ಮುದ್ರಿತಂಮಾಡಿಯುನ್ಮಯೂಖಲೇಖಾಮುದ್ರಿತ ಸಭಾವಳಯವಳಯಾದಿ ನೂತ್ನರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ಬೇಱವೇಱ ತೋಱ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಅವಧಾರಿಸುವುದು ದೇವರ್ ।
ಭುವನೇಶಾದೇಶಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸಭಾ ॥
ಶ್ರವಣರಸಾಯನಮೆನಿಪಂ ।
ಕವಿರಳಗಂಭೀರ ರಾವದಿಂ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೫೪ ॥

ಉ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಸಮಸ್ತರಾಜಗುಣರಾಜಿತರಾಜಸಮಾಜಮಸ್ತಕ ।
ನ್ಯಸ್ತಪದಾರವಿಂದನರವಿಂದ ಮಹೀಪತಿ ವಜ್ರವೀರನಂ ॥
ವಾಸ್ತವ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನನನಾಗ್ರಹದಿಂದೆ ಬೆಸರ್ಪೆನೆಂಬುದುಂ ।
ದುಸ್ತರಕೋಪವಹ್ನಿಗೆ ಘೃತಾಹುತಿಯಾಯ್ತುದು ತನ್ನೃಪಾಳನಾ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ತತ್ಪತ್ರಾಕರ್ಣನಾನಂತರಂ—

ಚಂ ॥ ಕುಡುವುದು ಕಪ್ಪಮಂ ನಡೆವುದಾಳ್ವೆಸದಿಂದಮೆ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ ।
ಬಿಡುವುದು ದರ್ಪಮಂ ಪಡೆವುದಾಳ್ದನದೊಂದುಮನಃಪ್ರಸಾದಮಂ ॥
ತಡೆವುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಧಿ[ಕ]ನಪ್ಪವನೊಳ್ ಬಲಹೀನನಪ್ಪವಂ ।
ತೊಡರ್ದೊಡೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದೆನುತುಂ ನುಡಿದಂ ನಯಶಕ್ತಿಕೋವಿದಂ ॥ ೫೬ ॥

ಕಂ ॥ ಎಱಗಿದನಿತಱೊಳೆ ಮಱೆವಂ ।
ಪೆಱರಱಿಯುಮೆಗಳನೆನಿತ್ತನಾದೊಡಮದಱಿಂ ॥
ದೆಱಗಿಪತಿಗಾತ್ಮಪದದೊಳ್ ।
ನೆಱದಿರು ನೃಪರೊಳಗೆ ಧರ್ಮವಿಜಯಮಧೀಶಂ ॥ ೫೭ ॥

ನಿನ್ನಾಚರಿಸಿದ ತಪ್ಪಂ ।
ಮುನ್ನಂ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದರ್ಕೆ ಮನ್ನಿಪೆನಾನೆಂ ॥
ಬುನ್ನತಿಗೆ ನೃಪತಿ ಕಳಿಪಿದ ।
ನೆನ್ನನಿದಂ ಬಗೆದು ಪತಿಗೆ ವಿನಮಿತನಾಗಾ ॥ ೫೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನನಧಃಕರಿಸಿದ ದೂತನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು—

ಮ ॥ ಘನದೂತೋಕ್ತಿ ಸಮೀರಣಪ್ರಚಳಿತ ಸ್ಫೂಳಾಯುತ ಶ್ಮಶ್ರುಲೇ ।
ಖೆ ನವೀನೋದ್ಧತಧೂಮಲೇಖೆ ನಯನೋದ್ಯಚ್ಛೋಣಿಮಜ್ವಾಲೆಸಂ ॥
ಜನಿತಸ್ವೇದಜಲಂ ಘೃತಾಹುತಿಯೆನಿಪ್ಪನ್ನಂ ಸ್ವವಂಶಪ್ರಣಾ ।
ಶನದಾವಾಗ್ನಿವೊಲುರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿದುದು ತದ್ಭೂಪಂಗೆ ಕೋಪಾನಳಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಅನ್ನು ಮುನಿಸಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಅಹಿತಹಿತನಿಗ್ರಹಾನು ।
ಗ್ರಹವಿಧಿದಕ್ಷಂಗೆ ವಿಹಿತಮಂ ನೀಂ ನಿನ್ನಾ ॥
ಮಹಿಪಾಳನೊಳಾಂ ಕೋಪಿಸೆ ।
ಮಹತ್ವಮಂ ನುಡಿದೊಡಾರುಮೇಂ ಸೈರಿಪರೆ ॥ ೬೦ ॥

ವಸುಧೆಗಧೀಶ್ವರ ನಾನೆಂ ।
ಬೆಸಕಂ ಮಿಗೆ ನಿನ್ನನಟ್ಟಿದಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಭಾ ॥
ವಿಸದಣಮೆ "ವೀರಭೋಜ್ಯಾ ।
ವಸುಂಧರಾ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಮಂ ನಿನ್ನರಸಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಂ ॥ ಕಪ್ಪಮನೆನ್ನೊಳ್ ಬೇಡುವ ।
ತಪ್ಪಂ ಸಾಧಿಸುವ ಸುಭಟನೃಪನಾವನೊ ಮುಂ ॥
ತಪ್ಪವನಾಹವದೊಳ್ ಮುಂ ।
ತಪ್ಪವನೆಂದೆನೆ ಮದುಗ್ರಖಡ್ಗಾಹತಿಯಿಂ ॥ ೬೧ ॥

ಆಳ್ವೆಸನಂ ಬೇಱ್ವೊಡದಂ ।
ಕೇಳ್ವುದು ನೀನೆಂಬುದುಚಿತಮಿದಿರಂ ಗೆಲ್ವೇ ॥
ತೋಳ್ವಲಮನೆನ್ನದುರ್ಗಮ ।
ನಾಳ್ವಲಮಂ ಗೆಲ್ವ ಬಲ್ಪದುಳ್ಳೊಡೆ ಧುರದೊಳ್ ॥ ೬೨ ॥

ಉ ॥ ತನ್ನ ಪೊಡರ್ಪಿನಿಂದಮೆ ಸಮಸ್ತಧರಿತ್ರಿಯ ದರ್ಪಮಪ್ಪುದಂ ।
ಮುನ್ನಮಡಂಗಿಪಾ ಸಿಡಿಲ ಡಾಣೆಗೆ ವಜ್ರದ ಕಟ್ಟುಗೊಟ್ಟವೋ ॥
ಲೆನ್ನಯ ತೋಳ್ವಲಕ್ಕೆ ನೆರಮಾದರನೇಕಧರಾಧಿನಾಥರ ।
ತ್ಯುನ್ನತ ಶೌರ್ಯರೆಂದೊಡಿದಿರಾಂಪವರಾರೆನಗಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ ೬೪ ॥

ಕಂ ॥ ವಾಹಿನಿ ಮೊದಲೊಳ್ ಕಿಱಿದೆಂ ।
ದಾಹದದೊಳ್ ದಾಂಟಿದಂತೆ ಬಹುವಾಹಿನಿಯಾ ॥
ದೀಹದದೊಳ್ ದಾಂಟುವರಾ ।
ರೀಹದನಂ ನಿನ್ನಧೀಶನವಧಾರಿಸನೆ ॥ ೬೫ ॥

ಬಿಡದೆನ್ನಕೋಂಟೆಯುಂ ನೆನೆ ।
ವೊಡೆ ಮನಮೊಕ್ಷಿಸಿದ ದಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳಮೆ ಕೇಳೆಂ ॥
ದೊಡೆ ಮುಳಿದುಕೊಳ್ವನಾವಂ ।
ಗಡೆನುತ್ತುಂ ನುಡಿದನಾರ್ಪುಮಂ ದರ್ಪಮುಮಂ ॥ ೬೬ ॥

ಮಾರ್ಗವಿರೋಧಮನೊಡರಿಸಿ ।
ದುರ್ಗಮನಿದನಾರೊ ಕೊಳ್ವತೇಜಸ್ವಿಗಳಿಂ ॥
ನಿರ್ಗಹನದಿನಿನತೇರ್ಗಂ ।
ಮಾರ್ಗವಿರೋಧಮನೆ ಮಾಳ್ಪುದೆನೆ ತುಂಗತೆಯಿಂ ॥ ೬೭ ॥

ಆಶಂಕೆಯನುೞಿದು ನಿಜಾ ।
ಧೀಶಂ ನಯಹೀನನಟ್ಟಿದೊಡೆ ನೀಂ ತಂದಾ ॥
ದೇಶಮಿದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶವಿ ।
ನಾಶಮನಾಂ ಮಾಡುವೆಡೆಗೆ ಸಿದ್ಧಾದೇಶಂ ॥ ೬೮ ॥

ಆದರಿಪರಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವು ।
ದಾದೇಶಮನುಚಿತಮಲ್ಲದೆನಗಟ್ಟಿದ ನಿ ॥
ಮ್ಮಾದೇಶವೆಲವೊ[ಚ]ರನಿ ।
ಮ್ಮಾದೇಶವನೀವುದರ್ಕೆ ಸೂಚಕಮಲ್ತೆ ॥ ೬೯ ॥

ಕಂ ॥ ಅರಸಾವೃದ್ಧನ ಮಾತೇಂ ।
ಪರಿಕಿಸೆ ಶಿಶು ದೇಶಕಾಲಮುಂ ಸ್ವಪರಬಳಾಂ ॥
ತರಮುನಱಿವಂಶಕಿಂನಾಂ ।
ನಿರುಪಮಮತಿ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯಿಲ್ಲಪ್ಪುದಱಿಂ ॥ ೭೦ ॥

ಉ॥ ಅಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ನಿನ್ನನಿನಿತಂ ನುಡಿದಪ್ಪಿದನಪ್ಪಿದಂದದಿಂ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ನಾಳೆ ಕಾಳೆಗಕೆ ಸಂಗರರಂಗದೊಳಟ್ಟಿದೊಡ್ಡವೇಱ್ ॥
ಬಲ್ಲಿದರಾರ್ ವಿಹೀನಬಲರಾರ್ ವಿಭುವಾರ್ ಗಳ ಭೃತ್ಯರಾರಿವಿಂ ।
ತೆಲ್ಲಮನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಗಂ ನಿನಗಂ ನೆಱೆ ತೋಱಿದಪ್ಪೆನಾಂ ॥ ೭೧ ॥

ವ ॥ ಎನೆ ದೂತನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ವಿಕ್ರಮಜಸದೊಳ್ ಸೀಮಾ ।
ತಿಕ್ರಮಮಂ ಯುವತಿಕುಚದೊಳುದ್ವೃತ್ತತೆಯಂ ॥
ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯನತಿಶಯ ಕವಿ ।
ಚಕ್ರದೊಳಲ್ಲದೊಡೆಯಧಿಪನೇಂ ಸ್ವೈರಿಪನೆ ॥ ೭೨ ॥

ಲೋಕಾಧಿಪತಿಯನೇಳಿಸು ।
ವೀಕುನಯಮನಿತ್ತು ಕೇಡನೊಡರಿಸುವ ನೃಪಾ ॥
ನೀಕದಪಕ್ಷಂ ಬಡೆದಿಂ ।
ತೇಕಿಱುಪೆಗೆಱಂಕೆ ಮೂಡಿದವೊಲಾದಪೆ ನೀಂ ॥ ೭೩ ॥

ಚಂ ॥ ಅಸಮಪರಾಕ್ರಮೈಕನಿಧಿ ಕೇಸರಿಯೊಳ್ ಸಮರಕ್ಕೆವರ್ಪಸಾ ।
ಹಸದಿನಿಭೇಂದ್ರವನ್ಯಮೃಗಜಾತಿಗಳೊಳ್ ನಿಜಜಾತಿವೈರಮಂ ॥
ಬಿಸುಟೊಡಗೂಡುವಂದದೊಳೆ ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿದ ಭೂಪರಂ ಮದ ।
ಪ್ರಸರದೆ ನೀನುಮಾಂತು ನಿಲೆ ಗೆಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲನಧೀಶನಾಜಿಯೊಳ್ ॥ ೭೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪೆಸರ ಗಿರಿದುರ್ಗಮೊಲೆಗ ।
ಲ್ಗೆಸರ್ಗಲ್ಲದುಮಿಂಧನಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟುವಗುರ್ವು ॥
ರ್ವಿಸುವ ವನದುರ್ಗಮೆನೆ ಮ ।
ದ್ವಸುಧಾಧೀಶ್ವರನ ಬಲಮನಾಂಪವನಾವಂ ॥ ೭೫ ॥

ಜನಪತಿಯಸೇನೆಗಾಪೋ ।
ತನಕ್ಕೆ ಜಲದುರ್ಗವಚಳದುರ್ಗಂ ಪದಘು ॥
ಟ್ಟನೆಗದಱ ಗುಡಿಯಗೂಂಟ ।
ಕ್ಕೆನಸುಂ ವನದುರ್ಗಮೆಯ್ದುವೆನೆ ಕಾದುವರಾರ್ ॥ ೭೬ ॥

ರಣಬಾಲಕನಪ್ಪೈ ನೀಂ ।
ರಣಪರಿಣತವಯಸನಪ್ಪನವನೀಪತಿ ನೀ ॥
ನೊಣರ್ದಂತೆ ತರುಣತರಣಿಯೊ ।
ಳೆಣೆ ಸಚಿವಂ ನಯಪಥಪ್ರಕಾಶನಗುಣದಿಂ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ ॥ ಪತ್ರಮನಿದನವನೀಪತಿ ।
ಸೂತ್ರಿಸಿದವೊಲುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿ ಭವ ॥
ದ್ಧಾತ್ರಿಯನಾಳಲ್ಲದೊಡಸಿ ।
ಪತ್ರಂ ನಿಜಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ತಡೆಯದೆ ಬರ್ಕುಂ ॥ ೭೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಸಿಡಿಲಕಿಡಿಯಂ ತಳದೊಳೊರಸುವಂತೋಲೆಯಂ ಮುಱಿದೊರಸಿ ಕಳೆಯೆ ದೂತಂ ಯಮದೂತನಂತೆ ಕನಲ್ದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಆಳೋಚಿಸದಿಂವೊಸೆವೀ ।
ವೋಲೆಯನಿದನುಱಿದೆ ಮುಱಿದು ಕಳೆದೈ ನಿನಗಂ ॥
ತಾಳನೆ ಕನಲ್ದು ನಿಜವಂ ।
ಶ್ಯಾಳಿಗಳೋಲೆಯನೆ ಮುಱಿದನೆಂದಱಿ ಪೆಱತೇಂ ॥ ೭೯ ॥

ನಯಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಳ್ಳದ ನಿ ।
ನ್ನಯ ವಕ್ರತೆಯಂ ಮದೀಯನಿಶಿತಾಸಿಭವಾ ॥
ಗ್ನಿಯನೀಳ್ದು ತಿರ್ದುಗುಂ ಪು ।
ಳ್ಳಿಯಕೊಂಕಂ ಕಿಚ್ಚುತಿರ್ದುವಂತಾಹವದೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ಮೃದುನಯಯುತ ಜಾಳಂ ನಿಜ ।
ಹೃದಯಂಗಮಮಾಗದಿರ್ದೊಡಂ ರಿಪುಭಯದಿಂ ॥
ಮದವಿಶಸನ ಘನಬಾಣಂ ।
ಹೃದಯಂಗಮಮಾಗದಿನಿಸದೇಂ ನಿಂದಪುದೇ ॥ ೮೧ ॥

ಎನೆ ಮುನಿದು ವಜ್ರವೀರಂ ।
ಘನಪೀಠದಿನೆೞ್ದು ವಜ್ರನಿರ್ಘೋಷದವೋ ॥
ಲನಯಪರಂ ಪೊಳೆವಸಿಮಿಂ ।
ಚನಿಳಿಸಿ ಪೊಯ್ಯಲ್ಕೆ ನಿಳ್ಕಿದಂ ನೃಪಚರನಂ ॥ ೮೨ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಕಲ್ಪಾನ್ತಕೃತಾನ್ತನನ್ತೆ ನಯಮನುೞಿದು ಬಾೞಿನೆಂಬುದಂ ಪೇೞ್ವಂತೆ ಬಾಳಂ ಕಿೞ್ತು ಪೊಯ್ಯಲೆೞ್ದನನಯದಿಂ ತತ್ಕಾರ್ಯಮಂ ದೂತನನೆಯ್ದೆ ಲೊಡಂ ಪ್ರಭುವೆನಿಪಂ ನೆಗೞಲಾಗದೆಂದು ನುಡಿದು ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದಾ ತನಗಾಪ್ತರೆನಿಪ ಮಾತ್ಯರ್ ನಯವಿದರ್ ನಿವಾರಿಸೆ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಅವಿನಯಮಂ ಗಳಪಿದ ಚರ ।
ನವಧ್ಯನಾದೊಡಮಿವಿನಿತುಮಂ ಗಳಪಲ್ ಪೇ ॥
ೞ್ದವನೇನವಧ್ಯನೇಯಾ ।
ಹವದೊಳ್ ಚಂಡಾಸಿಯಿಂದೆ ಖಂಡಿಪೆನವನಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾತನುದ್ಧತೆಯುಮನುನ್ಮತ್ತತೆಯುಮಂ ಕಂಡು ದೂತಂ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಪ್ರತಿಕೂಲೋಕ್ತಿಗಳೆನ್ನಮಾತುಗಳಿವ[ಜ್ಞಂಗಾ] ವಿವೇಕಾನ್ವಿತ ।
ರ್ಗತಿಪಥ್ಯಂಗಳನಿಕ್ಕುಮಿಂತಿನಿತುಮಂ ನೀನೀಗಳೆಂತುಂ ಮದೋ ॥
ದ್ಧತನೈ ಕಾಣೆ ಮದೀಶ್ವರಂ ಬರೆ ರಣಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ನಾಳೆ ನಿ ।
ಶ್ಚಿತಮಾಗುತ್ತಿರೆ ಕಾಣ್ಬೆಯೆಂದು ನುಡಿದಂ ನಿರ್ಭೀತಚೇತಂ ಚರಂ ॥ ೮೪ ॥

ಚಂ ॥ ಅವನತನಾದೊಡಂ ವಿಭುಗೆ ಭೀತಿಯಿನಾಜಿಯೊಳೋಡಿಪೋದೊಡಂ ।
ವಿವಿಧಮೃಗೇಕ್ಷಣಾಳಿ ವಿಳಸದ್ಭುವನಾಶ್ರಯಮುದ್ಧಶಾಲಮೊ ॥
ಪ್ಪುವ ಕಟಕಂ ಸುವಂಶವಿಭವಂ ನೆಗೞ್ದೀ ಧನಮುಳ್ಳದೇಶಮೆಂ ।
ಬಿವು ದೊರೆಕೊಳ್ವುವೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಮೆ ನೀಂ ನುಡಿವೈ ದುರುಕ್ತಮಂ ॥ ೮೫ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂತುಱದಿಱ್ದೈ ದೇಶಮು ।
ನೆಂತೀಶಾದೇಶಮಂ ಸಮುಲ್ಲಂಘಿಸಿಯೆಂ ॥
ತಂತೆನ್ನೊಳೆಡಱಿನುಡಿದಂ ।
ತಂತೆ ರಣಾಂಗಣದೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ ನಿರ್ಭಯದಿಂ ॥ ೮೬ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ನಯಾಕ್ರಾನ್ತಸ್ವಾನ್ತರ್ಗೆ ಸಂತೋಷಮುಮಂ ದುರಾಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತರ್ಗೆ ವಿಗ್ರಹಾಗ್ರಹಮುಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತುಮಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣದಿಂ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಯನೆಯ್ದೆವಂದು ಪುರಮುಮನರಮನೆಯುಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಮುದ್ದಂಡ ಮಂಡಳಿಕಮಂಡಿತಾಸ್ಥಾನಮಂಡಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿರ್ದರವಿಂದಮಹಾ ರಾಜಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆಱಗಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೋದ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ಮೆಲ್ಲಮಂ ಮುಕುಳಿತಹಸ್ತನಯನಿಪುಣಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಘನವಜ್ರೋದ್ಧದವಾಗ್ನಿಮತ್ಪತಿಯ ಕೋಪಾಟೋಪಮೆಂದಂದು ವೈ ।
ರಿನಿಕಾಯಕ್ಕೆ ಗಿರೀಂದ್ರವಾದಿವನದುರ್ಗಂ ನಿಷ್ಫಳಂ ದುರ್ಗಮಾ ॥
ತನಕಾರುಣ್ಯಮೆ ನೀನದಂ ಪಡೆವುದೆಂದಾನೆಂದೊಡಂ ವಜ್ರವೀ ।
ರನುದಗ್ರಂ ನಿಜದುರ್ಗಮಂ ಬಲಿದುಕೊಂಡಿರ್ಪಂ ರಣೋದ್ಯೋಗದಿಂ ॥ ೮೭ ॥

ಕಂ ॥ ಭೀತರನಭಿಮಾನತರಂ ।
ಮಾತೇನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮೊಳ್ ರಣಸಂ ॥
ಜಾತಪ್ರೀತಿಯೊಳಿರ್ದಪ ।
ನೇತೆಱದಿಂ ವಜ್ರವೀರನತಿದುರ್ವಾರಂ ॥ ೮೮ ॥

ಬವರಂ ನಮ್ಮೊಳ್ ಬೇಡೆಂ ।
ಬವರಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಜಡಿದು ಕಡುಪಿಂ ನುಡಿವಂ ॥
ಜವನುಂ ತೊಡರ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ನಂ ।
ಜವನುಂ ನೀನಲ್ಲದುೞಿದರವಗಡಿಸುವರಾರ್ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತು—

ಶಾ ॥ ದೂತಂ ಸಂಗರಮಂ ನಿರೂಪಿಸೆ ಜಯಶ್ರೀಸಂಗಮಂ ತನ್ನೊಳೇ ।
ಮಾತಿಂದಾದಪುದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯುನೆ ಕೇಳ್ದಂತಾಹವಕ್ಷೋಣಿಸಂ ॥
ಕೇತಸ್ಥಾನಮೆನುತ್ತುಮಾದೊಲವಿನಿಂದೇಕಾಂಗದಿಂ ಪೋಪ ವಿ ।
ಖ್ಯಾತೋತ್ಸಾಹಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವನತಿಧೀರೋದಾತ್ತ ಭೂಪೋತ್ತಮಂ ॥ ೯೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಪಷ್ಟಮೆನ"ಗಿಷ್ಟಮೇವ ಹಿ ।
ಚೇಷ್ಟಿತ"ಮೆಂಬುಕ್ತಿಯಾಯ್ತು ನೆರದರ್ ತಮ್ಮೊಳ್ ।
ದುಷ್ಟ ನೃಪರೆಂದು ಭೂಪಂ ।
ಹೃಷ್ಟತೆಯಂ ತಳೆದನೊರ್ವೊದಲೆ ತವಿಪಾರ್ಪಿಂ ॥ ೯೧ ॥

ರಿಪುವೆನಿಪ ಚಂದ್ರನಂ ರಾ ।
ಹು ಪೂರ್ಣನಂ ಕಿಡಿಸುವಂತೆ ವಿಕ್ರಮಿಯೆನಿಪಾ ॥
ನೃಪನಂ ಪಗೆಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಪ್ರಪೂರ್ಣನಂ ಕಿಡಿಸದಂದದೇಂ ಸಾಹಸಮೇ ॥ ೯೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನುದಾತ್ತವೃತ್ತಿಯಂ ರಾಜಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಪಿ ಬಱಿಕಂ ಬಳಾಧ್ಯಕ್ಷನನಕ್ಷುಣ್ಣಸಮರದಕ್ಷನಂ ಬರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸೆಂದು ನಿಯಾಮಿಸೆ—

ಮ ॥ ಧರೆಯೊಳ್ ತುಂಗತರಂಗ ವಾರಿಧಿರವಂ ಶೈಳಂಗಳೊಳ್ ಸಿಂಹಶಂ ।
ಹರವಂ ನೀರದಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಘನರವಂ ದಿಗ್ವ್ರಾತದೊಳ್ ದಿಕ್ಕರೀಂ ॥
ದ್ರರವಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದೆಂಬಿನಂ ಭುವನಮಂ ತೀವಿತ್ತು ವಿಖ್ಯಾತನ ।
ಪ್ಪರವಿಂದ ಕ್ಷಿತಿನಾಥವಿಶ್ರುತಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರೀರವಂ ॥ ೯೩ ॥

ಜಯಸಂವಾದಕ ವಂದಿವೃಂದಕುಲವೃದ್ಧಾಸೀರ್ಣನಾದಂ ಸುಖೋ ।
ದಯಗೇಯಧ್ವನಿ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರವಂ ತೂರ್ಯಸ್ವನಂ ತೀವೆ ದಿ ॥
ಕ್ಚಯಮಂ ಪುಣ್ಯವಧೂಜನಂ ಪರಸೆ ಮುಕ್ತಾನೀಕದಿಂ ತೀವಿ ಶೇ ।
ಷೆಯನುದ್ಯಚ್ಛುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ವಿಜಯಯಾತ್ರೋದ್ಯುಕ್ತನಾದಂ ನೃಪಂ ॥ ೯೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಸಮುಸಮರೋದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮುಹೂರ್ತಿಕ ಸಂಕೀರ್ತಿತ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊಳುತ್ತುಂಗ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಸ್ಕಂಧಾರೂಢವಿದ್ಯಾಪ್ರೌಢಂ ಪ್ರಬಳಬಳ ರಾಜಸಮಾಜಂ ಬೆರಸು ಮಣಿತೋರಣರಾಜಿವಿರಾಜಿತರಾಜವೀಥಿಯೊಳಗಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವೋಪಕಂದರ್ಪನಂತೆ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ—

ಕಂ ॥ ಅರವಿಂದರಾಜನಂ ಪುಂ ।
ಡರೀಕಮೋಲಗಿಸಲೆಂದು ಬರೆ ಹಂಸೆಗಳಾ ॥
ದರದಿನೊಡವಂದುವೆಂಬಂ ।
ತಿರೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ಚಾಮರಂಗಳೆಸೆದುವು ನಿಸದಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಕೂರಂಕುಶದಿಂದರಸಂ ।
ವಾರಣಮಂ ಪಿಡಿಯೆ ಹಾರಮುಬಳಬಳಾಚೇ ॥
ತೋರಣಮನಮರೆಪಿಡಿದುದು ।
ರೋರಂಗದೊಳೆಸೆಯೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೯೬ ॥

ಅರವಿಂದಮಹಾರಾಜನ ।
ಬರವಿಂ ಮುಖಕಮಲಮಲರೆ ನಲಿವನುರಾಗ ॥
ಕ್ಕಿರದೆ ಕದಕದಿಪ್ಪಕುಚಂ ।
ದೊರೆಯೆನೆ ಪರಿತಂದು ತರುಣಿ ನೋಡಿದಳೊರ್ವಳ್ ॥ ೯೭ ॥

ಮ॥ ಅಲರಂಬಂ ಗೆಲೆ ಕಣ್ಮಲರ್ ಮದನಚಾಪಾಟೋಪಮಂ ಪುರ್ಬುಗಳ್ ।
ಗೆಲೆ ಪೂರ್ಣೇಂದುವನಾನನಂ ಗೆಲೆ ಶಿರೀಷೋದ್ದಾಮದಾಮಂಗಳಂ ॥
ಗೆಲೆ ತೋಳ್ಗಳ್ ಗೆಲೆವಂದು ಕಾಮುಸತಿಯಂ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಾಕೆ ಸೋ ।
ಲ್ತೆಳೆಯಂ ಪಾಳಿಸುವಂಗೆ ವೈರಿಜಯಮಂ ಸೂಚಿಪ್ಪವೋಲ್ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಸಕಳ ಕಾನ್ತಾಜನಸ್ವಾಂತಮಂ ಕನ್ತುಶರಾಕ್ರಾನ್ತಮಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ ರಾಜರಾಜಂ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು—

ಕಂ ॥ ಎತ್ತಿದ ಗುಡಿಗಳೆ ಗೆಲವಿಂ ।
ಗೆತ್ತಿದಗುಡಿ ತೂರ್ಯರವಮೆ ಜಯತೂರ್ಯರವಂ ॥
ಮತ್ತೆನಿಸಿದಪ್ಪುದೆನೆ ಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಾತ್ಮೀಯ ಶಿಬಿರಮಂ ಪುಗುತಂದಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ನಿಯಮದಿಂ ಗೃಹಮಹತ್ತರಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಬೀಡಿನ ಚೆಲ್ವಂ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ—

ಉ ॥ ಕೆಂಗುಡಿಗಳ್ ತಳಿರ್ತಶುಕೆಯೊಳ್ಗುಡಿ ಬಾಳತಮಾಳಮಾಪ ಸು ।
ರ್ಪಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ತೋರ್ಪ ಗುಡಿ ತಳ್ತುಮಡಲ್ತೆಳಮಾವು ಬೆಳ್ಪನಾ ॥
ಲಿಂಗಿಸಿ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ಗುಡಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂದದಿನೊಪ್ಪೆ ಕನ್ತುರಾ ।
ಜಂಗಿರದೀವನಂದನವನಕ್ಕೆಣೆಯಾದುದು ಬೀಡು ಭೂಪನಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ—

ಕಂ ॥ ಅಳಿರುತಿಯಂ ಗೆಲೆ ಲಲನಾ ।
ವಳಿ ಮಂಗಳಗೀತಕಳನಿನಾದಂ ಕ್ರೀಡಾ ॥
ಚಳಮುಂ ಗೆಲೆ ಗೂಡಾರಂ ।
ಗೆಲೆವಂದುದು ಚಂಪೆಯಂ ಲತಾಮುಂಟಪಮುಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ಣೋಪಮೆಗಡರ್ಪಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಅರವಿಂದಕ್ಷ್ಮೋಣಿಪಾಳಂ ಪಟುಪಟಹರವಾಕ್ರಾನ್ತ ದಿಕ್ಚಕ್ರವಾಳಂ ।
ಪುರಸ್ಸೈನ್ಯಂ ಸದ್ವದಾನ್ಯಂ ಸಕಲ ಶಕುನಸಂಸೂಚಿತಾರಾತಿಜೈತ್ರಂ ॥
ಸ್ಥಿರಸತ್ವೋದ್ಯಚ್ಚರಿತ್ರಂ ವಿಜಯಶಿಬಿರಮಂ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಂ ಯಶೋಮಂ ।
ದಿರವಂದಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೦೨ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ ಪಾರ್ಶ್ವ
ನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಅರವಿಂದಮಹಾರಾಜ
ವಿಜಯಯಾತ್ರೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ ॥

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಮಣನಂತುಮವನೀ ।
ರಾರಾಜಿತ ರಾಜಭವನಮಂ ಮಣಿವಿಳಸ ॥
ತ್ತೋರಣಮಂ ನಯನೋತ್ಸವ ।
ಕಾರಣಮಂ ಪೊಕ್ಕನೊಸೆದು ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ಅರಸನೊಡವಂದ ಮಂತ್ರೀ ।
ಶ್ವರರಂ ಮಂಡಳಿಕರಂ ಮಹೀನುತ ಸಾಮಂ ॥
ತರನಖಿಳಪರಿಗ್ರಹಮಂ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಱಿದು ಬಿಡಿಸಿದಂ ಪಡೆವಳನುಂ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತರಸಂ ಪೊಱಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಮರುಭೂತಿ ಭೂತಳಪತಿಯೊಡನೆ ನಡೆಯಲ್ವೇಡಿ ನಿಜ ಜನನಿಯಪ್ಪನುಂದರಿಯ, ನಿಜಾಗ್ರಜನಪ್ಪ ಕಮಠನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು—

ಕಂ ॥ ಅರಸಂ ವೈಹಾಳಿಗೆ ಸಂ ।
ಚರಿಸಲೊಡಂ ಪಿಂದೆ ನಿಲ್ವುದನುಚಿತಮೆನೆ ಸಂ ॥
ಗರದೆಡೆಗೆ ನಡೆಯೆ ತಡೆವುದು ।
ಪರಿಭಾವಿಸೆ ಸೇವಕಂಗೆ ಪಾೞಿಯೆ ಪೇೞಿಂ ॥ ೩ ॥

ವ ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂ ನೀಮುಂ ಮದಗ್ರಜನುಮೆನಗೆ ನಿಯಮಿಸುವುದಂ ತಡಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಕಳಿಪುವುದೆಂದುದಾತ್ತಮತಿ ನುಡಿದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರಮಂ ಸೊಸೆ ।
ಯಮ್ಮುಮ್ನಿನಮಾಱ್ಕೆಯಿಂದೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಸಿಕೊಳು ॥
ತ್ತುಮ್ಮಳಿಸದಿರ್ಪುದಂಬಿಕೆ ।
ನಿಮ್ಮಾಶೀರ್ವಾದಮೆನಗೆ ವಜ್ರದ ಕವಚಂ ॥ ೪ ॥

ಎನ್ನಿಂದಮಧಿಕಮೆನೆ ಸೊಸೆ ।
ಯನ್ನಡಯಿಪ ಸೊಸೆಯನಗ್ಗಳಂ ಕೆಳದಿಯರಂ ॥
ಮನ್ನಿಸಿ ನಡೆಯಿಪ ಮೈಮೆ ನಿ ।
ಜನ್ನಿಮಗೆನೆ ಮಗುೞೆ ಜನನಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲದೇಂ ॥ ೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪರಿಜನಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ನೆವದಿಂ ಚತುರವಚನವಿಚಕ್ಷಣಂ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯೆನಿಪ್ಪ ವಸುಂಧರಿಯಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಭರದಿಂದೆಱಗಿದನನನುಂ ।
ದರಿ ಮಗನಂ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿದು ತೞ್ಕೈಸಿ ಗುಣಾ ॥
ಭರಣ ನಿಜವಿಜಯಭುಜದೊಳ್ ।
ಧರಿಯಿಸು ಜಯವಧುವನೆಂದು ಪರಸಿದಳೊಲವಿಂ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ತಾಯ ನಲ್ವರಕೆಗಳಂ ತಳೆದು ಬೞಿಯಂ ನಿಜಾಗ್ರಜಂಗೆ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ ॥ ಗುರು ನಿಮ್ಮಂ ನಿಶ್ಚಿಂತದೊ ।
ಳಿರಿಸುವ ಭರದಿಂದೆ ಭಾರಮಪ್ಪುದನೆನ್ನೀ ॥
ಶಿರದೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟೊಡಮಿೊ ।
ಗುರುಭಾರಂ ನಿಮ್ಮದೆನಗೆ ಗುರುವಪ್ಪುದಱಿಂ ॥ ೭ ॥

ಮ ॥ ನಿಯತಂ ಸೇವಕನಪ್ಪವಂಗೆ ಪಸಿವಂ ನೀರೞ್ಕೆಯಂ ನೋಡದ ।
ಪ್ರಿಯ ಶೀತಾತಪಬಾಧೆಗೊಡ್ಡಿ ತನುವಂ ದುಃಖಂ ಬಡಲ್ವೇೞ್ಕುಮಾ ॥
ರಯೆ ನೀಮಪ್ಪೊಡೆ ಸೌಖ್ಯಮೂರ್ತಿ ಸಲೆ ಪುಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಕೆಯ್ಬೇಯಲೇ ।
ಕೆಯೊ ಪೇೞಿಂದಿದನಾಂತೆನೀಪದಕೆ ನೀಮಿರ್ದಂತಿರಾಂ ಯೋಗ್ಯನೇ ॥ ೮ ॥

ಕಂ ॥ ಜಗತೀಭಾರಮನಿತರೋ ।
ರಗನಹಿರಾಜಂಗೆ ನಿರವಿಪುದನನುಕರಿಕುಂ ॥
ನೆಗೞ್ದಿ ಗುರುಭಾರಮಂ ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ನಿನಗಾನಗ್ರಜನ್ಮ ಬಿನ್ನವಿಪಂದಂ ॥ ೯ ॥

ತಂದೆಯ ಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ ನೀಂ ।
ತಂದೆಯೆ ಎನಗದಱಿನಮಳಗುಣಸಂಪದದೊಳ್ ॥
ನಿಂದ ನಿನಗಾವ ತೆಱದಿಂ ।
ನಿಂದೆ ದಿಟಂ ಪೊರ್ದದಂತು ನಡೆ ನಿಯತತೆಯಿಂ ॥ ೧೦ ॥

ಜನನಿಗೆ ಬೆಸಗೆಯ್ದುಂ ನಾ ।
ದುನಿಯಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಸಿಕೊಳ್ಳುದನವರತಂ ಸ ॥
ಜ್ಜನ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ದು ।
ರ್ಜನರಂ ಪರಿಹರಿಪುದುೞಿವುದಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ ೧೧ ॥

ಭೋಗಮನನುಭವಿಸುವುದು ।
ದ್ವೇಗಂ ಪೆಱಗಾಗದಂದದಿಂ ತ್ಯಾಗಮನು ॥
ದ್ಯೋಗಿಸುವುದು ಯಶಮಂ ಪು ।
ಣ್ಯಾಗಮಮಂ ಮಾಡುತಿರ್ಕು ನಿಲೆಯನವರತಂ ॥ ೧೨ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂ ಕಮಠಂಗೆ ಸಮಸ್ತ ಭಾರಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವಿನಂ ಪುರಸ್ಸರಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡಖಂಡಿತ ಪ್ರೇಮವಸುಂಧರಿಯೆನಿಸಿದ ವಸುಂಧರಿಯಂ ಸಾರಣ್ಗೆ ಕರೆದು—

ಕಂ ॥ ತಡೆಯದೆ ಬರ್ಪೆಂ ನೆನೆದಿರ್ದೆ ।
ಗಿಡದಿರು ಮಜ್ಜನನಿಯಲ್ಲಿ ನೀಂ ನಯವಿನಯಂ ॥
ಗಿಡದಿರು ದುಷ್ಪರ ನುಡಿಗೆಡೆ ।
ಗುಡದಿರು ಬಿಡದಿರು ಕುಲಕ್ರಮೋಚಿತ ಗತಿಯಂ ॥ ೧೩ ॥

ಮ ॥ ಇನಿಯಂ ಪೋದಪೆನೆಂದು ಬಂದಱಿಪೆ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸಮುಣ್ಮಿತ್ತು ಪಾ ।
ವ್ವನೆ ಪಾಱಿತ್ತಿರ್ದೆ ಗದ್ಗದಕ್ಕೆ ನುಡಿಗಳ್ ಪಕ್ಕಾದವಾಸ್ಯಂ ಹಿಮಂ ॥
ತನಿ ಸೋಂಕಿರ್ದ ಸರೋರುಹಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಯ್ತುಂಗಂ ಗುರು ಗ್ರೀಷ್ಮತ ।
ಪ್ತನವೋದ್ಯಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಕಂದಿತು ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗದಿಂ ಕಾಂತೆಯಾ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ಇನನ ಬೞಿವಿಡಿದುಪೋಗ ।
ಲ್ಕನುಮಿಸಲಿನಿಯಂ ರಥಾಂಗಮಂ ಪೋಲೆ ಘನ ॥
ಸ್ತನಿ ಚಕ್ರವಾಕದಂಗನೆ ।
ಯೆನೆ ನಿರ್ಭರ ವಿರಹವಿಧುರೆ ವಿಹ್ವಳೆಯಾದಳ್ ॥ ೧೫ ॥

ದಂಡಿಂಗೆ ಪೋಪೆನೆಂದೆನೆ ।
ಗಂಡಂ ನವಯುವತಿ ಭೀತಿಗೊಂಡಟ್ಟಿಟ್ಟು ॥
ದ್ದಂಡಲತಾಂತಾಯುಧ ಕೋ ।
ದಂಡನ ದಂಡಿರದೆ ಮೇಲೆವಂದಂತಾಗಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕಂಡಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಕುಸುಮ ಸುಕುಮಾರ ತನು ।
ನಸುವಿಸಿಲೆಳಸಿದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದೊಡಮಿದು ಪೂವಂ ॥
ಪೊಸೆದಂತೆ ಕಂದಿದಪುದೆಂ ।
ದಸಿಯಳಿ ಪೆಱಗಿರಿಪೆನಲ್ಲದಂದಿರಿಸುವೆನೆ ॥ ೧೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾದ ಪಲವು ತೆಱದ ಸಾಂತ್ವವಚನಂಗಳಂ ನುಡಿದೆಂತಾನುಂ ಸಂತೈಸಿ—

ಮ ॥ ಪುರುಷಕ್ಷೇಮವಿಶೇಷಮಂ ಬಯಸಿ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಸಂತೈಸಿ ಚೆ ।
ಚ್ಚರಮಾದ್ರಾಕ್ಷತ ಪುಂಜಮಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮೆಯ್ವೆತ್ತಂಗಸಂತಾಪದಿಂ ॥
ಪುರಿದಂತಾದುವು ಮತ್ತೆ ಘರ್ಮಜಳದಿಂದಂ ನಾಂದು ಸಾದ್ರಂಗಳಾ ।
ಗಿರೆ ಸಸ್ಮೇರ ಸರೋಜ ನೇತ್ರಭರದಿಂದಂ ಶೇಷೆಯಂ ತೀವಿದಳ್ ॥ ೧೮ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತುಮಲ್ಲದೆ—

ಚಂ ॥ ಸಮಧಿಕದೇಹದಾಹಮನೆ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಮಂಗಳೋಪಚಾ ।
ರಮೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮೆನಿಸುತ್ತಿರೆ ತನ್ನಯ ಮೆಯ್ಯೆ ದೂರ್ವೆಯಿಂ ॥

ದಮೆ ಮೊಸರ್ವೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ಹಿಮಚಂದನಗಂಧಮನಿಟ್ಟನಂತರಂ ।
ರಮಣಿ ಮನೋರಮಂಗೆ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಶೇಷೆಯನೊಲ್ದು ತೀವಿದಳ್ ॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ನಿಜಪ್ರಿಯಕಾನ್ತಾಕೇಕರಕಾನ್ತಿಸನ್ತಾನ ನವೀನಮಾಳತೀಮಾಳೆಯೊಡನೆ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯಂ ತಳೆದು ವಿಜಯರಮಣೀಪರಿಣಯನಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪೋಜಮಡುವ ಪೊಸಮದವಣಿಗನನ್ತೆ ಶುಭಶಕುನಪುರಸ್ಸರಂ ಸಚಿವಾಗ್ರೇಸರಂ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಗ್ರಹಂ ಬೆರಸು ಅರಸನಿರ್ದ ವಿಜಯಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ಪದವಿಗುಚಿತ ಮೆನಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಸುರುಚಿರಮೆನೆ ರಚಿಯಿಸೆ ಚೆಲ್ವಿಂಗಾಲಯಮಾದ ವಸ್ತ್ರಾಲಯ ದೊಳ್ ಲೀಲೆವೆತ್ತಿರೆ ಮತ್ತಮಾ ಭೂಪೋತ್ತಮನ ಬೀಡಿನೊಳೊರ್ವಂ ವಿಪುಳಕಳಾ ಪ್ರವೀಣಂ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಾತ್ಮೀಯಪ್ರಯಾಣಮಂ ಸೂಚಿಸುವ ಜಾಣಂ ಕಾಮಬಾಣ ದಂತಾಗೆ ತಾಗೆ ನಿಡುಸುಯ್ವೊಡನೆ ಕಾಂತೆಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಪೋದಪೆನೆಂಬೀನುಡಿಯುಂ ।
ಪೋದಪೆನಾಂ ಮುನ್ನಮೆಂದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಂ ಚೇ ॥
ತೋದಯಿತ ಪೇೞ್ವ ತೆಱದಿಂ ।
ದಾದಮೆ ಸುಯ್ ನಿಮಿರ್ದುವೆಂತು ಪೇೞ್ವೆರಗಿರ್ಪೆಂ ॥ ೨೦ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯೆಗೆ ನಿಜಗಮನವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪೆ ಬಗೆಬೆದಱಿ ಮೃಗನಯನೆಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಅಪ್ಪು ಸಡಿಲ್ವೊಡೆ ಕೇಳಿನಿ ।
ಸಪ್ಪೊಡಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಚುಂಬನಂ ನಲ್ಲನ ಕೆ ॥
ಯ್ತುಪ್ಪಂ ಸ್ಮರನೆನ್ನೊಳ್ ಬಾ ।
ಯ್ತುಪ್ಪಂ ಪೊರ್ದಿಸುವನೆನ್ನನೀನೆಂತಗಲ್ವೈ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ತನ್ನಗಲ್ಕೆಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸುವ ನಲ್ಲಳಂ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಬರ್ಪೆನು ಮ್ಮಳಿಸದಿರ್ಪುದೆಂದೊಡಾಕೆ ಇಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಕ್ಷಣದರ್ಶನ ವಿಘ್ನ ಸಮು ।
ರ್ಪಣ ಪಕ್ಷ್ಮಸ್ಪಂದನಕ್ಕಮುಗಿವ ಮದೀಯ ॥
ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಪಯಣಮಂ ಹೃ ।
ತ್ಪ್ರಣಯಿಣಿ ಪೇೞದಱ ಪೇೞ್ಕೆಯಿಂದಾನೆಸೆಪೆಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ತನ್ನ ಕನಸಿನೊಳಗಲ್ವೊಡಂ ಬೆಗಡುಗೊಳ್ವ ಸಾತ್ವಿಕಸ್ನೇಹ ಸಂಪನ್ನೆಗೆ ತನ್ನ ಪಯಣಮಂ ಕಲ್ಲೆರ್ದೆತನದಿಂ ನಿಲ್ಲದೆ ಪೇೞೆ ಬಾಲೆಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಮನಮನೆ ಮನೆಮಾಡಿರ್ಪಿನಿ ।
ಯನೆ ನಿನ್ನುಮನಿಂತು ಬಂಚಿಸುತ್ತಿಸುವವನೀ ॥
ತನುವಂ ಬಂಚಿಸುತೆನ್ನಯ ।
ಮನಮಂ ಮನಸಿಶಯನಿಸುವುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ ೨೩ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಯಗಲ್ಕೆಗೆ ನಿತ್ತರಿಸಲಾಱದಾ ವೃತ್ತಸ್ತನೆಗಿಂತೆಂದಂ:—

ಕಂ ॥ ಪ್ರಾಣದಿನಧಿಕಮೆನಗೆ ನೀಂ ।
ಪ್ರಾಣಮಣಂ ತೃಣಮೆಗೆತ್ತು ನವೆಯುತ್ತಾನೀ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಗೆ ನಿನ್ನವಿಯೋಗಮು ।
ನೇಣೇಕ್ಷಣೆ ಎನಿತು ಸೈರಿಸದ ಕಾರಣದಿಂ ॥ ೨೪ ॥

ಅಲರಂಬಿಂಗಳ್ಕದ ಮನ ।
ಮಲರಂಬಿಂಗಳ್ಕಿದಪ್ಪುದಸಿಯಳೆ ಮಸೆದಿ ॥
ರ್ಪಲರಂಬು ತನುವನಲ್ಲದೆ ।
ಅಲರಂಬಿನ ತೆಱದೆ ಮನಮನಿಂ ಭೇದಿಕುಮೇ ॥ ೨೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಂತಮ್ಮ ಕಾಂತರ ಮನಕ್ಕೆ ಮನಂ ವಿಕಳಮಾಗೆ ತಳಮಳಿಸುವ ಕಾಂತೆಯರಗಲ್ಕೆಗೆ ಬಗೆಬೆದಱಿ ಮಱುಗುವ ಕಾಂತರ ಸಂತತಿಯಸ್ತಮಯ ಸಮಯದ ರಥಾಂಗಮಿಥುನಂಗಳೆನಿಸಿಯುಂ ಸುರತಸುಖಸುಧಾಸೇವನೆಗೆ ವಿಘ್ನಕಾರಿಯೆನಿಪ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಕಂಗನೆ ಕನಲ್ದು ಚಕೋರಮಿಥುನಂಗಳನಿಱಿಸಿಯುಂ ಕಣ್ಣೊಳೆ ಬೆಳಗಂ ಮಾಡುತ್ತುಮಿರೆ:—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಸುರತಾಂತ ಶ್ರಾಂತಕಾನ್ತಾ ಶ್ರಮಜಳದಳನೋಪಾತ್ತ ಶೈತ್ಯಂ ತದಾಸ್ಯಾಂ।
ಬುರುಹಾಮೋದ ಪ್ರಮೋದಂ ತದಳಕಲತಿಕಾನರ್ತಕೀ ಸೂತ್ರಧಾರಂ ॥
ಸ್ಮರಚಕ್ರಾಧೀಶ ಚಂಚಚ್ಚಮರರುಹ ಸಮೀರೋಪಮಾನ್ಯೈಕಪಾತ್ರಂ ।
ವಿರಹಾಗ್ನಿಪ್ರಾಣಮಿತ್ರಂ ಸುಳಿದುದು ಪವನಂ ಸುಪ್ರಭಾತಪ್ರಭೂತಂ ॥ ೨೬ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ—

ಮ ॥ ಪಿರಿದುಂ ಸೊಕ್ಕಿಪ ಕೋಕಸಂತತಿ ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗಮಂ ನೀಗೆ ನೀ ।
ರರುಹಕ್ಕುತ್ಸವಮಾಗೆ ಪರ್ವಿದ ತಮಂ ನಿವ್ರ್ಯಾಕುಳಂ ಪೋಗೆ ಭಾ ॥
ಸುರಪ್ರಾಭಾತಿಕ ಶಂಖತೂರ್ಯನಿನದಂ ರೋದೋಂತಮಂ ತಾಗೆ ಶೇ ।
ಖರನಾದಂ ರುಚಿತೋದಯಾದ್ರಿ ಶಿಖರಕ್ಕುದ್ಯತ್ಕರಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ೨೭ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಪರಿಪಾಂಡುರತನುಗೆ ನಿಶಾ ।
ಕರಕರ ಪೀಡಿತೆಗೆ ಸರಸಿಜಾಂಗನೆಗೆ ಸರೋ ॥
ವರಮಗ್ನೆಗೆ ವಿರಹಾರ್ತೆಗೆ ।
ಕರದಿಂ ರವಿಸೋಂಕಿ ಹರುಷಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂ ॥ ೨೮ ॥

ಮ ॥ ಘನತೇಜಸ್ಮಿತ ಪುಂಡರೀಕನಕಳಂಕಂ ನೂತನಕ್ಷತ್ರವೇ ।
ಷ್ಟನ ವಿಭ್ರಾಜಿತ ರಾಜರಾಜಿತಮನಬ್ಜಾಹಾರಿ ಧಾತ್ರೀಪ್ರಸಿ ॥
ದ್ಧನಿಜೋದ್ಯತ್ಕರನಾಂತನಭ್ಯುದಯಮಂ ನಿನ್ನಂದದಿಂ ದೇವಪಾ ।
ವನವೃತ್ತಂ ನಯಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯರವಿಂದಾಧೀಶ್ವರಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪೊಗೞ್ವಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪಾಠಕನಿಕರಮೃದುಮಧುರಗಭೀರಾರಾವಮೆ ಕರ್ಣಾವತಂಸಮಾಗೆ ರಾಜಹಂಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿ ಮಂಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಾಜ್ಯಾವೇಕ್ಷಣಾದಿ

ಪ್ರಾಭಾತಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಶುಚಿಜಳದಿಂ ಸ್ನಪನ ಪವಿತ್ರಿತಗಾತ್ರನಾಸಾದಿತ ಧೌತವಸ್ತ್ರಂ ನಾನಾಮಣಿವಿತಾನಾಂದಮಾನಿತ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಮನೇಕ ಪ್ರಕಾರಪೂಜಾ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷಿತ ವಿನಯಾನೀಕಮಂ ನವ್ಯದಿವ್ಯೋಪಕರಣ ಪ್ರವ್ಯಕ್ತ ಸಮವಸೃತಿ ವ್ಯವಹಾರಮಂ ದೇಹಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿರಚಿತ ಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಮುಖದರ್ಶನಸ್ತವಂ ದೂರೀಕೃತ ಕೈತವಂ ಕೃತಯಿರ್ಯಾಪಥಶುದ್ಧಿ ವಿಶೋಧ್ಯತಿಶಯ ಬುದ್ಧಿಸಮಾಧಿರೂಢ ಸಾಮಾಯಿಕನನಂತೈಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮೀಪಕೃತ ಸಮೀಚೀನ ಸಮುಚಿತೋಪಕರಣ ದ್ರವ್ಯನವ್ಯಗ್ರಚಿತ್ತಂ ಸಪರಿವಾರಕ್ಕಿಂದ್ರನಿಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂ—

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಿಳಸತ್ಕುಶಾದಿ ಮಹಿತೋಜ್ಜ್ವಳಪೀಠದೊಳಿಂದ್ರವಂದ್ಯನಂ ।
ದೇವನನೊಪ್ಪಿ ಪೂಜಿಸಿ ದಿಶಾಧಿಪರ್ಗಿತ್ತಖಿಳೋಚಿತಾರ್ಘ್ಯಮಂ ॥
ಪಾವನವಾರಿಸಾರಘೃತದುಗ್ಧದಧಿಸ್ತುತ ಕಲ್ಕ ಸತ್ಕಷಾ ।
ಯಾವಿಳಗಂಧತೋಯದೊಳೆ ಮಜ್ಜನಮಂ ಜಿನಪಂಗೆ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಮುಕ್ತಿ ಸ್ನಿಗ್ಧಾವಳೋಕನದುಗ್ಧಾಭಿಷೇಕಂಗೆ ಪುನರುಕ್ತಮಂ ಮಾೞ್ಪಂತಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿ ಸುಗಂಧಬಂಧುರಗಂಧೋದಕಪವಿತ್ರೀಕೃತೋತ್ತ ಮಾಂಗನಾಗಿ—

ಶಾ ॥ ಆನಂದಾಶ್ರು ವಿಮಿಶ್ರನೇತ್ರನರಸಂ ರೋಮಾಂಚಸತ್ಕಂಚುಕಾ ।
ದಾನಾಳಂಕೃತಗಾತ್ರನಪ್ರತಿಮಸೇವಾಯುಕ್ತಚಿತ್ತಂ ಜಿನಾ ॥
ನೂನ ಸ್ತೋತ್ರಪವಿತ್ರಮಂಗಳಕಥಂ ಜಿಹ್ವಾನರ್ತಕೀನೃತ್ಯನ ।
ನ್ನ್ಯೂನ ಶ್ರೀಜಿನರಾಜನಂ ಸುರನರಸ್ತುತ್ಯಕ್ರಮಾಂಭೋಜನಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ವಿಕಸಿತ ಸಿತಾಂಬುಜಾತ ಪರಿಮಳಮಿಳಿತ ಕಳಧೌತ ಕಳಶಕಳಿತ ಸಂಸಾರ ಕಾರಣ ಪಾಪಸನ್ತಾಪಾಪನೋದನ ಸಮಸ್ತತೀರ್ಥಜಳಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೧ ॥

ಅರುಣಕಿರಣ ಶಂಕಾವಹ ಕುಂಕುಮಪಂಕಾಂಕಿಳಸಾರ ಘನಸಾರ ಸಾರಿಭೂತ ಶಾರದೇಂದು ನಯನಾನಂದನ ಚಂದನ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದಂ ॥ ೨ ॥

ಮುಕ್ತಿವಿಳಾಸಿನೀವಿಕಸಿತ ಮುಖಸರಸೀರುಹ ದರಹಾಸವಿಳಾಸ ಭಾಸುರಸುರಭಿ ಧವಳ ಕಳಮಾಕ್ಷತ ಪುಂಜಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೩ ॥

ಬಂಧುರಗಂಧಪ್ರವಾಹಸವನ ಚಂಚಳಚಂಚರೀಕಾಂಚಿತವಿಕಚವಿಚಕಿಳೋನ್ಮೀ ಳಿತ ಮಾಳತೀವಕುಳಾದಿ ಕುಸುಮಸಂಕುಳಗಳಿಂದಂ ॥ ೪ ॥

ಸುಸ್ವಾದು ಸೌರಭಾಕರ ಶಾಕಾನೀಕ ಘೃತಪೂರಪೂರಿಕಾದಿ ವಿವಿಧ ಮಧುರ ಭಕ್ಷಪರಿವೃತ ಸುರುಚಿರ ಪರಮಾನ್ನ ನಿರವದ್ಯ ನೈವೇದ್ಯಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೫ ॥

ವಿಶದಕಳಾಕಳಾನುಕಾರಿ ಕರ್ಪೂರವಾರಿ ನಿರೂಪಿತದೀಪಪ್ರದೀಪಕಳಾಪಂ ಗಳಿಂದಂ ॥ ೬ ॥

ದಶದಿಶಾವಳಯವಳಯಿತ ನಿಜಾಮೋದಮತ್ತಚಿತ್ತಾಳಿಮಾಳಾದ್ವಿಗುಣಿತೋ ದ್ದಾಮಧೂಮಲೇಖಾನೀಕದಶಾಂಗಧೂಪಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೭ ॥

ಪರಿಪಕ್ವ ಸರಸ ಸೌರಭಸಾರ ಸಹಕಾರ ಜಂಬೂ ಜಂಭೀರ ನಾರಂಗ ಮಾತುಳಂಗ ಕನಕಕದಳಿಕಾದಿ ವಿಪುಳಫಲಂಗಳಿಂದಂ ॥ ೮ ॥

ಗಂಗಾತರಂಗ ರುಚಿರಚಮರರುಹ ನಿಜಾತ್ಮನಂ ವೇದನ ಸಮರ್ಪಣ ಮಣಿ ದರ್ಪಣ ದುರಿತತಪವಾರಣಾತಪವಾರಣನೇತ್ರ ರಮಣೀಯ ನೇತ್ರಾದಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಳಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಮಾರಾಧಿಸಿ ಪರಿಮಳಂ ಮತ್ತಾಳಿ ಕಳರುತಿ ಮಂಜುಳ ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿ ಪುರಸ್ಸರಂ ಸಕಲ ಶಾನ್ತಿಕರಧಾರೆಯುಂ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಸಂಗಂ ಮನಂ ಗೊಳುತ್ತಮಿರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯೋಪೇತ ಗುಣಧವಳ ಪ್ರಣೂತಾಕ್ಷುಣ್ಣಾಷ್ಟಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಾಮೇಯಕಾಯಸೌಂದರ್ಯಸಂಪನ್ನನಂ, ವಿನಮಿತ ವಿನೇಯಜನ ಪ್ರಸನ್ನನಂ, ಜಿನೇಂದ್ರಚಂದ್ರನನಗಣಿತಗುಣವಸ್ತುರೂಪಸ್ತವನಂ ರೂಪಾನವದ್ಯಹೃದ್ಯಪದ್ಯಂಗಳಿಂ ಸಹಜಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ಚತುರ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಸ್ತುತಿ ಯಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚಿತಾಂಚಿತ ಪಂಚೋಪಚಾರದಿಂ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ದೇವತಾಭ್ಯರ್ಚನಂ ತ್ರಿಳೋಕ ಶೇಖರ ಚರಣಸರಸಿರುಹ ಸಮರ್ಚಿತ ಕುಸುಮಶೇಖರಂ ಜಗತ್ತಿಳಕಪದನಳಿನ ಮಳಯಜ ಲಲಿತಲಲಾಟತಿಳಕಂ ಪುನಃಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಮಾನಂ ಪುನರ್ದರ್ಶನನಂತದರ್ಶನನಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಪೊಱಮಡುವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚಂ ॥ ಪುರದ ಸಮಸ್ತ ಚೈತ್ಯನಿಳಯಂಗಳೊಳೆಯ್ದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯುಂ ।
ನಿರುಪಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಹಿತಪುರೋಹಿತನೊಪ್ಪಿರೆ ತನ್ನ ಪೇೞ್ಕೆಯುಂ ॥
ನಿರವಿಸಿ ಗಂಧಶೇಷೆಗಳನುತ್ಸವದಿಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಹರ್ಷಮಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿದಂ ಜಯಕ್ಕಿದುವೆ ಸೂಚಕರಂ ತನಗಾದುದೆಂಬಿನಂ ॥ ೬೨ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯುಂ ಅಶೇಷಗುಣಾಭರಣಂ ತಳೆದುಕೊಳ್ವನಂತರಂ ರನ್ನದ ಪಡಲಿಗೆಗಳೊಳ್ ತೀವಿದ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಭಂಡಾರಿಗಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುಂದಿೞಿಪೆ—

ಕಂ ॥ ಅಳವಡೆ ದುಕೂಲವಸನಮ ।
ನಿಳೇಶನುಟ್ಟುದಯರಾಗಮಂ ಕುಡೆ ಬೆಳ್ದಿಂ ॥
ಗಳನಿಳಿಕೆಯ್ದುದುತಪನೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳರುಚಿಯೆಂಬೊಂದು ಶಂಕೆಗೇನೆಡೆಯಾಯ್ತೋ ॥ ೬೩ ॥

ಭಾವಭವಂಗೆಣೆಯಾದಂ ।
ಭೂವಲ್ಲಭನೊಪ್ಪೆ ಕುಂಡಳಂ ಕಂಕಣಮೇ ॥
ಹಾವಳಿ ಮುತ್ತಿನ ತಲೆಸು ।
ತ್ತಾವಗಮೆಸೆಯಲ್ಕೆ ಮುದ್ರಿಕಂ ಕೇಯೂರಂ ॥ ೬೪ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ನೆಱೆಯ ಶೃಂಗಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಮಣಿಮಯಶೃಂಗಾರಭವನದಿಂ ಗೃಹೀತತಾಂಬೂಳನಾಳೋಕಿತ ಮಂಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಂ ದರ್ಪಕನಂತೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮುನ್ನಮೆ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದಿರ್ದ—

ಉ ॥ ವಾರಣಮಂ ವಿರೋಧಿಮದವಾರಣಮಂ ಶುಭಚಿಹ್ನತೋಷಿತಾ ।
ಧೋರಣಮಂ ಲಸದ್ವಿಭವಕಾರಣಮಂ ಸಮುದಪ್ರಭಾರಸಂ ।

ಧಾರಣಮಂ ವಿನಿರ್ಜಿತ ಮಹಾರಣಮಂ ನೃಪನೇಱಿದಂ ನಯ ।
ಪ್ರೇರಣನೋಜೆಯಿಂ ಘನಗುಣಸ್ತವನ ಪ್ರತಿಪನ್ನಚಾರಣಂ ॥ ೩೫ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಅರವಿಂದರಾಜತೇಜ ।
ಸ್ಫುರಿತಕ್ಕುಳ್ಳಿಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರದೀಧಿತಿ ಚಂದ್ರಂ ॥
ಭರದಿಂದೋಲಗಿಪಂತಿರೆ ।
ಕರಮೆಸೆದುವು ಚಾಮರಂಗಳುಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಂ ॥ ೩೬ ॥

ಚಂ ॥ ಮೃಗರಿಪು ವಿಕ್ರಮಾಕ್ರಮಿತ ವೈರಿಗಳುಜ್ವಳಹಾರ ಚಿತ್ರಹಾ ।
ರಿಗಳತಿದುಷ್ಟಚೇಷ್ಟಿತ ತುರಂಗಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯಜಾನುಕಾ ॥
ರಿಗಳಸಿಘಾತವಾರಿತವಿರೋಧಿಮತಂಗಜ ಪೀನದಾನವಾ ।
ರಿಗಳಧಿರಾಜಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದರಂದರಸಾಸಿವಾರಿಗಳ್ ॥ ೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಭದ್ರಗಜಂಗಳ್ ಸೈನ್ಯಸ ।
ಮುದ್ರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ಹರಿಯ ಭಯದೆ ಶರಣ್ಬೊ ॥
ಕ್ಕದ್ರಿಗಳೆನೆ ಘನಮದಶೈ ।
ಲದ್ರುತ ನಿರ್ಝರಂಗಳತಿತುಂಗಂಗಳ್ ॥ ೩೮ ॥

ಹರಿಯೊರ್ವನ ಚರಣದ ಸಂ ।
ಚರಣಕ್ಕೆಯ್ದದ ಧರಿತ್ರಿ ಪರಿಭಾವಿಪೊಡೀ ॥
ಹರಿಸೇನೆಯ ಚರಣದ ಸಂ ।
ಚರಣಕ್ಕಿನ್ನೆಯ್ದದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೩೯ ॥

ತರದಿಂ ತೀವಿದ ಮೂವ ।
ತ್ತೆರಡಾಯುಧಮೆಸೆಯಲಂತದಂತರಿನೃಪರ ॥
ನ್ನಿಱಿವ ಕೃತಾಂತನಮುಖದಂ ।
ತರವಿಂದನೃಪಾಳರಥವಿತತಿ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೪೦ ॥

ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಪತ್ತಿಯ ಸಂ ।
ಪತ್ತಿಯನಾರ್ಪವಣಿಪನ್ನರಾಬಳದೊಳ್ ತ ॥
ಳ್ತಿತ್ತಿದ ಪಱಿಯಿಗೆಗಳುಮಂ ।
ಸತ್ತಿಗೆಯುಮನೆಣಿಸುವನ್ನರಿಲ್ಲೆನೆ ನಿರುತಂ ॥ ೪೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೆರೆದ ಸಮಸ್ತ ಮಕುಟಬದ್ಧರ್ವೆರಸು ಧರಣೀಶ್ವರಂ ನಡೆವಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ವಾರಣದುರಗನ ಗರುಡನ ।
ಭೇರುಂಡನ ಪುಲಿಯ ಸೂಕರದ ಮಕರದ ಕಂ ॥
ಠೀರವದ ಕಪಿಯ ಚಿಹ್ನದ ।
ಭೂರಮಣನ ಬೀಡು ಕೂಡೆ ನಡೆದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೪೨ ॥

ಕಂ ॥ ತುರಗರಥಗಜಪದಾತಿಯ ।
ಖುರಪುಟಪಟುಚಕ್ರರದನ ಪದಹತಿಯಿಂದಂ ॥
ಗಿರಿಗಳೊಡೆದವನಿಸಮಮಾ ।
ಗಿರೆ ನಡೆದುದೆ ಬಟ್ಟೆ ಎನಿಸಿ ನಡೆದುದು ಸೈನ್ಯಂ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ ॥ ಸಂದಣಿಸಿರ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಜಾದಿಯೆಸಳ್ಗಳೊಳ್ಕರಂ ।
ಸಂದ ಸುಗಂಧಮಂ ಬಿಡದೆ ತಂದು ಸರೋವರ ಶೀಕರಂಗಳಿಂ ॥
ನಾಂದು ನವಪ್ರಸೂನತರುಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು ಬಂದು ತಾಂ ।
ಮಂದಸಮೀರಣಂ ಕಳೆದುದಾಬಳದಧ್ವದೊಳಾದ ಖೇದಮಂ ॥ ೪೪ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತಕ ರಾಕ್ಷಸ ಚಾತು ।
ರ್ದಂತ ಬಳಂ ತನ್ನೃಪಾಳನುನ್ನತ ಚಾತು ॥
ರ್ದಂತ ಬಳಂ ನಡೆತಂದೋ ।
ರಂತಿರೆ ಮುತ್ತಿದುದು ವಜ್ರವೀರನ ಪುರಮಂ ॥ ೪೫ ॥

ಪಡೆಯಂ ಪವಣಿಸಲಱಿಯೆಂ ।
ಕಡುವಿರಿದೆನಿಸಿರ್ದ ವಜ್ರವೀರನ ದುರ್ಗಂ ॥
ಪಡೆಮುತ್ತಲೊಡಂ ಜಳಧಿಯ ।
ನಡುವಣ ಭೈತ್ರಂಬೊಲಿರ್ದುದೆಂಬಿದನಱಿವೆಂ ॥ ೪೬ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು ಮೂವಳಸಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ ॥ ರವಿಶಶಿಗಳಗಲೆ ಗಗನ ।
ಕ್ಕವತಮಸಮಧೀಶನಪ್ಪವೊಲ್ ನೃಪಸಚಿವರ್ ॥
ಭುವನೇಕ್ಷಣರಗಲೆ ಪುರ ।
ಕ್ಕವಿನಯಪರನೆನಿಪ ಕಮಠನಧಿಪತಿಯಾದಂ ॥ ೪೭ ॥

ಪತಿಯೊಳ್ ಪತ್ತೆರಡುನಿಯೋ ।
ಗತತಿಗಳೊಳನೊಂದನಪ್ಪಡಂ ಕುಡದೊಡಮೇ ॥
ನತಿನಿರ್ಲಜ್ಜಂ ಪೆಱಗು ।
ದ್ಧತನಾಸ್ಥಾಪಿತ ಮಹತ್ವಮಂ ತಳೆದನವಂ ॥ ೪೮ ॥

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ—

ಚಂ ॥ ನೃಪನ ಲಸಲ್ಲತಾಂಗಿಯರೆ ತನ್ನ ಲತಾಂಗಿಯರಾವಗಂ ನೃಪ ।
ದ್ವಿಪಮೆ ನಿಜದ್ವಿಪಂ ನೃಪನ ಭೂಷಣರಾಜಿಯೆ ತನ್ನ ಭೂಷಣಂ ॥
ನೃಪನ ತುರಂಗಮಂ ನಿಜತುರಂಗಮಮಾಗೆ ನೃಪಾಳಲೀಲೆಯಂ ।
ಚಪಳ ಚರಿತ್ರನಾಂತು ನೃಪಮಂದಿರದೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದನುದ್ಧತಂ ॥ ೪೯ ॥

ಕಂ ॥ ಇರುಳಾತಪವಾರಣಮಂ ।
ಥರಥರದಿಂ ಪಗಲೆ ಪಲವು ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆಯಂ ॥

ತರಳತೆಯಿಂ ಪಿಡಿಯಿಸುವಂ ।
ನಿರರ್ಥಕಂ ತನ್ನ ಚರಿತಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೫೦ ॥

ಕುಂಕುಮದ ಕತ್ತುರಿಯಪುಡಿ ।
ಯಂ ಕನಕದ ಪುಡಿಯಿನಾದ ಪಿಷ್ಟಾತಕಮಂ ॥
ಬಿಂಕದೆ ಕೆದಱಿಸುತಂ ನಡೆ ।
ವಂ ಕಮಠಂ ಸಿರಿಯನಿರದೆ ತೋಱುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೫೧ ॥

ಪರಿಮಳಮಂ ಪರಪುತ್ತುಂ ।
ಪರಿಕಲಿಸಿಯೆ ನೆನೆವ ಧೂಪವರ್ತಿಯ ಪೊಗೆ ತ ॥
ನ್ನುರಿಗೊಳ್ಳಿತನಮನವನಿಗೆ ।
ನಿರವಿಸುತಿರೆ ಪೊಱಲ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಸುಟ್ಟವನವಂ ॥ ೫೨ ॥

ಏವೇೞ್ವುದವನ ಸಿರಿಗು ।
ಜ್ಜೀವನಮಿಲ್ಲೆಂಬ ತೆಱದಿನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥
ಭಾವಿಪರೋವೋ ಎನೆ ಕೈ ।
ದೀವಿಗೆ ಕರ್ಪುರದ ತೈಲದಿಂ ಪೊತ್ತಿಸುಗುಂ ॥ ೫೩ ॥

ಉ ॥ ವಾರಣಮೇಱಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯನೆತ್ತಿಸಿ ಬರ್ಪುದದೊರ್ಮೆ ಮಲ್ಲರಂ ।
ಪೋರಿಪುದೊರ್ಮೆ ಕಂದುಕದ ಕೇಳಿಯೊಳಿರ್ಪುದದೊರ್ಮೆ ಸಾರಶ್ರಂ ॥
ಗಾರವಿಳಾಸಮಂ ಮೆಱೆವುದೊರ್ಮೆ ಖಗೋದ್ಧತಮೇಷಯುದ್ಧಮಂ ।
ವಾರವಧೂಜನಂ ಬೆರಸು ನೋಡುವುದೊರ್ಮೆ ವಿನೋದಮಾತನಾ ॥ ೫೪ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಳಕನ ಕೆಯ್ಯ ಖಡ್ಗಂ ।
ಬಾಳಕನಂ ಕಿಡಿಸುವಂದದಿಂ ಮೂರ್ಖನ ದು ॥
ಶ್ಶೀಲನ ಧನಮುವನನೆ ನಿ ।
ರ್ಮೂಲಿಸುಗುಂ ತಕ್ಕುದಱಿಯದಾಚರಿಪುದಱಿಂ ॥ ೫೫ ॥

ಚಂ ॥ ಪಲತೆಱದಿಂದೆ ಜೊತ್ತಿಸಿ ಪರಾಂಗನೆಯರ್ಕಳೊಳೊಯ್ದು ಕೂಡುವ ।
ಗ್ಗಲಿಸಿದ ಜೂದನಾಡಿಪತಿಧೂರ್ತ ವಿಟರ್ಗೆ ನಟರ್ಗೆ ಭಂಡಮಂ ॥
ಡಳಿಗೊಡನಾಡುವರ್ಗೆ ಗಣಿಕಾಳಿಗೆ ಬೇಡಿದನಿತ್ತುಹರ್ನಿಶಂ ।
ಕುಲಧನಮಂ ಖಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ಭಂಗಿಸಿದಂ ಕಮಠಂ ಮಹಾಶಠಂ ॥ ೫೬ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಟ್ಟಂಗಿಗೆಯಂ ತುಡದಿ ।
ನ್ನುಟ್ಟುದನುಡದೀವುದಾವ ಕೌತುಕಮಾತಂ ॥
ತೊಟ್ಟಾಭರಣಮನಾಗಳೆ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ತುಡದೀವನರ್ತಿಗೆಂದೊಡೆ ಕಮಠಂ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಮಹೀಮಂಡಳದ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲಮಿಂತೆಂಗುಂ—

ಕಂ ॥ ತನಗಂಜಿದ ತೆಱದೆ ಯಶೋ ।
ಧನಮಂ ಪಿತೃದೆಸೆಯ ಕಥೆಯೊಳಿರಿಸಿದೊಡಂ ನೆ ॥

ಟ್ಟನೆ ಕಿಡಿಸುವವಂ ಧನಮಂ ।
ಮನೆಯೊಳಗಿರಿಸಿದುದನಿರದೆ ಕಿಡಿಸುವುದರಿದೇ ॥ ೫೮ ॥

ಒಡೆಯರ ಕಣ್ತಪ್ಪುವುದೆನೆ ।
ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯಳಿಪಿ ನೋಡುವಂತೆವೊಲೀತಂ ॥
ಜಡಮತಿ ತೆಱಪನೆ ಪಾರ್ದಿ ।
ರ್ದೊಡಿರ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ಸೈತು ನಡೆಯಲೇನಱಿದಪನೆ ॥ ೫೯ ॥

ಕಲಿತರುಣಂ ಪ್ರಬಳಂ ಮದ ।
ಕಳಿತಸನಾರೋಹಕಂಗಡೆನೆ ಮಾತಂಗಂ ॥
ಬಳನಬಳನಧಿಪನುಚ್ಛ್ರಂ ।
ಖಳನಪನಯನೆಂದೊಡಿನ್ನವಂ ನೆಗಟಿದುದೇಂ ॥ ೬೦ ॥

ಶೂಲದ ಮೇಲಣ ತುಯ್ಯಲ ।
ನೀಲೋಲ ಚರಿತ್ರನುಣ್ಬ ತೆಱದಿಂದಂ ಭೂ ॥
ಪಾಳಕನ ತೀವ್ರತೇಜಮ ।
ನೇಳಿಸೆಮಿಗೆ ರಾಜಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದಿರ್ದಂ ॥ ೬೧ ॥

ಭೂವಲ್ಲಭನಾಜ್ಞೆಯನುಱ ।
ದಾವನುಮಿಂತೆಸಗಲಣ್ಮನಿವನುಱದೆಸಪಂ ॥
ಜೀವನಮನೊಲ್ಲನಕ್ಕುಂ ।
ಸಾವಂಗೆ ಸಮುದ್ರದಗಲಮೇಂ ನೀಳಮದೇಂ ॥ ೬೨ ॥

ಸಿರಿಯಿಂದೊಗೆವ ಮದಂ ಬ ।
ಲ್ಲರುಮಂ ಬಗೆಗಿಡಿಸಿ ದುಶ್ಚರಿತ್ರದೊಳೆಸಪಂ ॥
ತಿರೆ ಮಾಡ್ಕುಮೆಂದೊಡಿವನಂ ।
ಮರುಳಂ ಮರುಳಾಗಿ ಮಾಡ್ಪುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ ೬೩ ॥

ತಲೆಗೆ ಪದರಕ್ಷೆಯಂ ನಾ ।
ಣಿಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ತೆಱದೆ ಲೋಕವಿರುದ್ಧಂ ॥
ದಲದೆನಿಸಿ ನಡೆದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ।
ನೆಲೆಯಾದಂ ಪಾಪಕರ್ಮ ಕರ್ಮಂ ಕಮಠಂ ॥ ೬೪ ॥

ಜೋಕುವರಂ ನೆಗಳ್ದಂ ಸುರ ।
ಲೋಕವಿರುದ್ಧಮನೆ ಕಮಠನವನಿಂದಧಿಕಂ ॥
ಲೋಕವಿರುದ್ಧಮುಮಂ ಸುರ ।
ಲೋಕವಿರುದ್ಧಮುಮನಿರದೆ ನೆಗಳ್ದುದಱಿಂದಂ ॥ ೬೫ ॥

ಖಳನೆಂದು ತನ್ನ ಪದದೊಳ್ ।
ನಿಲಿಸಿದೊಡಂ ತಂದೆ ಮಗುಟಿ ಮುಖ್ಯತೆಯಿವನೊಳ್ ॥

ನೆಲಸಿರ್ದುದು "ನಿಯತಿಃ ಕೇ ।
ನಲಂಘ್ಯತೇ"ಯೆಂಬ ನೀತಿ ಸಂಭವಿಸುವಿನಂ ॥ ೬೬ ॥

ಸಿರಿಯುಂ ಪ್ರಭುತ್ವಮುಂ ಸ ।
ಚ್ಚರಿತಂಗಾದಂದು ತನಗಮಾಶ್ರಿತರ್ಗಮಿಹ ॥
ಪರಸುಖದಾಯಕಮುೞಿದಂ ।
ದೆರಡುಂ ಬಹುದುಃಖಜನಕಮೆನಿಕುಮಮೋಘಂ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತನೇಕರುಮನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂ ತನ್ನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಮಾತಂ ನುಡಿವಿನ ಮಾತಂ ಸ್ವೀಕೃತಾಪನಯಾನೀಕನೇಕಪ್ರಭುವಾಗಿರೆ—

ಉ ॥ ಧೂರ್ತಜನಂ ನಿಜವ್ಯಸನಮಂ ಪರಿತಪ್ಪಿಸಲೆಂದಧರ್ಮದೊಳ್ ।
ವರ್ತಿಸುವಂತು ಯೋಜಿಸುಗುಮುಳ್ಳರನೆಂದೊಡವಂ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ॥
ಕೀರ್ತಿಪ ನೀತಿಯೊಳ್ ನೆಗೞುತಿರ್ದೊಡೆ ನಾಗರಿಕಂ ವಿಟಂ ಮೃಷಾ ।
ಮೂರ್ತಿ ವಿದೂಷಕಂ ಪದೆದು ಪೊರ್ದದೆ ಮಾಣ್ಗುಮೆ ಪೀಠಮರ್ದನಂ ॥೬೮॥

ಕಂ ॥ ವ್ಯಸನಿಗಳುಮಧರ್ಮದೊಳೊಸೆ ।
ದೆಸಗುವರುಂ ಪಲಬರದಟನವೞಿಯೊಳ್ ನೆಗೞ್ದಂ ॥
ಗೆ ಸಹಾಯರಾಗದಿರ್ಪಂ ।
ನಿಸದಂ ಧರ್ಮದೊಳೆ ನೆಗೞ್ವವಂಗೆ ಸಹಾಯಂ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಎಂಬಂತಾದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯರಾದುರಾತ್ಮ ಚತುರ್ಗತಿ ವಿಭ್ರಮಣಕಾರಣಮಪ್ಪ ಚತುಷ್ಕಷಾಯದನ್ತೆಸಹಾಯರಾಗಿ ಮೂಗಿನೊಳುೞುವಂಗೆ ಕುೞುವಂ ಕುಡುವಸೊ ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನಾದಿ ಕಾಮಕಳಾಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕಲಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ವ್ಯಸನಂ ಜೂದಿನೊಳೆ ರತಿ ।
ವ್ಯಸನಂ ಪರದಾರಗಮನದೊಳ್ ನಿಜದಿಂದಾ ॥
ವ್ಯಸನಂ ದುರ್ಜನರೊಳೆ ಪಸ ।
ರಿಸಿತು ಖಳಾನ್ವಿತರ್ಗೆ ಸದ್ಗುಣಂ ಸಮನಿಕುಮೇ ॥ ೭೦ ॥

ನಂಟರ್ ಕಿತವರೆ ಜೂದಿನ ।
ತೀಂಟೆಯೆ ನೆಲಸಿರ್ಪ ತಾಣಮನ್ಯಾಂಗನೆಯಂ ॥
ಕಂಟಣಿಸದೆ ತಂದು ಕುಡುವ ।
ಕುಂಟಣಿಗಳವಂಗೆ ಮಾನ್ಯವಿನ್ನೇವೇೞ್ವೆಂ ॥ ೭೧ ॥

ನೋಡುವೊಡವನೇಕಾನ್ತದೊ ।
ಳಾಡುವಡದು ಪಾರದರಮೆ ದಿಟಮೆಲ್ಲರಮುಂ ॥
ತಾಡುವೊಡೆ ಸೂಳೆಯೆನೆ ಮೈ ।
ಮಾಡಿದನೀತೆಱದೆ ಪಾತಕಂ ಪಾತಕಮಂ ॥ ೭೨ ॥

ಸಂದೆಯುಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ।
ಮುಂದೆ ವಿಧಿ ತನಗೆ ಬರ್ಕುಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥

ಮುಂದಱಿಯದೆ ಪೆಱವೆಣ್ಗಳ ।
ಮುಂದಲೆಯಂ ಕೊಯ್ವನಂತವಂ ಕಾಮಾಂಧಂ ॥ ೭೩ ॥

ಮದಯುತನನ್ಯವಧೂನಿವ ।
ಹದ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ದುರ್ಯಶಃಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥
ಪುದಿದಿರೆ ವಿರಚಿಸುವಂ ನಖ ।
ಪದಮಂ ನಿಜಪದವಿನಾಶಮಂ ಪ್ರಕಟಿಪುದಂ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಜನನಾಥಪ್ರಿಯನಪ್ಪನರ್ಘ್ಯಮಣಿ ಭೂಷಾವ್ರಾತಮಂ ತೊಟ್ಟು ವ ।
ಸ್ತ್ರನಿಕಾಯಂಗಳನುಟ್ಟು ವಾಹಮನಲಂಪಿಂದೇಱಿ ವಾರಾಂಗನಾ ॥
ಜನಮಂ ಭೋಗಿಸಿ ಮಾಣದಾಕುಮತಿ "ಗಂಡಸ್ಯೋಪರಿ ಸ್ಫೋಟವೆಂ" ।
ಬನಯುಜ್ಞೋಕ್ತಿಯನಾಂತು ನಾದುನಿಯೊಳಂ ಸಂಶಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೭೫ ॥

ಕಂ ॥ ವಾರುಣಿಯುವಂಗೆ ಮದಮಂ ।
ತಾರಳೆ ನೆರೆದಿರ್ದು ಪೊಸತುಲಾವಣ್ಯಸುಧಾ ॥
ಧಾರೆ ವಸುಂಧರೆ ತಂದಳ್ ।
ದೂರದೊಳಿರ್ದಂಗದಿನ್ನವಘುಟಿತಮೊಳವೇ ॥ ೭೬ ॥

ಸಿಂಧುರ ಬಂಧುರ ಗತಿಯು ವ ।
ಸುಂಧರಿಯ ವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಂ ಮನಮಂ ನಿ ॥
ರ್ಬಂಧದಿನಲೆಯೆ ಲತಾಂತಶ ।
ರಂ ಧೃತಿಯುವೊಲೆಯ್ದೆ ತೂಳ್ದಿದಂ ವಿಕಳತೆಯಂ ॥ ೭೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಕಳನಾಗಿ—

ಮ ॥ ಅಸಿಧಾರಾಗೃಹಮಿನ್ತು ಕಾನ್ತವಿಳಸದ್ಧಾರಾಗೃಹಂ ಶಸ್ತ್ರಶ ।
ಯ್ಯೆ ಸಮುತ್ಫುಲ್ಲಲತಾಂತಶಯ್ಯೆ ಮದನೋಗ್ರಾಗ್ನೀನ್ಧನಂ ಚಂದನಂ ॥
ನಿಸದಂ ನಂಜಿನಗಾಳಿ ಶೀತಳತೆಯಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ತೆಂಗಾಳಿಯಂ ।
ದು ಸರೋಜಾಸ್ಯೆಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಪಿರಿದುಂ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೭೮ ॥

ವ ॥ ಅನ್ತು "ದುಃಖಿತೇ ಮನಸಿ ಸರ್ವಮಸಹ್ಯಮೆ"ಂಬ ನುಡಿಯೆ ದಿಟಮಾಗೆ—

ಮ ॥ ಮನದಿಂದಂ ಧೃತಿ ದೇಹದಿಂದೆ ಪಸಿವುಂ ನೀರಳ್ಕೆಯುಂ ನಿದ್ರೆ ಲೋ ।
ಚನದಿಂ ಪಿಂಗೆ ಮನೋಭವಾಗ್ನಿ ತನುವಂ ದಾವಾಗ್ನಿವೋಲಳುರೆನಂ ॥
ದನಮಂ ಚಂದನಮಂ ಸರೋಜವನಮಂ ಶೈತ್ಯೋರುಧಾರಾನಿಕೇ ।
ತನಮಂ ಪೊರ್ದುವನುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದ ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗದಿಂದಾಗಳುಂ ॥ ೭೯ ॥

ಉ ॥ ಆವಳ ರೂಪುಮಾವಳವಿಳಾಸಮುಮಾವಳ ಕಾನ್ತಿಯೊಪ್ಪಮುಂ ।
ಆವಳ ಸೋಂಕುಮಾವಳನುರಾಗಮುಮಾವಳ ಜಾಣುಮಾವಳಾ ॥
ಭಾವಮುಮಾವಳೊಳ್ನುಡಿಯುಮಾವಳ ಯೌವನಮುಂ ಮನಕ್ಕೆರಾ ।
ಜೀವನಿಭಾಸ್ಯೆ ಬಂದಿರೆ ವಸುಂಧರಿ ಬಾರವೆಯಾದುರಾತ್ಮನಾ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತವನೆಂತುಂ ನಿಜಾಂತರಂಗಮುಂ ಸಂತೈಸಲಾಱದೆ ತನ್ನಮನದನ್ನನಪ್ಪ ಕೆಳೆಯನಂ ಕರೆದು—

ಚಂ ॥ ಪ್ರಿಯ ನಿನಗೆನ್ನವಸ್ಥೆಯನೆ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಚಂದನದಣ್ಪನೊಲ್ಲದಾ ।
ಕೆಯ ಕುಚಲಿಪ್ತ ಚಂದನಮನಲ್ಲದೆ ಮೆಯ್ ಮಿಗೆ ಕೇಳಲೊಲ್ಲವಾ ॥
ಕೆಯ ನುಡಿಯಿಂಪನಲ್ಲದೆ ಪಿಕಸ್ವನಮಂ ಕಿವಿ ನೋಡಲೊಲ್ಲವೆ ।
ನ್ನಯ ನಯನಂ ವಸುಂಧರಿಯ ಚಾರುಮುಖೇಂದುವನಲ್ಲದಿಂದುವಂ ॥ ೪೧ ॥

ಕಂ ॥ ಕಳಹಂಸಲಲಿತಗತಿಯಂ ।
ಕಳಹಂಸಕ ನೆರವು ನೆರಪದಿರ್ದೊಡೆ ಕೇಳೀ ॥
ಕಳಹಂಸಚಕ್ರಸಮ್ಮದ ।
ಕಳಹಂಸಮೆನಿಪ ಸರಂ ದವಾಗ್ನಿಯ ಪೆಸರಂ ॥ ೪೨ ॥

ಉ ॥ ಬಾಲೆಯ ಬಾಹುಶಾಖೆಗೆ ಮೃಣಾಳಮನಾನನಕಂಬುಜಾತಮಂ ।
ಲೋಲವಿಳೋಚನಕ್ಕೆ ನವಕೈರವಮಂ ಕುಟಿಳಾಳಕಕ್ಕೆ ಭೃಂ ॥
ಗಾಳಿಯನಿಂಚರಕ್ಕೆ ಪಿಕನಿಸ್ವನಮಂ ಸರಿಮಾಡಿ ತಮ್ಮನಾ ।
ನೇಳಿಪೆನೆಂಬುದರ್ಕೆನಗಮಿತ್ತ್ರಪವುತ್ಕಟಮಾದ ಖೇದಮಂ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತುರಿವರಿವ ವಿರಹರಹಸ್ಯಮಂ ಪ್ರಿಯವಯಸ್ಯಂಗಱಿಪಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಪರಿಭಾವಿಸೆ ತಮಗಮಗೋ ।
ಚರಮನುಪಾಯಪ್ರವೀಣರಳವಡಿಪರ್ ಗೋ ॥
ಚರಮೆನಿಪ ಕಾರ್ಯಮಿದನಾಂ ।
ತ್ವರಿತಂ ನಿನಗಾಗುಮಾೞ್ಪುದಾವುದು ಗಹನಂ ॥ ೪೪ ॥

ಎನಗಿನಿಸು ದೆವಸಮಱಿಪದೆ ।
ನಿನಗಿನಿತಾಯಾಸಮಾದುದಲ್ಲದೆ ಪೇೞಾ ॥
ವನಿತೆಯನೀಗಳೆ ತಂದಾಂ ।
ಮನೆದೊೞ್ತಂ ಮಾಡಿ ಕುಡುವೆನುೞಿವುದುಮುೞಿಲಂ ॥ ೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಸಂತೋಷಂಬಡೆ ನುಡಿದು ಕಲಹಂಸಕನಾ ಕಲಹಂಸಗಮನೆಯಪ್ಪ ವಸುಂಧರಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು ನಿಮ್ಮ ಭಾವನುಣ್ಮಿದತನುಪರಿತಾಪದಿಂ ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲೆಸಕದಿಂ ಬಱಿ ಬಱಿ ಬತ್ತಿದ ಕೆಱೆಯ ಕಮಠನಂತೆ ಮಮ್ಮಲಮಱುಗುತ್ತುಮಿರ್ದಪನೆಂಬುದುಂ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಈಗಳಿಂತೆನ್ನನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗೆಂದೊಡಾತನಿಂದುಮುಖಿಯನಂದಳಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಡೋಲಾಯಮಾನ ಕುಸುಮಿತಲತಾಂತಾಗಾರ ಲೀಲೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಉತ್ಕಂಠತೆಯಿಂ ತನ್ನ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯತ್ತಲೆ ದತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರ್ದ ಕೆಳೆಯನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತಂದೊಡನೆ ಬಂದಂಗರಕ್ಷಕರುಮಂ ಪೊಱಗೆ ನಿಲಿಸಿ ಒಳಗಣ್ಗೊರ್ವಳನೆ ಕಳಿಪುವುದುಮಾಕೆಯಾ ಕಮಠನನೆಯ್ದೆವಂದಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಒಗೆದೊಡೆ ರುಜೆ ನಿನಗೆಮ್ಮ ।
ತ್ತೆಗಮೆಮ್ಮಕ್ಕಂಗಮೆನಗಮಱಿಪದೆ ನೀನು ॥
ಬ್ಬೆಗದಿಂ ಪ್ರವಾಸಿಗನವೋ ।
ಲಗಲದೆ ವನದೊಳಗೆ ನಿಲ್ವುದನುಚಿತಮಲ್ತೆ ॥ ೮೬ ॥

ಕಳಹಂಸಕನಱಿಪಿದೊಡೀ ।
ಗಳಱಿದೆನೀ ರೋಗಮಾವುದಾವನೊ ವೈದ್ಯಂ ॥
ತಳರದೆ ನೋಡುವನೆನಿತಾ ।
ಯ್ತೊಳಗಘುಸಂಯೋಗಮಾವುದೀರುಜೆಗಱಿಪಿಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಕಾಂತೆ ತನ್ನ ಋಜುಸ್ವಭಾವದಿಂ ನುಡಿದೊಡಾ ವಕ್ರಸ್ವಭಾವಂ—

ಕಂ ॥ ಶ್ಲೇಷಾರ್ಥಿಯವಳ ನುಡಿಯಂ ।
ಶೇಷಮನಭಿರೂಪ ನುಡಿಯುಮಂ ಬಯಸುವವಂ ॥
ತೋಷಕರ ರೂಪಕಮನಘ ।
ಪೋಷಕನೀ ತೆಱದೆ ಮಾಡಿ ಧೂರ್ತಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೮೮ ॥

ಕುವಳಯದಳಲೋಚನೆ ನಿ ।
ನ್ನ ವಚನಮಿದು ಸತ್ಯಮಲ್ತೆ ಪರಿಭಾವಿಪೊಡಾಂ ॥
ಭವದೀಯ ವಿರಹದಿಂದಂ ।
ಪ್ರವಾಸಿಕನುಮಾದೆನಿಂತುವನವಾಸಿಕನುಂ ॥ ೮೯ ॥

ರೋಗಂ ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗಮೆ ।
ಆಗಮನಮೆ ವೈದ್ಯನಿಂದು ಚಂದನ ಹಿಮಧಾ ॥
ರಾಗೃಹಲಂಘನಮಾದುದು ।
ಯೋಗಂ ಸಂಯೋಗಮೀ ರುಜೆಗೆ ಪೆಱತುಂಟೇ! ॥ ೯೦ ॥

ಎನಗಾದ ರುಜೆಗೆ ನಿನ್ನೊಂ ।
ದು ನೋಟಮೆಂಬಮರ್ದಿನಿಂದಮಲ್ಲದೆ ವಿಚ್ಛೇ ॥
ದನಮಿಲ್ಲಂತೆ ಸುಹೃದ್ದ ।
ರ್ಶನಮೌಷಧಮೆಂಬ ಸೂಕ್ತಿಯುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂ ॥ ೯೧ ॥

ಚಂ ॥ ಹಿಮರುಚಿಯಂ ಮುಖೇಂದು ಲತೆಯಂ ತನು ಚಂದನಮಂ ದರಸ್ಮಿತಂ ।
ಕಮಳಮನಂಘ್ರಿ ಕುಂದಕುಳಮಂ ದಶನಾಳಿ ಮೃಣಾಳಮಂ ಭುಜಂ ॥
ಕುಮುದಮನಕ್ಷಿಗಳ್ ಪುಳಿನಮಂ ಜಘನಂ ಗೆಲೆವಂದವಂಗತಾ ।
ಪಮನುಱಿದಂಗವೆಂತು ಕಳೆದಪ್ಪುವೊ ಸೋಂಕಲೊಡಂ ತಳೋದರೀ ॥ ೯೨ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂದು ಮನದಳಿಪನಱಿಪೆ ಖ ।
ಳಂ ದೃಢಘನರವಮನಾಲಿಸಿದ ಹಂಸಿಯಿದೆಂ ॥
ಬಂದದೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಕೋಗಿಲೆ ।
ಯಂದದೆ ವಧು ಮೂಗುವಟ್ಟು ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾದಳ್ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತೆಯಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಈ ತೆಱದೆ ನುಡಿದು ತನ್ನಯ ।
ಚೇತೋವೃತ್ತಿಯನೆ ಧೂರ್ತನಱಿದಪನೆಂಬೀ ॥
ಭೀತಿಯೊಳೆ ಬಗೆಯನೊಪ್ಪಿಸ ।
ದಾ ತರುಣಿಯವಂಗೆ ಕೃತಕದಿಂದಿಂತೆಂದಳ್ ॥ ೯೪ ॥

ಪೊಲ್ಲದುದಂ ಬಗೆದೈ ನಿನ ।
ಗಲ್ಲದುದಂ ನೆಗೞ್ದೆ ನಮ್ಮ ಕುಲದುನ್ನತಿ ಮೇ ॥
ಗಿಲ್ಲದಪವಾದ ಭರದಿಂ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಸಿದಪ್ಪುದುೞಿವುದಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ ೯೫ ॥

ಎಂದುಚಿತಮನುಸಿರ್ದೊಡಮದ ।
ನೊಂದುಮನವಧರಿಸದವಳನೊಲಿಸುವ ಬಗೆಯಂ ॥
ತಂದಂ ಕಾತರನಂತೆ ದ ।
ಲೆಂದುಮದೇಂ ಮುಂದುಗಾಣ್ಬರೇ ಕಾಮಾಂಧರ್ ॥ ೯೬ ॥

ಪೆಱ ತೆಗೆದ ಬಾಣಮಪ್ಪುದು ।
ನೆಱ ನಡುವಂತವನ ಮನಮನಾಕೆಯ ಬಾಣಂ ॥
ಪೆಱೆ ತೆಗೆದುದು ನೆಱೆ ನಟ್ಟುದು ।
ಪೆಱತೇಂ ವಾಮೋಮ ಧರ್ಮಗುಣಸಮ್ಮಿಳಿತಂ ॥ ೯೭ ॥

ಆವೆಡೆ ದುರ್ಗಮುಮಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭಾವಭವಂ ಬಟ್ಟೆಗೇಳ್ವ ಕಳ್ಳನ ತೆಱದಿಂ ॥
ದೋವೋ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದೆಸುವನ ।
ದೋವದೆ ಧೃತಿಗೆಡಿಪನಾರುಮಂ ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತವಳೆಱಗಿಯುಮೆಱಗದಂತೆ ಬಿಡೆ ಬೀಸಿದ ನುಡಿಯೆ ತನ್ನ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯನುದ್ದಮುರಿಪಲ್ ಬಿಡದೆ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯಂತಾಗೆ ಕಂತುಶರಮಂತರಂಗಮಂ ತಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಾಗಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಅಂಬುರುಹವದನೆ ಮನಸಿಜ ।
ನಂಬಿನ ನೆಱೆ ಏಱು ಮುಚ್ಚುವೊಡೆ ಕರ್ಪೂರದಿಂ ॥
ದಂ ಬೆರಸಿ ಮಿಸುಪ ನಿನ್ನಯ ।
ತಂಬುಲದಿಂ ಕವಳದಿಂದೆ ಮುಚ್ಚುಗುಮಲ್ತೇ ॥ ೯೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಧೈರ್ಯಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು—

ಚಂ ॥ ಬರಯಿಸಿ ಬೇಟದೊಳ್ ಕಮಠನಾಟಕಿಯಂ ಮನಮಿಾಯದಿರ್ದುಮಂ ।
ತಿರದೆ ಬೞಿಕ್ಕಮಾ ಖಳನ ಲಲ್ಲೆಗೆ ತಾನೊಳಗಾದಳಾ ವಸುಂ ॥
ಧರಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ನೀಚಪಥವರ್ತಿನಿ ಮುನ್ನೆ ವಿರುದ್ಧಮಾದುದಿಂ ।
ಪರಿವವೊಲೊಳ್ಪು ಸೇತುವನೆ ಮಿಾಱೆ ನದೀಜಲಮಾತ್ರವೇಗದಿಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ಚಿರವಿರಹದಿಂದೆ ಪೋಕುಂ ।
ತರುಣೀಜನದೊಲ್ಮೆಯಲ್ಲಿದೊಂದೇಕೆ ವಸುಂ ॥
ಧರಿ ಮರುಭೂತಿಯೊಳೊದವಿದ ।
ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯನೆ ಮಱೆದವಂಗೆಣೆಯಾದಳ್ ॥ ೧೦೧ ॥

ಆಗಳೆ ಪೆಱತಿನಕರ ಸಂ ।
ಯೋಗಂ ಸಮನಿಸೆ ಸಮಗ್ರಮೆನಿಸಿಯುಮಬಳಾ ॥
ರಾಗಂ ಪೊರೆದ ಹರಿದ್ರಾ ।
ರಾಗದವೋಲಿರದೆ ಪಾಱೆ ಪೋಕುಂ ಕ್ಷಣದಿಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಉ ॥ ಬೂದಿಯ ಬೊಟ್ಟು ಬೂದಿಯ ಸೊಡರ್ ವನಿತಾಜನದೊಲ್ಮೆಯಲ್ಲದಂ ।
ದಾದೊರೆವೆತ್ತ ವಲ್ಲಭನನೀಕ್ಷಿಸದಾ ಖಳನೊಂದು ಲಲ್ಲೆಗಂ ॥
ತಾದಮೆ ತೂಂಕಡಿಪ್ಪವರನೊಪ್ಪುವ ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ನೂಂಕಿದಂ ।
ತಾದುದೆನಿಪ್ಪಿನಂ ಸಲೆ ವಸುಂಧರಿ ತನ್ನಯ ಚಿತ್ತಮಿಾವಳೇ ॥ ೧೦೩ ॥

ಕಂ ॥ ತರುಣಿ ಗಡ ಸಕಳಸುಖಪರಿ ।
ಕರೆ ಗಡ ವಿರಹಿಣಿಗಡಣಮಿಳಿತಕುಸುಮಮನೋ ॥
ಹರಲತೆಗಡಲ್ಲಿ ನವೆಯದೆ ।
ನೆರೆವಂ ಗಡ ನೆರೆಯದಾಕೆಯೇಂ ಸ್ವೈರಿಪಳೇ ॥ ೧೦೪ ॥

ತಱಗೆಲೆ ತೆಂಕಣಗಾಳಿಯ ।
ನಱಸದೆ ಬಿರುಗಾಳಿಸೋಕಿಯುಂ ಬೞಸಲ್ವಂ ॥
ತಱಕೆಯ ಪುರುಷನ ಬೞಯ ।
ನ್ನಱಸದೆ ಕಱಣನುಮನೆಳಸುವರ್ ಸಂಚಳೆಯರ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ಪೆಱರೊಲ್ಲದೊಡೆಡೆಯಿಲ್ಲದೊ ।
ಡಱೆಯೆಂ ಕಾಮಿನಿಯರಲ್ಲದಂದೊಲವಂ ಮೇ ॥
ಣಱೆಕೆಯ ಕುಲಮಂ ಕಾಯಲ್ ।
ಮಱೆದುಂ ನೆಱೆದಪರೆ ದೋಷದೂಷಿತಮತಿಗಳ್ ॥ ೧೦೬ ॥

ಸಂಧ್ಯಾರುಚಿ ಪೆಂಡಿರಶುಚಿ ।
ಯೆಂದಾರುಚಿರಾಂಶು ಸೂನೃತಂ ಸುರಧನುವಾ ॥
ಕಾರಂ ಮಾಯಾಪ್ರಚಾರ ।
ಮಾಯತಿಕೆಮಿಕ್ಕ ಮಾಜಿನಪೂಜಂ (?) ॥ ೧೦೭ ॥

ಸುಗತಮತಕ್ಕೆಣೆಯೆನೆ ಶೌ ।
ಚಗುಣಂ ಕ್ಷಣಿಕಂ ಸಗರ್ವ ಚಾರ್ವಾಕಮತ ॥
ಕ್ಕೆ ಗಡೆಣೆಯೆಂದೆನೆ ಪೆಂಡಿರ ।
ನೆಗೞ್ತೆ ಪರಲೋಕಸೌಖ್ಯಘಾತಕಮಲ್ತೆ ॥ ೧೦೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪತಿಹಿತೆಯರೆನಿಪ ಸತಿಯುವ ।
ರತಿದುರ್ಲಭಮೆಂದುಮಿಂತುಮಲ್ಲದೆ ಕುಲಟಾ ॥
ತತಿ ಸುಲಭಂ ಸುಸ್ಪರ್ಶಮು ।
ದತಿ ದುರ್ಲಭಮಂತೆ ಕಾಜದೇಂ ದುರ್ಲಭಮೇ ॥ ೧೦೯ ॥

ವ ॥ ಇಂತಾ ಪಾತಕಿ ಭೂತಳಂ ಪೞಿಯೆಯುಂ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದಾ ಕಾತರನೊಳ್ ಚೇತಃ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ಕಾಪೞಿಯೆ ಪೞಿಯೆ ಜಗಮುವ ।
ನಾಪೊೞ್ತುಂ ತಾಯ ಪೆಂಡಿತಿಯ ಪೇೞ್ವ ಹಿತಾ ॥
ಳಾಪಮನಾಪ್ತರ ನೀತಿಕ ।
ಳಾಪಮನುೞಿದವಳೊಳಾ ಖಳಂ ಮಱೆವಾೞ್ವಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ಡೋಳಪ್ರದದ ಬಿಡಾಳಕ ।
ಪಾಳಕ್ಕಾಪನಿತ್ತನೆತ್ತರವೋಲಾ ಎಂ ॥
ದೀಲೋಕಮುಲಿಯೆ ನೀತಿನು ।
ತಾಲೋಕದ ನರರಹಿತಚರಿತನೆನ್ನದೆ ನಡೆದಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತವಂ ತನ್ನ ತಾಯ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯ ಕುಲವೃದ್ಧರ ಬುದ್ಧಿಯೊಳೊಂದುಮಂ ಬಾೞ್ತಿಗೆಯ್ಯದೆ ಧೂರ್ತರೆ ತನಗಾಪ್ತರಾಗೆ ಉದ್ಧತನಾಗಿ ನೆಗೞುತ್ತುಮಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ಆ ಭೂಪೋತ್ತಮಂ ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು ಬಿಡುವುದಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ವಜ್ರವೀರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ನಡೆದಿದಿರನೆನ್ನ ದೇಶದ ।
ಗಡಿಯೊಳೆ ಕಾದಲ್ಕೆವೇೞ್ಕುಮದುಮಾಣ್ದೆನ್ನಿ ॥
ರ್ದೆಡೆಗೆ ಬರಲ್ಕೆಯುಮಿಂತಾ ।
ಸೆಡೆದೊಳಗಿರ್ದಂದು ನಾಡೆ ನಗೆಗೆಡೆಯಕ್ಕುಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ವಜ್ರವೀರಭಟಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕಾದಲೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಯ ।
ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯನಱಿವನಾವನವಱೊಡ್ಡುಗಳಂ ॥
ನಿರುತಂ ಪವಣಿಪರಿಲ್ಲೆನೆ ।
ಪುರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಧುರದೊಳೊಡ್ಡಿದನದಟಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಕ್ಷೋಣೀಪತಿ ಬರೆ ಜೀವ ।
ತ್ರಾಣಕ್ಷಮಮೆನಿಪ ದುರ್ಗಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟ ॥
ಕ್ಷೂಣಬಲನಿದಿರ್ಗೆ ಬಿಸುಡುವೊ ।
ಡಾಣೆಗೆ ತಲೆಯೊಡ್ಡುವಂತಿರೊಡ್ಡಿದನಲ್ತೇ ॥ ೧೧೪ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನನೆಂತುಂ ಸಂತೈಸಲಾಱದೆ ನಿಜಮಂತ್ರಿಗಳ್ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನುಡಿವಿನಂ ವಜ್ರವೀರಂ ವೀರರಸಾವೇಶದಿಂ ರೋಷಾವೇಶಂ ಕೆಯ್ಗಣ್ಮೆಯುಣ್ಮೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ಬಲಮುಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ತೆಱಪಪ್ಪಂತು ಪೆಱತೆಗೆಯೊಡ್ಡಿಯರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜನುಂ ಯಮರಾಜನಂತೆ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಬೀಸೆ ಬಿಱುಗಾಳಿ ತಮ್ಮೊಳ ।
ಗಾಸುರಮೆನೆ ತಾಗುವಭ್ರದೊಡ್ಡುಗಳೆನೆ ಕೆ ॥
ಯ್ವೀಸೆ ನೃಪರೊಡ್ಡು ರಕ್ತಂ ।
ಸೂಸುವಿನಂ ತಾಗಿ ಮುಳಿದರುಂ ಕಡುಪಿಂದಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ನೆಱೆತೆಗೆದಿಸೆ ಸೈಗೋಲರ್ ।
ನೆಱೆಗೋಲುಂ ಪೆಣನುಮೊಡನೆ ಕೆಡೆದುವುಲೆಕ್ಕಂ ॥
ನೆಱೆದವರೆನೆ ಜವನಾಳ್ಗ ।
ಣ್ಮೆಱೆಯದೆ ಕೋಲ್ವೊಯ್ದು ಲೆಕ್ಕಿಪಂತೆವೊಲಾಗಳ್ ॥ ೧೧೬ ॥

ಪೂಣಿಗರೆನಿಸಿದರಱಿಕೆಯ ।
ಪ್ರಾಣದ ಬಿಲ್ವೊಗೆದ ಬಲ್ಮೆಯಂ ತೋಱುವವೋಲ್ ॥
ಬಾಣಂ ನೆಱೆಗೊಳೆ ತೆಗೆದರ್ ।
ಪ್ರಾಣಮನವಯವದಿನೆಚ್ಚು ರಿಪುನೃಪಬಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೭ ॥

ಕೋಡುಂ ಬೀಡುಂ ಕಾಣ್ಬುದು ।
ನಾಡೆಯುಮರಿದೆನಿಸಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಾಳೆಚ್ಚ ॥
ಬ್ಬಾಡಿದುದೊಡ್ಡಣದೊಡ್ಡ ।
ಳ್ಳಾಡದೆ ತಾಗಿದುದು ತಾಳಮಂ ಕೂಡೆನಸುಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೆಲನುಮನಾಗಸಮುಮಂ ತಾಳಂಗುಟ್ಟಿದಂತೆ ಭಯಂಬಟ್ಟು ತಾಳಂಗುಟ್ಟಿಯುಸಿಘುಟ್ಟನದಿಂ ನೆಟ್ಟನಾಡುವ ವೀರರಟ್ಟೆಯಾಟದೊಡನೆ ರುಧಿರಾಸವ ಸೇವೆಯಿಂ ಸೊರ್ಕಿದ ಭೂತಭೇತಾಳಜಾಳಮುಮನಾಡಿಸಿಯುವಱಾಟಕ್ಕಡ್ಡಂ ಬೀೞ್ವಂತೆ ಬಿರ್ದಡ್ಡಣದೊಡ್ಡಣಂ ಪಡಲ್ವಡುವುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಖುರಪುಟದಧೂಳಿ ಪರಿವೊ ।
ಲಿರೆ ವಿಸುಪಸಿಘಾತದಿಂದೆ ಪೊಱಪೊಣ್ಮೆ ಕರಂ ॥
ಪರಿವಿನಮಸೃಕ್ಪ್ರವಾಹಂ ।
ಭರದಿಂ ತಾಗಿದುವುಮಾಹವಾಹವದೆಡೆಯಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಆವರಿಸಿದ ಶೂಲಿಗೆ ನ ।
ಟ್ಟೋವದೆ ಬಿರ್ದ್ದವರ ಮೇಲೆ ಪರಿಯೆ ರಥಂ ವೀ ॥
ರಾವಳಿ ಮುಮ್ಮಱಿಯಾದುದು ।
ಲೋವಿಸರದ ಮೇಲೆ ಭಂಡಿ ಪರಿದಂತಾಗಳ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ಚಂ ‖ ಖುರಪುಟಘಾತದುಬ್ಬರಿಪ ಧೂಳಿ ದಿಶಾಳಿಯನುರ್ವಿಪರ್ವಿಯುಂ ।
ಪರಿಯಿಸಿದಾಸವಾರಿಗಳುದಗ್ರ ಭುಜಾಸಿಗಳಿಂದಮೊರ್ವರೊ ‖
ರ್ವರನದಟಿಂದೆ ಪೊಯ್ಯೆ ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿತನಾಱದೆ ದಾಂಟಲಾಗಳು ।
ದ್ಧುರರಣರಂಗದೊಳ್ ಬಟಿಕೆ ನೂಂಕಿದವಾಹಮಸೃಕ್‌ಪ್ರವಾಹಮಂ ‖ ೧೨೧ ‖

ವ ‖ ಅಂತು ಘೋಟಬಾಯಿಲ ಕಾಳೆಗಮುಗುರ್ವುವಡೆಯೆ—

X X X X X

ವ ‖ ಅಂತು ಚಕ್ರಹತಿಯಿಂದೋಣಿಯೋದ ರಣಕ್ಷೋಣಿಯನಕ್ಷೂಣ ಬಾಣ ಘಾತದಿಂ ಹತಮಾದ ಹಯದ ಸಾರಥಿಗಳ ರಥಿಗಳಟ್ಟೆಗಳೆಂಬ ಪೆಟ್ಟೆಗಳಿಂ ಪೂಣ್ದು ಸಮತಳಂ ಮಾಡಿಯಾಡುವ ಮರುಳತಂಡದ ಮನೋರಥಮಂ ತೀರ್ಚುವ ಮಹಾರಥರ ಸಮರಂಗಮಾಸುರಮಾಗೆ—

ಕಂ ‖ ವಾರಣದ ಬಿದು ಪಿಸುಬ್ದಾ ।
ಧೋರಣನಿರದುರುಳೆ ಬಿಸುಗೆ ರಿಪುನೃಪಕಾಂತಾ ‖
ದಾರಾಭರಣದ ಬಿಸುಗೆವೊ ।
ಲೋರಂತಿರೆ ಕಬಿಲೆ ಭರದಿನೆಚ್ಚರ್ ಜೋದರ್ ‖ ೧೨೨ ‖

ಮದದಿಂದಂ ಕರಿಗಳ್ ದೋ ।
ರ್ಮದದಿಂದಾರೋಹಕ ಬ್ರಜಂ ಮುಂದಂ ಕಾ ‖
ಣದೆಯುಮಿಱಿದೇರ್ಗಳವು ತ ।
ಪ್ಪದೆ ನಟ್ಟುವು ನೆಟ್ಟನದ್ಭುತಂ ನೆಗಬ್ದಿನೆಗಂ ‖ ೧೨೩ ‖

ವ ‖ ಅಂತು—

ಕಂ ‖ ಕರಿ ಕರಿಯೊಳ್ ತೇರ್ ತೇರೊಳ್ ।
ಹರಿ ಹರಿಯೊಳ್ ಪತ್ತಿ ಪತ್ತಿಯೊಳ್ ನೆತ್ತರ ಸು ‖
ಟ್ಟುರೆ ಪುಟ್ಟೆ ತಾಗಿ ತಳ್ತಿಱಿ ।
ದೆರಡುಂ ಬಲಮೊಡನೆ ಬಿಡದೆ ಮಡಿದುವು ಧುರದೊಳ್ ‖ ೧೨೪ ‖

ವ ‖ ಅಂತು ಸಮುಬಟ್ಟಾಗೆ ಪೆಣದ ಬೆಟ್ಟಾಗೆ ಪಡಲ್ವ ಪಡೆಯ ಸಾವಿಂಗೇವೈಸಿ—

ಕಂ ‖ ಏಕ್ಕತುಳದಿಂದೆ ಕಾದುವ ।
ತಕ್ಕಿಂದಂ ಭೂಪರಿರ್ವರುಂ ದೋರ್ವಳದಿಂ ‖
ದಿಕ್ಕರಿಗಳ ನವಯುವದಿಂ ।
ಧಿಕ್ಕರಿಪುವರೆಂದು ನೂಂಕಿದರ್ ನಿಜಗಜಮಂ ‖ ೧೨೫ ‖

ವ ‖ ಅಂತು ತಂತಮ್ಮ ದಂತಿಯಂ ನಿಶ್ಶಂಕರಂಕುಶದಿಂದೌಂಕಿಯುಂ—

ಕಂ ‖ ಇರ್ವರ್ ಮೆಯ್ಮಱೆದವರಿಂ ।
ತಿರ್ವರ ದೋರ್ವಳದಗುರ್ವನೀಕ್ಷಿಸೆ ಕಡುಪಿಂ ‖

ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳಪರಾದ್ರಿಯೆ ।
ನಿರ್ವಂದದೆ ತಾಗುವಂತೆ ತಾಗಿದುವು ಗಜಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮರ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚಂ ॥ ಮದಜಲಧಾರೆಯಿಂ ಜಗುನೆಪುಟ್ಟಿದ ಪರ್ವತದಂತಗುರ್ವನ ।
ಪ್ಪಿದುದರವಿಂದ ರಾಜಗಜಮಾ ಗಜದುನ್ನತ ದಂತಘಾತದಿಂ ॥
ಮದವೊಳಸೋರೆ ಶೋಣನದಿಪುಟ್ಟಿದ ಪರ್ವತದಂತೆ ತೋಱುತಿ ।
ರ್ದುದು ಮಿಗೆವಜ್ರವೀರನ ಗಜಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವಸೃಕ್ಪ್ರವಾಹದಿಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಜ್ರವೀರವಾರಣೇಂದ್ರಂ ನೊಂದು ಬಿಂಗುಡುವುದಂ ಕಂಡಾತನ ಚಾತುರ್ದಂತ ಬಳವೊಂದಾಗಿಯರವಿಂದನರೇಂದ್ರನ ಕರೀಂದ್ರಕ್ಕೆಡೆವೊಕ್ಕು ಬೇಗದಿಂ ತಾಗೆ—

ಮ ॥ ಕರದಿಂ ದ್ವಾದಶಮಾಯತೋರುರದದಿಂದಷ್ಟಾದಶಂ ಸಪ್ತಮಾ ।
ಸುರವದ್ವಾಳಧಿಯಿಂ ಪದಪ್ರಕರದಿಂ ನಾಲ್ವತ್ತನಾಲ್ಕಾ ಮದೋ ॥
ತ್ಕರಮಾಗುತ್ತಿರೆ ಪಾಯ್ದು ನೀಳ್ದುಗಿದುದೆತ್ತಂ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂದತ್ತು ದು ।
ರ್ಧರವಿದ್ವಿಷ್ಟ ತುರುಂಗಮಂ ನಿಮಿಷದಿಂ ಮತ್ತೇಭಮಾ ಭೂಪನಾ ॥ ೧೨೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ತಲೆಗಳ್ಕಲ್ಮೆಟ್ಟಿ ಮಾಂಸಂ ರಿಪುಗಳ ರುಧಿರಂ ತೋಯಮಾಗಿರ್ಪಿನಂ ಮುಂ ।
ಗೆಲೆ ಪಾದಾಘಾತದಿಂ ಘಟ್ಟಿಸಿ ನಿಹತಗಜಂ ತೋರಗುಂಡಾಗೆ ಬೇಗಂ ॥
ನೆಲಗಟ್ಟಂ ಕಟ್ಟಿ ಜೈತ್ರಧ್ವಜಮನೆ ನಿಱಿಸಲ್ಕೆಂದು ಬಂದಿರ್ದ ತಮ್ಮಾ ।
ಯಿಲನಂ ಪೋಲ್ತಿರ್ದುದಾ ರಾಜನ ವಿಜಯಗಜಂ ಕಾಳರೂಪ ಪ್ರಕೋಪಂ ॥೧೨೯॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕೃತಾಂತನೆ ದಂತಿರೂಪಾಗಿ ಕೆಯ್ಕೊಂಡಂತರವಿಂದ ರಾಜದಂತಿ ಮಾಮುಸಕಂ ಮುಸಗಿ ಕೊಲುತ್ತುಂ ಬರೆ ಬಯಲೊಳ್ ನಿತ್ತರಿಸಲಾಱದೆ ಆನೆಯನಿಟ್ಟ ವುಡಲಕ್ಕೆಯುಂ ಮಱೆಗೊಂಡರೆಂಬಂತೋಡಿ ಪೋಗಿ ಕೋಂಟೆಯುಂ ಮಱೆಗೊಂಡು ಗಂಡನುೞಿಯದೆ ತನ್ನ ಸಮುನ್ನತ ದುರ್ಗಮುಂ ಬಲಿದು ವಜ್ರವೀರನುಂ ಕಾದಲೆಂದು ನಿಂದುದನರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜಂ ಕಂಡು ದೂಳಿಗೋಂಟೆಯುಂ ಕೊಂಬಂತೆ ಕೊಂಬೆ ನೆಂದದಱ ಪಕ್ಕದೆಡೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು ನೋೞ್ಪಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ದಸಿಗಳುಱೆ ಬಸಿದ ಶೂಲದ ।
ಸಸಿಗಳವೊಳಗಣ್ಣೊಳೆಯ್ದೆ ನಟ್ಟುವು ಪುಗದಂ ॥
ತಸದಳದಗುದುರೆಗಂಡಿಗ ।
ಳೆಸೆದುವದಂ ಪೊಱದಂತು ಪೊಣೆಗರೆಸಪರ್ ॥ ೧೩೦ ॥

ಅರಿವಿತತಿ ತೆನೆಗೆ ಪಾಯ್ದುವ ।
ದುರವಣೆಯಿಂದೆಂದದಂ ನಿವಾರಿಪ ಬಗೆಯಿಂ ॥
ನೆರಪಿದ ಕಲ್ಲುಂ ಕವಣೆಯು ।
ಮಿರೆ ಮಂಚಿಗೆಯಂತಿರೆಸೆದುವಟ್ಟಣೆ ಪಲವುಂ ॥ ೧೩೧
॥

ಕಂ ॥ ಪೆಟ್ಟಿದ ವೀರರಸಂ ಸಮು ।
ನೆಟ್ಟನೆ ತೂಗಲ್ಕೆ ದಿಟ್ಟಿಗೊಲೆಯುಂಟಲ್ಲಿ ॥
ಕ್ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯೆನಿಸಿ ।
ರ್ದಟ್ಟಳಮೆನೆ ಕೋಟೆವೞಿಯ ಸೆಱಿಗೆಯ್ದುಱಿಗಳ್ ॥ ೧೩೨ ॥

ತೆನೆಯೆಡೆಯ ಗಾಲಿಗೋಟೆಯ ।
ತೆನೆಯೆಡೆಯಂ ಪೋಪ ರವಿರಥದ ಗಾಲಿಗೆ ಮ ॥
ತ್ತೆನಿಸದೆಣೆಯಾದುದೆಂಬಂ ।
ತೆನಸುಂ ಸೊಗಯಿಸಿದುವೀಕ್ಷಣಕ್ಕಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೧೩೩ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಂ ತರತರಂಗೊಂಡು ಗಂಡಶೈಳಮನಿೞಿಸಿ ಬೞಿಯೊಳ್ ಸೆಱಿಗೆಯ್ದ ಗುಂಡುಗಳಿಂ, ಬಿದಿರ ಪೊದಱಿನಂತೆ ತುಱುಗಿರಿಸಿದ ಡೆಂಕಣಿಯ ಸಬಳಂಗಳಿಂ ಕುಂಜಂಗಳಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ಕೊತ್ತಳಗಳಿಂ, ಶಿಖರಂಗಳಂತೆ ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟುವಟ್ಟಣೆಗಳಿಂದಪೂರ್ವ ಪರ್ವತದಂತಗುರ್ವುವಡೆದರ್ವಿಸುವ ಕೋಂಟೆಯಂ ಬಳಸಿ ಬಂದ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ತಾಂ ತಕ್ಕ ಪೆಡ್ಡಿಯಂ ಸಮುಕಟ್ಟಿಸಿ ಸಬ್ಬಲಗ್ಗೆಯಂ ಮಾಡಿಸಲೆಂದುರ್ವೀಶ್ವರಂ ಕೈವೀಸಿ

ಕಂ ॥ ಆಳೋಚಿಸೆ ಮೊದಲೊಳ್ ಬಾ ।
ಯ್ಗಾಳೆಗಮಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಕ್ಕನುಕ್ರಮದಿಂ ಕ ॥
ಲ್ಗಾಳೆಗಮುಮಗುರ್ವಿಪ ಬಿ ।
ಲ್ಗಾಳೆಗಮುಂ ನೆಗೞ್ದುದದ್ಭುತಂ ನೆಗೞ್ಟಿನೆಗಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ಕಣೆ ವೀರಕ್ಕೆನಿಸುವ ಬ ।
ಲ್ಕಣೆಯಣೆಯಂ ಬೆದಱಿದತ್ತು ಬಿಡೆ ಭೈರವ ಡೆಂ ॥
ಕಣಿಯಿಂದಂ ಚಿಮ್ಮುತ ಡೆಂ ।
ಕಣಿಯಿಂದಂ ಪಾಯ್ವ ಕಲ್ಲೆ ಭೋಂಕೆನಲಾಗಳ್ ॥ ೧೩೫ ॥

ಕಲ್ಲೊಳ್ ತಾಗಿದ ಡೆಂಕಣಿ ।
ಗಲ್ಲೊಡೆದುದು ಸಿಡಿಲ್ದು ಸಿಡಿಲಗಡಣದವೋಲ್ತು ॥
ಳ್ಳಿಲ್ಲದೆ ಪೊಡೆದೊಡೆ ಸೆಡೆದಣೆ ।
ಝುಲ್ಲೆಂದೋಡಿದುದು ನೆರವಿ ನಗೆ ಪುರವರದಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ಉ ॥ ದೂರದೊಳಿರ್ದ ಮೋಹರಕೆ ಭೈರವಡೆಂಕಣಿ ಪತ್ತೆ ಸಾರ್ದುದಾ ।
ಕಾರಯುಲಮ್ಮನುತ್ತಿರದೆ ಚಿಮ್ಮುಕಡೆಂಕಣಿ ಮತ್ತವಂತಱಿಂ ॥
ಸಾರೆಯದಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲವಣೆ ಮಿಕ್ಕಗಳಂ ಪುಗುತಿರ್ಪುದಕ್ಕೆ ವೀ ।
ರಾರಿಗೆ ಕೆಯ್ಯ ಕಲ್ಸರಿಗೆ ಪತ್ತುವುದಕ್ಕೆಳಸಿತ್ತು ಪೊತ್ತ ಕಲ್ ॥ ೧೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಪುದಿದಸಿಘುಟ್ಟನದಿಂ ಪು ।
ಟ್ಟಿದ ಕಿಡಿಯುಂ ಕವಣೆಕಲ್ಗಳುಂ ಕೆಯ್ಗಲ್ಲುಂ ॥

ಮದವದರಿಪ್ರಳಯದೊಳೊದ ।
ವಿದ ಕೆಂಡದ ಕಲ್ಮೞೆಯನನುಕರಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೩೮ ॥
ಬಿಟ್ಟೇಱಿಂ ನೊಂದನ ಬಾ ।
ಯ್ವಿಟ್ಟೇಱಿಂದುಗುವ ಖಂಡಮಂ ಕಂಡದಟಂ ॥
ಬಿಟ್ಟೇಱಿಂದಂ ಸೆಡೆದನೆ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ಮೆಯ್ವೆತ್ತಿ ಲಗ್ಗೆಯಂ ಮಾೞ್ಪಾಗಳ್ ॥ ೧೩೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮೆಯ್ವೆತ್ತಿ ಲಗ್ಗೆಯಂ ಮಾೞ್ಪಾಳ್ಗಳಂ ದುರ್ಗದವರ್ ನುರ್ಗು ಮಾಡೆ ನಾಡೆಯುಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಲಗ್ಗೆಯಂ ತೆಗೆಸಿ ಕಱಿಗೊಂಡು ಪೋಗದೆ ನಿಂದು ಕೋಂಟೆಯಂ ಕೊಳ್ವುಪಾಯಕೋಟಿಯಂ ಚತುರೋಪಾಯಪ್ರೌಢನಪ್ಪ ಮರುಭೂತಿ ಭೂತಳಪತಿಗಱಿಪಿದೊಡಾ ಸಚಿವನೆಂದ ತೆಱದಿಂದೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆಯೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಱುದಿವಸಂ ದಿವಸಮುಖದೊಳ್ ಪಲವು ಮುಖದಿಂ ಗುಮ್ಮನಂ ಸಾರ್ಚಿಯಣ್ಮಿ ಕಾದುವರ ಗುಣ್ಪಂ ಕಿಡಿಸಿಯುಂ ಗೆಗ್ಗೆಯಂ ಪೊಯ್ಸಿಯುಂ ದುರ್ಗದ ನಾಯಕನ ಗರ್ವಮಂ ನುರ್ಗಂ ಮಾಡುವಂತೆ ತೆನೆಗಳಂ ನುರ್ಗುಮಾಡಿಸಿಯುಂ ನೆಲಗನ್ನದಿಂ ನೆಲವಲಕ್ಕೆ ತೆಱದಿಂ ಕಾದುವರೆದ್ದುರ್ ಜಕ್ಕನೆ ಜರಿಯೆ ಕೋಂಟೆಯಂ ಜರಿಯಿಸಿಯುಂ ಲಗ್ಗೆಯಂ ಮಾಡೆ—

ಕಂ ॥ ಎಡಱಿದ ವಿಪಕ್ಷ ಬಲಮಂ ।
ಗಿಡಿಗಂ ಕಡುಪಿಂದೆ ಕಿಡಿಪವೋಲ್ ಬಾಳಕರಂ ॥
ಬಿಡದೆಸೆವ ಗುಮ್ಮನಂಜಿಸಿ ।
ಪಡೆದುವು ತಂತಮ್ಮ ಸಂಜ್ಞೆಗನ್ವರ್ಥತೆಯಂ ॥ ೧೪೦ ॥
ಸಾರಂ ವೈರಿಗಳಂ ಸಂ ।
ಹಾರಂ ಮಾಡಿದುದು ಗುಱುವನೊಳಗುಱುವವರಂ ॥
ವೀರರನದಟಲೆದುದು ಬ ।
ದ್ಧಾರಂ ನಿರ್ಘಾಟಿಸಿತ್ತುವದಟರ ಧೃತಿಯಂ ॥ ೧೪೧ ॥
ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯಂ ತಾಗಿದೊಡಂ ।
ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗಳ್ ಬೆದಱದಿದಿರನದಿರದೆ ನಡೆದಾ ॥
ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳ್ ಬೇಗದಿನಿಂ ।
ಬಿಲ್ಲಾಳಿನ್ನಿಱಿಯಲೆನಿಸಿ ತೆಗೆನೆಱೆದೆಚ್ಚರ್ ॥ ೧೪೨ ॥
ಗವನಿಯ ಮಱೆಗೊಂಡಿಱಿವಿಸು ।
ವವರ್ಗಳ ಕೆಯ್ಮಿಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕುತೋಱದವೋಲು ॥
ಕೈವಮಿಲ್ಲದೆಚ್ಚು ಪರಿದೇ ।
ಱುವಾಳ್ಗೆ ಸನ್ನಾಹಮೆನಿಸಿದರ್ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳ್ ॥ ೧೪೩ ॥
ಬಾಳ್ಗಿತ್ತು ಬಸಿಱ್ ತೊಡೆ ನಡು ।
ತೋಳ್ಗಂಟಲುರಂ ಕರಂಗಳುಂ ಪಱಿವಿನೆಗಂ ॥
ತೋಳ್ಗಡಿಯದಿಱಿಯೆ ಬಿಡೆ ಬ ।
ಲ್ಲಾಳ್ಗಳ್ ಸರಿಗೆದಱಿ ಮಗ್ಗಿದರ್ ಕಡುಪಿಂದಂ ॥ ೧೪೪ ॥

ಕಂ ॥ ಅಳಲಿಂದಂ ಪೊಯ್ದೊಡೆ ಕೆ ।
ಯ್ಗುಳ ಬಳಿಗಳ್ ಪೋಗೆ ಪೋಗದಾಂತಿಱಿದರ್ ಕೆ ॥
ಯ್ಗುಳ ಬಳಿಗಳ್[ತವೆ]ಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಪೇೞ್ಪ್ರೊಣರ್ಚುಗುಂ ಗಂಡರಱ್ಕೆ ಮಾೞ್ಪರೆ ಧುರಮಂ ॥ ೧೪೫ ॥

ರಯ್ಯಮೆನಿಸಿದುವು ಮಿಗೆ ಮುಂ ।
ಗೆಯ್ಯೇಱುಂ ಮುಡುಹಿನೇಱುಮುರದೇಱುಮವಾ ॥
ರಯ್ಯವರ ವೀರರನಿತೆಗ ।
ಜಯ್ಯೆಯರುಂ ಕೂರ್ತುಕೊಟ್ಟಪೋಲ್ ಕೂರಾಳ್ಗಳ್ ॥ ೧೪೬ ॥

ಬಿಟ್ಟಱೆಯ ಪೊಯ್ಲ್ಗನಸುವೆಯೊ ।
ಳಿಟ್ಟರೆದವೊಲಾಗೆ ಮುನ್ನಮೇಱಿದವರ್ ಪಿಂ ॥
ಮೆಟ್ಟದವಂದಿರ ಪೆಣನಂ ।
ಮೆಟ್ಟಿಯೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಗೆವತ್ತಿದರದಟರ್ ॥ ೧೪೭ ॥

ಅಳವಟಿಯದೆ ಕೋಟೆಯ ತೆನೆ ।
ಗಳೊಳೆತ್ತಂ ಸುತ್ತಿ ನೇಲ್ವ ಬಿರುದರ ಕರುಳಂ ॥
ತಳದಿಂ ಪಿಡಿದಡರ್ದರ್ ಬ ।
ಲ್ಮೆಳೆಯಂ ಪಿಡಿದಡರ್ವ ಮಾಱ್ಕೆಯಿಂ ಮೆಯ್ಗಲಿಗಳ್ ॥ ೧೪೮ ॥

ಸರಿಗೆವರಲಾರುಮಿಲ್ಲೆನೆ ।
ಸರಿಗೇಱೆ ಬೆಡಂಗುವಡೆದು ಸುಗ್ಗಿಯ ಗಿಳಿಯಂ ॥
ತಿರೆ ತೆನೆಗಳನೆಡಗಲಸಿದು ।
ದುರು ಕೋಪಾರುಣಿತ ತುಂಡಮದವರ ತಂಡಂ ॥ ೧೪೯ ॥

ಮ ॥ ಮದವತ್ಕುಂಭಿಯ ಕುಂಭಮಂಡಲಕೆ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ಪೊಯ್ವ ಸಿಂ ।
ಗದವೋಲ್ ಲಂಘಿಸಿ ದುರ್ಗದಟ್ಟಳೆಗೆ ಕಟ್ಟಾಳ್ ಖಡ್ಗದಿಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಪೊ ॥
ಣ್ಮಿದುದುದ್ವೃತ್ತರನೆತ್ತಿಯಿಂ ಸುರಿದು ದೇವಾನೀಕಮಾಯುದ್ಧಮಂ ।
ಪದೆಪಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನೆ ನೀಡುಂ ಮಾಡಿದಂತೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೧೫೦ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಖಂಡಂ ಕೆದಱಿದೊಡಂ ಕೆಯ್ ।
ಖಂಡಿಕೆವೋಗಿರ್ದೊಡಂ ಕರುಳ್ ಸೂಸಿದೊಡಂ ॥
ಖಂಡೆಯ ಬಾಯಿಂ ತೊಲಗದೆ ।
ಕಂಡರ್ ಕಂಟಣಿಸೆ ಕಾದಿದರ್ ಬಲ್ಗಂಡರ್ ॥ ೧೫೧ ॥

ಪಲ್ಗಳ್ ಕೆದಱಿದೊಡಂ ಕಂ ।
ಪಲ್ಗಳ್ ಕನ್ನೆತ್ತರಿರ್ಪಿನಿಂ ಪುಟ್ಟಿದೊಡಂ ॥
ಬಲ್ಗಂಡಂ ಸೂಸಿದೊಡಂ ।
ಬಲ್ಗಂಡರ್ ಬೆದಱದಿಱಿದು ಕುಱಿದಱಿಯಾದರ್ ॥ ೧೫೨ ॥

ವ॥ ಅಂತು ದುರ್ಗಾಧಿಪ ವಾಚಾಳ ಭೂಪಾಳನ ತೋಳ್ಗಳ್ ಪಿಂತೆ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳುಂ ಬೀೞ್ವುದುಂ ಕೋಂಟೆ ಡಿಳ್ಳಿಸಿ ಪೋದೊಡೆ ಅಳ್ಳೆರ್ದೆಗಳ್ ಕೆಲರ್ ಬಾಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಟಿ ನಾಸೆಯಂ ಪಿಡಿಯೆಯುಂ, ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಕಣಿಗಳ್ ಕೆಲರ್ ಕಣೆಯುಮನೀಡಾಡಿ ಕಣೆಯುಮಂ ಕೊಂಡಾಡೆಯುಂ, ಸಬಳಿಗಮಾನಸರ್ ಬಸವಱಿಯೆ ಸಬಳಮಂ ಬಿಸುಡೆಯುಂ, ಕುಂತ ದವರ್ ಪಿಡಿಪಡೆದ ಶಕುಂತದಂತೆ ಬಾಯ್ವಿಡೆಯುಂ, ಕೆಲರ್ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನಮಂ ಬಿಟ್ಟಾಳ್ತನ ಮಂ ಪೂಣೆಯುಂ, ಶಕ್ತಿಧರರ್ ಶಕ್ತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಂ ಮಱಿಗೊಳೆಯುಂ, ಮಾಸ ವಾರಿಗಳಾಸವಾರಿಗಳಾಗೆಯುಂ ಇಂತು ತನ್ನ ತಂತ್ರಂ ಭಯಾಕ್ರಾಂತ ಸ್ವಾಂತಮಾದುದಂ ಕಂಡು—

ಕಂ॥ ಆರಯ್ಯೆ ವಜ್ರವೀರನ।
ವೀರರಸಂ ಪಾದರಸದವೋಲರವಿಂದೋ॥
ರ್ವೀರಮಣನ ತೇಜೋವಿ।
ಸ್ಫಾರಾಗ್ನಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪಾಱಿಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೫೩ ॥

ಬಲಮಱಿಯೆ ವಜ್ರವೀರಂ।
ಛಲಮಂ ದೋರ್ವಲಮನುೞಿದು ಜೀವನದೊಳ್ ತ॥
ನ್ನೊಲವಿರೆ ರಂಜಿಪ ಸಂಜೆಯ।
ಚಲದಿಂದಂ ಪಾರ್ವರಂತಿರೊರ್ವನೆ ಸರಿದಂ ॥ ೧೫೪ ॥

ಬಿಡೆ ಬೆಳಗುವ ಗುಣಮಣಿಗಳ।
ನಡಿಗಟ್ಟುವ ತರಳಸತ್ವನತ್ಯುದ್ವೃತ್ತಂ॥
ಜಡಧಿಯ ಸಭ್ಯಂ ಭಂಗಂ।
ಬಡುವುದು ನೆಲೆಗೆಡುವುದೆಂಬುದದು ತಕ್ಕುದೆನಲ್ ॥ ೧೫೫ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಜ್ರವೀರಂ ತನ್ನ ಜಸದೆಸಕಂ ಮೆಯ್ಗರೆದೋಡಿ ಪೋಗೆ—

ಕಂ॥ ಮಾನಸದೊಳೆಸೆವ ಗುಣಮುಪ।
ಮಾನಂ ಕೆಡೆಹರಿಯಿಪಂತೆ ಬಸನಂ ಭಟಸಂ॥
ತಾನಂ ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ನಗರದ।
ನಾನಾವಸ್ತುವನೆ ಹರಿಯಿಸಿತ್ತಹಿತಜನಂ ॥ ೧೫೬ ॥

ಸ್ರ॥ ರಾಮಂ ಮುಂ ಲಂಕೆಯಂ ವಾರಿಧಿಪರಿವೃತಮಂ × × ×
× × × × × ತನಗಾಯತ್ತಮಂ ಮಾಡಿದಂದು॥
ದ್ದಾಮಂ ಬತ್ತಿರ್ದ ವಿದ್ಯುದ್ಧರಮನತಿಭರಂಗೆಯ್ದು ತಾಂ ಕಾದಿ ಕೊಂಡಂ।
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಬಿತ್ತರಿಪಿನಮರವಿಂದಾಹ್ವಯಂ
ಕ್ಷೋಣಿಪಾಳಂ ॥ ೧೫೭ ॥

ಕಂ॥ ಆ ಪದದೊಳಮೆಱಗಿ ನಿಜ।
ಶ್ರೀಪದಕಾ ವಜ್ರವೀರ ತನಯರ ನಯದಿಂ॥
ಭೂಪತಿ ಕಾದನದಂತುಟೆ।
ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದನರಸೇ ॥ ೧೫೮ ॥

ಉ ॥ ಓಡಿಸಿ ವಜ್ರವೀರನ ಕುಲಾಗತ ಭಾಸುರಕೋಶಮುಂ ರಣ ।
ಕ್ರೂಡನೆಯೋಗ್ಯ ಭದ್ರಗಜವಾಜಿಗಳಂ ಮದನಂಗೆ ಹರ್ಷಮುಂ ॥
ಮಾಡುವ ರೂಪಯೌವನ ಕಳಾವಿಳಸದ್ಗಣಿಕಾಜನಂಗಳಂ ।
ನೋಡಿ ನೃಪಾಳಕಂ ತರಿಸಿಕೊಂಡನಖಂಡಿತ ಶೌರ್ಯಮಂಡಿತಂ ॥ ೧೫೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನಂ ಜಗಂ ಪೊಗೞೆ ಪದ್ಮನಗರದೊಳ್ ಗುಣಪದ್ಮನಾ ವಜ್ರವೀರನಸುತನಪ್ಪ ಸುವೀರನಂ ನಿಲಿಸಿಯಾತನ ಮನೋರಥಮುಂ ನಿಲಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಗನ್ವಿತ ।
ವಿಜಯಶ್ರೀ ಧರ್ಮನಂದನಂ ತಾನೆನೆ ಭೂ ॥
ಭುಜನಭಿಮುಖನಾದಂ ತ ।
ನ್ನ ಜಸಂ ದಶದಿಗ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಪಸರಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೧೬೦ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಲಲಿತ ಶ್ರೀಪುಂಡರೀಕಂ ಸೊಗಯಿಸೆ ಕುಮುದಂ ಕೊರ್ವಿಪುನ್ನಾಗ ಪತ್ರಾ ।
ವಲಿ ಚೆಲ್ವಂ ತಾಳ್ದಿ ತೇಜೋರವಿಯೆಸೆಯೆ ಯಶಶ್ಚಾರುಚಂದ್ರಾಂಶುದಿಙ್ಮಂ॥
ಡಲಮಂ ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆ ಚೈತ್ರೋತ್ಸವಮೆನೆ ಪುರಮಂ ರಾಜನಂದೆಯ್ದಿ ವಂದಂ ।
ಕಲಕಂಠೋದ್ಭೂತ ಗೀತಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೬೧ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ ಪಾರ್ಶ್ವ
ನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಅರವಿಂದಮಹಾರಾಜ
ವಿಜಯಯಾತ್ರೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀದಯಿತಂ ಪಾಕನಿಳಾ ।
ಹ್ಲಾದಕರಂ ರತ್ನತೋರಣಾದ್ಯಷ್ಟವಿಧೋ ॥
ತ್ಪಾದಿತ ಶೋಭಾಕರಮಂ ।
ಪೌದನಪುರಮಂ ಸಾರ್ದಂ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಖಿಳ ಭೂತಳನಾಥರ್ಸಮೇತಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದರವಿಂದಮಹಾರಾಜನಪಗತಗ್ಲಾನಿಯಂ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿನಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಮರುಭೂತಿಯುಮತಿ ಶೋಭಾ ।
ಕರಮಂ ದೃಕ್ಸೌಖ್ಯಕರಮನತಿಶಯರಿಲ್ಲೆಂ ॥
ದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ನಿಜಮಂ ।
ದಿರಮಂ ಶರದಿಂದು ವಿಶದತರ ಕೀರ್ತಿತಮಂ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಳಸುಖಾವಾಸಮಂ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ ॥ ಜನನಿಗಮುಗ್ರಭವಂಗಂ ।
ವಿನಯದೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪತಿಯ ಜಯಮಂ ರಿಪುಭೂ ॥
ಪನ ವಸ್ತುವಾಹನಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನಱಿಪೆಯುಂ ತೆರೆಯೆ ನೆರೆಯೆ ನಯನಿಧಿಪೇೞ್ದಂ ॥ ೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೇೞ್ದನಂತರಂ ಪರಿಜನಪರಿವೃತೆಯಾಗಿ ಕೈಗೆಯ್ದುಂ ಕೈಗೆಯ್ಯದಂತಿರ್ದ ನಿಜಲಲನೆಯ ಕೆಲಕ್ಕೆವರೆ—

ಕಂ ॥ ಅಳವಿನಿದೆ ನೆಗಟ್ಟ ದೋಷ ।
ಕ್ಕೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಬೆಮರುಮೊಡನೆ ಕಂಪನಮುಂ ಬಂ ॥
ದೆಳಸೆ ವಸುಂಧರಿಗದನಾ ।
ಗಳ್ಗೊಲವೆತ್ತಾತನೆಯ್ದಿದಂ ಮುದದೊದವಂ ॥ ೪ ॥

ಲಲನೆಯರ ಚರಿತಮನಿತುಂ ।
ಪಳಾಳಮದು ದಿಟವೆಗೆತ್ತು ಹರ್ಷಮನನ್ನಂ ॥
ತಳೆದಪನೆಂದಡೆಯುಳಿದವ ।
ರ್ಗಳನಬಲೆಯರ್ಗಾಳಿಗೊಳ್ವುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ೫ ॥

ಅಂತು ಕೆಲದೆವಸಮಿರ್ಪುದು ।
ಮಂತರ್ವರ್ತಿಗಳುದಗ್ರನಪ್ಪಗ್ರಜವ್ರ ॥

ತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಿದಡೆ ನಿಜ ।
ಸ್ವಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನಾ ಸಚಿವಂ ॥ ೬ ॥

ಮಡದಿಯರನರ್ಥಮುಳ್ಳಡೆ ।
ಪಡೆಯಲ್ಬರ್ಕುಂ ಸಹೋದರರ್ಕಳನೆನಿತುಂ ॥
ಪಡೆವರೆ ಪೆಂಡಿರ ದೂಸಱಿ ।
ನೊಡವುಟ್ಟಿದರ್ಗೆಂತು ಮುಳಿಯಲಕ್ಕುಂ ತಕ್ಕಂ ॥ ೭ ॥

ಎಂದು ನಿಜಪ್ರಿಯೆಯಂ ಪು ।
ಲ್ಲಿಂದಂ ಕೀೞಾಗಿ ಬಗೆದು ತೊಱೆದುಂ ಮನದೊಳ್ ॥
ನೊಂದಗ್ರಜನಱಿದಂ [ದಿಂ] ।
ದೆಂದುತ್ತಮ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ನಡೆಯಿಸುತಿರ್ದಂ ॥ ೮ ॥

ಅನಿತೊಂದಗ್ರಜನ ನಯ ।
ಕ್ಕೆನಸುಂ ಮುನಿಯನೆ ನೃಪಾಳಕಂ ಕೇಳಲೊಡಂ ॥
ಜನಿಯಿಕುಮಪಾಯಮಣ್ಣಂ ।
ಗೆನುತಂ ಚಿಂತಿಸಿದನೇಂ ಮಹಾತ್ಮನೊ ಸಚಿವಂ ॥ ೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪುದುಮಂಜಲಂಜಲ್ ಬೆಳಗಾದುದೆಂಬಂತೆ ಭೂಕಾಂತನಾ ಕಮಠನ ದುರ್ವೃತ್ತ ವೃತ್ತಾಂತಮನಂತಶ್ಚರರಿಂದಂ ತಿಳಿದು ತನ್ನಂ ಬರಿಸೆ ಮರುಭೂತಿ ಬಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಕಡೆದು ಸಶಂಕಿತನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೆಲದೊಳ್ ತನಗಿಕ್ಕಿದು ಚಿತಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಸಚಿವಂಗರಸನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಏಕಾಂತಮಾಗಿಯುಂ ಮಗು ।
ೞ್ದೇಕಾಂತಮೆನಿಪ್ಪುದಲ್ತು ನಿಮ್ಮಗ್ರಜನ ॥
ವ್ಯಾಕುಳತೆಯಿಂದೆ ನೆಗೞ್ದುದು ।
ದೇಕಾಂತಮದಂ ವಿಚಾರಿಪಂತಱಿಯದರಾರ್ ॥ ೧೦ ॥

ಆಮಿನಿತು ದೆವಸಮುಱಿದುಂ ।
ನೀಮೆ ನಿಜಾಗ್ರಜನನಱಿದು ನೆರೆತೊಱೆದಪರೆಂ ॥
ಬೀ ಮನದೊಳಿರ್ದೆಮುಚಿತಮು ।
ನೇಮಾತಱಿದಪರೆ ಮೋಹವಿಘಟಿತ ಮತಿಗಳ್ ॥ ೧೧ ॥

ಮುನ್ನಮೆ ನಿಜಪಿತೃ ನಯಸಂ ।
ಪನ್ನನನಾಗತಮನಱಿದು ತೊಱೆದವನಂ ನೀ ॥
ಮಿನ್ನೆವರಮಱಿಯದೊಳಕೊಂ ।
ಡನ್ನೆಯುಮಿದೆ ಸಾಲ್ಪುದಿರಿಸದಿಂ ಪರಿಹರಿಸಿಂ ॥ ೧೨ ॥

ಎನೆ ಜನಪತಿ ಸಚಿವಂ ಭೂ ।
ಪನ ಕೋಪಮನಱಿದು ದೇವ ಕೇಳದುದಂ ನೀ ॥

ಮೆನಗೆ ಬೆಸಸುವಿರಿಯಾದೊಡ ।
ಮನುಕಂಪೆಯಿನಧಿಪ ನೀಂ ವಿಚಾರಿಪುದಿನ್ನುಂ ॥ ೧೩ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಜಗತೀಪತಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಮುಚ್ಚುಮಱೆಯಲ್ಲದರ್ಕೆ ।
ಪಚ್ಚು ನಿಜಾಗ್ರಜನ ಧೂರ್ತವೃತ್ತಿಗೆ ನೆಗೞ್ದಿ ॥
ರ್ಮಚ್ಚದಿನೆಂತೋ ನೀಮಿಂ ।
ಮುಚ್ಚುವಿರೂರುಟ್ಟು ನಾಡು ಮೇಲ್ಕೊಂಡುದುದಂ ॥ ೧೪ ॥

ವ ॥ ಅದರಿಂದಾದುರಾಚಾರಂ ವಿಚಾರಗೋಚರಮಲ್ಲದಂತು ನೆಗೞ್ದುದಂ ನಾಮೆಂತು ವಿಚಾರಿಸುವೆಮೆಂದು ಮಱುಮಾತುಗುಡದಂತು ನುಡಿಯೆ ಲಜ್ಜಿತರಾಗಿ ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿರೆಯರಸಂ ಮರುಭೂತಿಯ ಮನದ ಕಳಂಕಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದಿಂತೆಂದಂ–

ಕಂ ॥ ವಿನಯನಿಧಿ ವಿಶ್ವಭೂತಿಗೆ ।
ಜನಿಯಿಸಿ ನಿಮ್ಮಗ್ರಜಾತನೆನಿಸಿಯುವಂ ದು ॥
ರ್ಜನನಾದನಿಂಗಡಲ್ಗಮು ।
ರ್ದಿನೊಡನೆ ವಿಷಮುದಯಿಪಂದದಿಂದಂ ಕಮಠಂ ॥ ೧೫ ॥

ಜನನಸ್ಥಾನಮದೊಂದಾ ।
ದನಿತರೊಳೆ ಸಮಾನಶೀಲಮಕ್ಕುಮೆ ಜನಕೇಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಲಾರ್ಕುಮೆ ಸಿಡಿಲದು ।
ಘನಸಂಭವಮೆನಿಸಿ ಹರ್ಷಮಂ ವರ್ಷದವೋಲ್ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಮಾದುರ್ವೃತ್ತನ ಕೇಡಿಂಗೆ ಅಳಲಲಿಲ್ಲೇಕೆಂದೊಡೆ 'ಛಿಂದಿ ಬಾಹುಮಪಿ ದುಷ್ಟಮಾತ್ಮನಾ'ಯೆಂಬ ನೀತಿಯುಂ ನೀಮಱಿಯದವರಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಿದ ನಿಜಸ್ವಾಮಿಪ್ರಸಾದದೊಳಾ ದೋಷಮುಮಗ್ರಜನ ಕೇಡಿನೊಳಾದ ದೋಷಮುಂ ಮನದೊಳಿರೆ ಪೀಯೂಷಮುಮಂ ಬಡಬಾನಳನುಮನೊಳಕೊಂಡ ಪಯಃಪಯೋಧಿಯಂ ನೆನೆಯಿಸುತ್ತಂ ಜನಪತಿಯ ನಿಯಮದಿಂ ಮನಮಲ್ಲದ ಮನದಿಂ ಮನೆಗೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ ॥ ಪರಿಹರಿಸಲ್ ಮರುಭೂತಿಗ ।
ಮರಿದಾದುದು ರಾಜಯಕ್ಷ್ಮಮನುಭವಿವೈದ್ಯಂ ॥
ಗರಿದಪ್ಪ ತೆಱದೆ ಕಮಠನೊ ।
ಳರಸನ ಮರುಷಂ ಸಮಸ್ತದೋಷ ಪ್ರಭವಂ ॥ ೧೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತರವಿಂದಮಹಾರಾಜನುದ್ದೀಪಿತಕೋಪನಾಗಳೆ ತಳಾರನಂ ಬರಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಅತಿಕುಪಿತನಾಗಿಯುಂ ಕ್ಷಿತಿ ।
ಪತಿ ಯತಿಗಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗಮಾವುದು ಶಾಸ್ತ್ರೋ ॥
ದಿತ ದಂಡಮದನೆ ಕಮಠಂ ।
ಗೆ ತಡೆಯದೆಸಗೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ ನೀತಿವಿದಂ ॥ ೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಸುಧೇಶಂ ಬೆಸಸೆ—

ಕಂ ॥ ಮರುಭೂತಿಯ ಕೂರ್ಪಿಂಗೋ ।
ಸರಿಸಿಯೆ ಕಮಠಂಗಪೇನುಮಂ ಮಾಡದೆ ಪಲ್ ॥
ಮೊರೆವವನರಸನ ನಿಯಮವ ।
ನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆದು ತಡೆಯಲೇನಱಿದಪನೇ ॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಲವು ದೆವಸದಿಂದುದ್ದಂಡನಂ ದಂಡಿಸಲ್ ಪಡೆದೆನೆಂದು ಸಮನಾಂತು—

ಕಂ ॥ ಪುಟ್ಟಿದ ಮುಳಿಸಿಂದಂ ಚೌ ।
ವಟ್ಟದೆಡೆಗೆ ತಂದು ಕಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟುವೆನೆನುತಂ ॥
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಂಡನವಂ ಚೌ ।
ವಟ್ಟದ ತೆಂಟೆಯೊಳೆ ನಿಂದು ಜೂಜಾಡುವನಂ ॥ ೨೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೀಡುಂ ಜೂಜಾಡುವ ಕಮಠನಂ ಕಂಡು ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ನಿಯಮಮನೀವನ ಸಂಗಂ ।
ನಿಯತಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಲೆವೇಡಿದೆನಗಂ ಮನದೊಳ್ ॥
ದಯೆ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ನೆಗಟ್ದನೆ ।
ನಯಹೀನಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂದದಿಂದಂ ನೆಗಟ್ದಂ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಆದೊಡಮೊದುರಾಚಾರಪರಿಣತಂ ಮರುಭೂತಿಯ ಮನೆಯೊಳಿರದೀಯೆಡೆಯೊಳಿರ್ದನಾಯಾಸಮಂ ಮಾಡಿದನಲ್ಲದಂದಕ್ಷುಣ್ಣ ಗುಣನಿಧಿಯ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮನೆಂತುಂ ಮೀಱಲ್ಬಾರದೆಂದಾ ಕ್ರೂರಾತ್ಮನಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಬಗೆಯುತ್ತಮೆಯ್ದೆವಂದು—

ಕಂ ॥ ನೃಪನೀಯೆ ನಿಯಮಮಂ ದಂ ।
ಡಪಾಶಿಕಂ ಕಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕಮಠನನವನಂ ॥
ತಪಮಾನವನೆಯ್ದಿಸಿ ತ ।
ನ್ನ ಪೆಸರನನ್ವರ್ಥಮೆನಿಸಿದಂ ಜನದಿಂದಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಅನಿತರ್ಕ್ಕಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ಜೂದಾಡುತ್ತಿರ್ದ ಧೂರ್ತಜನಂಗಳೆಲ್ಲಂ ತಮತಮಗೆ ಕಮಠಂಗನಯಪರಂಗೆ ಮುನಿದು—

ಕಂ ॥ ವನಮಂ ಸುಡುವಗ್ನಿಗೆ ವಾ ।
ಯು ನಂಟನದೆ ದೀಪನಾಶಮಂ ಮಾಡುವವೋಲ್ ॥
ಘನತೇಜಂ ಕಿಡೆ ಕಮಠಂ ।
ಗನುಕೂಲಜನಾಳಿಯಾಯ್ತು ತಾಂ ಪ್ರತಿಕೂಲಂ ॥ ೨೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತವನನರ್ಘಶ್ರೀಯಪರಸಂಧ್ಯಾಶ್ರೀಯಂದದಿಂ ದೋಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಪಾಱಿಪೋಗೆ ರಾಗಿಜನಂಗಳೊಂದಾಗಿಯುದ್ದಂಡನ ಮಂಡೆಯನೇಱಬಟ್ಟಿಗಳೆದು ಸಗಣದಿನಿಡಿಸುತ್ತಂ—

ಕಂ ॥ ಕುಂದಾಗೆ ಗುಣಕೆ ಕಾವದೊ ।
ಳೊಂದಿರೆ ಗೋಧರ್ಮಮಿರದೆ ಕೆರಹಂ ಸೊರೆಯಂ ॥
ತಂದೈಚಂಡಿಕೆಯೊಳ್ ತರ ।
ದಿಂದಮುವಂಗುಚಿತಮೆನಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದರರೆಬರ್ ॥ ೨೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಟ್ಟಿ ಮಿಟ್ಟಿಯ ಬೂತುಗಳಿನಾತನ ಮಂಡೆಯುನಣೆಯಿಸುತ್ತಂ—

ಕಂ ॥ ಮತ್ತಗಜಮೇಱಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ।
ಯೆತ್ತಿಸಿ ಬರುತಿರ್ಪ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಕತ್ತೆಯನು ॥
ದ್ವೃತ್ತನನೇಱಿಸಿ ಪಱಿಮೊರ ।
ನೆತ್ತಿಸಿ ಜೀಯೆಂಬ ಜನಮೆ ಚೀಯೆನೆ ತಂದರ್ ॥ ೨೫ ॥

ಕಿಱಿದೆಡೆಯಯಶದ ಭವದಿಂ ।
ಕರಟಾದವೊಲಣೆಯೆ ಬುಗುಟು ನೆಗೆದೆಡೆ ಶಿರದೊಳ್ ॥
ತರದಿಂದೆ ದಡ್ಡು ನೆಗೆದಂ ।
ತಿರೆ ಪಿರಿದಪಮಾನಮೆಯ್ದಿದಂ ದುಶ್ಚರಿತಂ ॥ ೨೬ ॥

ಎೞ್ತಿನೊಳೆಣೆಯೆನಿಸಿವನ ನೆ ।
ಗೞ್ತೆಯಿದಂ ನೆಱೆಯೆ ಗೆಲ್ದುದೆಂದಱಿವುವವೋಲ್ ॥
ಕೞ್ತೆಯನೇಱಿಸಿಯಂತಾ ।
ಪೊೞ್ತಿರೊಳೀತಂಗಿದುಚಿತಮೆಂದರ್ ಕೆಲಬರ್ ॥ ೨೭ ॥

ಪಱಿಮೊರನಂ ಪಿಡಿಯಿಸೆ ಮುಂ ।
ದಱಿಯದಿವಂ ತನ್ನ ವಂಶದೌನ್ನತ್ಯಮನೀ ॥
ತೆಱದಿಂ ನೆಱೆ ಕಿಡಿಸಿದನೆಂ ।
ದಱಿವುವ ತೆಱದಿಂದಮಿರ್ದುದಱಿವರ ಬಗೆಯೊಳ್ ॥ ೨೮ ॥

ಬಿಡದಯಶಮೆಂಬ ಕಸದೊಂ ।
ದೆಡೆಯಿವನೆಂದಱಿವುವಂದದಿಂ ಸಗಣದಿನಾ ॥
ರ್ದಿಡುತಂ ಧೂರ್ತನ ಮಂಡೆಯ ।
ನಡೆಯುತ್ತಂ ಪೊಗೞ್ವ ವಂದಿಗಳೆ ತೆಗಳುತ್ತಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಬೆಂಬೆನ್ನೊಳ್ ಬರೆ ತನ್ನ ನಾದುನಿಯೊಳೀ ಖಳಂ ಮಱಿವಾೞ್ದ ನ್ಯಾಯವರ್ತಿಯೆಂದು ಡಂಗುರಂಬೊಯ್ಸುತ್ತಂ ನಾಡಿಂದಮೆತ್ತಿಕಳೆವುದುಮಾಗಳ್ ಕೆಲರಿಂತೆಂದರ್ —

ಕಂ ॥ ಆ ತಂದೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿಯುಮಿ ।
ಖ್ಯಾತನ ಮರುಭೂತಿಯೊಡನೆ ಪುಟ್ಟಿಯುಮಿವನಿಂ ॥
ತೀತೆಱದವಸ್ಥೆವಡೆದನ ।
ನೀತಿಪರಂಗಿನಿತಱಿಂದಮುಗ್ಗಳಮುಕ್ಕುಂ ॥ ೩೦ ॥

ಕಂ ॥ ಗುಣಹೀನನೆನಿಪ ಕಮಠನ ।
ಪಣಮುಂ ಕುಲಮುಂ ಮಹೋನ್ನತಿಯುನಿಂತೇಕ ॥
ಕ್ಷಣಮಿರಿಸಲಾರವದಱಿಂ ।
ಗುಣಮೆ ಮಹೋನ್ನತಿಗೆ ಕಾರಣಂ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ೩೧ ॥

ಪಲರಂ ಬಾಧಿಪ ಪುಲಿಯಂ ।
ಕೊಲೆ ಸಂತಸಮಪ್ಪ ತೆಱದೆ ಕಮಠನನನಯಾ ॥
ಕಲಿತನನರಸಂ ದಂಡಿಸೆ ।
ತಲೆದೋರಿದುದಖಿಳ ಪುರಜನಕ್ಕನುರಾಗಂ ॥ ೩೨ ॥

ಪರದಾರಗಮನಪರರೆನಿ ।
ಪರದಾರಮನಕ್ಕೆ ವರ್ಪರದಱಿಂದವನಂ ॥
ಕರಮೆ ಪರಿಭವಿಸೆ ವಿಬುಧೋ ।
ತ್ಕರಮೆ ಸುಖಂ ಪಡೆದುದುೞಿದವರ್ ಪಡೆಯದರಾರ್ ॥ ೩೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಿಭವಿಸಿ ಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಳೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಭೂತಾದ್ರಿಗೆ ಶೋಭಾಪರಿ ।
ಭೂತಾದ್ರಿಗೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ನಿರ್ಮಳ ಜಳಸಂ ॥
ಭೂತಾದ್ರಿಗೆ ರತಿ ಚೇತೋ ।
ಭೂತ ಕ್ರೀಡಾದ್ರಿಗದ್ರಿಗಳ್ ಸಮನೊಳವೇ ॥ ೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ದಶಯೋಜನದೊಳ್ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ—

ಉ ॥ ಭೂತನಗಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪರಿಭೂತನನಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಯಂ ಜಟಾ ।
ವ್ರಾತಸಮಗ್ರ ಭಾರವಹಗರ್ದಭನಂ ದೃಢ ಕಿಲ್ಮಿಷಾಭನಂ ॥
ಭೌತಿಕನಂ ಕರಂ ವರದನಂ ಕಮಠಂ ಶಠನೆಯ್ದೆಪೊರ್ದಿ ನಿ ।
ನ್ನೀತಪಮಂ ಕುಡೆಂದೊಡಪನೀತಿಯಿನಾತನುಮೆಂದು ಪೇೞ್ವಿರೊಳ್ ॥ ೩೫ ॥

ಕಂ ॥ ತಡೆಯದೆ ಮುಂತಿಱಿದ ಶಿರಂ ।
ಜಡೆಗಟ್ಟಲ್ ಬಾರದೆಂದು ಬೋಳಿಸಿ ಬೋದಂ ॥
ಕುಡೆ ಕೊಂಡನವಂ ತಪಮಂ ।
ಗೆಡೆಗೊಂಡಿರೆ ದಂಡು ಬೂದಿ ಸೊರೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ॥ ೩೬ ॥

ನಿರವಿಸಿದುದಸೇವ್ಯತೆಯಂ ।
ಸೊರೆ ಭಸ್ಮಂ ಸ್ವಪದವೃತ್ತಿಯಂ ದಂಡುವಿನಿ ॥
ಷ್ಕುರದಂಡದಂತೆಯಂತಾಂ ।
ಧರಿಯಿಸೆ ರೌದ್ರಾಕ್ಷನೆಂಬುದಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ॥ ೩೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ದುರಾಚಾರಂ ದುರಾಚರಣಕ್ಕೆ ಬೆರಲೆತ್ತುವಂತೂರ್ಧ್ವಬಾಹುವಾಗಿ ತಪಮಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ದನಿತ್ತಲ್—

ಕ॥ ಆಳೋಚಿಸಿ ನರಪತಿ ದು ।
ಶ್ಶೀಳನನಱಿದೆತ್ತಿ ಕಳೆಯೆ ನೆನೆದಗ್ರಜನಂ ॥
ಮೇಳಿಸಿದ ಮೋಹದಿಂ ಕರ ।
ಮೇಳಿಸಿದಂ ಕೂಳನಿರದೆ ನಿದ್ದೆಯ ದೆಸೆಯಂ ॥ ೩೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಾಗ್ರಜಂ ಪೋದ ದೆಸೆಯನಱಿಯದೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಾತಂಗೆ ಯಮದೂತಂ ಬರ್ಪಂತದೊರ್ವಂ ವ್ಯಾಧನಿದಿರಿಂಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮಗ್ರಭವನುಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರ ತಿಕ್ಷ್ಣ ತರಕ್ಷು ಕ್ರೂರ ಕಂಠೀರವ ಚಂಡಭೇರುಂಡ ಪರುಷತರ ಶರಭ ರಭಸಾತಿಗಹನ ಗಹನಪರೀತ ಭೂತಶೈಳದ ಸಮಿಾಪದ ತಾಪಸಾಶ್ರಮದೊಳ್ ತಾಪಸನಾಗಿರ್ದನಂ ಕಂಡೆಮೆಂದೊಡಾನಂದಮಂದಿರ ಹೃದಯನರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜನ ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ವಂದು—

ಉ॥ ದೇವ ದಯಾಳು ನೀನೆ ವಲಮಲ್ಲದೊಡುಗ್ರಮದಗ್ರಜನ್ಮನು ।
ದ್ಧ್ರೀವತೆಗಾರೊ ಸೂಕ್ತವಿಧಿಯಂ ನೆಱೆಮಾಡದೆ ಮನ್ನಿಪನ್ನರು ॥
ರ್ವೀವರರೆಂಬಿದಂ ಬಗೆದು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿಯೆ ಬಿನ್ನನಿಪ್ಪೆನೊ ।
ಳ್ದೀವುದದಾಗದೆನ್ನದೆನಿಯಾಮಮನಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವ ನೀಂ ॥ ೩೯ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ನಿಜಸಚಿವನ ವಚನವನವಧಾರಿಸಿ—

ಕಂ॥ ಏನೆನೆ ಮದಗ್ರಭವನವ ।
ಮಾನಾನಳ ದಗ್ಧನೆಂಬುದಂ ಭೌತಿಕನೆಂ ॥
ಬೀನೆವದಿಂದಱಿಪುತ್ತಂ ।
ತಾನಿರ್ದಂ ಭೂತನಗದೊಳೆಂದೆನಗೀಗಳ್ ॥ ೪೦ ॥

ಮಾನವನೊರ್ವಂ ಬಂದವ ।
ಮಾನಮನೆಯ್ದಿದನ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳ್ದನದ ॥
ರ್ಕಾನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಮನೋ ।
ಗ್ಲಾನಿಯನಪಹರಿಪೆನುಚಿತವಚನಾಮೃತದಿಂ ॥ ೪೧ ॥

ವ॥ ಎಂದೊಡರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ಮನೆಯೊಳಗಣ ಪಾವಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಕಳೆವಂತವನನೆತ್ತಿ ಕಳೆದಡೆ ನಿಮಗೇ ॥
ಕಿನಿತೊಂದು ಖೇದಮಾ ದು ।
ರ್ಜನನಿರೆ ಕೇಡಲ್ಲದೊಳ್ಪಿತೇನಾದಪುದೇ ॥ ೪೨ ॥

ಅವನನಪನೀತಿಭವನನ ।
ನವಿವೇಕದೆ ಪೋದ ಪಡಣಮಂ ತಲೆವಿಡಿವಂ ॥
ತೆವೊಲಱಿಸಿ ಪೋಪುದಿದು ಮಿ ।
ಱ್ತುವನಱಿಸಿಯೆ ಪೋಪ ತೆಱನನಱಿವುಗುಮಲ್ತೇ ॥ ೪೩ ॥

ಕಂ ॥ ಮತಿಗೆಟ್ಟವನಿರ್ದೆಡೆಗಱಿ ।
ಸಿ ತಿಂಬ ದೈವಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪಾಲಂಬಿಡುವಂ ॥
ತತಿ ಮೋಹದಿಂದೆ ಪೋದಡೆ ।
ಗತಿ ಕೆಡುಗುಂ ಪ್ರಾಣಬಾಧೆಯಕ್ಕುಮಮೋಘಂ ॥ ೪೪ ॥

ಒಡೆತನಮನಿತ್ತು ಹರ್ಷಮ ।
ನೊಡರಿಸಿ ಮುಂ ಪಡೆದ ಲೇಸದೇಂ ಪರಿಭವದಿಂ ॥
ಕಡುಮುಳಿಸು ತೊಡರ್ದ ಜಡನಿ ।
ರ್ದೆಡೆಗಳ್ಕದೆ ಪೋಗಿ ಪಡೆವುದೇನೆಮಗಱಿಪೈ ॥ ೪೫ ॥

ನೀತಿವಿದರ್ ನಿಮ್ಮಂದಿಗ ।
ರೀ ತೆಱದಿಂ ನುಡಿವುದಪನಯಂ ಮಗುಳ್ಚಿನ್ನೀ ॥
ಮಾತಂ ನುಡಿಯದಿರಿಂ ಪರಿ ।
ಭೂತನವಂಗನಿತಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸುಗುಂ ॥ ೪೬ ॥

ಕೆಳೆಯುಂ ಪಗೆಯುಂ ದುರ್ಜನ ।
ನೊಳನುತ್ತಮಂ ನೋಡೆ ದಲ್ ಶುನಕಂ ಕೂರ್ತುಂ ॥
ಮುಳಿದುಮಪಕಾರಮಂ ಮೊ ।
ಕ್ಕಳಮಾಗಿರೆ ನೆಕ್ಕಿ ಕರ್ಚಿ ಮಾಡದುದುಂಟೇ ॥ ೪೭ ॥

ವ ॥ ಅದು ಕಾರಣದಿನಾದುರಾತ್ಮನೆಂತುಂ ಪರಿಹರಣೀಯನಲ್ಲದೆ ಸ್ವೀಕರಣೀಯನಲ್ಲೆಂದು ಮಱುಮಾತು ಪುಟ್ಟದಂತು ಮುಟ್ಟೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಪಲತೆಱದಿಂ ನಯಮಂ ಕಲಿಸಿ ಕಳಿಪೆ ಮನಮಲ್ಲದ ಮನದಿಂ ಮನೆಗೆವಂದು—

ಮ ॥ ಅತಿಮೋಹಂ ಗತಿಯುಂ ಕರಂ ಕಿಡಿಕುಮೆಂಬೀ ಮಾತು ಕೈಗೂಡೆ ಸ ।
ನ್ಮತಿಹೀನಂ ಮರುಭೂತಿಯಗ್ರಭವನೊಳ್ ಮೆಯ್ವೆತ್ತ ದುರ್ಮೋಹ ಸಂ ॥
ಗತಿಯಿಂ ಮುಂದಣ ಜನ್ಮದೊಳ್ ಜನಿಯಿಪಾ ಹಸ್ತಿತ್ವದಿಂ ಮುನ್ನೆ ಮೂ ।
ರ್ಖತೆ ಬಂದಿರ್ದವೊಲಣ್ಣನಂ ತಿರಿಪಿ ತಪ್ಪುದ್ಯೋಗಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೪೮ ॥

ಕಂ ॥ ಆಸನ್ನ ಮೃತ್ಯುಗನಯಮೆ ।
ಲೇಸಾಗಿಯೆ ತೋರ್ಪುದಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೆ ಗುಣಾ ॥
ವಾಸಂ ಪತಿಪೇೞ್ದುದನಂ ।
ತಾ ಸಚಿವಂ ಮಱೆದಕಾರ್ಯದೊಳ್ ವರ್ತಿಪನೇ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಿರಿಪಿತಪ್ಪುಪಾಯಮಪ್ಪ ಬಗೆಯುನೆ ಬಗೆದು—

ಚಂ ॥ ಅಳಲಿರದಗ್ರಜಾತನ ವಿಯೋಗದೊಳಾಗೆ ಮನಕ್ಕೆ ಮೊಕ್ಕಳಂ !
ಪಳುಗಳಿದಿರ್ದ ತನ್ನ ಸಿರಿಯಂ ಮರುಭೂತಿ ಬಿಸುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದಂ ॥
ಕಳಿವವನಾವನೆಂಬಿನೆಗಮೊರ್ವನೆ ಕಪ್ಪಟಮುಟ್ಟು ನಟ್ಟಿರುಳ್ ।
ಘಳಿಲೆನೆಯೆರ್ದು ಪೋಗಿ ಪರಿದೆಯ್ದಿದನಾಗಳೆ ಭೂತ ಶೈಳಮಂ ॥ ೫೦ ॥

ಕಂ ॥ ವಸುವಿರಹಿತನಂಬರವಂ ।
ಬಿಸುಟೆಯ್ದಿದನಾತ್ಮ ಬಂಧುಚಕ್ರದೊಳಗಲ ॥
ರ್ವಸೆಯಸ್ತಸಮಯ ರವಿಯಂ ।
ತೆ ಸಚಿವನಾ ನಗಮನಪರಶೋಭಾಪರಮಂ ॥ ೫೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಗಿರೀಂದ್ರಮನೆಯ್ದೆವಂದು ತಾಪಸರೂಪಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸಹೋದರನ ವಿಳೋಕನದಿಂ ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮಾಗೆ ಮನ್ಯು ಮಿಕ್ಕಾ ಕಮಠಂಗೆ—

ಕಂ ॥ ನೀನಲ್ಲದೊಡೆನಗೇವುದೊ ।
ಭೂನಾಯಕನಿತ್ತಮಾತ್ಯಪದಮುದಱಿಂದಂ ॥
ನೀನಾದುದನಪ್ಪೆಂ ಪೆಱ ।
ತೇನಗ್ರಜ ನಿನ್ನದೊಂದು ಲೋಕಮೆ ಲೋಕಂ ॥ ೫೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮರುಭೂತಿ ಬಂದು ಕಾಲ್ಗೆಱಗೆ—

ಕಂ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಭವಮನೆನಗಳ ।
ವಲ್ಲದುದಂ ತನ್ನ ನೃಪತಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮ ॥
ತ್ತಿಲ್ಲಿಗಮಱಿಪಲ್ ಬಂದಂ ।
ನಿಲ್ಲದಿವಂ ಧೂರ್ತನೆಂದು ಮುಳಿಸಂ ತಳೆದಂ ॥ ೫೩ ॥

ಅಂತು ಮುಳಿದುಗ್ರತಪದಿಂ ।
ದಂ ತನಗಾಯ್ತುಗ್ರವೃತ್ತಿಯೆನೆ ಕಿಡಿಕಣ್ಣಿಂ ॥
ದಂತರದೆ ಸೂಸುತಂ ಭ ।
ಸ್ಮಾಂತರಿತ ಹುತಾಶನಂಬೊಲಿರ್ದಂ ಗೊರವಂ ॥ ೫೪ ॥

ಕೊಲ್ವ ಮುಳಿಸುಳ್ಳನಿನ್ನೇ ।
ಕೊಲ್ವನವಂ ಕ್ಷಮೆಯನೆನಿಸಿ ತಾಪಸಪಾಶಂ ॥
ಕಲ್ವೊತ್ತು ನಿಂದ ಕಮಠಂ ।
ಕಾಲ್ವಿಡಿದನ ತಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದಂ ಸೆಲೆಯನದಂ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೊಡೆವಡಲ್ ಪೋಗೆ ದೇಗುಲಂ ಮೇಲೆಗೆಡೆದುದೆಂಬ ನುಡಿ ನನ್ನಿಯಾಗೆ ತನ್ನ ತಲೆವೊಡೆಯಾಗಿರ್ದ ತಪಮನೊಡೆಯಿಕ್ಕುವಂತೆ—

ಕಂ ॥ ಪಾತಕನಿಕ್ಕಿದ ದೃಷದಭಿ ।
ಘಾತದೆ ನಿರ್ಘಾತಘಾತದಿಂ ಗಿರಿಶಿಖರಂ ॥
ಮಾತೇನೊಡೆವಂದದೆ ಮರು ।
ಭೂತಿಯ ತಲೆಯೊಡೆದು ನುಚ್ಚುನೂಱಾಯ್ತಾಗಳ್ ॥ ೫೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾರ್ತಧ್ಯಾನಾಧೀನಮಾನಸಂ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಂ ಮಾಡಿ—

ಮ ॥ ಧರಣೀಮಂಡನಮೊಪ್ಪುಗುಂ ಮಳಯದೇಶಂ ತನ್ಮಹೀಶ್ರೀಗೆ ಕುಂ ।
ಜರಶೈಳಂ ತೊಡವಂತದಕ್ಕೆ ತಿಳಕಂ ವೇಗಾವತೀಸಿಂಧುವಾ ॥
ಯೆರಡಕ್ಕಂ ಸಿರಿಸಲ್ಲಕೀಘನವನಂ ತನ್ನಂದನಕ್ಕಾದುದಾ ।
ಭರಣಂ ಬಬ್ಬರಿ ತತ್ಪ್ರಿಯಂ ಪೃಥುವಿಘೋಷಾಖ್ಯಾನ ಗಂಧದ್ವಿಪಂ ॥ ೫೭ ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆವೆತ್ತಾ ಕರಿಣಿಗಮಾ ।
ಕರಿಪತಿತಾಂ ವಜ್ರಘೋಷಮೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ॥
ಧರಿಯಿಸಿ ವಿವೇಕವಿರಹಿತ ।
ಚರಿತಂ ಮರುಭೂತಿ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಮಾದಂ ॥ ೫೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮರುಭೂತಿ ವಜ್ರಘೋಷಮೆಂಬ ನಾಗಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬಳೆಯುತ್ತ ಮಿರ್ದನತ್ತಲಾ ಭೂತಪರ್ವತದ—

ಕಂ ॥ ತಾಪಸರೆಲ್ಲರುಮನಘನ ।
ರೂಪನ ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶವೃತ್ತಿಯಂ ಕಂಡನುಜಂ ॥
ಗಾಪತ್ತಂ ಮಾಡುವವಂ ।
ಕೋಪಿಸಿದೊಡೆ ನಮುಗವಿೂಖಳಂ ಮಾಡದುದೇಂ ॥ ೫೯ ॥

ನಯಯುಕ್ತರಗ್ನಿವತ್ಸಾ ।
ಶ್ರಯಮೇವ ದಹಂತಿ ದುರ್ಜನಾ ಎಂಬುದನಾ ॥
ರಯದಿರಿಸಿದಂದು ನಮ್ಮ ।
ನ್ವಯಕಂ ಕೇಡಕ್ಕುಮಿವನನೀಗಳೆ ಕಳೆವೊಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗಾಳೋಚಿಸಿಯಾಕ್ರೂರಕರ್ಮನಪ್ಪ ಕಮಠನನವರು ಮಾರ್ದೆತ್ತಿ ಕಳೆಯೆ—

ಮ ॥ ಜಗತೀ ವಿಶ್ರುತ ದೇವಸಿಂಧು ಹಿಮವಚ್ಛೈಳಾಗ್ರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಯುಂ ।
ಪುಗುವಂತಾದಮುಸೇವ್ಯಮಾದ ಲವಣಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ಪೊಕ್ಕನಾ ॥
ಕುಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತನೆನಿಪ್ಪನುತ್ತಮಕುಲ ಪ್ರೋದ್ಭೂತನಾಗಿರ್ದಡಂ ।
ಪುಗುಗುಂ ನೀಚರನೆಂಬಿನಂ ಕಮಠನುದ್ಯತ್ಕ್ರೋಧರಂ ವ್ಯಾಧರಂ ॥ ೬೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬೇವಿನಮರನಂ ಕೈಪೆಸೊರೆ ಪೊರ್ದುವಂತೆ—

ನಿಜಾಚಾರಂ ನಿಜಾಚಾರರಪ್ಪ ।
× × × × × × ॥
× × × × × × ।
× × × × × × ॥ ೬೨ ॥

ಚಂ ॥ ಶಬರರೊಳೊಂದಿವೂರನಿರಿವಲ್ಲಿ ನಿಶಾತ ಶತಾಸ್ತ್ರಘಾತದಿಂ ।
ದವಿರಳ ರಕ್ತಧಾರೆ ನಿಜಕೋಪದವೋಲ್ ಪೊರಪೊಣ್ಮೆ ಜೀವನಂ ॥
ತವುತರೆ ಪಾಪಕರ್ಮ ಕಮಠಂ ಗಜಭೂಷಣ ವಜ್ರಘೋಷನು ।
ದ್ಭವಿಸಿದ ಸಲ್ಲಕೀವನದೊಳಾದನವಂ ವಿಷಕುಕ್ಕುಟೋರಗಂ ॥ ೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮರುಭೂತಿಯುಂ ಕಮಠನುಂ ವಾರಣಮುಂ ಕುಕ್ಕುಟೋರಗನುಮಾಗಿ ಬಳೆಯುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಮ ॥ ಕಿಱಿಯಂ ಭಂಗಿಸೆ ಸಿಂಗಮನ್ಯಮೃಗಮಿಲ್ಲಂ ಭೀತಿಗೊಳ್ವಂತೆ ಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ ಭಂಗಿಸೆ ವಜ್ರವೀರನೃಪನಂ ಮೇಲಾದರುಳ್ಳಳ್ಕಿ ಭೂ ॥
ವರರಾತ್ಮೀಯ ಪದಾರವಿಂದಮನೆ ಬಂದಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ।
ತರವಿಂದಾ ಮಹರಾಜನಾಂತನವನೀ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ॥ ೬೪ ॥

ಉಪೇಂದ್ರವಜ್ರಂ ॥ ನಿರಂತರ ಶ್ರೀ ಹೃದಯಾರವಿಂದಂ ।
ಸರಸ್ವತೀ ಚಾರುಮುಖಾರವಿಂದಂ ॥
ನರೇಶ್ವರಾರಾಧ್ಯ ಪದಾರವಿಂದಂ ।
ವಿರಾಜಿಸಿರ್ದಂ ವಿನುತಾರವಿಂದಂ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯನೇಕಚ್ಛತ್ರಮಂ ಮಾಡಿಯಾಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪವಿತ್ರಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಚಂ ॥ ತಿಳಿಯೆ ಜಳಾಶಯಂ ತೊಳಗಿ ತೋಱೆ ದಿಗಂಬರ ರಾಜಹಂಸ ಸಂ ।
ಕುಳಮಿತರಾರ್ಥಯುಕ್ತಸಮಯಂ ಕರಮೇಳಿದವಾಗೆ ಭವ್ಯನಿ ॥
ರ್ಮಳಮುಖ ಪುಂಡರೀಕಮಲರ್ದೊಪ್ಪೆ ಶರತ್ಸಮಯಪ್ರಭಾವಮು ।
ಜ್ವಳಿಸಿ ಜಿನೇಂದ್ರರುಂದ್ರಸಮಯಾನುಗಮಾಯ್ತು ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೬೬ ॥

ಕಂ ॥ ಜಳದಂಗಳ ಮಳಿನತೆಯಂ ।
ಕಳೆದುದು ನಿಜದಿಂದಮೆನೆ ಜಳಾಶಯ ಜಳದಾ ॥
ಮಳಿನತೆಯಂ ಕಳೆದುದಿದ ।
ತ್ತಳಗಮೆ ಪೇೞೆನಿಸಿ ವಿಮಳಮಾದುದು ಶರದಂ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಸಮುನ್ನತ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಸಕಳಜನಮನೋಹರಮಾಗಿರ್ದ ಶರತ್ಸಮಯದೊಳಮರರಮಣಿಯರಂ ಪರಿಹಾಸಂ ಮಾಱ್ಪ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ಬೆರಸರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜಂ ದಿವಿಜರಾಜವಿಭವದಿಂ ದಿವಿಜವಿಮಾನದ ಸಿರಿಯನಧಃಕರಿಸುವುತ್ತುಂಗ ಸಪ್ತತಳ ಪ್ರಾಸಾದ ಪರಾಂಗಣದೊಳಿರ್ದು ಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ—

ಕಂ ॥ ಜನನಾಥನ ನಯನಾನಂ ।
ದನಮಂ ಜನಿಯಿಸಿತು ಜಳದಜಂ ವಿಶದಶರ ॥
ದ್ಘನಿತೇಂದುಕಾಂತಮಣಿ ಸಂ ।
ಜನಿತ ಪ್ರಾಸಾದ ಸುರುಚಿರ ಪ್ರಾಸಾದಂ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರೋದ್ಭವಮಲ್ತು ಜೈನರುಸಿರ್ವಂತಾರಯ್ಯೆ ಲೋಕಂ ಸಕ ।
ರ್ತೃಕಮೆಂಬಾ ಮತಮಂ ನಿರಾಕರಿಪವೋಲ್ ಪ್ರಾಸಾದಮಾಸಾದಿತಾ ॥
ಧಿಕಶೋಭಾಖಿಳಲಕ್ಷಣಂ ಜಳದಜಾತಂ ತೋಱೆ ತತ್ಸಾಮ್ಯಮಾ ।
ಗೆ ಕಳಾಸಿಂಧು ಜಿನೇಂದ್ರಮಂದಿರಮನಾದಂ ಮಾಡಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ ॥ ೬೯ ॥

ಕಂ ॥ ಬಟ್ಟಿಗೆವಲಗೆಯೊಳಾಗಳೆ ।
ದಿಟ್ಟಿಗೆ ನೇರ್ವಟ್ಟು ತೋಱೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಭೂಪಂ ॥
ತಿಟ್ಟಮಿಡಲ್ ಬಗೆವುದು ವಿಧು ।
ತೊಟ್ಟನೆ ಕರಗಿದುದು ನೃಪತಿಯೆರ್ದೆ ಕರಗುವಿನಂ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಸಾರವೈಚಿತ್ರ್ಯಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ತಿಟ್ಟಮಿಟ್ಟಂತು ನಿಲೆ ಬೞಿಕಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಪರಿಭಾವಿಸೆ ಪೀನಪಯೋ ।
ಧರಾಳಿಯಿಂ ಪೊಳೆವ ಸೌಖ್ಯಮಿೂ ತೆಱದಿಂದಂ ॥
ಚಿರಮಲ್ಲದೆಂದು ಪೇೞ್ವಿಂ ।
ತಿರೆ ಪೀನಪಯೋಧರಾಳಿ ಕರಗಿದುದಲ್ತೇ ॥ ೭೧ ॥

ವಿಭ್ರಮವತಿಯ ರಮಿಸುಗುಮು ।
ದಭ್ರವಿಳಾಸಂ ನವೀನ ಯೌವನದೊದವೀ ॥
ಶುಭ್ರಾಭ್ರವಿಭ್ರಮದವೋಲ್ ।
ವಿಭ್ರಂಶಮನೆಯ್ದುದೇಂ ಕ್ಷಣಂ ನಿಂದಪುದೇ ॥ ೭೨ ॥

ಪೆಱರಾಪತ್ತಂ ಕಂಡುಂ ।
ತೊಱೆವರ್ ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯಂ ಸತ್ಪುರುಷರ್ ॥
ನೆಱೆ ತಮಗಾಪತ್ತಾದೊಡ ।
ಮೆಱಗುವವರ್ ವಿಷಯ ಸುಖಕದೇಂ ಸಾಸಿಗರೋ ॥ ೭೩ ॥

ಕಿವಿ ಕಣ್ ದಶನಂ ಮೊದಲಾ ।
ದವಯುವಮುಂ ಕರಗೆ ಮುಪ್ಪಿನೊಳ್ ವಿಷಯಸುಖ ॥
ಕ್ಕವಚರರಿತರರ್ ನರಪತಿ ।
ಯುವಚರ್ತಂ ಕರಗೆ ಮುಗಿಲದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಸ್ಸಾರಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪವಿಶಾರದಂ ಶಾರದ ನೀರದ ಸಂಚಳಾಕಾರ ವಿಳೋಕನ ಪ್ರಭೂತ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯ ಪರಾಯಣಂ ವಿಮಳಗುಣಾಧಾರಂ ಧವಳಾರವಿಂದ ದಂತರವಿಂದಮಹಾರಾಜನಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ವನಪಾಳಕನೋರ್ವಂ ಪಾ ।
ವನ ವನಸುರಭಿಪ್ರಸೂನ ಫಳಸಂಕುಳಮಂ ॥
ಜನಪತಿಗೋಲಗಿಸಿ ಪದಾ ।
ವನತಂ ಹಿತಸಮಧಿಕೋಕ್ತಿವಿದನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೫ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀ ನರಪಾಳ ನಿಸ್ತುಳಪುಣ್ಯಾದಿಸಪ್ರತಿಮರ್ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ।
ಖ್ಯಾನ ಮುನೀಶ್ವರರ್ ವಿಮಳಿನಾವಧಿಬೋಧ ವಿಲೋಚನರ್ ನವೋ ॥
ದ್ಯಾನ ವನಕ್ಕೆ ವಂದು ನೆಲಸಿರ್ದರೆನುತ್ತಿರೆ ಬೇಗದಿಂ ನಿಜಾ ।
ಸೀನ ಗಜಾರಿವಿಷ್ಟರದಿನೆರ್ದವರಿರ್ದೆಡೆಯುತ್ತಲರ್ತಿಯಿಂ ॥ ೭೬ ॥

ವ ॥ ಸಪ್ತ ಪರಮಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊರ್ದುವುದರ್ಕೀವುದೇ ಕಾರಣಂಗಳೆಂದು—

ಕಂ ॥ ಕೇಳೇಬಿಡಿಯಂ ಧಾತ್ರೀ ।
ಪಾಳಂ ನಡೆದೆಱಗಿ ಮುನಿಗೆ ನಿರ್ಮಳಗುಣ ಭೂ ॥
ಷಾಳಿಗಳನೆ ಧರಿಯಿಸಿ ವನ ।
ಪಾಳಂಗಿತ್ತಂ ನಿಜಾಂಗಚಿತ್ರಮನಾಗಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ತಾನಱಿಸಿ ಪೋಗಲಿರ್ಪ ನಿ ।
ಧಾನಮೆ ತನಗಿದಿರ್ಗೆ ವಂದುದೆಂಬುತ್ಸವದಿಂ ॥
ದಾನಂದಭೇರಿಯಂ ಭ ।
ವ್ಯಾನಂದಂ ನೆಗೞೆ ಪೊಯ್ಸಿದಂ ವಸುಧೇಶಂ ॥ ೭೮ ॥

ಲಬ್ಧಿವಶದಿಂದೆ ಸಂಸಾ ।
ರಾಬ್ಧಿಯನಾನೀಸಲೆಂದು ಬಗೆದಾರೆ ಸಮಾ ॥
ರಬ್ಧಮನೆ ತೀರ್ಚಲೆಂದು ಗು ।
ಣಾಬ್ಧಿಗಳಾಯಾನಪಾತ್ರದಂತೇ ಬಂದರ್ ॥ ೭೯ ॥

ಉ ॥ ಎಂದು ನರೇಂದ್ರನಿಂದ್ರನ ವಿಳಾಸಮನೇಳಿಪ ಲೀಲೆಯಂದಮಂ ।
ಪೊಂದಿ ಸಮಸ್ತಧಾರ್ಮಿಕ ಜನಂ ಬೆರಸಾ ಮುನಿಪಾದ ಸೇವೆಯೊಳ್ ॥
ಸಂದಿರೆ ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿ ಶುಕಕೋಕಿಳ ಭೃಂಗಕಳಸ್ವನಂಗಳಿಂ ।
ಕುಂದದ ಶೋಭೆಯಂ ತಳೆದ ನಂದನಮಂ ಮುದದಿಂದಮೆಯ್ದಿದಂ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವಂದ ಮುನೀಂದ್ರನ ಬರವಿಂ ತನ್ನ ಜನ್ಮದಂದದಿಂ ಸಫಳಮಾದ ನಂದನವನಶ್ರೀಯಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಅತುಳ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಹ್ವಯ ।
ಯತಿಚರಣಾಂಬುರುಹ ಸೇವೆಯಭಿಮತ ಫಳಮಂ ॥
ಚತುರರ್ಗೆ ಕುಡದೆಯೆ ವನ ।
ಸ್ಪತಿಗಂ ಪಡೆದಿತ್ತುವೆಂದೊಡಭಿಮತ ಫಲಮಂ ॥ ೮೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪಾವನ ವನಮಂ ಪೊಗೞ್ವ ನೆವದಿಂದವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಮುನಿ ಜನ ಪ್ರಾರ್ಥನಮಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಪವಿತ್ರಂ ಬರೆ—

ಚಂ ॥ ಮಿಸುಪ ಶಿಳಾತಳಂ ನೆಗೞ್ದ ಕೇಸರಿವಿಷ್ಟರಮಾಗೆ ಪಲ್ಲವೋ ।
ಲ್ಲಸಿತಮಶೋಕಭೂರುಹಮಶೋಕಮಹೀರುಹಮಾಗೆ ಚೆಲ್ವುವೆ ॥
ತ್ತಸದೃಶ ನಂದನಂ ಸಮವಸೃತ್ಯವನೀತಳಮಾಗೆ ಯೋಗಿರಂ ।
ಜಿಸಿದನಗಾಧ ಬೋಧನಿಧಿಯಪ್ಪ ಜಿನೇಶ್ವರನಿಪ್ಪಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ॥ ೮೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರಂಜಿಸುವಕ್ಷೂಣಗುಣನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ಮುಮುಕ್ಷುವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಬಂದಪ್ರತಿಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು—

ಕಂ ॥ ಮುನಿಪದಮಂ ಭಕ್ತಿಭರಾ ।
ವನತಂ ಜಲಗಂಧ ಕಳಮ ತಂಡುಳಪುಷ್ಪಾ ॥
ಶನದೀಪಧೂಪಫಲದಿಂ ।
ಜನಪತಿ ಪೂಜಿಸಿದನಖಿಳ ಸುಖಸಾಧಕಮಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಧವಳಾಕ್ಷತಹರಿಚಂದನ ।
ನವಗಂಧದೊಳಲರೊಳೆಱಗದೆಱಗಿದವು ಯತಿ ॥
ಪ್ರವರ ಪದಾಂತಿಕದೊಳ್ ಮಧು ।
ನಿವೃತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿದಂದದಿಂ ಮಧುಪಂಗಳ್ ॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಮುನಿರಾಜಹಂಸನಂ ರಾಜಹಂಸಂ ಪೂಜಿಸಿ ತತ್ಪದಪಯೋಜಾಸನ್ನ ಪ್ರದೇಶದೊಳಾಸನ್ನಭವ್ಯಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕರಕಮಲಯುಗಂಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ ॥ ಜೀವಾದಿ ದ್ರವ್ಯಪದಾ ।
ರ್ಥಾವಳಿ ತತ್ವಸ್ವರೂಪಮಂ ದರ್ಶನಮಂ ॥
ಶ್ರಾವಕಯತಿಧರ್ಮಮನಘು ।
ದಾವಾನಳಮಂ ಸಮಸ್ತಸುಖಸತ್ಫಳಮಂ ॥ ೮೫ ॥

ಬೆಸಗೊಳೆ ನರಪತಿ ಯತಿಪತಿ ।
ಬೆಸಸಿದನತಿವಿಶದದಶನವಿಸರಾಂಶು ದಯಾ ॥
ರಸಮುಚ್ಚಳಿಸಿದಪುದು ಹೃದ ।
ಯಸರೋವರದಿಂದಮೆನಿಸಿ ಸೊಗಯಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೮೬ ॥

ಮುನ್ನಮೆ ವಿರಾಗತಾಸಂ ।
ಪನ್ನನನಾ ಮುನಿಪ ತಿಳಿಪುವುದು ಬೆಳಗುವವೋಲ್ ॥
ಕನ್ನಡಿಯಂ ಪದೆಪಿಂ ವ್ಯ ।
ತ್ಪನ್ನನನೋದಿಸುವ ತೆಱದಿನಾದುದು ಸುಗಮಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತತ್ವವಿದಂ ತತ್ವಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣಮಂ ಮಾಳ್ಪುದುಮಪಗತ ಪದಾರ್ಥಸಂಶಯತಪಸ್ಸಮೂಹಾಶಯ ಕುಶೇಶಯಂ ವಿಕಾಸವಿಳಾಸಭಾಸುರವದನಾರ ವಿಂದನರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜನನಂತರಂ ಶಾಂತರಸಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತಂಗೆ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಕಾಂತಗುಣನೆರ್ದು ಪೋಗಿ ಕ ।
ರಂ ತಡೆದಂ ಸಚಿವನೇಕೆ ತಡೆದನದೆಲ್ಲಿ ॥
ರ್ದಂ ತಿಳಿಪಿಮೆಂದೊಡಾಪ್ರ ।
ಶ್ರಾಂತಮನಱಿದವಧಿಬೋಧದಿಂ ಯತಿ ಪೇಳ್ದಿಂ ॥ ೮೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪೇೞಲೊಡಮದುವೆ ಧಾತ್ರೀ ।
ಪಾಳನ ವೈರಾಗ್ಯಮಪ್ಪುದಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸೆ ತ ॥
ಚ್ಛೀಳನಿಧಿ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಘು ।
ಜಾಳಮನಳಱಿಸುವ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಳೆವಾರ್ಪಿಂ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನಂ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ತನ್ನೋರ್ವನ ದೆಸೆಯಿಂದಾ ।
ದಂ ನೆರಪಿದ ದುರಿತಬಂಧಮಂ ಗೆಲಲರಿದೋಂ ॥
ಇನ್ನೆಂತಖಿಳ ಪರಿಗ್ರಹ ।
ದಿಂ ನೆರಪಿದ ದುರಿತಬಂಧಮಂ ವಿಭು ಗೆಲ್ವಂ ॥ ೯೦ ॥

ಎಂತುಂ ರಾಜ್ಯಮನಱಿವ ನೃ ।
ಪಂ ತೊಱೆಯಲೆವೇೞ್ಕುಮನುಭವಿಪ ಕಾಲದೊಳಂ ॥
ಚಿಂತೆಯನೊದವಿಸುವುದು ರಾ ।
ಜ್ಯಾಂತಂ ನರಕಂ ದಲೆಂಬ ನುಡಿಯುಂಟದಱಿಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಮನಭೋಜ್ಯಮಂ ಸಚ್ಚರಿತಂ ಪರಿಹರಿಪಂತೆ ಪರಿಹರಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ನರಪತಿ ನಿಜಸಂಪದಮಂ ।
ನರೇಂದ್ರನೆಂಬಗ್ರನಂದನಂಗಾನಂದಂ ॥
ಬೆರಸಿತ್ತಂ ಮಂಗಳತೂ ।
ರ್ಯರವದೊಡನೆ ತೀವೆ ನಿಜಯಶಂ ದಶದಿಶೆಯಂ ॥ ೯೨ ॥

ಭೂರಾಜ್ಯಂ ತನುಜರ್ಗೆ ತ ।
ಪೋರಾಜ್ಯಂ ತಮಗೆ ಯೋಗ್ಯಮೆಂಬವಸರಮಂ ॥
ಭೂರಮಣರ್ ಮುಂ ಕಲಿಪದೆ ।
ಚಾರುಗುಣರ್ ನೆಗೞ್ವರೇನವರ್ ಪರಿಣತರೋ ॥ ೯೩ ॥

ಒದವಿದ ನಿಜರಾಜ್ಯ ಪರಿ ।
ಚ್ಛದಮಂ ಭೋಗಿಸದೆ ಜೀರ್ಣಮೆನಿಸಿದುದಂ ಪ್ರ ॥
ಚ್ಛದಮಂ ಬಿಸುಡುವ ತೆಱದಿಂ ।
ದುದಾತ್ತಮತಿ ಬಿಸುಟನೇಂ ಮಹಾತ್ಮನೊ ಮಹಿಮಂ ॥ ೯೪ ॥

ಜೊಕ್ಕಳನೆನಿಪಂ ನಿಜವಧು ।
ಮಕ್ಕಳು ವಡೆದಂದು ಭೋಗಿಸಲ್ವೇಸಿಯೆ ಪಿಂ ॥
ತಿಕ್ಕುವ ತೆಱದಿಂದಂ ಪಿಂ ।
ತಿಕ್ಕಿದನಾ ರಾಜ್ಯವನಿತೆಯಂ ತತ್ವವಿದಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಈ ತೆಱದಿಂ ತನ್ನುಪಮಾ ।
ತೀತ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಗುಣಮನಱಿವವರ್ಗಳ್ ಸಂ ॥
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆ ಪೊಗೞೆ ದುರಿತಾ ।
ರಾತಿಯುನವಯುವದೆ ಗೆಲ್ದು ಬಗೆಯನೆ ಬಗೆದಂ ॥ ೯೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಗೆದು—

ಕಂ ॥ ಜ್ಞಾನಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ದುರಿ ।
ತಾನಳ ದಳನಾಂಬು ವಿಮಳಚಾರಿತ್ರಂ ಸು ॥
ಧ್ಯಾನಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಱಿಂ ।
ನೀನೆ ಕೃತಾರ್ಥನೆ ಮುನೀಂದ್ರ ನಿರ್ಜಿತತಂದ್ರಾ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಗುಣಾರ್ಥಿ ತನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಿದ ಗುಣನಿಧಿಗಳಂ ಪೊಗೞ್ದು—

ಕಂ ॥ ನಿಧಿಗಂಡು ಬರಗುಗರ್ಚುವ ।
ನಥಮನೆನಿಕ್ಕುಂ ಗಡಖಿಳ ಸುಖದಾಯಿ ತಪೋ ॥
ನಿಧಿ ನಿನ್ನಂ ಕಂಡೆನಹಿತ ।
ವಿಧಿಗೊಡರಿಪೊಡಾನುಮಧಮನೆನಿಸೆನೆ ಪೇೞಿಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ದೀಕ್ಷೆಯನೀವುದೆನುತ್ತೆ ಮು ।
ಮುಕ್ಷುಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಪತಿ ಮಹಾವ್ರತಮಂ ಬೋ ॥
ಧೇಕ್ಷಣನಿತ್ತನಹಿಂಸಾ ।
ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತಮನತುಳವಿಧಿರಕ್ಷಿತಮಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಮೆನಿಪ ದಿಗಂಬರ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು—

ಉ ॥ ಮೂಲಗುಣೋತ್ತರೋತ್ತರ ಗುಣೋತ್ತರ ಸದ್ಗುಣದೊಳ್ ಮುನೀಶ್ವರಂ ।
ಶೀಲ ಸಮನ್ವಿತಂ ನೆರೆದು ಪನ್ನೆರಡುಂ ತಪಮುಯ್ದು ಸಂಯುಮಂ ॥
ಮೇಳಿಸೆ ತತ್ವಭಾವನೆಯೊಳಾವಗಮುದ್ಯತನಾಗಿ ಕರ್ಮ ನಿ ।
ರ್ಮೂಳನ ಧರ್ಮತತ್ಪರತೆಯುಂ ತಳೆದಂ ವಿಜಿತಾಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲಮನಾಗಮ ।
ಶಿಕ್ಷಣದಿಂ ಕಳೆದು ಬೞಿಕೆ ಕಳೆದಂ ಗುಣಸಂ ॥
ರಕ್ಷಣ ಕಾಲಮನಖಿಳ ವಿ ।
ಚಕ್ಷಣರಂ ಮಾಡೆ ಶಿಷ್ಯರಂ ಮುನಿತಿಳಕಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಳೆದು—

ಮ ॥ ಬುಧಸಂಪೂಜಿತ ದರ್ಶನೂರ್ಜಿತ ತಪೋವಿಜ್ಞಾನ ಶುಂಭದ್ದ್ವಯಾಂ ।
ಬುಧಿ ಚಾರಿತ್ರಮೆನಿಪ್ಪ ನಾಲ್ಕು ತೆಱನಪ್ಪಾರಾಧನಾ ರೂಪಸ ॥
ದ್ವಿಧಿಯಂ ನಿರ್ಮಳನೊಲ್ದು ತಾಳ್ದೆ ಸುಜನಸ್ತುತ್ಯಂ ಗುಣಪ್ರತ್ಯಯಾ ।
ವಧಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಯತೀಂದ್ರನೊಳ್ ಸಕಳರೂಪದ್ರವ್ಯ ಸಂಧ್ಯಾಪಕಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಫುರಿತಾವಧಿಬೋಧದಿನಾ ।
ಯುರವಧಿ ಪನ್ನೆರಡು ಬರಿಸಮೆಂದಱಿದು ಗುಣಾ ॥
ಭರಣಂ ಸಲ್ಲೇಖನೆಯಂ ।
ನಿರಂತರಂ ಮಾಳ್ಪಕಾಲಮೆನಗಿದೆನುತ್ತಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಮ ॥ ಕ್ರಮದಿಂ ದೀಕ್ಷೆ ಸುಶಿಕ್ಷಣಂ ಸ್ವಗುಣಪೋಷಂ ಕೂಡೆ ಶುದ್ಧೋಪಯೋ ।
ಗಮನೆಯ್ದಲ್ಕೆ ಶುಭೋಪಯೋಗಮನದಂ ತನ್ನಗ್ರ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ರಾ ॥
ಜ್ಯಮನಾತ್ಮೀಯ ಸುತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತೆಱದಿಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂ ।
ಯಮರಾಜಂ ಪರಿಹಾರಶುದ್ಧಿಯನುರುಶ್ರೀಸಿದ್ಧಿಯಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಕಂ ॥ ದುರಿತ ಪರಿಹಾರಕರಮಂ ।
ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ ಸಂಯಮಮನಾಮುನಿಪಂ ॥
ಧರಿಯಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥೋ ।
ತ್ಕರಮಂ ಸುಖಕರಮನೊಸೆದು ಬಂದಿಸಿ ಬೞಿಯಂ ॥ ೧೦೫ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀ ದೊರೆವೆತ್ತ ತೀರ್ಥಕರನಷ್ಟವಿಧಾತುಳ ಕರ್ಮಬಂಧಮಂ ।
ಭೇದಿಸಿ ಮುಕ್ತಿವೆತ್ತೆಡೆಯನುತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಿ ಸಂ ॥
ಪಾದಕಮಂ ಸಮಸ್ತಜನ ಸಮ್ಮೊದ ಸಾಧಕಮಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ ।
ಮ್ಮೇದಗಿರೀಂದ್ರಮಂ ಮಣಿವಿನಿರ್ಮಿತ ನಿರ್ಮಳ ಜೈನ ಹರ್ಮ್ಯಮಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ವ ॥ ವಂದಿಸಿ ಮುನೀಂದ್ರಂ ಬರುತ್ತಮಿರೆ—

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಿಭುತಂತ್ರಗುಪ್ತನತಿನಿರ್ಮಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೆಂ ।
ಬಾವರ ಸಾರ್ಥನಾಥರುರುಮಾರ್ಗಪರಿಶ್ರಮದಿಂದೆ ಬಂದುವೇ ॥
× × × × × × ।
× × × × × × ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಾ ಶಾಂತಾತ್ಮರಂ—

ಕಂ ॥ ಸಾರ್ಥಾಧಿಪತಿಗಳತಿಶಯ ।
ತೀರ್ಥಮೆ ತಮ್ಮಿದಿರ್ಗೆವಂದುದೆಂದನುಪಮ ಪು ॥
ಣ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಮಳಚರಿತ್ರ ಕೃ ।
ತಾರ್ಥರನೊಲವಿಂದೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿದರವರ್ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ವಂದಿಸಿ—

ಮ ॥ ಇತತಾನೂನಜದತ್ಕಿಕಾಪಗೆಯು? ಸೇವಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಚತು ।
ರ್ಗತಿ ಸಂಸಾರ ಪರಿಭ್ರಮಂ ಸುಗಮಮಿಂಯೋಗೀಂದ್ರರುಂದ್ರಾಚಳೋ ॥
ತ್ಥಿತ ವಾಕ್ಯಾಮೃತ ಪೂರ್ಣಸಿಂಧು ಕಳೆಗುಂ ಕೇಳ್ದಂದೆನುತ್ತಂ ಸಮು ।
ನ್ನತ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಪತಿಗಳ್ತಾಮರ್ಥಿಯಂ
ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೧೦೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತವರ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ವಿಶೇಷಮಂ ಕಂಡು—

ಕಂ ॥ ಮದವಜ್ರಘೋಷಗಜಮಂ ।
ವಿದಿತಂ ತಿಳಿಪಲ್ಕೆ ಪೂರ್ವರಂಗಮಿದೆಂಬಂ ॥
ದದೆ ತಿಳಿಪುತ್ತಿರ್ದರ್ನವ ।
ಪದಾರ್ಥತತ್ವಸ್ವರೂಪರಾ ಯತಿಪತಿಗಳ್ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂ ಶ್ರವಣರಮಣೀಯಮಾಗೆ ಶ್ರವಣಾಗ್ರಣಿಯೇಕಾಗ್ರದಿಂ ಕೇಳ್ವ ಶ್ರಾವಕನಿಕಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ—

ಕಂ ॥ ಕುಂಜರಶೈಳಂ ತನ್ನಿಂ ।
ದಂ ಜಗದೊಳ್ನೆಗಟ್ಟುದೋ ಪೆಸರಿನೆಂಬವೊಲೇಂ ॥
ರಂಜಿಸಿ ಬಳೆಯುತ್ತಿರ್ದುದೊ ।
ಕುಂಜರಮಾ ವಜ್ರಘೋಷನಾಮಸುಧಾಮಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ಸಲೆಪೋತ ಚಿಕ್ಕ ಸುಲಲಿತ ।
ಕಳಭಜವನ ಕಾಂತರೂಪ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮು ॥
ಜ್ವಳಯೋಧ ಯೋಧತರ ಕೃಶ ।
ಬಳಹೀನಸ್ಥವಿರ ವೃದ್ಧಮೆಂಬಿವುದಶೆಗಳ್ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತೊಗೆದು ಸೊಗಯಿಸುವ ದಶವಿಧ ದಶೆಗಳೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಜವನಮೆನಿಸಿರ್ದ ನಿಜದಶೆ ।
ಜವನನಧಃಕರಿಸೆ ವಿಳಯಜಳಧರಕುಳ ಭೈ ॥
ರವರವಮನಿಳಿಸೆ ದೃಢಘನ ।
ರವರಭಸಂ ಕಣ್ಗೆವಂದುದಂದು ಗಜೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಕಮನೀಯಕಾಯಮುಚ್ಛ್ರಯ ।
ಸಮಹಸ್ತಾಯತ್ತಮಖಿಳ ಶುಭಲಕ್ಷಣಮು ॥
ತ್ತಮ ಭದ್ರಜಾತಿಜಾತಂ ।
ಸಮಸರ್ವಾಂಗಾತಿಸುಂದರಂ ಪ್ರೌಢದಶಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀವರಸಲ್ಲಕೀವನದ ಪಲ್ಲವಮಂ ನಲವಿಂದೆ ಮೇದು ರಾ ।
ಜೀವಪರಾಗಪುಂಜ ಪರಿಪಿಂಜರಿತೋರುತರಂಗಸಂಗವೇ ॥
ಗಾವತಿಯಂಬುಪಂ ಕುಡಿದು ನಂದನಚಂದನ ಕುಂಜರಾದ್ರಿ ಕುಂ ।
ಜಾವಳಿಯೊಳ್ವಿಹಾರಿಸಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದು ಗಂಧಸಿಂಧುರಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ಚಂ ॥ ಕದುಪಿನ ಚಿಕ್ಕಪೋತ ಕರಿಣೀಗಣಮಂ ನವಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ।
ಮುದದೊಳೆ ಮುನ್ನೆ ಮೇಯಿಸಿ ಬೞಿಕ್ಕದು ಮೇದು ನದೀಜಲಂಗಳಂ ॥
ಪದಪಿನೆ ಮುನ್ನಮೂಡಿಸಿ ಬೞಿಕ್ಕೊಲೆದೂಡಿ ಪೊದಟ್ಟಿ ಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ।
ಮದಕರಿ ಮುನ್ನೆ ಮೆಯ್ಯಿರಿಸಿ ತಾಂ ಬೞಿಕಿರ್ಪುದು ರಮ್ಯಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೬ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಕಸಿತ ಕನಕಾಂಬುರುಹಾ ।
ಧಿಕರೇಣುಕರೇಣು ಸೂಸೆ ಸಿಂಧುರಮೆನೆ ಮ ॥
ಸ್ತಕದೊಳ್ ರಂಜಿಸುತಿರೆ ಸಲಿ ।
ಲಕೇಳಿಯೊಳ್ ಲೀಲೆವಡೆದುದಾ ಶುಂಡಾಳಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಅತಿನಿಷ್ಠುರತರ ನಿಜ ಬೃಂ ।
ಹಿತಹತಿಯಿನೊಡೆಯೆ [ಸತ್ವರಂ] ವಿತತಕ್ಷಿತಿಭೃ ॥
ತ್ತತಿಯಂತಾ ಗಜಪತಿಗ ।
ನ್ವಿತಮಾದುದು ವಜ್ರಘೋಷಮೆಂಬಭಿದಾನಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಅತಿಚಿತ್ರಂ ಮರದಿಂ ತುಂ ।
ಗತೆಯಿಂ ಶುಭಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂ ಬಳದಿಂದ ॥
ಪ್ರತಿಮಾನಮೆನಿಸಿ ಮತ್ತಂ ।
ಪ್ರತಿಮಾನ ವಿರಾಜಮಾನಮಾ ಗಜರಾಜಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಳೆಯುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಾ ।
ಗೆ ವಿವಾಹಂ ತಿಳಕಮಿಟ್ಟವೋಲ್ತಿಳಕೆಯದೊ ॥
ಪ್ಪುವ ಕತ್ತುರಿಯಂ ತೊಡೆದಂ ।
ತೆವೊಲರ್ಧ ಕಪೋಳೆ ಪುಟ್ಟಿದುದು ಗಜಪತಿಯೊಳ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ನೀಳದ ಕಂಠಿಕೆಯಂ ಶುಂ ।
ಡಾಳ ಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ಚೆಲ್ವಂ ॥
ಪಾಳಿಸುತಿರ್ದುದು ಮಧುಕರ ।
ಮಾಳಾಶೋಭಿತಮದೋನಿಬಂಧಿತ ದಾನಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ಮ ॥ ನದಿಯೊಳ್ ನೀರಜಗಂಧಮಂತುದರದೊಳ್ಕಸ್ತೂರಿಕಾ ಗಂಧಮಂ ।
ಹೃದಯಾನಂದನ ನಂದನಾಂತರದೊಳುದ್ಯನ್ಮಾಳತೀ ಗಂಧಮಂ ॥
ಮದಗಂಧಂ ಗೆಲೆ ಗಂಧಚಾರಿಣಿಯಿನುನ್ಮತ್ತಾಳಿ ಸಂದೋಹ ಸ ।
ಮ್ಮದ ಸಂದಾರಿಣಿಯಿಂ ವಿರಾಜಿಸುತಮಿರ್ಕುಂ ವಜ್ರಘೋಷದ್ವಿಪಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ಕಂ ॥ ಕಟನಿಕಟೋತ್ಕಟ ಮದದಿಂ ।
ಪಟು ಮಧುಕರನಿಕರ ಮಧುರ ಮೂಕಾತರವಂ ॥
ಪಟು ಪಟಹಮೆನಿಸೆ ನೆರೆದು ಕ ।
ರಟ ಕರಿಣೀಗಣದ ಸೊಂಕಿನಿಂದೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಎಡೆಯುಡುಗದ ದಾನಿಗಿದ ।
ಕ್ಕಡೆಯೆಱಿಯದೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಣ್ಬ ಮಿಕ್ಕ ಗಜಂಗಳ್ ॥
ಪಡಿಯಪ್ಪುವೆ ಪೇೞೆಂಬವೊ ।
ಲೆಡೆಗಿಱಿದಳಿರುತಿಯಿನಾ ಗಜಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ಮಾತಂಗದಾನವಿಭವಂ ।
ಮಾತೇನೆನಿತರಿದದಾದೊಡಂ ಚೇತಸ್ಸಂ ॥
ಪ್ರೀತಿಯನತಿವಿಮಳತರವಿ ।
ಜಾತಿಗೆ ಮಧುಪವ್ರಜಕ್ಕೆ ಮಾೞ್ಪುದೆ ಸಹಜಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ಒದವಿದ ಮದಜಲದಿಂ ತೀ ।
ವಿದ ನಗದಿಡುಪುಗಳೊಳೆಯ್ದೆ ಮುೞುಗಿರೆ ಯಮುನಾ ॥
ಹ್ರದದೊಳ್ ಮುೞುಗಿದವೋಲ್ ತೋ ।
ರ್ಪುದು ನೋೞ್ಪಡೆ ನಾಡೆ ಚೆಲ್ವುವಡೆದು ಕರೀಂದ್ರಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ಎರಡುಂ ತಟಮಳಿಮಿಳಿತಂ ।
ಸರೋವರಂ ಸುರಿವ ಮದಜಲಂ ನದಿಯೆನೆ ಪು ॥
ಷ್ಕರವರಕರಪ್ರಣಾಳೀ ।
ಪರಿಕಳಿತಂ ನೆಱೆನೀಳಗಿರಿಗೆ ದೊರೆಯೆನಿಕುಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ಗಗನೋನ್ನತ ಗಜದ ಮದಂ ।
ತ್ರಿಗಂಡಗಳಿತಂ ಪ್ರವಾಹಮೆಸೆಗುಂ ಯಮುನಾ ॥
ಪಗೆಯುಂ ಗಂಗೆಯವೋಲ್ತ್ರಿಪ ।
ಥಗೆಯೆನಿಸಿ ತ್ರಿಪ್ರವಾಹಮಂ ತಾಳ್ದುವವೋಲ್ ॥ ೧೨೮ ॥

ಆ ವಜ್ರಘೋಷ ದಾನಾಂ ।
ಭೋವಿಸರ ಪಟುಪ್ರವಾಹ ಭರದಿಂದಂ ವೇ ॥
ಗಾವತಿಯೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ।
ಭಾವಿಸೆ ತತ್ಸಿಂಧು ತಳೆದುದೆನೆ ಪೊಗೞದರಾರ್ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಮದಗಂಧಕ್ಕನ್ಯವನ್ಯದ್ವಿರದನತತಿ ಬೆನ್ನಿತ್ತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿ ।
ಲ್ಲದೆ ಶಂಕೋದ್ರೇಕದಿಂದಂ ದೆಸೆಯ ಕಡೆವರಂ ಪೋದವಾಶಾಧಿನಾಥ ॥
ರ್ಗೆ ದಿಟಂ ವಾಹಂಗಳಾಗಿರ್ದಪುವೆನೆ ಪೆಱತೇಂ ವಜ್ರಘೋಷದ್ವಿಪೇಂದ್ರ ।
ಕ್ಕಿದಿರಾಂಪುನ್ಮತ್ತಹಸ್ತಿಪ್ರತತಿಯುಱಿಸುವಂದಿಲ್ಲ ದಲ್ನಾಡೊಳೆಲ್ಲಂ ॥ ೧೩೦ ॥

ಮ ॥ ಮದಗಂಧಂ ಪುದಿದಿರ್ದಕುಂಜರ ಕುಭೃತ್ಕುಂಜಕ್ಕೆ ವೇಗಾವತೀ ।
ನದಿಗುತ್ಪಲ್ಲವ ಸಲ್ಲಕೀವನಕೆ ವಶ್ಯೇಭಬ್ರಜಂ ಪೊರ್ದದಿ ॥
ಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿಃಪ್ರತಿಪಕ್ಷರಾಜ್ಯಪದದೊಳ್ತೇಜಸ್ವಿರಾಜಂ ಮನೋ ।
ಮುದದಿರ್ಪಂದದಿನಿರ್ಪುದಾ ವನಗಜಂ ನಾನಾವಿನೋದಪ್ರಿಯಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಚಂ॥ ಮದಜಳನೀಳಕಂಠ ಕಳಿತಂ ವಿಷಮಾನಳ ಭೀಮಲೋಚನಂ ।
ಪದನತದಾನವಾರಿಗಿರಿಶಂ ಗಿರಿಜಾತವಿನೂತ ಕೇಳಿ ಕ ॥
ಣ್ಗೊದವಿದ ಶೋಭೆಯಂ ಕುಡುತಮಿರ್ಪುದು ನಾಗಶಿರೋವಿಭೂಷಣಂ।
ವಿದಿತಗಜಾಸುರೇಂದ್ರನನೆ ಮರ್ದಿಸಲುಗ್ರನಿಭೇಂದ್ರನಾದವೋಲ್ ॥ ೧೩೨ ॥

ಕಂ॥ ಕ್ರೋಧಿನಿ ಸಮುಗ್ರತರ ಜಯ ।
ಬೋಧಿನಿ ದುರ್ವಾರ ವಾರಣಾಧಿಕ ಮದಸಂ ॥
ರೋಧಿನಿ ನಗಮೃಗನಿಕರ ವಿ ।
ರೋಧಿನಿ ಮದಲಕ್ಷ್ಮಿಯುದಯಿಸಿತ್ತಿಭಪತಿಯೊಳ್ ॥ ೧೩೩ ॥

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್,

ಕಂ॥ ಬಿಸುನೆತ್ತರೊಗೆಯೆ ರದಮಂ ।
ಬಿಸಮಂ ಕೀಳ್ವಂತೆ ಕಿೞ್ತು ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರಂ ॥
ಮುಸಕಮನಾಂತಿಭಕುಳಮಂ ।
ಮುಸಕಮನೊರಸುವವೊಲೊರಸುವುದು ನಿಜಕರದಿಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ವ॥ ಅಂತುದಯಿಸಿದ ಕ್ರೋಧಿನಿಯಂ ಕ್ರೋಧಾವಿಳಂ ಮತ್ತವರ್ತಿನಿಯೊಳತಿವರ್ತಿಯುಂ ಸಂಭಿನ್ನಮದಮರ್ಯಾದೆಯೊಳ್ ಮರ್ಯಾದೆಯುಂ ಮೀಱಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮದಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತನುಂ, ಯೌವನಮದಮದಿರೋನ್ಮತ್ತಚಿತ್ತನುಂ, ದ್ರವಿಣ ಮದಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತನುಮವಿವೇಕಮದನ ಕೋದ್ರವ ವಿದ್ರಾವಿತವಿವೇಕನುಮಪ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರನಂತಾ ಗಜರಾಜ ಕುಮಾರಂ ಮದಾಂಧಕಾರದಿಂ ಮುಂದುಗಾಣದನರ್ಥ ತತ್ಪರನಾಗಿ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ವಿಳಯಾಬ್ಧಿ ಕ್ಷೋಭಮುಜ್ಜೃಂಭಿತ ಸಕಳಮದ ಕ್ಷೋಭಮುದ್ದೀಪ್ತ ಕಾಳಾ।
ನಳನಾತ್ಮೀಯ ಪ್ರಕೋಪಂ ಪ್ರಳಯ ಸಮಯ ತೀವ್ರಾನಿಳಂ ವೇಗಮುಚ್ಛ್ರಂ॥
ಖಳಕಲ್ಪಾಂತಾಂತಕಂ ತಾನೆನೆ ಮುಸಗಿ ಜಗಂ ಭೀತಿಗೊಳ್ವಂತು ಭೂತಾ ।
ವಳಿಯಂ ಕೊಂದತ್ತು ರಕ್ತಾರ್ಣವ ಮೊಗೆವಿನೆಗಂ
ವಜ್ರಘೋಷದ್ವಿಪೇಂದ್ರ ॥ ೧೩೫ ॥

ಸ್ರ॥ ಕೋಡೊಳ್ಕೋಡೊತ್ತುತುಂ ದಂತಿಗಳನೆ ತಿಱಿಕಲ್ಲಾಡುವಂತಂಬರಕ್ಕೀ।
ಡಾಡುತ್ತುಂ ತುಂಗಶೈಳಂಗಳನೆ ಮೃಗಸಮೂಹಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳ್ದೀ॥
ಡಾಡುತ್ತುಂ ನೋಡಲಾರುಂ ನೆರೆವ ಸುಭಟರಿಲ್ಲೆಂಬಿನಂ ತನ್ನ ಕಾಯ್ಪಂ।
ನೀಡುಂ ನೀಡುತ್ತಮೆಯ್ತಂದುದು ಪವನಜವಂ
ರುಂದ್ರಗಂಧದ್ವಿಪೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೩೬ ॥

ಉ॥ ಪೆರ್ಚಿದ ಕೋಪದಿಂದೆ[ಬಿಡೆಕಿೞ್ತು] ಮಹೀರುಹಮಂ ಕಡಂಗಿ ಕೋ।
ಡುರ್ಚಿ ಮೃಗಂಗಳಂ ವನಗಜಂಗಳನೋವದೆ ಸೀಳ್ದು ನೀಳ್ದ ಕಾ॥
ಱ್ಕಿರ್ಚಿನ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ತವಿಸುತುರ್ವಿದ ತೀವ್ರತೆಯಿಂ ಮದಾಂಧನಾ।
ಸಾರ್ಥಮನೆಯ್ದಿವಂದುದು ಜಗಂ ಬೆದಱುತ್ತಿರೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರಂ ॥ ೧೩೭ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ಸಾರ್ಥಪತಿಗಳುಂ ಯತಿಪತಿಗಳುಮಿರ್ದ ಸಾರ್ಥಮನೆಯ್ದಿವಂದು,

ಚಂ॥ ಬೆದಱಿದ ಬಾಳವೃದ್ಧರನೆ ಬಾಯ್ವಿಡೆ ಬಾಯ್ವಿಡೆ ಸೀಳ್ದು ಪೋಬ್ದು ಬಂ।
ದದಿರದೆ ನಿಂದ ಬೀರರನೆ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ತಗ್ಗಿಗುಟ್ಟಿ ಲಾ॥
ಯದ ತುರಗಂಗಳಂ ತರದೆ ಗೋೞಿಡೆ ಗೋೞಿಡೆ ಕೋಡೊಳೆತ್ತಿ ಕ।
ಟ್ಟಿದ ಮದದಂತಿಯಂ ಬಿಡದೆ ಗೀೞಿಡೆ ಗೀೞಿಡೆ ಕೊಂದುದಾ ಗಜಂ॥೧೩೮॥

ಕಂ॥ ಏಕಾಶೀತಿವಿಧಂ ವಧೆ।
ಲೋಕಸ್ಥಿತಿ ಚತುರಶೀತಿಲೇಶ್ಯಪ್ರಮಿತಾ॥
ವ್ಯಾಕುಳ ಯೋಗಿಯ ಜೀವ।
ಕ್ಕಾಕಂಪಮನೀಯೆ ಕೊಂದುದಿಭಪತಿ ಪಲರಂ ॥ ೧೩೯ ॥

ಅನುಪಮ ಯೋಗೀಶ್ವರನವೊ।
ಲೆನಿತೊಳವು ಧರಿತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಚರಾಚರಮಂ॥
ತನಿತುಮನೊರ್ಮೊದಲೊಳೆ ನೆ।
ಟ್ಟನೆ ತನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನಮೆನಿಸಿ ಭಾವಿಸಿತು ಗಜಂ ॥ ೧೪೦ ॥

ರದನದೊಳೆರಡರೊಳಂ ಸು।
ತ್ತಿದ ಕರುಳ ಪಿಣಿಲ್ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡರ್ದೆೞಲ್ವ ಪೆಣಂ॥
ಮದಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಲೀಲಾಂದೋ।
ಳದ ಲೀಲೆಯನಾಂತುಗೊಂಡುದಾ ಶುಂಡಾಳಂ ॥ ೧೪೧ ॥

ಉ॥ ಅಂತು ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಕೊಲುತೆಯ್ದುವ ದಂತಿಯನಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ।
ಶಾಂತರಸಾಬ್ಧಿ ಕಂಡಿದಱಿನಪ್ಪುಪಸರ್ಗಮೆ ಪಿಂಗುವಂತೆವೋ॥
ರಂತೆ ಶರೀರ ಸನ್ಯಸನಮಿನ್ನೆಮಗೆಂದಿರೆ ಸಾರ್ಥನಾದರುಂ।
ಭ್ರಾಂತಿವಿಹೀನರಾ ತೆಱದೆ ನಿಶ್ಚಳರಾಗಿರೆ ಮಂದರಾದ್ರಿವೋಲ್ ॥ ೧೪೨ ॥

ಕಂ॥ ಅತಿನಿಷ್ಠುರತರ ವಾತಾ।
ಹತಿಗೆ ಪರಲ್ಪಾಱುವಂದದಿಂದಮದೇಂ ಪ॥
ರ್ವತಮುಂ ಪಾಱುಗುಮೇಯೆನೆ।
ಧೃತಧೃತಿಗಳ್ನಿಂದರಿತರರಿರದೋಡಿದೊಡಂ ॥ ೧೪೩ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಮೂವರುಮಜಯ್ಯಮನರ್ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಪುಯ್ಯಲಿಡೆಯಿಡೆಕ
ಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಲೆ,

ಕಂ॥ ಕೋಡಿನೊಳೊತ್ತುವೆನಿರ್ವರ।
ನೀಡಾಡುವೆನಿರದೆ ಕರದಿನೊರ್ವನನೆನುತಂ॥
ಕಾಡಾನೆ ಕಡುಪಿನಿಂ ಜನ।
ಮೋಡುವಿನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದುದಾ ಮೂವರುಮಂ ॥ ೧೪೪ ॥

ಮಾತೇಂ ರುಷಿವಧೆಗಂ ವಿ।
ಖ್ಯಾತೋತ್ತಮ ಜಾತಿಜಾತವಧಸಂಕ್ರೋಧಾ॥
ನ್ವಿತನೇಂ ಪೇಸುಗುಮೇಯೆನೆ।
ಮಾತಂಗಂ ಮುಳಿದು ಮುಟ್ಟಿವಂದತ್ತವರಂ ॥ ೧೪೫ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿಕುಂಜರ ನಾಮುಕ್ಕದು ।
ಮುನಿದೆಯ್ದುವ ತೆಱದಿನೆಯ್ದಿ ಘನಸತ್ವಂ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ಕಯ್ಯಿಕ್ಕಿರೆ ಬೆದಱಿ ।
ತ್ತನೆ ಪೆಱಮೆತ್ತಿರಿತು ವಿಸ್ಮಯಂ ಪುಟ್ಟುವಿನಂ ॥ ೧೪೬ ॥

ಮ॥ ಮುನಿವಕ್ಷಸ್ಥಿತಮಂ ಸ್ವಕೀಯ ಹಿತಮಂ ಶ್ರೀವತ್ಸವಿಖ್ಯಾತ ಲಾಂ।
ಛನಮಂ ತತ್ತ್ವವಿವೇಕಲೋಚನಮನಾತ್ಮಾತೀತ ಜನ್ಮಪ್ರಕಾ ॥
ಶನಮಂ ಸಚ್ಚರಿತೋಪದೇಶನಮನಾಗಳ್ ಕಂಡು ಕೈಕೊಂಡು ತಾ।
ನೆನಸುಂ ಶಾನ್ತಿಯನಪ್ರಮತ್ತನವೊಲೇನಿರ್ದತ್ತೊ ಮತ್ತದ್ವಿಪಂ ॥ ೧೪೭ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಮಹನೀಯಂ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಂ ಬಿಡೆ ಪಿಡಿದ ಮಹಾಮುದ್ರೆಯಂ ಕಂಡು ದುಷ್ಟ।
ಗ್ರಹಮೂದಂ ಶಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದುವ ತೆಱದರವಿಂದಾಖ್ಯಯೋಗೀಂದ್ರವಕ್ಷೋ॥
ನಿಹಿತ ಶ್ರೀವತ್ಸದಾ ಲಾಂಛನಮನೊಲವಿನಿಂ ಕಂಡು ಮೆಯ್ವೆತ್ತುದಂದು।
ರ್ವಹಿ ಕೋಪಾಟೋಪಮಂ ಬಿಟ್ಟೆಸೆದುದು ಶಮದಿಂ
ವಜ್ರಘೋಷದ್ವಿಪೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೪೮ ॥

ಚಂ॥ ರವಿರುಚಿಯಿಂದೆ ಬೆಂದಚಳಮಾಗಳೆ ನೀಳಘನಂಗಳಿಂದಮಾ।
ಱುವವೊಲುದಗ್ರಕೋಪವಶಮಾಗಳೆ ತೆತ್ತುಪಶಾಂತಮಾದುದೊ ॥
ಪ್ಪುವ ಕರಿ ಕಾಲಲಬ್ಧಿವಶದಿಂ ಕ್ಷಣದಗ್ಗಳಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪು ।
ಟ್ಟುವ ಪರಿಣಾಮಮುಪ್ಪದಿರದೆಂಬ ಜಿನೋಕ್ತಿಯೆ ಸತ್ಯಮಪ್ಪಿನಂ ॥ ೧೪೯ ॥

ಉ ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಂ ತಳದ ಶಾಂತರಸಂ ಕರೆಗಣ್ಮುವಂದದಿಂ ।
ದಂತರದಿಂದೆ ಸೂಸುತಿರೆ ಕಣ್ಬನಿ ಸಂಯತನಪ್ಪುದಕ್ಕಿದೋ ॥
ರಂತಿರೆ ಸೂಚಕಂ ಗಡೆನೆ ದುರ್ಮದಮಂ ಬಿಸುಟಾ ಮುನೀಂದ್ರಪಾ ।
ದಾಂತಿಕದಲ್ಲಿ ಬಂದೆಱಗಿದತ್ತುಪಶಾಂತಮನಂ ಮಹಾಗಜಂ ॥ ೧೫೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಭದ್ರಜಾತಿಜಾತ ರೂಪಧರರ ಪಾದಪಯೋಜಾತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭವದ ನಿಜಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬುದನಱಿದೆಱಗಿರ್ಪುದುಮದಱ ಮುನ್ನಿನ ತೀವ್ರತೆಯುಮಂ ಬೞಿಕ್ಕಾದುಪಶಮಭಾವಮುಮಂ ಕಂಡಿದು ಜಾತಿಸ್ಮರಣಪರಿಣತಮಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಾರ್ಥಪತಿಗಳ್ ಯತಿಪತಿಗಳ್ಗೆ—

ಕಂ॥ ಅವಧಿವಿಲೋಚನದಿಂದೆಸೆ।
ವವರ್ಗಳೆ ತಿರಿಕಂಗಳಪ್ಪುವಂ ತಿಳಿಪುಗುಮೆಂ ॥
ದವರ ಪರಿಣಾಮುಮಂ ಮಿ।
ಕ್ಕವರ್ಗಳ್ ತಿಳಿಗುಮೆ ವಿವೇಕವಿರಹಿತಮತಿಗಳ್ ॥ ೧೫೧ ॥

ಮಾತಂಗಂ ನಿಜತಿರ್ಯ।
ಗ್ಜಾತಿತ್ವಮನೀಗಳಿಂತೆ ಭವದಂಘ್ರಿಪಯೋ ॥
ಜಾತಪ್ರಸಾದದೊಳೆ ಬಿಡು।
ವೀತೆಱಿನಂ ಜಲಕನೆಮಗಮಱಿಪುಗುಮಲ್ತೇ ॥ ೧೫೨ ॥

ವ॥ ಎಂದದಱ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವಮಂ ತಿಳಿದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಬುದ್ಧಿಗಸಾಧ್ಯಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಮವಧಿಬೋಧದಿನವಗತ ವೃತ್ತಾಂತರಾಗಿ ನಾಗಪತಿಯಂ ತಿಳಿಪುವ ನೆವದಿಂದ ವರ್ಗಮುದಱತೀತ ಜನ್ಮಮಂ ಪ್ರಕಟಂ ಮಾಡಲ್ವೇಡಿ ಮುನಿಪತಿಗಳಾ ಕರಿಪತಿಗಿಂತೆಂದರ್,

ಕಂ॥ ಮಾತಂ ಕೇಳದೆ ಮುಂ ಮರು।
ಭೂತಿಯನೀತಿಯೊಳೆ ನಡೆದು ಪುಟ್ಟಿದೆ ತಿರ್ಯಜ್॥
ಜ್ಞಾತಿಯೊಳವಿವೇಕಮೆ ಸುಖ।
ಘಾತಕಮಱಿವೊಂದೆ ದೇಹಿಗಪ್ಪುದು ಸುಖದಂ ॥ ೧೫೩ ॥

ಒಂದಾರ್ತದಿನೊಗೆದಘದಿಂ।
ದಂ ದುರ್ಗತಿವಡೆದೆಯೆಂದೊಡವಿರಳ ಹಿಂಸಾ॥
ನಂದನದಿನಾರ್ತರೌದ್ರದಿ।
ನೊಂದುವ ದುಷ್ಕರ್ಮದಳವನಾರ್ಪವಣಿಸುವರ್ ॥ ೧೫೪ ॥

ಎನೆ ವಿನಯವಿನತವಿಭಪತಿ।
ಮುನಿಪತಿಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಲ್ ನೆ॥
ಟ್ಟನೆ ನಾಣ್ಚಿತಂತೆ ಸಜ್ಜನ।
ರ್ಗನುಚಿತವರ್ತನಮೆ ಲಜ್ಜೆಯಂ ಮಾೞ್ಪುದೆ ದಲ್ ॥ ೧೫೫ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ದಂತಿ ತಾಗಿ ಬಾಗುವಂದದಿಂದ ವರಪದಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಕೈಗಣ್ಮುವ ಕಣ್ಬನಿಯ ಪೊನಲೊಳೋಲಾಡುತ್ತಮಿರೆ ಕಾರುಣ್ಯರಸಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತಮುನಿಕುಂಜರಂ ಕುಂಜರಂಗೆ ಮತ್ತಿತೆಂದಂ,

ಕಂ॥ ಅಂದಱಿಯದೆಸಗಿದನಯ।
ಕ್ಕಿಂದೀ ತೆಱದಿಂದಮಱಲುತಿರ್ದಡೆ ನಿನಗೇ॥
ವಂದಪುದೊ ಪೋದ ತೊರೆಯಂ।
ಪಿಂದಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ಧರ್ಮಮಂ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೫೬ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಾರುಣ್ಯಜಳಧಿಗಳ್ ತಿಳಿಪೆ ತಿಳಿದು,

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಶುಭದ ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯತಾಪೋಪಶಮನಸುವಿಶಾದ್ವಾಖ್ಯಲಬ್ಧತ್ರಯಂಗಳ್ ।
ವಿಭವಂ ಬೆತ್ತೊಪ್ಪೆ ಸಂದೇಶಮನಹಿತಸಮಾಲಬ್ಧಿಮೆಯ್ದೋಱೆ ವಿದ್ಯಾ॥
ವಿಭುಕಾರುಣ್ಯಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತಂ ಯತಿಬೆಸಸುವುದಂ ಕೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತಮಾದ।
ತ್ರಿಭರಾಜಂ ಪುಣ್ಯಬೀಜಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷ ಸಸ್ಯಪ್ರಹರ್ಷಂ ॥೧೫೭॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್
ಮರುಭೂತಿಚರಗಜರಾಜಾರವಿಂದ ಮುನಿ
ರಾಜ ದರ್ಶನವರ್ಣನಂ.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ಮುನಿಮುಖಮಂ ಬೋಧ ।
ಶ್ರೀ ಮಿತ್ರಾಭ್ಯುದಯ ದಿವಸಮುಖಮಂ ವಿಪುಳ ॥
ಪ್ರೇಮದಿನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದುದು ।
ಸಾಮಜಪತಿ ಕೋಕದಂತೆ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ಅಂತವರ ಮುಖಾಂಬುಜಮಂ ।
ಮುಂತನೆ ವಿಷಪದಮದೀ ತೆಱದೆ ತನಗಕ್ಕುಂ ॥
ಭ್ರಾಂತಿಲ್ಲದೆಂಬುದಂ ಪೇ ।
ೞ್ವಂತೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ ಭರದಿಂ ॥ ೨ ॥

ಚಂ॥ ಅದಱುಪಶಾಂತಿಯಂ ನೆಗೞ್ದಿ ಹಿಂಸೆಗೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದಂ ।
ಪುದಿದಘಬಂಧಮಾವತೆಱದಿಂದಮೆ ಪೋಕುಮೆನುತ್ತೆ ಚಿಂತಿಪೊಂ ॥
ದುದಿತವಿವೇಕಮಂ ನಿಜಪದಾಂಬುಜ ಭಕ್ತಿಯನಾತ್ಮನಿಂದೆಗೋ ।
ವದೆ ತಱಿಸಂದುದಂ ಮುನಿಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರ್ ವರಬೋಧದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ॥ ೩ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ,

ಕಂ॥ ಎಲ್ಲಮುಮಂ ತಿಳಿಪಲ್ಮಿಗೆ ।
ಬಲ್ಲರಿವರ್ ಬಗೆಗೆವಂದುದಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವೊ ॥
ಳ್ಪಿಲ್ಲೆನಗದಱಿಂದುಣ ಕ ।
ಲ್ತುಲ್ಲಿಯೆ ಹಸಿವಾದುದೆಂಬುದೆನಗಾಯ್ತೊಗಳ್ ॥ ೪ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಮಾದ ದಂತಿಯಭಿಪ್ರಾಯಮನಱಿದು,

ಕಂ॥ ಚಿಂತಿಸದಿರ್ ಭವದೀಯ ।
ಸ್ವಾಂತದೊಳೇನೇನನಱಿವದಕ್ಕುಂಟದನೋ ॥
ರಂತೆ ನುಡಿದಾಮೆ ನಿನಗೆ ಸ ।
ಮಂತಱಿಸುವೆಮವಧಿಲೋಚನಕ್ಕರಿದುಂಟೇ ॥ ೫ ॥

ಕಂ॥ ಸ್ವರ್ಮೋಕ್ಷಪದದೊಳತಿಶಮು ।
ಕರ್ಮದ ಪದದೊಳ್ ಸಮಾಶ್ರಿತರನಿರಿಪುದೆ ಸ ॥
ದ್ಧರ್ಮಮದು ತಾಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ।
ನಿರ್ಮಳರತ್ನತ್ರಯಾತ್ಮಕಂ ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೬ ॥

ವ॥ ಆ ಪವಿತ್ರ ರತ್ನತ್ರಯಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರೂಪಿಸುವಡೆ,

ಕಂ॥ ವಿನುತ ಪದಾರ್ಥದ ನಂಬುಗೆ ।
ಮನನಂ ನಿಃಪಾಪವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಸದ್ದ ॥
ರ್ಶನಬೋಧವೃತ್ತರೂಪಂ ।
ಜಿನಮಾರ್ಗಂ ಪೊರ್ದೆ ಸುಖದಮೆನಿಸುಗುಮಾರ್ಗಂ ॥ ೭ ॥

ವ ॥ ಆ ಸೂತ್ನ ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳೊಳ್ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವಿಷಯವಿಶೇಷಮಂ ವಿಶೇಷಿಸುವಡೆ,

ಉ ॥ ಆಪ್ತನಶೇಷದೋಷರಹಿತಂ ಜಿನನಾಗಮಕರ್ತೃವಿಶ್ವಸಂ ।
ವ್ಯಾಪ್ತಸಮಗ್ರಬೋಧನಿಧಿಯಾ ಜಿನಭಾಷಿತಮುತ್ತಮಂ ಸುಖ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಮಿತ್ತಮೆಂದದಱ ಪೇೞ್ಕೆಯಿನಾಚರಿಪರ್ಮುನೀಂದ್ರರೀ ।
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿನೊಲ್ದು ನಂಬುವುದೆ ದರ್ಶನಮಷ್ಟವಿಧಾಘಕರ್ಶನಂ ॥ ೮ ॥

ಕಂ॥ ಪರಮಹಿತಂ ಪೂರ್ವಾಪರ ।
ವಿರೋಧರಹಿತಂ ತ್ರಿಳೋಕಮಹಿತಂ ಕುಮತೋ ॥
ತ್ಕರ ಸಂಹರಣಂ ಬುಧಜನ ।
ಶರಣಂ ಸರ್ವಜ್ಞಗದಿತಮಾಗಮಮುಮಕ್ಕುಂ ॥ ೯ ॥

ಆಗಮವಿದಿತಂ ವಿಷಯವಿ ।
ರಾಗಂ ಪರಿಹೃತಪರಿಗ್ರಹಂ ಗತಪಾಪೋ ॥
ದ್ಯೋಗಂ ನಿಜಾತ್ಮಭೋಗ ನಿ ।
ಯೋಗನಿಯೋಜಿತಮನಂ ಮುನೀಶ್ವರನೆನಿಕುಂ ॥ ೧೦ ॥

ವ॥ ಆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸ್ವರೂಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೀರ್ತಿಪಡೆ,

ಸ್ರ ॥ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕಂ ವ್ಯಂತರಂ ಶ್ರುತಭವನಭವಂ ನಾರಕಂ ಕುತ್ಸಿತಾಂಗಂ ।
ಸ್ತ್ರೀತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಷಂಡಂ ಬಡವನಕುಲನಲ್ಪಾಯುವಜ್ಞಾನಿಯಾಗಂ ॥
ಮಾತೇಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಯುಕ್ತಂ ವ್ರತದೆವಿಕಳನಾಗಿರ್ದುಮೆಂದಂದುವೃತ್ತ ।
ವ್ರಾತಕ್ಕಂ ಪಾತ್ರಮಾದಂ ಪಡೆವುದರಿದೆ ನಿರ್ವಾಣಮಂ ಸೇವ್ಯಭವ್ಯಂ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ॥ ಸಂದ ಸುಚರಿತ್ರಬೋಧದೊ ।
ಳೊಂದದೆಯುಂ ದುಃಖಜನಕಮೆನಿಸುವ ನಾಲ್ವ ॥
ತ್ತೊಂದುಂ ತೆಱದಘಬಂಧಮ ।
ನೆಂದುಂ ಕಿಡಿಸುವುದು ನಿರ್ಮಳಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೧೨ ॥

ಅಸವಸದಿಂ ದೇಹಿಗೆ ಸಮ ।
ನಿಸಿ ಜಿನರುಚಿಮಾಣ್ದುದಾದೊಡಂ ಲೇಸಂ ಪು ॥
ಟ್ಟಿಸುಗುಂ ಸುವರ್ಣತೆಯನಾ ।
ಯಸದೊಳ್ ರಸಮೊರ್ಮೆಪುಟ್ಟಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಪವೋಲ್ ॥ ೧೩ ॥

ಕಂ ॥ ಅದೆ ಸತ್ಕುಲಮದೆ ಸದ್ಭವ ।
ಮದೆ ಸದ್ಗುಣಮದೆ ಸದುಕ್ತಿಯದೆ ಸದ್ವ್ರತಮುಂ ॥
ತದೆ ಸದುಪದೇಶಮೆನಿಸುಗು ।
ಮುದಯಿಸಿತಾವುದಱೊಳತಿಶಯಂ ಶ್ರದ್ಧಾನಂ ॥ ೧೪ ॥

ಎನಿತೊಳವು ಸೌಖ್ಯರಾಶಿಗ ।
ಳನಿತುಂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜನಿಯಿಕುಂ ದರ್ಶನದಿಂ ॥
ದೆನಿತೊಳವು ದುಃಖಕೋಟಿಗ ।
ಳನಿತುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದಿಂದೆ ಸಮನಿಕುಮಲ್ತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ಸಮ್ಯ ।
ಕ್ತ್ವದ ಸರಿಜೀವಕ್ಕೆ ಪೆಱತು ಮಿತ್ರಂ ಮಿಥ್ಯಾ ॥
ತ್ವದ ಸರಿ ಪಗೆವಂ ಪೆಱನಿ ।
ಲ್ಲಿದು ನಿಶ್ಚಯಮಲ್ತೆ ಭದ್ರಗುಣಗಜರಾಜಾ ॥ ೧೬ ॥

ಜನಿಯಿಪ ಶಂಕಾದಿಗಳೆಂ ।
ಟನಾಯತನ ಸೇವೆಯಾಱು ಮೂಢಂ ಮೂಱಂ ॥
ತನುಗತಮದಮೆಂಟಿವು ದ ।
ರ್ಶನಕ್ಕಮಳಮೆಣಿಸೆ ಪಂಚವಿಂಶತಿಯಕ್ಕುಂ ॥ ೧೭ ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮುಂ ದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯಮುಮನಂತಾನುಬಂಧಿನಾಮಕಷಾಯಮುಮಾ ಗತಿಯುವರೊಳಗೆ,

ಕಂ॥ ತತ್ವದೊಳತತ್ವಮತಿಯನ ।
ತತ್ವದೊಳಾತತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಮಿ ॥
ಥ್ಯಾತ್ವಂ ಜೀವನೊಳಜ್ಞಾ ।
ನಿತ್ವಮನೀಗುಂ ಕುಯೋನಿಯೊಳ್ತೊೞಲಿಸುಗುಂ ॥ ೧೮ ॥

ತಥ್ಯಮುಮನತಥ್ಯಮುಮಂ ।
ತಥ್ಯಮೆನಿಪ್ಪತನುಬುದ್ಧಿಯಂ ಸಲೆಸಮ್ಯ ॥
ಗ್ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ಮಾಡುತ್ತುಮ ।
ಪಥ್ಯಮನಾಗಿಪುದು ದುಃಖಮುಂ ದೇಹಿಗಳೊಳ್ ॥ ೧೯ ॥

ಖಳಕರ್ಮಮನಳಿರಿಸಿ ನಿ ।
ರ್ಮಳನಿಶ್ಚಳ ಸುಖಮನೀವ ದೃಢದರ್ಶನದೊಳ್ ॥
ಸಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪ್ರಕೃತಿಯೆ ।
ಜಳಮಳಿನಾಗಾಡ ಕಿಟ್ಟಮುಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ ॥ ೨೦ ॥

ಮ ॥ ಅಲಘುಶ್ರೀಯುತನಂ ದರಿದ್ರನಖಿಳಾರ್ಥತ್ಯಾಗಿಯಂ ಲೋಭಿ ನಿ ।
ರ್ಮಳನಂ ಕರ್ಮಿ ಜಗತ್ರಯೈಕಪತಿಯಂ ಭೃತ್ಯಂ ದಯಾನ್ವಿತನಂ ॥
ಖಳಕೋಪಂ ಸುಖಿಯಂ ಸುದುಃಖಿವಿಗತವ್ಯಾಮೋಹನಂ ವ್ಯಾಕುಳಂ ।
ಸಲೆಸರ್ವಜ್ಞನನಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸುಗುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮೀ ಜೀವನಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ॥ ಮತಿಕುಮತಿ ಸುಶ್ರುತಂ ಕು ।
ಶ್ರುತಮುವಧಿವಿಭಂಗಮೆನಿಸುಗುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಾ ॥
ನ್ವಿತಮಾದೊಡೆ ಕರ್ಪೂರಂ ।
ಸತತಂ ತೈಲದೊಳೆ ಕೂಡೆ ವಿಷಮೆನಿಸುವವೋಲ್ ॥ ೨೨ ॥

ಸದಮಳ ದರ್ಶನಮಂ ಭೂ ।
ವಿದಿತ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ ಸುಖಕರಮಂ ತ ॥
ಪ್ಪದೆ ನಿರ್ಮೂಳಿಕುಮಾತ್ಮನೊ ।
ಳೊದವಿದನಂತಾನುಬಂಧಿನಾಮಕಷಾಯಂ ॥ ೨೩ ॥

ಕೋಪಾವಿಳನೊಳ್ ದಯೆ ಮಾ ।
ಯಾಪರನೊಳ್ಋಜುತೆ ಮೃದುತೆ ಮಾನಿನಿಯೊಳ್ ಲೋ ॥
ಭಾಪರನೊಳ್ ಶೌಚಗುಣಂ ।
ಪಾಪಹತಂ ಪುಟ್ಟದಲ್ತೆ ಧರ್ಮಂಕರ್ಮಂ ॥ ೨೪ ॥

ಪ್ರಕಟಿಪೊಡಿಂತಿವು ಸಪ್ತ ।
ಪ್ರಕೃತಿಗಳವಱ ಕ್ಷಯೋಪಶಮದಿಂದಂ ವೇ ॥
ದಕಮಕ್ಕುಂಕ್ಷಯದಿಂ ಕ್ಷಾ ।
ಯಿಕಮುಪಶಮದಿಂದಮುಪಶಮಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೨೫ ॥

ನಿತ್ಯಮಣುವ್ರತಮನದ ।
ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಮಹಾವ್ರತಪ್ರತತಿಗಳಂ ॥
ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಕಿಡಿಕುಂ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಯಥಾಖ್ಯಾತ ಚರಿತಮಂ ಸಂಜ್ವಳನಂ ॥ ೨೬ ॥

ವ॥ ಅದು ಕಾರಣದಿಂ,

ಕಂ॥ ಹೇಯಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮುಪಾ ।
ದೇಯಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಖಿಳವಿಷಯಕಷಾಯಂ ॥
ಹೇಯಂ ನಿನಗೆಂದುಮುಪಾ ।
ದೇಯಂ ವ್ರತವಿತತಿ ಸೌಖ್ಯಫಳಕಳ್ಪಕುಜಂ ॥ ೨೭ ॥

ಮ॥ ಸ್ತುತಿವೆತ್ತುತ್ತಮ ಜಾತಿ ಸದ್ಗೃಹತೆ ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯಮಿಂದ್ರತ್ವಮೂ ।
ರ್ಜಿತರಾಜ್ಯಂ ತ್ರಿಜಗತ್ಪ್ರಪೂಜ್ಯ ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಂ ಸುಖಾಕ್ರಾಂತನಿ ॥
ರ್ವೃತಿಕಾಂತಾ ಪರಿರಂಭಮೆಂಬ ಪರಮಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ಪುಟ್ಟುಗುಂ ।
ವ್ರತಮಂ ತಾಳ್ದಿದ ಸೇವ್ಯಭವ್ಯನೆ ವಲಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಸಂಯುಕ್ತಮಂ ॥ ೨೮ ॥

ವ॥ ಆ ವ್ರತಂಗಳಾವುವೆನಿತು ಭೇದಮುವಕ್ಕುಮೆನೆ,

ಕಂ॥ ಅತಿಶಯ ಸುಖಜನಕಮಣು ।
ವ್ರತಮೈದುಗುಣವ್ರತತ್ರಯಂ ನರಶಿಕ್ಷಾ ॥
ವ್ರತಮವುನಾಲ್ಕೀ ದ್ವಾದಶ ।
ಮತುಳವ್ರತವಿತತಿ ಜೈನಜನಕಾದೇಯಂ ॥ ೨೯ ॥

ಕಂ॥ ಶ್ರುತಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಹಿಂಸಾ ।
ನೃತವಿಗತಸ್ತೇಯವಸ್ತ್ವಮೂರ್ಛಾಬ್ರಹ್ಮಂ ॥
ನುತಕರಿಪತಿ ಪೆಸರೊಳಣು ।
ವ್ರತಮಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆವನಣುಸೌಖ್ಯಮನೀಗುಂ ॥ ೭೦ ॥

ಮ॥ ಶ್ರುತದಿಂ ಸೂಕ್ತಿಯಹಿಂಸೆಯಿಂ ಸಕಳ ಮೈತ್ರೀಭಾವಮಸ್ತೇಯದಿಂ ।
ವಿತತ ಶ್ರೀ ಪರದಾರವಿತತೆಯಿನಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಾಕಾಂಕ್ಷಣ ॥
ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದಕ್ಷಯಮೋಕ್ಷಸಂಜನಿತ ಸೌಖ್ಯಂ ಮತ್ತಸತ್ಯಾದಿಯಿಂ ।
ಪ್ರತಿಕೂಳಂ ಪಳಮಿಂತಿವಕ್ಕೆ ಸಮನಿಕ್ಕುಂ ಕುಂಜರಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೭೧ ॥

ವ॥ ಎಂದಿಂತು,

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರಮಾಣಂಗಳಿನಿಭಪತಿಗಾವಾವ ತತ್ವಂಗಳೊಳ್ ಸಂ ।
ಶಯಮುಂಟಾಗಿರ್ಕುಮಂತೆಲ್ಲಮನಱಿಪಿ ದಯಾಂಭೋಧಿ ಹಸ್ತಸ್ಥರೇಖಾ ॥
ತ್ರಯಮಂ ಪ್ರವ್ಯಕ್ತಮಂ ಮಾಡುವ ತೆಱದಿನವಂ ವ್ಯಕ್ತಮಂ ಮಾಡೆ ಬೋಧಾ ।
ತ್ರಯನನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಂ ತಿಳಿದು ಕಳೆದುದಾನಂದಮಂ ತತ್ಕರೀಂದ್ರಂ ॥ ೭೨ ॥

ಕಂ॥ ಅವಿವೇಕರುಜೆಯನಿಭಪುಂ ।
ಗವನಱಿಪಲ್ಕಱಿಯದಿರ್ದೊಡಂ ಕಳೆದರ್ತ ॥
ಮ್ಮವಚನ ರಸಾಯನದೆ ಬಾ ।
ಳವೈದ್ಯನವೊಲವಧಿ ಬೋಧನಿರೆ ಯತಿಪತಿಗಳ್ ॥ ೭೩ ॥

ಎಂತೆಂತು ತಿಳಿಪುಗುಂ ಯತಿ ।
ಯಂತಂತಾ ದಂತಿಯಂತರಂಗದೊಳುದ್ಬೋ ॥
ಧಂ ತಲೆದೋಱಿದುದಿನರುಚಿ ।
ಸಂತತಿ ತಱ್ಕೈಸಿದಮಳಕಮಳದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೭೪ ॥

ಚಂ॥ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆ ಸಂಶಯ ವಿಮೋಹನವಿಭ್ರಮಮಂ ಸ್ವಕೀಯವಾಕ್ ।
ಸ್ಫುರಿತ ಖನಿತ್ರದಿಂ ನಯಪವಿತ್ರದಿನಪ್ರತಿಮಂ ಯತೀಶ್ವರಂ ॥
ಕರಿವರಹೃತ್ಪರಾಭವ ವಿವೇಕ ವಿಶುದ್ಧ ಜಲಪ್ರವಾಹಮಂ ।
ನಿರುಪಮ ಧರ್ಮನಂದನವನೆಯ್ದಿಸಿದಂ ವನಪಾಳನಂದದಿಂ ॥ ೭೫ ॥

ಕಂ॥ ಈಯಂಶಂ ತಿಳಿದುದು ಮ ।
ತ್ತೀಯಂಶಂ ತಿಳಿಯದೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದು ಸುಖೋ ॥
ಪಾಯದಱಿವದಱೊಳೆಸೆದಿರೆ ।
ಹೇಯೋಪಾದೇಯ ತತ್ವಮಂ ನಿರವಿಸಿದರ್ ॥ ೭೬ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಾದ್ಯುಪಾದೇಯ ತತ್ವಮುಮಾ ಮಿಥ್ಯಾದಿ ಹೇಯ ತತ್ವಮುಮಂ ಪ್ರಶಸ್ತಮತಿಗಳ್ ಸವಿಸ್ತರಮಱಿಪೆ ಕರಿಪತಿ ತನ್ಮುನಿಪತಿಯ ನಯನರುಚಿರ ವಚನದೀಪವರ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿವನೂನಶ್ರದ್ಧಾನ ನಿದಾನಮಂ ಸಾಧಿಸಲೆಂದುದಕ್ಕೆ ತುಚ್ಛಾಚ್ಛಾದನಮೆನಿಸಿದ ದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯಕ್ಷೋಣೀಪಟಳವಿಘಟನಪಟುಖನಿತ್ರಮೆನಿಸಿರ್ದವಂ,

ಕಂ॥ ಅತಿಕಳಮಂ ತಳೆದಧಃಪ್ರ ।
ವೃತ್ತಕರಣಮನಪೂರ್ವಕರಣಮನನಿತುಂ ನಿ ॥
ವೃತ್ತಿವಿಶೇಷಕರಣಮಂ ।
ಕೃತದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯ ಬಳಭೇದಕಮಂ ॥ ೩೭ ॥

ವ॥ ಅಂತನಂತ ಸುಖಸಂತತಿ ನಿಮಿತ್ತ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೇತ್ರ ಶತಪತ್ರ ತರುಣ ತರಣಿ ಕಿರಣಮೆನಿಪ ಕರಣತ್ರಯದೊಳ್ ಪ್ರತಿಸಮಯಮನಂತ ಗುಣವಿಶೋಧಿಯುಂ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧಾಪಸರಣಮುಂ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಮನಂತ ಗುಣಾಧಿಕಹೀನ ಶುಭಾಶುಭ ಕರ್ಮಾನುಭಾಗ ಬಂಧಂಗಳುಮೆಂಬ ಚತುರಾವಶ್ಯಕ ಚತುರಂ ಪ್ರಥಮಕರಣದೊಳಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾವಶ್ಯಕಯುಕ್ತಂ ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಗುಣಸಂಕ್ರಮಣ ಸ್ಥಿತ್ಯನುಭಾಗ ಕಾಂಡಕಘಾತವಿನೂತಾವಶ್ಯಕ ಚತುಷ್ಟಯವಿಶಿಷ್ಟಂ ದ್ವಿತೀಯ ಕರಣದೊಳನಿತೆ ಪೊೞ್ತು ವರ್ತಿಸೆ ಸುದರ್ಶನ ವನಿತಾ ವಶೀಕರಣವಶ್ಯಾಷ್ಟಾವಶ್ಯಕೋತ್ಕೃಷ್ಟಾ ನಿವೃತ್ತಿಕರಣ ಪರಿಣತಂ ಸ್ವಾಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ ಚರಮಭಾಗದೊಳ್ ದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯ ಭಾಗಾಂತರಕರಣಾಂತಃಕರಣಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸೆ ಮತ್ತಂ ಕಿಱಿದು ಪೊೞ್ತಿರೊಳ್ ಯದಾಗಮದ ನಿಷೇಕಪ್ರಮದ ಸ್ಥಿತಿಯನನುಭವಿಸುತ್ತಮುಪರಿತನ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್,

ಕಂ॥ ಘನವಿಷಯ ವಿಷಾನ್ವಿತ ದ ।
ರ್ಶನ ಮೋಹಮಹಾಹಿ ಕೋಪದೃಢದಂಷ್ಟ್ರಾ ಬಂ ॥
ಧನಮನುಪಮಶಮವಿಧಿಯಿಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿತದು ತರಳ ವೈದ್ಯನೆನೆ ಗಜರಾಜಂ ॥ ೩೮ ॥

ವ॥ ಆಗಳುಪಶಾಂತದೃಙ್ಮೋಹಧ್ವಾಂತಾಂತರ ಪ್ರಥಮ ಸಮಯ ದಿವಸ ಮುಖದೊಳ್,

ಕಂ॥ ಪ್ರತಿಕೂಲಕರ್ಮಮೇಘಂ ।
ಪ್ರತಿಸಮಯಾನಂತಗುಣವಿಶೋಧಿಮಹಾ ಮಾ ॥
ರುತನಿಂ ಕಿಡೆದರ್ಶನ ರವಿ ।
ಮಾತಂಗಂ ಹೃದಯನಭದೊಳೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೩೯ ॥

ಕತಕಫಳೋಪಮ ಶುಭಪರಿ ।
ಣತಿಯಿಂದೆ ನಿಜಾಂತರಂಗ ವಿಪುಳ ಸರಸ್ಸಂ ॥
ಗತಸಪ್ತಪ್ರಕೃತಿ ಕಳಂ ।
ಕತೆ ತೊಲಗಿರೆ ಪುಟ್ಟಿತುಪಶಮಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೪೦ ॥

ಘನಬೋಧ ಲೋಹರಸ ಸಂ ।
ಜನಿತ ಸ್ಪರ್ಶನಮನಮೃತಯುವತಿ ಮುಖಾದ ॥
ರ್ಶನಮಂ ಕರಿ ಸಮ್ಯಗ್ದ ।
ರ್ಶನಮಂ ಪಡೆದತ್ತನಾದಿಭವ ದುರ್ಲಭಮಂ ॥ ೪೧ ॥

ವ॥ ಅಂತುದಯಿಸಿದ,

ಕಂ॥ ವರದರ್ಶನಕುಳಿಶದಿನು ।
ದ್ಧರ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಾದ್ರಿಪಕ್ಷಮಂ ದ್ವಿರದೇಂದ್ರಂ ॥
ಭರದಿಂ ಖಂಡಿಸೆ ಮುಕ್ಕಡಿ ।
ನಿರತಂ ತಾನಾಯ್ತು ದುಸ್ತರಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ॥ ೪೧ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ಪ್ರಥಮೋಪಶಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ ನಿಃಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಮತ್ತಗಜಚಿತ್ತಗೃಹದೊಳ್ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರೆ,

ಕಂ॥ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳ್ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ।
ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ತಲೆದೋಱೆಯುಪಶಮುಕ್ಕುಱಿದಾಱುಂ ॥
ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳಗಾಗಿರೆ ವೇ ।
ದಕಮುದಯಿಸಿತಾ ಗಜೇಂದ್ರನೊಳ್ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೪೨ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ಸುದೃಷ್ಟಿರತ್ನಂ ಗಜರತ್ನದದೃಷ್ಟವಶದಿನನಂತಾನುಬಂಧಿಪಾಪಂ ದಿಕ್ ಪ್ರಕರಕರಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ವಜ್ರಘಾತದಿಂ ಶತಚೂರ್ಣಮಾಗದೆ ಸಮ್ಯಗ್ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಕರ್ದಮಮಂ ಪೊರ್ದದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬ ಮಿತ್ರನಕ್ಕೈಗೆವಿರ್ದು ಬರ್ದುಂಕಿ ಬಂದುದನಾ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮಂತರಂಗದೊಳ್ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಬಱಿಕ್ಕದಕ್ಕಿಂತೆಂದರ್,

ಕಂ॥ ಉಗ್ರತರ ದುರಿತ ವಿಪಿನ ಸ ।
ಮಗ್ರ ದವಾನಳಮೆನಿಪ್ಪ ನಿರ್ಮಳ ಸಮ್ಯ ॥
ಕ್ತ್ವಗ್ರಹಣಂ ನಿರ್ವೃತಿ ಪಾ ।
ಣಿಗ್ರಹಣಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಗದೇಂ ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೪೪ ॥

ಆ ನೆಗಟ್ದ ಸಪ್ತಪರಮ ।
ಸ್ಥಾನಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದಮತಿದುಃಸಹ ದುಃ ॥
ಖಾನೀಕ ಸಪ್ತನರಕ ।
ಸ್ಥಾನಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದಿಂದೆ ಜೀವಕ್ಕಕ್ಕುಂ ॥ ೪೫ ॥

ಭವಜಳಧಿಯತರಿಕಡು ಸಾ ।
ರೆವಲಂ ನಿನಗಲ್ಲದಂದು ಸಮನಿಪುದೆ ಸುಖಾ ॥
ರ್ಣವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಘುತಿಮಿ ।
ರ ವಿಭೇದನ ತರಣಿ ಗುಣದ ಕಣಿಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೪೬ ॥

ಮೊದಲೊಳುದಿಯಿಸಿದುದುಪಶಮ ।
ಮದಱಿಂ ಬಱಿಕಾದುದಲ್ತೆ ವೇದಕಮದು ತ ॥
ಪ್ಪದೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದೊಳ್ ನೆಲ ।
ಸಿದೊಡಕ್ಕುಂ ಕ್ಷಾಯಿಕಂ ಸುದರ್ಶನರತ್ನಂ ॥ ೪೭ ॥

ಮ ॥ ಪರಮಾರ್ಥಂ ಪರಮೋಪಶಾಂತಿಗೆ ನಿದಾನಂ ಜೈನಧರ್ಮಕ್ಕುದಾ ।
ಹರಣಂ ನೀನಿತರಕ್ಕುದಾಹರಣನಾ ನಿನ್ನಗ್ರಜನ್ಮಂ ದುರಾ ॥
ಚರಣಂ ಚಂದ್ರಮನಂ ತಮಂ ವಿಮಳನಂನಿಃಕಾರಣಂ ಪೀಡಿಪಂ ।
ತಿರೆ ನಿನ್ನಂ ಬಿಡದೆಯ್ದೆ ಪೀಡಿಸುತವಂದಾ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ॥ ೪೮ ॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ,

ಮ ॥ ಕಮಠಂ ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪನುಗ್ರಭಯಕೃದ್ಧೂಮಪ್ರಭೋರ್ಥಂ ಮಹಾ ।
ಹಿಮವಚ್ಛೈಳಮಹಾಹಿಷಷ್ಠನರಕೋರ್ವೀನಾರಕಂ ವ್ಯಾಧನ ॥
ಪ್ರಮದುಃಖಾಬ್ಧಿತಮಃ ಪ್ರಭಾವನಿಭವಂ ಕಂಠೀರವಂ ಷಷ್ಠಭೂ ।
ಭ್ರಮಿತಂ ತೀವ್ರತಪಸ್ವಿದೈತ್ಯನೆನೆ ಕೇಳ್ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದಪಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ॥ 'ಗುರುತ್ವಾದಧಃಪಾತ'ಯೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯಂ ವೇತ್ತಂ ಮಾಳ್ಪ ದುರ್ಗತಿಭಾಜನಂ ನಿಸರ್ಗಕೋಪದಿಂ ನಿನಗೆಸಗುವುಪಸರ್ಗಂ ಸುವರ್ಣಕಗ್ನಿಸಂಯೋಗವರ್ಣೋತ್ಕರ್ಷಮಂ ಪಡೆವಂತುತ್ತರೋತ್ತರ ಸುಖಪ್ರದಮನೊದವಿಸುತ್ತಂ ಸಕಳ ಕಳಂಕನಿರ್ಮುಕ್ತಿಪದಮಂ ಕೆಲವೆ ಭವದೊಳೆ ಪಡೆಗುಮದೆಂತೆನೆ,

ಮ ॥ ಅಭಿಜಾತಂ ಮರುಭೂತಿಭದ್ರಗುಣಮಾತಂಗಂ ಸಹಸ್ರಾರಕ ।
ಳ್ಪಭವಂ ಖೇಚರನಚ್ಯುತಂ ನೃಪವರಂ ಗ್ರೈವೇಯಕೋದ್ಭಾಸಿ ಭೂ ॥
ವಿಭುವಾನಂದಕನಾನತೇಂದ್ರಸಮರೇಂದ್ರಾಹೀಂದ್ರ ಭೂಪೇಂದ್ರ ವ ।
ಲ್ಲಭ ಪಾರ್ಶ್ವಾಧಿಪನಾಗಿ ನೀನೆ ಪಡೆವೈ ಸತ್ಸೌಖ್ಯಸನ್ಮೋಕ್ಷಮಂ ॥ ೫೦ ॥

ಕಂ॥ ಎಂದಿಂತು ಪೇೞೆ ಯತಿಪತಿ ।
ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲೆಂದೆ ನಂಬಿ ಪೊಣ್ಮಿದ ಪರಮಾ ॥
ನಂದದ ಬಾಷ್ಪಾಂಜಳಿಯಿಂ ।
ಮಿಂದೆಯ್ದೆ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನಾಗಿರೆ ನಾಗಂ ॥ ೫೧ ॥

ತೊಳಗುವ ನೊಸಲೊಳ್ ಮುಖರುಚಿ ।
ಮಳಯಜದಿಂ ತಿಳಕಮಿಟ್ಟು ಕಾರುಣ್ಯಾ ಸುನಿ ॥
ರ್ಮಳ ಗಂಧೋದಕಮಯಮಂ ।
ತಳಿದು ಕರೀಂದ್ರದ ವಿಶಾಳಕುಂಭಸ್ಥಳದೊಳ್ ॥ ೫೨ ॥

ವ॥ ವೃಕ್ಷಾಯುರ್ವೇದ ನಿವೇದಿತ ದಿವ್ಯೌಷಧ ವಿಧಾನದಿಂ ಸದ್ಬೀಜಾಂಕುರಪಲ್ಲವಪ್ರಸವಸಂಪತ್ತಿಯಿನೊರ್ಮೊದಲೆ ಪಡೆವಂತೆಸೆದುಪದೇಶಲಬ್ಧಿವಶದಿಂ ನಿನ್ನಂತರಂಗದೊಳ್ ಮುನ್ನಮೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನರತ್ನಂ ಭಾವವ್ರತಪರಿಣತಮಾಗಿಯೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತಾದೊಡಂ ವ್ಯವಹಾರ ಸಮಾಶ್ರಯದಿಂ ನಿನಗವಂ ದೃಢಂ ಮಾಡಲ್ವೇಡಿಯಾತ್ಮಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿಕಮಾರಾಧಿಸಿದಪ್ಪಮೆಂದು,

ಮ ॥ ಸಕಳಶ್ರಾವಕವಿಶ್ರುತವ್ರತಮನಾ ನಾಗಕ್ಕೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪೂ ।
ರ್ವಕಮಾಗಿತ್ತು ಮುನೀಶ್ವರರ್ಮಗುೞೆ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಮಂ ಪುಣ್ಯಸಾ ॥
ಧಕಮಂ ವಂದಿಸಲೆಂದು ಪೋದರಿಭಮುಂ ತಾಂ ಮಾಡಿದತ್ಯುಗ್ರಪಾ ।
ತಕಮಂ ಚಿಂತಿಸಿ ನೋಂತೊಡಲ್ಲದಿದನಿನ್ನೆಂತುಂ ಗೆಲಲ್ ಬರ್ಕುಮೇ ॥ ೫೩ ॥

ವ॥ ಎಂದಾ ಸಿಂಧುರವರಮರವಿಂದಮುನೀಂದ್ರರ್ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿನಿತ್ತುತ್ತಮವ್ರತವಿತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ತಾಳ್ದಿ ತತ್ಪರಿರಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧನತತ್ಪರಂ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂಗುಂ

ಕಂ॥ ಜೀವದಯಾಸಮುಮೆನಿಸವ ।
ವಾವುಂ ಚರಿತಂಗಳಂತೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೊ ॥
ಲ್ದೀವುದನೀಪ್ಸಿತವಸ್ತುವ ।
ನೀವುದೆ ಕೃಪೆಯೆನಿತು ಘನತೆಯಂ ಮಾಡಿದೊಡಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಸಕಳಧರ್ಮ ಕಲ್ಪತರುಮೂಳಮೆನಿಪಖಿಳಸತ್ವಾನುಕಂಪಾಂಕುಶವಶನಾಗಿ,

ಕಂ॥ ಪೋಪೆಡೆಯೊಳೊಱಗುವೆಡೆಯೊ ।
ಳ್ಮೇಪಂ ಕೊಳ್ವೆಡೆಯೊಳುದಕಮಂ ಕುಡಿವೆಡೆಯೊಳ್ ॥
ಪಾಪಲವಕ್ಕುಮಾಗದವೊ ।
ಲಾಪೊಱ್ತುಂ ನೆಗೞ್ದುದರಿದು ಕರಿಭದ್ರಗುಣಂ ॥ ೫೫ ॥

ಪಸಿವಿಂದಸು ಪೋಪೊಡಮದು ।
ಪಸಿಯಂ ಪಲ್ಲವಮನುಡಿದು ಮೇಯದು ತೃಷೆ ಬಾ ॥
ಧಿಸೆಯುಂ ಕುಡಿಯದು ಕರಿ ಸೈ ।
ರಿಸಿ ನಿರ್ಝರ ಜಳಮನಲ್ಲದುಳಿದಂಬುಗಳಂ ॥ ೫೬ ॥

ಉಪವಾಸದಿನಂಗಳೆ ಪಲ ।
ವು ಪಾರಣೆಯದಿನಮೆ ಕೆಲವು ನೆನದಡದೊಡಲಂ ॥
ಕ್ಷಪಿಯಿಸಿ ಭವಮುಘುಬಂಧ ।
ಕ್ಕುಪಚಯಮುದಱಿಂದಮಪ್ಪುದೆಂಬೀ ಮುಳಿಸಿಂ ॥ ೫೭ ॥

ಅವಮೋದರ್ಯಾದಿನುಪವಾ ।
ಸವಿಧಿಗಳಿಂ ಕರಮೆ ನೋಂತು ಬಡವಾಯ್ತು ಭವಾ ॥
ರ್ಣವಮಂ ದಾಂಟಿಪ ಜಿನಮತ ।
ದವಹಿತ್ರಮನೇಱಲ್ತತ್ಕರಿಗುಚಿತಮೆ ದಲ್ ॥ ೫೮ ॥

ತ್ರಸಮಂ ಕರಿಪತಿ ಪರಿರ ।
ಕ್ಷಿಸುವುದದೇನರಿದೆ ಬಹುವಿಧಸ್ಥಾವರಮಂ ॥
ಪಸರಿಪ ದಯೆಯಿಂ ಪರಿರ ।
ಕ್ಷಿಸಿದಪುದೆನೆ ವಿಪುಳಪಾಪ ಭೀತಮನಸ್ಕಂ ॥ ೫೯ ॥

ಸತ್ವಂಗಳೊಳನುಗತ ಮಿ ।
ಥ್ಯಾತ್ವಂ ತಲೆದೋಱೆ ದೋಷಮಕ್ಕುಂ ಮಿಗೆ ಭ ॥
ವ್ಯತ್ವಮಿರೆ ಗುಣವಿಕಾಸಂ ।
ತತ್ವವಿದರಮುತದಿನದುವೆ ದಿಟಮಾಯ್ತಿಭದೊಳ್ ॥ ೬೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಮುತ್ತರೋತ್ತರ ಚರಿತ್ರದಿಂ ನೆಗಳುತ್ತಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ,

ಉ॥ ಆವಗಮನ್ಯವನ್ಯಕರಿಸಂತತಿ ನೀರುಣೆ ತಾಂ ಬಱಿಕ್ಕೆ ವೇ ।
ಗಾವತಿಗಾ ಗಜಾಳಿ ನಡೆದಧ್ವದೊಳೊಯ್ಯನೆ ನೀರನೂಡಲೆಂ ॥
ದಾ ವರ ವಜ್ರಘೋಷಕರಿ ಪೋಗುತೆ ತತ್ತಟದಾನೆ ಗಂಪಲೊಳ್ ।
ಭಾವಿಸದೆಯ್ದೆ ಪೊಕ್ಕ ಬಳಮುೞ್ದಿರೆ ಕಂಡತಿರೋಷದೂಷಿತಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಂ॥ ಕಮಠಚರಕುರ್ಕುಟೋರಗ ।
ಮುಮುರ್ದಿರೆ ಮಸ್ತಕಕೆ ವಾರಣಾರಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥
ದಮೆ ಪಾಯ್ದುಕೊಂಡೊಡದಱ ವಿ ।
ಷಮ ವಿಷಮಾವರಿಸೆ ತನ್ನನವಹಿತಚೇತಂ ॥ ೬೨ ॥

ಚಂ॥ ಪರಮಸಹಾಯನಾದುದಘದುರ್ದಮಕರ್ದಮ ನಿರ್ಗಮಕ್ಕಿದೆಂ ।
ಬುರುತರ ಶಾಂತಿ ತನ್ನೊಳಿರೆ ತಾನಘಕರ್ದಮಮುಂ ಜಿನಕ್ರಮಾಂ ॥
ಬುರುಹನಖಾಂಶು ನಿರ್ಮಳತರಾಂಬುಗಳಿಂ ತೊಳೆವೆಂ ದಲೆಂದು ತಾಂ ।
ಪರಮ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಾರುಚರಣಸ್ಮರಣಂ ವರವನ್ಯವಾರಣಂ ॥ ೬೩ ॥

ಕಂ॥ ಒಡಲುಮನಾ ಕರ್ದಮದೊಳ್ ।
ಪಡಿಯೆನೆ ಬೇರ್ಕೆಯ್ದು ನಿಜದ ಭಾವನೆ ಮನದೊಳ್ ॥
ತೊಡರ್ದಿರೆ ಕರ್ಮದ ತೊಡರಂ ।
ತೊಡರಂ ಪರಿವಂತೆ ಪರಿದುದಾ ಗಜರಾಜಂ ॥ ೬೪ ॥

ಜೈನಪದಂಬಿಡಿದು ಸುಖ ।
ಸ್ಥಾನಕ್ಕಮರಪದವಿಗಾನೆ ಬಿರ್ದೊಡೆ ತನ್ನಂ ॥
ತಾನೆ ನೆಗಪುವುದೆನಿಪ್ಪುದ ।
ನಾ ನಾಗಂ ನನ್ನಿಮಾಡೆ ನೆಗಪಿತು ತನ್ನಂ ॥ ೬೫ ॥

ಉ॥ ಅಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ವಿದ್ಯೆಕುಲಮೆಂಬಿವು ದರ್ಶನ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿ ।
ರ್ಪಗ್ಗನೊಳಪ್ಪುದಲ್ತೆ ವಿಫಳಂ ಮರುಭೂತಿಗಿವಿರ್ದುಮಾಯ್ತುತಿ ॥
ರ್ಯಗ್ಗತಿಯಂತವಿಲ್ಲದ ಕುಯೋನಿಯೊಳಂ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಂದಱಿಂ ।
ಸಗ್ಗವದಾದುದಂತದಱಿನರ್ಚಿಸುಗೂರ್ಜಿತ ಜೈನಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಆ ನಾಕಲೋಕದಾಕಾರಮೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಮಂದರ ಶೈಳಮೂಳಂ ಮೂಳಂ ಲೋಕಾಗ್ರಮಗ್ರಮೆನಿಸಿದ ಸಪ್ತರಜ್ಜ್ವಾಯಾಮ ವ್ಯೋಮದೊಳೇಕ ಲಕ್ಷಯೋಜನಂ ಕುಂದಿದೊಂದುವರೆ ರಜ್ಜುವರಂ ಷಷ್ಟಿಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯಾನ ವಿಮಾನಂಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಗಗನ ಮಂಡಳ ಮಂಡನಮೆನಿಸಿ ಸೌಧರ್ಮೈಶಾನ ಕಲ್ಪದ್ವಯಮಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆ ತತ್ಪ್ರಮಾಣಾಯಾಮ ರಜ್ಜುವಿನೊಳ್‌ವಿಂಶತಿ ಲಕ್ಷತ್ರಿದಶಸದನ ಶೋಭಿತ ಸನತ್ಕುಮಾರಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪ ದ್ವಂದ್ವಂ ತತ್ಪರಿಮಿನಭೋವಿಭಾಗದೊಳನುಕ್ರಮದಿಂದಾಱಿಡೆಯೊಳರ್ಧರಜ್ಜು ವಿಸ್ತಾರಿಗಳಾಗಿ, ಚತುರ್ಲಕ್ಷವಿಬುಧಾಲಯೋಪಲಕ್ಷಿತ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ ಕಲ್ಪದ್ವಿತಯಂ

ಪಂಚಾಶತ್ಸಹಸ್ರ ನಿರ್ಜರನಿವಾಸಾಂಚಿತ ಲಾಂತವಕಾಪಿಷ್ಠ ಕಲ್ಪಯುಗ್ಮಂ ಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರದೇವಗೇಹಮಹಿತ ಶುಕ್ರಮಹಾಶುಕ್ರ ಕಲ್ಪಯುಗಂ ಷಟ್ಸಹಸ್ರದಿವಿಜಭವನವಿನುತ ಶತಾರಸಹಸ್ರಾರ ಕಲ್ಪಯುಗಳಂ ಸಪ್ತಶತಾಮರದಾಮಾಭಿರಾಮಾನತ ಪ್ರಾಣತಾರಣಾಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ಶತಚತುಷ್ಟಯಂ ತದಗ್ರಿಮಭಾಗದೊಳೇಕರಜ್ಜ್ವಾಚ್ಛ್ರಾಯ ವಿಯತ್ತಳದೊಳ್ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆವಡೆದೇಕಾದಶೋತ್ತರ ಶತಾಮರ್ತ್ಯ ಹರ್ಮ್ಯರವ್ಯೋಧಸ್ಥಗ್ರೈವೇಯಕತ್ರಯಂ ಸಪ್ತಾಧಿಕಶತಸುಮನಶ್ಶರಣಸಮುದಿತ ಮಧ್ಯಮಗ್ರೈವೇಯಕತ್ರಿತಯವೇಕಾಗ್ರ ನವತಿ ನಾಕಿನೀಲಸಿತೋಪರಿ ಗ್ರೈವೇಯಕತ್ರಯಂ ನವರತ್ನರಂಜಿತ ನವಾನುದಿಶೆ ಪಂಚರತ್ನಾಂಚಿತ ಪಂಚಾನುತ್ತರೆ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತಿರ್ಕುಮಿವೆಲ್ಲಂ ಕೂಡಿ ಚತುರಶೀತಿಲಕ್ಷಸಪ್ತನವತಿಸಹಸ್ರ ತ್ರಯೋವಿಂಶತಿ ಸಂಖ್ಯಾನಂಗಳುಮಿಂದ್ರಕ ಶ್ರೇಡೀಬದ್ಧಪ್ರಕೀರ್ಣಕಾಭಿಧಾನಂಗಳುಂ ಸಂಖ್ಯಾತಾಸಂಖ್ಯಾತೋಭಯವಿಸ್ತಾರಂಗಳುಮುಮರಸಮಿತಿರಚಿತ ನಿತ್ಯಪೂಜಾವಿರಾಜಿತಾವಿಳಯ ಜಿನನಿಳಯ ವಿಳಸಿತಂಗಳುಮಾಗಿರ್ಪುವು, ಮತ್ತಮುವಱ ಚೆಲ್ವಂ ಬಿತ್ತರಿಸುವೊಡೆ,

ಕಂ॥ ಸುರಕುಧರಮಧಿಷ್ಠಾನದ ।
ಗಿರಿಯಂ ಪಡೆವಿನೆಗಮಿತ್ತರದಿನೆಂಟೆಂಟಂ ॥
ಕರುಮಾಡಮನಡಕಿಲ್ದೊಂ ।
ಡಿರೆ ಸರಸಿಜಭವನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೭ ॥

ಕಲ್ಪಂಗಳ್ಪದಿನಾಱುವಿ ।
ಕಳ್ಪಿಸೆ ಶಶಿಕಳೆಗಳಂದದಿಂದಂ ನಯನ ॥
ಕ್ಕೊಳ್ಪಂ ಪಡೆಯುತ್ತಿರ್ಪವ ।
ನಲ್ಪಸುಖಾಮೃತಮನಾವಗಂ ಕರೆಯುತ್ತಂ ॥ ೬೮ ॥

ಗ್ರೈವೇಯಕಮಮರ ಶ್ರೀ ।
ಗ್ರೈವೇಯಕಮೆನಿಸಿ ಸೊಗಯಿಕುಂ ನವರತ್ನ ॥
ಶ್ರೀವಿಳಸಿತಮದುನಯನೇಂ ।
ದೀವರ ಹರ್ಷಾವಕಾಶ ಶಶಿಸಂಕಾಶಂ ॥ ೬೯ ॥

ಸುರಸದ್ಮಪ್ರಾಸಾದ ।
ಕ್ಕುರುಮಣಿರುಚಿರಂ ನವಾನುದಿಶೆ ಘಂಟೆಯವೋಲ್ ॥
ಪರಿಶೋಭಿಸೆ ಪಂಚಾನು ।
ತ್ತರೆ ಶಶಿಮಣಿಕಳಶದಂತೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೦ ॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ವರಮುಕ್ತಸ್ಥಾನ ಜೈನಾಶ್ರಯದ ಸುಖನಿವಾಸಂ . . . . . ಸನ್ನುತಾನು ।
ತ್ತರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡಪಂ ಮಿಕ್ಕನುದಿಶೆ ವಿತತದ್ವಾರವಾಟಾಳಿ ರತ್ನ ॥
ಸ್ಫುರಿತಗ್ರೈವೇಯಕ ಶ್ರೇಣಿಗಳೆನೆ ಗಣಿಕಾವಾಟದೊಂದಂದದಿಂದಿ ।
ರ್ತರದಿಂದೆಂಟೆಂಟು ಕಲ್ಪಂ ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ
ದೇವಕಾಂತಾಳಿಕಾಂತಂ ॥ ೭೧ ॥

ವ॥ ಆ ಕಲ್ಪಜರ ಕಲ್ಪಾತೀತರಸಲ್ಪಸುಖಸುಧಾಸಮುಮೆನಿಸಿದಾಯುರಾದಿಗಳಂ ವಿಕಲ್ಪಿಸುವೊಡೆ,

ಕಂ॥ ವರಸೌಧರ್ಮೇಶಾನದೊ ।
ಳೆರಡೆ ಸಮ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮಾಹೇಂದ್ರದೊಳೇ ॥
ೞ್ನಿರುತಂ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಹ್ಮೋ ।
ತ್ತರದೊಳ್ಪತ್ತಕ್ಕುಮಾಯುರಂಭೋನಿಧಿಗಳ್ ॥ ೭೨ ॥

ಲಾಂತವಕಾಪಿಷ್ಠದೊಳೋ ।
ರಂತಿರೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮತ್ತಮುೞಿದಿರ್ದವರೊಳ್ ॥
ಭ್ರಾಂತೇನೆರಡೆರಡಧಿಕಂ ।
ಕಾಂತಾಚ್ಯುತಕಲ್ಪಮವಧಿಯೆನೆ ವನನಿಧಿಗಳ್ ॥ ೭೩ ॥

ಗ್ರೈವೇಯಕಮೊಂಬತ್ತರೊ ।
ಳಾವಗಮೊಂದೊಂದೆ ಪೆರ್ಚೆಯನುದಿಶೆಗಕ್ಕುಂ ॥
ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಮುದ್ರಂ ।
ಭಾವಿಸೆ ಮೂವತ್ತಮೂಱನುತ್ತರೆಗಕ್ಕುಂ ॥ ೭೪ ॥

ದ್ವಿತಯ ದ್ವಿತಯ ಚತುಷ್ಕ ।
ದ್ವಿತಯ ಚತುಷ್ಕ ಪ್ರತೀತ ತ್ರಿತಯತ್ರಿತಯ ॥
ಚತುರ್ದಶತ್ರಿದಿವಸಸ್ಥಳದೊಳ್ ।
ವಿತತಸ್ಥಳದಮರ ಸಮಿತಿಯಂಗೋತ್ಸೇಧಂ ॥ ೭೫ ॥

ಮೊದಲಿಂ ಮೊೞನೇೞಾಱ ।
ಯ್ದುದೞಿಂ ನಾಲ್ಕುಮೂಱುವರೆಮೂಱು ಬೞಿ ॥
ಕ್ಕದೞಿಂದಳಹೀನಂ ಬೞಿ ।
ಕದೞಿಂದಂ ಬೞಿಕಮೊರ್ಮೊೞನೆ ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೭೬ ॥

ಮೊದಲೆರಡೆರಡರೊಳಂ ತ ।
ಪ್ಪದೆ ಕಾಯಸ್ಪರ್ಶರೂಪಮನೋಹರ ಶಬ್ದ ॥
ಪ್ರವಿಚಾರಮನಾಂತಾನಿಃ ।
ಪ್ರವಿಚಾರಮನಾಂತುದು ಕಾಮಮಸುಖಮಲ್ತೇ ॥ ೭೭ ॥

ಒಳಗಣ ಶುಭಲೇಶ್ಯಾಸಂ ।
ಕುಳಕ್ಕೆಸಲೆಸದೃಶಮೆನಿಸಿ ಸುರರಶರೀರಂ ॥
ಪಳಿಕಿನ ಕರಡಿಗೆಯೆನೆ ನಿ ।
ರ್ಮಳಿನಂ ತದ್ರುಚಿಯನಾಂತು ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೮ ॥

ಮಾಸಾರ್ಧಕ್ಕೊರ್ಮೆಗಡು ।
ಚ್ಛ್ವಾಸಂ ಸಮನಿಸುವುದೇಕಶರಧಿ ಸ್ಥಿತಿವೆ ॥
ತ್ತಾಸುರರ್ಗಮೃತಾಹಾರದೊ ।
ಳಾಸಕ್ತಿ ಸಹಸ್ರವತ್ಸರಕ್ಕೊಡರಿಸುಗುಂ ॥ ೭೯ ॥

ಕಂ ॥ ದಿವ್ಯಕಳೇವರ ಕಳಿತರ್ ।
ದಿವ್ಯಾಂಬರ ದಿವ್ಯಗಂಧದಿವ್ಯಾಭರಣರ್ ॥
ದಿವ್ಯಾನ್ನದಿವ್ಯಮಾಳಾ ।
ದಿವ್ಯವಧೂಮಧುರ ಭೋಗನಿಧಿಗಳ್ ದಿವ್ಯರ್ ॥ ೮೦ ॥

ಮೇಗಣ ಮೇಗಣ ಸುರರ ಸು ।
ಖಾಗಮಮಱೆ ವಾಯುಬೋಧಮಧಿಕಂ ದೇಹಾ ॥
ಭೋಗಂ ಕುಂದುವುದೆಂದು ಜಿ ।
ನಾಗಮವಿದರಱಿವರುೞಿದ ಜಡರಱಿದಪರೇ ॥ ೮೧ ॥

ಮೊದಲಯುಗಳದೊಳೆ ಸುದತಿಯ ।
ರುದಯಿಪರವರಿತರದಿವದದಿವಿಜರ್ಗಪ್ಪರ್ ॥
ಸುದತಿಯರೊಂದೆಡೆಯೊಳೆ ಪು ।
ಟ್ಟಿದ ಮಣಿಗಳೆ ಮಹಿಗೆ ತುಡುಗೆಯೆನಿಸುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೮೨ ॥

ಜಿನಮಹ ಮುಖ್ಯತೆಯೊಂದ ।
ಲ್ತೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ತತ್ಸುರೇಂದ್ರರುನ್ನತಿಗಿತರೇಂ ॥
ದ್ರನಿಕಾಯಕ್ಕಂ ವನಿತಾ ।
ಜನಮಂ ಪಡೆದೀವಪೆಂಪುಮಲ್ತೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರವೇಕಾಂತ ನಿಸರ್ಗಸುಖ ಸಂಸರ್ಗಮೆನಿಪ್ಪಾ ಸ್ವರ್ಗಂಗಳೊಳಗೆ,

ಕಂ॥ ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸೆ ಪನ್ನೆರ ।
ಡನೂನವ್ರತಮನಗೀತನುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿತದು ಕರಿಪನ್ನೆರ ।
ಡನೆಯ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸುಖಪದದೊಳ್ ॥ ೮೪ ॥

ಕರಮೆಸೆವ ಮುತ್ತುಚಿಪ್ಪಿನ ।
ಮಱೆಯೊಳ್ ಪಜ್ಜಳಿಸೆ ತೋರ್ಪತೆಱದಿಂ ಚೆಲ್ವಾ ॥
ವರಿಸಿದುಪಪಾದತಲ್ಪದ ।
ಪೊರೆಯೊಳ್ ಸಂಭವಿಸಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿದನಮರಂ ॥ ೮೫ ॥

ಅಱಿಕೆಯ ಮನಸಿಜ ಸುಖದೊಂ ।
ದಱವಟ್ಟೆಯೆನಿಪಮರರಮಣಿಯ ಪುಣ್ಯಮೆ ಕ ॥
ಣ್ದೆಱೆವಂತೆ ವಿಮಾನದ ಪಡಿ ।
ತೆಱೆವುದೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಂಪು ಪಸರಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೮೬ ॥

ಸುಮನೋವಲ್ಲಭನಿವನೆಂ ।
ದಮರಗಣಕ್ಕೆಲ್ಲಮಱೆಪುವಂತಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥
ಸುಮನೋವರ್ಷಂ ಸುರಿದುದು ।
ನಮೇರುಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಭವಂ ॥ ೮೭ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿವೃತ ಜನನ ಸಮುದ್ಭವ ।
ಪರಿವಾರಮನೋನುರಾಗ ಲತಿಕಾಂಕುರಮಂ ॥
ತರದಿಂ ನೆಗಪುತ್ತಂ ಬಿ ।
ತ್ತರದಿಂ ತೀಡಿತ್ತು ಮಂದಚಾರುಸಮೀರಂ ॥ ೮೮ ॥

ಚಂ॥ ಗುಡಿಗೃಹ ದೇವತಾನಿಕರದೊಳ್‌ನಿರಿಯಂತೆ ವಿಮಾನರಾಜಿಯೊ ।
ಳ್ಗಡೆಗೊಳೆರತ್ನತೋರಣದ ಸಂತತಿ ತತ್ಕಟಿಸೂತ್ರಶೋಭೆಯಂ ॥
ಪಡೆಯೆ ತದೀಯ ನರ್ತನಲಯೋಚಿತ ವಾದ್ಯನಿನಾದದಂದದಿಂ ।
ದೊಡರಿಸೆ ಮಂಗಳಾನಕರವಂ ಜನನೋತ್ಸವಮೊಪ್ಪಿತಾತನಾ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪುಣ್ಯಪುಂಜನ ಜನನಕ್ಷಣ ವಸಂತಸಮಯಮನಮರಸಮಿತಿ ಚೇತೋನಂದನಾನಂದಮನೆತ್ತಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ,

ಚಂ॥ ಸ್ತನಕಳಶಕ್ಕೆ ಪೊಂಗಳಶಮಾನನಶೋಭೆಗೆ ರತ್ನದರ್ಪಣಂ ।
ವಿನುತವಿಶಾಳಲೋಚನ ಮರೀಚಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರ್ಚಮಾಲೆ ಬೆ ॥
ಳ್ಪನೆ ಕರೆಯುತ್ತಮಿರ್ಪನಗೆಗಕ್ಷತಮಂತೆಣೆಯಾಗೆ ಬಂದರಂ ।
ದನುಪಮರಾಗದಿಂ ತಳೆದು ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳಂ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೯೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತನತನಗೆ ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಲೆಂದು ಬಂದನಿಕಾಮಕೋಮಳಾಮರ ಕಾಮಿನಿಯರುಮನೇಕ ಭಂಗಿ ಸಂಗತ ಸಭಾವ ಸಂಭಾವನಾರಂಭೋರುಹರಂಭಾ ನೃತ್ಯಾನುಗಗಂಧರ್ವಗಣಗೇಯಮಾನ ಬಂಧುರಗೇಯ ದಿವಿಜವಾದಕ ವಾದ್ಯಮಾನ ಹೃದ್ಯನಿನಾದ ಮುಂ ನಿಳಿಂಪ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕವರ್ಯ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯಮಾಣಜಯ ಜೀವ ನಂದವರ್ಧಸ್ವರದಮುಂ ಲೋಚನಗೋಚರಮುಂ ಶ್ರವಣರಮಣೀಯಮುಮಾಕಸ್ಮಿಕ ಮಾಗೆ,

ಚಂ॥ ತುಱುಗಿದನೂನಕಾನನದೊಳೊರ್ವನೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂ ತೊಟಲ್ದು ಬಂ ।
ದೊಱಗಿದನಂತದರ್ಜಿತ ಸಮೂರ್ಜಿತಪುಣ್ಯದಿನೊರ್ವನಿಂದ್ರನ ॥
ಟ್ಟಿಱೊಳೆನಿಜಾಲತಾಲಯಸುಶಯ್ಯೆಯೊಳಂದಿರಿಸಿರ್ದೊಡಾಗಳೆ ।
ಚ್ಚಱುತಮೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುವವೋಲ್ ಮಿಗೆ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನಾ ಸುರಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಸ್ಮಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿ,

ಮ ॥ ಇದು ತಾನಾವುದೊ ಲೋಕಮೊ ಪರಿಜನಂತಾನಾರದಾನಾರ್ಗೆ ಯಾ ।
ವುದನಾರಿಂದಮೆ ನೋನ್ತೆನೆಂಬಿನೆಗೆಮಾ ದೇವಂ ಭವತ್ಪೃತ್ಯಯಂ ॥
ವಿದಿತಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟೆ ಬೋಧಮಱಿದಂ ಸ್ವರ್ಲೋಕಮೊ ಸೈನ್ಯಮೆ ।
ನ್ನದು ಮುನ್ನಾಂ ಗಜಮಂದುನೋಂತೆನರವಿಂದ
ಶ್ರೀ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂ ॥ ೯೨ ॥

ವ॥ ಎಂದಿಂತು ಸುಪ್ರತೀತಾತೀತ ಸಾಂಪ್ರತ ಜನ್ಮವೃತ್ತಾಂತನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಹತ್ತರ ದೇವಿಯರೆಯ್ದೆವಂದು,

ಚಂ॥ ಸೊಗಯಿಪ ಪಾರಿಜಾತ ಹರಿಚಂದನಪುಷ್ಪದಿನಾದ ಬಣ್ಣವಾ ।
ಸಿಗಮುಮನೊಪ್ಪುತಿರ್ಪತಿವಿಚಿತ್ರ ಸುವಸ್ತ್ರ ಸುರತ್ನ ಭೂಷಣಾ ॥
ಳಿಗಳುಮನಾಗಳೋಲಗಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಸಂತಸಂ ।
ಮಿಗೆಪೊಡವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ವಿಭುಗಾ ಸುರಮಂತ್ರಿಕಾಂತೆಯರ್ ॥ ೯೩ ॥
ತ್ರಿದಶನಿವಾಸಮಿಂತಿದು ನಿಜೂರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದಿನಾದುದೀ ವಿಮಾ ।
ನದೊಳನುಬಂಧಿಸಿರ್ಪ ವನಿತಾಜನಮೀಪರಿವಾರಮೆಯ್ದೆ ನಿ ॥
ನ್ನದು ಮದನಾಸ್ತ್ರಮೂರ್ತಿ ರಮಣೀನಯನೋತ್ಪಳ ಹರ್ಷದಾಯಿಯು ।
ಪ್ಪುದರೊಳೆ ದೇವ ನೀಂ ವರಶಶಿಪ್ರಭನೈ ಸುಖವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧನಾ ॥ ೯೪ ॥

ಕಂ॥ ಇನಿತು ವಿಭವಂ ನಿನಗೆ ಸಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದುದು ಜಿನಪದಾಬ್ಜ ಭಕ್ತಿಯಿನಿನ್ನುಂ ॥
ಜಿನನನೆ ಪೂಜಿಸು ಪುಣ್ಯಮ ।
ನನುಭವಿಸುತಮಱಿವನದನೆ ನೆರಪಲೆವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೯೫ ॥

ಎನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ವಿವಿಧಾ ।
ರ್ಚನೆಯಿಂ ಜಿನಚೈತ್ಯರಾಜಿಯಂ ಭಕ್ತಿಭರಾ ॥
ವನತಂ ಪೂಜಿಸಿ ತಳೆದಂ ।
ಘನಪುಳಕಮನಮರಕಾಮಿನೀಮುಖತಿಳಕಂ ॥ ೯೬ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಳೆದು ಬೞಿಯಂ,

ಮ॥ ಪರಿವಾರಂ ಬೆರಸಾ ಶಶಿಪ್ರಭಸುರಂ ತಾರೇಶನಂತಂಶುವಂ ।
ಬರಮಂ ಚಿತ್ರಿಸೆ ಬಂದು ದಿವ್ಯಮಣಿಯಿಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯದಿಂ ॥
ದರವಿಂದವ್ರತಿನಾಥನಿರ್ದ ಶಿಲೆಯಂ ತತ್ಕುಂಜರಾದ್ಯರ್ಕಳೇ ।
ವರಮಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ಸ್ವಕೀಯಸುರಲೋಕಶ್ರೀನಿಮಿತ್ತಂಗಳಂ ॥ ೯೭ ॥

ಕಂ॥ ಪರಿವೃತವಿಮಾನಮಣಿಗಣ ।
ಮರೀಚಿಯಿಂ ತನ್ನಯರುಚಿಯಿನರುಚಿ ದೀಪಾಂ ॥
ಕುರಮನಿೞಿಪಂತಿರಿೞಿಪುದು ।
ವರಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಿಮಾನಮಪ್ರತಿಮಾನಂ ॥ ೯೮ ॥

ನಾನಾ ರತ್ನವಿಮಾನಾ ।
ನೂನಪ್ರಭೆಯಂ ಪ್ರಭಾಖ್ಯಾನಸುಖ ॥
ಸ್ಥಾನವಿಮಾನಪ್ರಭೆ ಗೆ ।
ಲ್ವಾನಾಮಂ ತನಗೆ ಸಾಮ್ಯಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ॥ ಆ ವಿರಾಜಮಾನವಿಮಾನದೊಳ್,

ಚಂ॥ ಸುರುಚಿರರತ್ನಗೇಹಸಹಜಾಭರಣಪ್ರಭೆಯಿಂ ಸ್ವದೀಪ್ತಿ ಬಿ ।
ತ್ತರಿಸೆ ಸುರದ್ರುಮಪ್ರಸರಶೇಖರಸೌರಭಮಂ ನಿಜಾಂಗ ಬಂ ॥
ಧುರತರಗಂಧವಿರ್ಮಡಿಸೆ ಕಾಂತಿಯ ತಿಂಥಿಣಿಸಾರಸೌರಭಾ ।
ಕರಸೆನೆ ಕಣ್ಗೆವಂದನಮರೀಜನಕಂತುನಿಭಂ ಶಶಿಪ್ರಭಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ॥ ಮೂಱುವರೆಮೊೞನೆನಿಪ ತನು ।
ಬೀರುತ್ತಲರಂಬಿನಂದದಿಂ ತನಿಗಂಪಂ ॥
ನೀರೆಯರ ಮನಮನೆೞಗಿಸೆ ।
ಜಾರೆಂ ಜವ್ವನದಿನಮರನೆಸೆದಂ ನಿಸದಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಅಯಮೂರ್ತಿ ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತ ।
ಮಯನಲ್ಲಂ ಮೌಕ್ತಿಕಾರಣಾಶ್ಮದ್ಯುತಿ ಸಂ ॥
ಚಯದಿಂದೆ ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತ ।
ಮಯನೆನಿಪಂ ದಿವಿಜನಿಂತು ಚಿತ್ರಚರಿತ್ರಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಸಹಜಾಂಬರ ಭೂಷಾಸ್ತ್ರ ।
ನ್ಮಹಿತಂ ಮಳರಹಿತನಾತ್ತಯೌವನ ಶೋಭಾ ॥
ವಿಹಿತಂ ನೆನೆವಂ ಷೋಡಶ ।
ಸಹಸ್ರವರ್ಷಕ್ಕದೊರ್ಮೆ ದಿವ್ಯಾಶನಮಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಲಲಿತಮುಖಕಮಳ ಪರಿಮಳ ।
ಮಿಳಿತಂ ಮಳಯರುಹಪವನನಂ ನೆನೆಯಿಸೆ ನಿ ॥
ರ್ಮಲನೆಂಟುತಿಂಗಳಂದಿಂ ।
ಗಲಘುಸುಖಾಂಬೋಧಿ ಸುಯ್ವನೊರ್ಮೆ ಸುರೇಶಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಮಾತಿನೊಳೆ ವಿನೂತಮನೋ ।
ಜಾತಸುಖಮನಮರರಮಣಿಯರ್ ಸಕಳಕಳಾ ॥
ನ್ವೀತಂಗೆ ಪಡೆದು ಶಬ್ದಾ ।
ದ್ವೈತಮನಭಿನಯಿಪ ವಾಣಿಯಂ ನೆನೆಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೫ ॥

ಮ॥ ಹರಿನೀಳಾಶನಿಮಾಣಿಕಂ ಮಹಿಸುತಂ ಮುಕ್ತಾಫಳಂ ಭಾರ್ಗವಂ ।
ಗರುಡೋದ್ಗಾರಿ ಶಶಾಂಕಜಂ ಮರಕತಂ ಸ್ವರ್ಭಾನು ಗೋಮೇಧಿಕಂ ॥
ಗುರುವಾಗಂಬರಮಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಿಮಾನಂ ಪೋಲೆ ಪುಣ್ಯೋದಯಂ ।
ಬೆರಸಿರ್ದಂ ಶಶಿವೋಲ್ ಶಶಿಪ್ರಭಸುರಂ ರುಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾ ಭಾಸುರಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಚತುರಸ್ತ್ರೀ ಕಮಳಾಂಚಿತಂ ವಿನಯರತ್ನಂ ಪುಣ್ಯವೇಳಾಸಮ ।
ನ್ವಿತಮಹ್ಲಾದಿ ವಿನೋದ ವಿಭ್ರಮಯುತಂ ದಾನಾಮರೋರ್ವೀಜರಾ ॥
ಜಿತಮಾ ಷೋಡಶ ಸಾಗರೋಪಮ ವಲಂ ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯಾಮೃತೋ ।
ನ್ನತಿಯಿಂ ಮತ್ತೆ ಶಶಿಪ್ರಭಂ ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರ್ದಂ ಕಳಾವಲ್ಲಭಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ಉ॥ ಮೆಲ್ಪಳವಟ್ಟು ತೋಱನುಡಿಯಲ್ನಡೆಯಲ್ಪನಿಮುಟ್ಟೆ ಪಾಡಲೋ ।
ದಲ್ಪೊಸತಾಗೆ ನರ್ತಿಸಲಭೀಕ್ಷಿಸಲೊಲ್ಮೆಯನುಂಟುಮಾಡಿ ಪೊ ॥
ರ್ದಲ್ಪರಿಹಾಸಮಂ ಮೆಱೆಯಲೆಂಬನೆ ಬಲ್ಲಮರಾಂಗನಾಳಿ ಸಂ ।
ಕಲ್ಪಜನೊಪ್ಪುತ ತ್ರಿದಿವದೊಳ್ ನಿರುತಂ ಸುಖಮಿರ್ಪಸಾಗಳುಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ಕಂ॥ ಗರಿಮಾಣಿಮಾಜ್ಞತೆಗರ್ಘ।
ಜಿನೇಶ್ವರಾರ್ಚನಾ ಸೂಕ್ತಿಸರಸಂ ವಾಣೀ ॥
ವಶ್ಯಮೆನೆ ಶುಕ್ಲಶುಭತರ।
ಲೇಶ್ಯೆಯನೊಳಕೊಂಡು ಸೊಗಯಿಪಂ ಸುರರಾಜಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ರಸಗೇಯಂ ಭಾವನೃತ್ಯಂ ಪಡೆಯೆ ಸುಲಯ ವಾದ್ಯಂ ಮನಕ್ಕೆಂದುಮೊಳ್ಪಂ।
ಪಸಿವುಂ ನೀರಳ್ಕೆಯುಂ ನಿದ್ದೆಯುಮಲಸುಗೆಯುಂ ಮಾಣ್ದಿದೆಂಬಂದದಿಂ ಮಾ॥
ಣಿಸಿ ಲೀಲಾಪಾಂಗದೇವೀ ನಿವಹಸತತ ಶಬ್ದಪ್ರವೀಚಾರದಿಂ ಸಂ।
ತಸಮಂ ತಾಳ್ದುತ್ತಮಿರ್ದಂ ವಿಬುಧಜನಮೆನಲ್ ಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೧೦ ॥

॥ ಗದ್ಯ ॥

ಇದು
ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ಶಶಿಪ್ರಭ
ದೇವವಿಭವ ವರ್ಣನಂ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ಸುರಲಲನಾಪಾಂಗ ವಿ।
ಳಾಸಲತಾ ಲಲಿತಕಳ್ಪತರು ಚೇತೋವ॥
ಲ್ಲೀಸಂಶೋಭಿತ ಜಿನಪತಿ।
ಭಾಸುರಪದಕಳ್ಪಶಾಖಿ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ನಾಕಪತಿ ನಾಕಲೋಕ ಸಂಜನಿತ ಸುಖಾನೀಕಮನನಾಕುಳಚಿತ್ತ ನನುಭವಿಸುತ್ತಮಿರೆ,

ಉ॥ ಸೋಸಿಸಲೆಂದು ಬರ್ಪಯುಮ ತೇಜದಳುರ್ಕೆಗೆ ಬಾಡುವಂದದಿಂ।
ಬಾಸಿಗಮೆಯ್ದೆ ಬಾಡಿದುದು ತದ್ವಳರೇಣುಗೆ ಮಾಸುವಂದದಿಂ॥
ಮಾಸಿತು ಸೇಸೆ ತನ್ನೃಪನ ಸೈನ್ಯದ ಘಟ್ಟನದಿಂದೆ ಕಂಪಿಪಂ।
ತಾಸುರಮಾಗಿ ಕಂಪಿಸಿತು ನೆಟ್ಟನೆ ರತ್ನಪಿನದ್ಧ ಕುಟ್ಟಿಮಂ ॥ ೨ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನಾಯುರವಸಾನಸೂಚಕ ದುಶ್ಚಿಹ್ನಂಗಳ್ತೋಱೆ ಬಗೆ ಬೆದಱೆ ಬಱಿಯಮವಧಿಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಷಣ್ಮಾಸಾವಧಿಯೆ ನಿಜಜೀವಿತಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,

ಉ॥ ಸೂಡಿದ ಬಾಸಿಗಂ ಬಿಡದೆ ಬಾಡಿದುದಂ ನಿಜವಕ್ತ್ರ ಪಂಕಜಂ।
ಬಾಡದೆ ತನ್ನ ಸನ್ನುತ ವಿಮಾನದ ರತ್ನಪಿನದ್ಧ ಭೂಮಿಯ॥
ಳ್ಳಾಡಿದೊಡಂ ಸ್ವಕೀಯಧೃತಿ ಮೂಳಮನೋಲತಿಕಾಗ್ರಮೆಂದುಮ।
ಳ್ಳಾಡದದೊಪ್ಪೆ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧತೆಯಂ ಮೆಱೆದಂ ಸುರೇಶ್ವರಂ ॥ ೩ ॥

ಕಂ॥ ಅಱಿಯದಗಿವು ದುಶ್ಚಿಹ್ನಂ।
ಪೆಱತೇನಱಿವುಳ್ಳವಂಗೆ ಶುಭಚಿಹ್ನಂ ಮೆ॥
ಯ್ಮಱೆದಿಂತಿರವೇಡೆಂದೆ।
ಚ್ಚಱಿಸಿ ಶುಭಾಕ್ರಾಂತ ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಳ್ಪುದಱಿಂ ॥ ೪ ॥

ಪಡೆಯಲ್ಕಾರ್ಪದನರ್ಥಂ।
ಕಿಡೆ ಧೃತಿಗಿಡದಂತು ದಿವಿಜನುಂ ಮುಂದೆ ಸುಖಂ॥
ಬಡೆವಾರ್ಪಿನಿಂದೆ ಧೈರ್ಯಂ।
ಗೆಡದೆ ಜಿನೇಶ್ವರ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ॥ ೫ ॥

ವ॥ ಅಂತಱುದಿಂಗಳ್ನೆಱೆವಿನಮನುದಿನಂ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಾಧೀನಮಾನಸಂ ಸಮಸ್ತ ಕೃತ್ರಿಮ ಚೈತ್ಯಾಲಯ ಸಕಳತೀರ್ಥಕರ ಸಮವಸರಣಾದಿ ಪರಮತೀರ್ಥ ವಂದನಾರ್ಚನಾ ತತ್ಪರನಾಗಿರ್ದು ಸಮಾಧಿಸಮಯದೊಳ್,

ಕಂ॥ ತೃಣಕುಟಿಯೊಳ್ ಮಣಿಭವನಂ।
ತೃಣಕಲ್ಪಿತ ಪುತ್ರಿಕಾಳಿಯೊಳ್ ಯುವತಿಗಣಂ॥
ತೃಣರಚಿತ ಭೂಷಣಂಗಳೊ।
ಳೆಣೆ ಮಣಿಭೂಷಣಮೆನುತ್ತಮಿರ್ದನುದಾತ್ತಂ ॥ ೬ ॥

ಭಾವನೆ ಜಳಮಾಗೆ ಜಳಂ।
ಭಾವನೆ ಚಿರಮಾಗೆ ಸುಸ್ಥಿರಂ ಶ್ರೀವಿಭವಂ॥
ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಮನಿಕುಂ ಯ।
ದ್ಭಾವ್ಯಂ ತದ್ಭವತಿಯೆಂಬ ನುಡಿಯುಳ್ಳುದಱಿಂ ॥ ೭ ॥

ವ॥ ಎಂದಿಂತು ದೂರೀಕೃತ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹ ಮೋಹಗ್ರಹನುಂ ಕೃತಾತ್ಮ ಭಾವನೈಕಪರಿಗ್ರಹನುಮಾಗಿ,

ಕಂ॥ ಜೀವನವಿರಹಿತಮಭ್ರಂ।
ಭಾವಿಸುತಿರೆ ಕರಗುವಂತೆ ಕರಗೆ ಶರೀರಂ॥
ದೇವಂ ಜಿನಪತಿಪದಮಂ।
ಭಾವಿಸುತ ಸಮಾಧಿಮರಣಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ ॥ ೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಮಾಧಿಯುಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು,

ಕಂ॥ ಮದನಾಸ್ಪದ ಜಂಬೂದ್ವೀ।
ಪದೊಳೊಪ್ಪುವ ಪೂರ್ವಸೌಖ್ಯಕೃತ್ಪೂರ್ವವಿದೇ॥
ಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷ।
ಯದೊಳಖಿಳ ಪದಾರ್ಥಪುಷ್ಕಳಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ॥ ೯ ॥

ಗಣಿತಮಧುಕರಸರೋಜ।
ಪ್ರಣುತಾಸ್ಯೆಯ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯಮೃಗೇ॥
ಕ್ಷಣೇಯ ತೆಗೆದುಟ್ಟ ದುಕುಲದ।
ಕಣೆಯಕ್ಕೆಣೆಯೆನಿಸಿ ರಜತಗಿರಿ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೦ ॥

ಮ॥ ಕುಜಪಾಷಾಣ ಮೃಗಾವಲಂಬಮಿತರಕ್ಷ್ಮಾಭೃನ್ನಿತಂಬಂ ಸ್ಫುರ।
ದ್ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರಿನಿತಂಬಬಿಂಬಮನಿತುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ ದೇ॥
ವಜಗತ್ಪೂಜ್ಯ ಜಿನೇಶ್ವರಾಶ್ರಯಮಯಂ ತಾನೆಂದೊಡೇನೆಂದು ಪೇ।
ೞ್ವೆ ಜಡಾವಾಸಮೆನಿಪ್ಪುವಂ ವಿಬುಧಲೀಲಾವಾಸದಳ್ಪೋಲಿಪೆಂ ॥ ೧೧ ॥

ನಿಜಸಾನುದ್ವಯ ಖೇಚರಾಚರಸಮೂಹಂ ಸಿದ್ಧಕೂಟ ಪ್ರಸಿ।
ದ್ಧಜಿನಾಧೀಶನ ಸಾದಕೋಲಗಿಸೆ ನಾನಾ ಖೇಚರೀ ನೃತ್ಯನಾ॥
ಕಜತೂರ್ಯಸ್ವನ ಕಿನ್ನರೀಸರಸಗೇಯಂ ಶ್ರೀಮನಂಗೊಳ್ವಿನಂ।
ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ನವರತ್ನರಾಜಿತ ಜಿನೇಂದ್ರಾಸ್ಥಾನದಂತೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೧೨ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಅಳಿನೀಝುಂಕಾರಮುಂ ಕೋಕಿಳಕಳರವಮುಂ ನಂದನಾಕ್ಷ್ಮಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ನಿಳಯೋದ್ಯದ್ದೇವವಿದ್ಯಾಧರಗೃಹದ ಲಸದ್ವಲ್ಲಕೀನಾದಮುಂ ಕೋ ॥
ಮಳ ನಾನಾಕಿನ್ನರೀಗೇಯದ ಮೃದುರವಮುಂ ಕೀರ್ತಿಪಂತೊಪ್ಪೆ ತನ್ನು ।
ಜ್ವಳಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯನೋರಂತೆಸೆವುದು ವಿಜಯಾರ್ಧಂ
ಮನೋಜಾತಹೃದ್ಯಂ ॥ ೧೩ ॥

ಕಂ॥ ರಾಜಿತ ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಳ ।
ರಾಜಕಟೀಸೂತ್ರಘುಟಿತಮಣಿಗಣಮೆನೆ ವಿ ॥
ಭ್ರಾಜಿಕುಮುಭಯಶ್ರೇಣೀ ।
ಶ್ರೀಜನ್ಮಾವಾಸಮಖಿಳಖಚರಾವಾಸಂ ॥ ೧೪ ॥

ವ॥ ಅವರೊಳಮೇಯನಾಯಕರತ್ನವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು,

ಉ॥ ಉತ್ತಮ ಧರ್ಮವರ್ತನ ಸಮಾಶ್ರಯಮುತ್ತಮ ಭೋಗಗೇಹಮು ।
ತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾಮಿನೀಜನನಿಕೇತನವುತ್ತಮವರ್ಣಪೂರ್ಣ ಸಂ ॥
ಪತ್ತಿನಿಧಾನಮುತ್ತಮಕಳಾನಿಧಿ ಮಂದಿರಮಂತರಿಂ ತ್ರಿಳೋ ।
ಕೋತ್ತಮಮಿಂತು ತನ್ನ ಪೆಸರ್ಗನ್ವಿತಮಂ ಪಡೆದೊಪ್ಪುಗುಂ ಪುರಂ ॥ ೧೫ ॥

ಕಂ॥ ಹೃದ್ಯವೆನಿಸುವುದು ಚೋದ್ಯಮೆ ।
ವಿದ್ಯಾಧರಗಾಯಿಕಾನಿಕಾಯದ ಮಂದ್ರಂ ॥
ಚೋದ್ಯಮಿದು ಮಧ್ಯತಾರಂ ।
ಹೃದ್ಯಮೆನಿಕ್ಕುಂ ಗಡಲ್ಲಿ ಪಾಡುವಪದದೊಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ಮಣಿನೂಪುರರಶನಾ ಕಂ ।
ಕಣನಿನದಂ ಗೀತವಿರುತಿಕರಧೃತವೀಣಾ ॥
ರಣಿತಂ ಸ್ಮರಶರ ಪಾತ ।
ಕ್ವಣನಕ್ಕೆಣೆಯೆನಿಸಿ ಸುಳಿವರಂಬರಚರಿಯರ್ ॥ ೧೭ ॥

ಸ್ರ॥ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಳಾಪ್ರಿಯಂ ಸಾಧಿತಕುಳವಿಳಸಜ್ಜಾತಿಸಂಭೇದ ಶುಂಭ ।
ದ್ವಿದ್ಯಾವಷ್ಟಂಭದಿಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ಖಚರರಂ ನೀತಿನಿಷ್ಣಾತನುರ್ವೀ ॥
ಹೃದ್ಯಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭಂ ಪೂಜಿತಜಿನ ಚರಣಾಂಭೋರುಹಂ ರಾಜವಿದ್ಯಾ ।
ನದ್ಯಂಭೋರಾಶಿಯಂತಾ ನಗರದೊಳೆಸೆದಿರ್ಪಂ ಜಿತಾರಾತಿದರ್ಪಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ॥ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯಂ ಗೆಲೆ ತ ।
ನ್ನದ್ಯುತಿನಯನಾಂಶು ನಖಮರೀಚಿಪ್ರಚಯಂ ॥
ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭದೇವಂಗಾ ।
ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಳಾಭಿಧಾನಮಿಂತನ್ವರ್ಥಂ ॥ ೧೯ ॥

ಆ ನೆಗಟ್ದ ರಾಜಹಂಸೆಯ ।
ಯಾನಂ ನಿರುಪಮಪಯೋಧರಾಗಮದೊಳ್ವಿ ॥
ದ್ಯಾನಿಳಯ ಕುಭೃನ್ನಾಯಕ ।
ಮಾನಸದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ಪುದದು ತಕ್ಕುದೆನಲ್ ॥ ೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾಳಿಪುದುಚಿತಂ ವಿದ್ಯು ।
ನ್ಮಾಳೆ ಪಯೋಧರಲೀಲಾ ಲಾವಣ್ಯಪಯೋ ॥
ಜಾಳದೆ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭ ಖಗ ।
ಪಾಳಮನೋರಾಗವಲ್ಲರಿಯನನವರತಂ ॥ ೨೧ ॥

ಅಂತಾ ಕಾಂತೆಯೊಳಂ ಶ್ರೀ ।
ಕಾಂತೆಯೊಳಂ ವಿಬುಧವಿನುತವಿಶದಯಶಃ ಶ್ರೀ ॥
ಕಾಂತೆಯೊಳಂ ನೆರೆದವನೀ ।
ಕಾಂತಂ ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದೊಳಿರ್ದಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ದಂಪತಿಗಳ ಸಂಪತ್ಸುಧಾಸಾಗರ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸಂಪಾದನಮಗ್ರ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್,

ಕಂ॥ ಸಿತವಿಧು ತಾಂ ಕುಮುದಿನಿಯೊಳ್ ।
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ ಸತ್ಪಥದ್ಯೋತಕನಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಸತಿಯ ಮಹಿತಳ ।
ಹಿತಗರ್ಭದೊಳಾ ಶಶಿಪ್ರಭಂ ಜನಿಯಿಸಿದಂ ॥ ೨೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ನಿರ್ಮಳ ಗುಣವಿರಾಜಿತ ರಾಜಹಂಸನಾನಂದದಿಂದಮಾ ಸರೋಜಮುಖಿಯ ಗರ್ಭಸರೋಜಿನಿಯೊಳ್ ಬಂದು ನೆಲಸೆ

ಕಂ॥ ಕುಡುವ ಗುಣದಿಂದೆ ಲೋಕದ ।
ಬಡತನಮಂ ಕಿಡಿಸಲಾರ್ಪ ತನುಜಂ ತನ್ನಿ ॥
ರ್ದೆಡೆಯ ಬಡತನಮನೋವದೆ ।
ಕಿಡಿಸುವುದೇ ಚೋದ್ಯಮೆನೆ ಪೊದಱ್ದುದು ಗರ್ಭಂ ॥ ೨೪ ॥

ತನುತೆಯಿನಲ್ಲದೆ ನಡುವುಂ ।
ಘನತ್ವದಿಂ ತಮ್ಮ ತೆಱದಿನಿನಿಯನ ಚಿತ್ತ ॥
ಕ್ಕನುರಾಗಮನೊದವಿಸಿದಪು ।
ದೆನುತುಂ ಮೊಲೆಮೊಗದ ಕರ್ಪನಾಂತಂತೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಚಂದ್ರಾನನೆಯ ಬಂಧುಜನ ಹರ್ಷಗರ್ಭಮೇಱ್ಗೆಯ ಪಾಡಿವದ ಚಂದ್ರನಂತನುದಿನವನುಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದು ನವಮಾಸಂ ನೆಱೆಯೆ ದಿಶಾಚಂದ್ರಂ ಕಣ್ದೆಱೆಯೆ ಸಕಳ ಜಲಾಶಯಂ ಕಲುಷತೆಯಂ ತೊಱೆಯೆ, ಶೈತ್ಯ ಸೌರಭ್ಯ ಮಾಂದ್ಯಗುಣದಿಂ ಪರಿಣತೆಯಂ ಸಮೀರಣಂ ಮೆಱೆಯೆ ಹವಿರ್ಭುಜಂ ಚತುರ್ಭುಜ ಶಂಖದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತದಿಂ ಮೆಱೆಯೆ ವಸುಂಧರಾಲಕ್ಷ್ಮಿದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆಯೆ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನ ಪುಣ್ಯದಶೆಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ, ನವಗ್ರಹಂಗಳೇಕಾದಶಸ್ಥಂಗಳಾಗೆ, ಪರಿಜನ ಪುರಜನ ಸನಾಭಿ ಜನಂಗಳನುರಾಗ ಸಾಗರದೊಳ್ ಮಗ್ನರಾಗೆಯುದಯಕಾಲದ ಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ಹಿಮರಶ್ಮಿಯಂತುದಯಿಸಿ ನಿಜಜನ್ಮೋತ್ಸವಾನೂನ ವಸುದಾನದಿಂ ವಸುಂಧರೆಗನ್ವರ್ಥಾಭಿಧಾನಮಂ ಸಮರ್ಥಿಸಿ ರಶ್ಮಿವೇಗಾಭಿಧಾನಮಂ ಪಡೆದು ಬಳೆಯುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ॥ ಪ್ರಮುದಾಕ್ಷಿ ಕುಮುದವಿಕಸನ ।
ಹಿಮರಶ್ಮಿವಿರೋಧಿ ಖಚರ ಗರ್ವತಮೋ ವಿ ॥
ಭ್ರಮು ತೀವ್ರರಶ್ಮಿಗುಣರಾ ।
ಗಮನಾಳ್ದಂ ರಶ್ಮಿವೇಗನನುಪಮ ಭೋಗಂ ॥ ೨೬ ॥

ಮ॥ ಮದನಾಸ್ತ್ರಂ ನಿಜಮೂರ್ತಿ ಮೋಹನಶರಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯು ।
ನ್ಮದನಾಖ್ಯೇಷು ಕಳಾವಿಚಕ್ಷಣಗುಣಂ ಸಂತಾಪಬಾಣಂ ರತಿ ॥
ಪ್ರದಬಾಣಂ ಸುದತೀ ವಶೀಕರಣ ಶಸ್ತ್ರಂ ಯೌವನಾರಂಭಮಾ ।
ಗೆ ದಿಟಂ ದರ್ಪಕನಂದದಿಂದೊಲಿಸಿದಂ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ॥ ೨೭ ॥

ಉ॥ ಕೈರವನೇತ್ರೆಯರ್ವಿಕಚ ಕೈರವಮಂ ವರವಾರಿಜಾಸ್ಯೆಯರ್ ।
ವಾರಿಜಷಂಡಮಂ ಕುಸುಮಕೋಮಳೆಯರ್ ಕುಸುಮೋರುಶಯ್ಯೆಯಂ ॥
ಚಾರುನವೀನ ಚಂದನಸುಗಂಧಿಯರುಜ್ಜ್ವಳ ಚಂದನದ್ರುಮಾ ।
ಸಾರಮನಾರೊಸಾರದವರೊಲ್ದಭಿವೀಕ್ಷಿಸಿ ರಶ್ಮಿವೇಗನಂ ॥ ೨೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಯೌವನ ಪ್ರಾಯನುಂ ಸಮನುಭೂತ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಪ್ರಾಯನುಂ ಸಮಾಸಾದಿತ ಸಕಳಕಳಾವಿದ್ಯಾಸಮೂಹನುಂ ನಯವಿನಯ ಶ್ರೀಜನ್ಮಗೇಹನುಂ ನಿಜಾಕಾರನಿರ್ಜಿತಮನೋಜನುಮಾದ ತನೂಜನಂ ಕಂಡು ಯುವರಾಜಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದನೆಂದಾನಂದ ಮಂದಿರಹೃದಯನಾಗಿ,

ಕಂ॥ ಕುಂಠಿತರಿಪುಮದನವೆನಿಪ ।
ಕಂಠೀರವನಾತ್ಮಜಂಗೆ ಯುವನೃಪಪದವೀ ॥
ಕಂಠಿಕೆಯಂ ಕಂಠದನು ।
ತ್ಕಂಠತೆಯಿಂ ತೀವೆ ದೆಸೆಗಳಂ ತೂರ್ಯರವಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತನಂತ ಸಾಮಂತಸಮೇತಂ ಯುವರಾಜಂಗೆ ಖೇಚರರಾಜಂ ಯುವರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ನಿಜಾನ್ವಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಪ ಕನ್ಯಾರತ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಲೆಂದುದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿರೆ,

ಕಂ॥ ತಮತಮಗುಭಯಶ್ರೇಣಿಯ ।
ಸಮಸ್ತ ಖಚರಾಧಿನಾಥರಾತನ ಭುಜವಿ ॥
ಕ್ರಮಮಂ ಕ್ರಮಮಂ ವಿದ್ಯಾ ।
ಶ್ರಮರೂಪಮನೊಲ್ದು ಕೇಳ್ದು ನಿಜತನುಜೆಯರಂ ॥ ೩೦ ॥
ಮದನಶರಾಕಾರೆಯರಂ ।
ಮದನೋನ್ಮದ ಕುಂಭಿ ಕುಂಭ ಕುಚಯುಗಳೆಯರಂ ॥
ಮದನಕಳಾ ಕುಶಳೆಯರಂ ।
ಮದನ ಮಹೀಪಾಳ ಭಾಗ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯೆಯರಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ಕುಡುವುದಕ್ಕಿದುವೆ ಸಂಚಕರಮೆಂಬಂತೆ ಪುರುಷ ರತ್ನೋಪಾರ್ಜನೋಪಾಯಮೆನಿಸಿದ ರತ್ನೋಪಾಯನಮನುಚಿತವಚನ ಚತುರ ಸಚಿವೋತ್ತಮರ

ಕಯ್ಯೊಳಟ್ಟುವುದುಮಟ್ಟಿದುದೆ ಮುಹೂರ್ತಮಾಗೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದ ಪಾಗುಡಮುಮಂ ಲೇಖಾರ್ಥಮುಮಂ ಮಹಾಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಯುಂ ಕಯ್ಯೊಳಳ್ವೇಱುವುದುಮಾತಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ರತ್ನಕರಂಡಕದ ಮುದ್ರೆಯನುನ್ಮುದ್ರಿತಂ ಮಾಡಿಯಲ್ಲಿರ್ದ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ಖಚರವಲ್ಲಭಂಗೆ ಬೇಱೆ ವೇಱೆ ಬಿರ್ಚಿ ತೋಱಿ ಸುವರ್ಣಪತ್ರಲಿಖಿತ ಲೇಖಾರ್ಥಮಂ ತಳದುಕೊಂಡಸ್ಖಳಿತ ವಾಚಕಂ ಸಭಾಮಂಡಳಶ್ರವಣ ರಮಣೀಯಮಾಗೆ ಖಚರಾಧೀಶನಾದೇಶದಿಂ,

ಉ ॥ ಖೇಚರನಾತ್ಮಜಾತಸುಭಗತ್ವಗುಣಪ್ರಕಟಪ್ರಶಸ್ತಿಯುಂ ।
ವಾಚಿಸಿ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಶಿಖಾಮಣಿ ಮೆಯ್ಯನಿರುಣ್ಮೆ ಹರ್ಷಮಂ ॥
ಸೂಚಿಸೆ ಕೇಳ್ದು ರಾಜಸಚಿವಪ್ರಚಯುಕ್ಕುಚಿತಾರ್ಥಮಂ ನಿರಾ ।
ಲೋಚದಿನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದನೊಪ್ಪಿರೆ ತನ್ನುಚಿತಜ್ಞತಾಗುಣಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮನ್ನಿಸಿಯುನ್ನತಪ್ರತ್ಯುಪಾಯನಂ ಬೆರಸು ಕನ್ಯಾರತ್ನಕರ್ಷಣ ಮಂತ್ರ ನಿಪುಣರೆನಿಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕಳಿಪುವ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭವಿಭುವಿನುದ್ಯೋಗಮಂ ರಶ್ಮಿವೇಗಂ ಕಂಡೀ ಸಂಭ್ರಮಮೇನೆಂದು ತಂದೆಯುಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧಮೆಂದಱಿಪೆ ಲಬ್ಧಿ ವಶದಿಂ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿತೀರಂ ತನಗತಿದೂರಮಪ್ಪುದಱಿಂ,

ಕಂ॥ ಸಮನಿಪ ವಿವಾಹಸಂಬಂ ।
ಧಮನತಿ ದೃಢಬಂಧಮೆಂದೆ ತನಗದು ಬಂಧ ॥
ತ್ತಿಮರಳಮಂ ನೋಡುವ ಚಿ ।
ತ್ತಮನಾಳ್ದಂ ಚೋರನಂದದಿಂದಾ ಖಚರಂ(?) ॥ ೩೩ ॥

ಮಾರಂ ಮಿಗೆಚಿತ್ತಗೃಹ ।
ದ್ವಾರಮನೊಳಪುಗಲೆ ಬಗೆಯೆ ವೈರಾಗ್ಯಗುಣಂ ॥
ಬಾರಿಸಿದುದು ಚತುರಪ್ರತಿ ।
ಹಾರನ ತೆಱದಿಂ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವನಂ ॥ ೩೪ ॥

ವ॥ ಅಂತೊಗೆದ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವನಾವಿಶೋಧಿಯೆ ಜಾತಿಸ್ಮರಣ ಕಾರಣಮಾಗೆ,

ಮ ॥ ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆ ದಿವಿಜ ಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರೀ ।
ಗಣಮೆಂದುಂ ಕಿಡದಿರ್ಪ ಯೌವನಕೆನಿತ್ಯಂ ಯೌವನಂ ನಾಕಜ ॥
ಪ್ರಣುತಶ್ರೀವಿಭವಕ್ಕೆ ಖೇಚರಪದಂ ನೋಟ್ಪಂದು ಹೇಮಾಚಳ ।
ಕ್ಕಣುವೆಂತಂತೆ ಸಮಾನಮೆಂದೆಣಿಸಿದಂ ಜಾತಿಸ್ಮರಂ ಖೇಚರಂ ॥ ೩೫ ॥

ಕಂ॥ ದೇವಗತಿ ವಿಷಯಗಲ್ಲದ ।
ದೇವುದೊ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗದಱೊಳಲ್ಪವ್ರತಮಂ ॥
ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಮನಿಸದು ಪರಿ ।
ಭಾವಿಪಡೆ ತಪಕ್ಕೆ ಮನುಜಗತಿಯೊಂದೆ ವಲಂ ॥ ೩೬ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನ್ನಿನ ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿ ಬಱಿ ।
ಕಂ ನೆರಪಿದ ದೇವಗತಿ ವಿನಿಷ್ಫಳಮಾದ ॥
ತ್ತಿನ್ನೀ ಭವಮುಂ ತಪದಿಂ ।
ದನ್ನೆಗಬ್ಬಾಂ ಸಫಳಮಾಗೆ ಮಾಡ್ಪೆನಮೋಘಂ ॥ ೩೭ ॥
ವರಬೋಧನಿಶಿತಖಡ್ಗಂ ।
ನಿರವಧಿ ವೈರಾಗ್ಯಖೇಟಕಂ ಕೈಗಳವ ॥
ಟ್ಟಿರೆ ದುರಿತರಿಪುವನಲೆವುದು ।
ನೆರವಂ ಪಡದಲ್ಲಿ ಪಗೆಯನಿಱಿಯದರೊಳರೇ ॥ ೩೮ ॥

ವ॥ ಎಂದಿಂತು ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,

ಕಂ ॥ ವಿಮಳ ಗುಣಪ್ರಕಟನ ದ ।
ತ್ತಮನಸ್ಕಂ ಖಚರನಿಂದುವೆಂದಂತಿರೆ ರಾ ॥
ಗಮನಗಲೆ ನೂಂಕಿ ಸದ್ವ್ರ ।
ತ್ತಮನುತ್ತಮನೊಲ್ದು ಮೆಱೆಯಲುದ್ಯತನಾದಂ ॥ ೩೯ ॥
ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನಸುತಂ ಸಂ ।
ಪದ್ಯೌವನ ರೂಪವಿಭ್ರಮಾಧಿಕಮನಿತುಂ ॥
ವಿದ್ಯುದ್ವಿಳಸಿತಮೆನುತನ ।
ವದ್ಯಗುಣಂ ಬಗೆದನೇಂ ಮಹಾತ್ಮನೊ ಮಹಿಯೊಳ್ ॥ ೪೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಗೆದು ಬಱಿಯಂ ತಂದೆಗಿಂತೆಂದಂ,

ಕಂ॥ ಸುತನಿರೆ ಘನಬಂಧನದೊಳ್ ।
ಪಿತೃ ಬಿಡಿಪುದುಗೆಟ್ಟು ಮದುವೆಯೆಂಬೀ ನೆವದಿಂ ॥
ಮತಿವಿಕಳರಂತೆ ಭವಸಂ ।
ತತಿ ಬಂಧದೊಳೆನ್ನನಿರಿಪುದುಚಿತಮೆ ಪೇೞಿಂ ॥ ೪೧ ॥

ವ॥ ಅದಱಿನೀಶೋಭನಮೆನಗಶೋಭನಂ ಕೆಯಿನೀರೆಂಬುದು ಸಂಸೃತಿ ಲತಾ ಮೂಳಕ್ಕೆ ಪೊಯಿನೀರ್ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ ಪವಿತ್ರ ಚಾರಿತ್ರೇಂದುಗೆ ರಾಹು ಗ್ರಹಣಮೆಂದು ತನ್ನ ವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯುಂ ವ್ಯಕ್ತಂ ಮಾಡೆ—

ಮ ॥ ಒದವಿರ್ದೀ ನವಯೌವನಂ ನಿರುಪಮಂ ರೂಪಂ ಕಳಾಪ್ರೌಢಿಯು ।
ಗ್ಗದ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುದಗ್ರಮಪ್ಪವಿಭವಂ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂ ॥
ಹದೊಳಪ್ಪೊಂದು ವಿವಾಹಮುತ್ಸವಕರಂ ನೋೞ್ಪಂದು ವೈರಾಗ್ಯಮಾ ।
ವುದಱಿಂದಾದುದಿವಂಗೆನುತ್ತೆ ಖಚರಂ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೪೨ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದಿ,

ಕಂ॥ ಅಂಬರಚರಪದಮುಂ ಕುಡ ।
ಲಾಂ ಬಯಸಿರೆ ನಚ್ಚಿನೆರ್ಮೆ ಕೋಣನನೀಂದ ॥
ತ್ತೆಂಬವೊಲೀ ಮಗನಿರದೆ ತ ।
ಪಂಬಡಲೆಳಸಿರ್ದನೆಂದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದಂ ॥ ೪೩ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಮರರೂಪನಿವಂ ಜಾತಿ ।
ಸ್ಮರನಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೆ ವೈರಾಗ್ಯಂ ॥
ದೊರೆಕೊಳ್ಳದೆಂದು ಖಚರಂ ।
ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಮಗುೞೆ ಮೋಹ ಮೂರ್ಛಿತನಾದಂ ॥ ೪೪ ॥

ದೊರೆಕೊಂಡ ರಾಜ್ಯಸುಖಮಂ ।
ಪರಿಹರಿಸಿ ತಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸುವಂ ॥
ಪರಿಪಕ್ವಕ್ಷೇತ್ರಮನುೞಿ ।
ದರಣ್ಯಮಂ ಮಾಣದುೞುವ ಮರುಳಂ ಪೋಲ್ಕುಂ ॥ ೪೫ ॥

ವ॥ ಅದು ಕಾರಣದಿಂ

ಉ॥ ಕ್ರಮಮಂ ಮೀರಲೆ ಬಾರದೀ ಮದುವೆಯುಂ ಸಂತಾನಸಂರಕ್ಷಣಾ ।
ರ್ಥಮೊಡಂಬಟ್ಟಧಿರಾಜ್ಯಮಂ ತಳೆದು ನೀನೆನ್ನಂ ತಪೋರಾಜ್ಯಭಾ ॥
ರಮನಾಂಪಂತಿರೆ ಮಾಡಿ ಪುತ್ರ ಬೞಿಕಂ ನೀನುಂ ತಪೋರಾಜ್ಯ ಭಾ ।
ರಮನಾನಿಂತಿದು ರಾಜನೀತಿಗುಚಿತಂ ಮನ್ನಿಪ್ಪುದೆನ್ನುಕ್ತಿಯಂ ॥ ೪೬ ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿೂ ತಪೋಭೂಮಿಕಾರೋಹಣಂ ಪರಿಣತ ವಯಸ್ಕರಪ್ಪೆಮ್ಮಂದಿಗರ್ಗುಚಿತಮಲ್ಲದೆ ನಪಯೌವನನಪ್ಪ ನಿನಗೀಗಳುಚಿತಮಲ್ಲದೆಂದನೇಕಪ್ರಕಾರ ಲೌಕಿಕಯುಕ್ತಿಗಿಳಿಂದಬಳಾಬಾಹುಪಾಶದೊಳ್ ತೊಡರ್ಚುವ ನುಡಿಗಳಿಂ ನುಡಿಯೆ ರಶ್ಮಿವೇಗನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ ನಿಮ್ಮಯ ನುಡಿ ।
ದೀವಚನಮೆ ಸತ್ಯಮೆನಗೆ ಕೃತ್ಯಂಪೃಥು ಕೋ ॥
ಪಾವಿಳನಂತಕನಿಂತಿದ ।
ನಾವಗಮನುಸರಿಪೊಡವನೊಳದು ಕೂಡುಗುಮೇ ॥ ೪೭ ॥

ಎೞಿಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಮೆ ।
ಯ್ಮಱೆದಿರೆ ನಿಜಜೀವಿತಾಬ್ಧಿಗೞಿಯಿಸೆ ಬೞಿಕಂ ॥
ತರುನಿರಮಿಂಬೊಲಿ (?) ।
ಮಱಮಱಮಱುಗುವರ ಬಾೞ್ಕೆ ನಿಟ್ಟೆಯ ಪೇೞಾ ॥ ೪೮ ॥

ಉ॥ ಪುಟ್ಟೆವಿರಕ್ತಿ ಲಬ್ಧಿವಶದಿಂ ಬೞಿಯಿಕ್ಕದೆ ಕಾಲಮಂ ತಪಂ ।
ಬಟ್ಟು ಪರತ್ರೆಯಂ ಸುಜನಸಾರ್ಜಿಸವೇೞ್ಪುದು ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ಮೆಯ್ಮಱೆದೆನಪ್ಪೊಡೆ ದುಷ್ಟವಿಚೇಷ್ಟಿತಾಂತಕಂ ।
ತೊಟ್ಟನೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟೆ ಬೞಿಕೇಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮೆ ದುರ್ಲಭಂ ತಪಂ ॥೪೯॥

ಕಂ॥ ಆರಯೆ ಮೃಗತೃಷ್ಣಿಕೆಯಂ ।
ನೀರೆಂದತಿ ತೃಷಿತನೀಂಟುವಂತೆ ವೊಲೀ ಸಂ ॥
ಸಾರಸುಖಂ ಸುಖಮೆಂದವಿ ।
ಚಾರಿಗಳನುಭವಿಪರಱಿವನನುಭವಿಸುವನೇ ॥ ೫೦ ॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ

ಕಂ॥ ಅನುಭವಿಸುವೊಡಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖ।
ಮನಿತುಂ ಸ್ವರ್ಗದೊಳೆ ಸುಲಭಮಾ ದಿವಿಜರ್ಗಂ॥
ಜನಿಯಿಸುಗುಮಸುಖಮಂತ್ಯದೊ।
ಳೆನೆ ಸುಖಮಂ ಬಯಸುವಂಗೆ ಶಿವಪದಮೆ ಪದಂ ॥ ೫೧ ॥

ತಪಮಿಲ್ಲದೊಡದು ಸಾರದು।
ತಪಮಿಂದ್ರಿಯ ಜಯಮೆ ತಜ್ಜಯಂ ಜವ್ವನದೊಳ್॥
ತಪಮಂ ತಳೆವಂಗಕ್ಕುಂ।
ತಪಮಂ ಜವ್ವನದೊಳದಱಿನಾಂಪುದು ಚದುರಂ ॥ ೫೨ ॥

ಉ॥ ಆವನುದಗ್ರನಪ್ಪ ಪಗೆಯಂ ತವೆ ಕೊಲ್ವನವಂಗೆ ಸಜ್ಜಯ।
ಶ್ರೀವಧು ಕೂರ್ಪಳಂತೆ ನವಯೌವನದೊಳ್ಕರಣಂಗಳಂ ಪೊಡ॥
ರ್ಪಾವರಿಸಿರ್ದುದಂ ಕಿಡಿಸಲಾವವನಾರ್ಪನವಂಗೆ ತಾಂ ತಪಃ।
ಶ್ರೀವಧು ಕೂರ್ಪಳಲ್ಲದೊಡೆ ಕಾಮಿನಿಯರ್ಕಳ ಕೂರ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟಿಯೇ॥ ೫೩ ॥

ವ॥ ಎಂದಿಂತು,

ಕಂ॥ ಉತ್ತರವಿತ್ತಯ್ಯನನೆ ನಿ।
ರುತ್ತರನಂ ಮಾಡಿ ಭವಸಮುದ್ರಮನಿರದಿ॥
ನ್ನುತ್ತರಿಸುವೊಡೆ ದಿಗಂಬರ।
ವೃತ್ತಿಯೆ ತನಗುಚಿತಮೆಂದು ಖಚರಂ ಬಗೆದಂ ॥ ೫೪ ॥

ರವಿಗನಕ ಹೃದಯಮಂ ಬೆಳ।
ಗುವ ತೆಱದಿಂ ರಶ್ಮಿವೇಗನಯ್ಯನ ಮನದೊಂ॥
ದವಿವೇಕ ರವಮನುಕ್ತಿ।
ಪ್ರವಿಮಳರುಚಿಯಿಂದೆ ತೂಳ್ದಿದಂ ವ್ಯಾಕುಳದಿಂ ॥ ೫೫ ॥

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಸಚ್ಚರಿತ್ರದತ್ತ ಚಿತ್ತರಪ್ಪ ಸಭಾಸದರಿಂತೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದರ್,

ಉ॥ ಆವ ಪದಾರ್ಥದಿಂದಮಘಬಂಧಮಬೋಧೆಗೆ ಬಾಹ್ಯವಸ್ತು ಸಂ।
ಭಾವನೆವೆತ್ತವಂಗೆ ಮಗುಳ್ದಂತದೆ ತತ್ತ್ವವಿದಂಗರಾಗತಾ॥
ಭಾವಯುತಂಗೆ ಬಂಧನವಿನಾಶನಕಾರಣಮಪ್ಪುದೆಂದೊಡಿ।
ನ್ನಾವನೊ ಭೇದಿಪಂ ವಿಬುಧವೃತ್ತಮನನ್ಯಜನಪ್ರವೃತ್ತಮಂ ॥ ೫೬ ॥

ಕಂ॥ ಕುಡದೆಳೆದುಕೊಳ್ವನಧಮಂ।
ಕುಡೆಕೊಳ್ವವನಲ್ತೆ ಮಧ್ಯಮಂ ಪಿತೃಪದೆಪಿಂ॥
ಕುಡೆ ರಾಜ್ಯಮನೊಲ್ಲದವಂ।
ಪಡೆಮಾತೇಂ ಪುತ್ರನೀತನುತ್ತಮನಲ್ತೇ ॥ ೫೭ ॥

ಮ॥ ಸುದೃಢೋದಗ್ರಚರಿತ್ರಮೋಹನಿಗಳಂ ವೈರಾಗ್ಯಮೆಂಬೊಂದು ಚೇ।
ಣದೆ ವಿಚ್ಛೇದಮನೆಯ್ದೆ ತನ್ನ ಗುಣಮಂ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದಂ ಸಭಾ॥
ಸದರೆಲ್ಲಂ ಪರಿಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆ ಪರಿಚ್ಛೇದೋಹಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮೆಂ।
ಬುದನಾದಂ ದಿಟಮಾಗೆ ಮಾಡಿ ತೊಱೆದಂ ವಿದ್ಯಾಧರೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ॥ ೫೮ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ಮಹಾತ್ಮನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಧರವಿಭವಸಂಭವ ವಿಷಯಸುಖಶ್ರೀಫಳಮಂ ಶ್ರೀಫಳಮನೀಡಾಡುವಂತೀಡಾಡಿ ಮುಕ್ತಿರಮಣೀರಮಣೀಯ ಕೂಟಮಂ ಬಯಸಿ ಸಿದ್ಧಕೂಟಕ್ಕೆವಂದದಂ ತ್ರಿಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನಿಂ ಮುನ್ನಮಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧಕೂಟ ಚೈತ್ಯವಂದನನಿಮಿತ್ತಮಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದಿರ್ದ

ಉ॥ ಆಪ್ತನಿರೂಪಿತಾಗಮವಿಧಾತ್ಮವಿಚಾರಸಮಂತು ಸೌಖ್ಯ ಸಂ।
ತೃಪ್ತ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಯತಿಪಾದಪಯೋರುಹ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳ್॥
ದೃಪ್ತಮನೋಜರಾಗರವಿಭಂಜನವೊಪ್ಪಿರೆ ತಾಳ್ದಿದಂ ಯಶೋ।
ವ್ಯಾಪ್ತದಿಶಂ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ದಿಗಂಬರದೀಕ್ಷೆಯನಂಬರೇಚರಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ॥ ಅಂತುಭಯ ಪರಿಗ್ರಹನಿವೃತ್ತಿಲಕ್ಷಣಮಪ್ಪ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಕ್ಷೂಣ ವಿಶುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡು

ಮ॥ ಮುನಿನಾಥಂ ಮನಮಂ ಪ್ರತೀತವಿಷಯವ್ಯಾಪಾರದತ್ತೊಯ್ಯದೊ।
ಯ್ದು ನಿಜಪ್ರಸ್ತುತ ತತ್ವಭಾವನೆಗಮೋಘಂ ಸಂಚಿತಾಘಪ್ರಭಂ॥
ಜನಮಂ ಭೇದಿಸುತಂ ಪರೀಷಹಜಯಂ ಮೆಯ್ಯಪ್ಪಿನಂ ಪೆಂಪುವೆ।
ತ್ತನುದಾತ್ತಂ ಶುಭಚಿತ್ತನುತ್ತಮತಪೋನುಷ್ಠಾನನಿಷ್ಠಾಪರಂ ॥ ೬೦ ॥

ಕ್ಷಯವೈಷಮ್ಯಯುತಂ ಸಬಾಧಮಘಸಂಬಂಧಂ ಪರಾಧೀನಮಿಂ।
ದ್ರಿಯಜಂ ಸೌಖ್ಯಮದಕ್ಕನೇಕ ಭವದೊಳ್ ದುಃಖಂಬಡುತ್ತಿರ್ದೆನ॥
ನ್ನಯದಿಂದೆಂದಡತೀಂದ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಮ ಸೌಖ್ಯಾರ್ಥಂ ತಪೋದುಃಖಮಂ।
ನಿಯತಂ ಸೈರಿಪುದಾವಗಾಹನಮೆನುತ್ತಾಯೋಗಿ ತಾಂ ಸೈರಿಪಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಂ॥ ಎನಿತೆನಿತು ಪರೀಷಹಮಾ।
ಯ್ತನಿತನಿತೆ ವಿಶುದ್ಧಭಾವಮಂ ಮುನಿ ತಳೆದಂ॥
ಕನಕಂ ಶಿಖಿಯೋಗಮದೆನಿ।
ತನಿತನೆ ನಿರ್ಮಳಿನ ವೃತ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದುವವೋಲ್ ॥ ೬೨ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜವಿಶುದ್ಧ ಭಾವನಾಪ್ರಧಾನನಪ್ಪ ಮುನಿಪ್ರಧಾನಂ ನಿಯಮಿಸಿದಂತೆ ಪಲವುಕಾಲಂ ಗುರುಪಾದಮೂಲದೊಳ್ ನೆಗೞುತ್ತಮಿರ್ದು—

ಚಂ॥ ವನಗಜಕುಂಭಸಂಭವ ಸಮುಜ್ವಳ ಮೌಕ್ತಿಕಜಾಳಮೌಳಿವೇ।
ಷ್ಟನದಿನಳಿಪ್ರತಾನ ವಿಳಸನ್ಮೃಗನಾಭಿ ಸುಗಂಧಸಿಂಧು ಚಂ॥
ದನ ಭುಜಪತ್ರದಿಂ ತಿಳಕದಿಂ ಮಣಿಮೇಖಳೆಯಿಂ ಸಮಗ್ರಮಂ।
ಡನಮಹಿರಾಜನಂತಿರೆಸೆದತ್ತು ಮಹಾಹಿಮವನ್ಮಹೀಧರಂ ॥ ೬೩ ॥

ವ॥ ತನ್ಮಹೀಧರಾಭ್ರಾಂಕದ ವಿಭ್ರಮಮಂ ಪೊಗೞ್ವಡೆ—

ಕಂ ॥ ಉತ್ಪನ್ನಪ್ರೇಮದಿನಲ ।
ದುರ್ತ್ಪಳಮಂ ಚಂದ್ರನಬ್ಜಮಂ ರವಿ ತದ್ಭೂ ॥
ಭೃತ್ಪತಿ ಶಿಖರಸರೋಜಸಿ ।
ತೋತ್ಪಳದಳ ತಳ್ಪತಳದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೪ ॥

ಚಂ ॥ ಉರಗವಿಷಾದಿಳಾನಿಳ ವಿಘಾತವಿಮೂರ್ಛಿತ ಜೀವಜಾತಮಂ ।
ಸ್ಫುರಿತ ಮಹೌಷಧಿ ಪ್ರಯುತಮಾರುತಮೆಚ್ಚರಿಸುತ್ತಮಿರ್ಕುಮಾ ॥
ಗಿರಿವರದೊಳ್ ದ್ವಿಜಿಹ್ವಪರಿಪೀಡಿತರಂ ಸುಜನಂ ಲಸತ್ಸುಧಾ ।
ಪರಿಗತ ದಿವ್ಯಸೇಕಮಱಿಂದೆಚ್ಚರಿಪಂತವನೀಶ ವಾಸದೊಳ್ ॥ ೬೫ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಸ್ಫುರಿತಚ್ಛಾಯಂ ಸ್ವಕಿಂಸಾನುಜ ವಿಷಯಮನಂ ವ್ಯಾಳಪಾಶಾವಕಾಶಂ ।
ಖರದಂಷ್ಟ್ರಂ ಲೋಕಸಂತ್ರಾಸನಕರಚರಿತಂ ಪ್ರೋತ್ಫಣಾಚಂಡದಂಡಂ ॥
ಕರಮಂ ಫೂತ್ಕಾರ ತೀವ್ರಾನಳನೆ ಬಳಸೆ ನಾನಾ ಮೃಗಾನೀಕಮಂ ಸಂ ।
ಹರಿಸುತ್ತಂ ಕ್ರೋಧದಿಂದಂ ನೆನೆಯಿಪುದಗದೊಳ್ ಕಾಳನಂ
ಕಾಳಸರ್ಪಂ ॥ ೬೬ ॥

ಚಂ ॥ ಉರಿಯನೆ ತೋರ್ಪ ದಿಟ್ಟಿ ಸಿಡಿಲರ್ವಿಪ ನಾಲಗೆ ನೀಳ್ದ ಮಿಂಚು ಫೂ ।
ತ್ಕರಮೆನೆ ಗರ್ಜನಂ ತನಗದಾಗೆ ಭಯಂಕರಮೂರ್ತಿ ಲೋಕಸಂ ॥
ಹರಣ ವಿಷಂಗಳಂ ವಿಷಧರಂ ವಿಳಯಾಂಬುದಮೆಂಬ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ।
ಸುರಿಯುತಮಿರ್ಕುಮಾಗಿರಿ ಗುಹಾಂತರಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತತಂ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವನೊಳಕೊಂಡ ದರ್ವೀಕರನಿಕರ ಭೀಕರ ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಫುಲ್ಲಶರಪ್ರತಿಮಲ್ಲನನೇಕಭವಗಹನೈಕವಿಹಾರಶ್ರಮಹಾರಿಯಪ್ಪೇಕವಿಹಾರಿತ್ವಮಂ ಪೂಣ್ದು ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಶೀಲನಿಧಿ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರಂ ।
ಮೂಲಗುಣೋತ್ಕರ ಗುಣೋತ್ತರೋತ್ತರ ಗುಣಮಂ ॥
ಪಾಲಿಸುತಮನುದಿನಂ ತ ।
ಚ್ಛೈಲಗುಹಾಂತರದೊಳಚಳಯೋಗದೊಳಿರ್ದಂ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಮತ್ತಲಾಕುಂಜರಕುಧರತಟದೊಳಿರ್ಪ ಕಮಠಚರನಪ್ಪ —

ಕಂ ॥ ಸ್ಥೂಳಾಗಮದೊಳ್ ಮದಶುಂ ।
ಡಾಳಂ ತನುತನುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದುವ ಕಡೆ ಜೀ ॥
ವಾಳಿಯೊಳೆನೆ ತವೆ ಕೊಂದುದು ।
ಕಾಳನವೋಲ್ ಕುರ್ಕುಟೋರಗಂ ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂ ॥ ೬೯ ॥

ಪಱುಗಱಿದ ಪಾಪಮಂ ತಾಂ ।
ಕಱಿವಿನಮೊತೆಱದೆ ನೆರಪಿ ಪಾಪದ ಭರದಿಂ ॥
ದಿಱಿವಂತೆ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊ ।
ಳಿಱಿದುದು ಗಳಗಳನೆ ನರಕಧರೆಗೆ ತದುರಗಂ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಆ ನರಕಧರೆಗಳಿರವಿನಂದಮೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮಂದರಮಹೀಧರಾಧಸ್ತನಭಾಗಂ ಬಿಡಿದು ಸಲಕ್ಷಾಶೀತಿದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಷ್ಟಾವಿಂಶತಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಷೋಡಶಾಷ್ಟಸಹಸ್ರ ಯೋಜನಬಾಹುಲ್ಯಸಹಿತಂಗಳುಂ ರತ್ನಶರ್ಕರಾವಾಳುಕಪಂಕಧೂಮತಮಸ್ತಮಸ್ತಮಃಪ್ರಭಾಭಿಧಾನಾಭಿಹಿತಂಗಳುಂ, ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ದುಸ್ಸಹ ದುಃಖಕರ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ಭರಿತ ಬಿಲಪರಿಕಳಿತಂಗಳುಂ ಕಿಂಚಿದೂನೈಕೈಕ ರಜ್ಜ್ವಂತರಿತಂಗಳುಮಾಗಿರ್ಕುಮವಱಲ್ಲಿ,

ಕಂ ॥ ಸಂಧಿಸಿ ಪದಿಮೂಱುಂ ಪ ।
ನ್ನೊಂದುಮದೊಂಬತ್ತುಮೇೞುಮಯ್ದುಂ ಮೂಱುಂ ॥
ತೊಂದುಮೆನೆ ಪಟಳವಾಕ್ರಮ ।
ದಿಂದೇೞುಂ ನರಕಧರಣಿಯೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೧ ॥

ಸಯ್ದುಮೆ ಮೂವತ್ತಿರ್ಪ ।
ತ್ತಯ್ದೊಪದಿನೈದು ಪತ್ತು ಮೂಱಲ್ಲಿಂದ ॥
ತ್ತಯ್ದೂನಮೊಂದು ಲಕ್ಕೆಯ ।
ವೆಯ್ದೆ ಬೞಿಕ್ಕೆಣಿಪೊಡವಱ ನರಕಬಿಲಂಗಳ್ ॥ ೭೨ ॥

ಕ್ರಮದೇೞುಂ ನರಕದೊಳೊಂ ।
ದು ಮೂಱು ಬೞಿಕೇೞು ಪತ್ತು ಪದಿನೇೞಾಯುಃ ॥
ಪ್ರಮಿತಿಯದಿಪ್ಪತ್ತೆರಡ ।
ತ್ತಮದರ್ದು ಮೂವತ್ತಮೂಱು ಪಾರಾವಾರಂ ॥ ೭೩ ॥

ಪದಿನೆಂಟಂಗುಳದಿಂ ಕುಂ ।
ದಿದೆಂಟುಧನು ಮೊದಲನಾರಕುತ್ಸೇಧಂ ತ ॥
ಪ್ಪದೆ ತದ್ದ್ವಿಗುಣಕ್ರಮದಿಂ ।
ದೊದವುಗುಮೇೞನೆಯ ನಿರಯ ಮೇದಿನಿವರೆಗಂ ॥ ೭೪ ॥

ಮೊದಲ ನರಕಂ ಮೊದಲ್ಗೊಂ ।
ಡುದಯಿಸುಗುಮಸಂಜ್ಞಿಸರೀಸೃಪಂ ವಿಹಗಂ ತ ॥
ಪ್ಪದೆ ಪಾವು ಸಿಂಹಸಂತತಿ ।
ಸುದತೀತತಿ ಮರ್ತ್ಯಮತ್ಸ್ಯನಿಕರಂ ಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೭೫ ॥

ತಮಮನಿತುಂ ನರಕಂಗಳೊ ।
ಳಮರ್ದಿರ್ಕುಂ ನಿರಯಜಾತಚೇತೋಮಿಥ್ಯಾ ॥
ತಮಮಶುಭ ಲೇಶ್ಯೆಗಳ್ಪೊಱ ।
ಗುಮನಾವರಿಸಿರ್ದುವೆಂಬಿನಂ ನಿಬಿಡತಮಂ ॥ ೭೬ ॥

ಓರೋರ್ವರ ಮರ್ಮಂಗಳ ।
ನೋರೋರ್ವರ್ಕಂಡು ದಂಡಿಪರ್ನಾರಕರಾ ॥
ಘೋರತಮಮಾದೊಡಂ ಮಾ ।
ರ್ಜಾರಂ ಕಾಣ್ಬಂದದಿಂದೆ ನರಕಾವನಿಯೊಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ॥ ಅಹಿಲೋಕ ಸರ್ವಸಂಕುಳ ।
ಮಹನೀಯ ವಿಷಪ್ರವಾಹ ಸಂತತಿಯಂತಾ ॥
ಮಹಿಗಿೞಿದುದೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ।
ದಹರ್ನಿಶಂ ಪರಿವುವುಗ್ರತರ ವಿಷನದಿಗಳ್ ॥ ೭೮ ॥

ಪೀರ್ವಡೆ ವಿಷಮಯವುದಕಂ ।
ಸಾರ್ವಡೆ ವಿಷಮಯಮೆನಿಪ್ಪ ಮೃತ್ತಿಕೆ ನೆೞಲಂ ॥
ಪಾರ್ವಡೆ ವಿಷಮಯ ರಸಮುಂ ।
ಸೋರ್ವ ವಿಷದ್ರುಮಸಮೂಹಮೆಲ್ಲೆಡೆಗಳೊಳಂ ॥ ೭೯ ॥

ಕ್ರೂರತೆಯಿಂ ಜೀವಂಗಳ ।
ನೋರಂತಿರೆ ಕೊಂದು ತಿಂಬವಂ ಬಿಡೆ ಪಾಂಬಂ ॥
ಚೋರಂ ಮೃಷಾರತಂ ಬ ।
ಹ್ವಾರಂಬಕಮೆಯ್ದುಗುಂ ಮಹಾರೌರವಮಂ ॥ ೮೦ ॥

ಅಯ್ದಿಂದ್ರಿಯದಿಚ್ಛೆಗೆ ಸಂ ।
ದೆಯ್ದೆ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳೊಳ್ವರ್ತಿಸುವರ್ ॥
ಮಾಯ್ದು ನರಕದೊಳೆ ದುಃಖಮ ।
ನೆಯ್ದುವುದಂ ಪೊಗೞಲಾರುಮೇನೆಯ್ದುವರೇ ॥ ೮೧ ॥

ಉ ॥ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಂದಿಯಾನನದ ಮಾೞ್ಕೆಯಿನರ್ಬಿಸುತಟ್ಟೆ ನಾಱುತಿ ।
ರ್ಪಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬೞಿಕೊಟ್ಟಿದ ಶಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಿೞ್ದು ಬಾ ॥
ಯ್ವಿಟ್ಟೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಪುಯ್ಯಲಿಡೆಯಾದನಿಗೆಯ್ದೆ ಪುರಾಣನಾರಕರ್ ।
ಕಟ್ಟಿರೆ ಕುಟ್ಟಿ ಸೀಳೆನುತಮೆಯ್ದುವರುಗ್ರತರಪ್ರಕೋಪದಿಂ ॥ ೮೨ ॥

ಕಂ ॥ ನಿರಯಜರ ಮೆಯ್ಯಮುಖಗಂ ।
ಧರಜದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬೀೞ್ವ ಪುೞುಗಳಿವೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ಕೊಳೆ ನಾರ್ಪಟ್ಟುಗಳೊಳ್ ।
ನಿರಯಭವರ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬೀೞ್ವರಾಕಯ್ದುಗಳೊಳ್ ॥ ೮೩ ॥

ಆತತ ದುಃಖಾನಳ ಸಂ ।
ಭೂತಿಗೆ ತಳ್ತರಣಿಯಂ ಪ್ರತಾಪಕ್ಕಿನ್ನೇಂ ॥
ವೈತರಣಿಯನೆನಿಸಿರ್ದಾ ।
ವೈತರಣಿಯನಧಿಕ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದಂ ಪುಗುವರ್ ॥ ೮೪ ॥

ಆವಾವ ಜೀವನಿವಹಮ ।
ನೋವದೆ ಮುಂಕೊಂಡುದಕವರಾರೂಪಂ ಕೋ ॥
ಪಾವಿಳರಾಗೋರ್ರೋರ್ವರ ।
ನಾವಗಮುರದಿಱಿವರಲ್ಲಿ ನಿರಯಭವರ್ಕಳ್ ॥ ೮೫ ॥

ಕಂ ॥ ಅಡಗಿಲ್ಲದೆತ್ತಿ ತುತ್ತಿಡೆ ।
ಯುಡಗೆಲೆ ಪಿಡಿಯೆಂದು ಕತ್ತಿಗೆಯಿನವನೊಡಲೊಳ್ ॥
ಬಿಡದಡಗುಳ್ಳಿಡೆಯನೆ ಕೊ ।
ಯ್ವಡಗಿಲ್ಲದ ಬಾಯೊಳಡಸುವರ್ಕಡುಪಿಂದಂ ॥ ೮೬ ॥

ಕುಡಿಯದೊಡಾಗಳೆ ನಾಲಗೆ ।
ಯೊಡೆವುದು ಗಡ ಕಳ್ಳನದಱಿನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ನೀಂ ॥
ಕುಡಿಯೆಂದು ಲೋಹರಸಮಂ ।
ಕುಡಿಯಿಪರೊಡಲೊಡನೆ ನಾಲಗೆಯುಮೊಡೆವಿನೆಗಂ ॥ ೮೭ ॥

ಮಧುಮಧುರಮೆಂದು ಬಹುತರ ।
ವಧೆಯಿಂ ಸಮನಿಪುದನಱಿದು ತೊಱೆಯದವಂದಿರ್ ॥
ಮಧುಬಿಂದು ಕಲಹಕಿಕ್ಕಿತೆ ।
ನೆ ಧರಣಿ ವಧಿಯಿಸುಗುಮಲ್ಲಿಯೋರ್ವರನೋರ್ವರ್ ॥ ೮೮ ॥

ಒಪ್ಪುವ ಪರವನಿತಾಜನ ।
ದಪ್ಪು ಸಡಿಲ್ವಂದು ನಿಲ್ಲನಿವನೆಂದಱಿದಿಂ ॥
ತಪ್ಪು ಸಡಿಲದವೊಲಿರ್ಕೆಂ ।
ದಪ್ಪಿಸುವರ್ ಕಾಯ್ದು ಕಾಯ್ದಯಃಪುತ್ರಿಕೆಯಂ ॥ ೮೯ ॥

ಸುಲಿಪಲ್ಲಂ ಮೆಱೆವೈ ಪರ ।
ಲಲನೆಯರ್ಗೆಂದಿಕ್ಕುಳಿಂದೆ ಕೀಱ್ವರ್ ಪಲ್ಲಂ ॥
ಸಲೆ ಕಣ್ಣಂ ಕೆತ್ತುವೆಯೆಂ ।
ದು ಲಕ್ಕಬಾಣದಿಂ ಮಿಂಟಿ ಕಳೆವರ್ ಕಣ್ಣಂ ॥ ೯೦ ॥

ಪಡೆಮಾತೇಂ ಹಿಂಸಾದಿಯ ।
ನೊಡರಿಸೆಯುಂ ಸ್ವರ್ಗಮೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಾಗಮಮಂ ॥
ಪಿಡಿದು ಪುಸಿನುಡಿವ ಧೂರ್ತರ ।
ಪೆಡತಲೆಯಿಂ ತೆಗೆವರಿಕ್ಕುಟೊಳ್ ನಾಲಗೆಯಂ ॥ ೯೧ ॥

ಉ ॥ ಒರ್ಮೆಯುಮಾರ್ತರೌದ್ರದೊಳೆ ವರ್ತಿಸುತಂ ಸುಖಕಾರಿಯಪ್ಪ ಸ ।
ದ್ಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದಾರ್ಜಿಸಿದವಂದಿರ ದಾರುಣದುಃಖದಾಯಕಂ ॥
ಕರ್ಮಮೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರದೆ ದಂಡಿಸುವಂತೆವೊಲೋರ್ವರೋರ್ವರಂ ।
ಮರ್ಮಮನುರ್ಚೆ ಶಸ್ತ್ರದೆ ವಿಘಾತಿಸುವರ್ ಕಡುಕೆಯ್ದು ನಾರಕರ್ ॥ ೯೨ ॥

ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕುವನ್ನೆವರಮುಂ ಬರೆದಲ್ಲಿರದೋರ್ವರೋರ್ವರಂ ।
ಬಣ್ಣಿಗೆಗಯ್ದುವಂ ಪಿಡಿದು ನಾರಕರೋವದೆ ಕುತ್ತಿ ಕೊಯ್ದೊಡಂ ॥
ಸಣ್ಣಿಗೆಯಿಂದಮಿಟ್ಟರೆದೊಡಂ ತನು ಮುನ್ನಿನ ಮಾಱ್ಕೆಯಕ್ಕುಮಾ ।
ತಿಣ್ಣಮೆನಿಪ್ಪ ಪಾಪಪರಿಪಾಕದೆ ಪಾದರಸಪ್ರಕಾರದಿಂ ॥ ೯೩ ॥

ಚಂ ॥ ಝುಷಮಕರಾದಿ ಪಾದಹತಿನಾರಕ ಶಸ್ತ್ರವಿಘಾತಬಾಡವಂ ।
ವಿಷಮ ಸಮುಗ್ರಕೋಪಶಿಖಿಯಾಸುರರೋಗಶತಪ್ರಭೂತಮಾ ॥
ನುಷ ಸಹಜಾತದುಃಖನಿವಹಂ ಬಹುತುಂಗತರಂಗಮಪ್ಪಿನಂ ।
ವಿಷನಿಧಿಯಾದುವಿಂತು ಪರಮಾಯು ವಿಚಾರಿಸೆ ನಾರಕರ್ಕಳಂ ॥ ೯೪ ॥

ಶಾ ॥ ಏನಂ ಪೇೞ್ವೆನೊ ನಾರಕರ್ಗೆ ಸಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನಂಗಳೇೞುಂ ಪುಟ ।
ಸ್ಥಾನಂ ವಿಶ್ರುತವೇದನೀಯದೊಳಸಾತಾವೇದನೀಯೋದಯಂ ॥
ಜ್ಞಾನಾನೀಕದೊಳಪ್ರಯೋಜಕ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನಮಾಧ್ಯಾನದೊಳ್ ।
ನಾನಾದುಃಖಕರಾರ್ತರೌದ್ರಮಶುಭಧ್ಯಾನದ್ವಯಂ ವರ್ತಿಕುಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಉದಧಿಯನೀಂಟಿದೊಡಂ ತ ।
ಗ್ಗದು ತೃಷೆ ಮೂಜಗಮನೆಯ್ದೆ ನುಂಗಿದೊಡಂ ಪೋ ॥
ಗದು ಪಸಿವು ನಿರಯ ಭವರ್ಗಿ ।
ನ್ನುದಕಾಶನಲವಮುಮಿಲ್ಲದೇಂ ದುಃಖಿತರೋ ॥ ೯೬ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಪಸಿವಿಂ ನೀರೞ್ಕೆಯಿಂ ತೀರದ ಬಹುರುಜೆಯಿಂ ನಾರಕಾನೀಕಶಸ್ತ್ರ ।
ಪ್ರಸರಪ್ರಾದ್ಭೂತದಿಂ ತಾಪಮನತಿಹಿಮಮಂ ಬೀರುತಿರ್ಪುರ್ವಿಯಂ ಮಾ॥
ನಸ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ನಿರ್ದಯ ದನುಜಸಮೂಹಂಗಳಿಂದುಣ್ಮುವೀದುಃ ।
ಖ ಸಮುದ್ಭಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ನಾರಕತತಿ ಸತತಂ ಮೂಡಿ
12377 ಮುೞ್ಕಾಡುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೯೭ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಾನಂತದುಃಖಸಂತತಿ ಸಾಗರಮೆನಿಪೇೞುಂ ನರಕಂಗಳೊಳಗೆ,

ಕಂ ॥ ಸಂಚರಿಸದೆ ಕರಿಗಳನೆ ಪ ।
ಳಂಚಲೆವ ಪಟುಪ್ರತಾಪದಿಂದಾದುದು ತಾಂ ॥
ಪಂಚಾನನನೆಂಬವೊಲಹಿ ।
ಪಂಚಮನರಕಮನೆ ಪಡೆದುದಘಸಂಚಯದಿಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ॥ ಆ ಗಿರಿಯ ಧರಣಿಯ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದರಂ ನುಂಗಲೆಂದು ನೆಲನೆ ಬಾಯ್ದೆಱೆದಂತಿರ್ದ ಬಿಲದ ಮೇಲಣಭಾಗದ ದುರ್ವರ್ಣ ದುಸ್ಪರ್ಶ ದುರ್ಗಂಧಾನುಬಂಧಿಗಳಪ್ಪುಷ್ಟ್ರಾದಿಮೂಖಾಕಾರೋಪಪಾದಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ

ಕಂ ॥ ವ್ಯವಧಾನಂ ದುಃಖಮನನು ।
ಭವಿಸುವೊಡೇಕೆಂಬ ತೆಱದಿನಾಹಾರದಿನಾ ॥
ಪ್ರವಿಪುಳ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಂ ।
ತವಾಱುಮಘುವಶದಿನಾವಗಂ ನೆರೆಯಲೊಡಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ ॥ ಇಟ್ಟಳವಾಗೆ ಮುಂ ಕಟ್ಟಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮದವೊಟ್ಟೆಯೆ ಭುಜ್ಯಮಾನ ತಿರ್ಯಗಾಯುಷ್ಯಮೆಂಬ ಕಟ್ಟು ಪರಿಯೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಬೀೞ್ವಿಂತಾಂತೊಟ್ಟಿದ ಶಸ್ತ್ರಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ನಿಶಿತವಜ್ರದ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲಪ್ಪಳಿಸಿ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿೞ್ದುನಿರಯಜರ್ನೆರಂ ಬರ್ಪನ್ನೆ

ವರಂ ತಡವೆಂಬಂತುತ್ಸುಕತೆಯಿಂ ತನ್ನ ಮುಂ ನೆರಪಿದ ಪಾಪಮೆ ಕೋಪದಿಂ ಪೊಡೆ ಸೆಂಡು ಪೊಡೆಯುತಿರ್ದುದೆಂಬಂತೆ ಪೊಡರಪೆ ಪುಟಂ ನೆಗೆದು ಮಗುೞೆಮಗುೞಾ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ ಬಿೞ್ದುಂ ಪಾಪಪರಿಪಾಕದಿಂ ಪರೆದ ಪಾದರಸವೊಂದಿದಪ್ಪ ವಯವಂಗಳಿಂ ಸಂಧಿಸಿ ಕಿೞಿದು ಬೇಗಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿನಿರ್ದೆರ್ಚರುತಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ಬೇಡರ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬೆಳ್ಮಿಗವೋಡಿ ಪುಗೆ ನೀಡುಮಿರವೆ ಕೂಡಿ ಕೈದುಗೊಂಡು ಕವಿತಪ್ಪಂತೆ

ಸ್ರ ॥ ಕರ್ಣವ್ಯಾಘಾತ ಗಾಂಡೀವದ ಜೇವೊಡೆವೋಲ್ ರಾಗಮುಂ ರಾಗಪುಂಜೋ ।
ತ್ಕೀರ್ಣಂಬೋಲ್ ರೂಪುರೂಕ್ಷಂ ತಮಗಳವಡೆ ಕೊಲ್ಕೊಲ್ಭರಂಗೆಯ್ದೆಸುತ್ತ ॥
ಭ್ಯರ್ಣಕ್ಕೆಯ್ತಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಬಹುವಿಧವಧೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ದುಃಖಾ ।
ಕೀರ್ಣಾತ್ಮಸ್ವಾಂತದೊಳ್ ತೊಟ್ಟನೆ ನೆಗೞೆ ವಿಭಂಗಂ
ಕ್ಷತಕ್ಷೋಭಿತಾಂಗಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತುದಯಿಸಿದ ಶುಭವಿಭಂ ।
ಗಂ ತನಗಂ ಪೆಱರ್ಗಮತಿದುಃಖಮನಿರದೋ ॥
ರಂತಿವರ ಕೋಪಶಿಖಿಬೀ ।
ಜಂ ತಾನೆನೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿತ್ತು ತೊಟ್ಟನೆ ಮುನಿಸಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಪುಟ್ಟಿದ ಮುನಿಸೆನಸುಂ ಕೈ ।
ಗೊಟ್ಟೆತ್ತಿದ ತೆಱದಿನೆರ್ದು ಕೋೞ್ಮಿಗಮಿೞಿದೆ ॥
ಟ್ಟಿಟ್ಟುವ ತೆಱದಿಂದಂದರೆ ।
ಯಟ್ಟೆೞಿದಂ ನಿಶಿತಶಸ್ತ್ರದಿಂ ನಾರಕರಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಕ್ರೂರಾನ್ಯೋನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರೋ ।
ದೀರಿತ ಸಹಜಾತಮಾನಸಾಗಂತುಕಶಾ ॥
ರೀರಾದಿದುಃಖನಿಚಯಮ ।
ನೋರಂತನುಭವಿಸಿ ಷೋಡಶಾಂಬುಧಿಮಿತಮಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಕಮಠಚರ ಕುರ್ಕುಟೋರಗ ।
ಮಮಿತಾಖಿಳದುಃಖದಾಮಧೂಮಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ॥
ನಮೆದಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಮಹಾ ।
ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯೊಳ್ ಮಹಾಹಿಯಾದುದು ಮಗುೞ್ದುಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಪ್ರೇಮದೊಳೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನನೆ ।
ಧೂಮಪ್ರಭೆ ನಾರಕತ್ವಮೆಯ್ತಿಂದವೊಲಾ ॥
ಧೂಮಪ್ರಭೆ ವಿಕಟಾಂಗತೆ ।
ಯೇಮಾತತ್ಯುಗ್ರವೃತ್ತಿ ನೆಲಸಿತ್ತಹಿಯೊಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ಘನಕಾಯಂಗಳನವೆಯುವ ।
ದೆ ನುಂಗಲಹಿ ಬಯಸಿ ಮನದ ತೃಷ್ಣೆಗೆ ಪಡೆದ ॥
ತ್ತನುಕೂಲ ತನುವನೆನೆ ಯೋ ।
ಜನಶತವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾಯ್ತು ಕರ್ಬುರವರ್ಣಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಚಂ ॥ ಗಿರಿತಟದೊಳ್ ಮಹಾಮುಖಮೆಗೆತ್ತ ಟವೀನಿಕಟಂಗಳಲ್ಲಿಯಾ ।
ಮಿರುಗುತ ಪೋಟಿಲೆಂದು ತೆಱೆದಾನನಮಂ ಮೃಗಸಂಕುಳಂ ಪೊದ ॥
ಱ್ದಿರಿದರಿವಂದು ಬೇಸಗೆಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಕರಂ ಪುಗುತಿರ್ಪುದೆಂದೊಡಾ ।
ವುರಗನ ದೇಹದುನ್ನತಿಯನಾಯತಿಯಂ ನೆಱೆಬಣ್ಣಿಪನ್ನರಾರ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವಿಸುವ ಪೆರ್ವಾವಾಗಿ

ಕಂ ॥ ಪಲಕಾಲಂ ನರಕದೊಳಶ ।
ನಲವಮುಮಂ ಪಡೆಯದಿರ್ದ ತನ್ನಯ ಜಠರಾ ॥
ನಳನಳುರೆ ಪಲವು ಜೀವಾ ।
ವಳಿಯನಱಿಸಿ ನೊಣೆದು ತಣಿಯದಾ ಫಣಿ ಮತ್ತಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಎರೆಗೊಳಲ್ತೊಳಲುತ್ತಮಾರಾಧಕಜನಪುಣ್ಯಾಗಮನದ್ವಾರಮುಂ ವಿರಾಧಕಲೋಕಾನೀಕಪಾಪಾಗಮನದ್ವಾರಮೆನಿಸಿದ ರಶ್ಮಿವೇಗಯೋಗೀಶ್ವರರಿರ್ದ ಗುಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ವಂದಬಿಂಡಿತಯೋಗಿನಿಯೋಗದೊಳಿರ್ದವರಂ ಕಂಡು,

ಕಂ ॥ ಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧಂ ಸಂ ।
ಭವಿಸಿರೆ ಭವವಾರ್ಧಿವರ್ಧನೋದ್ಯೋಗಪರಂ ॥
ಭವಹಾರಿಯೆನಿಪ ಮುನಿಪತಿ ।
ಗೆ ವಿಶೇಷಂ ಮುನಿವುದುಚಿತಮೆನೆ ಮುನಿದೆನಸುಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಅಹಿ ತನ್ನಂ ನುಂಗಿದೊಡಾ ।
ವಹಿತಂ ತನಗೆಂದು ಬಗೆದನೇ ಮುನ್ನಿರ್ದಾ ॥
ಗುಹೆಯಿಂದಹಿಮುಖ ಗುಹೆಯೊಳ ।
ಗುಹಿತಂ ತನಗೆಂದು ಬಗೆದನೇಂ ಗುಣನಿಧಿಯೋ ॥ ೧೧೦ ॥

ಉ ॥ ಕ್ರೂರಮಹಾಹಿ ನುಂಗುತಿರೆ ತನ್ಮುಖದಿಂದಮುಗಲ್ವ ಚಿತ್ತಮಂ ।
ತಾರದೆ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ ನಿಜಯೋಗದಿನುಗ್ರಮಪ್ಪೆಡೆ ಕಾಳಕಾ ॥
ಘೋರಗ ತೀವ್ರವಕ್ತ್ರದಿನಗಲ್ವದಟಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಳಂ ।
ಘೋರತರೋಪಸರ್ಗಮನೆ ಸೈರಿಸಿದಂ ಗಡ ಧೀರರನ್ನರಾರ್ ॥ ೧೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಚ್ಯುತಿಯುಳ್ಳ ತನುವನುಳಿದ ।
ಚ್ಯುತಮೆನಿಪಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಭಾವಿಸಿಯು ॥
ಚ್ಯುತನಪ್ಪುದುಚಿತಮೆನೆಯು ।
ಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದಂ ಖಗೇಂದ್ರನಪ್ಪ ಮುನೀಂದ್ರಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಉಪಪಾದಾನಳ್ಪತಳ್ಪಂ ಸಿತಜಳಧರಮಂ ಪೋಲ್ವಿನಂ ರಶ್ಮಿವೇಗಂ ।
ಚಪಳೋದ್ಯಲ್ಲೇಖೆಯೆಂಬಂತುದಯಿಸಿ ಪುಳಕಾನೀಕ ಸಸ್ಯಂಗಳಂ ಹ ॥
ರ್ಷಪಯೋವರ್ಷಂಗಳಿಂ ಕೊರ್ವಿಸಿ ಸುರವನಿತಾದೇಹಕೇದಾರದೊಳ್ ದೇ।
ವಪರೀತಂ ರಂಜಿಸಿರ್ದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷಸಸ್ಯಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೧೧೩ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್ ರಶ್ಮಿವೇಗ
ಮುನೀಶ್ವರಾಚ್ಯುತಕಳ್ಪಪ್ರಭವ
ವಿಭವವರ್ಣನಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ಸುರಯುವತಿಮುಖಾಬ್ಜವಿ ।
ಕಾಸಿ ಸುರಾಶಯಸರಃ ಪ್ರಸಾದಕರಂ ಸಂ ॥
ದಾಸರದಂದದಿಂದೇಂ ವಿ ।
ಭಾಸಿಸಿದಂ ವಿಶದಕೀರ್ತಿ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ಷೋಡಶ ಕಳೇಂದು ವಿಶದಂ ।
ಷೋಡಶ ಸಹಜಾತ ಮಣಿವಿಭೂಷಣಮಹಿತಂ ॥
ಷೋಡಶ ನಾಕಪ್ರಭವಂ ।
ಷೋಡಶ ವರ್ಷಪ್ರಪೂರ್ಣ ಯೌವನವಿಭವಂ ॥ ೨ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯಿಪ್ಪತ್ತೆರಡಂಬುಧಿ ।
ಮಿತಮನಿತೆ ಸಹಸ್ರವತ್ಸರಕ್ಕೊರ್ಮೆ ಸುಧಾ ॥
ಸ್ಮೃತಿಯಂ ಮಾಳ್ಪಂ ಪನ್ನೊಂ ।
ದು ತಿಂಗಳಿಂಗೊರ್ಮೆ ಸುರಭಿತರಮೆನೆ ಸುಯ್ವಂ ॥ ೩ ॥

ಉ ॥ ಚಾರುವಿಳೋಚನಾಂಶು ನವಕೌಮುದಿ ಕೈರವಮಂ ಪ್ರಮೋದ ವಿ ।
ಸ್ತಾರದಿನಪ್ಪಿದಂತೆಸೆವ ದೇವನಿತಂಬಿನಿಯರ್ಕಳೊಳ್ಕಳಾ ॥
ಧಾರನುದಾರನನ್ಯದಿವದೊಳ್ದೊರೆಕೊಳ್ಳದುದಂ ನಿರಂತರಂ ।
ಸಾರಮನೋಜಸೌಖ್ಯಸುರಸಾಮೃತಮಂ ಸವಿದಂ ಸುರಾಧಿಪಂ ॥ ೪ ॥

ಮ ॥ ಜಿನಜನ್ಮಾಭಿಷವಕ್ಕದೊರ್ಮೆ ಜಿನಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯ ಪೂಜ್ಯಪ್ರಭಾ ।
ವನೆಗಂತೊರ್ಮೆ ಜಿನಪ್ರಬೋಧ ಜನನಶ್ರೀಗೊರ್ಮೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾ ॥
ವನನಿರ್ವಾಣ ವಿಭೂತಿಗೊರ್ಮೆ ದಿವಿಜಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಧಾ ।
ರಿನಿಜೋದ್ಯತ್ಪರಿವಾರಸಂತನುದಿನಂ ಪೋಪಂ ಸುಧರ್ಮೋದ್ಯಮಂ ॥ ೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತಮರಲೋಕಸುಖಮಂ ನಿರಂತರಮನುಭವಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪಿನಮನ್ನೆಗ ಮತ್ತಲ್—

ಕಂ ॥ ಸಮುವೃತ್ತಶೋಭೆಯಿಂ ಕವಿ ।
ಗಮುಕೋಚಿತ ನವಪದಾರ್ಥದಿಂ ಜಂಬೂದ್ವೀ ॥
ಪಮುದೆಸೆಗುಂ ಕವಿಕುಳತಿಳ ।
ಕ ಮುಖಾಂಭೋಜಾತ ಜಾತಕಾವ್ಯಾಕೃತಿಯಿಂ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಲಕ್ಷ್ಮೀವಕ್ಷೋರುಹಾಳಂಕಾರಮೆನಿಸಿ ವಿದೇಹಂಗಳೊಪ್ಪುತಿರ್ಪುವವಱ ವಿಭವಮಂ ಪ್ರಭಾವಿಸುವೊಡೆ—

ಮ ॥ ಗಣನಾತೀತ ತಟದ್ರುಮಂಗಳೆಮೆಯಂ ಪೋಲ್ತೊಪ್ಪೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಧಾ ।
ರಿಣೆ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಚಿತ್ರಹಾರಿಣೆ ವಿದೇಹಾಂತತ್ಸಮುದ್ಭೂತೆ ಸ ॥
ತ್ರ್ಯಣುತಾಚ್ಛತ್ವ ಸಮನ್ವಿತಾಯತೆ ಕರಂ ಸೀತೋದೆ ಸೀತಾತರಂ ।
ಗಿಣೆ ನೇತ್ರದ್ವಯದಂತೆ ರಂಜಿಪುದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಭೂಕಾಂತೆಯಾ ॥ ೭ ॥

ವ ॥ ಆ ನದಿಗಳಿರ್ತಡಿವಿಡಿದಿರ್ಪುವು—

ಕಂ ॥ ಎಂಟೆಂಟು ನಾಡುಗಳ್ ನಿಃ ।
ಕಂಟಕ ವೃತ್ತಿಯೊಳೆ ತಮಗೆ ಪಾಸಟಿ ಕೀರ್ತ್ಯೋ ॥
ಲುಂಟವಱೊಳದಱಿನುಪಮೆಗೆ ।
ಗೆಂಟೆನುತವಯವದೆ ದಿವಮನಾಕರ್ಣಿಸುಗುಂ ॥ ೮ ॥

ಪದಿನಾಱಿನಿಪ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯೊ ।
ಳೆ ದಿವಂಗಳ್ ತಮಗೆ ಪಾಟಿಯುನ್ನತಿಯಂ ಪೊ ॥
ರ್ದಿದ ಜನಕೆ ಸಮಾನಸ್ಥಿತಿ ।
ಯೊದವಂ ಮಾೞ್ಪಿಮಗೆ ಪಾಟಿಯಲ್ಲೆನುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೯ ॥

ಮ ॥ ಕಮನೀಯಾಕೃತಿ ಕಾಮದೇವ ವಿಜಯ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ನೀಲಾಂಬರೋ ।
ತ್ತಮ ಬೋಧಾಧಿಪ ತೀರ್ಥನಾಥ ಸಕಲ ಶ್ರೀಚಕ್ರಿ ಸಪ್ತರ್ಧಿಯು ॥
ಕ್ತ ಮುನೀಂದ್ರಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟದೇಹಜಗತಾಸಂಭೂತಿಯಿಂದಂ ವಿದೇ ।
ಹಮೆನಿಪ್ಪಾಪೆಸರಂತವರ್ಕನುಗುಣಂ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾಗದೊಳ್ ॥ ೧೦ ॥

ಚಂ ॥ ಜನಪತಿಗಳ್ ಷಡಂಶಮನೆ ಕೊಂಡಿಳೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಪರ್ಪದ ।
ಕ್ಕನುವಶಮಾವಿಕೊಳ್ವ ಮಱೆಯಿಲ್ದಿಬರಂ ನೆಗೞ್ವಂಚೆ ಪಾಪವ ॥
ರ್ತನಮನಯಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸದು ವರ್ತಿಪುದೆಯ್ದೆ ಚತುರ್ಥಕಾಲವ ।
ರ್ತನಮೆನೆ ಕೂರ್ತು ಕೀರ್ತಿಸದರುಂಟೆ ವಿದೇಹ ಮಹೀವಿಳಾಸಮಂ ॥ ೧೧ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಜಿನಧರ್ಮಂ ವರ್ತಿಕುಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ಕುನಯಚಯಕ್ಕಾವಿದೇಹಂಗಳೊಳ್ ವ ।
ರ್ತನಮಿಲ್ಲೇಕೆಂದೊಡಾ ಕೇವಳಿಗಳುಮವಧಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರುಂ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆದೆಂದುಂ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದಱಿನಮಳ ಭಾನೂದಯಂ ಕುಂದದಿರ್ದಂ ।
ದೆನಸುಂ ಘೋರಾಂಧಕಾರಂ ನೆಱೆಗುಮೆ ಜಗತೀಚಕ್ರಮಂ
ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಲ್ ॥ ೧೨ ॥

ಕಂ ॥ ದಿವದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದವರ್ ಸಂ ।
ಭವಿಪರ್ಕು[ಯೋನಿ]ಗಳೊಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರ್ಸಂ ॥
ಭವಿಸುವರುತ್ತಮಗತಿಗಳೊ ।
ಳೆ ವಿದೇಹಂ ಸಗ್ಗದಿಂದಮುಗ್ಗಳಮಲ್ತೇ ॥ ೧೩ ॥

ವ ॥ ಅದು ಕಾರಣದಿಂ—

ಕಂ ॥ ಆ ವಿಷಯದೆ ಜನನಮನಾ ।
ದೇವರ್ಕಳ್ ಬಯಸುತಿರ್ಪರಲ್ಲಿಯ ಭವ್ಯರ್ ॥
ಭಾವಿಸಲೊಲ್ಲರ್ ದಿವಮನ ।
ದೇವುದನಿರ್ವೃತ್ತಿಯವರವೊಲ್ ಸುಖತತಿಯಂ ॥ ೧೪ ॥

ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರಿಯನೆ ವಲಂ ।
ದೇವಗತಿಪ್ರೀತರಪ್ಪವರ್ ತದ್ಗತಿಯುಂ ॥
ದೇವಗತಿಯೆಂದೆ ಬಯಸರ್ ।
ಭಾವಿಸೆ ಭವ್ಯರ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೃತಿ ನಿರತರ್ ॥ ೧೫ ॥

ಪರಮಾಯು ಪೂರ್ವಕೋಟಿಯೆ ।
ನರರುದಯಂ ಪಂಚಶತಶರಾಸನಮೆ ನರೇ ॥
ಶ್ವರ ಸಂಪೂಜ್ಯಶಲಾಕಾ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮ ರತ್ನಖನಿಯೆನಿಪ್ಪಾ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಚಿನ್ನಿವಾಸಮೆನಿಸಿದ ಪಶ್ಚಿಮವಿದೇಹಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಧ್ಯಮದೇಶದ ಬಾಸೆಯಂತಳಂಕರಿಸಿ—

ಮ ॥ ಗಣನಾತೀತ ತಟೋರುಭೂತರಸಸಂದೋಹಪ್ರವಾಹ ಪ್ರಥಾ ।
ರಣದಿಂ ವಾಹಿನಿ ನಾಗಯೂಥ ಜಳಕೇಳೀ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ತರಂ ॥
ಗಿಣಿಯೆಂಬೀ ನಿಜನಾಮಮನ್ವಿತಮೆನಿಪ್ಪಂತಂಬುಜಾಮೋದೆ ವೀ ।
ಕ್ಷಣ ಸಂತೋಷಕರಪ್ರಸಾದೆಯೆನಸುಂ ಸೀತೋದೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೧೭ ॥

ಕಂ ॥ ದಕ್ಷಿಣನುತಮಾ ಸಿಂಧುವ ।
ದಕ್ಷಿಣದೊಳ್ ನಿಷಧಶೈಳದುತ್ತರ ದಿಶೆಯೊಳ್ ॥
ವಕ್ಷಾರದಿಂದೆ ಮೂಡಲ್ ।
ವೀಕ್ಷಣ ಸುಖಭದ್ರ ಶಾಳಿವನದಿಂ ಪಡುವಲ್ ॥ ೧೮ ॥

ಮ ॥ ವಿಳಸತ್ ಸೌರಭಶಾಲಿ ವಾರವನಿತಾದ್ಯಗ್ವ್ಯಾಪಿ ಷಟ್ಖಂಡಮು ।
ಜ್ವಳಪತ್ರಕ್ಕೆಣೆಯಪ್ಪಿನಂ ವೃಷಭಶೈಳಂ ಕರ್ಣಿಕಾಕಾರಮಂ ॥
ತಳೆದೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ರಾಜಹಂಸಸದನಂ ಪದ್ಮಂಬೊಲೊಪ್ಪಿರ್ಪುದ ।
ಸ್ಖಳಿತ ಶ್ರೀನಿಧಿಪದ್ಮೆ ಸದ್ಭ್ರಮರಲೀಲಾವಿಭ್ರಮಭ್ರಾಜಿತಂ ॥ ೧೯ ॥

ಚಂ ॥ ವಿಳಸಿತ ಸತ್ಪದಂ ಬುಧಸಮುದ್ಭವಶೋಭಿ ಸುದಾನ ಗೋ [ಮಿನೀ] ।
ಕುಳಮಬಳಾಮನೋಹರಮನಂಗಸಹಾಯಮಿಳೇಶ ಕೋಶ ಸ ॥
ಜ್ಜಳನಿಧಿವರ್ಧಕಂ ಸಕಳಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯನಾಂತು ಚಂದ್ರಮಂ ।
ಡಳಮನೆ ಪೋಲ್ತು ಮಂಡಳಮದಚ್ಚರಿಯೆಂದುಪಮಾನಸಂಪದಂ ॥ ೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ಶಾಳಿನಿಜಗಂಧ ಮತ್ತಾ ।
ಶಾಳಿನಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿದತ್ತು ಪರಿಮಳಮಿಳಿತಾ ॥
ಶಾಳಿ ನಿರತಿಶಯ ಗುಣಕಣಿ ।
ಶಾಳಿನಿಯೆ ನಿಮಗ್ನ ಕೀರಕುಳ ಪರಿಕಲಿತಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಳಮಕಣಿಶಂಗಳಂ ಬ ।
ಲ್ಗಿಳಿಗಳ್ ನಸುಗರ್ಚಿ ಜಡಿಯೆ ಪಾಮರಿಯರ್ಮಾಂ ॥
ಡಳಿಸಿ ನಭದಲ್ಲಿ ತಳೆದವು ।
ವಳಯಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಶಕ್ರಚಾಪದ ಚೆಲ್ವಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬೆಳೆದ ಕಳವೆಯ ಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳ ಸಿರಿಯನಾವಗಂ ಗಡ ಗಿಳಿ ಸೋವುದಾ ವಿಷಯ ಭೂಮಿಯ ಕೋಮಳ ಪಾಮರೀಜನಂ—

ಚಂ ॥ ನಿರುಪಮ ಪಾಮರೀಮುಖಸರೋರುಹ ಸೌರಭಗಂಧಶಾಳಿ ಬಂ ।
ಧುರತರಗಂಧಮಂ ಮೃಗಮದಾಕಳಿತಾಚಳ ಸಾನುಗಂಧ ಸಿಂ ॥
ಧುರಮದಗಂಧಮಂ ತಳೆದು ಗಾಳಿ ಸುಗಂಧವಹಾಭಿಧಾನಮಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ತೀಡುತಿರ್ಪುದು ನಿರಂತರಮಾ ವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೨೩ ॥

ಮ ॥ ನವನೀರೇಜವನಂ ಸಿತೇಕ್ಷು ಸಹಕಾರಶ್ರೇಣಿ ಮತ್ತೀಳೆ ನೀ ।
ರವಮುನ್ಮೀಳಿತ ಮಾಳತೀಪರಿಮಳಂ ತೆಂಗಾಳಿಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋ ॥
ಡುವಡಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ರಯ್ಯಮೆಂದೆನೆ ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗದಿಂದಿರ್ಪ ಮಾ ।
ನವನಂ ಮರ್ದಿಸುವಂತಿರಿಲ್ಲ ಮದನಂಗಾಯಾಸಮಾದೇಶದೊಳ್ ॥ ೨೪ ॥

ಕಂ ॥ ವನಮೆನಿತನಿತುಂ ಮದನನ ।
ವನಕೇಳಿಗೆ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳೆನಿತನಿತುಂ ನೂ ॥
ತನ ಜಳಕೇಳಿಗೆ ಶೈಳಮ ।
ವೆನಿತನಿತುಂ ಶೈಳಕೇಳಿಗೆನೆ ಪೊಗಟಿದರಾರ್ ॥ ೨೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಳ ವಿಷಯಸುಖಕ್ಕಂ ವಿಷಯಮಾದಾ ವಿಷಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಪದಮಾ ಜನಪದ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀ ಪದಕಮಿದೆನಿಸಿ ವಿನುತನಾಯಕ ತೇಜೋ ॥
ವ್ಯಾಪೃತಮಶ್ವಪುರಂ ಮಣಿ ।
ಗೋಪುರಮೆಸೆಗುಂ ವಿಳಾಸಜಿತ ದಿವಿಜಪುರಂ ॥ ೨೬ ॥

ಚಂ ॥ ಅದು ವಿಬುಧಾಶ್ರಯತ್ವದಮರಾವತಿಯಂ ಧನದಾಲಯತ್ವದಿಂ ।
ದದು ವಿದಿತಾಳಕಾಪುರಮನಂತದನಂತ ಭುಜಂಗಸಂಗಮ ॥
ತ್ವದಿನಹಿರಾಜಪತ್ತನಮನೀ ತೆಱದಿಂ ನೆಱೆಪೋಲ್ತು ರಂಜಿಪಂ ।
ದೊದವಿನವರ್ಕೆ ಮೇಲೆನಿಪುದೆಂದೊಡೆ ಪೋಲಿಸಲುಂಟೆ ಪಟ್ಟಣಂ ॥ ೨೭ ॥

ಕಂ ॥ ಒಸರ್ವ ಸಿತಸಿತೇಕ್ಷುವ ರಸ ।
ವಿಸರದ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂದೆ ಕಳಮವನಂಗಳ್ ॥
ಪಸರಿಸಿ ಬೆಳೆದೆರಗಿದವೆರ ।
ಗಿಸುವುವು ಗಿಳಿಗಳುಮನಾಪುರದ ಪೊಱವೊೞಲೊಳ್ ॥ ೨೮ ॥

ದೆಸೆವೆಣ್ಗಳ ಪಸುರ್ವಟ್ಟೆಯ ।
ಪಸರಿಸಿ ತೋರ್ಪಂಶುಕಂಗಳೆನಿಸಿ ಶುಕಂಗ ॥
ಳ್ದೆಸೆಯಿಂ ಬಂದೆಱಗುವವಸ ।
ದೃಶ ಪರಿಮಳದಿಂ ವಿಶಾಳ ಶಾಳಿಯೊಳೊಲವಿಂ ॥ ೨೯ ॥

ಉ ॥ ತೀವಿದ ನಿರ್ಮಳಾಂಬು ಶಶಿಕಾಂತದ ಕುಟ್ಟಿಮಭೂಮಿ ಸ್ಮೇರ ಪೊಂ ।
ದಾವರೆ ಹೇಮಪೀಠಮೆಱಗಿರ್ದಳಿಮಾಳೆ ಪಿನದ್ಧ ನೀಳರ ॥
ತ್ನಾವಳಿ ರಾಜಹಂಸೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯಾಗೆ ಮನೋಜರಾಜಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀವಧುವಿರ್ಪ ಮಂದಿರದವೊಲ್ ಬನದೊಳ್ ಕೊಳನಿರ್ಪುದೊಪ್ಪುತಂ ॥ ೩೦ ॥

ತುಂಗಸಿತೇಕ್ಷುದಂಡಸಹಕಾರ ರಸಾಕುಳ ಮಾತುಳಂಗ ನಾ ।
ರಂಗ ಫಲಂಗಳಿಂ ಸುರಯಿ ಸಂಪಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆಯೆಂಬ ಪು ॥
ಷ್ಪಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪಾಡುವ ಮದಾಳಿಯಿನೋದುವ ರಾಜಕೀರದಿಂ ।
ದಂಗಜರಾಜ ಮಂಗಳನಿವಾಸಮೆನಿಪ್ಪುದು ತದ್ಬಹಿಷ್ಪುರಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಪರಿರಂಭೋರು ಪಯೋಧರಸ್ಮಿತಸರೋಜಾತಾನನಾಮೋದಸು ।
ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತಭ್ರಮರಾವಳೀವಿಳಿಸಿತಂ ಸಂಪನ್ನಮಂ ನಾಗಮಂ ॥
ದಿರಮಾನಂದಿತ ರಾಜಹಂಸತತಿ ನಾನಾಚಿತ್ರಪತ್ರೋತ್ಕರಾ ।
ಕರಮಂತಾಪುರಮುಂ ಬಹಿಷ್ಪುರಮುಮಂತಾಕಾರದಿಂದೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ವನಮೆಲ್ಲಂ ವೇಳಾವನಂ ಸಿತಾಂಬುಜಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಕಂಬುಗಳೆಂಬಂತೆಸೆಯೆ ಮಿಸುಪರುಣಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕ ರಜೋರಂಜಿತ ತರಂಗಮಾಳೆಗಳೆ ನವ ಪ್ರವಾಳಲತಾಮಾಳೆಗಳಾಗೆ ಸಾಗರಮೆ ಬಡಬಾನಳಭೀತಿಯಿಂ ಭೂಭೃತ್ಪತಿಯಂ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕುದೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಗೆಂಬಾಗಿ

ಕಂ ॥ ಎಲರಲೆಪದಿನುದಿರ್ದು ಪವನ ।
ದಲದರ್ಲವುಡಿಯಿಂದೆ ಪೊರೆದು ಪರಿಖಾವಳಯಂ ॥
ಸುಲಲಿತೆ ಘುಸೃಣೋಜ್ವಳೆ ಪುರ ।
ಲಲನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿದವೊಲೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೩ ॥

ಬಳಸಿದುಪವನದೊಳಲರ್ದಲ ।
ರ್ಗಳ ಬಳಗಂ ಬಳಸೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಗಿಲಂ ಪೊಸಪೊಂ ॥
ಗಳ ತೊಳಪ ತಾರಗೆಗಳಿಂ ।
ಬಳಸಿದ ಕನಕಾಚಳಂಬೊಲೆಸೆವುದು ನಿಸದಂ ॥ ೩೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮದುತ್ತುಂಗ ವಿಶಾಳಾಟ್ಟಾಳ ಚೂಳಿಕಾರಧ್ದ ಚುಂಬಿತಾಂಬರಕೇತು ಹಸ್ತಿವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನಿಳಿಂಪನಗರಸಂಪತ್ತಿ ತನಗೆ ಹಸ್ತಸ್ಥಿತಮೆಂಬುದನಭಿನಯಿಸ್ಸುವಂತೆ ಕಮನೀಯಮಾಗಿರ್ಪುದಕ್ಷೂಣಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮಾಗಮನ ದ್ವಾರೋಪಮ ನಿರುಪಮ ನೂತನ ರತ್ನತೋರಣಕಳಾಪಗೋಪುರಮೆನಿಪ ಗೋಪುರದಿಂ ರೂಪುವಡೆದುದರೊಳಗಭ್ಯುದಯ ನಿಶ್ರೇಯಸ ನಿಶ್ರೇಣಿಯುಂ ನಿರೀಕ್ಷಣಸುಖ ಸಸ್ಯಕ್ಷೋಣಿಯುಮೆನಿಸಿ,

ಕಂ ॥ ಆವಾವ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಪರಿ ।
ಭಾವಿಸೆ ಭಾವಕರ ಭಾವಮಂ ಸೋಲಿಪವೇ ॥
ಶ್ಯಾವಾಟ ರುಚಿರನವರಚ ।
ನಾವಳಿ ಮಣಿಕಳಶಕಳಿತ ಜನಗೃಹಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೩೫ ॥

ಮಾರನ ಚಾಪಾಗಮ ವಿ ।
ಸ್ತಾರಮನೀಕ್ಷಿಪ ತವಂಗಮಂಗನೆಯರ ಶೃಂ ॥
ಗಾರರಸಂ ತೀವಿದನಡು ।
ಗೇರಿಯಿದೆನೆ ಸೂಳೆಗೇರಿ ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೩೬ ॥

ಚಂ ॥ ಮಸೆದ ಮನೋಜನಸ್ತನಿಚಯಂ ನಗೆಗಣ್ ನಿಡುಪುರ್ವು ಕರ್ವುವಿ ।
ಲ್ಲಸದೃಶಚಿತ್ತಹಾರಿ ಪೊಗರೆತ್ತಿದ ಕೂರಸಿ ಬಾಸೆಯಂ ಕರಂ ॥
ಮಿಸುಗುವ ತೆಳ್ವಸಿರ್ಪಳಕಮಾಗೆ ಪೊಳೆವ ತಳಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ।
ದಸದಳಮೇಟಿಕುಂ ಜಯನಶಾಲೆಯ ಲೀಲೆಯನಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯರ್ ॥ ೩೭ ॥

ಶಾ ॥ ಆಕಾಶ ಸ್ಫಟಿಕಾಶ್ರಯೋಪರಿವೆ ಭೂಭಾಗಂಗಳೊಳ್ಕೇಕರಾ ।
ಳೋಕಂ ಭಾವಕ ಚಿತ್ತಮಂ ತೆಗೆಯೆ ಚಾರುಸ್ಮೇರಮಂಗೋದ್ಭವಂ ॥
ಗೇಕಚ್ಛತ್ರ ಜಗತ್ತ್ರಯ ಪ್ರಭುತೆಯಂ ತಂದೀಯಲಂದಂಗನಾ ।
ನೀಕಂ ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸದಿಂದಿಟಿಸುತಿರ್ಕುಂ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ॥ ೩೮ ॥

ಮ ॥ ವಿದಿತಂ ವಪ್ರಭೆ ವಜ್ರವೇದಿಕೆ ವಧೂಲಾವಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಾಂಬುತೀ ।
ವಿದ ಶುಂಭತ್ಪುರಮಂಬುರಾಶಿಯೆನೆ ನಾನಾ ವಸ್ತುಸಂಪತ್ತಿಗೆ ॥
ತ್ತಿದ ತುಂಗಧ್ವಜದಿಂ ಮಣಿವ್ರಜದಿನೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತು ಬಿಣ್ಪುಂಡನಿ ।
ಕ್ಕಿದ ಭೈತ್ರಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸುಗುಂ ವೇಶ್ಯಾಳಿ ವೇಶ್ಮೋತ್ಕರಂ ॥ ೩೯ ॥

ಕಂ ॥ ಪುರದ ಮನೆಯೆನಿತವನಿತುಂ ।
ಕರುಮಾಡಂ ಮನೆಯ ಪಿನ್ತಿಲೆನಿತನಿತುಂ ತಾಂ ॥
ಸರಸಿರುಹಾಕರಕಳಿತಂ ।
ಪುರುಷರೆನಿಬರನಿಬರುಂ ವದಾನ್ಯರ್ ಧನ್ಯರ್ ॥ ೪೦ ॥

ಚಂ ॥ ಮೃಗಮದಗಂಧಮಂ ಸುರಭಿಚಂದನಗಂಧಮನಬ್ಜಗಂಧಮಂ ।
ನಗನಿಕಟ ಪ್ರಸೂನ ನವಗಂಧಮನುತ್ಪಳಜಾಳ ಗಂಧಮಂ ॥
ತುಗೆ ಮಿಗೆ ಪೇಱೆ ನೀರೆಯರ್ಗೆ ಬೀರುತಮಾಪುರಮಂ ನಿರಂತರಂ ।
ಪುಗುವುದು ಘಟ್ಟಿವಳ್ಳನೆನೆ ಗಂಧವಹಂ ಬಹುಗಂಧ ಬಂಧುರಂ ॥ ೪೧ ॥

ಮ ॥ ತನುಗಂಧಕ್ಕೆಱಗಿರ್ದ ತುಂಬಿ ಮುಗಿಲಂ ನೇತ್ರಾಂಶು ಮಿಂಚಂ ಸುಕಾಂ ।
ಚನ ಕಾಂಚೀರುತಿ ಮೇಘನಾದಮನನೂನಂ ಪೋಲೆ ಲಾವಣ್ಯ ವಾ ॥
ಹಿನಿ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆ ಮನೋಜಕೇಕಿ ಕುಣಿವನ್ನಂ ಕಾರವೋಲಂಗನಾ ।
ಜನಮಿಾಯುತ್ತಮೆ ಬರ್ಪುದೊಪ್ಪಿ ಪುರದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರ
ದಾಸಾರಮಂ ॥ ೪೨ ॥

ಕಂ॥ ಪೊಱಗಣ ಚೆಲ್ವಱಿಯದರ್ಗಳ ।
ನೆಱಗಿಸಿ ತನಗೊಳಗುಮಾಱ್ಪುದೆನೆ ಪುರದೊಳಗಂ ॥
ತುಱುಗಿದ ಚೆಲ್ವಱಿವವರ್ಗಳ ।
ನೆಱಗಿಸಿ ತನಗೊಳಗು ಮಾಱ್ಪುದೇಂ ಕೌತುಕಮೋ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಳವಿಗಳಿದ ಚೆಲ್ವನೊಳಕೊಂಡ ನಗರ ವಿಳಾಸಿನಿಗೆ ಮಂಡನಮೆನಿಸಿಯು ನೂನದಾನಾಮೋದ ಮತ್ತಮಧುಕರ ಝುಂಕಾರಾಕರ್ಣನಾಸಕ್ತಿತ್ಯಕ್ತದುಷ್ಟಚೇಷ್ಟ ಗಂಧಸಿಂಧುರ ರುಂದ್ರೇಂದ್ರಾನೀಳ ಶಾಲಾವಿಸರ ವಿವಸ್ವದಶ್ವಸದೃಶ ವಾಜಿರಾಜಿವಿರಾಜಿತ ವಿಶಾಲ ಶಾಲಾನಿಚಯ ರುಚಿರ ಪಂಚರತ್ನಾಂಚಿತ ಕಾಂಚನ ಪಂಚದಳ ಪ್ರಸಾದಸಂಪಾದ ಕಾಂತಃಪುರಕಾಂತಾನಿವಾಸ ಭಾಸುರಪ್ರತ್ಯಂತ ಪರ್ವತವೃತಿರತ್ನರೋಚಿರ್ಜಾಳ ನಿರ್ಜರ ಪ್ರವಾಹದಿಂ ರೋಹಣಾಚಳಮನಿೞಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಿಸೆ—

ಮ ॥ ಪುರಪೀತಾಂಬರ ನಾಭಿಮಂಡಳದವೋಲ್ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶರ್ಕಳಂ ।
ಕರಣಂ ರಾಜಿತ ರಾಜಹಂಸನಿವಹಪ್ರೀತಿಪ್ರದ ಶ್ರೀ ಸುಮ ॥
ದಿರ ಕಾಂತಾಸಿಪಯೋಜಗಂಧ ಸಹಿತಂ ವಿಖ್ಯಾತಿ ವಾಣೀ ವಧೂ ।
ವರ ವಿಭ್ರಾಜಿ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಸುಖಪದೋರ್ವೀ ಪಾಳಲೀಲಾಗೃಹಂ ॥ ೪೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ವಿನುತ ಶ್ರೀ ಭದ್ರಶಾಲಂ ವಿಚಕಿಳವಿಳಸತ್ಪಾಂಡುಕ ಶ್ರೀ ಲಸತ್ಸಾ ।
ಮನಸಂ ಸನ್ನಂದನಂ ಬಂಧುರ ಸುರಭಿಮಧುಚ್ಚಾರ ಸಾರಪ್ರದೇಶಂ ॥
ಘನಪುನ್ನಾಗಾನ್ವಿತಂ ಸತ್ಪಥ ನುತರುಚಿಮದ್ರಾಜಹಂಸಪ್ರಸೇವ್ಯಂ ।
ಕನಕಾದ್ರೀಂದ್ರಂಬೊಲಿಂಬಾಗೆಸೆವುದು ಮಣಿವಿಭ್ರಾಜಿತಂ
ರಾಜಗೇಹಂ ॥ ೪೫ ॥

ಉ ॥ ಮಂದರದಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ರಾಜಗೃಹಾಂತರದೊಳ್ ಜಿನಾರ್ಚನಾ ।
ನಂದವಿಳೋಕನಂ ವಿತರಣ ಪ್ರಭುವಿಕ್ರಮಶಾಳಿ ಸಂದ ಸಂ ॥
ಕ್ರಂದನನಿಂದ್ರಶಾಖ ಹರಿಯಿರ್ಪವೊಲೂರ್ಜಿತ ಶೌರ್ಯವಜ್ರವೀ ।
ರ್ಯಂ ದೊರೆವೆತ್ತು ರಂಜಿಸುತಮಿರ್ಪನಿಳಾವಳಯಾಧಿನಾಯಕಂ ॥ ೪೬ ॥

ಮ ॥ ಅತುಳಾನರ್ಘ್ಯಗುಣ ಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಸ್ವಚ್ಛಂ ಪ್ರತಾಪಾರ್ಜಿತೋ ।
ರ್ಜಿತತೇಜಂ ನಿರವದ್ಯವೃತ್ತನಬಳಾ ಹೃತ್ಕಾಂತರೂಪಂ ಸಮಾ ॥
ಶ್ರಿತ ಸರ್ವೇಷ್ಟಫಳಪ್ರದಂ ಸಮುಚಿತಾಸ್ಥಾನ ಪ್ರದೀಪಂ ಜಗ ।
ನ್ನುತನಾನಾಯಕರತ್ನದಂತಿರೆಸೆವಂ ಸರ್ವೋರ್ವರಾನಾಯಕಂ ॥ ೪೭ ॥

ಕಂ ॥ ಅಶ್ವಪುರವಲ್ಲಭಂ ಹರಿ ।
ದಶ್ವಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪನಿಧಿವೈಭವನಾ ॥
ಕೇಶ್ವರನಾಕ್ರಮಿಸಿದನೀ ।
ವಿಶ್ವಾವನಿಯಂ ಮನೋರಥಾಗ್ರಸಮಗ್ರಂ ॥ ೪೮ ॥

ಸಸ್ಯನಿಧಿ ನಿಖಿಳಧರೆಯಂ ।
ಯಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ತಸ್ಯ ಮೇದಿನಿಯೆಂಬುದಂತಾ ॥
ಬಾಸ್ಯಂ ದಿಟಮೆನಿಸನನಾ ।
ಲಸ್ಯನನೂನಾಶ್ವನಾಳ್ದನಶ್ವಪುರೇಶಂ ॥ ೪೯ ॥

ಆರ್ಯರ್ಗೆ ಪ್ರತೋಷಕರ ಚಾ ।
ತುರ್ಯರ್ಗಂ ದೃಢಧೈರ್ಯರ್ಗನಂಗನಾ ಮೋಹನಸೌಂ ॥
ದರ್ಯರ್ಗಂ ವಚನೋಚಿತ ಮಾ ।
ಧುರ್ಯರ್ಗಂ ವಿಭು ವಜ್ರವೀರ್ಯರ್ಗನವನಿಪವರ್ಯರ್ಗಂ ॥ ೫೦ ॥

ವಿಜಿಗೀಷುಮನಾನೃಪನಂ ।
ಸುಜನನನವಯವದೆ ಗೆಲ್ದ ಚೆಲ್ವಿಂ ಚದುರಿಂ ॥
ವಿಜಯಾಂಗನೆಯಂಗಜನೃಪ ।
ವಿಜಯಾಂಗನೆಯಂದದಿಂದದೇನೊಪ್ಪಿದಳೋ ॥ ೫೧ ॥

ತನು ಮತ್ತಿಟಿಕುಂ ಭ್ರೂಕ ।
ರ್ಮನಬಿಲ್ಲಂ ಪಕ್ಷ್ಮಪಾಳಿ ತುಂಬಿಯ ತಿರುವಂ ॥
ನೆನೆಯಿಸೆ ನಯನದ್ಯುತಿ ಪೂ ।
ವಿನಸರಮಂ ಮದನಸರಮನಾಕೆಯ ನೋಟಂ ॥ ೫೨ ॥

ಚಂ ॥ ಮೊಗಮಲರ್ದಬ್ಜದಂತೆ ನಯನಂ ನಗುವುತ್ಪಳದಂತೆ ಮೂಗು ಸಂ ।
ಪಗೆಮುಗುಳಂತೆ ದಂತರುಚಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತಧರಂ ಸಮಂತು ಬಂ ॥
ದುಗೆಯುರಲಂತಿರೊಪ್ಪೆ ಕುಸುಮಾಯುಧಚಕ್ರಿಗೆ ಪಂಚಬಾಣಮಂ ।
ಬಗೆಗೊಳುತೀವ ಕಳ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಲತಾಂಗಿ ಕರಂ ವಿರಾಜಿಪಳ್ ॥ ೫೩ ॥

ಕಂ ॥ ಜನನಾಥನ ವನಿತೆ ಜಗ ।
ಜ್ಜನಸಂಸ್ತುತೆಯಗ್ರಮಹಿಷಿಯೆನೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದುಂ ॥
ಮುನಿಜನ ಸನಾಭಿಜನ ಬುಧ ।
ಜನ ಪರಿಜನ ಕಾಮಧೇನುವೆನಿಪಳಿದಣಕಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಆ ವಿಜಯಾಂಗನೆಯುಂ ಜಯಾಂಗನೆಯುಮಾ ಮಹೀಭುಜನ ಭುಜಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಮಂಡನಮೆನಿಸಿಯುತನುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತಮಿರೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಣಯವೃತ್ತಿಯಿಂದನೇಕ ದಿವಸಕ್ಷಣಂಗಳಂಗಜಸುಖರಕ್ಷಣಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಮಿರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸದಿಂ

ಕಂ ॥ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಚೇತಃ ।
ಪುಷ್ಪಾಹಕ್ಕೆ ಹರ್ಷಮಮಂ ಪುಟ್ಟಿಪುದುಂ ಪತಿ ॥
ಪುಷ್ಪೇಷುಗೆ ಸಂಬಂಧಮ ।
ನಿಷ್ಪಾದಿಪುದುಂ ಲತಾಂಗಿಗನ್ವಿತಮಲ್ತೇ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಪತಿಮನೋರಥಫಳಪ್ರದ ಕಾಮಕಳ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಚತುರ್ಥಸ್ನಪನ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರತೀರ್ಥಮೆನಿಸಿ ಬೆಳ್ವಸದನಂಗೊಂಡು

ಉ॥ ರಾಜಿತ ಮೌಕ್ತಿಕಾಭರಣಕಾಂತಿಯುಮೀಕ್ಷಣಕಾಂತಿಯುಂ ದಿಶಾ ।
ರಾಜಿಯನಾವಗಂ ಬೆಳಗೆ ಚಾರುತನೂಭವಸೌಖ್ಯರೂಪೆಯಾ ॥
ರಾಜನ ಸೂಳ್ಗೆ ರಾಗದೊದವಿಂ ಬರುತುಂ ಸ್ಮರಸಾರಸೌಖ್ಯಕೃ ।
ದ್ರಾಜನ ಸೂಳ್ಗೆವಪ್ಪಸಮರೋಹಿಣಿಯಂತಿರೆ ಕಾಂತೆಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೫೬ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್

ಕಂ ॥ ಕನಕಶಯನಗೃಹವಾತಾ ।
ಯನದಿಂದೊಗೆವಗುರುಧೂಪಧೂಮಾವಳಿ ಕಾಂ ॥
ಚನಮಂಚರುಚಿರಮಣಿರುಚಿ ।
ಗೆನಸುಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಳರ್ವ ಕತ್ತಲೆಯೆನಿಕುಂ ॥ ೫೭ ॥

ಕಾಂಚನಮಂಚಮುದಯಗಿರಿ ।
ಯಾಚೆಲ್ವಂ ಪೋಲೆ ತಳ್ಪತಳಲಲಿತದುಕೂ ॥
ಲಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯವೊಲಿರೆ ರಾ ।
ಜಂ ಚಾರುವಿಳಾಸರಾಜನೆನೆ ರಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೫೮ ॥

ಬೆಳ್ವೆಳಗಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗಮು ।
ಗುಳ್ವಿಲರ್ಗಣ್ಣರಲ ಸರಲ ತೆಱದಿಂ ಬಗೆಯಂ ॥
ತಳ್ವಿಲ್ಲದುಗಿದು ತೆಗೆದಂ ।
ತೊಳ್ವೊನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವಿನಂ ಲತಾಂಗಿಯನರಸಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ನೆರೆದಂ ಸ್ವೇದಾಂಬುತೀರ್ಥೋದಕದಭಿಷವಮಂ ಮಾಡಿ ರೋಮಾಂಚದರ್ಭಾಂ ।
ಕುರಲಾವಣ್ಯಾಂಬು ಪೂರ್ಣಸ್ತನಕಳಶಧರಂ ಕಂಠರಾಗೋಚ್ಚತೂರ್ಯೋ ॥
ದ್ಧುರರಾವಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಕಾಂತಂ ವಿಷಯಶರಶಲಾಕಾದಿಗಾಚಾರ್ಯನೆಂಬಂ ।
ತಿರೆ ಮೋಹಶ್ರೀಗೆ ತಾಂ ಕಣ್ದೆಱವಿಯನೊಸೆದಿತ್ತಂ ಬೆಚ್ಚವೋಲಾಗೆ ಕಣ್ಗಳ್ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾರಂಭೋರುನಿರ್ಭರಪ್ರಣಯಪರಿರಂಭಸಂಭವಾಭಾವಶಂಕಾವಹಕುಂಭಿಕುಂಭಾಭೋಗ್ಯಭೋಗಸಾಗರ ಪೊರಗೆಯಾಗಿ

ಮ ॥ ವಿಳಸತ್ಕೈರವನೇತ್ರೆ ಚಂದ್ರಮನನಂಭೋಜಾಸ್ಯೆ ಬಾಳಾರ್ಕಮಂ ।
ಡಳಮಂ ಕಳ್ಪಲತಾಂಗಿ ಕಲ್ಪತರುವಂ ಗಂಭೀರೆಯಂಭೋಧಿಯಂ ॥
ಕುಳವಾಸೋನ್ನತೆ ಮೇರುವಂ ಕಮಳಲೀಲಾಹಸ್ತೆ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ।
ಬೆಳಗಪ್ಪಾಗಳನೂನರಾಗದೊದವಿಂ ಕಂಡಳ್ ಶುಭಸ್ವಪ್ನಮಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಂ ॥ ತೇಜಶ್ಚಕ್ರಧರಂ ರಿಪು ।
ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರಿ ತನ್ನವೊಲುರ್ವೀಧರವಿ ॥
ಭ್ರಾಜಿತಕರನುದಯಿಪಂ ತ ।
ನೂಜಂ ನಿನಗೆಂದು ಪೇಳ್ವವೋಲಿನನೊಗೆದಂ ॥ ೬೨ ॥

ವ ॥ ಆಗಳನೂನರಾಗಭರದಿಂ ಭುವನೇಶಭವನೋಪವನದ ವನರುಹವನದೊಳ್ ನೆರೆವ ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳ ಕಳರವಮುಂ ಚಕ್ರವಾಕಸ್ತನಿಯರಪ್ಪ ನಿಳಿಂಪಗಾಯಿನಿಯರಿನಿದೆನಿಸುವ ಗೇಯದ ರವಮುಂ ವಿಕಸಿತ ಸಿತಕಮಳಮಗ್ನಮಧುಕರಝುಂಕಾರಮುಂ ವ್ಯಾಪಾರ ಪರಿಚಕಿತ ಕಮಳಮುಖನಿಖಿಳಪರಿಚಾರಕಿ ಚಾರುತರ ಚರಣಮಣಿನೂಪುರ ಘನಜಘನಕಾಂಚೀದಾಮ ನಿಕಾಮಕೋಮಳಮಳಯಜ ಲತಾಕಳಿತ ಕಳಧೌತಕಂಕಣ ಝುಂಕಾರಮುಂ ನವಪಲ್ಲವ ಕುಸುಮವೆಸದ ಶೋಭಾಪಹ ಸಹಕಾರಕಳಿಕಾಸ್ವಾದ ವಿನೋದಲಂಪಟ ಕಳಕಂಠ ಪ್ರಣಾದಮುಂ ಕಳಕಂಠ ಪ್ರಾಭಾತಿಕ ಪಠನೀಯ ಪ್ರಚುರ ಪಾಠಪ್ರಣಾದಮುಂ ಸುಖಪ್ರಬೋಧಮನೀಯೆ ಪುಳಿನತಳದಿನೆರ್ದತ್ತ ರಾಜಹಂಸೆಯಂತೆ ಶಯ್ಯಾತಳದಿನೆರ್ದತ್ತು ತ್ರಿಲೋಕೀ ಮುಖ್ಯ ಮಂಗಳ ಭಗವದರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಮುಖಾದರ್ಶದರ್ಶನ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಪುಳಕಾಳಂಕಾರ ಕಮನೀಯ ಕಾಯೆ ವಿಮಳ ಮಣಿಮಯ ಮುಕುರಾವಳೋಕನ ಪ್ರಸಾದನ ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಾದನ ರಮಣೀಯ ಪರಿವಾರರಮಣೀಪರೀತೆ ನಿಜಮನೋರಮಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು ನಿಜಾಂಗಸಂಗಸಂಗತ ರೋಮಾಂಚದಿಂ ಸರ್ವಾಂಗಮನಳಂಕರಿಸಿ ತದರ್ಧಾಸನಮನಳಂಕರಿಸಿ ನಿಜಾದೃಷ್ಟ ದೃಷ್ಟ ಶುಭಸ್ವಪ್ನಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ವಲ್ಲಭಂಗೆ ನಿವೇದಿಸುವುದುಮುದಿತ ಪ್ರಮೋದ ಹೃದಯಂ ತತ್ಫಳಂಗಳನಿಂತೆಂದು ವಿದಿತಂ ಮಾಡಿ

ಮ ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣೇಂದುವಿನಿಂದಖಂಡಧರಣೀನಾಥಂ ನಭಃಶೋಭಿ ಭಾ ।
ಸ್ಕರನಿಂ ಸತ್ಪದವರ್ತಿ ಕಳ್ಪತರುವಿಂದಂ ನಂದನೋದ್ಭಾಸಿ ಸಾ ॥
ಗರದಿಂದಂ ಜನರಕ್ಷಣಕ್ಷಮಭುಜಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯಿಂದಂ ನಗೇ ।
ಶ್ವರಪೂಜ್ಯಂ ಸುತನಾದಪಂ ನಿನಗೆ ಪಂಕೇಜಾತಪತ್ರೇಕ್ಷಣೇ ॥ ೬೩ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಲೊಡನೆ ಪುಳಕಗರ್ಭಂ ।
ತನು ಹೃದಯಂ ಹರ್ಷಗರ್ಭಮೀಕ್ಷಣಮಾನಂ ॥
ದನ ಬಾಷ್ಪಗರ್ಭಮೆಸೆದಿರೆ ।
ಜನಪತಿಸತಿ ವಿನುತ ಗರ್ಭವತಿ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೬೪ ॥

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್

ಕಂ ॥ ಅವಸಾನ ವಿರಸಮನಿತುಂ ।
ಭವಸುಖಮೆಂದಱಿಪುವಂದದಱುದಿಂಗಳೆ ತ ॥
ದ್ದಿವಿಜಸ್ಥಿತಿಯೆನೆ ಬಾಡಿ ।
ರ್ದವು ಸೂಡಿದ ಮಾಲೆ ಮಾಸಿತುಟ್ಟ ದುಕೂಲಂ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್

ಕಂ ॥ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದ ತಾಣಂ ನಿ ।
ರ್ವೃತಿಯೆಂದೆ ದಲುೞಿದ ತಾಣವೆನಿತನಿತರೊಳಂ ॥
ಚ್ಯುತಿ ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದಱಿದ ।
ಚ್ಯುತಸತ್ವಂ ಜೀವತತ್ವಮಂ ಭಾವಿಸಿದಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಶರೀರಭಾರನಾಗಿಯಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿಂದಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ ಬಂದು ವಿಜಯಾಂಗನಾ ಮಹಾದೇವಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸೆ ಗರ್ಭಮಂ ತಾಳ್ದಿ

ಚಂ ॥ ಪ್ರಗುಣ ಚರಿತ್ರ ಗರ್ಭ ಜಿನಭಕ್ತಿಗೆ ಹೃದ್ಯನವಾರ್ಕಗರ್ಭ ಸೂ ।
ಕ್ತಿಗೆ ಜಯಗರ್ಭ ವಿಕ್ರಮ ವಿಭೂತಿಗೆ ಶಶ್ವದುದಾತ್ತಗರ್ಭಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಮುದಗರ್ಭ ತತ್ಸಭೆಗೆ ಭೂತಳ ಮೋಹನಗರ್ಭ ಮಂತ್ರಸಿ ।
ದ್ಧಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಗರ್ಭವತಿಯೇಂ ಸಮನಾಗಿ ಮನಕ್ಕೆ ವಂದಳೋ ॥ ೬೭ ॥

ಕಂ ॥ ಕರ್ಪು ಪಯೋಧರಮುಖದೊ ।
ಳ್ಪೊೞ್ಪಡೆ ನವರೋಮರಾಜಿ ನವಲೇಖೆಯೊಳಂ ॥
ಕರ್ಪೆಸೆಯಾಸ್ಯೇಂದುವಿನೊ ।
ಳ್ಪೊೞ್ಪುದು ಚೆಲ್ವಿದುವೆ ವಿಸ್ಮಯಂ ನೃಪಸತಿಯಾ ॥ ೬೮ ॥

ಬಿಡೆ ಕೊರ್ಪುವ ಮೊಲೆಯಿಂ ನಡು ।
ವುಡಿದಪುದತಿಭರದಿನೆಂದು ಬಡನಡುವದಱೊಳ್ ॥
ಕಡು ಪುರುಡಿಂ ಬಳೆದಪುದೀ ।
ಗಡೆನೆ ಪೊದೞ್ದೆಸೆವುತಿರ್ಪುದಾಕೆಯ ಮಧ್ಯಂ ॥ ೬೯ ॥

ನತಗುರ್ಣನ್ನತಿಯುಪಯುಶಮು ।
ದ್ಧತಗರ್ೀಸುತನಿಂದಮುಕ್ಕುಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥
ನತನಾಭಿಯೊಳುನ್ನತಿಯು ।
ದ್ಧತಕುಚಮುಖದಲ್ಲಿ ಕರ್ಪು ನೆಗೞ್ದುದು ಸತಿಯಾ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಕಾಂತೆಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳ್ ತೋಱೆಯುವಿಧೇಯರಾದ ನಾಯಕರುಳ್ಳಳ್ಕಿ ಕಳಿಸಿದನೇಕ ರತ್ನೋಪಾಯನಮಂ ನಾಯಕಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆ ಬಾಯಿನಮಂ ಕುಡಲುಂ ಶರಣಾಗತ ಧರಣೀಕಾಂತ ಸೀಮಂತಿನೀ ಸೀಮಂತ ರಜಃಪುಂಜದಿಂ ಪದಕಮಲಂ ರಂಜಿಸಲುಂ ಖಚರ ವಧೂಜನ ಪ್ರಧಾನೆಯರ್ ಮಾನಸಸೇವಾದತ್ತಾವಧಾನೆಯರ್ಕಳ ಹಂಸಯಾನೆಯರೆಂಬಾಖ್ಯಾನಮಂ ನನ್ನಿಮಾಡಿ ತನ್ನನಾಗಳುಮಗಲದೋಲಗಿಸೆ ಲೀಲೆಯೊಳಿರಲುಂ ಪರಿಮಳ ವಿಳಸದ್ರಮಣಿಯರ್ ಸುಮನಸ್ತ್ರೀಯರೆಂಬುದಂ ಸುಮನೋವಿ

ಭೂಷಣಮಂ ತನಗೆ ಕುಡೆ ಪಡೆಯುತ್ತಂ ಸುತ್ತಲುಮಿರೆ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತಿರಲುಂ ಬಯಸುವ ಳಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ಚಂ ॥ ವರಕರಿಯಾನಕಾಂತೆಯರ ನರ್ತನಮಿರ್ದಪೊಲಸ್ಯ ಪನ್ಯಕುಂ ।
ಜರಕುಳಯಾನಮಂ ಸಯದಿನೀಕ್ಷಿಸಲಂಬುಜನೇತ್ರೆ ಕಂಬುಕಂ ॥
ಧರೆಯರ ಗೇಯನಾದಮಿರೆ ಕಂಬುನಿನಾಪಮನಾಲಿಸಲ್ ಮನೋ ।
ಹರಿ ಬಯಸುತ್ತಮಿರ್ಪಳತನೂಭವ ವೈಭವ ಸೂಚಕಂಗಳಂ ॥ ೭೧ ॥

ಕಂ ॥ ತರಳತರ ವಿಮಳ ಮುಕ್ತಾ ।
ಭರಣಂ ತನಗೆಸೆಯೆ ಖಳ್ಗದಳಿತಾಹಿತ ಕುಂ ॥
ಜರ ಕುಂಭ ಗಳಿತ ಮುಕ್ತಾ ।
ಭರಣಂಗಳನಬಳೆ ತಳೆಯಲೆಂತೆಸೆದಿರ್ಪಳ್ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಕಾಂತೆಯ ಬಯಕೆ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯುಂ ಕೂಡಿ ರೂಢಿವಡೆಯೆ

ಮ ॥ ವಿದಳತ್ಪಂಕಜನೇತ್ರೆ ಸಚ್ಚರಿತೆ ದಾಮೋದ್ಯುಕ್ತೆ ಸಾಧೂಕ್ತೆಯಿಂ ।
ಬುದಱಿಂದಂ ಸತಿ ಭವ್ಯರಾಜಿ ಪರಿವಾರಂ ಬಂಧುಗಳ್ ಕೂಡೆ ಬೇ ॥
ಡಿದ ಕಾಡೊಳ್ ಮೞೆ ಕೊಂಡುದೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಸಂತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದೆ ತಾ ।
ಳ್ದಿದಳಂದಾ ಗುಣಗರ್ಭೆ ಗರ್ಭಮನಶೇಷೋರ್ವೀಶ ಚಕ್ರೇಶನಾ ॥ ೭೩ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾಂತೆಗೆ ಪುಂಸವನಂ ಸೀ ।
ಮಂತೋನ್ಮೀಳನಮೆನಿಪ್ಪ ಮಂಗಳ ವಿಧಿಯಂ ॥
ಸಂತೋಷದಿನಖಿಳ ಮಹೀ ।
ಕಾಂತಂ ಮಾಡಿಸಿದನೊಸೆಯೆ ಬಾಂಧವನಿವಹಂ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನವಮಾಸಂ ಸುರಭಿಮಾಸದಂತೆ ಮಾಕಂದನಂದನಸಂಪತ್ತಿಯುಮಂ ಧಾತ್ರೀಜನಸುಖಸಂಪತ್ತಿಯುಮಂ ಪಡೆಯುತ್ತಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಗೆ

ಮ ॥ ಕುಲಹೇಮಾದ್ರಿ ಸುರದ್ರುಮಂ ಕುಲಧರಿತ್ರೀಭಾರ ಧಾತ್ರೀಧರಂ ।
ಕುಲವಾರಾಸಿ ಸುಧಾಕರಂ ಕುಲಮರುನ್ಮಾರ್ಗಸ್ಫುರದ್ಭಾಸ್ಕರಂ ॥
ವಿಳಸದ್ದಾನ ನಿಧಾನನುಂ ನುತಗುಣಂ ನೇತ್ರಪ್ರಿಯಾಕಾರನು ।
ಜ್ವಳತೇಜೋನಿಧಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಪದನತೋರ್ವೀಚಕ್ರ ಚಕ್ರಾಧಿಪಂ ॥ ೭೫ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್

ಕಂ ॥ ರಸೆಯನಿತುಂ [ತಂಗದಿರನ] ।
ಜಸದವೊಲತಿ ವಿಶದಮಾದುದನಳಂ ತೇಜ ॥
ಪ್ರಸರದವೊಲೆಸೆದುದಬಳನ ।
ಮಿಸುಗುವ ಸುಯ್ಯಂತೆ ಸುರಭಿಯೆನಿಸಿತ್ತನಿಳಂ ॥ ೭೬ ॥

ಪರಿದು ಕುಮಾರೋತ್ಸವಮಂ ।
ನಿರವಿಸಿ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಮನಿತ್ತನವನೀ ॥
ಶ್ವರನಂಗಚಿತ್ರಮಂ ಸಾ ।
ದರದಿಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯೆ ವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿ ಪಡೆದಂ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಚಾರಕಿಯರುಮತ್ತಾ ।
ದರದಿಂ ಪರಿವೆಡೆಯೊಳಮಳ ಮಣಿಕಂಕಣನೂ ॥
ಪುರರಶನಾರವಮುಂ ತ ।
ತ್ಪುರದೊಳ್ ನೆಗಟ್ದಿತ್ತು ರಾಗಸಾಗರದುಲಿವೋಲ್ ॥ ೭೮ ॥

ಚಂ ॥ ಲಲನೆಯರಟ್ಕಿಱಿಂ ತಳಿಯುತಿರ್ಪ ಲಸತ್ಕುಸುಮೋಪಹಾರಮು ।
ಜ್ವಳನಖಕಾಂತಿಯುಂ ಪರಪುವಂತಿರೆ [ಸುಂದರ] ಕೌಸುಮುಂ ಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಪಧರಾಂಶುವಂ ಕೆದಱುವಂತಿರೆ ನಿರ್ಮಿಸುತಿರ್ಪ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ।
ಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿಯುನೆ ಬೀಱುವವೋಲಿರೆ ಲೀಲೆವೆತ್ತುದೋ ॥ ೭೯ ॥

ಕಂ ॥ ಮನದೊಳ್ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದುದಂ ।
ಮನೆಯೊಳ್ ಗುಡಿಕಟ್ಟಿ ಕುಂಕುಮಾಂಬುಗಳಂ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ತಳಿದಂಗಣದೊಳ್ ಮನ ।
ದನುರಾಗಮನಱಿಪಿದತ್ತು ಪುರಜನಮನಿತುಂ ॥ ೮೦ ॥

ವಿಕ್ರಮ ಚಕ್ರದೆ ವಿಕ್ರಮ ।
ದಾಕ್ರಮಿಸುಗುಮೆಂದು ಪೇಟ್ವ ತೆರದಿಂದಾಶಾ ॥
ಚಕ್ರಮನಾತನ ಜನನದೊ ।
ಳಾಕ್ರಮಿಸಿದುದಖಿಳ ಮಂಗಳಾನಕ ನಿನದಂ ॥ ೮೧ ॥

ಮಂಗಳ ಪಾಠಕರವಮುಂ ।
ಮಂಗಳ ಗಾಯಕನಿಕಾಯ ಗೇಯಸ್ವನಮುಂ ॥
ಮಂಗಳ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿಯುಂ ।
ಪೊಂಗಳ ದನಿ ಮಿಕ್ಕುದವನಿಪಂ ಕುಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೮೨ ॥

ನಿಧಿಪುರುಷಂ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ ।
ನಿಧಿಗಂಡುದು ನಿಖಿಳಲೋಕಮೆನೆ ಜನನದೊಳ ॥
ತ್ಯಧಿಕೋತ್ಸವದಿಂದದನ ।
ರ್ಘ್ಯ ಧನಕೆ ತಲೆದೋಱದಂತು ಪಾರ್ಥಿವನಿತ್ತಂ ॥ ೮೩ ॥

ಮ ॥ ನವರತ್ನಚ್ಛವಿ ಭೂಷಣಾವಳಿಗಳೊಳ್ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಚಂದನ ।
ದ್ರವ ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಗ್ರ ಗಂಧವನುಲೇಪವ್ರಾತದೊಳ್ ಮಿಕ್ಕು ತೋ ॥
ರ್ಪವನೀಪಾಳಕ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗ ವಿಳಸತ್ಸಾಮಂತ ಸೀಮಂತಿನೀ ।
ನಿವಹಂ ಬಂದಿರೆ ಕಣ್ಗೆವಂದುದು ಧರಿತ್ರೀಕಾಂತನಂತಃಪುರಂ ॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಶೋಭಿಸುವಂತಃಪುರದರಮನೆಗೆ ಸಕಳ ಮಕುಟ ಬದ್ಧರುಂ ಬಾಂಧವರುಂ ಬೆರಸರಸಂ ಬಂದು ಜಾತಕರ್ಮೋತ್ಸವಮನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ ಮಾಡೆ ಮಱುದಿವಸಂ

ಕಂ ॥ ಜಳಜಾನನೆ ಕುಳಿವೊಗೆ ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಸುವ ಖೇಡ ಕುಳಿವೊಕ್ಕಳೆಂಬಂತೆವೊಲು ॥
ಜ್ವಳಿಸುವನುರಾಗರಸದೋ ।
ಕುಳಿಯಾಡಿದುದಾಗಳಖಿಳ ಬಾಂಧವನಿವಹಂ ॥ ೮೫ ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿ ಚಿತ್ರಂ ಕುಳಿವೊಕ್ಕುಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಪಾಳಕನಗ್ರಮಹಿಷಿ ಮಹಿತಳದೊಳಗು ॥
ನ್ನತಿಯಂ ತಳೆದಳೆನುತ್ತಂ ।
ಚತುರಜನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿತ್ತು ತನತನಗಾಗಳ್ ॥ ೮೬ ॥

ವನಿತೆಯರ್ಗೆ ಬೀಱಿದರ್ ತೆಂ ।
ಗಿನ ಪೋೞಿಂ ಬೀಱುವಂತೆ ಕಪ್ಪುರವಳಿತಂ ॥
ತನತನಗೆ ಪಚ್ಚೆಗಪ್ಪುರ ।
ಮನೆ ಜಳಜಾನನೆಯರಕ್ಕಿಯಂ ಬೀಱುವವೊಲ್ ॥ ೮೭ ॥

ವಸುಧೇಶಂಗಂ ಬಾಂಧವ ।
ವಿಸರಕ್ಕಂ ಪರಿಜನಕ್ಕಮೆಯ್ದೆ ಕುಮಾರ ॥
ಪ್ರಸವಂ ಸುಖಫಳಮಂ ಪು ।
ಟ್ಟಿಸುವುದು ಕರಮುಚಿತಮೆನಿಸಿ ಜನಿಯಿಸಿತೆನಸುಂ ॥ ೮೮ ॥

ಎಡೆಗಿಱಿದೆಲ್ಲೆಡೆಗಳೊಳಂ ।
ಗುಡಿ ನಾನಾರತ್ನತೋರಣಾವಳಿ ಚೆಲ್ವಂ ॥
ಕುಡೆ ಬೇೞ್ಪರ್ಗಭಿಮತಮಂ ।
ಕುಡೆ ಜನಪತಿ ಸೊಗಯಿಸಿತ್ತು ಜನನೋತ್ಸಾಹಂ ॥ ೮೯ ॥

ದಶಮ ದಿನದಂದು ವಿಭು ದಶ ।
ದಿಶೆಯಂ ಯಶದಂತೆ ತೀವೆ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿ ವ ॥
ಜ್ರಶರೀರನೆಂಬುದಕ್ಕಸ ।
ದೃಶ ವಿಭವಂ ವಜ್ರನಾಭಿ ನಾಮವನಿಟ್ಟಂ ॥ ೯೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೆಸರ್ವಡೆದಾಕುಮಾರಂ ಸುಕುಮಾರಶರೀರನುಮಾರಕ್ತ ಚಾರು ಚರಣಕರತಳಾಧರಪಲ್ಲವನುಂ ಬಂಧುಜನನಯನಕುಮುದಸೌಂದರ್ಯಸಿಂಧುವುಮೆನಿಸಿ ಬಳೆಯುತ್ತಂ

ಕಂ ॥ ಸ್ಖಳನಂ ಪದದೊಳ್ ನೆಗೞ್ವಿನ ।
ಮಿಳಾಮನೋಹರಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಪಿಡಿದಪ್ಪ ॥
ಲ್ಕೆಳಸಿದವೋಲಖಿಳ ಮಹೀ ।
ತಳಪತಿ ತನುಸಂಭವಂ ತಳರ್ನಡೆ ನಡೆದಂ ॥ ೯೧ ॥

ಪೊಡೆಸೆಂಡುಗೊಂಡು ತನ್ನಯ ।
ಪಡೆಯುರವಣಿಗನಿದುಮೆಸೆವ ತೊದಳ್ನುಡಿ ಪೊದೞ್ದು ॥
ನುಡಿ ಬಾಳನ ರಂಜಿಪ ತಳ ।
ರ್ನಡೆ ನಡೆಯೆನೆ ಪದುಳಮೊಸಯಿಸಿತು ತಂದೆಯುಮಂ ॥ ೯೨ ॥

ಕಂ ॥ ನೆಗೞ್ದಿ ಹಿತಮಹಿಪರೊಡನೇ ।
ೞಗಮಂ ಬಂದೇೞ್ ತನ್ನ ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯೇ ॥
ೞಗಮನೊಸೆದೇೞ್ ಮಿಗೆ ಬಂ ।
ಧುಗಳುಮಸಾತಂದೆಯೊಡನೆ ಪೊರೆಯೇೞ್ಸಿದಂ ॥ ೯೩ ॥

ವದನಾಬ್ಜದೊಡನೆ ಮಾಣಿಕ ।
ದೊದವುಳ್ಳರಳೆಲೆಯ ಪುಲಿಯುಗುರ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ॥
ಗ್ಗದ ಕಾಂತಿಯು ತಿಂತಿಣಿ ಕೆಂ ।
ಗದಿರಂತಿರೆ ಬಾಳರವಿವೊಲೆಸೆದಂ ಬಾಳಂ ॥ ೯೪ ॥

ಶೈಶವಕೇಳಿ ಮನಕ್ಕಮ್ಮ ।
ತಾಶನ ಸೇವನೆವೊಲೀಯೆ ಸುಖಮಂ ಶಿಶುಗು ॥
ರ್ವೀಶಂ ಮಾಡಿದನನ್ನ ।
ಪ್ರಾಶನ ಚೌಲೋಪನಯನ ವಿಧಿಯಂ ಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೯೫ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಯ್ದನೆಯ ವರ್ಷಮೆಯ್ದುವನಿತರ್ಕ್ಕೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ರೂಢರಾಜವಿದ್ಯಾಪ್ರೌಢಾಚಾರ್ಯವರ್ಯರಿಂ ಶಬ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಾದ್ಯರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಮನ ಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ ಕರಮುಕ್ತ ಯಂತ್ರಮುಕ್ತ ಪ್ರಭೇದ ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ಸೂಕರಾಶ್ವವ್ಯಾಳಶುಂಡಾಳಶಿಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣಾರೂಢ ವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತು ನಿಯೋಜಿಸೆ

ಕಂ ॥ ಒಂದು ಕೊಡದಮೃತಮಂ ಮ ।
ತ್ತೊಂದು ಕೊಡದೊಳೆೞೆವ ಮಾೞ್ಕೆಯಾಯ್ತೆನೆ ವಿಬುಧರ್ ॥
ಸಂದೇಶಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ಕ ।
ಲ್ತಂ ದುರ್ಗಮಶಾಸ್ತ್ರಮೆಲ್ಲಮಂ ಗುರುಮುಖದಿಂ ॥ ೯೬ ॥

ವಿಶದಪ್ರಜ್ಞಂಗೆ ಚತು ।
ರ್ದಶವಿದ್ಯಾರತ್ನಮೆಯ್ದೆ ಸಮನಿಸಿತು ಚತು ॥
ರ್ದಶರತ್ನಮುಮಿೂ ತೆಱದಸ ।
ದೃಶವಿಭವಂಗಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಪವೋಲ್ ॥ ೯೭ ॥

ಚತುರಾಸ್ಯನತುಳಮತಿಯಿಂ ।
ವಿತತ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಳೆಯುನವಯವದಿಂದ ॥
ಸ್ವಿತಮೆನಿಸಿ ಕಲ್ತು ನೆಗೞ್ದಂ ।
ಚತುರ್ಗುಣಂ ಸಕಳರಾಜನೀತಿಯೊಳಾತಂ ॥ ೯೮ ॥

ಚಂಡಿಕೆ ಭೃಗು ಭೇತಾಳಂ ।
ಚಂಡತೆಯಿಂ ಕೈದುವಿಡಿದು ನಿಂದಾಂತಡೆ ಮಾ ॥
ರ್ಕೊಂಡು ಗೆಲಲ್ ನೆರೆವೆಡೆಗೆದೆ ।
ಗಂಡಿಕೆಯಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿದಂ ಬಿನ್ನಣದಿಂ ॥ ೯೯ ॥

ಕಂ ॥ ತನು ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಮದಿಂ ಬ ।
ಲ್ಪನಪ್ಪೆ ಮನಮರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರನಿಯತಶ್ರಮದಿಂ ॥
ದನುಪಮ ವಿವೇಕದಿಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ತಾಳ್ದಿರೆ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಣತನಾದಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಚಂ ॥ ಪ್ರವಿಮಳ ವಿದ್ಯೆಮೂರ್ತಿ ತನಗೆಂಬರವಾತನೆ ನನ್ನಿಮಾಡುವಂ ।
ತವಯವ ವೃದ್ಧಿಯೊಳ್ ಬಳೆಯೆ ವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ಶಶಿಯಂದದಿಂದೆ ಶೈ ॥
ಶವದಿನಗಲ್ದು ಷೋಡಶಕಳಾಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಂ ಕುಮಾರನೆ ।
ಯ್ದುವುದುಮಶೇಷ ಕಾಂತೆಯರ್ಗೆ ಸಜ್ಜನಸಂತತಿಗಾಯ್ತು ಸಂತಸಂ ॥೧೦೧॥

ಕಂ ॥ ಸುದತಿಯರಿಗೆ ತೋಷಂ ರಿಪು ।
ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಭಯಂ ಧನಾರ್ಥಿಗತ್ಯುತ್ಸವಮೊ ॥
ರ್ಮೊದಲೆ ಬಳೆವಂತು ಬಳೆದಂ ।
ಮದನಾಭಂ ವಜ್ರನಾಭಿಯುಪಗತ ಲೋಭಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಮ ॥ ಲಲಿತಾಸ್ಯಂ ಶಶಿಯುಂ ಪಳಂಚಲೆವ ಚೆಲ್ವಂ ತಾಳ್ದಿತೀರಾಜಮಂ ।
ಡಳಮಂ ಭೂಪತಿ ಧಿಕ್ಕರಿಪ್ಪೆಸಕಮಂ ಪೇಳ್ವಂತೆ ಹಸ್ತಂ ದಿಶಾ ॥
ಖಿಳ ಶುಂಡಾಳಕರಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚರಿಸಿ ನೀಳ್ಪಂ ತಾಳ್ದಿತೀವಿಶ್ವಭೂ ।
ತಳಮಂ ತಾನಸಹಾಯವೃತ್ತಿಯೊಳೆ ತಾಳ್ದಿ ರ್ಪೀೞ್ಗೆಯಂ ಪೇಳ್ವಿವೋಲ್ ॥೧೦೩॥

ಕಂ ॥ ವಾರವಧೂ ಮದಹಾರ ಕು ।
ಮಾರನ ಸುಕುಮಾರ ಬಾಹುದಂಡಂ ಮಕರಾ ॥
ಧಾರ ಕರತಳಪ[ತಾಕ]ನ ।
ಮಾರನ ವಿಜಯಧ್ವಜೋರುದಂಡಮೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಶ್ರೀರಮಣಿಯ ಸುರುಚಿರ ಕಾ ।
ಶ್ಮೀರಾರುಣ ಕಠಿಣ ಕುಚದ ಸಂಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ॥
ದಾರಕ್ತತೆ ಕಠಿಣತೆ ವಿ ।
ಸ್ತಾರಿಸಿತೆನೆ ನೃಪಕುಮಾರಕರತಳಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೦೫ ॥

ಧರಣೀಚಕ್ರಂ ಪದಪಂ ।
ಕರುಹಮನೀ ತೆಱದಿನಗಲದೋಲಗಿಸುವುದಂ ॥
ನಿರವಿಸುತಿರ್ದುದು ನೃಪಸುತ ।
ಚರಣಾಂಬುಜ ಚಾರುಚಕ್ರಚಿಹ್ನವಿಳಾಸಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಲಲನಾಸಹಸ್ರಕುಚಮಂ ।
ಡಳಕುಳಮಂ ಸಕಳಸಾರ್ವಭೌಮಶ್ರೀಯಂ ॥
ತಳೆವ ನೃಪಾಳನ ವಕ್ಷ ।
ಸ್ಥಳದ ವಿಶಾಳತೆಯನಾವವಂ ನೆಱೆ ಪೊಗೞ್ವಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಸಾರಸುಖಮನೋಭವನಜೀವನಮಾದ ಯೌವನಂ ಬಳೆಯೆ ಬಳೆದ ನಿಜಕುಮಾರನಕ್ಷೂಣವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಳಾಸ ವಿಹರಣೋಚಿತ ವಿಶಾಳ ಕೇಳೀ ಶೈಳಮೆನಿಪ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜಾದಂಡಮಂ ಕಂಡು ಪಲದೆವಸಕ್ಕಂ ನೀನೆನ್ನ ತೋಳ್ವಲಕ್ಕೆ ನೆರವಂ ಪಡೆದನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂ ತಿಂತಿಣಿಯನಾಂತು ವಜ್ರವೀರ್ಯಂ ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಯಂ ಬರಿಸಿ

ಮ ॥ ವಿವಿಧಾತೋದ್ಯ ನಿನಾದಮಾವರಿಸೆ ಧಾತ್ರೀವ್ಯೋಮದಿಗ್ಭಾಗಮಂ ।
ನವಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಣಿಪ್ರತಾನಸುವಿತಾನಾದಂ ಸುಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭಾ ॥
ನುವ ಬಿಂಬಕ್ಕುದಯಾರ್ಕಬಿಂಬತೆಯ ಚೆಲ್ವಂ ಬೀಱೆ ಕೊಟ್ಟಂ ಮಹೀ ।
ಶವರಂ ತನ್ನ ಸುತಂಗೆ ಚಾರು ಯುವರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಜ್ರನಾಭಿಯುವರಾಜಂ ನೃಪಸಮಾಜಮಂ ನಿಜಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯತೆಗೆ ಸಲಿಸಿ ತಾನುಂ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯೆಂಬ ವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರಾಂಕಮಾಳದೊಳ್ ಸುಖದಿ ನಿರೆಯಿರೆ

ಉ ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರೋಪಚಯದಿಂ ತನು ಯೌವನಮುಂ ಲಸತ್ಕಳಾ ।
ಸಂತತಿ ಭಾವತತ್ವಮನುದಾರಮುದಾರ ಯಶೋವಿಳಾಸಮುಂ ॥
ಸಂತತಮಿಂತಳಂಕರಿಸೆ ವಿಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಮೋ ।
ರಂತನುಕೂಲಮಾಗೊಗೆದುದಾಯುಧಶಾಲೆಯೊಳಾನೃಪಾಳನಾ ॥ ೧೦೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರರತ್ನಂ ತನ್ನಗಣ್ಯಪುಣ್ಯದುದಯಮಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಲಕ್ಕನಱೆ ಪುತ್ತಮುದಯಂಗೆಯ್ವುದುಮದನಾಯುಧಾಗಾರನಿಯೋಗಿ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಪ್ರಸನ್ನ ವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ಕುಮಾರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ನಿನಗೇಕಚ್ಛತ್ರಮಾಯ್ತುರ್ವರೆ ಜಿನಪದರಾಜೀವಸೇವಾಸುರೇಂದ್ರಾ ।
ವನಿಜಂ ಪ್ರಾಗ್ಜನ್ಮಸಂವರ್ಧಿತಮದು ಸಫಳಂ ನೋೞ್ಪಡಿಂದಾದುದಿನ್ನುಂ ॥
ತನುಜಾತಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೆರ್ಚಿಪುದದನೆ ಜಗನ್ಮಂಗಳಂ ಮುಖ್ಯಮಲ್ಲಿ ।
ನ್ನೆನಸುಂ ಬೇಱುಂಟೆ ಪೇೞೆಂದೆನೆ ಗುರು ಮನದೊಳ್ ಕೂರ್ತು ಕೈಕೊಂಡ ನಾಗಳ್ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಗುರೂಪದೇಶಂ ಸಹಕಾರಭೂರುಹಕ್ಕೆ ಮಧುಸಮಯಪವನ ಸಂಸ್ಪರ್ಶದಂತೀಶುಕಕಳಿಕಾವಿಶೇಷಮಂ ಪಡೆಯೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿರ್ವರ್ತಿತಮಪ್ಪ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಗಳಂ ಸಮಸ್ತ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ

ಕಂ ॥ ಉದ್ಧತ ರಾಜ್ಯಾಕರ್ಷಣ ।
ಸಿದ್ಧಿಗೆ ನಿರ್ಮಳ ಯಶೋವಶೀಕರಣಕ್ಕಾ ॥
ಯುದ್ಧಾರ್ಥಿಮಾರಣಕ್ಕೆಂ ।
ದುದ್ಧರಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಚಕ್ರದಂತಿರೆ ಚಕ್ರಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಅವಧೇಯೋಚ್ಛಾವಲೇಪಾಪ್ರತಿಮ ತಿಮಿರ ವಿಚ್ಛೇದಕಚ್ಛಾಂಶು ಚಕ್ರ।
ಕ್ಕವತಂಸಂ ಲೋಕಪಾಳರ್ಗೆನಿಸಿ ವಿವಿಧ ಮಾಂಗಲ್ಯತೂರ್ಯಪ್ರಣಾದಂ ॥
ಧವಳಾಬ್ಜವ್ರಾತದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ರುಚಿರುಚಿರಾನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಂಗಳಿಂದಂ ।
ರವಿಗೀವಂತರ್ಘ್ಯಮಿತ್ತಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೧೨ ॥

॥ ಗದ್ಯಂ ॥

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಪುರಾಣದೊಳ್ ವಜ್ರನಾಭಿ
ನಾಮಾಭಿರಾಮ ಚಕ್ರಧರ
ಚಕ್ರಾಭ್ಯುದಯ
ವರ್ಣನಂ

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಚಕ್ರರತ್ನಮಂ ಬಾ ।
ಹಾಚಳ ಬಾಳಾರ್ಕ ವಿಭವಮಂ ಪೂಜಿಸಿ ಧಾ ॥
ತ್ರೀಚಂದನರಸ ಶ್ರೀತಳ ।
ವಾಚಂ ಮುದವಾಂತನಿಂತು ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂತೋಷಮನಾಂತಿರೆ

ಕಂ ॥ ಜನಿಯಿಸೆ ಸುದರ್ಶನಂ ಸಂ ।
ಜನಿಯಿಕುಮಖಿಳೇಪ್ಸಿತಾರ್ಥಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥
ಜನಿಯಿಸಿದವು ಚಕ್ರಧರಂ ।
ಗನಿತುಂ ಮೇಲಾದ ರತ್ನನಿವಹಂ ಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೨ ॥

ಮಣಿವರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾ ।
ಕಿಣಿ ಚಿಂತಾಜನನಿ ಚರ್ಮರತ್ನಂ ಜಳರ ॥
ಕ್ಷಣ ಕಾರಣ ವಜ್ರಮಯಂ ।
ರಣತರಮದಭೇದ ಚಂಡವೇಗಂ ದಂಡಂ ॥ ೩ ॥

ಅಸಿಸೌನಂದಕಮಂಗನೆ ।
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಸುಭದ್ರೆಭದ್ರಮುಖನಖಿಳಕಳಾ ॥
ವಸನಂ ರಕ್ಷಕರತ್ನಂ ।
ಪ್ರಸನ್ನಮತಿ ಕಾಮವೃಷ್ಟಿ ಗೃಹಪತಿರತ್ನಂ ॥ ೪ ॥

ಗಜರತ್ನಂ ತುಂಗತೆಯಿಂ ।
ನಿಜಮಸ್ತಕವರ್ತಿಗಳ್ಗೆ ಖೇಚರಪದಮಂ ॥
ಸೃಜಿಸುವುದಱಿಂ ತನಗದು ।
ವಿಜಯಾಚಳಮೆಂಬ ನಾಮಮನ್ವಿತಮೆನಿಕುಂ ॥ ೫ ॥

ಹಯರತ್ನಂ ಪವನಂಜಯ ।
ಮಯೋಧ್ಯನಾಮಂ ಚಮೂಪರತ್ನಂ ನಯಸಂ ॥
ಚಯ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರಂ ಸ ।
ತ್ಕ್ರಿಯಾವಿಧಂ ಪತಿಹಿತಂ ಪುರೋಹಿತಛತ್ರಂ ॥ ೬ ॥

[ಚಿತ್ರಂ] ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನತಿ ।
ಚಿತ್ರಮನೊದವಿಸುಗುಮಖಿಳ ಕುವಳಯವಿಳಸ ॥
ನ್ನೇತ್ರಾನಂದಕರಂ ಸುಚ ।
ರಿತ್ರೋರ್ಜಿತ ರಾಜನುದಯದೊಳ್ ರಾಜಿಸುಗುಂ ॥ ೭ ॥

ಕಂ ॥ ವೃತ್ತಘನಸ್ತನೆಯರ್ ತೊಂ ।
ಬತ್ತಱುಸಾಸಿರಮದಿರ್ದೊಡಂ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ॥
ಚಿತ್ತಜಸುಖಮಂ ಚಕ್ರಿಗೆ ।
ಬಿತ್ತರಿಕುಂ ಶಶಿವೊಲುಡುಶತಂ ನೆರೆದಿರೆಯುಂ ॥ ೮ ॥

ಆ ರಾಜನ ತೇಜೋವಿ ।
ಸ್ತಾರಂ ತಾನೆನಿಪ ಚಕ್ರಧಾರಂ ತೊಡರ್ದಂ ॥
ದಾರಂ ಪರಿಭವಿಸನೊ ಕದ ।
ನಾರಂಭಕರೆನಿಪ ವೈರಿಭೂಪಾಳಕರಂ ॥ ೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತನ್ವರ್ಥನಾಮಮಂ ಪೆತ್ತುದಯಿಸಿದ ಚಮೂಪರತ್ನಂ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ದಶ ಜೀವಾಜೀವ ರತ್ನಂಗಳಂ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂ ನೃಪಚೂಡಾರತ್ನಂ ಪೂಜಿಸಿ ರಾಜಲೀಲೆಯಿಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಮಿರೆ ನಿಜದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಶ್ರೀಯನನುಕರಿಸಿ

ಮ ॥ ನಿರುತಂ ಸೋಗೆಯ ಸೋಗೆ ಸೀಗುರಿಯವೋಲ್ ಚೆಲ್ವಪ್ಪಿನಂ ಮೇಘಡಂ ।
ಬರಮಿಂಬಾಗಿರೆ ಮುಂದೆ ವಾಹಿನಿ ಪೊದೞ್ದೊಪ್ಪಿರ್ಪಿನಂ ಖಳ್ಗದಂ ॥
ತಿರೆ ಮಿಂಚಳ್ಕಿಸೆ ಮಿಂಚಿ ತೀವ್ರಕರ ರಾಜಪ್ರಸ್ಫುರತ್ತೇಜದೊಳ್ ।
ಕರಮಂ ಭಂಗಿಸೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತನಿಳೆಯೊಳ್ ಕಾರೆಂಬ ಭೂಪಾಳಕಂ ॥ ೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಮ ॥ ಸಸಿಜಂಗಂ ಕುಡುಮಿಂಚು ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಭ್ರಾಳಿ ಭೃಂಗಾರಮಂ ।
ಗಸಮುತ್ಸಾಹ[ಕರಂ] ಮಯೂರ ನಟನ ಪ್ರಾರಂಭ ಮೇಘಸ್ವನಂ ॥
ನಿಸದಂ ಮಂಗಳತೂರ್ಯಮಾಗೆ ಸುರಚಾಪಂ ಬಾಸಿಗಂಬೊಲ್ ವಿರಾ ।
ಜಿಸೆ ಕಾರ್ಗಾಲಮಿಳಾವಧೂವರನವೋಲೇಂ ಲೀಲೆಯಂ ತಾಳ್ದಿತೋ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಚಾದಗೆಯುತ್ಕಂಠತೆಗೊಳ ।
ಗಾದುದು ವಿರಹಿಗಳ ತೆಱದೆ ಕಡವಲದರ್ದುದು ನೃ ॥
ತ್ಯಾದರ ಶಿಖಿ ಹೃದಯುದವೋ ।
ಲೂದೆ ಜನಾಹ್ಲಾದಕಾರಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಪವನಂ ॥ ೧೨ ॥

ಚಂ ॥ ಅತಿಶಯಸಿಂಹಪೀಠ ಚಮರೀಚಮರಿಜ ವಿಭಾಸಿ ಭೂಮಿಭೃ ।
ತ್ಪತಿಗೆ ನಿದಾಘ ಸಂಜನಿತ ಘರ್ಮಮನೊಟ್ಟಿಪ ಮಜ್ಜನಾಂಬು ಸಂ ॥
ಭೃತ ನವನೀಳರತ್ನಕಳಶಂಗಳಿವೆಂಬಿನಮುನ್ನತಾಭ್ರಸಂ ।
ಗತಿ ಬಳಸಿರ್ದು ಕಣ್ಗೊಳಿಸುತಿರ್ದವು ಶೈಳವಿಶಾಳ ವಪ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೩ ॥

ಮ ॥ ಪಗಲರ್ಕಂ ವಿಧುರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ನಿಜಕರವ್ರಾತಂಗಳಿಂ ತಮ್ಮನಾ ।
ವಗಮೆಬ್ಬಿಟ್ಟಿದರೆಂದು ನೊಂದು ಮುಳಿಸಾಂತಾಯಿರ್ವರಂ ಗೆಲ್ವಬ ॥
ಲ್ಪಗೆಯಿಂ ತೀವ್ರತಮಂಗಳಂ ಬುಧಸಮುಗ್ರಾಕಾರಮಂ ಪೆತ್ತವೋಲ್ ।
ಮುಗಿಲಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆಯ್ದೆ ಪರ್ವಿದವಗುರ್ವಂ ಕೊರ್ವಿ
ಕಾರ್ಗಾಲದೊಳ್ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಿಯಮೆನಿಪ ಮೇಘುವೆಟ್ಟರೆ ।
ನಯನಯುಗಂ ನೆರೆಯದೆಂದು ನೋಡಲ್ ಪಲವುಂ ॥
ನಯನಂಗಳನಾಂತಂತಿರೆ ।
ಮಯೂರಿ ನಲಿದತ್ತು ಕೆದಱಿ ಕಣ್ಪೀಲಿಗಳಂ ॥ ೧೫ ॥

ಮ ॥ ಸುರಚಾಪಂ ಸ್ಮರಚಾಪಮೂರ್ಜಿತಶರಾಸಾರಂ ಸದಾಸಾರಮು ।
ಭ್ಬರವಂ ಜ್ಯಾರವಮೆಯ್ದೆ ಸಂಚರಿಪ ಮಿಂಚುಗ್ರಾಸಿ ದಂಭೋಳಿಭಾ ॥
ಸುರತೇಜಂ ಶಿಖಿನರ್ತನಂ ಝಷಪತಾಕಾನರ್ತನಂ ತನ್ನೊಳಾ ।
ಗಿರೆ ಕಾಮಿಪ್ರಕರಂ ಕರಂ ಬೆದಱಿದತ್ತಭ್ರಾಗಮೋದ್ಯೋಗದೊಳ್ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಿಕೊಂಡತ್ತು ಕಲಂಕುತುಂ ಕುಱುವಮಂ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ತೀರಕ್ಕೆ ತಾಂ ।
ಸರಿಯಾದತ್ತೆರಡುಂ ತಟಂಗಳನೆ ಮೀಱಿತ್ತಂಬಿಗರ್ನಾವೆಯಂ ॥
ಭರದಿಂದಿಕ್ಕದ ಮಾಱ್ಕೆಯಾಯ್ತು ನದಿಯೆಂದೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಧಾತ್ರಿ ಭೋ ।
ರ್ಗರೆದೆತ್ತಂ ಕಱಿದತ್ತು ಕಾರಮುಱಿ ಝುಂಝೂಮಾರುತಪ್ರೇರಿತಂ ॥ ೧೭ ॥

ಕಂ ॥ ಜಡಹೃದಯರನಾಶ್ರಯಿಸಿ ।
ರ್ದೊಡೆ ಮೂಳೋಚ್ಛಿತ್ತಿಯಪ್ಪುದೆಂಬಿನೆಗಮೆರ ॥
ಬ್ಬಿಡಿವಿಡಿದಿರ್ದ ಮರಂಗಳ ।
ನಡಿಗೆಡಪಿದುವಿರದೆ ಪರಿವ ಪೂರದೆ ನದಿಗಳ್ ॥ ೧೮ ॥

ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ಪುಗುವ ಪೊನಲಿಂ ।
ಸರೋವರಂ ಕದಡೆ ಮಾನಸಕ್ಕೆ ಮರಾಳೋ ॥
ತ್ಕರಮಿರದೆ ಪೋಯ್ತು ವಿನುತಾ ।
ಚರಣಯುತರ್ಮಳಿನಹೃದಯರಂ ಪೊರ್ದುವರೇ ॥ ೧೯ ॥

ಚಂ ॥ ಸಿರಿಪರಿಪಾಳಿಸಲೆರೆವ ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ನರಂಗೆ ಸಾರೆ ಸು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಿನಿರ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಪೋಕುಮೆಂಬುದಂ ॥
ನಿರವಿಸುವಂತೆ ತೀವಿದವು ಪೆರ್ಗೆಱಿ ಕೋಡಿಯನುಳ್ಳವಿಲ್ಲದಿ ।
ರ್ಪರೆಗೆಱಿ ಪೂರದಿಂದೊಡೆದು ಪೋದವದಾಗಳೆ ಮೇಘಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ಪದನರಿದೀವ ಬೊಜಂಗಂ ।
ಸುದತಿಯನನುರಾಗಸಂಪದದಿನೊಂದಿಪವೋಲ್ ॥
ಪದವಳೆ ಸಸ್ಯಂಗಳ ಸಂ ।
ಪದದಿಂದೊಂದಿಸಿತಗುರ್ವಿನಿಂದುರ್ವರೆಯಂ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮಹೀಕಾಂತೆ ಸಕಳಮಹೀಕಾಂತನ ತೋಳೊಳಿರ್ದು ತಳೆದ ಪುಳಕಂಗಳಂತಳುಂಬಮಾಗಿ ಬಳೆದ ಸಸ್ಯಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತ್ತಮಿರೆ

ಚಂ ॥ ದಿವಸಪತಿಪ್ರಸಾದದೊದವಿಂ ದಿವಸಾಂಗನೆಯಾನನಾಬ್ಜದಂ ।
ತವಿರಳಮಂಬುಜಾಳಿಯುಲರ್ದೊಪ್ಪಿದವಾಸತಿಯಾಶಯ ಪ್ರಶೋ ॥
ಭೆವೊಲೆ ಜಳಾಶಯಂ ತಿಳಿದವಾವಧುವುಟ್ಟಮಳಾಂಬರ ಪ್ರಲೀ ।
ಲೆವೊಲಮಳಾಂಬರಂ ಬಗೆಗೆವಂದುದು ರುಂದ್ರಶರತ್ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ॥ ೨೨ ॥

ಮ ॥ ನೆಗೞ್ದಂಭೋನಿಧಿ ನೀರಮಂ ನೆಱೆಯೆ ತಂದೀಗಳ್ಸುಧಾವಾರ್ಧಿವಾ ।
ರಿಗಳಂ ಪೇೞೆಯೆ ಬಂದುವೆಂವೆನಿಸಿ ಕಣ್ಗಿಂಬಾಗಿ ಶುಭ್ರಾಭ್ರಮಾ ॥
ಲೆಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದವು ಮಿತ್ರನಾತ್ಮಕರದಿಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಛರಚಕ್ರಿಗಾ ।
ವಗಮಘ್ಯಂಗುಡಲಿಂದುಕಾಂತಕಳಶಾನೀಕಂಗಳಂ ಪೊತ್ತವೋಲ್ ॥ ೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಗಡಣದೆ ಬಿಡೆ ಮಾನಸದಿಂ ।
ನಡೆತಪ್ಪುದುಮಾ ರಾಜಹಂಸತತಿ ನಯನ ॥
ಕ್ಕೆಡೆಗಿಱಿದಿರದೆತ್ತಿದ ಬೆ ।
ಳ್ಗೊಡೆಗಳಿವೆನೆ ಬಿಳಿಯ ಜಳದಮೊಗೆದವು ನಭದೊಳ್ ॥ ೨೪ ॥

ಜಾದಿಯ ತನಿಗಂಪುಂ ಕಂ ।
ಜಾದಿಯ ತನಿಗಂಪುಮೆತ್ತಲುಂ ಪಸರಿಸೆ ಪೇ ॥
ರ್ಬಾದಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳೆ ರವಿ ।
ಪಾದಮಚಂಡತೆಯೊಳೊಂದಿ ನೆಗೞ್ದುದು ಶರದಂ ॥ ೨೫ ॥

ಶರದಂ ಬರೆ ಮದನೇಭಂ ।
ಸರದಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಮಾಣ್ದುದೇಂ ತುಂಬಿಯ ಮೇ ॥
ಲೆರದಂದಮರಲ ಸರಲ ಪ ।
ಸರದಂದಂ ಬಿರಹಿಗೆನಿತಲರ್ದುದುತ್ಪಳದೊಳ್ ॥ ೨೬ ॥

ಮದಮುದಿತ ಪರಿಮಳಂ ಧ್ರುತಿ ।
ಮದಾಳಿಯುಲಿ ಕುಂಭಮೆನಿಸಿ ಕುಸುಮಸ್ತಬಕಂ ॥
ಮದನೇಭಮೆಂದೆ ಸಪ್ತ ।
ಚ್ಛದಕ್ಕೆ ಬೆದಱಿದುದು ವಿರಹಿ ಶರದಾಗಮದೊಳ್ ॥ ೨೭ ॥

ಚಂ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಗೆ ತೇಜಮುಜ್ವಳಿಸೆ ಪ್ರಜ್ವಳಿಕುರ್ವಿತಳಂ ಸರೋಜಷಂ ।
ಡಮುದಲರ್ದೊಪ್ಪಿ ನಿರ್ಮಳತೆಯಂ ತಳೆಗುಂ ಬಳಬಾಶಶಾಳಿಯು ॥
ತ್ತಮೆ ವಲಮಂದು ಬಂದ ಶರದಾಗಮದೊಳ್ ಪೆಱರಂ ಪ್ರಭಾವಿಸು ।
ತ್ತಮೆ ತಮಗೊಳ್ವನಾಸುರರೇೞ್ಗೆಯೊರಾಳ್ಗಳ ಮಾಡೆ ರಂಜಿಸರ್ ॥ ೨೮ ॥

ಉ ॥ ಚಾರುತರೇಂದುವಕ್ತ್ರೆ ಚಪಳೇಕ್ಷಣೆ ಹಂಸವಿಳಾಸಯಾನೆ ನೀ ।
ಹಾರಕರಪ್ರಭಾಂಬರೆ ಸರೋವಿಮಳಾಶಯೆ ತಾರತಾರಕಾ ॥
ಹಾರಮರೀಚಿ ಪಾಂಡುರಪಯೋಧರೆ ಕೌಶಲತಾಂತ ಕಾಂತಿವಿ ।
ಸ್ತಾರ ಸಿತಪ್ರಸಾದನೆವೊಲೇಂ ಶರದಂಗನೆ ಕಣ್ಗೆವಂದಳೋ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತನಗೋತು ಕಳಿಪಿದ ದೂತಿಯಾಗೆ ವಜ್ರನಾಭ ದಿಗ್ವಿಜಯೋದ್ಯೋಗಮಂ ಮನದೆಗೊಂಡನೇಕ ಮೌಹೂರ್ತಿಕ ಸಂಕೀರ್ತಿತ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿ

ಕಂ ॥ ನವಖಂಡಾವನಿಯೊಳಗಿ ।
ರ್ಪವನೀಶರ ಹೃದಯಮೆಯ್ದೆ ಶತಖಂಡಮೆನಿ ॥
ಪ್ಪವೊಲೊಡೆಯೆ ಭೂರಿ ಭೇರೀ ।
ರವಮೊಗೆದುದು ಚಕ್ರಿವಿಜಯಯಾತ್ರೋತ್ಸವದೊಳ್ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಆಗಳನೂನ ಸನ್ಮಾನಂ ಬೆರಸಿದ ದಾನಗುಣಮಂ ಪಡೆವ ಬಯಕೆಯಿಂ ಸನ್ಮಾನದಾನವಿನೋದಿಯಂ ಮೆಯ್ವಳಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸಿದಪುದೆಂಬಂತಿರೆ ಹರಿಚಂದನ ರಸದಿಂ ನುಣ್ಪುವಡೆವಿನಮಣ್ಪನಿಕ್ಕಿದ ಶೃಂಗಾರ ಗಂಗಾನದೀಕೂಲಮೆನಿಸಿದ ದುಕೂಲ ಮನುಟ್ಟು ಶತಪತ್ರನೇತ್ರೆಯರ್ಗನುರಾಗೋದಯಮನಾಗಿಸುವುದಯರಾಗದಂಗಿಗೆಯಂ ತೊಟ್ಟು ಸಕಳ ತೇಜಸ್ವಿಗಳ ತೇಜಂ ತನಗೆ ಹಸ್ತಸ್ಥಮೆಂಬುದನಱಿಪುವಂತೆಸೆವ ನವಗ್ರಹದ ಕಂಕಣಮನಿಕ್ಕಿ ವಿಜಯ ರಮಣೀ ರಮಣೀಯ ಮಣಿಮಯಾಸನವಿಳಾಸನ ವಿಳಾಸಕ್ಕಾ ವಾಸಮಾಗೆ ಕೇಯೂರಮಂ ಭೂರಿಭುಜದೊಳ್ ತಳೆದು ಮನಮೊಸೆದು ಮನಸಿಶಯನಂ ಮುಖಮೆಂಬ ತಾರಾಪತಿಯ ಬೆಸದಿಂ ತಾರಾವಳಿಗಳಗಲದೋಲಗಿಸುವ ಲೀಲೆಯಂತೆ ಬೆಡಂಗುವಡೆಯೆ ಕಂಠಿಕೆಯಂ ರಾಜಕಂಠೀರವಂ ರಾರಾಜಿಸುವಂತಿರಾಂತು ಲಲಿತಾಕೃತಿ ವಿಜಿತ ಮಕರಧ್ವಜಂ ಮರಕತ ಕುಂತಳಮನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಗುಣಸಮನ್ವಿತಮುಪ್ಪುತ್ತಮ ಜಾತಿಯನಾರಾದೊಡಮಾದರಿಸುವರೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ವಿನೂತ ಜಾತೀಮಾ ಳೆಯಿಂ ಮಕುಟತಟಮನಳಂಕರಿಸಿ ಮದನಂ ಮದಿರಾಕ್ಷಿಯರನೀಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳೆ ತನ್ನ ಪದಾಕ್ರಾಂತರಂ ಮಾಳ್ಪ ಮಿತ್ರನ ಚರಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಚಂದ್ರಮನಮರ್ದಪ್ಪಿ ದೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ಜಗತ್ತಿಳಕಂ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಳಕಮನಿಟ್ಟು ಕರ್ಪೂರ ಪಾರಿಪರಿ ಚುಂಬಿತಾಂಬೂಳಗಾಳೋಕಿತ ಮಂಗಳ ಮಣಿದರ್ಪಣಂ ದರ್ಪಕನಂತೆ ಕಾಂತಾಹೃದಯ ಹಾರಿಯ ಶೃಂಗಾರಾಗಾರದಿಂ ಪೊಱಮಡುವ ಸಮಯದೊಳ್

ಕಂ ॥ ಕ್ಷಿತಿ ಚತುರಯುವತಿ ನವಸಂ ।
ಗತಿಯೊಳ್ ಕಂಪನಮನಾಂತುದೆಂಬಂತೆವೊಲು ॥
ನ್ನತ ದಕ್ಷಿಣಭುಜದಂಡ ।
ಕ್ಷಿತಿಧರದೊಳ್ ರಂಜಿಸಿತ್ತು ಮಂದಸ್ಪಂದಂ ॥ ೩೧ ॥

ಮದದೊದವನುಳಿದು ನಿಜ ಮೃದು ।
ಪದಮಂ ಕುಲಧನಮೆನಿತ್ತು ಧಾತ್ರೀಶರ್ ಕಾ ॥
ಣ್ಬುದನೊಲ್ದು ಕಾಣ್ಬುದಂ ಪೇ ।
ೞ್ವುದು ಚಕ್ರಧರಂಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ ಸ್ಪಂದಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೆಗೞ್ವ ಪಲತೆಱದ ಶುಭಚಿಹ್ನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಮಿರೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ ರಮಣೀ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮುಹೂರ್ತಮತ್ಯಾಸನ್ನಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಪರಸುವ ಹಿತ ಪುರೋಹಿತನ ಪರಮಾಶೀರ್ವಚನ ನಿಚಯಂಗಳಂ ಸುವರ್ಣಕರ್ಣಾವತಂಸಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದಿರ್ದ ಗಜೇಂದ್ರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದಾನಂದದಿಂದಂ ನೋಡಿ

ಕಂ ॥ ವಾರಣಮಿಂತಿದು ರಿಪುಕಾ ।
ಳೋರಗನೆಂದಱಿಪುವಂದದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕ ॥
ಸ್ತೂರಿ ರಸದಿಂದೆ ಬರೆದಸಿ ।
ತೋರಗತತಿ ನೋಡೆ ಸಾಡೆಯುಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೩೩ ॥

ಮದಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೇಕರರುಚಿ ।
ಕೆದಱಿದವೋಲ್ ಕರ್ಣಚಾಮರಂ ಸಿಂಧೂರಂ ॥
ಮೃದುತರದ ಕೆಂಪು ಪುದಿದುದು ।
ಪದೆದು ಪಿಡಿಯೆ ಕುಂಭಯುಗಮನೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೩೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾಮತ್ತಹಸ್ತಿನಿಜಾಗ್ರಹಸ್ತಹತಿಯಿಂದುದಿರ್ದ ತಾರಾಳಿ ಮಾಲೆಗೊಂಡು ಕಟ್ಟಿದಂತೆಸೆವ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯಿಂ ಲೀಲೆವಡೆದು ಚಂದನದಣ್ಪನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಚಂದಂಬಡೆಯೆ ಪೂಸಿದ ಶಂಖದಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟಮೆಂಬ ಶಂಕೆಯನಾಂಕೆಗೊಂಡು ಭೂಮಂಡಳಮನುಂಡಿಗೆಸಾಧ್ಯಂಮಾಡಿ ಕುಡುವೆನೆಂದಱಿಪುವಂದದಿಂ ದಕ್ಷಿಣಪಾದದಿಂ ಮೇದಿನಿಯಂ ಬರಂಟುತ್ತಮುತ್ತುಂಗ ವಿಜಯಧ್ವಜಮನೆತ್ತುವಂತೆ ದಕ್ಷಿಣದಂತದೊಳ್ಕೆಯ್ಯಂ ಪೇಱಿ ಶುಭಚಿಹ್ನಮಂ ಬೀಱುತ್ತಂ ತನ್ನಂ ಪೊರೆಯೇಱಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ ವಿಜಯಾಚಳಮೆಂಬ ಗಜರತ್ನದ ಪೂರ್ವಾಸನ ಪೂರ್ವಾಚಳಶಿಖರಮಂ ರಮಣಿಯರ್ ತಮತಮಗೆ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂ ತನಗಿಕ್ಕುವ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಶೇಷಂಗಳರ್ಘ್ಯಮಂ ಕುಡುವನರ್ಘ್ಯರತ್ನಂಗಳಾಗೆಯುಂ ಮಂಗಳತೂರ್ಯಗೇಯಪುಣ್ಯಾಪಾಠಕಕೋಳಾಹಳಮೆ ಕೊಳವಕ್ಕಿಗಳ ಕೋಳಾಹಳಮಾಗೆಯುಮಲರ್ವ ಪುಂಡರೀಕಂ [ಗಳಲರ್ವಪುಂಡರೀಕಂ] ಗಳಾಗೆಯುಂ ಬೀಸುವ ಧವಳ ಚಾಮರಂಗಳೆ ನಲಿವ ಕಳಹಂಸಸಂಕುಳಮಾಗೆಯುಮರುಣಮಣಿಕಿರಣಸಹಸ್ರಂಗಳೆ ಕಿರಣಸಹಸ್ರಂಗಳಾಗೆಯುಂ ಚಕ್ರಧರಂ ಬಂದು ಚಕ್ರಮನೋರಾಗಮಂ ಬಾಳಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಬಳಯಿಸುತ್ತಮಳಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಚ್ಚಮರರುಹಂ ।
ಛತ್ರೇಂದುಮರೀಚಿ ಮದವದಿಭಮೆ ನಭಶ್ರೀ ॥
ಪಾತ್ರಮೆನೆ ಚೆಲ್ವುವಡೆಯೆ ಧ ।
ರಿತ್ರೀಪತಿ ಖಚರರಾಜನೆನೆ ರಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೩೫ ॥

ಕುಂಭನಿಭಸ್ತನೆಯರ್ ಗಜ ।
ಕುಂಭದೊಳಿರೆ ಚಕ್ರಿ ಜಯವಧೂಪರಿಣಯನಾ ॥
ರಂಭೋಚಿತ ಪೂರ್ಣ ಚತುಃ ।
ಕುಂಭಂಗಳತೆಱದಿನೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದರೋ ॥ ೩೬ ॥

ಶಾ ॥ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ಸಿರಿ ಚಕ್ರಮಿಂದು ಹಯರತ್ನಂ ವಿಶ್ರುತೋಚ್ಚೈಶ್ರವಂ ।
ಮೇರೂತ್ತುಂಗಮದೇಭಮಿಂದ್ರಕರಿ ಚಂಚತ್ಚಾಮರಂ ವೀಚಿನಾ ॥
ನಾರತ್ನಂ ನಿಧಿರತ್ನಮಿಂತಮರ್ದಿರಲ್ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ।
ಭೇರೀಭಾಂಕೃತಿ ಘೋಷಮಾಗೆ ನಡೆದತ್ತನ್ಯೂನ ಸೈನ್ಯೋತ್ಕರಂ ॥ ೩೭ ॥

ಮಾಳಿನೀ ॥
ನೆಗೞ್ದೆ ಪಟಹಭೇರೀ ಶಂಖ ತೂರ್ಯಪ್ರಣಾದಂ ।
ಪೊಗೞೆ ಪರಸೆ ನಾನಾವಂದಿ ವಿಪ್ರಪ್ರತಾನಂ ॥
ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸೆ ವೀಣಾಸಂಗಿಮಾಂಗಲ್ಯಗೀತಂ ।
ನೆಗೆಯೆ ಪದರಜಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಧೂವಶ್ಯಚೂರ್ಣಂ ॥ ೩೮ ॥

ಕಂ ॥ ಶುಭವಾತಿಥಿ ಶುಭದಿವಸಂ ।
ಶುಭನಕ್ಷತ್ರಂ ಶುಭಗ್ರಹಶ್ರೇಣ್ಯುದಯಂ ॥
ಶುಭಯೋಗಂ ಶುಭಕರಣಂ ।
ಶುಭಶಕುನಂ ನೆಗೞೆ ಧರಣಿಪತಿ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ ೩೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ವಜ್ರಾಯುಧನನಧಃಕರಿಸಿ, ಸಕಳ ಮಕುಟಬದ್ಧ ಪರಿವೃತಂ ರತ್ನತೋರಣರಾಜಿವಿರಾಜಿತ ರಾಜಭವನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ವಾರನಾರೀದೃಗ್ವಿಜಯ ಸೂಚಕಮಂ ನಿಜರೂಪಾತಿಶಯದಿಂ ಪಡೆಯುತ್ತಂ ನಡೆತರ್ಪಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಮದಲೇಖೆಗೆ ಸದೃಶಂ ಮೃಗ ।
ಮದತಿಳಕಂ ಕರಿಕರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಕರಮೆನುತಂ ॥
ಮದಗಜಮನೇಱೆ ಬರುತಿರೆ ।
ಸುದತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳೊಸೆದು ವಸುಧಾಧಿಪನಂ ॥ ೪೦ ॥

ಪಿಡಿ ಪೆತ್ತಧರಂ ಮನಮಂ ।
ಪಿಡಿವಿನಮುಗಿವೆತ್ತ ವೃತ್ತಕುಚಕುಂಭಯುಗಂ ॥
ಬಿಡದುಗಿಬಗಿ ಮಾೞ್ಪಿನೆಗಂ ।
ಬೆಡಂಗಿ ಮೆಯ್ಮಱೆದು ನೋಡಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೪೧ ॥

ಗಾಡಿಗೆ ಸೋಲ್ತಂಗನೆ ಕ ।
ಣ್ಗಾಡಿಗೆ ಸರಿದಿರೆಯುಮಂತುಕಂ ಜೋಲ್ದಿರೆಯುಂ ॥
ನೋಡದೆ ಕೆಳದಿಯನಿನಿತುಂ ।
ನೋಡದೆ ನೋಡಿದಳದೊರ್ವಳುರ್ವೀಶ್ವರನಂ ॥ ೪೨ ॥

ಮದನಮದದ್ವಿರದಂ ಕದ ।
ಡಿದ ಚೇತೋನದಿಯೊಳುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದ ಝಷಯು ॥
ಗ್ಮದ ತೆಱದಿನೊಪ್ಪೆ ನಗೆಗ ।
ಣ್ಣದೆದೊರ್ವಳ್ ಸಾರ್ವಭೌಮನಂ ವೀಕ್ಷಿಸಿದಳ್ ॥ ೪೩ ॥

ಉ ॥ ಕಂಜನಿಭಾಸ್ಯೆ ಪೀವರಪಯೋಧರೆ ರತ್ನವಿಭೂಷಣಾಂಶುವಿಂ ।
ರಂಜಿತಗಾತ್ರೆ ಸೌಮ್ಯನೃಪರೂಪನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂದೆ ಚಿತ್ರರೂ ॥
ಪಂ ಜನನೇತ್ರಹಾರಿ ತನಗಂ ದೊರೆವೆತ್ತಿರೆ ರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯದೊಳ್ ।
ಲಂಜಿಕೆ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯನೇೞಿಸುತೀಕ್ಷಿಸಿದಳ್ ನೃಪಾಳನಂ ॥ ೪೪ ॥

ಉ ॥ ಅಂತು ಪುರಾಂಗನಾತರಳಲೋಚನಚಾರುಮರೀಚಿಮಾಳತೀ ।
ಸಂತತಿಯಂ ಸ್ವಕೀಯ ಸುಭಗತ್ವಗುಣಂ ತಳೆದೊಪ್ಪೆ ಶೇಷೆಯಂ ॥
ಸಂತಸದಿಂದೆ ತೀವಿ ಪರಸುತ್ತಿರೆ ಪುಣ್ಯವಧೂಜನಂ ಪುರೋ ।
ಪಾಂತದೊಳಿರ್ದು ತನ್ನಬರಪಾರ್ವನೀಶ್ವರರಂ ನೃಪೇಶ್ವರಂ ॥ ೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಯ್ದೆವಂದಾಗಳ್—

ಚಂ ॥ ಗಿರಿವರಲಾತ್ಮಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೆಂದೆನಿಪುನ್ನತ ಮತ್ತಹಸ್ತಿಯಂ ।
ಗರುಡನುದಗ್ರವೇಗವಿಭವಂ ತುಷವೆಂಬ ತುರಂಗಮಂ ರಿಪೂ ॥
ತ್ಕರಮಣಿಸನ್ನಿಭಂ ತನಗೆನಿಪ್ಪ ರಥವ್ರಜಮಂ ರಣಾಂಗಣಂ ।
ತರುಣಿಯರಂಗಣಂ ಗಡಮೆನಿಪ್ಪ ಪದಾತಿಯನೊಲ್ದು ನೋಡಿದಂ ॥ ೪೬ ॥

ಕಂ ॥ ಪದಪಿಂದೆ ಸಾರ್ವಭೌಮನ ।
ಪದಪಂಕರುಹಕ್ಕಶೇಷನೃಪಮಕುಟಂ ರ ॥
ತ್ನದ ಕಾಂತಿ ಮಿಱುಗುವಿನಮೆಱ ।
ಗಿದುದಾಗಳ್ ದೀಪವರ್ತಿ ನಿಧಿಗೆಱಗುವವೋಲ್ ॥ ೪೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾತ್ಮೀಯಮೌಳೀಕೀಳಿತ ಪದ್ಮರಾಗರಾಗದಿಂ ಪದಪದ್ಮರಾಗಮಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದಶೇಷ ದೇಶಾಧೀಶ ಮನೋರಾಗಮಂ ಪ್ರಚುರಪ್ರಸಾದದಿಂ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಂ ಸ್ಥಪತಿರತ್ನಂ ನೂತನ ರತ್ನಂಗಳಿನತಿಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಬರ್ಮಂಗಂ ನಿರ್ಮಿಸಲರಿದೆನಿಸಿ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದುದಂ—

ಕಂ ॥ ಭೂರಮಣೀರಮಣೀ ರಣ ।
ಧೀರ ಧರಾಧೀಶವಾರನಾರೀವಿಭವಾ ॥
ಧಾರತೆಯಿಂ ವೀರರತ್ನಂ ।
ಗಾರದ ನೆಲೆವೀಡೆನಿಪ್ಪ ಬೀಡಂ ಪೊಕ್ಕಂ ॥ ೪೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಂತಮಪ್ಪ ನಿಜವಿಜಯಶಿಬಿರಮಂ ಶುಭಶಕುನಂಗಳುಮಂ ಮಂಗಳತೂರ್ಯಗೇಯನಾದಂಗಳುಮನಾಲಿಸುತ್ತಮುತ್ಸಾಹಚಿತ್ತಂ ಪೊಕ್ಕನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಸೊದೆವಟ್ಟಿದ ಭಿತ್ತಿ ಪೊಸದುಗು ।
ಲದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂದುಕಾಂತಕುಟ್ಟಿಮ ಧರೆ ರ ॥
ನ್ನದ ದೀವಿಗೆಯಿವಱಿಂದಮೃ ।
ತದ ಕಡಲಂ ಪೋಲ್ತುದನ್ನವಾಸವಿಳಾಸಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ವಿಬುಧ ಭವ್ಯಭಾವ್ಯಂ ಮಾಳ್ಪನೂನದಾನದಂತೆ ಸುವರ್ಣಸತ್ಪಾತ್ರಪವಿತ್ರಮಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ಭೋಜನಗೃಹಕ್ಕೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ಜಾಂಗಳವಿದ್ಯಾವಿದುರರ್ಬೆರಸು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಸರವಳಿಗೆಗಳನಿತುಂ ಪಾ ।
ಲುರುಳಿಯೊಳಿರೆ ಪಾಲೊಳೊಂದಿ ಮಗಮಗಿಸುವುದಂ ॥
ಸರವಳಿಗೆಯ ಪಾಯಸಮಂ ।
ಸುರುಚಿರಸಿತಘೃತವಿಮಿಶ್ರಿತಮನತಿಹಿತಮಂ ॥ ೫೦ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಳ್ಪಂ ಬೆಳ್ಪಂ ತೆಳ್ಪಂ ।
ತಳ್ಪೊಯ್ದಿರೆ ಸುಗ್ಗಿಯುಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳನೀ ॥
ಗಳ್ಪೊರೆಯೆತ್ತಿದರೆಂಬಂ ।
ತೊಳ್ಪಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಸೊಗಯಿಸುವ ಮುಂಡಗೆಯುಂ ॥ ೫೧ ॥

ಕ್ಷೀರಸಮುವಿನಿದೆನಿಪ ಸಹ ।
ಕಾರರಸಮನಸಮಸುರಭಿಘೃತಮುಂ ಸಿತಮುಂ ॥
ಕ್ಷೀರಮನಮರ್ದಿರೆ ತೀವಿ ಮ ।
ನೋರಾಗದೆ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ಬಟ್ಟಲೊಳಿಟ್ಟರ್ ॥ ೫೨ ॥

ಪೊಂಗಿರ್ದಂಗರವೋಳಿಗೆ ।
ಯುಂ ಗರಗರನಪ್ಪ ತುಪ್ಪಮುಂ ಶರ್ಕರೆಯುಂ ॥
ಪಿಂಗದೆ ಹೂರಣಮೆನಿಸಿ ಮ ।
ನಂಗೊಳಿಪುವನಮೃತಪೂರಮುಂ ಪೂರಿಗೆಯುಂ ॥ ೫೩ ॥

ಲಡ್ಡುಗೆಯನಿನಿದೆನಿಪ ಬಿಡು ।
ಲಡ್ಡುಗೆಯುಂ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತೇಂಕುವ ಕಂಪು ॥
ಳ್ಳಿಡ್ಡಲಿಗೆಗಳಂ ಬೇಗಂ ।
ಬಡ್ಡಿಸಿದರ್ ಜಾಣರೆಂಬಿನಂ ಬಾಣಸಿಗರ್ ॥ ೫೪ ॥

ಪ್ರಣುತಹಿಮವರಸುರಭಿ ಧಾ ।
ರಿಣಿಯುಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯಾಕುಳಸುಖಕಾ ॥
ರಿಣಿಯುಂ ಪೊಸತೆನಿಸುವ ಶಿಖ ।
ರಿಣಿಯುಂ ರಸರಸಿಕಜನಮನೋಹಾರಿಣಿಯುಂ ॥ ೫೫ ॥

ಶಾಲ್ಯಾನ್ನಸ್ಮಿತಮಲ್ಲೀ ।
ಮೌಲ್ಯಮನತಿ ಮೃದುತೆಯಿಂದೆ ಪರಿಮಳದಿಂ ನೈ ॥
ರ್ಮಲ್ಯದಿನೇಱಿಸಿ ಸಕಳ ಸ ।
ಶಾಲ್ಯಾತಯುಹಾರಿಯಾಗಿಯೇಂ ಸೊಗಯಿಸಿತೋ ॥ ೫೬ ॥

ಕಳಧೌತದ ಪರಿಯುಳದೊಳ್ ।
ಕಳಮಾನ್ನಂ ತನ್ನ ಬೆಳ್ಪಿನಿಂದದಱೊಂದು ॥
ಜ್ಜಳಿಕೆಯನೇಱಿಸಿ ಬೆಳ್ಪಿಯೊ ।
ಳಳವಡೆದುರ್ವರ್ಣನಾಮುಮೆಸೆದುದು ನಿಸದಂ ॥ ೫೭ ॥

ಪಲತೆಱದ ಪಾನಕಂ ಪರಿ ।
ಮಳಮುಂ ತೞ್ಕೈಸಿ ಹಿಮಮನೊಳಕೊಂಡಿಂಪಂ ॥
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪಲ್ಲವಾಧರ ।
ಫಲರಸಪಾನದವೊಲೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದವೋ ॥ ೫೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾಕವಿಶೇಷದೊಳೊಂದಿದ ।
ಶಾಕಚಯಂ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ ॥
ವ್ಯಾಕುಳಮೊದವಿಸಿ ರಾಜಾ ।
ನೀಕದೊಳೊದವಿಸಿತು ಶಾಕಪಾರ್ಥಿವವೆಸರಂ ॥ ೫೯ ॥

ಸವಿದೊಡೆ ಕೂಟದ ಲಂಪಟ ।
ನವಯುವತಿಯರಧರಪಲ್ಲವಂ ಪಲ್ಲವಿಪಂ ॥
ತೆವೊಲೂಟದಲಂಪಂ ಪ ।
ಲ್ಲವಿಸಿತು ಪುಳಿಯಲ್ಲಮಿೞಿಸಿ ಪವಳದ ಕುಡಿಯಂ ॥ ೬೦ ॥

ಚಂ ॥ ಒಡನೆ ಕುಮಾರಕರ್ ಕೆಲದೊಳಾಪ್ತನಿಯೋಗಿ ನೃಪಾಳಪಾಳಿ ಕಾ ।
ಪ್ಪೆಡೆಯೊಳೆ ಪಂಡಿತಪ್ರತತಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಪ ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ॥
ಬಿಡದಿರೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಮಧುರಗಾಯಕಗಾಯಿನಿಯರ್ ನಿರಂತರಂ ।
ಗಡಣದೆ ಚಕ್ರಿಯಾರೊಗಿಸಿದಂ ಸುರರಾಜನವೊಲ್ ಸುಧಾನ್ನಮಂ ॥ ೬೧ ॥

ಮ ॥ ಸಕಳೋರ್ವೀಪತಿಸಾರವಸ್ತುತತಿಯಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಟ್ಟೆ ಗಾ ।
ಯಕರ್ಗಂ [ಪಂಡಿತರ್ಗಂ] ವಿಳಾಸವತಿಯರ್ಗಂ ವ್ಯಂಜನಾಂತಾರ್ಥಮಾ ॥
ತ್ರಕಮೆಂಬೀನುಡಿ ಹೀನಮಾಗೆ ತಣಿದತ್ತೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ಪಾಲ್ಗಳಿಂ ।
ದೆ ಕುಳಿರ್ಕೊರ್ಡುವ ಕಂಪುವೆತ್ತ ದಧಿಯಿಂದಿಂಪುಳ್ಳ ತಕ್ರಂಗಳಿಂ ॥ ೬೨ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತದಿಂ ಪರಿ ।
ವಾರಂ ತಣಿದೊಡಮುದಾರವಿಭವಂ ವಿನಯಾ ॥
ಧಾರಂ ತಣಿಪಿದನಮೃತಾ ।
ಹಾರದೆ ಪುನರುಕ್ತಮಪ್ಪಿನಂ ಚಕ್ರಧರಂ ॥ ೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಲ್ಯಾಣಕಾಹಾರಮನಾರೋಗಿಸಿ ಸಾರಘನಸಾರಮಿಶ್ರಿತ ಶ್ರೀಖಂಡಮಂ ಕೈಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಖಂಡ ಪರಿಮಳಪಿಂಡಖದಿರಘುಟ್ಟಿಕಾ ಕರ್ಪೂರವಾರಿಪರಿಕಳಿತ ತಾಂಬೂಳರಾಗದ್ವಿಗುಣಿತಾಧರರಾಗಂ ಸುಖವಿಹಾರಾಧಾರಂ ಕತಿಪಯ ಪದಂಗಳಂ ವಿಹಾರಿಸಿ ವಿಸ್ತಾರಿತ ಕಸ್ತೂರೀವಿಲೇಪನನುಮುನ್ಮೀಳಿತ ಮಾಳತೀಮಾಲಾಳಂಕೃತನುಮಾಗಿ—

ಚಂ ॥ ಕೆಲದೊಳತಿಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಪುಂಗವರಗ್ರವಿಭಾಗದೊಳ್ ಸಮಂ ।
ತೊಲಿಸುವ ಗಾಯಿನೀಪ್ರತತಿ ಪಿಂತೆ ಚಳಚ್ಚಮರೀಜ ಧಾರಿಣೀ ॥
ವಳಯ ಕಳಸ್ವನಂ ನೆಗೞೆ ಚಕ್ರಮರಾಳ ಸುತೂಳತಲ್ಪದೊಳ್ ।
ನೆಲಸಿ ವಿಳಾಸಿನೀ ಪರಿವೃತಂ ಕರಮೊಪ್ಪಿದನನ್ನವಾಸದೊಳ್ ॥ ೬೪ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ರಸನೆಯಿನಮೃತಮನಾಸ್ವಾ ।
ದಿಸಿ ತಣಿದ ರಸಜ್ಞ ಜನಮೆ ಪೊಸತೆನಿಪ ಸುಧಾ ॥
ರಸಮಂ ಕಿವಿಯಿಂದಾಸ್ವಾ ।
ದಿಸುವಿನಮಿನಿದೆನಿಸಿ ಪಾಡಿದರ್ ಗಾಯಿನಿಯರ್ ॥ ೬೫ ॥

ಕಂ ॥ ಇದು ಗಾಯಿನಿಯರ ಕಳರವ ।
ಮಿದು ವೀಣಾನಾದಮೆಂದು ತೋಱದವೋಲ್ ಪಾ ॥
ಡಿದೊಡೊಂದೆ ಶ್ರುತಿಯೊಳಚ್ಚರಿ ।
ಯೊದವಿಸಿತು ಪಲವು ಶ್ರುತಿಯೊಳೊಲವಂ ಬುಧರಾ ॥ ೬೬ ॥

ಕಿವಿಯಂ ತಾಗುವ ಸರಮಾ ।
ಳೆವಿಚಿತ್ರಂ ಬಾಜಿಪೋಜೆಯಿಂ ವೈಣಿಕರಾ ॥
ಭುವನೇಶನ ಮನಮಂ ತಾ ।
ಗುವ ಮೆಲ್ಪಿನ ಪೂವಿನಯ್ದು ಸರಮೆಂದೆನಿಕುಂ ॥ ೬೭ ॥

ಅಂದಿನ ದಿನಮಂ ಪರಮಾ ।
ನಂದದಿನೀಯುಂದದಿಂದೆ ಕಳೆದು ಸುಖಶ್ರೀ ॥
ಮಂದಿರನಧಿಪಂ ಮರುದೆವ ।
ಸಂ ದಿನಪೋದಯದೊಳತುಳ ಭಾಗ್ಯಾಭ್ಯುದಯಂ ॥ ೬೮ ॥

ಪೊಯ್ಸಲೊಡಮವನಿಪತಿ ತ ।
ಳ್ಕಿಯ್ಸಿದುದೆಣ್ದೆಸೆಯನಬ್ಧಿ ಘನಘೋಷಮನೊ ॥
ಟ್ಟಯ್ಸಿದುದು ರಿಪುಮದಮನು ।
ಜ್ಜಯ್ಸಿದುದುರುಶಂಖ ಪಟಹಭೇರೀನಿನದಂ ॥ ೬೯ ॥

ಅಂಭೋಧಿಕೃತಧರಿತ್ರೀ ।
ಸಂಭೂತಾರಾತಿಭೂಪ ಗಂಭೀರತೆಯಂ ॥
ಸ್ತಂಭಿಪ ರವದಿಂ ಪಡೆದವು ।
ಗಂಭೀರಾವರ್ತನಾಮಮಂ ಶಂಖಂಗಳ್ ॥ ೭೦ ॥

ಪಟುಪಟಹರವಮೆ ಧೂಳೀ ।
ಪಟಮಂ ಮಾಡಿದುದು ರೂಢಿವೆತ್ತವನೀಭೃತ್ ॥
ಕಟಕಮುಮಂ ರಿಪುಭೂಭೃತ್ ।
ಕಟಕಮುಮಂ ತನ್ನಿತಂಬಿನೀಕಟಕಮುಮಂ ॥ ೭೧ ॥

ಪನ್ನೆರಡುಂ ಭೇರಿಗಳಾ ।
ತ್ಯೋನ್ನತಘೋಷಂ ಸಮುದ್ರಘೋಷಮಿದೆನಿಪಂ ॥
ತುಂ ನೂನಮೊಗೆವುತಿರ್ಪುದ ।
ಱಿಂ ನೆಗೞ್ದ ಸಮುದ್ರಘೋಷವೆಸರಿಂದೆಸೆಗುಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೆಗೆದು ಸೊಗಯಿಸುವ ಶಂಖಪಟಹಭೇರೀರವಂ ದಿಕ್ತಟಸಂಚಯುಮಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಗೋತ್ರೋನ್ನತಂಗಳಖಿಳ ।
ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪೂಜ್ಯಂಗಳತುಳದಾನಯುತಂಗಳ್ ॥
ಧಾತ್ರೀಶನಂತೆ ಸುಮಹಾ ।
ಮಾತ್ರಂಗಳ್ ಚತುರಶೀತಿಲಕ್ಷಗಜಂಗಳ್ ॥ ೭೩ ॥

ಸ್ರ ॥ ಮತ್ತಸ್ತಂಭೇರಮಕ್ಕೀಗಗನವಳಯಮಿನ್ನೆಯ್ದದೆಂದೇೞ್ಗೆಯಿಂದಂ ।
ಪೊತ್ತೆತ್ತುತ್ತಿರ್ಪವೋಲೆತ್ತಿದ ಕದಳಿಕೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಘಂಟಾರವಂ ದಿ ॥
ಗ್ಭಿತ್ತಿವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಧಿಂಕಿಟ್ಟೆಱಗಿಮೆಱಗಿಪಾಶಾಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ಭೂಪರೆಂಬಂ ।
ತೆತ್ತಂ ತಾಂ ತೀವೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದುದು ನೆರೆಯದೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಭೂಮಿಭಾಗಂ ॥ ೭೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪವನಗತಿಪ್ರಯುತಂಗಳ್ ।
ಧ್ರುವಾಭಿರಾಮಂಗಳುದ್ಧಕಲಿಗಳ್ ಚಾರು ॥
ಶ್ರವಣಂಗಳ್ ನಭದವೊಲೆಸೆ ।
ದವು ಮಿಗೆ ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳ್ ॥ ೭೫ ॥

ಅನತ ನೃಪಕುವಳಯದ ಸಿರಿ ।
ಯನನಾರತಮಲರ್ವುದುಚಿತಮಿದು ಚೋದ್ಯಂ ॥
ದಿನರಥಸಮುದಯಮಸುಹೃ ।
ಜ್ಜನಪಮನೋರಥರಥಾಂಗಮಂ ವಿಘಟಿಸುಗುಂ ॥ ೭೬ ॥

ಆರ್ಕಪ್ಪಮನೀಯದೆ ತೋ ।
ರ್ಪರ್ಕಡುಪಂ ಚಕ್ರಿಗೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಜೇಯರ್ ॥
ಸೊಕ್ಕಾನೆಯನಿದಿರ್ಚುವರಣ ।
ಕರ್ಕಶರೆಣ್ಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ಭಟರ್ಕಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ಚಂ॥ ಶರಧಿಸಮುಗ್ರಬಂಧನಿಪುಣಂ ಗುಣಸಂಪದುದಾತ್ತ ನಾಯಕಂ ।
ನಿರುಪಮ ಧರ್ಮಧಾರಣವಿವೇಕನಿದಾನಮಮೋಘಬಾಣಮಾ ॥
ಸುರರಣರಂಗಸಂಗತಜಯಂ ನೆಱೆಪೋಲ್ತುದುರೋಮನಂ ಧನು ।
ರ್ಧರಬಳಮತ್ಯುದಗ್ರರಿಪುಭೇದನ ಭಾಸ್ವದಖರ್ವದೋರ್ವಳಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕಂ ॥ ಒದವಿದ ಪದಾತಿಬಳಮೆ ।
ತ್ತಿದ ತೃಷೆಯಿಂದೀಂಟಿ ನೆರೆಯೆ ಬತ್ತಿದ ನದಿಗಳ್ ॥
ಮುದಲಾಳಾಜಳದಿಂ ತೀ ।
ವಿದುವೆನೆ ಪವಣಿಸುವರಾರೊ ಚಕ್ರಿಯ ಪಡೆಯಂ ॥ ೭೯ ॥

ಪಡೆಗೀನೆಲನೆಯ್ದದು ಕಾ ।
ಲಿಡಲೆಂದಱಿದಂತೆ ದೇವವಿದ್ಯಾಧರರಾ ॥
ಗಡೆ ನೆಗೆದು ಗಗನಮಂ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ತೀವಿದರೆನೆ ವಿಮಾನಮೆಸೆದವು ನಭದೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೆಂಪನೊಳಕೊಂಡತುಳಷಡಂಗ ಬಲಂಗಳೊಳ್

ಕಂ ॥ ವಿಪುಳಪ್ರತಾಪಮಂ ತೋ ।
ರ್ಪ ಪಗೆವರಾರೆಂದು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಂಬರಮಂ ॥
ತಪನಪ್ರತಾಪಮಂ ಲೋ ।
ಪಿಪ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಪೞಿಯಿಗೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೮೧ ॥

ಉ ॥ ವಾರಣದಿಂದಮಂಕಿತಮರಾತಿ ನೃಪಾಳಕವಂಶಹಾರಿ ಕಂ ।
ೀರವಲಾಂಛಿತಂ ರಿಪುಮದೇಭವಿದಾರಿ ಗರುತ್ಮಲಕ್ಷಿತಂ ॥
ವೈರಿನೃಪಾಹಿವೀರವಿಷಭೇದಿಯೆನಿಪ್ಪುದನೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ವಿವೋ ।
ಲ್ನೀರದಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪವನರೋದಕಮಾದುವು ಕೇತನೋತ್ಕರಂ ॥೮೨॥

ಕಂ ॥ ಪದರಜದಿಂ ಗಿರಿದುರ್ಗಂ ।
ಮದಲಾಳಾಜಳಕುಳಂಗಳಿಂ ಜಳದುರ್ಗಂ ॥
ಪುದಿದುತ್ತುಂಗಧ್ವಜದಂ ।
ಡದಿನದು ವನದುರ್ಗಮೆನಿಸಿದುದು ನೃಪಸೈನ್ಯಂ ॥ ೮೩ ॥

ನೆಗೆದುದು ಬಳಪಾದರಜಂ ।
ಗಗನಮನಾವರಿಸೆ ಧರಣಿಗೆತ್ತಿನನ ಹಯಂ ॥
ಗಗನಾಧ್ವಶ್ರಮಮಂ ಗೆಲ ।
ಲೆ ಗಡಂ ಖುರಪುಟಮನೂಱಲೆಂದನುಗೆಯ್ಗುಂ ॥ ೮೪ ॥

ಪರವಾಹಿನಿಗಳ ಪೆಂಪಂ ।
ಶರದದವೋಲ್ ಕಿಡಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಿಕೆಗಿನನು ॥
ದ್ಧುರತೇಜಕ್ಕುನ್ನತಿಯಂ ।
ನಿರಂತರಂ ಪಡೆದು ನಡೆಯೆ ಪಡೆ ಕಡುಪಿಂದಂ ॥ ೮೫ ॥

ವ ॥ ದಿಕ್ಚಕ್ರಮಂ ತನ್ನಂತೆ ತೇಜಶ್ಚಕ್ರದಿನಾಕ್ರಮಿಸುವ ಚಕ್ರರತ್ನಪುರಸ್ಸರನಾಗಿ,

ಕಂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಭೃತ್ಕುಳದೌದ್ಧತ್ಯಮ ।
ನತುಳಬಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ನಮ್ರಧರಣಿಗೆ ನೆಗಲ್ದು ॥
ನ್ನತಿಯನೊದವಿಸುತೆ ಸೇನಾ ।
ಪತಿರತ್ನಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆ ತನಯನ ಬೆಸದಿಂ ॥ ೮೬ ॥

ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಕಿರ್ದಡೆಯಿಂ ।
ಚಕ್ರಂ ನೆರೆವೊಡಮಶೇಷ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಾ ॥
ಚಕ್ರರವಿನಭಮನಂಶುಗ ।
ಳಾಕ್ರಮಿಸೆಯುಮಿರದೆ ನಡೆವ ತೆಱದಿಂ ನಡೆದಂ ॥ ೮೭ ॥

ಮಯುಮಂ ವೇಗೋಚಿತಗತಿ ।
ಮಯುಮಂ ಮುಂತೇಱ ತೋಱುತಂ ಕೂಡೆ ನಿರಾ ॥
ಮಯುಮಂದು ಬಂದುದೊಡನೆ ಸ ।
ಮಯುಮಂ ಪಾರ್ದೆಯ್ದೆ ಸುದ್ದಿಯಂ ಪೇಳ್ವ ಜನಂ ॥ ೮೮ ॥

ಗಜಗಮನೆಯರ್ಗಿದು ಯುಕ್ತಂ ।
[ಗಜ]ಗಮನಮೆನುತ್ತೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆ ಸುಜನರ್ ॥
ಗಜಕುಂಭಸ್ಥಳಮಂ ಮದ ।
ಗಜಕುಂಭಸ್ತನೆಯರೇಱ ನೀರೆಯರೆಸೆದರ್ ॥ ೮೯ ॥

ಉ ॥ ಪೀಲಿಯ ದಡ್ಡಿ ಪೀಲಿದೞ್ ವಾರುವ ಚೋದರ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ಕಣ್ ।
ಪೀಲಿಯದೆತ್ತಲುಂ ಕುಸುಮಸೌರಭಚಂದನಗಂಧಮೆತ್ತಮು ॥
ತ್ತಾಳಿಗಳೊಪ್ಪೆ ನಂದನವನಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲ್ ।
ಲೀಲೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ನಡೆತಂದುದು ರಾಣಿಯವಾಸಮೊತಸಾ ॥ ೯೦ ॥

ಗಾಡಿಯ ಬೀಡು ಕೂರ್ಮೆಯ ತವರ್ಮನೆ ಕಂಪಿನ ಪೆಂಪು ಕಂತು ಕೊಂ ।
ಡಾಡುವ ದೇಸಿಯಾಸೆವನೆ ಕಾಂತಿಯ ತಿಂತಿಣಿ ಮೆಲ್ಪಿನೊಳ್ಪು ಮೆ ॥
ಯ್ಮಾಡಿದ ಭೋಗದಾಗರಮಲಂಪಿನ ಪೊಂಪುೞಿ ಜಾಣ ಜವ್ವನಂ ।
ರೂಢಿಯ ಪೆಂಡವಾಸಮೆಸೆದೇನೊಡವಂದುದೊ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೯೧ ॥

ಕಂ ॥ ಶೃಂಗಾರಮೆ ಸಹವಾಸಿಯು ।
ನಂಗನೆ ಮೆಯ್ಗಾಪಿನಂಗರಕ್ಷಕನೆನೆ ಚೆ ॥
ಲ್ವಿಂಗೆ ತವರ್ಮನೆಯೆನಿಸಿ ।
ರ್ದಂಗನೆಯರ್ ನಡೆದರೊಡನೆ ಚಕ್ರಾಯುಧನಾ ॥ ೯೨ ॥

ಉ ॥ ರಾಣಿಯವಾಸದಂದಳಕೆ ದಡ್ಡಿ ಮುಸುಂಕುವುದುಂಟು ತಮ್ಮನೇ ।
ರಾಣಿಯು ಪೊಂಗಳಂದಳಕೆ ದಡ್ಡಿ ಮುಸುಂಕಿದನಿತ್ತೆ ಭೇದಮಾ ॥
ರಾಣಿಯವಾಸದೊಳ್ ತಮಗೆನಿಪ್ಪ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ವಿಳಾಸದಿಂ ।
ಜಾಣರ ಚಿತ್ತಮಂ ಪಿಡಿಯುತಂ ನಡೆತಂದರದೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೯೩ ॥

ಚ ॥ ಕವಿದಿರೆ ದಡ್ಡಿ ರಾಣಿಯರ್ಗೆ ತಮ್ಮೊಳದಿಲ್ಲದೊಡೊಪ್ಪುತಿರ್ದರೀ ।
ಯುವಯುವ ಶೋಭೆಯಿಲ್ಲವರೊಳುಳ್ಳೊಡದೇಕೆ ಮುಸುಂಕಲೆಂದು ನೋ ॥
ಡುವರೊಲವಿಂದೆ ನೋಡೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ್ ಬರುತಿರ್ದರೊಡ್ಡಿಸು ।
ತ್ತವರನೆ ಕೆಯ್ತದಿಂ ಮೊಗವಡಂಗಳೆದಂಗಜಕುಂಭಿಯೆಂಬಿನಂ ॥ ೯೪ ॥

ವದನಸರೋಜ ಸೌರಭಕೆ ಮುಂಡಳಿಸಿರ್ದ ಮದಾಳಿಯಿಂದಮೆ ।
ತ್ತಿದ ಧವಳಾತಪತ್ರಮದು ಪೀಲಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಯಂತೆ ತೋಱೆ ಚೆ ॥
ಲ್ವಿದಿರ್ಗೊಳುತಿರ್ಪ ಪೀಲಿದೞ್ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯಿಂ ।
ಪುದಿದೆಸೆವಂತೆ ಲೀಲೆಯೊಳೆ ಬಂದುದು ವಾರವಧೂಕದಂಬಕಂ ॥ ೯೫ ॥

ಮ ॥ ಕರಿದಾನಾಂಬುಗಳಿಂದಮಬ್ದಸಮಯಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಾಭ್ರದಿಂ ।
ಸರದಂ ಚಾಮರವಾತದಿಂದೆ ಹಿಮಕಾಲಂ ಚಂದನಾಲೇಪಮು ॥
ಬ್ಜರದಿಂದಂ ಶಿಶಿರಂ ವಧೂತನುಲತಾಶ್ರೀಯಿಂ ವಸಂತಂ ನೃಪಾ ।
ಭರಣಾಸ್ತ್ರದ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ಬೇಸಗೆ ಕರಂ ಮೆಯ್ವೋಱಿತಾಸೈನ್ಯದೊಳ್ ॥ ೯೬ ॥

ಕರಿಘಂಟಾರುತಿ ವಾಜಿರಾಜಿ ಖುರಹೇಷಾನಿಸ್ವನಂ ಸ್ಯಂದನೋ ।
ತ್ಕರಚಕ್ರವ್ರಜಚೀತ್ಕೃತಂ ಪಟಹಭೇರೀಶಂಖನಾದಂ ದಿಶಾಂ ॥
ತರಮಂ ತೀವಿದುದಾವ ಚೋದ್ಯಮವನೀಚಕ್ರಂ ದಿಶಾಚಕ್ರಮಂ ।
ಬರಚಕ್ರಂ ಕಿಱಿದಾಯ್ತು ಚಕ್ರಿಯ ಚಮೂಚಕ್ರಕ್ಕೆ ತದ್ಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಗೆವರ ಬಗೆಗಂ ಸಂದಣಿಯಾಗೆ ಸಂದಣಿಸಿ ಬಲ್ಕಣಿಯೆನಿಸಿ
ಬರುತ್ತಮಿರೆ ದುರ್ವಾರಪೌರುಷಂ ವಾರುಣವಾಯುವ್ಯದಿಶಾಮುಖಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ,

ಕಂ ॥ ಎಡೆಯಣ ಬಡವುಗಳಂ ಗಡ ।
ಕಿಡಿಸುವುದಂ ಮೂಣ್ದು ಕೆಱೆಯನಗೞ್ವೆಡೆ ಕೊರಡಂ ॥
ಕಡಿಯಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆ ಪೇೞೆನೆ ।
ನಡೆದಂ ಬಲ್ಲಿದರ ಮೇಲೆ ಮುಂ ಚಕ್ರಧರಂ ॥ ೯೮ ॥

ಚಂ॥ ನಡೆಯುದ ಮುನ್ನೆ ಬಂದು ಸರಣೆಂದು ಬರ್ದುಂಕುವೆವೆಂಬ ಭೂಭುಜರ್ ।
ನಡೆದೊಡೆ ಬಂದು ಕಂಡರೆನೆ ವಿಸ್ಮಯಮಲ್ಲೆನೆ ಚಕ್ರವಲ್ಲಭಂ ॥
ನಡೆವದಿಶಾಮುಖಸ್ಥಿತಿಮಹೀಶರವೋಲಿತರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ನೆಲಸಿರ್ದ ಭೂಭುಜರ ಕಾಣ್ಬೆನೆಗಂ ನಡೆದಂ ಜಯಾಶ್ರಯಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಖಿಳಭುವನತಳವಿಳಸಿತ ಸರೋಜರಾಜಿ ರಾಜತೇಜಕ್ಕೆ ಸುಗಿದೊ ವೊರ್ದಲಾತ್ಮೀಯ ಶ್ರೀಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಲೆವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಸ್ಥಾನಗಭೀರಭೇರೀಭಾಂಕಾರ ಭಿನ್ನಹೃದಯನಾಗಿ—

ಉ ॥ ಸುಸ್ವರ ಗಾಯಕಪ್ರತತಿ ಜಾತಿಹಯಂ ಮದಗಂಧಸಿಂಧುರಂ ।
ಭಾಸ್ವರರತ್ನಭೂಷಣಗಣಂ ಮೃಗನಾಭಿಮೃಗಾಯತಾಕ್ಷಿಕಾ ॥
ರ್ತಸ್ವರರಾಶಿಸಾರವಸನಂ ಘನಸಾರಮಿವಾದಿಯಾದಸ ।
ರ್ವಸ್ವಮನಿತ್ತು ಚಕ್ರಿಯ ಮನಂ ಬಡೆಯಿತ್ತು ನೃಪಾಳಜಾಳಕಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ನೋಡಲಗಮ್ಯಮಪ್ಪಡವಿಯಂ ಗಿರಿಸಾನುವಿನಗ್ಗದಿಕ್ಕೆಯಂ ।
ಮಾಡಿದ ಬೇಡರಂ ಪುಲಿಯ ಚರ್ಮಮನಾನೆಯ ದಂತಮಂ ತಡಂ ॥
ಮಾಡದೆ ತಂದು ತಮ್ಮೊಡಮೆಯಂ ವಿಭುಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಂಡರೆಂದೊಡಿಂ ।
ನಾಡು ಪೊದೞ್ದ ಬೀಡು ತಮಗುಳ್ಳವರಾರ್ಗಳ ಕಪ್ಪಮೀಯದರ್ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಳದಿಶಾನೀಕಸ್ಥಿತ ರಾಜಲೋಕಮೊರ್ವೊರ್ದಲೆ ತಲೆವಾಗಿ ನಿಜಕುಳ ಧನಕುಳಮನೊಪ್ಪಿಸಿಯಾಳ್ವೆಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಿನಮಾಜ್ಞಾ ವಿಧೇಯಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ

ಕಂ ॥ ಸುದತಿಯ ಸೌಮ್ಯಾಕೃತಿಯಂ ।
ಮುದದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುವತೀವಭಾವಕನನಯಾ ॥
ಸ್ಪದನಯನದಂತೆ ರಮ್ಯ ।
ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಚಕ್ರಿ ಬೀಡುವಿಡುತಂ ನಡೆದಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಮ ॥ ವನಜಾಮೋದಮನಂಗನಾವ್ಯಸನಜಾತಾಮೋದದೊಳ್ವಾರಿಬಿಂ ।
ದುನಿಕಾಯಂಗಳನುದ್ಧಘರ್ಮಜಳದೊಳ್ ಸಪ್ತಚ್ಛದಾಮೋದಮಂ ॥
ಘನಮಾತಂಗ ಮದೋತ್ಥ ಸೌರಭದೊಳೋತಂತೊಂದಿಸುತ್ತಂ ನದೀ ।
ವನಮಂದಾನಿಳನೊಂದಿಸಿತ್ತು ಪಡೆಗತ್ಯಾನಂದ ಸಂದೋಹಮಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವನಜಳಕೇಳಿಗನುಕೂಳಮಾದ ನದ್ಯುದ್ಯಾನವಿಳಾಸಪ್ರದೇಶದೊ ಳೇನುಮನುದಾಸೀನಂ ಮಾಡದೆ ಬೀಡುವಿಡುತ್ತಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ,

ಮ ॥ ಪನಿಪುಲ್ಕುಂಭಿಮದಾಂಬುವಿಂ ಹಿಮಸಮೀರಂ ಸಾರಕರ್ಪೂರ ಚಂ ।
ದನಗಂಧೋಚಿತ ಚಾಮರಾನಿಳನಿನಾಗಂತುಣ್ಕೆ ಚಕ್ರೇಶಸಾ ॥
ಧನಮಂ ಪೋಲ್ತೊದವಿತ್ತು ತೀವ್ರಕರ ತೇಜೋವೈಭವಂ ವಿದ್ವಿಷ ।
ದ್ವನಿತಾಸ್ಯಾಂಬುಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋಸರಿಪಿನಂ ಹೇಮಂತವೇಂ ಮಂತಣಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಚಂ ॥ ದಿವದೊಳವೌಷ್ಣ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟು ಶೀತಕರಂಗೆಣೆಯಾಗೆ ಭಾನು ಕೈ ।
ರವಮಲರ್ದಿರ್ದುಮಂಬುಜವನಂ ಮುಗಿದಿರ್ದುವು ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ್ತಳ ॥
ರ್ದುವು ಹಿಮಮಂ ಕರುತ್ತು ಕರೆದಂತೆ ಚರಕ್ಕಚರತ್ವಮಾಗೆ ಕೋ ।
ಡುವ ಪವನಂ ಪೊದಱ್ದುದು ಪೊದಱ್ದಿರೆ ಮಾಗಿ ಮಹೀವಿಭಾಗದೊಳ್ ॥೧೦೫॥

ಕಂ ॥ ಹಿಮಮುಂ ಪೊತ್ತೆಸಪನಿಳ ।
ಶ್ರಮಜಳಮಲ್ಲೊಕ್ಕವೆನೆ ಸುರಿವಾಪನಿ ಪುಲ್ಗ ॥
ಳ ಮನಕ್ಕೆ ಜಳಾಂಜಳಿಯಂ ।
ನಿಮಿರ್ಚೆ ಪಥಿಕರ್ಗೆ ಪೆರ್ಚಿದುದು ಹೇಮಂತಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಹಿಮಸಮಯದೊಳಹಿಮಕರಂ ।
ಹಿಮಹತಿಗುಳ್ಳಿ ಕರಮನುಡುಗುವನುೞಿದಂ ॥
ತಮಳಕ್ಕಮಳಂಗಳೆ ಕೊ ।
ಪ್ಪಮರಲ್ ಪರಿವಾ ಬಿಸಿಲ ಪಸರಮೈಕಿಲ್ಗಳ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ದಿವಸವಧು ಕುಂದುವಳ್ ರಾ ।
ತ್ರಿವನಿತೆ ಪೆರ್ಚುವಳದುಚಿತಮೀಯುವನಿಯೊಳೀ ॥
ಪ್ಪುವಪತಿಯ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯೆ ।
ಯುವತಿಯರೊಳಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದದು ತಕ್ಕುದೆ ದಲ್ ॥ ೧೦೮ ॥

ಕರಚರಣಂಗಳ್ ಹಿಮ [ವಿಡಿ] ।
ದಿರೆ ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ಶಾಖಾ ॥
ಚರವಾಗಿಯುಮೇಂ ಶಾಖಾ ।
ಚರಮೆನಿಸಿದುವಂದು ಕೋಟಿಕೋಡಗಮನಿತುಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಚಂ ॥ ಕರಿ ನಗದೊತ್ತುಗೊಂಡು ಮಿಡುಕಲ್ಕಣಮಾಱದೆ ನಿಂದೊಡಂದು ಕೇ ।
ಸರಿ ಹಿಮಸಂಗಮಕ್ಕಗಿದಳುರ್ಕೆಯನೊಕ್ಕು ಕರೀಂದ್ರಪಾರ್ಶ್ವಮಂ ॥
ಗಿರಿಯ ನಿತಂಬಮೆಂದು ಗಡ ಸಾರ್ದು ನಿಕುಂಚಿತ ಗಾತ್ರಮಿರ್ದುದಾ ।
ಯೆರಡರ ಕೋಪವಹ್ನಿಯುಮಡಂಗಿದುದಕ್ಕುಮೆ ಶೀತಘಾತದಿಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸರದೊಳ್ ಸಲಿಲಮುಮಮಳ ।
ಸ್ವರೂಪಮಂ ಪಡೆದು ಮಾಗಿಯೊಳ್ ಶೈತ್ಯಗುಣಾ ॥
ಕರಮೆನಿಸಿತಂತೆ ಶಾಂತತೆ ।
ದೊರೆಕೊಳ್ವುದು ಸುಪ್ರಸನ್ನಹೃದಯರ್ಗರಿದೇ ॥ ೧೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಒದವಿಸೆ ಸರದಂ ಸಪ್ತ ।
ಚ್ಛದನೊಳ್ ಸಮ್ಮದಮನಳಿಗೆ ಮನುಜಾಳಿಗೆ ತಾ ॥
ನೊದವಿಸಿತೆಸೆವನವಪ್ರ ।
ಚ್ಛದನೊಳ್ ಸಮ್ಮುದಮನೊರ್ಮೆಯುಂ ಹಿಮಸಮಯಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ಘನಘುಸೃಣಮಲ್ಲದನುಲೇ ।
ಪನಮುಂ ಸಂಶ್ಲೇಷಮಲ್ಲದಣಮೊಲ್ಲದು ಮಿ ॥
ಕ್ಕಿನ ಕಾಮಕೇಳಿಯುಂ ವಿಷ ।
ಯನಿಮಗ್ನಂ ಭಗ್ನಮಾಗಿ ಮಾಗಿಯೊಳೆ ಜನಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಚ ॥ ಮಡನಿಯದಾತ್ಮಕೇಕರವಿಳೋಕನದಿಂ ಜನಚಿತ್ತಮಂ ಪದಂ ।
ಬಡಿಸೆ ಬೞಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಂ ಗಡದಲ್ಲದೆ ಮಾಗಿಯಲ್ಲಿ ತಾ ॥
ವೆಡೆವೞಿಯುತ್ತಮಿರ್ದಪುವಿದೇವುವೆನುತ್ತಿರೞಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪೂಗಳಂ ।
ಗಡ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕೊರ್ಗಣೆಗಳಿಂದಿಸುವಂ ಮದನಂ ವಿಯೋಗಿಯಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ಜಗಕಪಕಾರಿ ತೀವ್ರನೆನಿಸಿರ್ದಧಿಕಾರಿ ನಿರಾಕುಳಂ ಕುಟುಂ ।
ಬಿಗಳ ಧನಂಗಳಂ ಕವರ್ದು ಮೇಲುದುಮಂ ಸುಗಿವಂತೆ ವೃಕ್ಷರಾ ॥
ಜಿಗಳ ನವಪ್ರಸೂನಫಳಮಂ ಶಿಶಿರಾನಿಳನೀೞ್ದುಕೊಂಡು ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ನೆಲಸಿರ್ದ ಪಣ್ಣೆಲೆಯನೆಯ್ದೆ ಕೞಲ್ದುದೆಲ್ಲಿ ನೋೞ್ಪೊಡಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ಮ ॥ ಘನಸಾರಾನುಭವಕ್ಕೆ ಚಂದನರಸಾಲೇಪಕ್ಕೆ ವಿದ್ವೇಷಿಯಾ ।
ಗಿ ನಿತಾಂತಂ ಶಿಶಿರಂ ವಸಂತಸಮಯಶ್ರೀಪ್ರೀತಿಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ॥
ತ್ತೆನಸುಂ ಭೂವಳಯಕ್ಕನಿಷ್ಟದೊದವಂ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಭೂ ।
ಪನ ಸಂಪತ್ತಿ ಜನಪ್ರಸನ್ನನೃಪತಿ ಶ್ರೀಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾೞ್ಪವೋಲ್ ॥ ೧೧೬ ॥

ಚ ॥ ಹಿಮವಿಭವಂ ಪ್ರತೀತಶಿಶಿರಂ ಸಮಯಂ ಸಮಯಜ್ಞನಂದದಿಂ ।
ದಮೆ ಪೆಱಪಿಂಗಿದತ್ತು ಜಳಕೇಳಿಗೊಡರ್ಚಿದಪಂ ಸಮಸ್ತ ಭೂ ॥
ರಮಣನದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಿರವು ಸಲ್ಲದೆನುತ್ತಱಿದಂತೆ ಸಿಂಧುತೀ ।
ರಮನವನೀಜ ಪುಷ್ಪಫಲಸಾರಮನೆಯ್ದದ ಮುನ್ನಮಾವಗಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಶದಸುಮನಸ್ಸಮೂಹ ।
ಪ್ರಶಸ್ತವಿಭವಾಪಹಾರಿಯೆಂಬೀ ಮುಳಿಸಿಂ ॥
ಕುಶಳನೃಪನಂತೆ ಬಂದುದು ।
ಶಿಶಿರಮನದಟಲೆದು ಕಾಂತಮೆನಿಸಿ ವಸಂತಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ—

ಚ ॥ ಅಲರ್ದಲರ್ಗಣ್ಗಳೊಪ್ಪಿನಳಿನಾನನಮಾಗೆ ವಿಕಾಸಮಂ ಸುಪಾ ।
ಟಳ ದಶನಚ್ಛದಂ ಸ್ಮಿತದೊಳೊಂದೆ ಸಮುನ್ನತರಾವದಂತೆ ಕೋ ॥
ಕಿಳಕಳರಾವಮುಣ್ಮೆ ನವನಂದನ ಪುಷ್ಪದಾಮ ಕೋ ।
ಮಳೆಗಸುವಂದು ಬಪ್ಪತೆಱದಿಂದಮೆ ಬಂದುದು ದಕ್ಷಿಣಾನಿಳಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಲಲನಾಲಾವಣ್ಯವಾರಾಶಿಯೊಳ್ ಗುರುಕುಚಂ ಪೊನ್ನ ಬೀಣ್ಬೆಂದು ತುಂಭ ।
ತ್ರಳಿತಾವ್ಯಂ ಕೂಪಕಂಬಂ ವಿಚಕಿಳಮೆಸಳ್ ಚಂದ್ರಮಂ ಕೂಪಕಂಭ ॥
ಕ್ಕೆಳಸಿರ್ದಂ ಕಂತುಸಾಂಯಾತ್ರಿಕನೆನಿಸೆ ಮನೋವೇಗದಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಶಾ ।
ನಿಳಸಂಪಚ್ಚೋದಿತಂ ಬಂದುದು ಸುಖಭರಿತಂ
ಚೈತ್ರಮಂ ಪೋಲ್ತು ಚೈತ್ರಂ ॥ ೧೩೦ ॥

ಮ ॥ ಹರಿಪುನ್ನಾಗವಿಸುದ್ಧಕೇತನ ಮರುದ್ವ್ಯಾಪ್ತಂಗಳಿಂ ಚಾರು ಚಾ ।
ಮರುಚಿಸ್ಯಂದನದಿಂ ವನೇಚರಪದಾತಿವ್ಯೂಹದಿಂ ಷಡ್ವಿಧಂ ॥
ಪರಿವಾರಂ ತನಗೊಪ್ಪೆ ಚಕ್ರಪದವೀ ಸಂಪೂಜಿತಂ ರಾಜನಂ ।
ತಿರೆ ವಿಭ್ರಾಜಿಸಿ ಬಂದದೇನಿಜಗಿಸಿತ್ತೋ ಚೈತ್ರಮೀಧಾತ್ರಿಯುಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಚ ॥ ಸುರಗಿಮನೋಹರಂ ಸುರಭಿಕಲ್ಪಕುಜಂ ಸಹಕಾರಭೂರುಹಂ ।
ವಿರಹಿಗತಿಪ್ರಭೇದಕಳಕಂಠರವಂ ಪಟಿಬಿಂಬಕುಂಭ ಭಾ ॥
ಸ್ಮರಶತಿಕಾಂತಿ ದಂತಿಯೆನೆ ಬಂಧುರಗಂಧ ಮರುದ್ವಿಳಾಸ ಭಾ ।
ಸುರತರ ನಂದನಪ್ರಭು ಸುರೇಶ್ವರನಂತೆ ವಸಂತವೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೧೩೨ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಲತಿಕಾಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಳಾಸಂ ಮಳಯಪವನವಿನ್ಯಾಸಮುಚ್ಚಪ್ರಹಾಸಂ ।
ಚತುರಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮುತ್ಪಾದಿತ ವಿರಹಿಜನತ್ರಾಸಮರ್ಕಪ್ರತಾಪಾ ॥
ಪ್ರತಿಮವ್ಯಾಸಂ ಶಶಾಂಕದ್ಯುತಿ ವಿಭವವಿಭಾಸಂ ವರಸ್ತ್ರೀವಿಳಾಸಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಗತ್ಯಾನಂದಮಂ ಸಂದಿಸಿತು ಸುರಭಿಮಾಸಂ ಸ್ಮರಶ್ರೀನಿವಾಸಂ ॥ ೧೩೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳಂ ಪ್ರಶಸ್ತಪ್ರಮೋದಮಂ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿ—

ಉ ॥ ಇತ್ತುದಶೇಷರಾಜನಿವಹಂ ತಮಗುಳ್ಳ ಸುವಸ್ತುವಾಹಮಂ ।
ತೆತ್ತಪೆನಾನುಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಮೆ ಬಂದು ವಸಂತರಾಜನೇ ॥
ನಿತ್ತನೊ ಪಲ್ಲವಪ್ರಸವಸತ್ಫಳಮಂ ಕಳಕಂಠಗಾಯಕೋ ।
ದ್ಯತ್ತತಿಯಂ ಜಗತ್ಪ್ರಭುಗೆ ದಕ್ಷಿಣಮಾರುತ ಚಾಮರೌಘಮಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಸಂತರಾಜಂ ತನಗಿತ್ತಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರೀಪತಿ ಕೈಕೊಳುತ್ತಂ

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಅನುಕೂಲಾಗಾಧ ಪದ್ಮಾಕರ ಗುಣವಿಳಸದ್ರಾಜಹಂಸಾಳಿ ವಿಭ್ರಾ ।
ಜಿಸಿಯುಂ ದಾನಾಂಬುವಾಹೋಚಿತ ಗತಿವಿಳಸಚ್ಚಕ್ರಸಂರಾವ ಸಂತೋ ॥
ಭಿಸಿಯುಂ ತನ್ನೊಪ್ಪುವೀವಾಹಿನಿಯುಮೊಲಿಸೆವೃತ್ತಿರ್ಪ ರಕ್ತಾತ್ಮೆಯುಂ ವಾ ।
ಹಿನಿಯುಂ ತಾನೆಯ್ದೆ ವಂದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷ
ಸಸ್ಯಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೧೩೫ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್
ವಸಂತಾಗಮವರ್ಣನಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನಖಿಳ ಕಳಾ ।
ಕೋವಿದನೀಕ್ಷಿಸೆ ನಿರೀಕ್ಷಣಾಕ್ಷೂಣ ಸುಖೋ ॥
ಜ್ಜೀವನ ಜೀವನ ಮನಶೋ ।
ಭಾವಿಳಸಿತ ನದಿಯನೊಸೆದು ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ಅಳಿಪಿಂ ಪೆಂಡಿರ ಪೊಕ್ಕುಳ ।
ಸುೞಿಯೊಳ್ ಸುೞಿದಪ್ಪ ನೃಪನ ಕಣ್ಬೊಣರ್ಗಳನೇ ॥
ನಿೞಿಸಿದವೊ ನದಿಯೊಳೊದವಿದ ।
ಸುೞಿಗಳ ಬೞಿವಿಡಿದು ಸುೞಿದು ಪೊಳೆವೆಳೆಮೀಂಗಳ್ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾಮಹೀಕಾಂತನನುರಕ್ತತೆಯಿಂ ರಕ್ತಾಖ್ಯಾನದೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಭೂಮೀಶನ ಮನಮಱಿದುಮ ।
ಹಾಮಾತ್ಯಂ ನಿಲಿಸಿ ದಂತಿಯಂ ಬಿನ್ನವಿಕುಂ ॥
ಪ್ರೇಮದ ಮಡದಿಯ ನುಡಿಯವೊ ।
ಲೀ ಮಾತಿದು ದಾಂಟಲರಿದು ನದಿ ನೃಪತಿಳಕಾ ॥ ೩ ॥

ಚ ॥ ಅನುಪಮ ಪುಂಡರೀಕಪರಿಶೋಭಿ ವಿನೋದನಿಮಗ್ನ ಕಾಮಿನೀ ।
ಘನಕುಚ ಕುಂಕುಮಾಂಕಮಭಿನಂದಿತ ನಂದನರಾಜಿ ರಾಜಹಂ ॥
ಸನಿವಹ ಸೇವಿತಂ ವಿಧೃತಚಕ್ರಮುದಾರ ಪರೋಪಕಾರಜೀ ।
ವನನಿಧಿ ನಿನ್ನವೋಲಧಿಪ ರಂಜಿಪುದೀನದಿಯಾತ್ತ ಸಮ್ಮದಂ ॥ ೪ ॥

ಉ ॥ ಈವನವೀಥಿಯೊಳ್ ಬಳೆದ ಬಾಳದ ಬೇರ್ಗಳ ಚಂದನಂಗಳಿಂ ।
ದೀವರದೊಕ್ಕ ಪಾದರಿಯ ಜಾದಿಯ ಕೇದಗೆಯಿಂಪುವೆತ್ತ ಕಂ ॥
ಪಾವಗಮಿಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ಪಾಣಿಯವಾಸಮನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಸೌ ।
ಖ್ಯಾವಹಮೆಂದೊಡೀನದಿಯನೀಕ್ಷಿಸೆ ಪಾಂಥನತೃಷ್ಣೆ ಪೋಗದೇ ॥ ೫ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂಬಾದಿದಱಿತ್ತಡಿಯ ಬ ।
ನಂ ಬಯ್ತಲೆದೆಗೆದ ಕೇಶವನಮೆನಿಸೆ ಪರಾ ॥
ಗಂಬೊರೆದ ಸಿಂಧುಸೀಮಂ ।
ತಂಬೊಲಿಳಾಕಾಂತೆಗಧಿಪ ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೬ ॥

ಕಂ ॥ ಭುವನಪತಿ ಬೆಸಸೆ ಸಂಚಳಿ ।
ಸುವರಸಿಯಂ ಮೊಱಲಱಿಯದೊಯ್ವಾಸಹವಾ ॥
ಸಿವೊಲಿದಱ ವಜ್ರವೇದಿಕೆ ।
ನವವೇತ್ರಲತಾವನಂ ಕರಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ ॥ ಪ್ರವಿಪುಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಂದನ ।
ಮವಿಲಂಘ್ಯಂ ಭುವನರಕ್ಷಕಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮಹಾ ॥
ರ್ಣವಮಪ್ಪುದಱಿಂದವನಿಪ ।
ಭವದಾಜ್ಞೆವೊಲಿದಱ ಕನಕವೇದಿಕೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೮ ॥

ಮ ॥ ತನಿವಣ್ಣಾದವು ಮ್ಯೆಂದವಾೞಿ ಸವಿಗಂ ಕಂಪಿಂಗಮಾಯ್ತಿರ್ಕೆ ಪ ।
ಣ್ಣೆನಸುಂ ಬರ್ಕೆ ರಸಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕೆನಿಸಿ ಕೊರ್ವಿತ್ತಾವಗಂ ಕರ್ವು ಸಾ ॥
ಲ್ವನಿತುಂ ಕಾಯ್ತುದು ತೆಂಗು ಪಣ್ಣಡಕೆಯಂ ಪೇೞಿರ್ದುದೀಕೌಂಗು ಪ ॥
ಣ್ಣನೆ ತಿಣ್ಣಂ ತಳೆದತ್ತು ಮಾವೆನೆ ವನಂ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವಾಲಂಬನಂ ॥ ೯ ॥

ಕಂ ॥ ತಿಳಿನೀರಿಂದಂ ತೆಂಗಂ ।
ಬಳೆಯಿಸೆ ನದನದಿಯಿನೊಸರ್ವ ತಿಳಿನೀರಿಂದಂ ॥
ಬಳೆಯಿಸೆ ತೆಂಗೊಪ್ಪಿದವವಿ ।
ರಳವೊಂದಱ ಕಡವನೊಂದು ನೀಗುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೦ ॥

ಕಲ್ತಿಲಿಸೆಲೆವಳ್ಳಿಗಳಿಂ ।
ತಳ್ತೆಳೆಗೌಂಗಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ವಲ್ಲರಿಯಿಂ ॥
ತಳ್ತೆಳೆಮಾವು ಲತಾಂಗಿಯ ।
ತೋಳ್ತಳ್ತಿರ್ದೆಸೆವ ಕಾಂತನಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೧ ॥

ಪೊಂಕಂಪಂ ಪಡೆದತ್ತೆನೆ ।
ಪೊಂಕಂ ಪಂಚೇಷುಗೊದವೆ ಚೈತ್ರದ ಪೆಸರ್ವೆ ॥
ತ್ತಂಕಂ ಬಿರಯಿಗೆ ನೆಗೞ್ದಾ ।
ತಂಕಂ ಬಿಡದಡರೆ ಪೂತ ಸಂಪಗೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೨ ॥

ಝುಂಕಾರದಿಂದೆ ವಿರಹಿಯ ।
ಹಂಕಾರಮನುಗಿಯೆ ಚೈತ್ರಮೋಸೆದಳಿಮಾಳಾ ॥
ಕಿಂಕರರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಣಗಿಲೆ ।
ಯಂ ಕಣಗಿಲೆ ಪೋಲ್ತು ಪೂತು ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೩ ॥

ತಣ್ಗಂಪು ಬೆಳ್ಪು ಚಂದ್ರನ ।
ತಣ್ಗದಿರೆಂತಂತೆ ಬಗೆಯನಿೞ್ಕುಳಿಗೊಳೆ ತಾಂ ॥
ಕಣ್ಗೆಸೆವುದೆಂದು ಪೊಗೞ್ವುದು ।
ನುಣ್ಗೊರಲಳಿ ಬಳಸಿ ಮಿಸುಪ ಸೇವಂತಿಗೆಯಂ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ಕತ್ತುರಿತನುಲೇಪಂ ಕಂ ।
ಪೊತ್ತಿರಿಸಿತು ವೈರಿಗಲರ್ಗಣೆಯಿಲ್ಲೆನುತಂ ॥
ಚಿತ್ರಭವನಿತ್ತ ಜಯಸಂ ।
ಪತ್ತಿಯ ಕಹಳಾರವಂಬೊಲಳಿರವಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೫ ॥

ಮಧುಬಿಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯೊಳಿರೆ ।
ಮಧುಕರರುತಿ ಮಂತ್ರಮೆನಿಪಿನಂ ದ್ವಿಜರಾಜಂ ॥
ಮಧುಮಿತ್ರನ ಮದುವೆಗೆ ಮಿಗೆ ।
ಮಧುಪರ್ಕಮನಲ್ಕಿಱಿಂದೆ ಮಾೞ್ಪಂತೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ರೀಗಂಧವಿನೂತನವರ ।
ಶ್ರೀಗಂಧ ಹಿಮಾಬ್ಜ ಸುರಭಿಸುರಭಿತ ಸಲಿಳಾ ॥
× × × × × × ।
ಭೋಗಕ್ಕಂಗನೆಯರೆಳಸಿದರ್ ನೃಪತಿಳಕಾ ॥ ೧೭ ॥

ಕಾಂತಿಯನಾಂತೆಸೆವ ಲಲಾ ।
ಟಂ ತೊಳಗುವ ಸಸಿವೊಲೊಪ್ಪಿ ಕಾಯ್ವಂತೆ ಲಲಾ ॥
ಟಂ ತಪನಾದಂತಪನಂ ।
ಶ್ರಾಂತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಂಪರಂತವುರದಂಗನೆಯರ್ ॥ ೧೮ ॥

ಇನನಾರಂ ಮನ್ನಿಪನವ ।
ರನೆ ಪೊರ್ದುವುದುಚಿತಮೆಂಬ ತೆಱದಿಂದಂ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ಕಾಯೆ ತಪನನಂಬುಜ ।
ವನಮಂ ಪೊರ್ದಿದುದು ರಾಜಹಂಸಸಮಾಜಂ ॥ ೧೯ ॥

ಕಡುಗಾಯ್ದಂ ರವಿ ಲೇಸಂ ।
ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಕಾಗದೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಲೇಸಿಂ ॥
ಗೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ದುದು ನದಿಯಾ ।
ತಡಿವಿಡಿದೀ ಬನಮುಮಿಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಪುದು ಬೀಡಂ ॥ ೨೦ ॥

ಈ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ದಿಟಂ ನಿ ।
ನ್ನೀವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿವೊಲೆ ಸರ್ವಜನಸೇವ್ಯಮಿದಂ ॥
ಭಾವಿಸಿ ತಡೆಯದೆ ನಡೆವುದು ।
ದೇವರ್ವನಕೇಳಿಗುೞಿವುದಾಳೋಚನಮಂ ॥ ೨೧ ॥

ಎನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ಬೀಡಂ ।
ಜನಪತಿ ಬಿಡಿಸಲ್ಕೆ ಪೇೞ್ದು ತಡೆಯದೆ ನಿಜವಾ ॥
ಹನದಿನಿೞಿದು ಗಜಪತಿಯುಂ ।
ನೆನೆಯಿಸುತೀವನಮನವನಿಪತಿ ಪುಗುತಂದಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚಂ॥ ಕಟಿಯೆ ಬಟಲ್ದ ತೋರಮುಡಿ ಜೋಲ್ದುಡೆ ಘರ್ಮಜಳಂಗಳಿಂದೆ ನಾಂ।
ದಟಿದ ಲಲಾಮಕಂ ನಿಮಿರ್ವ ಸೂರ್ಯಮದೊಪ್ಪಿರೆ ವಾಹನಂಗಳಿಂ॥
ದಿಟಿಯುತಮಿಕ್ಷಿಪರ್ಗೆ ವಿಪರೀತರತಕ್ಕೆಳಸಿರ್ದ ಮಂಚದಿಂ।
ದಿಟಿವ ಬೆಡಂಗು ಸಂಗಳಿಸೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿತ್ತು ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ॥ ೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಲಲನೆಯರ ಲಲಾಟದಿನು।
ಚ್ಚಳಿಸುವ ಬೆಮರಿಂದೆ ನಾಂದು ಪತ್ತಿದ ಮೃದುಕುಂ॥
ತಳಮೆಸೆದವು ಸಾರ್ದ್ರತೆ ಸಂ।
ಚಳರುಮನಳವಡಿಸಿ ಪಿಡಿಗುಮೆಂದಜಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೨೪ ॥

ವೃತ್ತಕುಚೆಯರ್ಗೆ ಬೆಮರಿಂ।
ದೊತ್ತರಿಸಿತ್ತಂಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತುರಿಯೆ ಪದಂ॥
ಬೆತ್ತಂತೆಲರೊಳ್ ನೀರ್ದಳಿ।
ದತ್ತೆನೆ ದೊರೆವೆತ್ತು ಸುರಭಿಪರಿಮಳವಾಗಳ್ ॥ ೨೫ ॥

ಕಳಿಕೆಯನರಲಂ ತಳಿರಂ।
ತಳೆವುತ್ಕಳಿಕೆಯೊಳೆ ಮಱೆದು ಗಮನ ಶ್ರಮಮಂ॥
ಗಳಗಳನೆ ನಡೆದರಬಲೆಯ।
ರೆಳಸಂತೊಲ್ದೆಡೆಗೆ ಪಾದಪಂ ಪುಟ್ಟುಗುಮೇ ॥ ೨೬ ॥

ಪಿಡಿಗಳ್ ಮನೋಭವನ ಕ।
ಯ್ಪಿಡಿಗಳ್ ವನಕೇಳಿಗೆಳಸಿ ಗಜರಾಜನ ಬೆಂ॥
ಬಿಡಿದು ನಡೆತಪ್ಪ ತೆಱದಿಂ।
ನಡೆದರ್ನೃಪನೊಡನೆ ಲಲಿತಗತಿಯರ್ ಸತಿಯರ್ ॥ ೨೭ ॥

ಗುರುಕುಚದ ಪತ್ರಭಂಗಂ।
ಪರೆದುದು ಬೆಮರಿಂದೆ ಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಿಣಿಯರ್॥
ತರುಣಿಯರಾಗದ ಮುನ್ನಂ।
ಪರಿಹರಿಸುವುದೆಂದು ವಿಟರ್ಗೆ ಸೂಚಿಪ ತೆಱದಿಂ ॥ ೨೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಟ್ಟೆವಯಣದಾಯಾಸದಿಂ ಘಾಸಿಯಾಗಿಯುಂ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಪೂಸಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಲೇಸೆನಿಸುವ ಪರಿಮಳಮಂ ಸೂಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪ ವಿಳಾಸಿನೀ ಜನಂಬೆರಸ ರಸಂ ಬೆಮರ್ತ ಮೆಯ್ಗೆ ತಂಗಾಳಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಮೇಳದಿಂದಾ ಲತಾಲಲಿತಾಂಗಿಯರನ ಲರ್ಚಿ ನವಯುವತಿಯೌವನವನವಸಂತನೆಂಬುದನಿಂಬಾಗಱಿಪುತ್ತಂ ಬಂದು ವಿರಹಿಗಳಂ ಪುಗಲ್ಪುಗಲೆಂದು ಜಡಿವ ಪಡಿಯರವಕ್ಕಿಗಿರ್ಕೆಯಾಗಿ ತೋರಣಮಾಗಿ ಬಳೆದ ಬಾಳಸಹ ಕಾರಭೂರುಹಂಗಳ ದಾರವಟ್ಟದಿಂದಳವಟ್ಟ ಚೆಲ್ವಿಂಗಡರ್ಪಾದ ಪಾದರಿಯೊಳ್ ಕೋದು ಬಳೆದ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಬಲ್ಲಾಳ್ದಟ್ಟೆಯಿಂದೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟಿಗಲಂಪಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಸಂಪಗೆಯ ಚಂಪೆಯದಿಂದುಳ್ಳಲರ್ದ ಬಳ್ಳಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಲೀಲೆಯಂತೆಡೆಗೊಂಡು

ಮಡಲ್ತ ಮಾಮರದ ಮಂಡಪಿಗೆಯುಂ ಮನೋರಾಜರಾಜಂಗೆ ವಸಂತರಾಜಂ ವಿರಚಿಸಿದ ವಿಜಯ ಶಿಬಿರದಂತೆ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಪಲ್ಲವಲಕ್ಷ್ಮೀಗಾಗರಮಾದಶೋಕಭೂಜರಾಜಿಯುಂ ರಾಜವಿದ್ಯಾಧರನಳಂಕರಿಸುವುದುಮಲ್ಲಿ—

ಕಂ ॥ ತಳಿರ ನೆಲಗಟ್ಟು ಪೊಸದಳಿ ।
ರ್ಗಳ ಕಂಬಂ ತಳಿರ ಭಿತ್ತಿ ತಳಿರ ಲೋವೆ ಕೆಂ ॥
ದಳಿರ್ಗಳ ಜಂತೆಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ।
ತಳಿರಾವಳಿ ತಳಿರ ಸದನಮೆನೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಅದಱೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ಅಲರೆ ಮನಮವನಿಪಾಳಕ ।
ನಲರ್ಗಳ ತಲೆಗಿಂಬಿನಿಂದಮಲರ ಮಲಂಗಿಂ ॥
ದಲರ ದಳಿಂಬದಿನಿಂಬಾ ।
ದಲರ್ವಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಂ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತವಿಶ್ರಾಂತ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಮಂದಿರ ಮಂದಾನಿಳಾಂದೋಳಿತ ಬಾಳ ಚೂತಲತಿಕಾನರ್ತನಕ್ಕನುಗತಮಾದ ಕೋಕಿಳಕಳನಾದಗೀತನಾದದಿಂ ಮಧುಕರನಿಕರ ಝಂಕಾರ ಝೇಂಕಾರದಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಸಂಗೀತಕಾಶ್ರಯಮೆನಿಪ ಲತಿಕಾಶ್ರಯದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರೆ ಸಮಗ್ರಸೌಭಾಗ್ಯದ ಮದದೊದವಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರ ಗಂಧಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ತಮ್ಮ ತನುಗಂಧಕ್ಕೆಱಗಿ ಮಱಿದುಂಬಿವಿಂಡು ಮಂಡಳಿಸಿ ಮೊರೆಯುತ್ತಂ ಮುದದಿಂ ಡಿಮುಮನನುಕರಿಸೆ ಕಪ್ಪುರದೊಪ್ಪುವ ಜಗಲಿ ಧೂಳಿ ಸೆಜ್ಜರಮೆನಿಸೆ ಮನೋಭವನೆ ಬೆನ್ನ ತಕ್ಕಿನವನಾಗೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮೆ ಮದೋಪಚಾರಮಾಗೆ ಚಾರುಕುಚಕುಂಭಿನಿಭೃತೆಯರ್—

ಕಂ ॥ ಷಣ್ಣವತಿಸಹಸ್ರಂ ಪಸು ।
ರ್ವರ್ಣದಲಸಗತಿಯುರೆಸೆವದಂತದ್ಯುತಿಯಿಂ ॥
ಸುಣ್ಣಿಸುತಂ ತರುಷಂಡದ ।
ತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ ಮದನಮತ್ತಗಜದವೊಲೆಸೆದರ್ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಪೂರ್ದುಮುೞಿದ ವಿಳಾಸವತಿಯರ್—

ಚಂ ॥ ತಿಳಕದೊಳಂಗನಾತಿಳಕೆಯರ್ಲತಿಕಾಭವನಂಗಳೊಳ್ ಲತಾ ।
ಲಲಿತೆಯರುಲ್ಲಸತ್ಕುಸುಮಪಾಟಳದೊಳ್ ನವಪಾಟಳಾಧರಾ ॥
ಕಳಿತೆಯರುದ್ಧಚಂದನದೊಳುಜ್ವಳ ಚಂದನಗಂಧಿಯರ್ ಕರಂ ।
ಕೆಳೆತನಮೊಪ್ಪೆ ನಿಂದು ಗಮನಶ್ರಮಮಂ ಕಳೆದರ್ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಂತೆಯರ್ ತಂತಮ್ಮ ಮನಕ್ಕಿಂಬಾದ ತಣ್ಬುೞಿಲ್ಗಳೊಳಂ ರತಿರಹಸ್ಯಗೃಹಂಗಳೆನಿಪ ಧಾರಾಗೃಹಂಗಳೊಳಮನಂಗಭವನಂಗಳೆನಿಪ ಲತಾಭವನಂಗಳೊಳಂ ಸುಕುಮಾರ ಮುಕುಳ ಪರಿಮಳಮುಗ್ಧ ಮಧುಕರ ಸಂರಾವಕುಳಮೆನಿಪ ವಕುಳ

ದೊಳಂ ಸುರತರಪಾರಾಪತಮಾಳಮೆನಿಪ ತಮಾಳವನದೊಳಂ ಮನಮೆಳಸಿ ನಿಲ್ವುದು ಮಲ್ಲಿ—

ಕಂ ॥ ಕುಸುಮದ ಪರಿಮಳದಿಂದಲ ।
ರ್ವಾಸಲರ್ದಂಬುರುಹ ಬಹಳ ಸೌರಭದಿಂ ನೀ ॥
ರ್ವಾಸು ಪೊರೆದಿರ್ದು ಕಂಪಿನ ।
ರಾಶಿಯೆ ಪರಕಲಿಸಿದಂತೆ ಕರಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರಯ್ಯಮಪ್ಪ ಶಯ್ಯೆಗಳೊಳೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ವಳಿಯನೆ ಮೆಯ್ನವಿರಂ ಕೊನರಿಸುತ್ತಂ ಸೋಂಕುವಿನಿಯನಂತೆ ಸೋಂಕುವ ತೆಂಕಣೆಲರ್ಗೆ ಲಲನೆಯರ್ ಮೆಯ್ಯಂ ಸಾರ್ಚೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ್ ಪದಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲಿದುವಪ್ಪ ಪಲ್ಲವಮಂ ಮೆಲ್ಲನಿಚ್ಚೈಯಱಿದು ಸಾರ್ಚೆ—

ಕಂ ॥ ಬಾಲೆಯರಸುಕೆಯ ತಳಿರ್ಗಳ ।
ಮೇಲಿಡೆ ಕಾಲಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ಮೇಲೆಂತುಂ ॥
ಮೇಲೆನಿಪುದುಚಿತಮಾಯ್ತೆನೆ ।
ಮೇಲೆನಿಸಿದುದೆಸೆವ ಕೆಂಪಿನಿಂ ಮೆಲ್ಪಿಂದಂ ॥ ೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಳಾಸಕ್ಕಾವಾಸಮಾಗಿರ್ದು—

ಕಂ ॥ ಕೇಳಿಯ ತನಿವಣ್ಣಂ ಸ್ಮರ ।
ಕೇಳಿಯನೀವಿಕ್ಷುರಸಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಮೆ ॥
ಲ್ಗಾಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಂ ತಮತಮ ।
ಗಾಳಿಗೆ ಕಪ್ಪುರಮನಿತ್ತರೊಸೆದಂಗನೆಯರ್ ॥ ೩೫ ॥

ಉಳ್ಳಲರ್ದ ಬಳ್ಳಿಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ಯೊಳ್ಳಲರಂ ಮುಡಿದು ಮುದದಿನೆಳೆ ಅಡಕೆಯನಿಂ ॥
ಪುಳ್ಳವನೊಪ್ಪುವ ಕಪ್ಪುರ ।
ವಳ್ಳಿಯ ಬಿಳಿಯೆಲೆಯನೊಲ್ದು ಮೆಲ್ದರ್ ಸತಿಯರ್ ॥ ೩೬ ॥

ರಾಗಾನ್ವಿತೆಯರ್ ಪಾಡಿದ ।
ರಾಗಳ್ ರಮಣರ್ಗೆ ಚುಂಬನಾಲಿಂಗನಸಂ ॥
ಭೋಗಂಗಳಂತಿರೊದವಿಸೆ ।
ರಾಗಮನುದ್ಗ್ರಾಹಮೇಳದಾಭೋಗಂಗಳ್ ॥ ೩೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಾಪಳವಿಳೋಚನೆಯರಭಿರೂಪರೂಪಕಳಾಕಳಾಪಮುದ್ದೀಪನ ಭಾವಮಂ ಪಡೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ತಳಿದು ಮಳಯರುಹಜಳಮಂ ।
ತಳಿರ್ವಾಸಿನೊಳಿರಿಸಿ ಬೀಸಿ ತಳಿರ್ಗಳಿನಿನಿಯ ॥
ರ್ಕಳೆದಧ್ವಶ್ರಮಮನದೇಂ ।
ಬಳಯಿಸಿದರೊ ತರುಣಿಯರ್ಗೆ ಸುರತಶ್ರಮಮಂ ॥ ೩೮ ॥

ಮ ॥ ತಳಿರ್ಗಳ್ತಳ್ಪತಳಂ ಲಸತ್ಕುಸುಮಪುಂಜಂ ಪ್ರಚ್ಛದಂ ಸೌರಭ ।
ಕ್ಕೆಳಸುತ್ತಿರ್ಪಳಿಸಂಕುಳಂ ಶಕುನಿ ನೀರ್ವೇರಿರ್ದ ಚೆಂದೆಂಗು ತ ॥
ಣ್ಗಳಸಂ ತಣ್ಪಿನಗಾಳಿ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೆಂಬಂತೊಪ್ಪೆ ಸಂಭೋಗಲಂ ।
ಪಳರಾದಂಪತಿಗಳ್ ಲತಾಭವನದೊಳ್ ಸಂಭೋಗಮಂ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೪೯ ॥

ಪುಳಕಾನೀಕಲತಾಂತಮುಣ್ಮೆ ತನುವಲ್ಲೀ ಶ್ರೀಯೊಳತ್ಯಂತ ಕೋ ।
ಮಳಕಾಂತಾಧರನೂತ್ನ ಚೂತಕಳಿಕಾಸ್ವಾದಪ್ರಮೋದೋತ್ಥಿತಂ ॥
ಕಳಕಂಠಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಮೆ ಚಂದನ ಸುಗಂಧೋಚ್ಛ್ವಾಸದಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾ ।
ನಿಳನಂತಂತೆಸಗುತ್ತಮೊಪ್ಪೆ ರತಿಯೇಂ ಚೈತ್ರಂಬೊಲಿಂಬಾದುದೋ ॥ ೪೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಪ್ರಿಯರ ಬಯಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ ತರುಚಯದ ಬಯಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಲೆಂದು—

ಕಂ ॥ ನಲ್ಲಳೊಸೆದೊದೆಯೆ ರಾಗಂ ।
ಪಲ್ಲವಿಸುವ ನಲ್ಲನಂತೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿತು ಕಂ ॥
ಕೆಲ್ಲಿ ನವಯುವತಿ ಮೃದುಪದ ।
ಪಲ್ಲವದಿಂದೊದೆಯೆ ಚೆಲ್ವು ಪಲ್ಲವಿಸುವಿನಂ ॥ ೪೧ ॥

ಎತ್ತಾನುಮೊರ್ಮೆ ತಾನೊದೆ ।
ಪೆತ್ತುಂ ಕಂಕೆಲ್ಲಿ ರಾಗಪಲ್ಲವಮಂ ತಾ ॥
ಳ್ದಿತ್ತೆನೆ ಸಲೆ ಸತಿಯರಿನೊದೆ ।
ಪೆತ್ತಿನಿಯರ್ತಳಿವುದೆಂಬುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ ೪೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳುತ್ತುಂಗ ಪೀನಪಯೋಧರೆ ಮನಃಪ್ರಿಯನಂ ಸೋಂಕಿ ಪುಳಕಾಂಕುರಮಂ ಕೊನರಿಸುವುದಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕುರವಕಮನಂಕುರಿತಂ ಮಾಡೆ ಪ್ರೌಢೆಯೊರ್ವಳಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಕುರವಕತರುಗಂಕುರಮಂ ।
ಪರಿರಂಭಾರಂಭದಿಂದಮೊದವಿಸಿ ನಿರುತಂ ॥
ನಿರುಪಮಲಾವಣ್ಯಪಯೋ ।
ಧರತ್ವಮಂ ತಳೆದವಮಳಕುಚಕುಂಭಂಗಳ್ ॥ ೪೩ ॥

ಅವಳೋಕನದಿಂ ತಿಳಕದೊ ।
ಳವಿರಳ ಕಳಿಕೆಗಳನಿತ್ತಳುತ್ಕಳಿಕೆಗಳಂ ॥
ನವಯುವರೊಳ್ ಪಡೆವುದನವ ।
ಯುವದಿಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಲೋಲಲೋಚನೆಯೊರ್ವಳ್ ॥ ೪೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳಾಸವಾಸೇಕದಿಂ ಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸೆ ವಕುಳಮಂ ಮುಕುಳದಿನಳಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಸೂಸುವ ಸುದತಿಯ ಮುಖಕಮ ।
ಳಾಸವದಿಂದಲರ್ದ ವಕುಳಮಳಿಯುಂ ಸ್ಮಿತಪು ॥
ಷ್ಪಾಸವದಿಂ ಸೊರ್ಕಿಸುವ ವಿ ।
ಳಾಸಮುಚಿತಮೆಂದು ಚತುರಭಾಷಿಣಿ ನುಡಿದಳ್ ॥ ೪೫ ॥

ಅಂಗನೆಯರ ಸೊಗಯಿಪ ಕೆ ।
ಯ್ತಂಗಳೊಳೊಂದೊಂದೆ ತರುಚಯಕ್ಕಮಲಂಪಂ ॥
ಸಂಗಳಿಕುಮೆಂದೊಡನಿತ ।
ಕ್ಕಂ ಗುಱಿಯೆನಿಸಿದರ ಸುಖಮನಾನೇವೊಗೞ್ವೆಂ ॥ ೪೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಕಾಂತೆಯರ್ ತರುಸಂದೋಹದ ದೋಹದಮಂ ತೀರ್ಚಿಯಲ್ಲಿಯೊರ್ವಳ್ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಗುಳ ಹಾರಕ್ಕೊಯ್ಯಾರಮಪ್ಪ ಪಚ್ಚೆಸಾರಮಂ ಸಮೆಯಲೆಂದು ಮಿಡಿದೊಡೊಡೆದಪುದೆನಿಪೇಱುಂಜವ್ವನದ ಮಡದಿ ಮಾಮಿಡಿಯಂ ಮಾಮರದ ಮೆಲ್ಗೊಂಬಿಂಗಿಂಬಾಗಿ ನಿಳ್ಕಿ ತಿರಿಯೆ ನುಡಿಜಾಣೆಯೆನಿಪ ಕೆಳದಿಯಾಕೆಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ನಿಡಿದಡರೆ ಮಿಗೆ ಬಳೆದ ಮೊಲೆ ।
ಗೊಡನಂ ಪೊರವಾರುಮೆಲಗೆ ಮಾಮಿಡಿಯಂ ಚೆ ॥
ಲ್ವಡರಿಸಿರೆ ನಿಳ್ಕಿ ನೀಂ ತಿರಿ ।
ವೆಡೆಯೊಳ್ ತೆರವಾದುದಲ್ತೆ ಲಲಿತಲತಾಂಗೀ ॥ ೪೭ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಸಹಜಸೌಂದರ್ಯಸಂಪನ್ನೆ ತನ್ನಂತೆ ಕಂತುವಿಜಯಸಹಕಾರಿಯಾದ ಸಹಕಾರಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಬರಲೊಡನೆ ಮಲ್ಲಿಕಾವ ।
ಲ್ಲರಿ ತಳ್ತಮರ್ದಪ್ಪೆ ಘರ್ಮಜಳಮುಂ ಪುಳಕಾಂ ॥
ಕುರಮುಮೊಗೆದಂತೆ ಸೊನೆಬಿಡು ।
ತಿರೆ ಕಳಿಕೆಗಳೊದವೆ ಬಾಳಚೂತಮಿದೆಸೆಗುಂ ॥ ೪೮ ॥

ಚಂ ॥ ಸೊನೆತನಗಿಂಬುವೆತ್ತ ಮದಧಾರೆ ಕವಲ್ತೆಳೆಗೊಂಬು ಕೊಂಬು ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ತೊನೆದಾಡುತಿರ್ಪ ಸೆಳೆಗೊಂಬು ಕರಂ ತಳಿರಗ್ರಪಲ್ಲವಂ ॥
ಧ್ವನಿ ಮಧುಪಸ್ವನಂ ಕುಸುಮಮಂಜರಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪ ಕುಂಭಮೆಂ ।
ಬಿನಮಿದೆ ಬಂದು ಕೊಂದಪುದು ಕಾಮಿಗಳಂ ಸಹಕಾರ ಕುಂಜರಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಚಂ ॥ ತುರುಗಿದ ಕೆಂದಳಿರ್ತಟದ ಶೋಣಮಣಿಪ್ರಭೆ ಪುಷ್ಪಸಂಚಯ ।
ಕ್ಕೆಱಗಿದ ಚಂಚರೀಕತತಿ ಮೇಘಚಯಂ ಸೊನೆ ನಿರ್ಝರಾಂಬು ಕಾಯ್ ॥
ಮಿರುಗುವ ಪಚ್ಚೆಗಲ್ಲೆನೆ ಮನೋಜಮಹೀಶನ ಕೇಳಿಶೈಳಮಂ ।
ನೆರೆ ನಗುತಿರ್ಪುದೊಪ್ಪಿ ಸಹಕಾರಕುಜಂ ಜನತಾಮನೋಹರಂ ॥ ೫೦ ॥

ಮ ॥ ಕಳಕಂಠಂ ಕಳಿಕಾರಸಕ್ಕಳಿಕುಳಂ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ಕೀರಂ ಫಳಾ ।
ವಳಿಗೆನ್ನಂ ಬಳಸಿರ್ಪುವಾನವನವಕ್ಕಾನಂದದಿಂದೀವೆನೆಂ ॥
ಎಳಮಾವೊಂದೆಳಗೊಂಬಿನೊಳ್ ಕಳಿಕೆಯುಂ ಮತ್ತೊಂದರೊಳ್ ಪೂಗಳಂ ।
ಫಳಮಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ ತಳೆದುದೆಂದಾನಂದದಿಂ
ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೫೧ ॥

ಚಂ ॥ ಚಿಗುರ್ಗಳನೊರ್ಮೆ ಕರ್ಚಿ ತಳಿರ್ದೊಂಗಲನೊರ್ಮೆ ಕರ್ದುಂಕಿ
ಕೋಕಿಳಂ ।
ಮುಗುಳನದೊರ್ಮೆ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ ಪೂಗಳನೊರ್ಮೆದಲೀಂಟಿ ಷಟ್ಪದಂ ॥
ಬಗೆಗೊಳೆ ಬಂದಮಾವುಗಳ ಕಾಯ್ಗಳನೊರ್ಮೆ ತುಡುಂಕಿ ತುಂಡದಿಂ ।
ಸೊಗಯಿಪ ಪಣ್ಣನೊರ್ಮೆ ಸವಿದೇಂ ಸೊಗಮಂ ಶುಕನೊಲ್ದು
ತಾಳ್ದಿತೋ ॥ ೫೨ ॥

ಕಂ ॥ ನನೆವೊಱೆಯಿಂ ಬಳ್ಕಿದ ಮಾ ।
ವಿನ ಕೊಂಬಿನೊಳಳಿಯ ಮಾಲೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಂ ಪೂ ॥
ವಿನ ಬಿಲ್ಲನತನು ಜೇವೊಡೆ ।
ದನುಗೆಯ್ದೇಱಿಸುವ ಚೆಲ್ವನೇಂ ಬೀಱಿದುದೋ ॥ ೫೩ ॥

ಸುಚ್ಛಾಯಮಲರಗೊಂಚಲ ।
ಗುಚ್ಛಂ ಮೇಗಣ್ಗೆ ನೆಗೆಯೆ ಕೊಂಬಿನೊಳಿರ್ದಾ ॥
ಹೃಚ್ಛಯನಂ ಕೂರ್ತಿತ್ತಸಿ ।
ತಚ್ಛತ್ರಮಿದೆನಿಸಿ ಚೂತರಾಜಂಗೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೪ ॥

ಒಂದೊಂದಱಿಂದೆ ಚೆಲ್ವಂ ।
ಸಂದಿಸುವುವು ಸಕಳತರುಗಳುಂ ಕಳಿಕೆ ಚಿಗು ॥
ರ್ಕೆಂದಳಿರಲರ್ ಮಿಡಿ ಕಾಯ್ ಪ ।
ಣ್ಣೆಂದಿವಱಿಂದೆ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತುದೀ ಚೂತಕುಜಂ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭನಂತೆ ಸರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಮನಂಗೀಕರಿಸಿದ ಚೂತಕುಜಾತಮನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗುಣಪ್ರಿಯೆ ಪೊಗೞ್ದಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳಪೂರ್ವವಿಭ್ರಮಸಮನ್ವಿತೆ ಭ್ರಮರಸಮುದಯಮಂ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಹಸಿತದಿಂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು—

ಕಂ ॥ ನನೆಯೊತ್ತೆ ಮಿಸುಪ ಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ನನೆಯೊತ್ತುವುದತನುಪತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸಾ ॥
ಭಿನವನದಿ ಸುರಭಿಗಂಧದಿ ।
ನೆನಸುಂ ತೀವಿದೊಡೆ ತೀವುವುದು ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೫೬ ॥

ಕಂ ॥ ವರನೆನಿಸಿದ ಸಹಕಾರದ ।
ಬರವಂ ಪೇೞ್ವಂತೆ ಕೆಲೆಯೆ ಕೋಗಿಲೆ ಕೇಳ್ದು ॥
ಬ್ಬರಿಸಿದ ಹರ್ಷದೆ ಬಿರಿವಂ ।
ತಿರೆ ಬಿರಿದುವು ಸುರಭಿಮಾಸದೊಳ್ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ್ ॥ ೫೭ ॥

ನನೆಯಿಂದಂ ತುಱುಗಿರೆ ತ ।
ನ್ನನೆಯಿಂದಿಮ್ಮಾವು ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಪ್ಪಿದುದೆಂ ॥
ದನುರಾಗದಿಂದೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ಘನಪುಳಕಮನಾಂತುದೆನಿಸಿ ಮುಗುಳ್ಗಳಿನೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೮ ॥

ಅಲರಲರ್ದಪ್ಪದೆ ಪದಪಿಂ ।
ನೆಲಸಿರೆ ಮಱಿದುಂಬಿ ತುಂಬಿಗಱಿಗಟ್ಟಿದ ಕೂ ॥
ರಲರ್ಗಣೆಯ ದೊಣೆಯಿದೆನೆ ವಿಚ ।
ಕಿಲ ವಿಕಸಿತಲತೆಯದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ ೫೯ ॥

ತನಿಗಂಪನುಗುೞ್ವ ಪಗಲೊಳ ।
ಮನುನಯದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ತಾರಗೆಯೋ ವಾ ॥
ಸನೆವೆತ್ತ ಮುತ್ತೊ ಪೇೞೆನೆ ।
ನನೆಗಳ್ ಮಿಗೆ ತುಱುಗಿದವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯೊಳ್ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದೊರ್ವಳ್ ಮಲ್ಲಿಕಾಕುಸುಮಕೋಮಳೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯುತ್ತಮಿರೆ, ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಚಂಪಕಚಾರುವರ್ಣಸೌರಭಾಕರ್ಣೆ ಚಂಪಕ ಪಾದಪಮಂ ಪೊರ್ದಿ—

ಚಂ ॥ ಇದು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೋಲಗದ ಶಾಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಕಳ್ಪವೃಕ್ಷಮ ।
ಲ್ಲಿದು ಮದನಂಗೆ ಚೈತ್ರನೊಸೆದೆತ್ತುವ ಮಂಗಳದೀಪಜಾಳಮ ॥
ಲ್ತಿದು ರತಿದೇವಿಗೆಂದು ಮಧುಮಾಡಿದ ರನ್ನದ ಚೆನ್ನಮಾಡಮ ।
ಲ್ತಿದು ನವರಾಗಮಂ ಕಱೆವ ಮೇಘಮದಲ್ತಿದು ಪೂತ ಚಂಪಕಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಡೆ ಮಧುವನೆ ಕುಡಿವಾಱಡಿ ।
ಯೊಡನಿರ್ಪತಿ ಮಳಿನವರ್ಣಮೆಂದಳಿಸಂಗ ॥
ಕ್ಕೆಡೆಗುಡದು ಸುವರ್ಣತೆಯಂ ।
ಪಡೆದುದಱಿಂದುಂತೆ ಚಂಪಕಕ್ಕೆಱಗದುದೇ ॥ ೬೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತುಂಬಿಗಳೊಳ್ ಸಂಪಗೆಪಗೆಗೊಂಡುದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತಮನುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಮತ್ತೋರ್ವಳತಿ ಚದುರ ದೂತಿಕಾಪ್ರೇಷಣ ಪ್ರವೀಣೆ ವಸಂತದೂತಿಯೆನಿಸಿದ ವಾಸಂತೀಕಾಂತೆಯಂತಿಕಕ್ಕೆ ವಂದು—

ಉ ॥ ತಾನಿದು ಮುನ್ನಮುಲ್ಲಸಿತ ಪಲ್ಲವದಿಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟು ಭೂ ।
ಷಾನಿಚಯಂಗಳಂತಲರನೀಮಧು ಬಂದಪನೆಂದು ಮಂದಮಂ ॥
ದಾನಿಳಮೆಯ್ದೆ ವಂದುದೆನೆ ನೀಮುಮಳಂಕೃತೆಯರ್ಕಳಾಗಿಮೆಂ ।
ದೀನವವಲ್ಲಕೀವನಿತೆಯರ್ಗುಸಿರ್ವಂತಳಿರಾವಮೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೬೩ ॥

ಉ ॥ ಇಂತು ವಸಂತದೂತಿವೆಸರೀ ಲತೆಗಾದುದದೊಂದೆ ಕಾಮಸೀ ।
ಮಂತಿನಿ ಗೌಳಿಗಾಳಿಯಗುಣಕ್ಕೆಡೆ ತುಂಬಿಯು ಪಾಡುತಿರ್ಪ ನಿ ॥
ಶ್ಚಿಂತಗೃಹಂ ಲತಾವಳಿಗಳಳಂಕರಿಸಲ್ಕಳಿಯುಂ ಸುಗಂಧಮಿ ।
ತ್ತಂತಿರೆ ಪೋಷಿಸಲ್ಕಲಿಪನಾಯಕಿ ಕಾಮನಿಕಾಮಸಂಪದಂ ॥ ೬೪ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾಂತಾತಿಚತುರಮೆನಿಪ ವ ।
ಸಂತಂ ಬರೆ ಹರ್ಷಪುಳಕಮೆನಿಪಲರಂ ವಾ ॥
ಸಂತಿ ತಳೆದಿರ್ದುದುಂತುಂ ।
ಕಾಂತರ ಬರವಾರ್ಗೆ ಹರ್ಷಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸದೋ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯನಾವಾಸಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಲತಾಂಗಿ ಯಿಕ್ಕಿ ಜಲಕ್ಕನಱಿಪಿದಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಬಂದುಗೆಯಂದಮಂ ತಳೆದ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯ ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿ ಬಂದುಗೆಯ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಂದು—

ಕಂ ॥ ರಾಗಂ ರತಿಸತಿಯಧರದ ।
ರಾಗಮನನುಕರಿಸಿ ಕಂತುಕಾಂತಂಗೆ ಮನೋ ॥
ರಾಗಮನೊದವಿಸೆ ನನೆಯಿಂ ।
ಬಾಗಿರ್ದುದು ಚಂಚರೀಕವೃತಬಂಧೂಕಂ ॥ ೬೬ ॥

ಪೋಗದೆ ಬಿರಯಿಗಳೆರ್ದೆಯುಂ ।
ಪೂಗಣೆಯವನೆಚ್ಚೊಡುರ್ಚಿ ನೆತ್ತಪೊರ್ರೆದಿಂ ॥
ತೀಗಳೆ ಬಂದಂತಿರೆ ಕೆಂ ।
ಪಾಗಿರ್ದುದು ಗಂಧಬಂಧುರಂ ಬಂಧೂಕಂ ॥ ೬೭ ॥

ಬಂದುಗೆಯ ಕುಸುಮ ರಸಮಂ ।
ಬಂದುರೆ ಮಿಗೆ ಪೀರ್ವ ಷಟ್ಪದಂ ನೆನೆಯಿಸಿತೆ ॥
ಯ್ತಂದು ನಯದಿಂದೆ ಪತಿಸಾ ।
ರ್ತಂದರುಣಾಧರಮನೀಂಟುವುದನಂಗನೆಯಾ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲಭನ ಚುಂಬನದಿಂಬನಿಂಬಾಗಿ ನುಡಿಯದಂತು ನುಡಿದಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳಭಿಜಾತಕೇತಕೀದಳಧವಳಾಪಾಂಗೆ ಕೇತಕೀದಳಂಗಳನಪಾಂಗದ ನೀಳ್ಪಿ ನೊಳ್ಪಡಿಯಿಡುವಂತಡರಿದೊಡೆ—

ಕಂ ॥ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳನಂಗಭವಂ ।
ನೀಳ್ದಿರೆ ಪೊರೆಯೆತ್ತಿ ರತಿಯ ಮುಖಗಂಧಮನಂ ॥
ತಾಳ್ದಿರೆ ತೊಯ್ದುವೊಲೊಳ್ಪಂ ।
ತಾಳ್ದಿದುವೆನೆ ಸುರಭಿ ಕೇತಕೀಕುಸುಮಂಗಳ್ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದದಱಿ ಮೆಯ್ಸಿರಿಗನುಸಾರಿಯಾಗಿರಿಸಿ ನಿರವಿಸಿದಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳು ದ್ದಾಮಮಾಳತೀಧಾಮಕೋಮಳೆ ವಿರಹಾಕುಳೆಯುಲರ್ದಲತೆಗಳಂ ಪೊರ್ದಲಣ್ಮದೆ ತನ್ನಂತೆ ಬಂಬಣಂ ಬಾಡಿರ್ದ ಜಾದಿಯಂ ನೋಡಿಯದಱ ನೆವದಿಂ ವಸಂತಮನಿಂ ತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ನೀತಿಯನೊಕ್ಕು ವಿಜಾತಿಯು ।
ಮಾತನೆ ಮನ್ನಿಪ ವಸಂತನೃಪನಿಂ ಕಿಡುಗುಂ ॥
ಜಾತಿಯಸಿರಿಯುೞಿದಿದ್ದು ಕು ।
ಜಾತಕುಲದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳೆವುದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತೆಱವಱಿದು ವಸಂತನಂ ತೆಗಳ್ದು ಮಗುೞ್ದುಳ್ಕಿಯದಂ ಮಱೆಯಿಸ ಲೆಂದಿಂತೆಂದಳ್—

ಉ ॥ ಪಾದರಿ ಪಂಕಜಂ ಸುರಯಿ ಸಂಪಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಕೈರವಂ ।
ಕೇದಗೆಯಾದಿಯಾದ ಕುಸುಮಾವಳಿ ನೀನಲರ್ದಿರ್ದೊಡೆಮ್ಮನಾ ॥
ರಾದರಿಪನ್ನರೀಸಮಯಮಂ ಕುಡು ನೀನೆಮಗೆಂದೊಡೆಂದುದಂ ।
ಜಾದಿ ವಸಂತದೊಳ್ ಸಲಿಸಿ ಮಾಣ್ದುದು ತನ್ನ ವಿಕಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ॥ ೭೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳತ್ಯಭಿನವ ಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸೆ—

ಕಂ ॥ ಪರಿಮಳದಿಂದಮೆ ದಳಮಂ ।
ವಿರಚಿಸಿದಂ ಸುರಯಿಗಬ್ಜಭವನಲ್ಲದೊಡೋ ॥
ಸರಿಸದ ಕಂಪಿನ ಪೊಂಪುಳಿ ।
ಮರುಳ್ಚಿ ಮಧುಕರಮನೆಂತು ಸೆಱೆವಿಡಿದಪುದೋ ॥ ೭೨ ॥

ಕುಸುಮಾಪಚಯಕ್ಕೆಳಸಿದ ।
ಬಿಸಜಾನನೆಯೆಸೆದಳಂಗಜಂಗಲರಂಬಂ ॥
ಪೊಸನನೆಯನಾಯ್ದು ರತಿರಚಿ ।
ಯಿಸುತಿರ್ದಪಳೆಂಬ ಶಂಕೆಯಂ ಕೊನರಿಸುತಂ ॥ ೭೩ ॥

ಬಂದುಗೆಯ ನನೆಗಳೊಳ್ತರ ।
ದಿಂದಂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆಗಳಂ ಕೊಯ್ದೊರ್ವಳ್ ॥
ಬಂದಂಬಡದಿರೆ ಚಳಕಿಗೆ ।
ಯಂ ದರಹಸಿತಾಸ್ಯೆ ಮಾಡಿ ತೊಟ್ಟಳ್ ಮುದದಿಂ ॥ ೭೪ ॥

ಎಳವೆಱೆಯುವೊಲಿರೆ ಕೇದಗೆ ।
ಗಳ ಗಱೆಯಿಂ ಸಮೆದ ಚಿನ್ನಪೂಗಳ್ ತಾರಾ ॥
ವಳಿವೊಲಿರೆ ತುಱುಬು ಮಿಱುಗಿದ ।
ಳೆಳವೆಂಡಿರ್ ಮುಗಿಲನಿೞಿಸಿ ಸೊಗಯಿಸೆ ಮುಡಿಗಳ್ ॥ ೭೫ ॥

ಚಂ॥ ಸುರಯಿಯ ಚಿನ್ನಪೂವು ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಕನ್ನವುರಂ ಪೊದಟ್ಟ ಕೇ।
ಸರದಲರ್ವೊಟ್ಟು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಬಜಲ್ಮುಡಿ ಬಣ್ಣದ ಬಣ್ಣದ್ಕೈಸರಂ॥
ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಸಂಪಗೆಯ ಕಂಕಣಮಂಬುಜನಾಳದುಂಗುರಂ।
ತರುಣಿಯರ್ಗಚ್ಚ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಲ್ಗಳ ಹಾರಮಗೊಪ್ಪಿತಾಗಳುಂ ॥ ೭೬ ॥

ಕಂ॥ ಕರಕಂಜಂ ಶಿಶಿರದವೋಲ್।
ವಿರಚಿಸೆ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯಮನುಗುರ್ವೆಳಗುಂ ಪೆಂ॥
ಡಿರ ಕಣ್ಬೆಳಗುಂ ಚೈತ್ರದ।
ದೊರೆಯೆನೆ ಕುಸುಮೋಪಚಯಮನಿತ್ತವು ಲತೆಯೊಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ಕಡುಗೆಂಪಿಂದಧರಂ ಪ।
ಣ್ಣಡಕೆವೊಲಿರೆ ಕೊರಳರೇಖೆಯಿಂ ಪೂಂಬಳೆಯಂ॥
ನಿಡಿದಿರವಿಂ ಕೋಮಳಿಕೆಯ।
[ನಡರ್ದಿರೆ] ಸಸಿಯಂತಿರಸಿಯಳೆಸೆದಳ್ ನಿಸದಂ ॥ ೭೮ ॥

ಯುವತಿಯರ್ಗೆ ಚೂತಪಲ್ಲವ।
ದವತಂಸಂ ಕಿವಿಗೆ ಸಾರ್ದು ನಲ್ಲರನಗಲ್ದಿ॥
ರ್ದವರಂ ಸ್ಮರನೆಚ್ಚಪನೆಂ।
ದವು ಮಧುಕರ ಮಧುರರವದಿನುಸಿರ್ವಂತೆಸೆಗುಂ ॥ ೭೯ ॥

ಮಳಯಜದಣ್ಪಿಂದಂ ಕೋ।
ಮಳೆಯರ ಕುಚಮಂಡಳಂಗಳಂಗಜರಾಜಂ॥
ಗಳವಡೆ ಪಿಡಿದಿರ್ದಮಳ್ಗೊಡೆ।
ಗಳಿವೆನೆ ತೊಳಗಿದವು ಸುರಭಿಮಾಸೋದಯದೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ವನಿತೆ ಮಕರಂದಮಂ ಕೊಸ।
ಗಿನ ಕುಸುಮದೊಳಿರಿಸೆ ಕರ್ಣಿಕಾರಕ್ಕೊಲವಿಂ॥
ವನದೇವತೆ ತನಿಗಂಪಂ।
ಜನಿಯಿಸಲೆಂದಿರಿಸಿದಂದಮಂ ನೆನೆಯಿಸುಗುಂ ॥ ೮೧ ॥

ಒಗೆದ ಕುಚದಲ್ಲಿ ಪೊಸಮ।
ಲ್ಲಿಗೆಗಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರಮಂ ರಮಣಿ ಸಮಂ॥
ಬಗೆದಿಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕು ಚೆಲ್ವಿಂ।
ನಗುವಂತವನಲರ್ದುವಾಗ ವಿಚಕಿಳ ಮುಕುಳಂ ॥ ೮೨ ॥

ಬೀಸುವ ತೆಂಬೆಲರಲರ್ಗಂ।
ಬೀಸುವ ತೆಪ್ಪಮನೆ ಪೋಲೆ ಕಂಪಂ ತನ್ನಿಂ॥
ದೀಸುವಲರ್ದಲರ ಕಂಪಿನೊ।
ಳೀಸುವವೊಲ್ ಮೆಲ್ಲನಂದು ಬಂದುದು ಬನದೊಳ್ ॥ ೮೩ ॥

ಕಂ ॥ ಅಲರ್ವಚ್ಚಮನಚ್ಚರಿಯೆನೆ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರಿಟ್ಟು ನೆಟ್ಟನೆ ತಮಗ ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿದ ಚೆಲ್ವಿಂದೆ ಲತಾ ।
ಲಲಿತಾಂಗಿಯರೆಂಬ ಪೆಸರಿನಸದಳಮೆಸೆದರ್ ॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೆವಂದಳಂಕಾರಕ್ಕಾಧಾರಮಾದ ಸಾರಭೂರುಹಂಗಳಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಟಿಸಿಯಿಚ್ಚೆಗೆವಂದಲರ್ವಚ್ಚಮನಚ್ಚರಿಪುಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಚಿತ್ತಜನ ಚಿತ್ತಮನಲರ್ಚುತ್ತಂ—

ಚಂ॥ ಇದು ಕಳಕಂಠನಾದಮಿದು ಕಾಮಿನಿಯರ್ಕಳ ಗೇಯನಾದಮಿಂ ।
ತಿದು ಕಳಹಂಸಯಾನಮಿದು ಮಾನಿನಿಯರ್ಕಳ ಮಂದಯಾನಮಿಂ ॥
ತಿದು ನವಪದ್ಮಗಂಧಮಿದು ಸೌಂದರಿಯರ್ಕಳ ವಕ್ತ್ರಗಂಧಮೆಂ ।
ಬುದನಱಿವನ್ನರಿಲ್ಲೆನಿಸಿದರ್ ವನಕೇಳಿಯೊಳಾ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥ ೮೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವನಕೇಳೀಪರಿಶ್ರಮಸಮನ್ವಿತೆಯರ್ ಜಳಕೇಳೀಲೀಲೆಯಂ ಬಯಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಮ ॥ ಕಳಕಂಠಧ್ವನಿ ಪಂಚಮಸ್ವರಮುದಂ ವೀಣಾಪ್ರವೀಣಾಂಗನಾ ।
ವಳಿಯಿಗಳ್ ಶ್ರುತಿನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆಳಸಿ ಮೆಲ್ಪಿಂ ಬಾಜಿಸುತ್ತುಂ ಮನಂ ॥
ಗೊಳೆ ಪಾಡುತ್ತಿರೆ ತಂತ್ರಗಾತ್ರಮೆರಡುಂ ಸಮ್ಮೇಳನಂಬೆತ್ತುವೀ ।
ಗಳೆನುತ್ತಂ ಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಟಿಸಿದಂ ನಾನಾಕಳಾಕೋವಿದಂ ॥ ೮೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಚಂ॥ ಅನುಪಮ ಪದ್ಮವಕ್ತ್ರೆಯ ನವೋತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯ ಪುಷ್ಪಮಂಜರೀ ।
ಸ್ತನಿಯ ಲತಾಂಗಿಯಪ್ಪ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವನಿ ॥
ನ್ನನುಭವ ಸೌಖ್ಯದಿಂದೆ ಸಫಳಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯವೇಟ್ಕುಮೆಂಬ ತ ।
ದ್ವನಿತೆಯ ದೂತನಂದದೊಳೆ ಬಂದುದು ನಂದನಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಮಂದಮೆನಿಪ ರಾಗಮನೀವ ಪರಾಗಮಂ ಸ್ತುತ್ಯಮೆನಿಪ ಶೈತ್ಯಮನಲಭ್ಯಮೆನಿಪ ಸೌರಭ್ಯಮನೋಲಗಿಸಿ ತನ್ನ ಗುಣಕ್ಕನುಚರಂಗಳೆನಿಸಿದ ಚಂಚರೀಕಂಗಳಿಂಚರಂಗಳಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಮಂದಾನಿಳನ ಮಾತಂ ಮನ್ನಿಸಿ—

ಚಂ॥ ಬಿಡದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳೊಪ್ಪೆ ಮಱಿದುಂಬಿಯನಂತಲರ್ಗೊಂಬು ಚಿತ್ತಮಂ ।
ಪಿಡಿಯೆ ಪೊದಟ್ಟಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ ಬಲಗಯ್ಯೊಳುದಾತ್ತಚೈತ್ರನಂ ॥
ತೊಡವರುತೊಪ್ಪೆ ನರ್ಮಸಚಿವಂ ರತಿಯಂ ಸತಿ ಪೋಲೆ ಮೂರ್ತಿಯಂ ।
ಪಡೆದ ಮನೋಜನಂತೆ ನಡೆತಂದನಿಳೇಶ್ವರನಾ ವನಾಂತದೊಳ್ ॥ ೮೮ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಶೇಷಭಾಷಾವಿದುರ ವಿದೂಷಕನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ॥ ಜಡಮೆನಿಸಿರ್ದ ಮೇಘುಸಮಯಂ ನಿಜಜೀವನಮಂ ಲತಾಂಗಿಗಿ ।
ತ್ತೊಡಮಲರ್ದೊಪ್ಪದೂರ್ಜಿತ ಕಳಾಧರಮೂರ್ತಿ ವಸಂತಮಿಯಂದಿ ॥
ರ್ದೊಡಮಲರ್ದೊಪ್ಪುತಿರ್ದವು ಲತಾಂಗಿಯರೀವನನೊಲ್ಲದಿಚ್ಛೆಯೊಳ್ ।
ನಡೆವನನೊಲ್ದು ಮನ್ನಿಸುವರೆಂಬುದನಿಂಬಿನೆ ಸೂಚಿಪಂದದಿಂ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಸಂತವರ್ಣನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವಮಂ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಇಂದೋಳಗೀತದಾಗರ ।
ಮಿಂದುವಿನ ವಿಳಾಸಮಖಿಳಲತೆಗಳ ಕಾಂತಂ ॥
ಸುಂದರಿಯರ ಸುರತಸುಖಂ ।
ಬಂದುದು ಮಧುಮಾಸಮತನುವಿಭವಾವಾಸಂ ॥ ೯೦ ॥

ಎಳಮಾವುಗಳೊಡನಿಳೆಗಂ ।
ಪುಳಕಾಂಕುರಮೊದವೆ ಮಳಯರುಹ ಪರಿಮಳಮಂ ॥
ತಳೆದು ಮಳಯಾನಿಳಂ ಬಂ ।
ದೆಳಸುತ್ತಿರೆ ಸುರಭಿಮಾಸಮಾದುದು ಚೈತ್ರಂ ॥ ೯೧ ॥

ಚಂ ॥ ಸ್ಮರಶಶಿಯಿಂದಮೊಂದಿ ಶಶಿರಶ್ಮಿ ಶರದ್ಗುಣಮಂ ನಿದಾಘಮಂ ।
ತರೆ ತಮಗಂಬುಸೇಚನದೆ ವೃಷ್ಟಿಯನಂಬುಜಪತ್ರವೀಜನೋ ॥
ತ್ಕರದೊಳೆ ಮಾಗಿಯಂ ಬರಿಸುತಂ ರಿತು ಸಂಕರಮಾಗೆ ಮಾಡಿದರ್ ।
ವಿರಹಿಗಳಿಂತಿದಚ್ಚರಿ ವಸಂತದೊಳಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ॥ ೯೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಸಂತವಿಭವಮಂ ವ್ಯಾವರ್ಣಿಸಿಯದರ್ಕೆ ಮಂಡನಮಾಗಿ ಬಂದ ಮಾಕಂದಮನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಕಳಕಂಠಾಖ್ಯಾನಮಂ ಕೋಕಿಳಕೇಕಳಿಕೆಯಿಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ವಸಂತ ।
ಕ್ಕೆಳತಾಂತಶ್ರೇಣಿಯಿಂದಂ ಸುರಭಿಸಮಯಮುದ್ಯನ್ಮಧುವ್ರಾತದಿಂದಂ ॥
ವಿಳಸಚ್ಛ್ರೀಮಾಧವಂ ಪಲ್ಲವಕುಸುಮಫಳಾನೇಕವರ್ಣಂಗಳಿಂ ಕೈ ।
ಕೊಳಿಸುತ್ತಂ ಚೈತ್ರಮೆಂಬೀ ಪೆಸರಿನಸದಳಂ ಕಣ್ಗೆವಂದತ್ತು ಚೂತಂ ॥ ೯೩ ॥

ಮ ॥ ತಳಿರಿಂ ಮಂಗಳಗೇಹಮಚ್ಚ ನನೆಯಿಂ ಭೂಷಾಗೃಹಂ ಪುಷ್ಪಸಂ ।
ಕುಳದಿಂ ಕಾಮನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆ ಮಿಡಿಯಿಂ ಭಂಡಾರಮಿರ್ಪಾಲಯಂ ॥
ಫಳದಿಂ ಸಿದ್ಧರಸಪ್ರಪೂರ್ಣಕಳಶಸ್ಥಾನಂ ರುವತ್ಕೋಕಿಳಾ ।
ವಳಿಯಿಂದೋಲಗಶಾಲೆಯೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಚೂತದ್ರುಮಂ ॥ ೯೪ ॥

ಉ ॥ ಕಾಮನ ವೀರಮಂಕುರಿಸಿತಂಕುರಿಸುತ್ತಿರೆ ಭೂಮನೋಜ ತೇ ।
ಜೋಮಯಮಾಯ್ತು ಕೆಂದಳಿರ್ಗಳಿಂ ತುಱುಗುತ್ತಿರೆ ಚಿತ್ತಜನ್ಮನು ॥
ದ್ದಾಮಯಶಂ ವಿಶೇಷತರಮಾದುದು ಪುಷ್ಪಿತಮಾಗೆ ಕಂತುನಿಸ್ಸೀ ।
ಮಮನೋರಥಂ ಸಫಳಮಾಯ್ತು ಫಳಾನ್ವಿತಮಾಗೆ ಮಾಮರಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರುತಿಸುಭಗರವದ್ವಿಜಸಂ ।
ತತಿಯಿಂದಂ ಸಾಮರುಚಿರ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ॥
ನ್ವಿತಮೆನಿಸಿ ರಂಜಿಕುಂ ರತಿ ।
ಪತಿಸರ್ವಸ್ವದಂದದಿಂದಂ ಮಾಕಂದಂ — ॥ ೯೬ ॥

ಕಂ ॥ ಎಳಗಿಳಿಯ ತುಂಡಮುಂ ಕೆಂ ।
ದಳಿಕೆಯಿದೆಂದೆಳಸಿ ಕೋಕಿಳಂ ಕರ್ದುಕಿತ್ತಂ ॥
ತೆಳೆಯೊಳಱಿವಕ್ಕುಮೇ ಸಂ ।
ಚಳಿಸುವ ಪರಪುಷ್ಪಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಕದೊಳ್ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚೂತ ಕುಜಾತಮುಂ ಸಮುವೆನಿಪ್ಪ ಮಾತುಗಳಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ಚೂತ ವಲ್ಲಭನ ಮನೋವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿಕಾವಲ್ಲರಿಯ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ—

ಚಂ ॥ ಕುಸುಮಶರಾಸ್ತ್ರಮುಂ ಸಸಿಯ ಸಾಣೆಯೊಳೀ ಮಧುವೆಂಬ ಕಮ್ಮರಂ ।
ಮಸೆಯಲೆ ವೇಡಿ ತೀಡಿದನೊ ಮುನ್ನೆ ಪಸುರ್ಪಿನೊಳೆಂಬವೊಲ್ ಪಸು ॥
ರ್ಪೆಸೆದುದು ಮುಂ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಮಸೆದಂತಿರೆ ಬೆಳ್ಪುಮನಿತ್ತು ಕಂಪನೆ ।
ಣ್ದೆಸೆಗಮಲಂಪಿನಿಂ ಪರೆಯೆ ಚೆಲ್ವುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೊಳ್ ಮಹೀಪತೀ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚುೞಿದು ಬಿಚ್ಚುೞಿಸಿದ ಚತುರವಚನವಿಚಕ್ಷಣಂಗಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟೆಲ್ಲಾಮೆಯ್ಯಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮಾಕಂದಕ್ಕೆ—

ಚಂ ॥ ಇದು ತಳಿರೊಂದು ಚೆಲ್ವಿಗಿದುನಿನ್ನಯೆ ಬಲ್ಲನೆಯೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂ ।
ತಿದು ಕುಸುಮಂಗಳೊಂದೆಸಕಕಿಂತಿದು ಕಾಯ್ಗಳದೊಂದು ಕಾಂತಿಗಿಂ ॥
ತಿದು ಪೊಸಪಣ್ಗಳೊಂದುರಸಪುಷ್ಟಿಗೆನುತ್ತಮೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಂ ।
ಮದದೊದವಿಂದೆ ಚೂತತರುಗಿತ್ತನಶೇಷವಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ॥ ೯೯ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾದರಿ ವಸಂತನೊಸೆದಿ ।
ರ್ಪಾದರಿಸುವ ರಮಣಿಯಲ್ಲದಂದೇಕೆಯೊ ಮೇ ॥
ಲಾದಲತೆಗಿನಿತು ಸಿರಿಯಿ ।
ಲ್ಲಾದಮೆನುತ್ತದನೆ ನೋಡಿದಂ ನೃಪತಿಳಕಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಚಂ ॥ ಸ್ಮರರಿಪುದರ್ಪಕಂಗಿದುವೆ ಕೇದಗೆ ಕೈಪಿಡಿಯೆಂಬ ಕೋಪದಿಂ ।
ಪರಿಹರಿಸಿರ್ಪನುಂತಿದಱೆಸಳ್ಗಳ ಚೆಲ್ವಿದಱೊಂದು ಗಂಧಬಂ ॥
ಧುರತೆಯೊಳಾವ ಪೂವುಗಳೊಳುಂಟಿದನೇೞಿಸುವಲ್ಲಿಗೆಂದು ನಿಂ ।
ದರಸನದಂ ಮುದಂಬೆರಸು ಬಣ್ಣಿಸಿದಂ ಕವಿರಾಜಶೇಖರಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಪರಿಮಳಕೆ ಮಧುವ್ರತಮೆ ಪಾಯ್ದೊಡೆ ಕಾಯ್ದನನಂಗನೆಂದದಂ ।
ಪೊರೆಯಲೆವೇಡಿ ಮಾಡಿದನೆಸಳ್ಪುದಿದಿರ್ಪವೊಲೆಯ್ದೆ ಕಂಟಕಂ ॥
ಬೆರಸು ಬಸಂತನೆಂಬ ತೆಱದಿಂದೆಸೆದಿರ್ದಪುದೆಂದು ನಿಂದು ಭೂ ।
ವರವಿಭು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚುೞಿಸಿದಂ ಸ್ಮಿತಕೇತಕಿಯುಂ ಕೃತೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ವೀಕೃತರಾಗಂ ರಾಗಮು ।
ನಾಕಂದರ್ಪಂಗೆ ಪಡೆಗದುಚಿತಂ ವಿದಿತಾ ॥
ಶೋಕಮೆನಿಸಿರ್ದು ವಿರಹಿಗೆ ।
ಶೋಕಮನೊದವಿಪುದಿದನುಚಿತಂ ಪಲ್ಲವಿತಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಕಂ ॥ ತಳಿರ್ದೋಂಗಲನುಟ್ಟಲರ್ದಲ ।
ಗರ್ಳಗುಂಜೆಯ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿರ್ದಶೋಕಲತೆ ರುವ ।
ದಳಿಮಿಳಿತಂ ಪಾಡುತಿರ್ಪ ಬೇಡಿತಿಯೆನಿಕುಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಪಂಬಲಿಸಿ ಪಾಯ್ದು ಮಧುಪ ಕ ।
ದಂಬಂ ನವಕರ್ಣಿಕಾರಕುಸುಮದೊಳೆಸಸುಂ ॥
ಚೆಂಬೊನ್ನ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ ರತಿ ।
ತುಂಬಿದ ಕತ್ತುರಿಯ ತೆಱನನುರು ಸೆಱೆವಿಡಿಗುಂ ॥ ೧೦೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದದಱ ಮೆಯ್ಸಿರಿಯಱಿದು ಪೊಗಟ್ಟಿ ಜಗತೀವಲ್ಲಭಂಗಾ ಸಮಯ ದೊಳ್ ಸಮಯುಂಬಡೆದು ಮೆಚ್ಚುಗುಡುವಂತೆ—

ಮ ॥ ಬರೆ ಭೂಪಂ ವನದೇವಿಯರ್ ಪದೆಪಿನಿಂದೆಲ್ಲರ್ಗಮಭ್ಯಾಗತಾ ।
ಗುರುವೆಂದರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತನರ್ಘ್ಯ ಮಣಿಯಂ ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ॥
ನಿರವದ್ಯಾಮೃತಹೃದ್ಯಪಕ್ವ ಫಳಮಂ ದಿವ್ಯಾನುಲೇಪಂಗಳಂ ।
ಧರಣೀಶಂಗೆ ಮನಃಪ್ರಮೋದದೊದವಿಂದಿತ್ತರ್
ಗುಣೋದ್ಯುಕ್ತೆಯರ್ ॥ ೧೦೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವನದೇವತೆಯರ್ ಸಂಭಾವಿಸಿದಭ್ಯಾಗತಿಯುಮಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ ಲಗಿಸಿದ ಸರಸಕಿಸಲಯ ಕುಸುಮ ಫಳಾನೀಕಂಗಳುಮಂ ಕೈಕೊಳುತ್ತಂ ಚಿತ್ರಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜಳಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಖೇಡಕುಟಿಯ ಚೆಲ್ವನೊಳಗೊಂಡ ಸರೋಜಷಂಡಮಂ ಕಂಡನದೆಂತಪ್ಪೊಪ್ಪಮಂ ತಳೆದಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ—

ಕಂ ॥ ವರನೃಪತಿಯಂತೆ ವಸುಧಾ ।
ಭರಣಂ ಪ್ರಾಸಾದದಂತೆ ಕುಮುದಾಕೀರ್ಣಂ ॥
ಧುರದಂತರಣ್ಯದಂತಿರೆ ।
ಶರಭಾಕೀರ್ಣಂ ಸರೋವರಂ ಕರಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ಮ ॥ ವರಕಾಂತಾಮುಖದಂತೆ ಸಸ್ಮಿತ ಸರೋಜ ಶ್ರೀವಿಳಾಸಂ ದ್ವಿಜೋ ।
ತ್ಕರಕಾಂತಂಪ್ರಚುರ ಪ್ರಸಾದಸಹಿತಂ ಕಿಂಜಲ್ಕ ಸೀಮಂತ ಭಾ ॥
ಸುರಮುನ್ಮತ್ತಮಧುವ್ರತಪ್ರಿಯತರ ಶ್ರೀರಾಜಹಂಸಾವಳೀ ।
ಪರಿಸೇವ್ಯಂ ಮಧುರಾಮೃತಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಶ್ರೀಸದ್ಮಪದ್ಮಾಕರಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದದಱ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ರಾಜಹಂಸಂ ಪ್ರಶಂಸೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕನುರಕ್ತೆಯಪ್ಪ ರಕ್ತೆಯನೆಯ್ದೆವರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ನೀರ್ವೂಗಳ ಪರಿಮಳಮಂ ।
ಪೇರ್ವಳಿಗಳ ಕಳಕಳಂಗಳೊಗೆದವು ನದಿಯೊಳ್ ॥
ನೇರ್ವಡೆ ಮಕರಪತಾಕನ ।
ದುರ್ವಾರ ಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯಂ ಪಾಡುವವೋಲ್ ॥ ೧೦೯ ॥

ಉ ॥ ಭೂರಮಣಂ ಮಣಿಪ್ರಕರಮಂ ನದಿಸಿಂಧು ಸಮಾಖ್ಯೆಗಾಗಳಾ ।
ದೋರಮೆನಿಪ್ಪಿನಂ ಕೆದಱಿ ಮಿಶ್ರಿತ ವಿಶ್ರುತ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮೋ ॥
ದಾರರಸಪ್ರಸಂಗಪರಿಶೋಭಿತ ತುಂಗತರಂಗದಿಂದೆ ಶೃಂ ।
ಗಾರ ನದೀವಿಳಾಸಮನೆ ತಾಳ್ದಿರೆ ರಕ್ತೆವಿನೋದತತ್ಪರಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಾಂತರಂಗಮಂ ಪೋಲೆ ನದೀತರಂಗಮಂ ಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರ ಕಾಶ್ಮೀರಕಾಳಾಗರುವಿಂದನುರಾಗಿಯಾಗೆ ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ನೀರಾಟಕ್ಕಾತುರದಿಂ ।
ದೈರಾವತಮಂದು ಸಿಂಧುವಂ ಪುಗುವವೊಲು ॥
ವೀರರಮಣನಿಂದ್ರವಿಭವಾ ।
ಧಾರಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಪ್ರಸನ್ನಗುಣಸಂಪನ್ನಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ಪರವಾಹಿನಿಯ ಮಹತ್ವಂ ।
ಸ್ಥಿರ ತೇಜೋನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರದೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ದೇವೀ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ।
ನರವಾಹಿನಿಯಾದುವಾಗಳೂರುದ್ವಯಸಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಮಹೀತಳಪತಿ ತಮ್ಮ ಶಂಕೆಯಂ ಕಳೆವುದುಮವನಿಪ ಹೃದಯಮನೊಳಪುಗುವಂತೆ ನದೀಹೃದಯಮಂ ಮೃಗನಯನೆಯರ್ ಪುಗಲೊಡನೆ—

ಕಂ ॥ ಶೃಂಗಾರ ವಾರಿನಿಧಿಯನ ।
ನಂಗನೃಪಂ ಸೇತುಗಟ್ಟಿದಂತೆಸೆಗುಂ ವಾ ॥
ರಾಂಗನೆಯರ ಕುಚಗಿರಿಯ ಬೆ ।
ಡಂಗಿಡಿದಿರೆ ಮೃಗಮದಾಂಬು ಸಂಭೃತನದಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೩ ॥

ಸರಸಿರುಹದೆ ಸತಿಯರ ಮುಖ ।
ಸರಸಿರುಹಕ್ಕಾಸ್ಯ ಕಮಳದಿಂ ಪೀನಪಯೋ ॥
ಧರಹತ ವೀಚೀ ವಿತತಿಗೆ ।
ಪರಿಮಳ ಲೋಭದೊಳೆ ಪರಿದವಳಿಗಳ ಬಳಗಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ತರುಣಿಯರ ಕುಚದ ಕತ್ತುರಿ ।
ಪೊರೆದಿರ್ದ ತರಂಗಮಾಳೆಗಳ ಬೞಿಯಿಂದಂ ॥
ಪರಿವಳಿಮಾಳೆಗಳೆಸೆದವು ।
ತೆರೆತೆರೆಗಳನಟ್ಟುತಿರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ನದಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೫ ॥

ಊರುದ್ವಯಸಂ ದೇವೀ ।
ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ರಕ್ತೆ ನಿಜಸತಿಯರ ಶೃಂ ॥
ಗಾರರಸದಿಂದೆ ಮಗುಟ್ದುಂ ।
ಪೂರಿಸಿಯವಲಂಘ್ಯಮಾದುದವನಿಪನಿಂದಂ ॥ ೧೧೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪುಣ್ಯನದಿಯನಗಣ್ಯಲಾವಣ್ಯತೋಯದಿಂ ತೀವಿ—

ಚಂ ॥ ಜಳರುಹವಕ್ತ್ರೆಯರ್ ಜಳರುಹೋಪಮಮುಮಂ ಕಳಹಂಸಯಾನೆಯರ್ ।
ಸುಲಲಿತ ಹಂಸಸನ್ನಿಭಮನುತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯರುತ್ಪಳಾಭಮಂ ॥
ವಿಳಸಿತ ಚಕ್ರವಾಕಕುಚೆಯರ್ ಘನಚಕ್ರಸಮಾನಮಂ ಸಮು ।
ಜ್ಜ್ವಳ ಜಳಯಂತ್ರಮಂ ತಳೆದುಕೊಂಡರಿಳೇಶನ ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೧೧೭ ॥
ಕರಿಣಿಗಳೞ್ಕಱಿಂದಮೆ ಕರೀಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಪರಾಗಪುಂಜಪಿಂ ।
ಜರಿತಜಲಂಗಳಂ ನಿಜಕರಂಗಳಿನಾಂತು ತುಳುಂಕುವಂದದಿಂ ॥
ನಿರುಪಮ ಭದ್ರಲಕ್ಷಣ ನೃಪಾಳನ ಮೇಲೆ ಸಕುಂಕುಮಾಂಬುಪಂ ।
ಗುರುಕುಚಕುಂಭೆಯರ್ ಲಲಿತಯಾನೆಯರಾದರದಿಂ ತುಳುಂಕಿದರ್॥೧೧೮॥

ಉ ॥ ಕುಂಕುಮಪಂಕದಿಂದುದಯಿಪಿಂದುವಿನಂದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ವ ।
ಕ್ತ್ರಂ ಕುಡೆ ಕುಂಕುಮಾಂಬುಜಳಯಂತ್ರದಿನಂಗನೆಯೊತ್ತೆ ತತ್ಪ್ರಭಾ ॥
ಳಂಕೃತಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನೃಪನಹೃತ್ಕುಮುದಂ ಮುದವೇರಿರಂಗಸ ।
ಸ್ಯಂ ಕಡು ಚೆಲ್ವನೆಯ್ದಿದುದು ನರ್ತಿಸುತಿರ್ದವು ದೃಕ್ಚಕೋರಿಗಳ್ ॥ ೧೧೯ ॥

ಕಂ ॥ ಲಲನೆ ಜಲಯಂತ್ರಮಂ ಕುಚ ।
ಕಳಶದೊಳಿಟ್ಟೊತ್ತೆ ನೃಪತಿಯುರದೊಳ್ ಘುಸೃಣೋ ॥
ಜ್ಜ್ವಳರಸಮೆಸೆದುದು ರಾಗಂ ।
ಬಳೆದಿರೆ ತನ್ನೃಪನ ಮನಮುಮಂ ತೀವುವವೋಲ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ಮ ॥ ಪ್ರಿಯಕಾಂತಾಕುಚಕುಂಭಕುಂಕುಮ ಸುಪಂಕಕ್ಲೇಶದಿಂದಂ ಜಡಾ ।
ಶಯಮುಂ ರಾಗದೊಳೊಂದಿತೆಂದೊಡಬಳಾಸಂಸರ್ಗದಿಂ ಚಕ್ರವ ॥
ರ್ತಿಯ ಚೇತಕ್ಕನುರಾಗಮಪ್ಪುದರಿದೇ ಪೇೞೆಂಬವೋಲ್ ವಾರಿಕೇ ।
ಳಿಯೊಳಾದತ್ತು ಸುವರ್ಣಶೃಂಗವಿಳಸತ್ಕಾಶ್ಮೀರ ನೀರಂಗಳಿಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ಮಹೀಕಾಂತಂ ಶಶಿಕಾಂತಮುಖಂ ಶಶಿಕಾಂತಜಳಯಂತ್ರಮಂ ತಳೆದುಕೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಕಬರೀ ।
ಭಾರಕ್ಕನುರೂಪಮಪ್ಪ ಕರ್ಪಂ ಕಂಪಂ ॥
ಭೂರಮಣಂ ಪಡೆಯಲ್ ಕ ।
ಸ್ತೂರೀಪ್ರಸ್ತುತ್ಯ ಜಳಮನೇನೊತ್ತಿದನೋ ॥ ೧೨೨ ॥

ಕುಂದನಿಭದಶನೆಯರ ವದ ।
ನೇಂದುಗೆ ಮುದದಿಂದೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನಧಿರಾಜಂ ॥
ತಂದೋಲಗಿಸುವ ತೆಱದಿಂ ।
ಚಂದನ ಸಂಮ್ಮಿಶ್ರ ಜಳಮನೊತ್ತಿದನಾಗಳ್ ॥ ೧೨೩ ॥

ರಮಣಿಯರ ವಿಮಳಲೋಚನ ।
ಕುಮುದಕ್ಕೆ ವಿಕಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಸರಿಸುವಿನೆಗಂ ॥
ಹಿಮಕಳಿತ ಮಳಯರುಹ ತೋ ।
ಯಮನೊತ್ತಿದನಿಂದು ರಶ್ಮಿಯಂ ಸೂಸುವವೋಲ್ ॥ ೧೨೪ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಲೆಯರ ಬಾಹುಲತಿಕೆ ಮೃ ।
ಣಾಳಕ್ಕೆಣೆ ಕಂಟಕೌಘದಿಂ ಪುದಿದಡೆನು ॥
ತ್ತಾಳೋಚಿಸಿ ಭೂಪಂ ಭುಜ ।
ಮೂಳಕ್ಕೊತ್ತಿದನತೀವ ಹಿಮಯುತ ಜಳಮಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ವೃತ್ತಸ್ತನೆಯರ ಕುಚತಟ ।
ಕೊತ್ತೆ ನೃಪಂ ಮೃಗಮದಾಂಬುವಂ ಬಗೆಗೊಳಿಕುಂ ॥
ಚಿತ್ತಜಗಜಕುಂಭತಟಾ ।
ಯತ್ತಾಯತ ದಾನವಾರಿ ವಾರಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ಮಳಯಜ ಮೃಗಮದ ಕುಂಕುಮ ।
ಜಳಮಂ ಜಳಜಾತದೆಲೆಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಸುತ ಪೊಟ್ಟಳದಿಂದವಿ ।
ಚಳನಿಟ್ಟಂ ಕಠಿಣಕುಚೆಯರಂ ಚಕ್ರಧರಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ಕರಮುಚ್ಚರಿ ಕಾಮಿನಿಯರ ।
ಗುರುಕುಚದೊಳ್ ತೊಳಪ ಕದಪಿನೊಳ್ ಕತ್ತುರಿಯಿಂ ॥
ವಿರಚಿಸಿದ ಪತ್ರಭಂಗಮ ।
ನರಸಂ ವಿರಚಿಸಿದನೊತ್ತಿ ವಾರ್ಧಾರೆಗಳಿಂ ॥ ೧೨೮ ॥

ಸೂಸಿದ ಮೃಗಮದ ಜಲದಿಂ ।
ಬಾಸೆ ಕುಚಂ ಕರ್ಪನಾಳ್ದು ಕಂದರ್ಪಜಯ ॥
ಶ್ರೀಸಂಪತ್ತಂ ಪಡೆವ ವಿ ।
ಳಾಸಿನಿಯರ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೨೯ ॥

ಜಳಯಂತ್ರದಿಂದೆ ಮೃಗಮದ ।
ಜಳಮಂ ನೃಪನೊತ್ತೆ ನಾಭಿಮಂಡಳಮೇಂ ಕ ॥
ಣ್ಗೊಳಿಸಿತೊ ಶೃಂಗಾರಸರೋ ।
ವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು ವಿಮಳ ಕಮಳಾಸ್ಯೆಯರಾ ॥ ೧೩೦ ॥

ವಾರಿಯ ಬಱಿಯನೆ ಸವತಿಯ ।
ತೋರಿದವೆನಿಸಿರ್ದ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಧಿಪನ ಕ ॥
ಣ್ಣೋರಂತೆ ಪರಿದು ನೆಲಸಿರೆ ।
ನೀರೊಳಗಿರ್ದುಂ ಬೆಮರ್ತರೊರ್ವಳ್ ಮುಳಿಸಿಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಸವತಿಯ ಗಾಡಿಗೆ ಸೋಲ್ತಾ ।
ಡುವುದಂ ಮಱೆದೀಕ್ಷಿಪಿನಿಯನಲರ್ಗಣ್ಗಳೊಳಾ ॥
ಡುವ ನೆವದಿಂ ತುಳ್ಕಿದಳಂ ।
ಬುವನೊರ್ವಳ್ ತರುಣಿಯರ್ಗೆ ಪುರುಡಿಪುದೆ ನಿಜಂ ॥ ೧೩೨ ॥

ಕಂ ॥ ತುಳ್ಕುವ ಜಳದಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ।
ತುಳ್ಕುವ ಜಲಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ತು ಪೂಗಣೆ ಮನಮಂ ॥
ಪೆಳ್ಕುವರಂ ನಡೆ ನೀರಿಂ ।
ತುಳ್ಕುವುದಂ ಮಱೆದು ಮೊಗಮನಿನನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ ೧೩೩ ॥

ಮ ॥ ಜನಚೇತೋಮೃಗಮಂ ಸಮುಂತಿಸಲೆ ಕೊಂಬಾಗಿರ್ದ ಸೌಭಾಗ್ಯನಂ ।
ದನಕಂಗೋದ್ಭವನೊಲ್ದು ನೀರೆರೆಪ ಚೆಲ್ವಂ ಬೀಱಿತಾಪುಷ್ಪಮಂ ॥
ಡನಸಂಶೋಭಿತ ಕಾಮಿನೀತನುಲತಾನೀಕಂಗಳೊಳ್ ಚಕ್ರವ ।
ರ್ತಿ ನಿತಾಂತಂ ಜಳಯಂತ್ರದಿಂ ತಳಿಯೆ ಶುಂಭಚ್ಚಂದನಾಚ್ಛಾಂಬುವಂ ॥೧೩೪॥
ನಯಸಂಪಲ್ಲತೆಯುಂ ವಸಂತನೃಪನುಂ ಶ್ರೀಕಾಮದೇವ ಪ್ರತಿ ।
ಷ್ಠೆಯನೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ಮಾಡಿ ಮಿಕ್ಕವಭೃತಸ್ನಾನೋಚಿತೋತ್ಸಾಹದೇ ॥
ಟ್ಗೆಯೊಳಾಳ್ದೋಕುಳಿಯಾಡುವಂತೆ ವನಿತಾಸಂದೋಹಮುಂ ಚಕ್ರವ ।
ರ್ತಿಯುಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಮಾಡಿದತ್ತು ಪದೆಪಂ ವಾರ್ಕೇಳಿ
ಲೀಲೋದ್ಯಮಂ ॥ ೧೩೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರತಾಂತದೊಳ್ ತನ್ನ ವಿಮಳಾಶಯದೊಳುತ್ಕಳಿಕೆಯಂ ಬಳೆಯಿಸು ವಂತೆ ಜಳಕ್ರೀಡಾಂತದೊಳಾ ಜಳಾಶಯದೊಳುತ್ಕಳಿಕೆಯಂ ಕಠಿಣಕುಚಹತಿಯಿಂ ಬಳೆಯಿಸುತ್ತಮಿರ್ದ ವೃತ್ತಸ್ತನೆಯರ್ ಬೆರಸು ಜಳಕ್ರೀಡೆಯುಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪೊಱಮಡಲೊಡನೆ—

ಕಂ ॥ ಕೆದಱಿದ ಕುಂಕುಮದಿಂ ಮೃಗ ।
ಮದ ಜಲದಿಂ ಮಳಯಜದೆ ಪೊರೆದ ತೆರೆಗಳ್ ಬಹುವ ॥
ರ್ಣದ ರಂಗವಲಿವೊಲಿರೆ ನದಿ ।
ಮದನನ ಮಂಗಳಗೃಹಾಂಗಣಕ್ಕೆಣೆಯಾಯ್ತೋ ॥ ೧೩೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಚಂ ॥ ಮಳಯಜಪಂಕದಿಂ ಮೃಗಮದದ್ರವದಿಂ ಘುಸೃಣಾನುಲೇಪದಿಂ ।
ವಿಳಸಿತ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮದ ಕರ್ದಮದಿಂ ಘನಸಾರದಿಂ ಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಪ ತರಂಗಸಂಗದೆ ತರಂಗಿಣಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದುದಾಗಳು ।
ಜ್ವಳಿಸುವ ಪಂಚರತ್ನರುಚಿಯಿಂ ಪುದಿದಿರ್ದ ಸಮುದ್ರದಂದದಿಂ ॥ ೧೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಂ ಪೂಸಿದ ಕುಂಕುಮಪಂ ।
ಕಂ ಪೊದಟ್ದಿರೆ ರಕ್ತಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕಂ ಮೆ ॥
ಯ್ಯಂ ಪುದಿದಿರೆ ನವಯೌವನ ।
ಸಂಪನ್ನೆಯರಂದು ಮುನ್ನಿನಂದದಿನೆಸೆದರ್ ॥ ೧೩೮ ॥
ಚಿತ್ರಿಸಲೆಂದಂಗೋದ್ಭವ ।
ಚಿತ್ರಕನೊಲವಿಂದಮಿತ್ತ ಪಟವಾಸದವೋಲ್ ॥
ನೇತ್ರಕ್ಕೆಸೆದಿರ್ದುದು ಶತ ।
ಪತ್ರಾಕ್ಷಿಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿದ ದುಗುಲಂ ॥ ೧೩೯ ॥

ಉ ॥ ರೋಚಿಗಳಂ ದಿಶಾಂಬರ ಮಹೀತಳವರ್ತಿಗಳಂಬರಾಂಶು ಸಂ ।
ಕೋಚಿಸಿ ಪೊರ್ದೆ ಪಶ್ಚಿಮಪಯೋನಿಧಿಯಂ ಕಮಳಂಬೊಲಾತ್ಮಕಾಂ ॥
ತಾಚಳಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಿಂಗೆ ಮದನಾಗ್ನಿ ಪರಾಗವಿಳಾಸಭಾಸಿ ಸಂ ।
ಕೋಚಿತ ಚಿತ್ತಮಂದತುಳ ಶೋಕಮನಾಂತುದು ಕೋಕಮಾವಗಂ ॥ ೬ ॥

ಕಂ ॥ ಇನನಗಲಲೊಡನೆ ಮುಗಿವ ।
ಬ್ಜಿನಿಯೊಳಮೊಳಪೊಕ್ಕು ಮೊರೆವುದಂ ಮಾಣ್ದಳಿ ಕಾ ॥
ಮನ ಕಣೆಯ ಕೂರ್ಪು ಉರೆ ನ ।
ಟ್ಟಿನಸುಂ ದನಿಯುಡುಗಿದಂದಮಂ ನೆನೆಯಿಸುಗುಂ ॥ ೭ ॥

ಉ ॥ ಏವಿರಿದಾದೊಡಂ ಸಿರಿಯದೇವುದಿನಂ ಪ್ರಿಯಕಾಂತೆಯೆಂಬಿದಂ ।
ಭಾವಿಸದೆನ್ನನೀಗಳನುರಾಗದೆ ಸಂಜೆಯೊಳಿರ್ದನೆಂಬ ತ ॥
ನ್ನೀವದಿನತ್ತಪಳ್ಳಿರಿದುಮಬ್ಜಿನಿಯೆಂಬವೊಲಸ್ತಕಾಲದೊ ।
ಳ್ಗಾವರಿಸುತ್ತಮಿರ್ದುದಳಿಸಂಕುಳಮಂಬುರುಹಾನನಂಗಳೊಳ್ ॥ ೮ ॥

ಕಂ ॥ ಇನನ ಬಟಿಸಲಲೆ ಸಲೆ ಜೀ ।
ವನಮಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪ ವನಜವಧು ನಿಜಪತಿ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ಪೋಗೆ ಸಿರಿಯನುಟಿವುದು ।
ಮನುನಯಮಂ ವಿಧುಗೆ ಮಾಡದುದುಮಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೯ ॥

ಇನನನುರಾಗದೆ ಸಂಧ್ಯಾಂ ।
ಗನೆಯೊಳ್ ನೆರೆದಿರೆ ವಿಷಾದಮಂ ತಳೆವವೊಲ ॥
ಬ್ಜಿನಿ ಮೊಗಸಿದಳಿಯನೊಳಕೊಂ ।
ಡೆನಸುಂ ಮುಗಿದುದು ದಿನಾವಸಾನದೊಳಾಗಳ್ ॥ ೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಸರಿಸಿದ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಮನವಂಧ್ಯಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು—

ಕಂ ॥ ಲಯಜನಕ ಜಿನೇಂದ್ರಪದ ।
ದ್ವಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣನೀರಾಜನಮಂ ॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದೊಡರಿಸೆ ಸಂಧ್ಯಾ ।
ನಿಯಮಮನಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದಂ ॥ ೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯ ನಿಯಮಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ವಜ್ರನಾಭಿ ವಜ್ರಾಯುಧನಂದದಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರಚಂದ್ರಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ನಿಜಪದಾಂಬುಜ ಸೇವಾಸಕ್ತ ಸಕಳ ಮಕುಟಬದ್ಧ ಮೌಳಿಕೀಳಿತ ಶೋಣಮಾಣಿಕ್ಯ ರಶ್ಮಿಕಾಶ್ಮೀರಾರುಣಿತ ಪಾದನಾಸ್ಥಾನಮಂಡಳ ನಭೋಮಂಡಳ ಮಂಡನಂ ಮಂತ್ರಿಕವಿ ಬುಧಸಮನ್ವಿತಂ ಚತುರವಾರನಾರೀ ಚಕೋರಂಗಳಂ ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತದಿಂ ತಣಿಪುತ್ತಂ ನವಯುವತೀನಯನಕುವಳಯಮನಲರ್ಚುತಂ ನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ [ಸತಿ] ವೆರಸೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿರೆ—

ಚಂ॥ ಉದಯವಿಶಾಳಶೈಳದ ತಮಾಳವನಂ ನವನೀಳರತ್ನಜಾ ।
ಳದ ರುಚಿ ನೀರಜಾಕರದ ನೀರರುಹಂ ಮುಗಿದಿರ್ದೊಡಿಂದ್ರದಿ ॥
ಗ್ಗದಗಜದಾನಸೌರಭಕೆ ಬಂದೆಱಗಿರ್ದ ಮದಾಳಿಯೆಂಬವೋ ।
ಲಿದು ಬಗೆಗುಣ್ಮೆ ಪರ್ವಿದುದು ಪೂರ್ವದಿಗಂತಮನಾವಗಂ ತಮಂ ॥ ೧೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಕಂ ॥ ದಿಗಧೀಶಕಾಂತೆಯರ್ ಮಿಂ ।
ದೊಗೆದಾಗಳ್ತಂದು ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾ ॥
ವಗಮಂತಧೂಪವರ್ತಿಯೆ ।
ಪೊಗೆದತ್ತೆನಿಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳೆಸೆದತ್ತು ತಮಂ ॥ ೧೩ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಒದವಿರ್ದುನ್ಮಾರ್ಗವರ್ತಿತ್ವಮನಖಿಳಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ಸಂದ ಸಂದೇ ।
ಹದ ಕೊರ್ವಂ ಪರ್ವಿಸುತ್ತಂ ಜನತತಿಗಕಳಂಕಾಗಮದ್ವೇಷಿ ಸೌಖ್ಯ ॥
ಪ್ರದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಶ್ರೀವಿದಳನ ಗುಣಸಂರೋಧಕಂ ತೀವ್ರಮಿಥ್ಯಾ ।
ತ್ವದವೋಲ್ ಭೀಮಾಂಧಕಾರಂ ಭುವನಭವನಮಂ ತೀವಿತತ್ಯಂತಘೋರಂ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಾಸ್ತವ ।
ನಿರ್ಣಯಮಕಳಂಕ ಸುಜನವರ್ತನಮಿನಿತುಂ ॥
ದುರ್ಣಯ ನೃಪರಾಜ್ಯದೊಳವ ।
ಕರ್ಣಿತಮಪ್ಪಂತೆ ತಮದೊಳಾದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೫ ॥

ಶಾ ॥ ದುರ್ವಾರಂ ವಿಪುಳಾಂಧಕಾರಮನಯಾಧಾರಂ ಮಹಾ ಘೋರಮಂ ।
ತುರ್ವೀವ್ಯೋಮದಿಶಾಂಬುಧಿಪ್ರಕರ ನಾನಾವಸ್ತುವಿಸ್ತಾರಮಂ ॥
ಪರ್ವುತ್ತಳ್ಕಿಸುತುರ್ವಿಯಿೀಜಗಮುಮಂ ಕೃಷ್ಣತ್ವದಿಂ ಕೂಡೆ ತಾಂ ।
ಸರ್ವಂ ಕೃಷ್ಣಮಯಂ ಜಗತ್ತೆನಿಪ ಮಾತೇಂ ತಥ್ಯಮಾಗಿರ್ದುದೋ ॥ ೧೬ ॥

ಕಂ ॥ ಮರಕತ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳ್ ।
ಪರಪಿದ ಪೂವಲಿಯನಿಱಿಸಿ ತೊಳಗಿದುದಸಿತಾಂ ॥
ಬರ ವಿಪುಳಸ್ಥಳದೊಳ್ ಸುರು ।
ಚಿರ ತಾರಾನಿಕರಮುಸಮರೋಚಿಃಪ್ರಕರಂ ॥ ೧೭ ॥

ಬಿತ್ತರದಿಂ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ।
ಬಿತ್ತೆನೆ ತೊಳತೊಳಗಿ ತೊಳಪ ತಾರಗೆಯಿಂ ತಾ ॥
ಳ್ದಿತ್ತುದು ಮದನಂಗೆತ್ತಿದ ।
ಮುತ್ತಿನ ಮಂಡವಿಗೆಯೊಪ್ಪಮಂ ಗಗನತಳಂ ॥ ೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸ್ವೈರಿಣೀ ಸ್ವೈರಭಾವಕ್ಕುಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಮಾಂಧಕಾರದಂತೆ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿದಂಧಕಾರದೊಳ್—

ಚಂ ॥ ಮಸುಳ್ದಿರೆ ಕಾಂತಿ ನೀಳಪಟದಿಂ ಮಸಿಗಪ್ಪಡದಿಂದೆ ರತ್ನಮಂ ।
ಮುಸುಕುವ ಭಂಗಿಯಿಂ ಮುಸುಕನಿಕ್ಕಿದೊಡಂ ನಱುಸುಯ್ಗೆ ಪಾಯ್ದು ಸೂ ॥
ಚಿಸೆ ನಿಜಮಾರ್ಗಮಂ ಮುಡಿದ ಪೂಗಳನಾಯುಳಿಗೊತ್ತುಗೊಳ್ಳದಿ ।
ತ್ತ್ರಸತಿಯರಳ್ಕುತಂ ನಡೆದರಂತೆ ಸಶಂಕಿತರಲ್ತೆ ಜೋಷಿಗಳ್ ॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಮಸ್ಸಮುದಯಂ ಸೂಚೀನಿರ್ಭೇದ್ಯಮುಂ ಸ್ವೈರಿಣೀಹೃದ್ಯಮುಮಾಗಿರೆ—

ಶಾ ॥ ದಿಕ್ಕಾಂತಾಧರಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಬೞಿಕಾ ದಿಕ್ಕಾಮಿನೀಭಾಳಪ ।
ಟ್ಟಕ್ಕಂ ತಾಂ ಬೞಿಕಾ ದಿಶಾಂಗನೆಯ ಕಾಶ್ಮೀರಾಂಗರಾಗೋಜ್ವಳಾ ॥
ಸ್ಯಕ್ಕಾರಯ್ಯೆ ಸಮಾನಮಾಗಿ ನಯನಕ್ಕಿಂಬಾಗಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಕೂ ।
ಟಕ್ಕೆಯ್ತಂದನೊಡರ್ಚುತುಂ ಕುವಳಯಕ್ಕಾನಂದಮಂ ಚಂದ್ರಮಂ ॥ ೨೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಚಂ ॥ ಸ್ಮರಶಿಖಿಯಂ ವಿಯೋಗಿಹೃದಯಕ್ಕನುರಾಗಮನಾಗಳಾಗಳುಂ ।
ನೆರೆದೆಸೆದಿರ್ಪ ಕಾಮುಕಜನಾಶ್ರಯಕೋರ್ಮೊದಲೀಯಲೆಂದು ಬಿ ॥
ತ್ತರಿಸಿರೆ ತಾಳ್ದಿದಂತುದಯಶೋಣತೆ ಶೋಭೆಯನೀಯೆ ಪೂರ್ವದಿ ।
ಕ್ತರುಣಿಯ ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿದರ್ಪಣದಂತೆಸೆದಂ ಸುಧಾಕರಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ಅಲರ್ವಿಲ್ಲನ ತೇಜೋಮಂ ।
ಡಳಮೆನೆ ಬಗೆಗೊಂಡು ಮಂಡಳಂ ವಿರಹಿಗಳೊಳ್ ॥
ತಲೆದೋಱುವ ಧೈರ್ಯಮನದ ।
ಟಲೆವಿನಮುದಯಿಸಿದನುತ್ಪಳೇಂದ್ರಂ ಚಂದ್ರಂ ॥ ೨೨ ॥

ಬಳೆದ ತಮಂ ಮಿತ್ರನ ಮಂ ।
ಡಳಮಂ ಬೆದಱಿಟ್ಟೆ ಮುಳಿದ ರಾಜನ ಕೋಪಾ ॥
ನಳಮುಗುಳ್ವ ತೋರಗಿಡಿಯೆನೆ ।
ತೊಳಗಿದವರುಣಾಂಶುರುಚಿರ ತಾರಾನಿಕರಂ ॥ ೨೩ ॥

ವೃತ್ತಮುಮಖಿಳಕಳಾಸಂ ।
ಪತ್ತಿಯುಮತಿವಿಶದಮೆನಿಕುಮಾಶೆಯನುೞಿದಂ ॥
ದುತ್ತಮರ್ಗೆಂದಱಿಪುವವೊಲು ।
ದಾತ್ತಂ ವಿಧುವುೞಿದು ಬೞಿಕೆ ಧವಳತೆವೆತ್ತಂ ॥ ೨೪ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಚಲದಿಂದಂ ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರದ್ಯುತಿಗಳುಗಿವುತಂ ಕೊರ್ವಿಪರ್ವಿರ್ದಬಲ್ಗ ।
ತ್ತಲೆಯಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮುನ್ನಂಬರಮನುೞಿದು ತೋರ್ಪಾಶೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಾ ॥
ನೆಲನಂ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಬೆಟ್ಟಂಗಳ ಗುಹೆಗಳನಾ ಕುಂಜದೇಶಂಗಳಂ ತಾಂ ।
ತಲೆದೋಱಲ್ಕಳ್ಕಿ ಪೊಕ್ಕುಂ ಮಿಸುಕದೆ
ಶಶಿಕಾಂತೇಭದಂತಾಂಶುವಿಂದಂ ॥ ೨೫ ॥

ಮ ॥ ಅಮೃತಾಂಭೋನಿಧಿಯಿಂ ಶಶಾಂಕಘಟಸಂಭೂತಂ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಪೀ ।
ದರ್ಗಮದಂ ಮತ್ತುಗುಬ್ಬಿಂತೆ ಚಂದ್ರಮಣಿಧಾರಾಯಂತ್ರದಿಂ ವಾರಿಪೂ ॥
ರಮನಾ ಚಂದನಸಾರಸಂಸ್ಕೃತಮನಾದಂ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಾಂತೆ ದಿ ।
ಗ್ರಮಣೀಜಾಳದ ಮೇಲೆ ಸೂಸುವವೊಲಾ ಚಂದ್ರಾಂಶುವೇಂ
ಸೂಸಿತೋ ॥ ೨೬ ॥

ಚಂ ॥ ಕುವಳಯದಂದದಿಂ ಕುವಳಯಂ ಸಿರಿಯಂ ಕರವೊಲ್ದು ತಾಳ್ದೆ ಕೈ ।
ರವದೆಸಳಂದದಿಂ ದೆಸೆ ವಿರಾಜಿಸೆ ರಾಜಿಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆತ್ತಿತೋ ॥
ರುವ ಧವಳಾತಪತ್ರದವೊಲೊಪ್ಪೆ ನಭಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಂ ಸುಧಾ ।
ರ್ಣವಮೆನೆ ಚಂದ್ರನಪ್ಪಿದವೊಲಿರ್ದುದು ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸಾಂದ್ರಭಾವದಿಂ ॥ ೨೭ ॥

ಉ ॥ ಅಂಗಜಭೂಭುಜಂಗೆ ವಸುರಾಶಿ ಸುಕೋಶಮತುಚ್ಛಮುಚ್ಛ್ರವೆ ।
ಳ್ದಿಂಗಳೆ ನಾಡು ಮಂಡಳ ಕೋಟೆ ಕಳಾಳಿಯೆ ಸೈನಿಕಂ ಪ್ರಧಾ ॥
ನಂ ಗಡ ತಾಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಸಹಾಯನೆನುತ್ತಿರೆ ತನ್ನ ಪೆಂಪು ಸ ।
ಪ್ತಾಂಗ ಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆಯೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಂ ನಿಸದಂ ಸುಧಾಕರಂ ॥ ೨೮ ॥

ಚಂ ॥ ಮಸೆದು ಮನೋಜನಸ್ತ್ರಮನಲಂಪಿನೊಳೇಱಿಸಿ ಪುಷ್ಪಚಾಪಮಂ ।
ಪೊಸಯಿಸಿ ಶೌರ್ಯಮಂ ಮೆಱೆದು ಮೆಯ್ಮೆಯನಾಗಿಸಿ ರಾಗಮಂ ನಿಮಿ ॥
ರ್ಚಿಸಿ ಜಸಮಂ ಪೊಗೞ್ಚಿ ವಿರಹಾರ್ತರನಂಗಜನಂ ಜನಕ್ಕೆ ತೋ ।
ರಿಸಿ ಕರದಿಂದಮಿಂದುವೆಸದಂ ನಿಸದಂ ಕುಸುಮಾಯುಧಪ್ರಿಯಂ ॥ ೨೯ ॥

ಸಮಧಿಕಕಾಮ ಕಾರ್ಮುಕಮನೇಱಿಸಿ ಪುಷ್ಪಶರಕ್ಕೆ ಕೂರ್ಪನಿ ।
ತ್ತಮೃತಕರಂ ಕರಪ್ರಕರದಿಂ ವಿರಹಾರ್ತರ ಮೂರ್ತಿಚಿತ್ತಲ ॥
ಕ್ಷ್ಯಮನುರೆ ತೋಱಿ ಮಿತ್ರತೆಗೆ ಪೂಗಣೆಯಂ ತಿರುವಾಯೊಳಿಟ್ಟು ತೊ ।
ಟ್ಟಮುರೆ ಮನೋಜನಾರ್ದಿಸುವ ತಾಣದೊಳಂ ನೆರವಾದನೂರ್ಜಿತಂ ॥ ೩೦ ॥

ಉ ॥ ಕಾಡೆ ಮನೋಭವಂ ವಿರಹಿಯಂ ಸಕಳೋರ್ವಿ ಸುಧಾಂಶುವಿಂದೆ ತೇಂ ।
ಕಾಡೆ ಚಕೋರಮುಂ ಯುವತಿಲೋಚನಕೈರವಮುಂ ಪ್ರಮೋದಮಂ ॥
ಮಾಡೆ ಶಶಾಂಕಕಾಂತಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳಂತೆ ದಿಶೋರು ಭಿತ್ತಿಗಳ್ ।
ಕೂಡೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತೆ ನೆಱೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದತ್ತಮೃತಾಂಶುಮಂಡಳಂ ॥ ೩೧ ॥

ಚಂ ॥ ಇದು ವಿಧುಮಂಡಳಂ ಭಗಣಮಿಂತಿದು ಕಾಂತಿಯಿದೆಂಬ ಭೇದಮಾ ।
ದುದು ಮೊದಲೊಳ್ಬೞಿಕ್ಕೆ ವಿಧು ತಾರಗೆ ಕಾಂತಿಯಿದೆಂಬ ಭೇದಮಿ ॥
ಲ್ಲದೆ ಗುಣಿಗಂ ಗುಣಾಳಿಗಮಭೇದಮೆನಿಪ್ಪ ಮತಾನುಸಾರಮಾ ।
ದುದು ನೆಲೆವೆರ್ಚೆ ಸಾಂದ್ರತರಚಂದ್ರಿಕೆ ರುಂದ್ರನಭೋವಿಭಾಗದೊಳ್ ॥ ೩೨ ॥

ಕಂ ॥ ಕುವಳಯಮಂ ರಾಜನ ಪೆಂ ।
ಡವಾಸಮೆಂದಱಿದು ಮಂಡಳಾಗ್ರದ್ಯುತಿಗೋ ॥
ಡುವ ತಿಮಿರತತಿ ಶರಣ್ಬೊ ।
ಕ್ಕವೊಲೊಪ್ಪಿದುವೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಮೊರೆವಳಿನಿವಹಂ ॥ ೩೩ ॥

ಕಂ ॥ ಉದಯುದೊಳೇಕೀರಾಗಮು ।
ನೊದವಿಪುದುಚಿತಂ ಬೞಿಕ್ಕಮತಿ ಧವಳತೆಗಾ ॥
ಸ್ಪದಮೆನಿಸಿಯುಮೊದವಿಸಿದಪ ।
ನಿದು ಚಿತ್ರಂ ಧಾತ್ರಿಗೆಲ್ಲಮುತ್ಪಳಮಿತ್ರಂ ॥ ೭೪ ॥

ಅತನು ತಮುಮಂ ನಿವಾರಿಸು ।
ತತನು ತಮುಮನೀವುದತನುತಾಪಮನುಗಿಯು ॥
ತ್ರತನು ಪ್ರತಾಪಮಂ ಮ ।
ತ್ರತಿಶಯಿಪುದು ಚಿತ್ರಮಮೃತಕರನ ಚರಿತ್ರಂ ॥ ೭೫ ॥

ಸನ್ನುತ ಚಂದ್ರಿಕೆ ವಿರಹಿಗ ।
ಳಂ ನೋಯಿಸಿ ನನ್ನಿಮಾಡಿದುದು ಜಗದೊಳ್ ಕ ॥
ಯ್ಗನ್ನಡಿಯೆನಿಸಿದ ರಾಜಾ ।
ಸನ್ನಃ ಕೋ ನಾಮ ಸಾಧುವೆಂಬೀ ನುಡಿಯುಂ ॥ ೭೬ ॥

ಮ ॥ ಮಿಗೆ ಸಸ್ಯೋನ್ನತಿಯುಂ ನಿಮಿರ್ಚೆ ಘನಕಾಲಂ ಕೂಡೆ ನೈರ್ಮಲ್ಯಮಂ ।
ಮುಗಿಲೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಪ ಪೆಂಪಿನಿಂದೆ ಶರದಂ ಶೀತಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಮಾ ॥
ಡಿ ಗುರುಶ್ರೀಶಿಶಿರಂ ಜನೋತ್ಸವಕರಶ್ರೀಯಿಂದೆ ಚೈತ್ರಂ ವಿಯೋ ।
ಗಿಗೆ ಸಂತೋಷಮನಿತ್ತು ಬೇಸಗೆಯೆನಿಕ್ಕುಂ ಚಾರುಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥ ೭೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾತ್ಮೀಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂತೆ ಸಾರ್ವಭೌಮಮುಂ ಉದ್ಧಾಮ ಸುದರ್ಶನಾಭಿರಾಮಮುಮಾದ ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವದೊಳ್ ವಾರಾಂಗನಾಶೃಂಗಾರ ಜಲನಿಧಿ ನೆಲೆವೆರ್ಚೆ ಪೆರ್ಚಿದುತ್ಸವದಿನದನಾಳೋಕಿಸಲೆಂದೋಲಗಂ ಪರಿಯಲೆ ೞ್ದೊಂದೆ ಹರೆಯದ ತನ್ನ ಮನದನ್ನರಪ್ಪತಿಚತುರಜನಂಬೆರಸರಮನೆಯಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಾಯುಧನಂದದಿಂ ಮೆಯ್ಗರೆದು ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ರಾಜಬೀದಿಯೊಳಗನೆ ಬರೆವರೆ—

ಚಂ॥ ವಿರಹಿಗೆ ತಾಪಮಂ ಪ್ರಿಯಜನಕ್ಕನುರಾಗಮನೀವುತಾವಗಂ ।
ಮರುಗಮನಾಳ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಸಂದಿರವಂತಿಯೊಳೊಂದಿನಿಂದು ಪಾ ॥
ದರಿಯುಲರಚ್ಚಗಂಪನಱಿದೋಲಗಿಸಿತ್ತು ವಸಂತನಟ್ಟೆ ಮುಂ ।
ಪರಿಚಿತನಂತೆ ಬಂದು ಭುವನಪ್ರಭುಗಂದತಿ ಮಂದಮಾರುತಂ ॥ ೭೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಿಮಳಮಾಳಾಧಾರಿಣಿಯರಪ್ಪ ಮಾಳಾಧಾರಿಣಿಯುರ ನಱುಸುಯ್ಯ ಕಂಪಿನಿಂ ಬೆರಸಿದ ಬೆರಕೆಗಂಪನುಪಾಯನಮನಿತ್ತು ಚಿತ್ತಮನಿಟ್ಟುಳಿಗೊಳುತ್ತಂ ಬಂದ ಮಂದಾನಿಳದ ಪರಿಮಳದ ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದು ಪೋಗಿ—

ಕಂ ॥ ಕಂತು ನೃಪಾಯುಧಶಾಲೆ ವ ।
ಸಂತದ ಸಿರಿಯೇೞ್ಗೆ ಮಧುಪಮಧುಪಾನಗೃಹಂ ॥
ಭ್ರಾಂತೆನಿಸುತಿರ್ಪ ಪೂವಿನ ।
ಸಂತೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನೊಸೆದು ವಸುಧಾಧೀಶಂ ॥ ೭೯ ॥

ಕಂ ॥ ಕಂಡರಿಸಿದ ಕಪ್ಪುರದ ಕ ।
ರಂಡಗೆಯಂ ನಗುವ ಬಾಯ್ದೆಱೆಗೆ ನೃಪನಯನಂ ॥
ಮುಂಡನಮೆನಿಸಿರ್ದರಲಕ ।
ರಂಡಗೆಗಳಿಯೆಱಗೆ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರೆಸೆದರ್ ॥ ೪೦ ॥

ಉ ॥ ತೋಳೊ ಶಿರೀಷಮಾಲೆಯೊ ವಿಳೋಕನಕಾಂತಿಯೊ ಫುಲ್ಲಮಲ್ಲಿಕಾ ।
ಮಾಲೆಯೊ ಕುಂತಳೋತ್ಕರಮೊ ವಕ್ತ್ರಸರೋರುಹಗಂಧಮಗ್ನ ಮ ॥
ತ್ತಾಳಿಯೊ ಪೇೞೆನುತ್ತಮೊಸೆದೀಕ್ಷಿಪರಕ್ಷಿಯುಮಂ ಬೆಡಂಗಿನಿಂ ।
ಮಾಲೆಯುಮಂ ಕರಂ ತಳೆದು ರಂಜಿಸಿದರ್ ಪೊಸಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ॥೪೧॥

ಚಂ ॥ ಮಿಱುಗೆ ಮನೋಜಭೂಪತಿಮನೋಗೃಹಮಂ ಪುಗೆಯಾನಮೆಂದುಮ ।
ಟ್ಕಿಱಿೊಳೆ ಮೃಣಾಳನಾಳದೊಳೊಡಂಬಡೆ ದೀಪ್ತಿ ದುಕೂಲವಸ್ತ್ರಮಂ ॥
ನಿಱಿವಿಡಿದೊಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿದವೊಲಳ್ಗದಿಯಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದದೊರ್ಮೆಯುಂ ।
ತುಱುಗಿರೆ ತುಂಬಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯನಗ್ಗದಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ॥ ೪೨ ॥

ಹೃದಯದೊಳಿರ್ಪನಂಗಪತಿಗೆಮ್ಮಯ ನಿರ್ಮಳಕೇಕರಾಸ್ತ್ರಪಾ ।
ತದೊಳೆ ಮುಗುಳ್ತು ನೋಟ್ಪರೆರ್ದೆಗಳ್ ಮೃದುವಾದುವು ನೋಡಿ ಮುನ್ನ ಮೆ॥
ಚ್ಚಿದ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸುವುದೆಂದವನೀವವೊಲೆತ್ತಿ ಪೂಗಳಂ ।
ಪದೆದು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೃಪನನೀಕ್ಷಿಸಿದರ್ ಮಿಗೆ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪುಷ್ಪಲಾವಿನಿವಹಧವಳಕಟಾಕ್ಷ ಕುವಳಯ ಮಾಳೆಯಂ ಕುವಳಯಪತಿ ನಿಜನವಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಬೀಱಿ ಮಾಱುಗೊಳುತ್ತಮಿಾಪ್ರಸೂನಂಗಳನೂನ ಸೌರಭಕ್ಕಂ ಸುಕುಮಾರತೆಗಂ ಸೈರಿಸದೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮುಚ್ಚರಿಸುವವೆಂದು ಪಿಡಿಕಟ್ಟಿಂಗೊಳಗುಮಾಡಿದುದೆಂಬಂತೆ ಪುಷ್ಪಲಾವಿಕದಂಬಂ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದಪುದೆಂದುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಚತುರರಂ ಚಾತುರ್ಯ ಚತುರ್ಮುಖಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಪೋಗಿ ಸೂಳೆಗೇರಿಗಳಂಕಾರಮಾಗೆ ಮಕರಧ್ವಜಂ ಮರಕತದ ಮಕರತೋರಣಮಂ ವಿರಚಿಸಿದಂತೆ ವಿಚಿತ್ರ ಪತ್ರಕಳಿಕಾಸಂಕುಳಂಗಳಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ಸಹಕಾರಭೂರುಹಂಗಳ ಕಂಬಂಗಳೊಳಿಂಬಾಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿಟ್ಟಿಗಳವಟ್ಟಿರೆ—

ಉ ॥ ಏಱೆ ಪೊಗರ್ಕೆದಂಪಿನೊಡನಂಗಜರಾಜನ ಕೋಳ ಬಾಳ್ಗೆ ಕೂ ।
ರ್ಪೇಱೆ ಕಟಾಕ್ಷಬಾಣದೊಡನಂಗಭವಾಸ್ತ್ರಕುಳಕ್ಕೆ ಕಾಮನು ॥
ರ್ಕೇಱೆ ಘನಸ್ತನಂಗಳೊಡನುತ್ಸವದಿಂ ಪೊರೆಯೇಱೆ ರೂಪು ಕ ।
ಣ್ಗೇಱೆ ವಿಳಾಸದಿಂದೆ ತಳಿರುಯ್ಯಲನೇಱಿದಳೊರ್ವಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೪೪ ॥

ವ ॥ ಈಕೆಯನಾಳೋಕಿಸಲೊಡಂ ಇಂದೋಳದಂತಾರಮನಮುಂ ಡೋಳಾಯಮಾನಮಾಗದಿರದೆನುತ್ತವಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಯನೆಂತಾನುಂ ತೆಗೆದು ಪೋಗೆವೋಗೆ ಮುಂದೊಂದಿಂದುಕಾಂತದ ಕಾಂತಮಾದ ಕುಡುವಾಟಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಸೌಂದರ್ಯಸಂಕ್ರಂದನಂ ಪೊಗೞುತ್ತಂ ನಡೆಯೆ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಅಲರ್ಗಣ್ಗಳ್ ಬೀಱೆ ಪೂಮಾಲೆಗಳನೆ ಬೆಳಗಂ ಬೀಱೆ ದಂತಚ್ಛದಂ ಪಾ ।
ಟಳವರ್ಣಂ ಬೀಱೆ ಕಾಶ್ಮೀರಮನನುನಯದಿಂ ಬೀಱೆ ತಾನುಂ ಲತಾಕೋ ॥
ಮಳೆ ಕಾಂತಾಸಂಕುಳಕ್ಕಾ ಕುಸುಮ ಘುಸೃಣಮಂ ಬೀಱೆ ತನ್ನಂದದಿಂದಂ ।
ಸಲೆ ಚೆಲ್ವಂ ಬೀಱುತಿರ್ಪುಯ್ಯಲನತಿಮುದದಿಂದೇಱಿದಳ್
ನೀರೆಯೊರ್ವಳ್ ॥ ೪೫ ॥

ಉ ॥ ಚಾರುವಿಳಾಸಮೊಕ್ಕಿ ಸುವರೀಕ್ಷಣಮಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ಯೆ ಪೀನವ ।
ಕ್ಷೋರುಹಪಾತದಿಂದವೊಲೆದಾಡುವ ನಾಯಕರತ್ನರಂಜಿತಂ ॥
ಹಾರಮನಂಗನುಯ್ಯಲವೊಲೊಪ್ಪಿರೆ ತಾನೊಸೆದಾಡಿದಂದದಿಂ ।
ಮಾರನುಮಾಡುತಿರ್ಪುದನೆ ತೋರ್ಪವೊಲಾಡಿದ
ಳೊರ್ವಳುಯ್ಯಲಂ ॥ ೪೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಚಂ ॥ ಲಲಿತಪಯೋಧರೋನ್ನತಿಗೆ ನರ್ತಿಸುವಂತೆವೊಲಾಗಳೇಱಿದು ।
ಯ್ಯಲೆ ನವಿಲುಯ್ಯಲೆಂದೆನಿಸೆ ಸೋರ್ಮುಡಿ ಸೋಗೆವೊಲಾಡೆ ಕಾಮನೆ ॥
ಚ್ಚಲರ್ಗಣೆಯಂತೆ ಕೇಳ್ವರೆರ್ದೆಯಂ ಕಳನಾದಮೆ ತಾಗೆ ರಾಗಮು ।
ಗ್ಗಲಿಸೆ ವಸಂತರಾಗದೊಳೆ ಪಾಡುತುಮಾಡಿದಳೋರ್ವಳುಯ್ಯಲಂ ॥ ೪೭ ॥

ಉ ॥ ಇಂಚರವೊಂಟಿಪಂತಮೃತಮಂ ಕಿವಿಯಿಂ ಸವಿಯುಪ್ಪ ನುಣ್ಪಿನಿಂ ।
ದಂಚೆಯ ತುಪ್ಪುಳಂ ತಿರಿಪಿದಂತೆವೊಲಾ ತಿರಿಪೆಯ್ದೆ ಮೆಲ್ಪನಾ ॥
ಳ್ದಂ ಚಿರಮಲ್ಲದೊಪ್ಪೆ ವಳಿ ನಲ್ಲಳಮೆಯ್ವಳಿಯಂತೆ ರಾಗಮಂ ।
ಸಂಚಿಸೆ ನಾಯಕೀಮಧುರಗೇಯಮದೇಂ ಮನಮಂ ಮರುಳ್ಚಿತೋ ॥ ೪೮ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದೀ ಕುಸುಮಸುಕುಮಾರಿಯರ ಸರಸಗೇಯಮರಲಂಬಿನ ತನಿಗಂಪಿನಂತೆ ಮನಮನನುರಾಗದಿಂ ಪೊರೆದಪುದೆಂದು ಭರತಕಳಾಪರಿಣತರಂ ನಿರವಿಸುತ್ತಂ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದು ಸಮುತ್ತುಂಗ ಮತ್ತವಾರಣದೊಳ್—

ಉ ॥ ಆರ ಮನಕ್ಕಮೊಕ್ಕಿ ಪೊಡೆ ಮೂರ್ಛೆಯನರ್ಪಿಸುತಿರ್ಪ ಕಾಮುಕಾ ।
ಳೋರಗವಕ್ತ್ರದುಣ್ಮುವ ವಿಷಂಬೊಲಲುಂಬಮೆನಿಪ್ಪ ಕೇಶಸಂ ॥
ಸ್ಕಾರದ ಧೂಪವರ್ತಿಗಳ ಧೂಮಲತಾವಳಿ ಸುತ್ತೆ ಮನ್ಮಥಾ ।
ಕಾರರೆ ಮುಂದುಗಾಣದಿರೆ ಮೋಹಿಸಿದರ್ ಮಿಗೆ ವಾರನಾರಿಯರ್ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಆ ಲತಾಕೋಮಳೆಯರೊಳಗೆ—

ಚಂ ॥ ವಿಳಸಿತ ಚಂದ್ರಮಂಡಳಮನೊಪ್ಪಿರೆ ರೋಹಿಣಿಯುಪ್ಪಿದಂತೆ ನಿ ।
ರ್ಮಳಮುಖಚಂದ್ರನೊಳ್ಮೊಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಕುತಿ
ಲೋಳಲೋಚನೋ ॥
ತ್ಪಳರುಚಿವಿಭ್ರಮಂ ಭ್ರಮರಸಂಕುಳಮಂ ತೆಗೆವುತ್ತಮೊಪ್ಪಿ ಕೋ ।
ಮಳೆ ಮದನಾಜ್ಞೆ ಮೂರ್ತಿವಡೆದಿರ್ದವೊಲೊತ್ತೆಗೆ
ನಿಂದಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೫೦ ॥

ವ ॥ ವೃತ್ತಸ್ತನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್—

ಉ ॥ ಪಂಕಜನೇತ್ರೆ ಹಂಸಗಮನಾನ್ವಿತೆ ನಿರ್ಮಳೆ ಚಂಚರೀಕನೀ ।
ಳಾಂಕಿತಕೇಶಪಾಶೆ ಕಮನೀಯಪಯೋಧರೆ ನಣ್ಪುವೆತ್ತ ಸ ॥
ತ್ಕುಂಕುಮದಣ್ಪಿನಿಂದೆಳವಿಸಿಲ್ ಮುಸುಕಿರ್ದ ಸರೋವಿಳಾಸಮಂ ।
ಮಾಂಕರಿಪಾಕೆ ಪೇೞ್ ಭ್ರಮರಜಾಳಮನೇೞಿಸಿ ಪೋಗಲೀಗುಮೇ ॥೫೧॥

ಸಂಗತಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮದನಾಧಿಪ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹರ್ಷದಿಂ ।
ಪೊಂಗಳಸಂಗಳಂ ರುಚಿರಪಲ್ಲವದರ್ಪಣಶೋಭಿತಂಗಳಂ ॥
ಪಿಂಗದೆ ಪೊತ್ತವೋಲ್ ಕುಚಯುಗಂ ಲಲಿತಾಧರಗಂಡಮಂಡಳಾ ।
ಲಿಂಗಿತಮೊಪ್ಪಿದತ್ತೆನುತೆ ನೋಡಿದನೊರ್ವಳನುರ್ವರೇಶ್ವರಂ ॥ ೫೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಚಿತ್ರಪ್ರಿಯನಿನಿಸು ಪೊೞ್ತಂ ತಡೆಯೆ ಮನಮಂ ಸೈತಿಡಲಾಱದೆ ರೂಪಕಂದರ್ಪನ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯತ್ತಲೆ ದತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ—

ಉ ॥ ಬಂಬಣ ಬಾಡಿ ಮುಂಬಗಲನೆಯ್ದಿದ ನೆಯ್ದಿಲವೊಲ್ ಕುರುಳ್ಗಳಾ ।
ತುಂಬಿಯ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ಪರೆಯೆ ದೂರಿಸಿ ತನ್ನನೆ ಕಣ್ಣನೀರ ಘು ॥
ರ್ಮಾಂಬುವ ಕಾಟ್ಪುರಂಗಳೊಳೆ ತೇಂಕುವ ಕಾಂತೆಯನೆಯ್ದೆವಂದು ಚಂ ।
ದ್ರಂಬೊಲಲರ್ಚಿದಂ ಕರದಿನಪ್ಪಿ ಕಳಾನಿಳಯಂ ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ॥ ೫೩ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳೆಂತೆಂತು ಕಂತುಪ್ರತಾಪದಂತೆ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ಪಸರಿಸುಗುಮಂತಂತರಂಗಮಂ ಸಂತಯ್ಯಲಾಱದಿಂತೆಂದಳ್—

ಚಂ ॥ ಎನಗೆ ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ಮುನಿದು ಪೋದನವಂ ನನೆಗೋಲ ಕೋೞ್ಗದೆ ।
ನ್ನನೆ ಗುಱಿಮಾಡಿದಂ ಮನಸಿಜಂ ಪತಿಯಂ ಗುಱಿಮಾಡನಕ್ಕ ಮ ॥
ನ್ಮನದೊಳಹರ್ನಿಶಂ ನೆಲಸಿ ನಿಂದೊಡನಾಡಿಗಳಾದ ದೂಸಱಿಂ ।
ದಿನಿಯನದರ್ಕೆ ಬಾರನವನಂ ಬರಿಸಲ್ಲದೊಡಿಲ್ಲ ಜೀವನಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳುರ್ವಿದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳನಂಗಜನೆಂಬ ಬೇಂಟೆಕಾಱಿಂ ತಗುಳ್ಚಿದ ಕಾೞ್ಕಿರ್ಚೆ ಗೆತ್ತು ಮೃಗನಯನೆ ಭಯಂಗೊಂಡು—

ಚಂ ॥ ಇನನುಳಿದಿಂದುರಾತ್ರಿಗಿನನಾಗಿಯೆ ನಿಂದವನಲ್ಲನಿಂದು ಕೇ ।
ಳೆನಗಮಿನಂ ದಲಾಗಿ ಸಖಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕಾಯ್ದಪನೇವೆನೆಂದು ಕಾ ॥
ಮಿನಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಪಾಸಿದ ತಳಿರ್ನನೆಯೊಳ್ತನುತಾಪದಿಂದೆ ಕ ।
ಣ್ಬನಿಗಳನಾವಗಂ ನೆಗಪಿದಂತಿರೆ ತಾಪಮನೋಪಳೆಯ್ದಿದಳ್ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳಿಂದುಮುಖಿ ಪೂರ್ಣೇಂದುವಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಅಗಲೆ ಮದೀಶ್ವರನೆರ್ದೆವೊ ।
ಕ್ಕುಗೆ ಮಾಡಿರಿಸಿದ ಮನೋಜನುಗಿಬಗಿ ಮಾೞ್ಕುಂ ॥
ಬಗೆಯುನೆನೆ ಮಾಡದಿರ್ಕುಮೆ ।
ಮೊಗದೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಪ ಚಂದ್ರನೆಂದಳವಟಿದಳ್ ॥ ೫೬ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕುಂಟಣಿಯ ನಿವಹಕ್ಕೆ ಕಿನಿಸಿ ಗೆಂಟಾದ ಕಾದಲನಂ ನೆನೆದು—

ಕಂ ॥ ಇನಿಯನೊಡವಾಱ್ದೀ[ತನುಂ] ।
ಮುನಿದಿಸುವಂಗಜನುಮಲೆವ ತೆಂಬೆಲರುಂ ಕೇ ॥
ಳೆನಗೆ ಪಗೆಯಲ್ಲಗಲ್ಚಿದ ।
ಜನನಿಯೆ ಪಗೆಯೆಂದು ನೊಂದು ಕೆಳದಿಗೆ ನುಡಿದಳ್ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ಕನ್ನೆವೇಟದ ಕಾಂತಂ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ತಡೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಸ್ತನದ ಕಠಿಣತೆಯ ನೆವದಿಂ ।
ಮನದೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದ ಕಠಿಣ ಭಾವಂ ಪೋದ ॥
ತ್ತಣಮೆಲ್ಪುವಡೆದು ಸೆಡೆದುದು ।
ವನಿತೆಯ ಮನಮರಲಸರಲಪರಿಗತನುವಿನಾ ॥ ೫೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಂತುಶರಜಾಳದುರುಬೆಗೆ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಗಂಡುನೊಳದ ಸೋಂಕುವಂ ಸೈರಿಸದೆ—

ಕಂ ॥ ಇನಿಯವನಿಲ್ಲದೊಡೂರ್ಕಾ ।
ನನಮೆನಗದಱಿಂದಮೆನ್ನ ಜವ್ವನದೊದವಂ ॥
ಗನೆ ಮೊಲದ ಜವ್ವನಂ ಗಿಡು ।
ವಿನೊಳಳ್ಕಾಡುವವೊಲಕ್ಕುಮೆಂದುರೆ ಸುಯ್ದಳ್ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನಗೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಚಂದನಮಂ ತಂದ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಅಮೃತಕರಂ ಧೃತಿಯಂ ಕೌ ।
ಸುಮಹಾರಂ ದುಃಖಮಂ ನಿಜಾಂಗಭವಂ ತಾ ॥
ಪಮನಕ್ಕ ಮಾಱ್ಕುಮೆನೆ ತಾ ।
ಪಮನೀಯದೇಂ ಪೇೞ್ ಚಂದನಂ ವಿಷಜನಿತಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನ್ನನಹರ್ನಿಶಮಿಸುವ ಕುಸುಮಶರನ ವಿದ್ಯೆ ಚೋದ್ಯಾವಹಮೆಂದಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಪೂವಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಲಸು ಫ ।
ಳಾವಳಿಯಂ ತಳೆವ ತೆಱದೆ ಪುಣ್ಣಿಲ್ಲದೆಯುಂ ॥
ಪೂವಿಲ್ಲನ ಶರಹತಿಯಿಂ ।
ನೋವನೆ ತಳೆದಪುದಿದೆನ್ನ ಹೃದಯಂ ಕೆಳದೀ ॥ ೬೧ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ವಿರಹಾನಳದಗ್ಧೆಯಪ್ಪತಿವಿದಗ್ಧೆ "ಸಂಸರ್ಗಜಾ ದೋಷ ಗುಣಾ ಭವಂತಿ"ಯೆಂಬ ನುಡಿಯೆನ್ನೊಳೆ ತಪ್ಪದಾದುದೆಂದು ನೊಂದು ನಿಜಸಖಿಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ವಿಷಸಂಗಮದಿಂ ಪಾಲುಂ ।
ವಿಷಮಪ್ಪವೊಲಿಂಪು ವಿಷಮಬಾಣನ ಕೆಳೆಯಿಂ ॥
ವಿಷಮಕರನಾಗಿ ನಿಂದನೆ ।
ವಿಷಯುತಕರನಾಗಿ ಕೊಲ್ವುದೋಯಮೃತಕರಂ ॥ ೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೆಗೞ್ದ ವಿರಹಾಕ್ರಾಂತೆಯರಪ್ಪ ಕಾಂತೆಯರ ಕರುಣಾರಸದುಚಿತ ವಚನಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ದುಃಖಿತೇ ಮನಸಿ ಸರ್ವಮಸಹ್ಯಮೆಂಬ ನುಡಿಯುಮಲ್ಲಿರೊಳ್ಪುದ ಬ್ಬುದೆಂದೋರೋರ್ವರೊಳೋರೋರ್ವರ್ನುಡಿಯುತ್ತಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಸೂಳೆಕೆಳೆಯರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದಿರ್ದಲ್ಲಿಯೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ಆಳ್ಗಣೆ ಭೋಗಿ ಚಾಗಿ ಚದುರಂ ಸುಭಗಂ ಮೃದುಚಿತ್ತನುತ್ತಮಂ ।
ತೋಳ್ಗೆಸೆವಂ ಗಭೀರನವರಿಚ್ಛೆಯ ಮೆಚ್ಚುವ ರೂಪುಗೊಂಡವೋ ॥
ಲೇಟ್ಗೆ ಸೊಕಕ್ಕೆ ಪೆರ್ಚುರ್ಗೆ ಹರಿಸಕ್ಕೊದವೊಲ್ಮೆಗೆ ಕೂಡೆ ಕೂಡಿ ತ ।
ನ್ನೊಳ್ಗಣಿಕಾಳಿಯಂ ನಿಲಿಪನಲ್ಲದೆ ಸೂಳೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಬಲ್ಲನೇ ॥ ೬೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವರ್ ವಚನರಚನಾಚತುರನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ ॥ ಒಲಿಸುವ ಗಾಡಿ ಪಂಬಲಿಸುವಿಂಬಿನ ಚುಂಬನಮರ್ಥಿತಾರ್ಥಮಂ ।
ಸಲಿಸುವ ಚಾಗಮುಗ್ಗಲಿಪ ಭೋಗಮೊಡಂಬಡೆ ಕೂಡೆ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂ ॥
ನಿಲಿಸುವ ಪೆಂಪು ಗೊಟ್ಟಿಗಳವಟ್ಟಿರೆಯೋದುವ ಪಾಡುವೋಜೆಯಂ ।
ಕಲಿಸುವ ಬಲ್ಮೆಯುಳ್ಳ ವಿಟನಂಗನೆಗಂಗಜನಸ್ತ್ರಮಲ್ಲನೇ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವರ್ ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಚಕ್ಷಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ಲೋಳಕಟಾಕ್ಷ ತೀಕ್ಷ್ಣಕರದಿಂ ತೆಗೆದಿಚ್ಛೆಗೆ ಸಲ್ವ ಮೋಳದಿಂ ।
ಮೋಳಿಸಿ ಕೇಳಿಯಿಂ ಪರಿಚಯಂ ಬಳೆದಂದೊಳಗಾದ ನಲ್ಲನಂ ॥
ತೋಳ ತೊಡರ್ಪಿನಿಂ ಪಿಡಿದು ಚುಂಬನದಿಂದೆ ಮರಳ್ಚಿ ಸೌಖ್ಯಮಂ ।
ಪಾಳಿಪ ಕೂಟದಿಂದೊಲಿಸುವಾಕೆಯೆ ಕಾಮನ ಲೀಲೆಗಾಲಯಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವರ್ಂ ಕಾಮಕಳಾಕಳಾಪಕುಶಳನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ರೂಪು ಮನೋಹರಂ ಹರೆಯಮೀಕ್ಷಣಸೌಖ್ಯಕರಂ ಕಳಾಕಳಾ ।
ಪೋಪಚಯಂ ಪ್ರಗಲ್ಭಜನಮೋಹನಸಂಜನಕಂ ಸ್ವಭಾವಮಿ ॥
ಚ್ಛಾಪರಿಪಾಳಕಂ ರಸಿಕಸಂತತಿಗೆಂಬ ಸಿತಾಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯುಂ ।
ದ್ದೀಪನಭಾವನಾಯಕಿಯೆ ನಾಯಕಿಯಲ್ತೆ ಮನೋಜರಾಜನಾ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವರ್ ಸಂಭೋಗಸಂಭೂತಸುಖಸಾರಸರ್ವಸ್ವಸ್ವೀಕಾರಲೋಲುಪನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ಚುಂಬನದಿಂಬು ಚುಂಬನದ ವಾಂಛೆಯನಪ್ಪಿಸೊಳಪ್ಪ ಸೌಖ್ಯಮೆಂ ।
ದುಂ ಬಿಡದಪ್ಪುತಿರ್ಪುದನೊಡಂಬಡೆ ಕೂಡುವ ಬಲ್ಮೆ ಕೂಟಮಂ ॥
ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದನೆ ಮಾಱುವೆನಿಪ್ಪ ಕಳಾಪ್ರಗಲ್ಭೆಯಂ ।
ಚುಂಬಿಸುವಪ್ಪುವೊಲ್ದಿರೆದು ಕೂಡುವ ನಲ್ಲನೆ ಧನ್ಯನಲ್ಲನೇ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನೊಲ್ದೊಲಿಸಿ ಬಲ್ಲ ಬಸನದ ಲವಲವಿಕೆ ಕುಸಿಯದ ಬಸನಿಯಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ ॥ ಘನಜಘನಂ ಘನಸ್ತನಯುಗಂ ಘನವೇಣಿ ಮನಕ್ಕೆ ರಾಗಮಂ ।
ಜನಿಯಿಸುವಂದದಿಂ ಕುಸುಮಕೋಮಳೆಗಾದೊಡಮಿಂಪನೀವ ನ ॥
ಲ್ಲನ ರತಿಕೇಳಿ ಭಾರಮೆನಿತುಂ ಘನಮಾದುದೆನುತ್ತೆ ರಾಗಮಂ ।
ಜನಿಯಿಕುಮಂತೆ ಬೇಟಮಿರೆ ಕೂಟದೊಳಿಂ
ತಣಿವರ್ಗೆ ಸಾರ್ಗುಮೇ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನೊರ್ವಳ ಗರ್ವದುರ್ವು ಮನಕ್ಕುಬ್ಬೆಗಮಂ ಕೊರ್ವಿಸೆ ಮುಳಿದುಱಿದು ಬಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ ॥ ಬಗೆಯದ ಬಾರ್ತೆಗೆಯ್ಯದೊಲವಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಸದಾಱಿದೋರ್ಪ ಬ ।
ಲ್ಮೆಗೆ ಬೆಸದಿರ್ಪ ಭಾವಮಱಿದಪ್ಪದ ಕಣ್ಗೆನಿಸೊಪ್ಪದಿಚ್ಛೆಗ ॥
ಚ್ಚಿಗಮನೆ ಮಾಳ್ಪ ಬೇಳ್ಪುದನೆ ಪೋಗೆನಿತಿತ್ತೊಡಮಿತ್ತನೆಂಬ ಮೆ ।
ಚ್ಚುಗೆ ತನಗಿಲ್ಲದಂಗನೆಗೆ ಕೂರ್ತವನಗ್ಗದ ಕಱ್ತೆಯಲ್ಲನೇ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನೆಲ್ಲಾ ತೆಱದಿಂ ತನ್ನ ಮನವಱಿದು ನಡೆವ ವನಿತೆಯಂ ನೆನೆದಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ದಿಟ್ಟಿಯನಾಣೆಯಿಟ್ಟ ತೆಱದಿಂ ತೆಗೆವಾಕೃತಿ ಪಾಡುವೋದುವೀ ।
ಗೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಲ್ವ ಬಲ್ಮೆ ಪಣಮುಳ್ಳವನಿಂ ಗುಣಮುಳ್ಳ ನಲ್ಲನಂ ॥
ಕೊಟ್ಟುದೆ ಕೋಟಿಯೆಂದಱಿದು ಮನ್ನಿಪ ಮೆಯ್ಮೆ ನಿಮಿರ್ಕೆ ಕೂಟದೊಳ್ ।
ಪುಟ್ಟುವ ಸೋಂಕನುಳ್ಳವಳೆ ಕಾಮವಶೀಕರಣಾಸ್ತ್ರಮಲ್ಲಳೇ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತು ತಂತಮ್ಮ ಬಗೆಗೆವಂದ ಭಂಗಿಯಿಂದಂ ನುಡಿವುದುಮದಂ ವಿದೂಷಕಂ ಕೇಳ್ದಿವಂದಿರ ವಚನಂ ಭಿನ್ನರುಚಿಯಾದೊಡಂ ರಸಾವಹಮಾದುದೆನುತ್ತಮ ರಸನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಪೋಗೆ ವೃದ್ಧ ವಿಟೆಯೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ಮೊಗದ ತೆರೆಯುಮಂ ಮಂಡೆಯ ನರೆಯುಮಂ ಕಂಡಪರೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತೆರೆಯಂ ತೆಗೆವುದಂ ಕಂಡು "ಅಯಃಪಟಃಸಂವೃತಮೇವ ಶೋಭತೇ" ಎಂಬ ನೀತಿಯಿಂ ಸಂವರಿಸುವ ಮುಸುಕಿನಿಂ ಮುಪ್ಪನೊಪ್ಪಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ದಪ್ಪಳೆಂದಱಿದವಳ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ—

ಮ ॥ ಇದು ಚಿತ್ರಂ ಮೃದುಪಾದಪಲ್ಲವದ ಮೆಲ್ಪಂ ನೋೞ್ಪೊಡೀಕೇಶಪಾ ।
ಶದ ನೀಳ್ಪಂ ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಚನದ ಬೆಳ್ಪಂ ಮಧ್ಯದಲ್ಪತ್ವಮು ॥
ಪ್ಪುದನಿಂತೀ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಿನಿ ಕರಂ ಲಾವಣ್ಯವಾರಾಶಿ ಬ ।
ತ್ತಿದೊಡಂ ಪೇೞ್ತೆಱಿ ಕಾಣಲಾದಪುದಿದೇಂ ನಿನ್ನೊಂದು
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೋ ॥ ೭೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದವಳಂ ಮುಗುಳ್ನೊತ್ತೆಗೆ ಪೊಱಮಡದಂತು ಕೂಂಟಿಮಾಡಿ ಜಗತೀಪತಿಯ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನೋಲಗಿಸುತ್ತಂ ಪೋಗೆ ಮುಂದೊಂದಿಂದುಕಾಂತ ರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯವಿಳಾಸನಿವಾಸ ವಾಸನಿಳಯದೊಳ್—

ಉ ॥ ಈ ರತಿರಾಗಸಾಗರೆಯೆನಿಪ್ಪ ಲತಾಂಗಿಯೊಳನ್ಯರಾಗಮಂ ।
ಸ್ವೈರಿಸೆನೆಂಬವೋಲಧರಪಲ್ಲವರಾಗಮುಮಂ ಕಪೋಳ ಕಾ ॥
ಶ್ಮೀರ ಸುಪತ್ರರಾಗಮುಮನೀಂಟಿದನಾಳಿಯೊಳಂಗರಾಗಮಂ ।
ಸಾರೆಡೆವೊಕ್ಕೆಯೇಕೆನುತೆ ಮರ್ದಿಪವೋಲ್ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಂ ಪ್ರಿಯಂ ॥ ೭೨ ॥

ಚಂ ॥ ಇನಿಯಳ ಮೆಯ್ಗೆ ಮೆಯ್ನವಿರನಕ್ಷಿಗಸಂಚಳವೃತ್ತಿಯಂ ಮನ ।
ಕ್ಕನುಪಮ ಹರ್ಷಮಂ ಪಡೆದು ಕೂಡಿ ಕಳಾಕುಶಳಂ ನಿರಂತರಂ ॥
ಘನಕುಚದೊಳ್ಕಪೋಳತಳದೊಳ್ನಳಿತೋಳ್ಗಳೊಳೋಪನಿತ್ತನೂ ।
ತನ ನಖರೇಖೆಗಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದವು ರಾಗದ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿವೋಲ್ ॥ ೭೩ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊಂದುತ್ತುಂಗ ಮನಃಪ್ರಸಾದಕ ಪ್ರಾಸಾದೋಪರಿಮ ಭೂಮಿಭಾಗದೊಳ್—

ಚಂ॥ ಲಲನೆ ಮನೋಭವಾಂಬುದದ ಮಾಳ್ಕೆಯವೋಲ್ಪದನಿತ್ತು ಮಾಣೆ ಕ ।
ಣ್ಣೊಳೆಯದೆ ಮಿಂಚಿನಂತಿರೆ ಗಳಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಮಿರೆ ಮೇಘನಾದದಂ ॥
ತಳವಡೆ ಕೇಶಪಾಶವಲೆದಾಡದೆ ಕೇಕಿಯವೊಲ್ ರತಾಂತಮಂ ।
ತಲಘುತರೋಪಶಾಂತ ಘನಕಾಲದ ಲೀಲೆಯನಾಂತುದಾವಗಂ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮದನೋನ್ಮಾದಮಂಡಿತಮಾದ ನಿಜಕಟಕವಿಟವಿಟೀಜನಜನಿತ ವಿನೋದಮಂ ವಿನೋದಚತುರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ ರಾಗಸಾಗರದ ವೇಳೆಯಂತೆ ವೇಳಾತಿಕ್ರಮಮಾದುದೆಂದು ವಿದೂಷಕನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಕಡೆಗಣ್ಣಳ ಸೆಳೆಯಿಂ ಪೊ ।
ಯ್ದೊಡೆ ತಡೆದಿರ್ಪುದಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ದೇವ ॥
ನ್ನಡೆವುದು ದೇವಿಯರ ಮನಂ ।
ಬಿಡಿವುದು ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಕೇಳ್ವೊಡೆನ್ನಯ ನುಡಿಯಂ ॥ ೭೫ ॥

ವ ॥ ಎನೆ ದರಹಸಿತ ಮುಖಸರಸಿರುಹನರಮನೆಯತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗಿ ನರ್ಮಸಚಿವರಂ ಕಪ್ಪುರಂ ಬೆರಸಿದ ವೀಳೆಯಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಪಿ ರಾಜಮನೋಜಂ ರತಿಗೃಹಮಂ ಪುಗುವಂತೆ ರಯ್ಯಮಪ್ಪ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಮಂ ಪುಗುವುದುಂ ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ಬರವಂ ಪಾರುತ್ತಮಿರ್ದು ತಡೆದು ಬಂದುದರ್ಕೆ ಮುನಿದುಂ ಮುನಿದಿರಲಱಿಯದತಿಮುಗ್ಧೆ ಪುಸಿನಿದ್ದೆಯಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದು ಪಟ್ಟಿರ್ದುದನಱಿದು ನಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟಪುದೆನುತ್ತಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೋಂಕುವುದುಮೆಚ್ಚತ್ತ ಮೆಯ್ನವಿರ್ಗಳೆರ್ಚರ್ತಿರ್ದುದನಱಿಪೆ ಮುನಿಸುಮಂ ನಿದ್ದೆಯುಮನುಜ್ಜಯಿಸಿ ಲಜ್ಜೆಯನುಜ್ಜೀವಿಸುತ್ತಮಿರ್ದು ಬಾಳೆಯಂ ಮೇಳದಿಂ ಮೇಳಯಿಸಿ—

ಚಂ॥ ಪಲವು ಮತಂಗಳಿಂ ನೆಗೞ್ದ ಚುಂಬನದಿಂ ಪಲವಪ್ಪವಪ್ಪಿನಿಂ ।
ಪಲವು ತೆಱಂಗಳಾಸನದಿನಂಬುರುಹಾಸ್ಯೆಗೆ ರಾಗದೇೞ್ಗೆಯುಂ ॥
ಪುಳಕಮುಮಪ್ಪಿನಂ ಸಮರತಂ ಸಮನಿಪ್ಪಿನಮೋತು ಕೂಡಿ ಭೂ ।
ತಳಪತಿ ಮಾಡಿದಂ ಸುಖದ ಸೊರ್ಕನಶೇಷಕಳಾವಿಚಕ್ಷಣಂ ॥ ೭೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂತೋಷಮಂ ಬಳೆಯಿಸುತ್ತಂ ಬೆಳೆದ ಸುರತಶ್ರಾಂತಿಯೆ ಸುಖಸುಪ್ತಿಯನೀಯೆ ಕಾಂತೆಯು ನಳಿತೋಳ್ ತಳ್ಪಿಂಗೊಳಗಾಗಿ ಮೃದುತಳ್ಪತಳದೊಳವನೀತಳನಾಥಂ ಪವಡಿಸಿರೆ—

ಚಂ॥ ವಿರಹಿಯ ಮನ್ಮಥಾನಳಮುಖೋದಿತ ಧೂಮದೆ ಕಂದಿದಂತೆ ಕಂ ।
ದಿರೆ ಶಶಿಬಿಂಬಮಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಭಗಣಂ ನಿಶಾಂಗನಾ ॥
ಭರಣದ ಮೌಕ್ತಿಕಂಬೊಲೊಡವೋಗೆ ಸುರೇಶದಿಶಾವಧೂಮುಖಾಂ ।
ಬುರುಹ ಪರಾಗರಾಗಮೆನೆ ಸಂಜೆ ಪೊದಱ್ದುದು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ಬಿಸಜದೆಸಳ್ಗಳಂ ಬಿಡೆ ಸಡಿಲ್ಚಿ ವಿಯೋಗವಿಷಾದದಿಂದೆ ಮೂ ।
ರ್ಛಿಸುವ ರಥಾಂಗಯುಗ್ಮಮನಲರ್ಚಿ ಸರೋವರವೀಚಿಮಾಳೆಯೊಳ್ ॥
ಪಸರಿಸಿ ಕೇಳಿಪುಷ್ಪಿತ ಲತಾವಳಿಯಂ ನಲವಿಂದೆ ಸೋಂಕಿ ಬಂ ।
ದೆಸಗಿತು ಸುಪ್ರಭಾತದಸಮೀರಣಮಾಶ್ರಿತ ಸೌಖ್ಯಕಾರಣಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕಂ ॥ ಉದಯಗಿರಿಯರುಣಮಣಿಗಳ್ ।
ಪೊದಱ್ದು ಪರಿತಪ್ಪ ಹರಿಯ ಹರಿಪದರಥಚ ॥
ಕ್ರದ ಹತಿಯಿನೊಡೆಯೆ ರಜಮೊಗೆ ।
ದದೆ ತೋಱುವುದೆನಿಸಿತೆಸೆವ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೭೯ ॥

ನೆರೆಯೆ ರುಚಿ ಚಕ್ರವಾಕಂ ।
ನೆರೆಯೆ ತಮಂ ಪರಿಯೆ ಪರೆಯೆ ನಿಜದೀಧಿತಿ ಭಾ ॥
ಸ್ಕರನಬ್ಜನಿಕರಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಕರನನುಪಮನೊಗೆದನುದಯಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ಮ ॥ ಜಿನಪೂಜ್ಯಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಾವಿವಿಧ ದಿವ್ಯಾಮೋದದೊಳ್ ಶ್ರವ್ಯನೂ ।
ತನಸಂಗೀತನಿನಾದದೊಳ್ ವನಲತಾಂತಾಮೋದಮಂ ಮತ್ತ ಭೃಂ ॥
ಗನಿನಾದಂಗಳನೊಯ್ದು ಕೂಡಿ ಜನತಾಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ತೀಡಿತ್ತಘುಜಾಳಜಾಳನ ಸುಶೀಳಂ ಸುಪ್ರಭಾತಾನಿಳಂ ॥ ೮೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೇಸರ್ಮೂಡುವುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಮಂಗಳಪಾಠಕಂ ಬಂದು—

ಚಂ॥ ಕಿಡೆ ರಿಪು ರಾಜತೇಜದೊಡನೂರ್ಜಿತ ರಾಜನ ತೇಜಮನ್ಯರೊ ।
ಳ್ಗೊಡೆಗಳೊಳೊಂದಿ ಕಣ್ಗೆಸೆವ ಮೀಂಗಳಡಂಗೆ ವಿರೋಧಿಭೂಪರೊಳ್ ॥
ಪಿಡಿದಸಹಾಯ ಹರ್ಷದೊಡನೊಂದಿ ಚಕೋರದ ಹರ್ಷಮೋಡೆ ಪೆಂ ।
ಪೊಡರಿಪ ನಿನ್ನ ತೇಜದುದಯಕ್ಕೆಣೆಯಾಯ್ತುದಯಂ ದಿನೇಶನಾ ॥ ೮೨ ॥

ಕಂ ॥ ರವಿರಥಹಯದಂತೆ ದಿಶಾ ।
ನಿವಹಮನಾಕ್ರಮಿಸಲೆಂದು ನಿಜಹಯಮಾಶಾ ॥
ಪ್ರವರಗಜದಂತೆ ಗಜತತಿ ।
ಭುವನಾಧಿಪ ದಿಗ್ಗಜಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದುದಲ್ತೇ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಜಿನಪದನಖಮಣಿದೀಧಿತಿ ।
ಜಿನಮುಖಮಣಿದರ್ಪಣಂ ಜಿನಾಭಿಷವಾದ್ಯಂ ॥
ಜಿನದಿವ್ಯಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ।
ಯನವರತಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೊದವಿಸುಗೊಳ್ಪಂ ॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪೊಗಳ್ವ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕರವದೊಡನೆ ನೆಗಳ್ವ ಸುಪ್ರಭಾತ ಶಂಖ ತೂರ್ಯರವಮುಂ ಹಯಘೋಷಾರವದೊಡನೆ ಪೊರ್ದಿರ್ದ ಸಮದಗಜಸಂಹತಿರವಮುಮುಪವನ ವನರುಹಷಂಡ ಚಂಡಾಳಿರವದೊಡನೆ ಸಮನಾಗಿ ನೆಗೆವ ಭಂಡಾಳಿ ಮಧುರ ಗೇಯರವಮುಂ ಶಿವಿಗವತಂಸಮಪ್ಪುದುಮುಪ್ಪವಡಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ನಯನಿಳಯಂ ಪ್ರಾಭಾತಿಕ ।
ನಿಯಮಮನಾಚರಿಸಿ ತೊಟ್ಟು ಮಣಿಭೂಷಣಮಂ ॥
ಜಯಜೀಯರವಂ ನೆಗೞೆ ವಿ ।
ಜಯ ಪರ್ವತಗಜದ ಬೆಂಗೆವಂದು ನರೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೫ ॥

ಪಡೆಮಾತೇಂ ಮಾಗಧನಂ ।
ಪಿಡಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂದು ತನ್ನಯ ಪಡೆಯಂ ॥
ಪಡೆವಳ ಬಡಗಮೊಗದೆನೀಂ ।
ನಡೆಯಿಸುವುದೆನುತ್ತೆ ಕರೆದು ನಿಯಮಮನಿತ್ತಂ ॥ ೮೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಳಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಬರಿಸಿ ನಿಯಮಿಸುವುದುಮಾತನಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ನಡೆಯೆ ನಡೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಆದರದೆ ರಕ್ತೆಯಿಂ ಗಂ ।
ಗೋದೆವರೆಗಮಗಲನಗಿದು ಮಾಗಧ ವಿಭು ಸೀ ॥
ತೋದೆಗೆ ನೇರ್ಗಿಱಿದೆನೆ ಸಂ ।
ಪಾದಿಸಿದವೋಲೆಸೆದುದು ನದೀಜಲಪೂರಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ರಕ್ತಾನದೀವೇದಿಕೆವಿಡಿದು ದಾಂಟಿ—

ಮ ॥ ಪಡೆಯೆಯ್ದುತ್ತಧಿನಾಥನೆಂದ ತೆಱದಿಂ ರಕ್ತಾನದೀತೀರಮಂ ।
ಪಿಡಿದಂತಾನದಿಯುಂ ನಿಸರ್ಗ ವಿಳಸತ್ಸೀತೋದೆಯುಂ ಕೂಡಿದೊಂ ॥
ದೆಡೆಯುಂ ಭೂಪತಿ ಬರ್ಪ ಸಂತಸದೆ ಸೀತೋದಾನದೀದೇವಿ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ತಾಂ ಕಟ್ಟಿದ ತೋರಣಂಬೊಲೆಸೆದತ್ತಾ ತೋರಣ ದ್ವಾರಮುಂ ॥ ೮೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪನ್ನೆರಡು ಯೋಜನಂ ನೀ ।
ಳಂ ನವಯೋಜನಮುಮಗಲಮೆನೆ ಬಿಡಿಸಲ್ ಬೀ ॥
ಡನ್ನೆಲನೆಯ್ದದೆ ಪಡೆವಳ ।
[ನಿನ್ನಿಂತು] ನೆರೆಯೆ ಕುರುಂಬುಗೊಳಿಸಿದನಾಗಳ್ ॥ ೮೯ ॥

ಕಂ ॥ ಭೃಂಗವೃತವನಜಸುರಭಿತ ।
ರಂಗೋಭಯಸಿಂಧು ಸಂಗಮೋದಿತ ಮರುದಾ ॥
ಸಂಗಮುಮಭಿನವಮುಂ ಸುಖ ।
ಸಂಗಮುಮಂ ಪಡೆಗೆ ಪಡೆಗದೇಂ ಸೊಗಯಿಸಿತೋ ॥ ೯೦ ॥
ಚಕ್ರಧರಂ ವಾಹನದಿಂ ।
ಚಕ್ರಘುನಸ್ತನಿಯರೊಡನೆ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ ದಿ ॥
ಕ್ಚಕ್ರಮನೆಳವೆಳಗುಗಳಿಂ ।
ದಾಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿಟ್ಟಿಯೆ ಮೂರ್ತಿ ಮನ್ಮಥನಿಜಿದಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೆರ್ವಿಡಿಗಳಿನಿಟಿದ ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ಬೆರಸು ನದೀವಿಳಾಸಮಂ ನೋಡಿ–

ಮ ॥ ಇದು ಕೂಡುತ್ತಿರೆ ವಾರಿರಾಶಿವೆಸರಂ ತಾಳ್ದಿತ್ತು ಗಂಭೀರಮಾ ।
ದುದು ಮುನ್ನೀರೆನೆ ಪೆಂಪನೊಪ್ಪುವ ನಿಳಿಂಪರ್ ಕ್ರೀಡಿಪರ್ ಬಂದು ಸ ।
ಮ್ಮದದಿಂದೆಂದೊಡೆ ಚೆಲ್ವನಾರ್ಪೊಗಟಿರೆಂದುರ್ವೀಶ್ವರಂ ಸಮ್ಮದ ।
ಪ್ರದ ಸೀತೋದೆಯನಜ್ಜಿವಟ್ಟು ಪೊಗಟ್ಟಿಂ ವಿಶ್ವಾರ್ಥಿವಿಚ್ಛೇದೆಯಂ ॥ ೯೨ ॥
ಗಗನಂ ತನ್ನವೊಲಾವಗಂ ಭುವನಮಂ ತಾಳ್ದಿರ್ಪುದೆಂಬೊಂದು ಮೆ ।
ಯ್ಮೆಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತುಮದೊಪ್ಪುವಂತೆ ನಳಿತೋಳಿಂ ತೋರ ಮುಕ್ತಾಫಳಾ ॥
ಳಿಗಳಂ ತಾರಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾಂ ಪಡಿಯಿಡಲ್ಪೋದಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆ ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ಸೀತೋದೆ ಪೊದಟ್ದು ಪೆರ್ದೆರೆಗಳಿಂ ತಟ್ಕೈಸಿತಾಕಾಶಮಂ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಗುಣಸಿಂಧು ಸಿಂಧುವಿನ ಗಭೀರತೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಜಲಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಪನೆನೆ ।
ಜಲಮಂ ಮಾಗಧನೊಳಜಿಸಲಲ್ಲಿ ವಿಲಂಘ್ಯಂ ॥
ದಲಿದೆಂದು ಬಂದು ಕಾಣದೆ ।
ನಿಲೆ ತವಿಸುವೆನದನೆ ಬಟಿಕವನ ಜೀವನಮಂ ॥ ೯೪ ॥
ತವಿಸುವೆನೆಂದುದ್ಯೋಗಿಪ ।
ಭುವನಾಧೀಶ್ವರನನಖಿಳಕುಳವೃದ್ಧರ್ ಬಿ ॥
ನ್ನವಿಸಿದರಂತುಟೆ ದೇವ ।
ರ್ಗವಿಧೇಯಮೆನಿಪ್ಪ ಜನಕೆ ಜೀವನಮುಂಟೇ ॥ ೯೫ ॥
ಆದೊಡಮೇನವನಿಪನೀ ।
ನಾದಿ ನೃಪಾಳಕ ಚರಿತ್ರನದರಿಂದಾದ್ಯ ॥
ಶ್ರೀದಯಿತ ಚಕ್ರಿಗಳ್ ಪರ ।
ಮಾದರದಿಂ ನೆಗಟ್ವಿ ತೆಜಿದೆ ನೆಗಟಲೆವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೯೬ ॥
ಧೃತಧವಳವಸ್ತ್ರನಧಿವಾ ।
ಸಿತ ಚೈತ್ರ ಶರಾಸನಾಸ್ತ್ರಭಯನುಪವಾಸ ॥
ತ್ರಿತಯಯುತಂ ಜಲ್ಪಿತ ಜಲ ।
ನುತಮಂತ್ರಂ ದರ್ಭಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ವಿಭುವಿರ್ದಂ ॥ ೯೭ ॥

ಕಂ ॥ ಇರೆ ದರ್ಭಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ವಿಭು ।
ವಿರಚಿಸಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪೂಜೆಯಂ ಶಾಂತಿಕಮಂ ॥
ನಿರುತಂ ಪೌಷ್ಟಿಕಮಂ ಹಿತ ।
ಪುರೋಹಿತಂ ಮಾಡೆ ಸಿದ್ಧಮಾದುದು ಮಂತ್ರಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರನಾಗಿ ಮಱುದಿವಸಂ ಪ್ರಾತಸ್ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಮಂಗಳಪಸದನದಿಂದೆ ಮ ।
ನಂಗೊಳಿಸುತಮಿರ್ದು ಪಡೆಯ ಕಾಪಂ ಪಡೆವ ॥
ಳ್ಪಂಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಾಗಧ ।
ನಂ ಗೆಲ್ವುದ್ಯೋಗದಿರ್ದನುತ್ತಮ ಸತ್ವಂ ॥ ೯೯ ॥

ರವಿರಥಹಯದೋಲ್ ಸಂಚರಿ ।
ಸುವ ಮಾಗಧ ಗಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದಶ್ವಂಗಳನೊ ॥
ಪ್ಪುವಿನಂ ಪೂರಿತನೇಱಿದ ।
ನವನೀಶ್ವರನೊಸೆದು ರಥಮನಜಿತಂಜಯಮಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ಮನೋರಥಮಂ ತೀರ್ಚುವ ರಥಮನೇಱಿ ಮಾಗಧನ ವಿಕ್ರಮಮನತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಂ ನಿವೇದಿಸಿ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯಂ ದಾಂಟಿ ಸೀತೋದೆಯಂ ತೋರಣದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಚೋದಿಸೆನೆ—

ಕಂ ॥ ಸಾರಥಿ ಮನೋರಥಕ್ಕಂ ।
ಸಾರಥಿಯೆನೆ ಹರ್ಷಮೊದವೆ ಚಕ್ರಿಗೆ ರಥಮಂ ॥
ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ಪರಿಯಿಪವಂ ।
ನೀರೊಳ್ ಚೋದಿಸಿದನೇನವಂ ಪರಿಣತನೋ ॥ ೧೦೧ ॥

ತೆರೆಮುಗಿಲ ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದು ಭಾ ।
ಸ್ಕರರಥ ಪರಿಪರಿವ ತೆಱದೆ ತೇಜಶ್ಚಕ್ರಾ ॥
ಭರಣನ ರಥ ಪರಿಪರಿದವು ।
ತೆರೆದುಱುಗಲನಟ್ಟುವಂದದಿಂ ಸಿಂಧುವಿನೊಳ್ ॥ ೧೦೨ ॥

ಹಯಖುರಮುಂ ಚಕ್ರದ ನೇ ।
ಮಿಯುಮೂರ್ಜಿತ ವಜ್ರಮಕ್ಕುಮೆನೆ ವಾಹಿನಿಯೊಳ್ ॥
ನಿಯತ ಮರಾಳದೆ ಸಮಭೂ ।
ಮಿಯೊಳದಿರದೆ ಪರಿವ ತೆಱದೆ ಪರಿದತ್ತು ರಥಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಸರಸಿಜ ಪರಾಗದಿಂದಂ ।
ಪೊರೆದ ತರಂಗಾಳಿ ರಂಗವಲಿಯಂ ಭೂಪಂ ॥
ಬರುತಿರೆ ತಜ್ಜಲದೇವತೆ ।
ವಿರಚಿಸಿದವೊಲೆಸೆದವಸದಳಂ ಸಿಂಧುವಿನೊಳ್ ॥ ೧೦೪ ॥

ಮ ॥ ಸಕಳೋರ್ವೀಶನಲಂಘ್ಯಮೆಂದಿರದೆ ಕೇಳಿಕ್ಲೇಶದಿಂ ವಜ್ರವೇ ।
ದಿಕೆಯಂ ದಾಂಟಿದನೆನ್ನಗುಣ್ಪನೆನಸುಂ ಕೀಱಿಮ್ಮಾಡಿದಂ ನಿನ್ನನಿಂ ॥
ಪ್ರಕಟಂ ರಕ್ಷಿಪರಿಲ್ಲ ಮಾಗಧ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಬಾಟೆಂದು ವೀ ।
ಚಿಕಳಾಪಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಪೇೞ್ವ ತೆಱದಿಂ ಸೀತೋದೆಯೇನೊಪ್ಪಿತೋ ॥ ೧೦೫ ॥

ಕಂ ॥ ಪನ್ನೆರಡು ಯೋಜನಂಬರೆ ।
ಗಂ ನಿಲ್ಲದೆ ಪರಿದು ಜಳಚರಂ ರಥಹತಿಯಿಂ ॥
ದಂ ನೊಂದಪುವೆಂದಾ ನದಿ ।
ಯುನ್ನತ ದೇವತೆಯೆ ಕರುಣದಿಂ ನಿಲಿಸಿದವೋಲ್ ॥ ೧೦೬ ॥

ಪರಿಯದೆ ನಿಲೆ ರಥಮುರಿವರಿ ।
ವರಿದಧಿಪನ ಕೋಪಮಳುರ್ವ ಬಡಬಾನಳನಂ ॥
ತುರಿಪಲೊಡರ್ಚಿತ್ತಹಿತನ ।
ಪುರದೊಡನಂಬುಧಿಗೆ ಸದೃಶಮೆನಿಸಿದ ನದಿಯಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ಮುಳಿದು ಕುಳುಂಪೆಯ ಜಳಮಿೂ ।
ಜಳಮೆಂದು ತುಳುಂಕುತಿದಱ ಜಳಚರಮನಿತುಂ ॥
ಪೆಳಱುಗುಮೆಂದೊಲ್ಲದೆ ರಿಪು ।
ನಿಳಯಮನನಳಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮುರಿಪುವೆನೆನುತಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ಪೊಡವಿ ಪೆಳಱಿತ್ತು ಕುಳಗಿರಿ ।
ನಡುಗಿತ್ತಾಶಾಗಜಾಳಿ ಮದವುಡುಗಿತ್ತಾ ॥
ಜಡಧಿ ಕಲಂಕಿತ್ತರಿಯೆರ್ದೆ ।
ಯೊಡೆವಿನೆಗಂ ನೃಪತಿ ಜೇವೊಡೆಯೆ ನಿಜಧನುವಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಅರಿದರ್ಪೋಚ್ಚಾಟನಾನ್ಯಕ್ಷಿತಿಪತಿವಿಭವಾಕರ್ಷಣಾಕ್ಷೋಣಮಂತ್ರಾ ।
ಕ್ಷರಮೆಂಬಂತಿರ್ದ ನಾಮಾಕ್ಷರಮನೆ ತಳೆದಿರ್ದತ್ರಮಂ ಜ್ಯಾರವಂ ಮೇ ॥
ಘುರವಪ್ರಸ್ಪರ್ಧಿ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆ ನರಪತಿ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚೊಡುರ್ಚಿತ್ತು ವಜ್ರ ।
ಸ್ಫುರಿತಾಂಗಂ ಮಾಗಧಾತ್ಯುನ್ನತನಿಳಯಶಿಳಾಸ್ತಂಭಮಂ
ಚಕ್ರಿಬಾಣಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ತಂಭಮನಂಬುರ್ಚೆ ಗತಿ ।
ಸ್ತಂಭಂ ಕೆಲಬರ್ಗೆ ಕೆಲರ್ಗೆ ದೋರ್ವಳ ಗರ್ವ ॥
ಸ್ತಂಭಂ ಕೆಲಬರ್ಗೆ ಮತಿ ।
ಸ್ತಂಭಂ ಸಂಭವಿಸಿತಮರವಿಭುವಿನ ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾಶಿಳೀಮುಖಸಂಭವರವಕ್ಕೆ ವಿರಹಿಗಳಂತೆ ಭಯಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತರಾದರಂ ವೀರಾಂಗನಾಸಂಗತರಾದರೆಂತಾನುಂ ಸಂತೈಸಿ ಹಸ್ತಾಂಜಳಿ ಮೌಳಿಯೊಳ್ ಲೀಲೆವಡೆಯೆ ತಮ್ಮೊಡೆಯುಂಗಿಂತೆಂದರ್—

ಕಂ ॥ ಪಲದೆವಸಕ್ಕೆತ್ತಾನುಂ ।
ಕಲಹಂ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡಿಲ್ಲಿ ದೋರ್ವಳದಿಂ ಮಾ ॥
ರ್ಬಲಮನದಟಲೆಯದಿದಿರ್ದೊಡೆ ।
ನಲವಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿತು ದೇವ ನಿಷ್ಫಳಮಲ್ತೇ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿವ ಸುಭಟಾಳಾಪಮೆ ಕೋಪಾನಳಕ್ಕುದ್ದೀಪನ ವಿಭಾವಮಂ ಪಡೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಬಿಡದ ಮಟಿಯೊಡನೆ ಕಾಯ್ಪಂ ।
ಸಿಡಿಲೊಡರಿಪ ತೆಱದೆ ಘುರ್ಮಜಳದೊಡನೆ ಪೊಡ ॥
ರ್ಪುಡುಗದ ಕೋಪಾನಳಮಂ ।
ದೊಡರಿಸಿದುದು ಘನಮದಾಂಧನೊಳ್ ಮಾಗಧನೊಳ್ ॥ ೧೧೩ ॥
ಮೆಚ್ಚನನುವರದೊಳೆಂಬಿನ ।
ಮೆಚ್ಚನನೀ ಶರಮೆ ಮಗುಳ್ದು ತಾಗಿದ ತೆಱದು ॥
ಮ್ಮಚ್ಚಮಿರದೊದವೆ ಮನದೊಳ್ ।
ಮಚ್ಚರಮಟಿವಿನೆಗಮಳರಿಪೆಂ ದೋರ್ವಳದಿಂ ॥ ೧೧೪ ॥
ಆರಿದನೆಚ್ಚವರೆಂಬುದ ।
ನಾರಯ್ಯದೆ ವೀರವೃತ್ತಿಯಂ ನುಡಿವುದೆ ಸಾ ॥
ಧಾರಣನೋ ರಣಧೀರನೊ ।
ಬಾರಿಸಿ ನೋಡುವುದು ತತ್ಪ್ರಶಸ್ತಿಕ್ರಮಮಂ ॥ ೧೧೫ ॥
ಭರತೈರಾವತದೊಳ್ ನಿಯ ।
ತರೆನಿಸೆ ಸಂಜನಿಯಿಕುಂ ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಶಲಾಕಾ ॥
ಪುರುಷರ್ ವಿದೇಹದೊಳ್ ಕುಂ ।
ದರೆಂದುಮದಱಿಂದೆ ಚಕ್ರಿಯಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೧೧೬ ॥
ನಿನ್ನನೆಱಗಿಪೊಡೆ ಚಕ್ರವ ।
ರಂ ನೆರೆಗುಂ ಪೆಱರ ವಿಕ್ರಮಕ್ಕೆಡೆಗುಡದ ॥
ತ್ಯುನ್ನತ ಗಭೀರತಾಸಂ ।
ಪನ್ನಂ ನಿಜವಾಸಮಸ್ತಮಿತ ಸಂತ್ರಾಸಂ ॥ ೧೧೭ ॥
ಬಾಣಮಿದಧಿಪತಿ ನಿಗದಿತ ।
ಬಾಣಮನೊಳಕೊಂಡು ದಂಡಮಂ ಸಾಮವನ ॥
ಕ್ಷೋಣಮನಱಿಪಲ್ ನೆರೆಗುಂ ।
ಕ್ಷೋಣೀಶರ್ಗಧಿಕ ಶೌರ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತದಱೊಳಿರ್ದಂಕಮಾಲೆಯ ಬಿಂಕಮಂ ಕೇಳ್ವುದೆಂದ ಸಚಿವನ ವಚನಮುಚಿತಮೆನಿಸಿ ಮನಕ್ಕೆವರೆ ಮಾಗಧಂ ಮಹಾಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಟ್ಪುದುಮಾತಂ ಶಿಳಾಸ್ತಂಭದೊಳ್ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಂ ಕೆತ್ತಿಸಿರ್ದ ವಿಶಿಖಗತ ಲಿಖಿತ ಸುವರ್ಣಪತ್ರಮಂ ನೋಡಿ—

ಚಂ ॥ ಜಳಚರವೃತ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ವರ್ತಿಸುತಿರ್ಪವರ್ಗುಂಟೆ ಬೇಱೆ ದೋ।
ರ್ವಳಮದಱಿಂದೆ ಕಾಲ್ವೊಚೆಯಿದಾದುದು ತಾನೆಳಸಿರ್ಪ ಸಿಂಧು ಮಾ॥
ರ್ಮಲೆಯಲೆವೇಡ ಜೀವನಮನೊಲ್ವೊಡೆ ಮಾಣ್ಬುದು ವಜ್ರನಾಭಿಯಂ।
ಬಳನಿಧಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನದರ್ಕಭಯಂ ಭುವನೈಕರಕ್ಷಕಂ ॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಬರೆದಿರ್ದ ರಾಜಾದೇಶಮಂ ಬಾಜಿಸೆ ಕೇಳ್ದು ಕಂಗನೆ ಕನಲ್ದಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ನದಿಯಂ ನಾವಿಕನಂತೆ ಪೊಕ್ಕು ಗುಱಿಯಂ ಧಾನುಷ್ಕನೆಂಬಂತೆ ತ।
ಪ್ಪದಿದಂ ಕಂಬಮನೆಚ್ಚುದಂತವಗೆ ವಾಹಾಗರ್ವಮಂ ತೋಱಿ ಬೇ॥
ಡಿದಪಂ ಕಪ್ಪಮನೆನ್ನವಾಹಿನಿಯುಮಂತಾ ಮದ್ಭುಜಾದಂಡಮುಂ।
ಕದನಕ್ರೌರ್ಯಮನೀಯದಂತವರವೋಲೆಂತುಂ
ಸಮಂತಿರ್ಕುಮೇ ॥ ೧೨೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮುನಿಸಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದಾಸ್ಥಾನರಂಗದಿಂದೆರ್ದು ರಣರಂಗಕ್ಕು ದ್ಯೋಗಿಸುತಿರ್ದನಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮನಱಿವ ಹಿತಮಹತ್ತರರುದ್ವೃತ್ತನಂ ಮಾಗಧನಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ಏಕಾಕಿಯ ಕಲಹಮುಮು।
ಸ್ವೀಕರಣೀಯಂ ವಿವೇಕಿಗಳಿಗೆಂದೊಡಿದೇಂ॥
ಲೋಕಾಧಿಪತಿಯ ಕದನಂ।
ಸ್ವೀಕರಣೀಯಮೆ ಬಿಸುಟ್ಪುದಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ಪೂಜಿಸು ರಾಜಿತ ಶರಮಂ।
ರಾಜಾದೇಶಮನೆ ಮೌಳಿಯೊಳ್ ತಳೆ ನಡೆನಿ॥
ರ್ವ್ಯಾಜದೊಳೆ ಚಕ್ರಿ ಚರಣಾಂ।
ಭೋಜಕ್ಕೊಲ್ದೆಱಗು ಪಡೆವೊಡಧಿಕಶ್ರೀಯಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದನ್ವಿತರುಂ ಹಿತಾನ್ವೇಷಿಗಳುಮಪ್ಪ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ್ ನುಡಿದ ನುಡಿ ಗೊಡಂಬಟ್ಟು ಚಲಮಂ ಬಿಟ್ಟು—

ಉ ॥ ಗಾಲಿಯನೆತ್ತಿ ಪತ್ತಿಗೆಯ ವಾಹಖುರಂಗಳ ಘಾತದಲ್ಲಿ ಕ।
ಲ್ಲೋಲಮದಾಗದಿರ್ದುಮಿನರಶ್ಮಿಗೆ ಕೊಳ್ಗುದಿಗೊಳ್ವವೋಲಿಳಾ॥
ಪಾಲನ ತೇಜದೇೞ್ಗೆಗಗಿವಂಬುಚರಂಗಳ ಮೋಹದಿಂದವಂ।
ಪಾಲಿಸವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ವರುಣಂ ಬರುತಿಪ್ಪವೊಲೊಪ್ಪಿ ಮಾಗಧಂ ॥ ೧೨೩ ॥

ವ ॥ ಬಂದು ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ವರುಣನ ಭಂಡಾರದೊಳೆಸೆ।
ವರುಣ ಮಣಿಪ್ರಕರದಂತೆ ರಂಜಿಪ ರತ್ನಾ॥
ಭರಣಂಗಳನೋಲಗಿಸಿದ।
ನೆರಡಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಚಕ್ರಿಗೆ ದಿವಿಜಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ವ ॥ ಓಲಗಿಸುವುದುಮಾತನ ವಿನಯುಮೆ ತನಗೆ ವಾರ್ತೆಯುಪ್ಪುದಱಿನಾ ಪದಾರ್ಥಮಂ ವಾರ್ತೆಗೆಯ್ಯುದೆಯುಮಾತನ ಬಿನ್ನಪಮುಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದುನ್ನತ ಚಿತ್ತನೊಂದೆರಡು ರತ್ನಂಗಳಂ ತಳೆದುಕೊಂಡುೞಿದುವಂ ತಾಂ ಕುಡುವ ಪಸಾಯ ದೊಡನ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಂ ಬಡಿಸೆ ಮಾಗಧನಾಗಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಅನುಪಮುಪದನಖಮಣಿಯಿಂ ।
ಸನಾಯಕಂ ಮಕುಟಮಾಯ್ತು ಭವದೀಯ ದಯಾ ॥
ಜನಿತಪ್ರಸಾದದಿಂದಂ ।
ಸನಾಥಮಾದತ್ತು ಮತ್ಕುಲಂ ಭುವನಪತೀ ॥ ೧೨೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾವಿಬುಧಪತಿಯುಂ ವಿಬುಧಪತಿ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಬೀೞ್ಕೊಳಿಸಿ ಪರಿಜನಂ ಬೆದಱುಗುಂ ಬೇಗಂ ಪೋಗೆಂದು ಕಳಿಪಿ—

ಕಂ ॥ ಉದಯಾಚಳ ಕಟಕಕ್ಕಿನ ।
ನುದಧಿಯಿನೇೞ್ತಪ್ಪ ತೆಱದೆ ನಿಜಕಟಕಕ್ಕಾ ॥
ನದಿಯಿಂದಂ ಸೈನಿಕ ಚ ।
ಕ್ರದ ಹರ್ಷಂ ಬಳೆಯೆ ಚಕ್ರವಿಭುವೇೞ್ತಂದಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ರವಿ ದೂರದೊಳಿರ್ದುಮಭೀ ।
ಷುವಿನಿಂದೆ ಕುವಳಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಪರಿಪವೊ ॥
ಲ್ದಿವಿಜಕುಲಧನಮುಮಂ ಚ ।
ಕ್ರವರ್ತಿ ಹಾರೈಸಿದನಿಷುವಿನಿಂ ಘನತೇಜಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮಾಗಧನೊಳ್ ಮಾಡಿದವಾರ್ಯ ಶೌರ್ಯಮಂ ಮಾಗಧರ್ ಮನೋರಾಗದಿಂ ಪರಿಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಂ ಬರೆ ತೀರದೇಶದೊಳ್ ತನ್ನ ಬರವಂ ಪಾರುತ್ತಮಿರ್ದ ಮಹಾಸಾಮಂತಮಕುಟಬದ್ಧಮಣಿಮಕುಟಸ್ಯಂದಸರುಚಿರುಚಿರಚರಣಾರವಿಂದಂ ಸ್ಯಂದ ನದಿಂದಮಿೞಿದು ಬಳಸಿ ಬರ್ಪ ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸಶೇಷ ಶಿಬಿರಯೋಷಿದ್ದತ್ತ ಶೇಷಾಕ್ಷ ತಂಗಳನುತ್ತಂಸಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಮಂಗಳ ಪಾಠಕ ಗಾಯಕರವಂಗಳಂ ಕರ್ಣಾವತಂಸಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ರಾಜಹಂಸಂ ರಾಜನಿಳಯುಮನಳಂಕರಿಸಿ ಮಱುದೆವಸಂ ದಿವಸಮುಖ ದೊಳ್ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆದು ನಿಜಕಟಕಮಂ ನದೀಕಟಕದೊಳ್ ಬಿಡಿಸಿ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಸ್ಥಿರತೇಜಂ ವೈಜಯಂತೀಮುಖದೆ ವರತನುಖ್ಯಾತನಂ ಭೂರಿಶೋಭಾ ।
ಕರರಕ್ತೋದಾನದಿದ್ವಾರದಿನವಯುವದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕಾಪ್ರಭಾಸಾ ॥
ಮರನಂ ಪೂರ್ವಕ್ರಮಂ ನೇರ್ವಡೆ ಪದನತರಂ ಮಾಡಿ ಸಾಶ್ಚರ್ಯ ಶೌರ್ಯಾ ।
ಭರಣಂ ವಿಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಹರ್ಷ ಸಸ್ಯಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೧೨೮ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮ ವಿನುತವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಮಾಗಧಾಮರವರತನು
ಪ್ರಭಾಸಾಮರದರ್ಪ
ದಳನ ವರ್ಣನಂ

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

× × × × × × × × × × × × × ×

ವ ॥ × × ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂದಮೆ ಜಳಾಶಯಮುಂಬುದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂವರಿಸಿದ ಜೀವನಂಗಳನೆ ತೀವ್ರಕರಂ ಕವರ್ದಂ ನಿದಾಘದೊಳ್—

ಮ ॥ ನೆಲನೆಲ್ಲಂ ತಪನಪ್ರತಾಪಶಿಖಿಯಿಂದಂ ಕಾಯ್ದು ಕಾವೇರಿಯಂ ।
× × × × × × × ದಿಲ್ಲೆನುತಂ ಪೋಪಂತು ನಾನಾನದೀ ॥
ಜಲಮಾದಂ ಕುದಿದುರ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಖುರವೆತ್ತಂ ಪೊತ್ತಿ ಕಾಡೊಳ್ ದವಾ ।
ನಳನಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಿದುದಗುರ್ವಂದುಗ್ರ ಘರ್ಮಾಗಮಂ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾಸುರಮಾದ ಬೇಸಿಗೆಯೊಳ್—

ಚಂ ॥ ಮಳಯಜದಣ್ಪು ಕಪ್ಪುರದ ತಂಬುಲಮೊಪ್ಪುತಮಿರ್ಪ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ।
ಗಳ ತೊಡಮುಚ್ಚಳಿಪ್ಪ ದುಗುಲಂ ಹಿಮಚಂದನಗಂಧವಾರಿ ಶೀ ॥
ತಳನಿಳಯಂ ಮೃಣಾಳವಳಯಂ ಕೊಳನಂಬುಜಪತ್ರವೀಜನಂ ।
ಕಳೆಯೆ ನಿದಾಘದಾಹದೊದವಂ ಪಡೆಯೇಂ ಪಡೆದತ್ತು ಸೌಖ್ಯಮಂ ॥ ೭ ॥

ಮ ॥ ಇಡಿದುರ್ವೀರುಹಷಂಡದಿಂದೆ ಲತಿಕಾ ಸಂದೋಹದಿಂ ಕೋಡುತಂ ।
ಕುಡದರ್ಕಾಂಶುಗಮರ್ಕೆಯಂ ಮಿಸುಪ ರಕ್ತೋದಾನದೀತೀರಮಂ ॥
ಪಿಡಿದಾ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳಾದ ಭೇದದೊದವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಾನಂದಮಂ ।
ಪಡೆಯುತ್ತಂ ಪಡೆ ಪೊರ್ದಿದತ್ತು ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂ
ರುಂದ್ರಮಂ ॥ ೮ ॥

ಹರಿಯೂಥಂ ಖಗರಾಜಿ ಖಡ್ಗನಿವಹಂ ನಾಗವ್ರಜಂ ಸ್ಯಂದನೋ ।
ತ್ಕರಮು ದ್ಗಂಧ ಮರುದ್ಗಣಂ ಕಟಕರತ್ನಶ್ರೇಣಿಗಳ್ ತನ್ನೊಳೊ ॥
ಪ್ಪಿರೆ ಷಟ್ಖಂಡಧರಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸೆ ನಿಜ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಪೆಂಪುವೆ ।
ತ್ತಿರದಿಂ ಚಕ್ರಧರಂಗೆ ಮಿಕ್ಕ ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಂ ಮಾಡುಗುಂ ॥ ೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ವಿಜಯಾರ್ಧನಗಮನೆಯ್ದೆವಂದು—

ಕಂ ॥ ನುತರಕ್ತೋದಾ ತೀರದ ।
ಮಿತವನಧಿನುತ್ಸವಾದುತ್ಸವ? [ಮಾದತ್ತೆನೆ] ॥
ಪತಿತಮೆನುತ್ತಂ ವಿಜಯಾ ।
ರ್ಧತಟದ ನಂದನಮನೆಯ್ದಿತಾ ನೃಪಕಟಕಂ ॥ ೧೦ ॥

ಚಂ ॥ ಮಳಯಜ ಮಾಧವೀವಕುಳಚಂಪಕಲೋಧ್ರಲವಂಗಮಾಗಧೀ ।
ತಿಳಕ ತಮಾಳತಾಳಸರಳಾಮಳಕಾರ್ಜುನಸರ್ಜಭೂರ್ಜ ಗು ॥
ಗ್ಗುಳಘನಸಾರ × × × × × ಲವಂಗಪಾ।
ಟಳ ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾಸುರಭಿಶೋಭಿಸುತಿರ್ದುವು ತದ್ವನಾಂತದೊಳ್ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಿಯುಪವನಂ ಪಿಕನಿನದಂ ।
ಮಯೂರನೃತ್ಯಂ ಪ್ರಸೂನಗಂಧಂ ಫಳಸಂ ॥
ಚಯುಸಮನಿತ್ವಂ ಪಂಚೇಂ ।
ದ್ರಿಯ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಗೆ ಪಡೆದುದಾ ನಂದನದೊಳ್ ॥ ೧೨ ॥

ಕುಸುಮಶರಚಕ್ರಿ ಸವನಮ ।
ನೆಸಗಲ್ ಮಧುಚಕ್ರಿ ರಾಜ್ಯಸವನಮನೆಸಗಲ್ ॥
ಮಿಸುಗಿರೆ ಪಸುರ್ವಂದಲನೆ ।
ತ್ತಿಸಿದನೊ ವಿಜಯಾರ್ಧನೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿತು ವನಂ ॥ ೧೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರಾಜಿಸುವ ವನರಾಜಿಯಂ ವನವೇದಿಕಾತೋರಣದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ ॥ ರಮಣೀಯ ರತ್ನಮಯ ಮ ।
ಧ್ಯಮಕೂಟಾಸನ್ನ ಸನ್ನಿವೇಶಿತ ಬಳಭೂ ॥
ರಮಣನಿರೆ ನಿಯಮದಾ ನಿಯ ।
ಮಮೆ ತಾಂ ತನಗಧಿಪ ನಿಯಮಮಾಗಿರೆ ಬೇಗಂ ॥ ೧೪ ॥

ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರಂ ನಿಜ ।
ಭುಜಗರ್ವಂ ಪರ್ವತಂಬೊಲಿರ್ಪಗೆ ಚಕ್ರಿ ॥
ಧ್ವಜಿನೀಗಜರದಕುಳಿಶ ।
ವ್ರಜದಂತಿಯಿನಾದುದೆನಿಸೆ ಕಂಡಂ ಭಯದಿಂ ॥ ೧೫ ॥

ಮ ॥ ಕ್ರಮಕಂಜಕ್ಕಭಿಷೇಕಮಂ ಮಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯಾಂಶುವಿಂ ಮಾಡಿ ವಿ ।
ಕ್ರಮ ಚಕ್ರಪ್ರಭುವಿಂಗಿದೆನ್ನಯ ನಿಯೋಗಂ ಪೂಜ್ಯರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇ ॥
ಕಮನಾಂ ಮಾಟ್ಪೆನೆನುತ್ತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತೀರ್ಥೋಚ್ಚಾಂಬುವಿಂ ತೂರ್ಯ ಘೋ ।
ಷಮದೆತ್ತಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮೆ ಪೊಣ್ಮೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮನನೇಕ ಮಂಗಳಾನಕನಿನದಮೆಸೆವಿನಮೆಸಗಿ ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಮಿವನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದು—

ಕಂ ॥ ಧವಳಾತಪವಾರಣಮಂ ।
ಪ್ರವಿಮಳ ಚಮರಜಮನಸಮಸಿಂಹಾಸನಮಂ ॥
ಭುವನಪ್ರಭುವಿಂಗಿತ್ತಂ ।
ಕುವಳಯ ವೈಭವಮನೊಳಗುಮಾಟ್ಪುವನೊಲವಿಂ ॥ ೧೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನಂ ಸಮಾರಾಧಿಸಿದ ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರನನಗಣ್ಯಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತದಿಂ ತಣಿಪಿ ಬೀೞ್ಕೊಳಿಸಿ ಕಳಿಪಿ ವನನಿಧಿಯಂ ತೋರಣದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ತಿಮಿಸ್ರಗುಹಾದ್ವಾರಕ್ಕನತಿದೂರದೊಳ್ ನಿಜಸ್ಕಂಧಾವಾರಮಂ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಬೆಸಸಿದಾಗಳ್—

ಉ ॥ ವಾರಿಜ ಸೌರಭಾಕಳಿತ ಚಂದ್ರಮಣಿದ್ರವ ಶೈತ್ಯಯುಕ್ತ ಕ ।
ರ್ಪೂರ ಲವಂಗ ಚಂದನಲತಾಪರಿವರ್ತನಮಂದಚಾರವಿ ॥
ಸ್ತಾರಸಮೀರದೊಳ್ ಬಿಡಿಸಿದಂ ಪಡೆವಳ್ಳನುದಾರರಾಜಕಂ ।
ಶೀರವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಕಟಕಮಂ ವಿಜಯಾರ್ಧನಗೋಪಕಂಠದೊಳ್ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ನೆಗಟ್ಟಿ ಚತುರ್ದಶರತ್ನದೆ ।
ಸೊಗಯಿಪೆನಾನನ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತನ್ನವೊಲಾ ॥
ನಗಿದು ತೆಱಪೀಯೆನೆನುತುಂ ।
ನಗುವುದು ವಿಜಯಾರ್ಧಕಟಕಕ್ಕೆ ವಿಭುಕಟಕಂ ॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಜಯಾರ್ಧಕಟಕಕ್ಕಮೋರಂಡಲವಾಗೆ ಕಟಕಮಂ ಬಿಡಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ವಿಜಯಾರ್ಧಮನುತ್ತರಿಪೊಡೆ ।
ವಿಜಯಂ ನೆರೆಯಕ್ಕುಮಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ಪೆಱತೇಂ ॥
ವಿಜಯಾರ್ಧಮಕ್ಕುಮೆನುತದ ।
ನಜೇಯನುತ್ತರಿಪುಪಾಯಮಂ ಬಗೆವಿನೆಗಂ ॥ ೨೦ ॥

ಕೃತಮಾಳಂ ಮೌಳಿಸ್ವೀ ।
ಕೃತಮಾಳಂ ಚಕ್ರಿ ಪುಣ್ಯ ಮಹಿಮಾಹೂತಂ ॥
ವಿತತ ತಿಮಿಸ್ರಗುಹಾಸಂ ।
ತತರಕ್ಷಕನಿರದೆ ಬಂದು ಕಂಡಂ ನೃಪನಂ ॥ ೨೧ ॥

ಪ್ರವಿಮಳ ಗುಣದೆ ಚತುರ್ದಶ ।
ಭುವನಮೆ ಬೆಲೆಯೆನಿಪ್ಪವಂ ಚತುರ್ದಶರ ॥
ತ್ನವಿಭೂಷಣಮನಱ್ತಿಯಿಂ ।
× × × × × × ಸುರನಿತ್ತಂ ॥ ೨೨ ॥

ವಿದಿತಂ ಕೃತಮಾಳಂ ನಿಜ ।
ಹೃದಯಮನೊಪ್ಪಿಸುವ ತೆಱದೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರೀಂ ॥
ದ್ರದ ಗುಹೆಯ ಪಡಿಗಳಂ ತೆಱೆ ।
ವುದೀತೆಱದಿನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಪ್ಪುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೨೩ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಕೃತಮಾಳಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದುದನತಿಮುದದಿಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿ ತನ್ನಿಂ ।
ಕೃತಮಾಳಂಬ ಸ್ವಕೀಯಾಪ್ರತಿಮ ವಿಪುಳ ಕಾರುಣ್ಯಮೆಂದಾಸುರಂಗೂ ॥
ರ್ಜಿತಮಂತ್ರಂ ದಾನಸಂತಾನಮ [ನೊದವಿ] ಸೆ ತನ್ನಂತೆ ಸನ್ಮಾನಿವಿಭ್ರಾ ।
ಜಿತಮಂ ಕಳ್ಪಾವನಿಜಂ ಕುಡದೆನಿಸಿ ಧರಾದೇವನಿಂ ರಾಜರಾಜಂ ॥ ೨೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾತನಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಬೀೞ್ಕೊಳಿಸಿ ಕಳಿಪಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಶಾವಳಯ
ದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜದಂಡಕ್ಕಳವಟ್ಟುದೆಂದತಿ ಪ್ರಮೋದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿರೆ—

ಮ ॥ ಧರಣೀಶಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಮಂ ಪುಗದ ಮುನ್ನಂ ಕಾಣೆ ಕೈಕೊಳ್ವನಾ ।
ದರದಿಂ ಕಾಣ್ಬುದೆ ಮಂತ್ರಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಂ ರಕ್ತೆ ರಕ್ತೋದೆಯೆಂ ॥
ಬೆರಡುಂ ಸಿಂಧುವ ಮಧ್ಯದೇಶದ ಮಹೀಶರ್ಕಾತಭೂಷಾಮದ ।
ದ್ವಿರದಾಶ್ವಂಗಳನಿತ್ತು ಬಂದೆಱಗಿದರ್ಚಕ್ರೇಶಪಾದಾಬ್ಜದೊಳ್ ॥ ೨೫ ॥

ಕಂ ॥ ಅವಿಲಂಘ್ಯಂ ಚಕ್ರಾಧಿಪ ।
ಭವದಾಜ್ಞೆಯದರ್ಕೆ ಬೆಸಸು ವಿಜಯಾರ್ಧಮನಂ ॥
ತವಯವದೆ ದಾಂಟಿ ಕಂಪಿಸು ।
ವವನೀಪಾಲರನೆ ಲೀಲೆಯಿಂದೆಱಗಿಸೆಮೇಂ ॥ ೨೬ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿದವರಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಳಿಪಿ ಬಱಿಯಂ ಬಳಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಬಱಿಯಟ್ಟಿ ಬರಿಸಿ ಕೃತಮಾಳಂ ಪೇೞ್ದುದುಮಂ ನೆರೆಯಱಿಪೆ—

ಕಂ ॥ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ಪಡಿಗಳಂ ದಂ ।
ಡರತ್ನದಿಂ ತೆಱೆದು ಬೆಂಕಿಯಾಱುವಿನಂ ಚಿ ॥
ಚ್ಚರಮಾಮೆಚ್ಚ ಮಹೀಪಾ ।
ಳರ ತೇಜಮನಾಱಿಸೆಂದು ನಿಯಮಮನಿತ್ತಂ ॥ ೨೭ ॥

ನಿಯಮಿಸೆ ವರೂಥಿನೀಪತಿ ।
ಹಯರತ್ನಮನೇಱಿ ದಂಡರತ್ನಮನಹಿತ ॥
ಕ್ಷಯಕರಮಂ ಧರಿಯಿಸೆ ಕತಿ ।
ಪಯ ಹಯಬಳಪರಿವೃತಂ ಜಯಶ್ರೀನಿಳಯಂ ॥ ೨೮ ॥

ತಳದರ್ಧ ನದೀವೇದಿಯನಂ ।
ತೊಳಪೊಕ್ಕಗತಟದ ವೇದಿಕೆಯನೆಯ್ದಿ ಸಮು ॥
ಜ್ವಳ ಸೋಪಾನದೆ ರಜತಾ ।
ಚಳ ಜಗತೀತಳಮನೇಱಿಯಜಬಳಕಳಿತಂ ॥ ೨೯ ॥

ಪಡೆಯಂ ರಕ್ತಾನದಿಯೊಳ್ ।
ಪುಡುಗದೆ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗದಿಂ ಮೆಚ್ಚ ನೃಪರ್ ॥
ನಡನಡ ನಡುಗುವಿನಂ ಮು ।
ನ್ನಡೆಯಿಸೆ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖದೆ ದೋರ್ವಳದೃಪ್ತಂ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮೂಡಣಿಂ ಮೆಚ್ಚ ಖಂಡಕ್ಕೆ ದಂಡರತ್ನದಿಂ ದಂಡೇಶಂ ಬಿಡದೆಱಗುವ ಖೇಚರರೆರ್ದೆ ಪಡಿದೆಱೆದವೊಲಾಗೆ ತೆಱೆದುವಾಗಳೆ ಪಡಿಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ವಜ್ರನಾಭಿತೇಜಃ ।
ಪಾವಕಮಾವರಿಸುವಂತೆ ರಿಪುಹೃದಯಮನೇ ॥
ನಾವರಿಸಿತೊ ತದ್ಗಿರಿಯ ಗು ।
ಹಾನಿವಹಮನಗ್ನಿದಂಡರತ್ನಪ್ರಭವಂ ॥ ೩೧ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಡೆಕೈಬೈಸಿಕೆಯಳವಡೆ ।
ಮಡದಿನವುಂಕಿದೊಡೆ ಪನ್ನೆರಡು ಯೋಜನಮಂ ॥
ಗಡ ಲಂಘಿಸಿ ಹಯರತ್ನಂ ।
ಪಡೆದುದು ಪವನಂಜಯಾಖ್ಯೆಗನ್ವರ್ಥತೆಯಂ ॥ ೩೨ ॥

ಮನಮನೆ ಮೀಱಿ ದಜವಾತಿ ।
. . . . ರೇಕದಿಂ ಪತಿಗೊಲವಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿತು ತುರಗಮರ್ಥಿಗೆ ।
ನೆನೆದರ್ಥದಿನಧಿಕಮಿತ್ತದಾನಿಯ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೩ ॥

ಗಿರಿಗುಹೆಯ ಮುಖದಿನೊಗೆತ ।
ಪ್ಪುರಿ ತಾಗದ ತೆಱದೆ ತುರಗರಥಿನೀಪತಿಯಂ ॥
ಪರಿರಕ್ಷಿಪ ಯಕ್ಷಕುಳಂ ।
ಹರಿಜವದೊಡನೊಂದಿದಂತೆ ಬೇಗದಿನಾಗಳ್ ॥ ೩೪ ॥

ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಖಂಡ ಶೋಭಾ ।
ಮಂಡಿತದೊಳ್ಮೆಚ್ಚ ಖಂಡದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದು ॥
ದ್ದಂಡ ನಿಜಬಲಮನೆಯ್ದಿಸಿ ।
ದಂಡೇಶಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂಗರಶೌಂಡಂ ॥ ೩೫ ॥

ವ ॥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದುಪೂರ್ವಶೋಭಾಕಳಿತಮಪ್ಪಪೂರ್ವಂ ಮೆಚ್ಚಖಂಡಮನುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡಿಯತ್ಯುಚ್ಚವಿಭವಂ ಮೆಚ್ಚ ಮಹೀಶನವರವರ ಸಾರವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳ್ವೆರಸು ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಸಮುನ್ನತ ತೋರಣದ್ವಾರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ರಕ್ತಾನದೀನಂದನವನವೇದಿಕೆಯ ನಡುವಣಿಂ ಬಂದು ಮಣಿಮಯಸೋಪಾನಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ರಜತಾಚಳತಟವೇದಿಕೆಯುಂ ಕಳಿದು ಜಗತೀತಳಮಂ ನೆರೆ ನೋಟ್ಟಿನ್ನೆಗಂ—

ಕಂ ॥ ಅತುಳ ಮಹೀಭೃದ್ಗುಹಾಂತಃ ।
ಪ್ರತಾಪಮುಪಶಾಂತಮಾಯ್ತು ರಥಿನೀಶ ಸಮೂ ॥
ರ್ಜಿತ ದಂಡಹತಿಗೆ ಮಹೀಭೃ ।
ತ್ಪ್ರತಾಪಮೊತೆಱದೆ ಪೋಕುಮೆಂದಱಿಪುವವೊಲ್ ॥ ೩೬ ॥

ಉ ॥ ಅಂತುಪಶಾಂತಮಾದ ಗುಹೆಯಂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ತನ್ನನೂನಸೈ ।
ನ್ಯಂ ತಡವಿಲ್ಲದಂತು ನಡೆವಂತಿರೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕಾಪುವೇಟ್ದು ಸಾ ॥
ಮಂತಮುದಗ್ರಮಂಡಳಿಕಮಂಡಳಿ ತನ್ನೊಡನೊಪ್ಪಿ ಬರ್ಪಿನಂ ।
ಕಾಂತಮನೆಯ್ದಿದಂತೆ ಬರಮಂ ರಥಿನೀಪತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಓಲಗದೊಳ್ ಕಂಡು ಮಹೀ ।
ಪಾಲಕನಂ ವಿನುತಮಸ್ತಕಂ ಪತಿ ಕಾರು ॥
ಣ್ಯಾಲೋಕನಸಂಭವಪುಳ ।
ಕಾಲಂಬಂ ಮೆಚ್ಚ ರಾಜರಂ ಕಾಣಿಸಿದಂ ॥ ೩೮ ॥

ಶಾ ॥ ವೀರೋದಾತ್ತ ಚಮೂಪಮೇರುಮಥಿತಂ ಮೆಚ್ಚಾವನೀಪಾಳಕ ।
ಕ್ಷೀರಾಂಭೋನಿಧಿ ಕೌಸ್ತುಭೋಜ್ವಳಮಣಿ ಶ್ರೀಕನ್ಯಕಾನೀಕಮುಂ ॥
ಕಾರುಣ್ಯಂಬಡೆವಂತು ಚಕ್ರಿಚರಣಾಂಭೋಜಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕೋ ।
ಟೀರಜ್ಯೋತಿಯಿನರ್ಘ್ಯಮೆತ್ತಿ ಮೊದಲೊಳ್ ತಾನಿತ್ತುದಾನಂದದಿಂ ॥ ೪೯ ॥

ಕಂ ॥ ಸೇವಾನಭಿಜ್ಞರಂ ಮೆ ।
ಚ್ಚಾವನಿಪರನುಚಿತ ಮಂತ್ರದಿಂ ಚಕ್ರಿ ಪದಾ ॥
ಬ್ಜಾವನತರೆನಿಸಿ ಮೆಱೆದಂ ।
ಸೇವಾಚಾತುರ್ಯಮಂ ಚಮೂಪತಿರತ್ನಂ ॥ ೫೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತವರನಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯರಂ ಮಾಡಿ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಅವರವರ ದೇಶವಂಶವಿ ।
ಭವವಿಕ್ರಮನಾಮ ಚಿಹ್ನಮಂ ಚಕ್ರಿಗೆ ಬಿ ॥
ನ್ನವಿಸಿ ಪಸಾಯಮನವರ್ಗು ।
ತ್ಸವಮಪ್ಪವೊಲೆ ಬೀಱ್ಕೊಳಿಸಿ ಭೂಭುಜರಂ ॥ ೫೧ ॥

ವ ॥ ತಂತಮ್ಮ ನೆಲೆಗೆ ಪೋಪಂತು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂ ನಿಯಮಮೆನಿಸೆ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಕಳಿಪೆ ಬೞಿಯಂ ದಕ್ಷಿಣ ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಳ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯಂ ಕಟಕಕ್ಕಱಿಪಲೆಂದು ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಕ್ಷೋಣೀಪತಿಯನುಮತಿಯಿಂ ಪೊಯಿಸಿದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಪ್ರಳಯ ಪ್ರಕ್ಷೋಭಿತಾಂಭೋನಿಧಿ ಸಮುದಯ ಸಂಭೂತ ಗಂಭೀರನಾದಂ ।
ವಿಳಯಪ್ರಸ್ಥಾನವಿಸ್ಫಾರಿತ ವಿಪುಳತರಾಂಭೋಧ ಸಂಘಾತನಾದಂ ॥
ಬಳೆದತ್ತೆಂಬಂದದಿಂದಂ ಕುಳಗಿರಿ ತಳವರ್ತಿಂತುದ್ಧತಾಶಾಗಜೌಘಂ ।
ಪೆಳಱುತ್ತಿರ್ಪಂತು ಪೊಣ್ಮಿತ್ತಧಿಪತಿ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿ ಭೇರೀನಿನಾದಂ ॥ ೫೨ ॥

ಕಂ ॥ ನಡೆವ ಷಡಂಗಬಲಕ್ಕಿ ।
ಟ್ಟೆಡೆಯಾಶಾಭಿತ್ತಿಯೆನುತಮೊಡವಂದೊಡೆ ಧಿಂ ॥
ಕಿಡುತೆಣ್ದೆಸೆಗರಿಭಯಮಂ ।
ಪಡೆದುದು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಭೂರಿಭೇರೀರಾವಂ ॥ ೫೩ ॥

ಪೂಜಿಸಿ ಚಕ್ರಮಂ ಶುಭಮು ।
ಹೂರ್ತದೊಳುತ್ಕಟದಾನವಾರಿಯಿಂ × × ॥
× × × × × × ।
ರಾಜಿಯ ಜೀಯರವಂ ನೆಗೞ್ವಿನಂ × × ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯತಿವರ್ತಿಗಳಂ ನಿಜಪದಪದ್ಮ ಸಮೀಪವರ್ತಿಗಳಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜನಿಳಯದಿಂ ತಳವರ್ಗಗಳ್—

ಚಂ॥ ಕರಿಮಕರಂಗಳಿಂದೆ ಬಡವಾಮುಖಫೇನವಿತಾನದಿಂ ಭಯಂ।
ಕರಭಟಮಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರರುಚಿವೀಚಿಗಳಿಂ ರಥಭೈತ್ರದಿಂ ಚಮೂ॥
ವರದೃಢ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯಿನಾಶ್ರಿತ ಭೂಧರ ರತ್ನದಿಂದಳಂ।
ಕರಿಸಿ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಮನಿತ್ತುದು ಚಕ್ರಿಗೆ ಸೈನ್ಯಸಾಗರಂ ॥ ೪೭ ॥

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ॥ ದಿಕ್ಕರಿಯನೇಱಿದಿಂದ್ರನ।
ಪಕ್ಕದೊಳಿಭಪತಿಯನೇಱಿದಗ್ನಿಯವೋಲ್ ತೇ॥
ಜಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಚಕ್ರಿಯ।
ಪಕ್ಕದೊಳೆಸೆದಂ ಚಮೂಪನಿಭಮಸ್ತಕದೊಳ್ ॥ ೪೮ ॥

ವ॥ ಅಂತಪ್ರತಿಮಪ್ರತಿಪಕ್ಷಭೇದಿ ಪಕ್ಷ ಗಜಾಧಿರೂಢನಧಿರಾಜಂಗೆ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದಿಂತೆಂದಂ—

ಶಾ॥ ಹೇಳೋನ್ಮೂಳಿತ ವೈರಿವರ್ಗವನದುರ್ಗಂ ಖಡ್ಗನಿರ್ಭಿನ್ನ ಶುಂ।
ಡಾಳಂ ನಿರ್ದಳಿತಾದ್ರಿದುರ್ಗನಿವಹಂ ವಿಧ್ವಸ್ತವಾಜಿವ್ರಜಂ॥
ವೇಳಾಲಂಘಿತ ತೋಯದುರ್ಗನಿಕರಂ ನಿರ್ಭೇದಿತಸ್ಯಂದನಂ।
ಕಾಳೋಗ್ರಂ ವಿಳಸತ್ಪದಾತಿಯಿದು ದಲ್ ಕರ್ನಾಟ ಸೈನ್ಯಂ ನೃಪಾ ॥ ೪೯ ॥

ಚಂ॥ ಪ್ರಳಯ ಘನಪ್ರಭೀಷಣ ವಿಷಣ್ಣ ವಿನಿರ್ಮಿತ ಚಾಪದಂಡಮುಂ।
ಡಳಿ ಶರವರ್ಷ ಮೇಘಸಮಯಂ ವರವೀರವಧೂ ಸುವರ್ಣ ಕುಂ॥
ಡಳಮಿದು ಮಂಡಳಾಗ್ರ ಪರಿಶೋಭಿವರಾಟಕ ಪಕ್ಷರಕ್ಷಣಾ।
ಕಳಿತ ತುರಂಗಮಂ ನೃಪವರಾಟಬಳಂ ವಿಹತಾನ್ಯದೋರ್ವಳಂ ॥ ೫೦ ॥

ಮ॥ ತುರಗವ್ಯೂಹಗಜಂ ಗಜವ್ರಜಮ್ರುಗೇಂದ್ರಸ್ಯಂದನೇಭದ್ವಿಷ।
ಚ್ಚರಭಂ ವೀರಪದಾತಿಯೂಥ ಶರಭೌ × × × ಹೊಳ್ದಂಡಮು॥
ದ್ಗರ ಖಳ್ಗಂ ಧೃತಶೀರ್ಷಕಂ ವಿಧೃತ ನಾನಾ ಚರ್ಮವರ್ಮಂ ನೃಪೇ।
ಶ್ವರ ನೋಡಿಂತಿದು ಸೈನ್ಯಮನ್ಯಭಯಕೃನ್ಮದ್ರಾವಿಳಂ ದ್ರಾವಿಳಂ ॥ ೫೧ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ನುತಕಸ್ತೂರೀ ವಿಳಾಸೋಚಿತ ತಿಳಕಲಲಾಟಂ ನಿಶಾತಾಸಿ ಧಾರಾ।
ಹತವಿದ್ವಿಡ್ಮಾಂಸ ಸಂತರ್ಪಿತ ನಿಖಿಳನಿಶಾಟಂ ದೃಢಾಬದ್ಧ ಕೂರ್ಚಾ॥
ಯತ ಜೂಟಂ ವೀರ ಘಂಟಾರುತಿ ವಿದಳಿತ ವಿದ್ವಿಷ್ಟಚೇತಃ ಕವಾಟಂ।
ಕ್ಷಿತಿಪಾಳೋತ್ತಂಸ ಸಂಶೋಭಿಪ ಬಳವಿದು ಲಾಟಂ
ದ್ವಿಷತ್ಕಾಲಕೂಟಂ ॥ ೫೨ ॥

ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಪ್ರಕರ ಹೃದಯ ಶೂಲೋಪಮಸ್ಥೂಲಶಾತಾ।
ಯತ ಕುಂಡನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಂ ವಿಚಕಿಳ ವಿಳಸನ್ನೀಳ ಮೌಳಿಪ್ರಶಸ್ತಂ॥
ಚತುರಸ್ತ್ರೀತುಂಗಫೇನಸ್ತನ ಮಳಯರುಹಾಲಿಪ್ತಕಾಯಂ ಸ್ವಕೀಯಂ।
ಕೃತಭಾಸ್ವಚ್ಚಕ್ರಭೂಷಾ ರುಚಿಭರಿತ ದಿಶಾರಂಧ್ರಮಿದೊ ಸೈನ್ಯಮಾಂಧ್ರಂ ॥ ೫೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತನೇಕ ದೇಶಾಧೀಶ ಪೃಥುರಥಿನಿಪ್ರತಾನಮಂ ಭೂಷಾವೇಷಸನ್ನಾಹ ವಾಹನಾದಿ ವಿಶೇಷದಿಂ ವಿಶೇಷಿಸಿಯಶೇಷವಸುಧಾವಲ್ಲಭಂಗೆ ಬೇಱೆವೇಱೆ ತೋಱುತ್ತಂ—

ಮ ॥ ವನಜಾತಂ ಪೃಥುಸೈನ್ಯಪಾದಹತಿಯಿಂ ನುರ್ಗಕ್ಕುಮೆಂದಿಂತುಪಾ ।
ಯನಮಂ ಮುನ್ನಮೆ ಚಕ್ರಿಗಳ್ಕಿ ವಿಜಯಾರ್ಧೋರ್ವೀಧರಂ ಸಾರವ ॥
ಸ್ತು ನಿಕಾಯಂಗಳನಪ್ಪಿದಂತೆ ಘನಸಾರೋದ್ಧಾರ ಕಸ್ತೂರಿಕಾ ।
ವನಜಾಮೋದಮನಾದಮೋಲಗಿಸಿ ತಂದೆಯ್ತಂದು ಮಂದಾನಿಳಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಲಂಪನೀವ ಕಂಪುಮಂ ತಣ್ಪುಮಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಪಣ್ಣನೆ ಬಂದ ತಣ್ಣೆಲರ ತೀಟದಿ ನಿದಾಘದಾಹಕ್ಕಗಿದು ವಿಗತ ಕಂಚುಕಮಾಗಿರ್ದುದಂ ರೋಮಾಂಚ ಕಂಚುಕಿತ ಗಾತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ನಾಡೆಯುಂ ಪ್ರಮೋದಮಂ ಪಡೆದು ನಡೆದು ರಜತಾಚಳದ ಜಗತೀತಳಮನೇಱೆ—

ಉ ॥ ಸಾರಮಣಿಪ್ರಸಾನು ವಿಜಯಾರ್ಧ ಮಹೀಧರ ಗೋಮಿನೀಮುಖಾ ।
ಕಾರಮನತ್ಯುದಾರಮನಮೇಯ ಜಯಪ್ರಮದಾ ಸಮಾಗಮ ॥
ದ್ವಾರಮನುದ್ಧ ತೋರಣ ಮಣಿಪ್ರಕರದ್ಯುತಿಪೂರಮಂ ಗುಹಾ ।
ದ್ವಾರಮನೆಯ್ದಿದತ್ತು ಪಡೆ ಲೋಚನ ಚಾರುಸುಖಾವತಾರಮಂ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಂತಮಾದ ಗುಹಾದ್ವಾರಮನೆಯ್ದೆವಂದು—

ಕಂ ॥ ಪಡಿತೆಱೆದಿರೆಯುಂ ಗುಹೆಯಂ ।
ಪಡೆ ಕತ್ತಲೆಗಗಿದು ಪುಗದೆ ನಿಂದಿರೆ ಕಂಡಾ ॥
ಗಡೆ ರಥಿನೀಪತಿ ತಮಮಂ ।
ಕಿಡಿಸುವುಪಾಯಮನೆ ಕುಡೆ ಪುರೋಹಿತರತ್ನಂ ॥ ೫೬ ॥

ಮಣಿಯಿಂದೆ ಸೂರ್ಯನಂ ಕಾ ।
ಕಿಣಿಯಿಂದೆ ಚಂದ್ರಮನಂ ಗುಹೆಯ ಭಿತ್ತಿಯೊಳೀ ॥
ಕ್ಷಣ ರುಚಿರಮೆನೆ ಬರೆದನಾ ।
ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಕಣ್ಬಡೆದ ತೆಱದೆ ಪಡೆ ನಡೆವಿನೆಗಂ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ ॥ ರವಿಶಶಿಗಳ್ ನಿಜತೇಜ ।
ಕ್ಕವಕಾಶಂಗುಡದ ಗುಹೆಯ ಕತ್ತಲೆಯಂ ತೂ ॥
ಳ್ದುವ ಭರದಿಂ ಮಣಿಕಾಕಿಣಿ ।
ಯ ವಶಕೆ ಸಂದಂತೆ ಬರೆಯೆ ತೂಳ್ದಿದರದಱೊಳ್ ॥ ೫೮ ॥

ಬರೆದ ಶಶಿರವಿಗಳಿಂ ಭಾ ।
ಸುರತೇಜಶ್ಚಕ್ರ ಚಕ್ರರತ್ನದ್ಯುತಿಯಿಂ ॥
ಪರೆಯೆ ತಮಂ ರಣನದಿಯಾ ।
ಯೆರಡುಂ ತಡಿವಿಡಿದು ಬೀಡು ನಡೆದುದು ಪದೆಪಿಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಮೂಪತಿಯ ನಿಯಮದಿಂ ಕೆಲವು ಪಯಣಂಗಳಂ ನಡೆದು ತದ್ಗುಹಾಮಧ್ಯದಿರ್ದೆಸೆಯ ಚೆಲ್ವನೊಳಕೊಂಡ ಕುಂಡಳಂಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದ ರಕ್ತಸಿಂಧುವಿನೊಳ್ ಸಂಗತಂಗಳುಮುತ್ತರಂಗಳುಮಪ್ಪುಪ್ಪುನಿಮಗ್ನಾಪಗೆಗಳ್ಪಗೆಗಳಂತೆ ಗಮನವಿಘ್ನಮಂ ಮಾಡಿಯಡ್ಡಂ ಬರೆ ಪಡೆ ನಡೆಯದೆ ನಿಲ್ವುದಂ ಕಂಡು ದಂಢಾಧಿಪನವಱ ತದಿಗಳೊಳೆ ಬೀಡಂ ಬಿದಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಪ್ರವಿಪುಳವಾಹಿನಿ ಪುಣ್ಯಾ ।
ಪ್ರವಾಹದಂತೊಂದು ನೆಗಪುವುದು ಮೇಗಣ್ಗ ॥
ಳ್ಗುವುದು ತಳಕೊಂದು ಪಾಪ ।
ಪ್ರವಾಹದಂತರ್ನಿಮಗ್ನೆ ಮಗ್ನೆವಿಚಿತ್ರಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಚಕ್ರವರಂಗಾ ನದಿಗಳ ವೈಷಮ್ಯಮನಗ್ರಾಮ್ಯಮಾಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸರಿತ್ಸಮುತ್ತರಣೋಪಾಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಕರತ್ನವೇ ದಕ್ಷನೆಂದು ಬರಿಸೆ ವಸುಧೇಶಂ ಬೆಸಸೆ—

ಕಂ ॥ ಪದನಱಿದು ಪೇೞೆ ಪತಿಸೇ ।
ವ್ಯದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಪ್ರಭಾವದಿಂದಂ ಪೆಂಪಿಂ ॥
ಪುದಿದಿರ್ದಮಾನುಷಾರ ।
ಣ್ಯದ ತರುಗಳನಿರದೆ ತರಿಸಿ ತಕ್ಷಕರತ್ನಂ ॥ ೬೧ ॥

ಗಗನಮನಳ್ಕಿರಿವಂತಿರೆ ।
ಮಿಗೆ ಬಳೆದ ಮಹೀರುಹಂಗಳಂ ನಡೆ ತತ್ಸಿಂ ॥
ಧುಗಳೊಳ್ಪಾತಾಳಮನೆ ।
ಯ್ದೊಡರಿಸೆತಾಮುದ್ದದಿಂದವೆರಡರ ಪವಣಂ ॥ ೬೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತಿರುಂಬಿನಡವಿಯ ನಿಡಿಯ ಮರಂಗಳಿಂ ನಡವಿಯಂ ಪಡೆಗೆ ನಡೆಯ ಲಳವಡಿಕೆಯಪ್ಪಂತೊಡರಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಸೇತುವೊಲಳವಡೆ ನಡವಿ ಮ ।
ಹೀತಳಪತಿ ವಿತತಕರಿತುರಂಗಮರಥ ಪಾ ॥
ದಾತಿಬಳಂ ಬೆರಸು ಸಮೋ ।
ರ್ವೀತಳದೊಳ್ ನಡೆದು ಪೋಪ ತೆಱದಿಂ ಪೋದಂ ॥ ೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಷಮಸರಿತ್ತುಗಳನಶ್ರಮದಿನುತ್ತರಿಸಿ ಕತಿಪಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಂ ನಡೆದು—

ಕಂ ॥ ಪೋಗಿ ಜಳದೊಳಗೆ ಮುಱುಗಿ ।
ರ್ದಾಗಳ್ ಪೊಱಮಡುವ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂದೆ ಗುಹಾಂತ ॥
ರ್ಭಾಗದಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮನೋ ।
ರಾಗಮನೆಯ್ದಿದುದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಟಕಂ ॥ ೬೪ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂತಮಸಗೃಹ ಗುಹಾಂತರ ।
ದಿಂ ತೊಲಗಿದ ಸೇನೆಯುಪ್ರಸನ್ನೋಗ್ರತರ ॥
ಸ್ವಾಂತನೃಪಾಳಕನೋಲಗ ।
ದಿಂ ತೊಲಗಿದ ಸೇವಕಂಬೊಲಾಂತುದು ಸುಖಮಂ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಮೂಪಾಳ ಹೇಳೋತ್ಪಾಟಿತ ವಜ್ರಕವಾಟ ಮಹಾಗುಹಾ ದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪುಟ್ಟಿದ ಮನಃಪ್ರಸರದಿಂ ಸರಂಬಡೆದು ನಡೆವಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಒಸರ್ವ ಶಶಿಕಾಂತಮಣಿಯಿಂ ।
ವಿಸರಮನಾಂತಮಳಕಮಳ ಪರಿಮಳಮಂ ಪೊ ॥
ತ್ತಿಸಗುವ ಸಮೀರನಿಂದಾ ।
ರಿಸಿದುದು ನೃಪವಿಪುಳ ಕಟಕಮಂ ಗಿರಿಕಟಕಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಣ್ಪುಮಂ ಕಂಪುಮಂ ತಱ್ಕೈಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದಲೆವೆಲರಲಸಗಮನೆ ತನಿಸೋಂಕಿಂ ಪುಳಕಾಂಕುರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವಂತು ಪುಟ್ಟಿಸೆ ಮುಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪರಿತಾಪಂ ಪೋಗೆ ಪೋಗಿ ನವಪಲ್ಲವ ಸುಕುಮಾರ ಕೋರಕ ಸುರಭಿ ಕುಸುಮ ಸರಸಫಲ ತರುಷಂಡ ಮಂಡಿತಮಪ್ಪ ರಮ್ಯಪ್ರಸಾರ ಭೂರುಹವನಶ್ರೀ ಮಧ್ಯಮ ಮ್ಲೆಚ್ಛಖಂಡಮಂ ದಂಡೇಶಂ—

ಕಂ ॥ × × × × ।
× × × × × × ॥
ದುರ್ವಾರರಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ ।
ಪೂರ್ವಕ್ರಮದಿಂದಖರ್ವದೋರ್ವಳ ಗರ್ವಂ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಪೂರ್ವ ಮ್ಲೆಚ್ಛ ಖಂಡಾಧಿಪತಿ ದಂಡಾಧಿಪತಿಗಳಂ ಗಳಿತ ಗರ್ವರಂ ಮಾಡಿಯಪೂರ್ವೋಪಾಯನಂಬೆರಸು ಸಾರ್ವಭೌಮನಂ ಕಾಣಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಸಕಳ ನೃಪವಿತತಿ ನಾನಾ ।
ಮಕುಟೋಜ್ವಳಮಣಿಮರೀಚಿ ಸಂಚಯದಿಂ ಮೇ ॥
ಚಕಿತಂ ಮಾಡಿದುದಭಯ ವಿ ।
ಚಕಿತಂ ಬಂದೆಱಗಿ ಚಕ್ರಿ ಚರಣಾಂಬುಜಮಂ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಮ್ಲೆಚ್ಛರಾಜರಂ ರಾಜರಾಜನ ಪದಪಯೋಜಕೆಱಗಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಮಧ್ಯಮ ಮ್ಲೆಚ್ಛ ಖಂಡವರ್ತಿಗಳುಮತಿವರ್ತಿಗಳುಮಪ್ಪ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರಂ ಚಮೂನಾಥಂ ನಿಜಪರಾಕ್ರಮದಿನಾಕ್ರಮಿಸಲೆಂದು ಚಕ್ರಾಧೀಶಾದೇಶ ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸೆ—

ಕಂ ॥ ಶ್ರುತಿಯಂ ಭೇರೀರವಮು ।
ಶ್ರುತಪೂರ್ವಂ ತಾಗೆ ಜಾನಪದ ಜನಮನಿತುಂ ॥
ಪ್ರತಿಹತಮಾದತ್ತಪ್ರತಿ ।
ಹತತೇಜಂ ಪತಿಯದೆಂತು ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತಂ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಗುಜಿಗುಜಿಗೊಳುತ್ತಮೋರೋರ್ವರೊಳ್ನುಡಿಯುತ್ತಂ ಕಿವಿಯುಂ ತಲೆಯುಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾವಾರ್ತೆಯಂ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರ್ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಿಂ ಕೇಳ್ದುಮದಾಂಧ ಸಿಂಧುರಕ್ಕೆ ಕಿಡಿಯಂ ತೋಱಿದಂತೆ ಕಡುಮುಳಿದು ಕಿಡಿಗಿಡಿವೋಗುತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್—

ಕಂ ॥ ತಮದಿಂದೆ ನೋಡಿದರ ಕ ।
ಣ್ಗಮೆಸೆವುದು ಮದ್ಧರಿತ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಡೆ ತೇ ॥
ಜಮದಿರದೆ ಸುಡುಗುಮೆಂಬುದ ।
ನಮಾತ್ಯರಾ ಚಕ್ರಿಗಱಿದುಮಱಿಪರೊ ನಿರುತಂ ॥ ೭೦ ॥

ಅವರಱಿಪದೊಡಂ ಮದ್ಬಾ ।
ಣವಿತತಿಯಿನ್ನಱಿಪಿದಪ್ಪುದೆನುತಂ ದರ್ಪ ॥
ಪ್ರವರರ್ಚಿಲಾತಾವರ್ತ ।
ರ್ಬವರಕ್ಕುದ್ಯುಕ್ತರಾದರಪನಯಯುಕ್ತರ್ ॥ ೭೧ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕಂಡವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಯೊಳೊರ್ವಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡಿತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಬಲ್ಲಿದನೊಳೆಡರುವುದು ನಯ ।
ಮಲ್ಲದಿದಂ ಮೀಱಿ ಯುದ್ಧಮಂ ಮಾೞ್ಪೊಡೆ ತ ॥
ಳ್ವಿಲ್ಲದೆ ಬಲಿವುದು ದುರ್ಗಮ ।
ನಲ್ಲಿರ್ದಡಜೇಯಮನ್ಯರಿಂ ನೃಪಸೈನ್ಯಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಒಡೆದಂ ವಜ್ರಕವಾಟಮಂ ಗುಹೆಯ ಸಿಂಧುದ್ವಂದ್ವಮಂ ದಾಂಟಲಾ ।
ವೆಡೆಯಿಂ ಬಾರವೆನಿಪ್ಪವಂ ನಿಮಿಷದಿಂದಂ ದಾಂಟಿದಂ ಬೆಟ್ಟದಿ ॥
ಟ್ಟೆಡೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರಣ್ಯದೊಡ್ಡುರಿಯೆ ಸೇವಾಚಕ್ರ ಸಂಘಟ್ಟದಿಂ ।
ನಡೆತಂದಂ ನೃಪನೆಂದೊಡಿಂ ನಮಗೆ ದುರ್ಗಂ ಬಾಚಿಸಲ್ ತೀರ್ಗುಮೇ ॥೭೩॥

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ—

ಉ ॥ ಬೇಡಿತನೀಯದಾಕ್ರಮಿಸಿ ಚಕ್ರಧರಂಗಿದಿರಾಂಪರಾರ್ ಜಳ ।
ಕ್ರೀಡೆಯೊಳಳ್ಕಿಪಂ ಜಳ ನಿಷಣ್ಣ ನೃಪಾಳಕಜಾಳಮಂ ವನ ॥
ಕ್ರೀಡೆಯೊಳಂಜಿಪಂ ವನನಿಕುಂಜನಿವಾಸಮಹೀಶರಂ ಗಿರಿ ।
ಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ನೋಲಿಪಂ ಗಿರಿವರ ಸ್ಥಿತರಾಜರನಾಜಿನಿಷ್ಠುರಂ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅದು ಕಾರಣದಿಂ—

ಚಂ ॥ ಗಿರಿಗಹನಾಂಬುದುರ್ಗಮಿರೆಯುಂ ಚತುರಂಗ ಬಲಂಗಳುಳ್ಳೊಡಂ ।
ನರರಧಿದೇವ ಖೇಚರ ಸಮಗ್ರಬಲಂ ಬರೆ ಕಾಯ್ಪಿನಿಂದೆ ನಿ ॥
ತ್ತರಿಸವು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ ವಿನಿಯೋಗದಿನೀಗಳೆ ನಾಗರಾಜರಂ ।
ಬರಿಪುದು ದೇವ ದೈವಬಲವೊಂದಿರೆ ಚಕ್ರಿಯನಾವನಾಂಪವಂ ॥ ೭೫ ॥

ಕಂ ॥ ಎನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ನೆನೆದಂ ।
ದು ನಿಮಿಷದೆ ನಾಗರಾಜರೆಯ್ತಿರೆ ವಿನಯಾಪ ॥
ರನವನಿಜ ಮಕುಟಮಣಿಕಾಂ ।
ತಿನೀರದಿಂ ತೊಳೆದರುರಗಪತಿ ಪದಯುಗಮಂ ॥ ೭೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿನಯವಿನಮಿತರಾದ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರಂ ಪರಾರ್ಥತತ್ಪರಪ್ಪರಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿನಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಭಾಗಿಗಳಾಗಿಮೆಂದು ಪರಸಿ ಬಟಿಕಮಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ ॥ ಪೆಱತೇನೆಮಗೆಱಗಿದ ಶಿರ ।
ಮೆಱಗಿದೊಡಾವೆಱಗಿದವರೆವನ್ಯರ್ಗದಱಿಂ ॥
ದೆಱಗದಿರೆಮಾವೆ ಬೆದಱಿಪೆ ।
ಮೆಱಗಿಸಲೆಂದುರದೆ ಮೇಲೆ ವಂದರನೀಗಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮನಂಬೊಯ್ದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ।
ಪ್ರಾಕಾರಮನುರಗನಾಯಕರ್ ವಿರಚಿಸೆ ನಿ ॥
ರ್ವ್ಯಾಕುಳತೆಯಿಂದೆ ಸೈನ್ಯಾ ।
ನೀಕಂ ಬೆರಸದಱೊಳಿರೆ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರ್ ॥ ೭೮ ॥

ವ ॥ ಅದೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ—

ಕಂ ॥ ಪಡೆಗವಱಪೆಡೆದಣಿಯಿತೆನೆ ।
ಮಡುಗಟ್ಟಿದ ವಿಷಮ ವಿಷಮೆ ಜಳಖಾತಿಕೆ ಕಾ ॥
ಯ್ಪುಡುಗದೆ ನಿಂದ ಫಣಿಗಳಿಂ ।
ಪಡೆದೊಡೆ ಪಡೆದತ್ತು ದುರ್ಗಮತ್ಯುಗ್ರತೆಯಂ ॥ ೭೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮರುನ್ಮಾರ್ಗದೊಳಮಾರ್ಗಮತಿದುರ್ಗಮಮಪ್ಪ ದುರ್ಗಮಂ ಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು ಕಾದಲುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರ್ದುದಂ ದಂಡಾಧಿಪಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ ॥ ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಪೋಪಂತಿರ್ದುಂ ।
ನಿರ್ಗಮಮೆಂಬಂತೆ ದುರ್ಗಮಂ ವಿರಚಿಸಿದುಂ ॥
ಸ್ವರ್ಗಮನೆ ಕುಡುವೆನಾನಹಿ ।
ತರ್ಗೆನುತಂ ನಡೆದು ಮುತ್ತಿದಂ ರಥಿನೀಶಂ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪುರಹರಂ ತ್ರಿಪುರಮಂ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಸೇನಾಗಣಪತಿ ಮುತ್ತುವುದುಂ—

ಮ ॥ ಸಿಡಿಲಂ ಜೇವೊಡೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳನುದಂಚತ್ಕಾರ್ಮುಕಂ ಮಿಂಚನು ।
ಗ್ಗಡಮಪ್ಪಸ್ತ್ರಮರೀಚಿ ಪೋಲೆ ನವಿಲಿನಾನೃತ್ಯತ್ಕಬಂಧ ವ್ರಜಂ ॥
ಕಡುಪಿಂದಂ ಪ್ರಳಯಾಭ್ರದಂತಿರೆ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರಕ್ಕಾರ್ಗಂಶುವೋಲ್ ।
ಕಿಡುವನ್ನಂ ನೃಪಸೈನ್ಯಮಾದುರ್ಗ ಶರವರ್ಷವ್ರಾತಮಂ ಬೀಱಿದರ್ ॥ ೮೧ ॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ ॥ ಸಿಡಿಲುಂ ಮಿಂಚುಂ ಮೊೞಗುಂ ।
ಕಡುಗಾಳಿಯುಮಿಂದ್ರಚಾಪಮುಂ ಭಯಮಂ ತಾ ॥
ನೆಡೆವರಿಯದೀಗುಮೆನೆ ಮೞೆ ।
ಯೆಡೆವಱಿಯದೆ ಕಱೆದು ಭಯಮನೀವುದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೮೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೇನೆ ನಾಡೆಯುಂ ಪೊಗಸೇಡುಗೊಳ್ವಂತೆ ಕೊಳ್ವ ಮೞೆಯುಮಂ ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲುಮಂ ದಂಡಾಧಿಪಂ ಕಂಡು—

ಮ ॥ ಒಡೆವೆಂ ಭೂಧರದುರ್ಗಮಂ ಕುಡಿವೆನಂಭೋದುರ್ಗಮಂ ಬೇಗದಿಂ ।
ಸುಡುವೆಂ ಕಾನನದುರ್ಗಮಂ ಸಲೆ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರಂ ಲಾತಮಂ ॥
ಪಿಡಿದಿರ್ಪಂತಿರೆ ಮಾೞ್ಪೆನಾಂ ಮುಳಿಯೆ ದುರ್ಗಂ ದುರ್ಗಮಾಗಿರ್ಕುಮ ।
ಪ್ಪೊಡೆ ಭೂಪರ್ಗಡ ಭೂಪರೆಂದೆನಿಪೊಡಿನ್ನೆಲ್ಲಿತ್ತೊ ಮತ್ಪೌರುಷಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮುಳಿಸಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದು—

ಮ ॥ ಅಡಿಯೊಳ್ಪಾಸಿದ ಚರ್ಮರತ್ನಮದಱಿಂ ಮೇಲಾತಪತ್ರಂ ಬೆಡಂ ।
ಗಿಡಿದೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ಧಾತ್ರಿಯುಂ ಗಗನಮುಂ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಂತಲ್ಲಿ ಪೇ ॥
ರ್ವಡೆಯಿರ್ದತ್ತು ಸಿಡಿಲ್ಗೆ ಕೊಳ್ವ ಮೞೆಗಾ ಮಿಂಚಿಂಗೆ ತಾನಳ್ಕದಾ ।
ರ್ಪಡೆವರ್ ಬಲ್ಲಿದರಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಭಯಮಂ ತಮ್ಮೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ॥ ೮೪ ॥

ಕಂ ॥ ವಿದ್ಯಾನಿರ್ಮಿತಮಂ ಪರ ।
ವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದನ ಸಮಗ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಯುತಂ ॥
ಚೋದ್ಯಮರಿಗೊದವುವಿನಮನ ।
ವದ್ಯಯುತಂ ದುರ್ಗಮಗ್ರತೆಯನಳರಿಸಿದಂ ॥ ೮೫ ॥

ಚಂ ॥ ಜಳಧರಮದ್ರಿಯಂ ಮುಸುರಿ ಘರ್ಜಿಸುತಂ ಸುರಿವಂಬು ವರ್ಷದಿಂ ।
ಚಳಿಯಿಸಲಾಱದಗ್ಗಳಿಪ ಲಜ್ಜೆಗೆ ಬೆಳ್ಮೊಗಮಪ್ಪ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ॥
ದಳವಿಗಳುಂಬಮಪ್ಪ ಶರವರ್ಷದೆ ಧೀರ ಚಮೂಪರತ್ನಮಂ ।
ಚಳಿಯಿಸಲಾಱದೇೞೆ ಮೊಗದೊಳ್ ಮಿಗೆ ಬೆಳ್ಪೊಳ
ಸೋರ್ದರುದ್ಧತರ್ ॥ ೮೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚಿಲಾತಾವರ್ತರುಂ ನಾಗರಾಜರುಂ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾೞ್ಪ ವಿಗುರ್ವಣಂಗಳಂ ಗಣಿಯಿಸದೆ ಪ್ರತಿವಿಧಾನಮಂ ಮಂತ್ರವಿಧಾನನವಂ ಬೆದಱಿಸೆ ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಕಾದುತ್ತಂ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲ್ಲದೆ ಗೆಲಲ್ಬಾರದೆಂದು ಬವರಮನವರಿಂ ಮಾೞ್ಪುದಂ ಕಂಡು

ಕಂ ॥ ರವಿರಥವಂತಾಕಾಶದೊ ।
ಳವಯವದಿಂ ಪರಿವರಥಮುಮಂ ಗಿಡಿಗನುಮಂ ॥
ಪ್ರವಿಪುಳ ಮಂತ್ರಯುತಂ ಸ್ಥಪ ।
ತಿವಿರಚಿಸಿದನೊದವೆ ಬಲ್ಪು ರಥಿನೀಪತಿಯೊಳ್ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪಕ್ಕಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಂ ಸಹಾಯಮಪ್ಪಂತು ಚಮೂಪತಿಗೆ ತಕ್ಷಕರತ್ನಂ ನೆರವಾಗೆ—

ಮ ॥ ಉರಗಾಸ್ತ್ರಂ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಪೃಥುಪಯೋದಾಸ್ತ್ರಂ ಸಮೀರಾಸ್ತ್ರದಿಂ ।
ಕರಿಶಸ್ತ್ರಂ ನಖರಾಯುಧಾಸ್ತ್ರದೆ ತಮೋಸ್ತ್ರಂ ತೀವ್ರದೀಪ್ತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂ ॥
ಗಿರಿಶಸ್ತ್ರಂ ಕುಳಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಜಳಧಿಶಸ್ತ್ರಂ ಬಾಡಬೋಗ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ ।
ಪಿರಿದುಂ ಬೆಂಗುಡೆ ನಾಗರಾಜರನೆ ಬೆಂಗೊಂಡಂ ಚಮೂವಲ್ಲಭಂ ॥ ೮೮ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಲದೈವದ ಬಲಮೆನಸುಂ ।
ನೆಲಸಿರೆಯುಂ ಮೋಘೆ ಚಂದ್ರಬಲಮುಳ್ಳೊಡಮೇಂ ॥
ಸೆಲೆಗಾನದವೋಲಾ ನರೆ ।
ಕಲದೊಳಪ ಕಠಿನಬಲರ್ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರ್ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು "ಸಹೇಂದ್ರಾಯ ತಕ್ಷಕಾಯ"ಯೆಂಬಂತೆ ತಮಗೆ ಶರಣ್ಯರಪ್ಪುರಗರಾಜರುಮಂ ತಮ್ಮುಮನೊರ್ಮೊದಲೆ ಕಾರ್ಮುಕ ನಿರ್ಮುಕ್ತ ನಿಶಿತ ಶಿಳೀಮುಖಂಗಗಳಿಂ ಪರಾಙ್ಮುಖರಂ ಮಾಡೆ ಹತಪ್ರತಿಭರಾಗಿ ನಾಗರಾಜರ್ ಪೋಗೆ ವಿಗತಪ್ರಾಣತ್ರಾಣರಾಗಿ ಭಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಕೂಡುವ ಸಾಹಸಮಂ ಮಿಗೆ ।
ಮಾಡಿ ಬಟಿಕ್ಕಂಬು ತಪ್ಪಿತಭಿವಾದೆಯೆನಿ ॥
ಪ್ಪೀಡೊಂಬವನರ್ ಚಕ್ರಿಗೆ ।
ಬೇಡಿತನಿತ್ತೆರಗಿದರ್ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರ್ ॥ ೯೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತುದ್ವೃತ್ತರಪ್ಪ ಚಿಲಾತಾವರ್ತರಂ ತೊತ್ತುವೇಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಮಾಡಿದ ಪೃತನಾವಲ್ಲಭಂಗೆ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭನಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು ರಕ್ತಾಖ್ಯಾನದೀತೀರಂಬಿಡಿದು ಬೀಡಂ ನಡೆಯಿಸೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿದಂದದಿಂ ನಡೆಯಿಸಲೊಡನೆ—

ಕಂ ॥ ರಕ್ತಾಸರಿದಧಿದೇವತೆ ।
ದಿಕ್ತಟಸಂವ್ಯಾಪ್ತ ಶೋಣದೀಪ್ತ್ಯನ್ವಿತಮಂ ॥
ರಕ್ತತೆಯುಂ ಚಕ್ರಿಗೆ ಸು ।
ವ್ಯಕ್ತಂ ಮಾಳ್ಪಂತನರ್ಘ್ಯವಸ್ತುವನಿತ್ತಳ್ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಆವನವನವನಿರಕ್ಷಕಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಶಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಪೋಗೆವೋಗೆ ನಿಷಧಶೈಲದ ಲೀಲೆ ಕಣ್ಪೊಲನಾಗೆ—

ಮ ॥ ಬಡವಂ ಪೆತ್ತ ಧನಂಬೊಲಿರ್ದ ಮಣಿಯಂ ಬಯ್ತಿಟ್ಟು ರತ್ನಾಕರಂ ।
ಗಡದಿಂತೊಪ್ಪುಗುಮೆಂದು ಮೂದಲಿಪವೋಲ್ ಪೂರ್ವಾಪರಾಂಭೋಧಿಯಂ ॥
ಬಿಡೆ ಮುಟ್ಟಿರ್ದಖಿಳಾಶೆಗಂ ಕೆದಱಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಾಂಶುವಿಂ ಶ್ರೀಯನೋ ।
ಱ್ಪಿಡೆವೆತ್ತಿರ್ದುದನೀತನೆಯ್ದೆ ನಿಷಧಕ್ಷ್ಮೋಣೀಧ್ರಮಂ ನೋಡಿದಂ ॥ ೯೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಲತೆಱದ ಪೊಗೞ್ತೆಗೆ ವಿಷಯಮಾದ ನಿಷಧಗಿರಿಯಂ ವಿಷಯವಲ್ಲಭಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಚಮೂವಲ್ಲಭಂ ಚಕ್ರಿಗಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಇದು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಗೆ ಸೀಮೆಯೆಂದೆನಿಸಿಯುಂ ನಿಸ್ಸೀಮ ಶೋಭಾಗುಣಾ ।
ಸ್ಪದಮತ್ಯಾಯತಿವೆತ್ತು ಮಿಂತಿದಣಕಂ ಕಾಲತ್ರಯಸ್ಥಾಯಿಶ ॥
ಶ್ವದಿನದ್ಯೋತಿಸಮೇತವಾಗಿಯುಮನಸ್ತದ್ಯೋತಿ ವಿದ್ಯಾಧರೀ ।
ವದನಾಂಭೋರುಹ ಸೌರಭಾಕರಸರೋಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಕ್ಷ್ಮಾಧರಂ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಮಹಾಮಹೀಧರದ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಪೊಗೞ್ವಂತೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಸೀಮೆಯೆಂಬುದಂ ಮುಖಾಂತರದಿಂ ನಿರವಿಸೆ ಚಮೂನಾಥನ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ವಕ್ರೋಕ್ತಿ ವಿಶಾರದ ಮಹೀರಮಣಂ ಮನದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ—

ಕಂ ॥ ವೇದಿಕೆಯಂ ಜಳನಿಧಿ ಮ ।
ಯರ್ಾದೆಗೆ ದಾಂಟದವೊಲಾ ನಿಷಧನಗಮಂ ಧಾ ॥
ತ್ರೀದಯಿತಂ ದಾಂಟನೆ ಮೊದ ।
ಲಾದಂತು ಪೊಸಂತಿಲೆಂದು ದಾಂಟನೆ ದಿಟದಿಂ ॥ ೯೪ ॥

ನಿಷಧಾದ್ರಿನಿತಂಬದೊಳೆ ನಿ ।
ಮಿಷಮಾತ್ರಂ ದರ್ಭಶಯನದೊಳ್ ಮಂತ್ರಮುಖಂ ॥
ವಿಷಯವಿಭು ನಿಯಮದಿಂದಿರೆ ।
ನಿಷಧಾಮರನಿರದೆ ಬಂದು ಕಂಡಂ ನೃಪನಂ ॥ ೯೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೀತಾಸಿಂಧುವಿನ ನಿಷಧ ಮಹೀಧರದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಪ್ಪ ದೇವ ವಿದ್ಯಾಧರ ಧರಾಧಿನಾಥನಾಜ್ಞಾಯುಕ್ತರಂ ಮಾಡಿ ಮಗುೞ್ದುತ್ತರ ದಿಶಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಭಾಗನನುರಾಗದಿಂ ಬರ್ಪಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಪ್ರಗುಣಶ್ರೀಮಣಿರಾಜಿ ಯೋಜನ ಶತೋತ್ಸೇಧಂ ಸುವರ್ಣಾತ್ಮಕಂ ।
ನೆಗೞ್ದಿಂತಾ ವೃಷಭಾಚಳೋನ್ನತಿಯು ವಿಚ್ಛಿನ್ನಾದ್ಯ ಚಕ್ರೀಪ್ರಶ ॥
ಸ್ತಿಗಳಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಕಾಲಮುಮನಾದ್ಯಚ್ಛಿನ್ನಮೆಂಬೀ ಜನೋ ।
ಕ್ತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಮದಾಗೆ ದೃಷ್ಟಿಗೊಲವಂ ತಂದತ್ತು ಧಾತ್ರೀಶನಂ ॥ ೯೬ ॥

ಚಂ ॥ ಅಳವಿನೊಳಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ನಯದೊಳನ್ವಯದೊಳ್ವಿಭವಪ್ರಭಾವದೊಳ್ ।
ಬಲದೊಳತಿಪ್ರತಾಪದೊಳದಾರೆಣೆಯೆಂದೊಗೆದಾ ಮದಜ್ವರಂ ॥
ಗಳಿಯಿಸಿದತ್ತು ಯಂತ್ರಪಟದಂತೆಸೆಯುತ್ತಿರೆ ಪೂರ್ವ ಚಕ್ರಿಸಂ ।
ಕುಳವಿಜಯಾರ್ಥಮಂ ವೃಷಭಾದ್ರಿಯುಮನೀಕ್ಷಿಸೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೯೭ ॥

ಕಂ ॥ ಮೊದಲಗಲಂ ಯೋಜನಶತ ।
ಮುದಯಂ ಶತಯೋಜನಂ ತದರ್ಧಪ್ರಮಿತಂ ॥
ತುದಿಯಗಲಮೆನೆ ವಿರಾಜಿಸು ।
ವುದು ವೃಷಭಾಮರ ಶುಭಾಶ್ರಯಂ ವೃಷಭನಗಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಶೋಭಿಸುವ ವೃಷಭ ಭೂಧರಧಾಮ ವೃಷಭಾಮರನಿಂ ರಾಜ ವೃಷಭಂ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಬೞಿಕ್ಕಮದಱ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ—

ಕಂ ॥ ವಿದಿತಾದಿನೃಪರ ಪೆಸರಿಂ ।
ಪುದಿದು ಸುವರ್ಣಾತ್ಮಕಂ ಸುವರ್ಣಾತ್ಮಕಮ ॥
ಪ್ಪುದಯುಕ್ತಮೆನೆ ವಿರಾಜಿಸು ।
ವುದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಬರೆಯಿಸಲ್ಕೆ ತನ್ನಯ ಪೆಸರಂ ॥ ೯೯ ॥

ಮ ॥ ಚಲಮಂ ಚಾಗಮನಾಜ್ಞೆಯಂ ವಿನಯಮಂ ಪೇೞ್ವಿಂದು ಷಟ್ಖಂಡ ಮಂ ।
ಡಳದೊಳ್ ಮಾರ್ಮಲೆವನ್ನರಿಲ್ಲ ಬಡವರ್ ತಾಂ ರಕ್ಷಿಪೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ॥
ಗಳೊಳಿಲ್ಲಂ ನಯದಿಂದೆ ವರ್ತಿಸುವರಿಲ್ಲಾರ್ಯರ್ಸಪರ್ಯಾಯದಿಂ ।
ತಳೆದೈಶ್ವರ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯದವರಿಲ್ಲೆಂದುಂ ನಿಜಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ॥ ೧೦೦ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಜಿನಪೂಜಾಲೋಕನಂ ಲೋಚನಕೆ ಜಿನಗುಣೋತ್ತುಂಗ ಸಂಪತ್ತಿ ಸಂಕೀ ।
ರ್ತನವಾಚಾನರ್ತನಂ ನಾಲಗೆಗೆ ಜಿನಮುಖೋಕ್ತಾಗಮಾರ್ಥವ್ರಜಂ ಭಾ ॥
ವನೆಗೆಂದುಂ ಬಂದುವೆಂಬುನ್ನತಿಯೊಳೆ ನಿಜಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಧಾತ್ರಿಗೆಲ್ಲಂ ।
ಜನತಾಸಂಸ್ತುತ್ಯವೃತ್ತಂ ಮೆಱೆವನುರುಕಳಾ ಚಾರು
ಚಾತುರ್ಯವರ್ಯಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಕಂ ॥ ಅಱಿಯದ ಕಳೆಯಿಲ್ಲೆಡವರ ।
ನೆಱಿಗಿಸದ ಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ದಶದಿಶೆಗಳೊಳಂ ॥
ಮೆಱೆಯದ ಗುಣಮಿಲ್ಲುಚಿತಮ ।
ನಱಿಯದ ವಿತರಣಮದಿಲ್ಲ ತನಗನವರತಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಶಶಿವಿಶದಗುಣಂ ವಿಜಯ ।
ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಂ ವಿಮಳಕಾಕಿಣೀರತ್ನದೆ ವಾ ॥
ಕ್ಕುಶಳಂ ಬರೆಯಿಸಿದಂ ದಶ ।
ದಿಶೆಯೊಳ್ ನಿಜಕೀರ್ತಿ ಬಳೆಯೆ ಗುಣಮಾಳಿಕೆಯಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಶಾ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಣ್ಯಭಾಗ್ಯಮಕುಟಬದ್ಧಶ್ರೇಣಿ ಚೂಡಾಮಣಿ ।
ನ್ಯಸ್ತ ಶ್ರೀಪದವಜ್ರನಾಭಿ ವಿಪುಳಶ್ರೀ ವಜ್ರವೀರ್ಯಾತ್ಮಜಂ ॥
ಧ್ವಸ್ತಾರಾತಿ ಸಮಗ್ರ ದಿಗ್ವಿಜಯಜಾತಖ್ಯಾತಿಯಂ ಚಕ್ರಿ ಜೈ ।
ತ್ರಸ್ತಂಭಂ ತನಗೆಂಬಿನಂ ಬರೆದೊಡೇನೊಪ್ಪಿತ್ತೊ ತದ್ಭೂಧರಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ವೃಷಭಾಚಳಮಂ ನಿಜಾಂಕಮಾಲೆಗಳಿನಳಂಕರಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಗ್ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಚಕ್ರ ನಡೆಯೆ—

ಕಂ ॥ ಭಾಸುರ ಮಣಿನಿರ್ಮಿತ ಸಿಂ ।
ಹಾಸನಮಂ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪದವಿ ॥
ನ್ಯಾಸಮನೊಸೆದುರು ರಕ್ಷೋ ।
ದಾ ಸರಿದಧಿದೇವಿ ಭೂವರಂಗಿರದಿತ್ತಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತನುತ್ತರಾಭಿಧಾನ ಸಿಂಹಾಸನಮನಾತ್ಮಾಯತ್ತಂ ಮಾಡಿ ತತ್ತರಂಗಿಣೀತೀರಂಬಿಡಿದುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆತಂದಿಂಬಾದ ವಿಜಯಾರ್ಧನಗನಿತಂಬದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಡಿಸಿದಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಸಾನುಮಸೃಣೇಂದು ಮಣಿಯಿನಿ ।
ಸಾನುಮಲಸದೀವ ಸಲಿಲ ಶೀಕರಕಳಿತಂ ॥
ದಾನಗಜಂಗಳ ಸೋಂಕಿಂ ।
ದಾನಗಜಂ ಸುರಭಿಪಡೆಯನಾಱಿಸಿತನಿಲಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಗಮನಶ್ರಮಮುನಡಂಗಿಸಿ ಪಡೆಗಲಂಪಂ ಪಡೆವ ನಗೋಪಕಂಠದೊಳ್ ರಾಜಕಂಠೀರವನುಪ್ಪಯಣಮಂ ಮಾಡಿರ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಕರಮಳ್ಕಿ ನಾಟ್ಯಮಾಳಾ ।
ಮರನವನತನಾಗಿ ಚಕ್ರಿಪದನಖರಂಗಾಂ ॥
ತರದೊಳ್ ತತ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ ।
ವಿರಚಿಸಿದುದು ನಾಟ್ಯಮಾಳೆಯಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಾಟ್ಯಮಾಳಾಮರನಿಂ ರಾಜರಾಜಂ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಬಳಿಯಂ ಬಳಮುಖ್ಯನಂ ಬರಿಸಿ ಗಿರಿಗುಹಾದ್ವಾರವಜ್ರಕವಾಟಮನುದ್ಘಾಟನಂ ಮಾಡೆಂದು ನಿಯಮಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಮುನ್ನಿನ ತೆಱದಿಂ ತೆಱೆದು ಮ ।
ಹೋನ್ನತ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಗುಹಾದ್ವಾರಮನು ॥
ತ್ಪನ್ನ ವಿಜಯನಪರದಿಶಾ ।
ಸನ್ನದೆ ಮೆಚ್ಚಾದಿರಾಜರಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತವರ ದರ್ಪಮನದಿರ್ಪಿ ಕುಲದ ಕನ್ಯಾರತ್ನ ಕರಿತುರಗಾದಿ ಸಾರವಸುಗಳನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಷಟ್ಖಂಡ ಮಂಡಳಾಧಿಪತಿಯ ಪದಪಯೋಜಮನಾ ಮೆಚ್ಚರಾಜ ಚಮೂಪತಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುವರಂ ಸಮುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯನಿತ್ತು ಕೃತಾರ್ಥರಂ ಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ಕಳಿಪೆ ಕಾಲಮಂ ಕಳಿಪದೆ ಪೂರ್ವಕ್ರಮದಿಂ ಪರ್ವತಗುಹಾದ್ವಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಣದಾನದಿಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ತತ್ಕ್ಷೋಣೀಧರ ದಕ್ಷಿಣ ಶೋಭಾಗಿರಿಕ್ಷೋಣಿಯ ದತ್ತಕಟಕದೊಳ್ ಕಟಕಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿರೆ—

ಕಂ ॥ ನಿಶ್ಚಿತಮಂತ್ರ ಚಮೂಪತಿ ।
ಪಶ್ಚಿಮದಿಙ್ಮ್ಲೇಚ್ಛನೃಪತಿಗಳನೆಜಗಿಸಿದಂ ॥
ನಿಶ್ಚಳಿತ ಧೈರ್ಯಮೇರುವಿ ।
ಪಶ್ಚಿನ್ನುತಕೀರ್ತಿ ಚಕ್ರಿಚರಣಾಂಬುಜದೊಳ್ ॥ ೧೦೯ ॥

ಅಂತೆಱಗಿಸುವುದುಮವನೀ ।
ಕಾಂತಂ ವಿಕ್ರಾಂತಭೂಮಿಕೃತ ದಿಗ್ವಿಜಯಂ ॥
ಭ್ರಾಂತೇಂ ಕೃತಕೃತ್ಯಂ ಮಿಗೆ ।
ಸಂತಸಮಂ ತಳೆದನಂತರಂಗದೊಳಾಗಳ್ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು "ಸ್ವಸಾಧ್ಯಂ ಪ್ರಸಾಧ್ಯಾಶ್ರಿತೋಪಿ ದೋಷಾಭಾವ"ಯೆಂಬಂತೆ ಕತಿಪಯ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳಿಂ ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯನಾಗಿ ಮನೋರಾಗಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಜಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪ್ರಮೋದಮನಾ ಮೆಚ್ಚರಾಜರೊಳೊದವಿಸೆ ತದನಂತರಂ ಜಗತೀಪ್ರಭು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಮ ॥ ಧ್ವಜಿನೀಮುಖ್ಯ ಕುಮಾರಮಾಂಡಳಿಕ ಮಂತ್ರೀ ಮೆಚ್ಚರಾಜಾಂಗನಾ ।
ವ್ರಜ ಸಾಮಂತ ಖಗಾಮರಾಟವಿಕ ಪಲ್ಲೀಪಾಳ ಧಾನುಷ್ಕ ಸಾ ॥
ಮಜ ಪಾದಾತಿ ರಥಾಶ್ವ ವಿಶ್ವಗಣಬದ್ಧಾಂತರ್ಘುರ ಛತ್ರಿಕಾ ।
ಧ್ವಜಚಂಚಚ್ಚಮರೀಜ ಶಂಖಪಟಹಪ್ರಸ್ಫಾರಭೇರೀರವಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ಉ ॥ ದಿಕ್ಕರಿಕುಂಭರಂಗದೊಳೆ ನರ್ತಿಸೆ ಕೀರ್ತಿ ಜಯಾನಕಸ್ವನಂ ।
ಮಿಕ್ಕಿರೆ ವಜ್ರನಾಭಿ ಕೃತದಿಗ್ವಿಜಯಂ ನವಯೌವ್ವನಾಂಗನಾ ॥
ದೃಕ್ಕುಮುದಂ ಮುಖೇಂದುದಲದೊಪ್ಪೆ ನಿಜಾನ್ವಯ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ।
ಪೊಕ್ಕನನೇಕ ಸಾರಮಣಿ ತೋರಣ ರಾಜಿತ ರಾಜವೀಧಿಯಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಶೋಭೆಗಳಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ನಶ್ವರಾಶ್ವಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪುರಾಂಗನಾಜನಂಗಳಪಾಂಗಸಂತತಿಯೊಡನೆ ಸೂಸುವ ಲಾಜಾವರ್ಷಮುಮಂ ಪೆರ್ವಂಡಿ ರಾಶೀರ್ವಾದದೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಪರಸುವ ಕುಲವೃದ್ಧರ ನಲ್ವರಕೆಗಳುಮಂ ತಳೆವುತ್ತಂ ನಿಖಿಳ ಮಂಗಳನಿಳಯಮೆನಿಪ ರಾಜನಿಳಯಮಂ ರಾಜರಾಜಂ ಪೊಕ್ಕು ಸನ್ಮಾನದಾನಪುರಸ್ಸರಂ ಸಕಲ ಮಕುಟಬದ್ಧಾಧಿರಾಜಂ ರಾಜಲೋಕಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸೆ ನಿರ್ಜಿತಾರಾತಿಜಾತಂ ಜಾತ ಮನೋರಮಂ ಮನೋನುರಾಗಕ್ಕಾಕರಮಾಗಿರ್ಪಿನಂ ಮೌಹೂರ್ತಿಕ ಪರಿಕೀರ್ತಿತ ಪಟ್ಟಬಂಧೋತ್ಸವಮುಹೂರ್ತಮತ್ಯಾಸನ್ನಮಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಸುದತೀಪತಿಗಾತ್ಮನ ।
ದೀಸಲಿಲಡೆ ಸೀತೆರಕ್ತೆರಕ್ಕೋದೆಯೆನಿ ॥
ಪ್ಪೀಸರದಧಿದೇವತೆಯರ್ ।
ಮಾಸರಮಪ್ಪಂತು ಮಜ್ಜನಮನೊಡರಿಸಿದರ್ ॥ ೧೧೩ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಕೃತಮಾಳ ನಾಟ್ಯಮಾಳಾ ।
ನ್ವಿತ ಮಾಗಧವರತನುಪ್ರಭಾಸಾಮರರುಂ ॥
ವಿತತ ವಿಜಯಾರ್ಧರಿರ್ದ ।
ಪ್ರತಿಮಾಮರರುಂ ಮನೋನುರಾಗದಿನಾಗಳ್ ॥ ೧೧೪ ॥

ಮ ॥ ಕನಕಾಂಭೋಜರಜಃಪಿಶಂಗಿತಸರಸ್ತೋಯಂಗಳಿಂ ಖೇಚರೀ ।
ಜನಪೀನಸ್ತನಚಂದನೋಜ್ವಳ ನದೀನೀರಂಗಳಿಂ ಶ್ರೀಮುಖಾ ॥
ಬ್ಜನಿಸರ್ಗೋದಿತ ಗಂಧಸಿಂಧುಜಳದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮಂ ಸ್ವರ್ಣಕುಂ ।
ಭನಿಕಾಯಂಗಳನಾಂತುಕೊಂಡು ಸುರಿದರ್ಧಾತ್ರೀಶ
ಮೂರ್ಧಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೧೫ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ—

ಕಂ ॥ ಮೂವತ್ತಿರ್ಚ್ಛಾರ್ಸಿರ್ವರ್ ।
ಭೂವಿಶ್ರುತ ಮಕುಟಬದ್ಧರತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ ॥
ತೀವೆ ದಿಶಾವಳಯಮನು ।
ದ್ಭಾವಿತ ರಸಗೇಯತೂರ್ಯಶಂಖನಿನಾದಂ ॥ ೧೧೬ ॥

ಮ ॥ ಸುಮನೋರತ್ನಸಮೇತ ಸತ್ಕುಲಮಹೀಭೃತ್ಸಂಗೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಪ ।
ದ್ಮೆಮಹಾಪದ್ಮೆಯೆನಿಪ್ಪ ನಿರ್ಮಳಸರಸ್ತ್ರೋಯಂಗಳಿಂ ರತ್ನಹೇ ॥
ಮಮಯೋದ್ಯತ್ಕಳಶಂಗಳಿಂ ತೊಳೆದು ತದ್ಭೂಮಿಾಧ್ರವಂ ಪೋಲ್ತು ವಿ ।
ಕ್ರಮಿ ಚಕ್ರಪ್ರಭುಗಳ್ಕಿಜಿಂದೆಸಗಿದರ್ ಸನ್ಮಾನಮಂ ಸ್ನಾನಮಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ವಿವಿಧಾತೋದ್ಯರವಂ ದಿಶಾವಳಯಮಂ ತಳ್ಕೈಸೆ ಮಾಕಂದ ಪ ।
ಲ್ಲವ ಸರ್ವೌಷಧಸಾರ ಸಾರಸಪಯಸ್ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೌವರ್ಣ ಕುಂ ॥
ಭವಿತಾನಂಗಳನೆತ್ತಿ ವಿಪ್ರಜಯಜೀವ ಸ್ವಸ್ತಿವರ್ಧಸ್ವನಂ ।
ದರವಂ ವರ್ತಿಸೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಭಿಷೇಕಂ ಮಾಡೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಲಲಿತ ಶ್ರೀಲಲನಾವಿಲೋಚನಮರೀಚಿ ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿ ನಿ ।
ರ್ಮಳ ವಸ್ತ್ರಪ್ರಕರಾಂಚಿತಂ ಮಕುಟಮುಕ್ತಾಹಾರ ಕೇಯೂರಕಂ ॥
ಗಳ ಮುದ್ರಾಕಟಿಸೂತ್ರಕಂಕಣಮಣಿಗ್ರೈವೇಯಕಾದ್ಯುದ್ಧ ಮಂ ।
ಗಳ ಭೂಷಾವಳಿಯಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಶೃಂಗಾರಲೀಲಾಕರಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಶೀಕರಣಮಂಗಳಾಳಂಕರಣಂಗಳಿಂದ ಳಂಕರಿಸಿ ಅಧಃಕೃತಸಿಂಹಪರಾಕ್ರಮನೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಂ ಮಾಡಿ—

ಉ ॥ ಮುಟ್ಟೆ ದಿಗಂತಮಂ ಸಕಳ ತೂರ್ಯನಿನಾದ ಸುಗೇಯನಿಸ್ವನಂ ।
ಪುಟ್ಟೆ ಮಹೋತ್ಸವಂ ಪರಗೃಹಂಗಳೊಳಂ ಗುಡಿರತ್ನತೋರಣಂ ॥
ಕಟ್ಟೆ ಸಮಗ್ರ ರಾಜ್ಯಪದವೀಪರಿಪೀತ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದೊಳ್ ।
ಪಟ್ಟಮನೊಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿದರಶೇಷಶುಭಪ್ರಭವಂ ಸುಲಗ್ನದೊಳ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತವನೀಪೂಜ್ಯಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ—

ಮ ॥ ಸ್ಥಿರಸಂಪತ್ಸುರಶೈಳಪಟ್ಟದೊಳಭೀಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದಂ ಕಲ್ಪಭೂ ।
ಮಿರುಹಂ ವಿಶ್ರುತ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದೊಳುದ್ಯತ್ತೇಜಮಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ॥
ವರಮರ್ಯಾದೆ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ತತ್ಪ್ರಾಭವಂಬೆತ್ತು ನಿ ।
ನ್ನಿರದೊಳ್ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕೆ ರಾಜ್ಯವಿಭವಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಪರಸಿ ಶೇಷೆಯನಶೇಷಮಕುಟಬದ್ಧರ್ ತೀವೆ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ತಳೆದಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಯನಖಿಳಕಳಾವಲ್ಲಭಂ ವಲ್ಲಭಂ ಭೂ ।
ವಳಯಕ್ಕುರ್ವೀಶ ಚೂಡಾಮಣಿ ಚರಣನಖಂ ಸತ್ಯವಾಣೀಸಖಂ ಕೋ ॥
ಮಳಕಾಂತಾನೀಕ ದತ್ತಶ್ರವಣನವನ [ತಾರಾತಿ] ವಿದ್ರಾವಣಂ ಭೂ ।
ತಳವಂದಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೨೨ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತ ವಿನಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಲಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್
ವಜ್ರನಾಭಿನಾಮಾಭಿರಾಮ
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ
ವರ್ಣನಂ

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ಸಾರ್ವಭೌಮಪದಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಸಂಗತವಕ್ಷನಮಳಚರಿತಂ ವಿತತಾ ॥
ಜ್ಞಾಸಫಳೀಕೃತ ವಿಭವಂ ।
ಭಾಸುರಯಶನೆಸೆದನಿಳೆಗೆ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಂ ॥ ೧ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾ ಮಹೀವಲ್ಲಭಂ ಮೂವತ್ತಿರ್ಛಾಸಿರವಿಷಯಂಗಳಿನೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಸಿರ ನಗರಂಗಳಿಂ ತೊಂಬತ್ತಾಱು ಕೋಟಿ ಗ್ರಾಮಂಗಳಿಂ ತೊಂಬತ್ತಱ್ಸಾಸಿರ ದ್ರೋಣಾಮುಖಂಗಳಿಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಛಾಸಿರ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಿಂ ಪದಿನಾಱು ಸಾಸಿರ ಖೇಡಂಗಳಿಂ ಅಯ್ವತ್ತಾಱು ಸಾಸಿರಂತರದ್ವೀಪಂಗಳಿಂ ಪದಿನಾಱುಸಾಸಿರ ಸಂವಾಹಂಗಳಿನಾಱುಸಾಸಿರ ಕುಕ್ಷಿನಿವಾಸಂಗಳಿನೆಣ್ಬತ್ತೆರಡುಸಾಸಿರ ದುರ್ಗಾಟವಿಗಳಿನನೇಕಕೋಟಿಪ್ರಮಾಣ ಸ್ಥಾನಾದಿಗಳಿಂ ಶತಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಹುಂಡಂಗಳಿಂ ಮೂಱುಕೋಟಿ ಗೋಮಂಡಳಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಭಾಮಿನೀಪ್ರೇಮ ಭೂಮಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಾರ್ವಭೌಮನುಂ ಕಾಮರೂಪಿಯುಂ ಕಾಮಚಾರಿಯುಮಪ್ಪ ವಿಜಯಾರ್ಧಮೆಂಬ ಹಸ್ತಿರತ್ನದಿಂ ಪ್ರಶಸ್ತಮಪ್ಪೆಣ್ಬತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಭದ್ರಗಜಂಗಳಿಂ ಪವನಂಜಯಮೆಂಬಶ್ವರತ್ನದಿಂ ವಿಶ್ವಾವನೀವಿಶ್ರುತಮಪ್ಪ ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಿಂ ಅಜಿತಂಜಯಮೆಂಬ ರಥಸನಾಥಮಾಗಿ ಮನೋರಥಮಂ ತೀರ್ಚುವೆಣ್ಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ರಥಂಗಳಿಂ ಮೂವತ್ತಿರ್ಛಾಸಿರ ಮಕುಟಬದ್ಧರಿಂ ಪದಿನೆಣ್ಛಾಸಿರ ಮ್ಲೆಚ್ಛರಾಜರಿಂದೆಣ್ಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ವೀರಭಟರ್ಕಳಿಂ ನಿಮಿರ್ಕೆವಡೆದು ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಪತಾಕೆಗಳುಂ ಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನಂಬರಂ ಕೇಳಲೆ ಬರ್ಪ ಗಂಭೀರನಾದಮನಾಹ್ಲಾದನಂದಂಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಪಟಹಂಗಳುಂ ಗಂಭೀರಾವರ್ತಮೆಂಬಿರ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಶಂಖಂಗಳುಂ ತನ್ನುನ್ನತಿಯನತಿಶಯಿಸೆ ಮಹತ್ವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ವಾಹಿನೀಪತಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಬಳಜಳನಿಧಿಯುಂ ಶ್ರೀಭವನದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ ಮಣಿಛತ್ರ ಕಾಕಿಣೀಚರ್ಮರತ್ನಕ್ಕಮಾಯುಧಶಾಲೆಯೊಳ್ ಸಂಭವಿಸಿದ ಚಕ್ರಾಸಿದಂಡರತ್ನಕ್ಕಂ ವಿಜಯಾರ್ಧನಗದೊಳೊಗೆದ ಗಜಾಶ್ವ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕ್ಕಮತ್ತಪುರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಪುರೋಹಿತ ಸ್ಥಪತಿಗೃಹಪರಿಚಮೂಪತಿರತ್ನಕ್ಕಮಾಕರವಾದುದಱಿಂ ಗಂಭೀರಗುಣರತ್ನಾಕರನುಮೆನಿಸಿ ಕ್ಷಿತಿಸಾಗರಮೆಂಬ ವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರದೊಳಂ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮೆಂಬ ಗೋಪುರದೊಳಂ ರಾಜಿಸುವ ವೈಜಯಂತಿಯೆಂಬ ಮೂಲಪ್ರಾಸಾದಮುಂ ಬಳಸಿದುತ್ತುಂಗ ಸಿಂಹಾಸನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಕಮೆಂಬ ಸಭಾಸದನಮುಂ ವರ್ಧಮಾನಮೆಂಬೀಕ್ಷಣಸುಖವರ್ಧಮಾನನ ಪ್ರೇಕ್ಷಾನಿಧಾನಮುಂ ಮಹಾಘುರ್ಮಾಂತಮೆಂಬತಿಕಾಂತ ದಾರಾಗೃಹಮುಂ ಗೃಹಕೂಟಮೆಂಬ ಹರ್ಷಕರ ವರ್ಷಾಗಾರಮುಂ ಗಿರಿಕೂಟಮೆಂಬ ದಿಗವಳೋಕನ ಪ್ರಾಸಾದಮುಂ ಸಿಂಹವಿಧೃತ ಸಿಂಹವಾಹಿನೀನಾಮಶಯ್ಯಾಳಂಕೃತ ಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಿಯೆಂಬ ಶಯನಾಶ್ರಯಮುಂ ಸಿಂಹಾಟಕಮೆಂಬ ಕುಂತಕ್ಕಂ ಲೋಹವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ಸುರಿಗೆಗಂ ವಜ್ರಕಾಂಡಮೆಂಬ ಬಿಲ್ಗಂ ಅಮೋಘಮೆಂಬ ಶರಕ್ಕಂ ವಜ್ರತುಂಡಮೆಂಬ ಶಕ್ತಿಗಂ ಅಭೇದ್ಯ

ಮೆಂಬ ಕವಚಕ್ಕಂ ಸಾನಂದಕಮೆಂಬ ಖಡ್ಗರತ್ನಕ್ಕಂ ಭೂತಮುಖಮೆಂಬ ಖೇಟಕ್ಕಂ ಮನೋವೇಗಮೆಂಬ ಕಣೆಗಂ ಮೊದಲಾದ ಪಲತೆಱದಾಯುಧಕ್ಕಂ ನೆಲೆಯಾದಾಯುಧ ನಿಕೇತನಮುಂ ಜೀಮೂತಮೆಂಬ ಸಜ್ಜನನುತಮಜ್ಜನಮಂದಿರಮುಂ ದೇವರಮ್ಯಮೆಂಬ ಪಟಹರ್ಮ್ಯಮುಂ ಕುಬೇರಕಾಂತಮೆಂಬ ಕೋಶನಿವೇಶಮುಂ ವಸುಧಾಗಾರಮೆಂಬ ಕೋಷ್ಠಾಗಾರಮುಂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶನ್ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಗಳಿಂ ಲೀಲೆವಡೆದ ನಂದ್ಯಾವರ್ತಮೆಂಬ ಶಿಬಿರ ಶರಣಮುಂ ಪಲತೆಱದ ಪರೆಗಳುಮಂ ಷಟ್ಕರ್ಮಸಾಧಕ ಸಾರವಸ್ತುಗಳುಮಂ ವಿವಿಧಾ ಶ್ರಯಾಸನ ಶಯ್ಯಾವಿಶೇಷಂಗಳುಮಂ ಶಾಲ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ಧಾನ್ಯಂಗಳುಮಂ ದುಕೂಲಾದಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಂಗಳುಮಂ ಹಾರಾದ್ಯಲಂಕಾರಂಗಳುಮಂ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳುಮಂ ಮಾಣವಕ ಶಂಖ ಸರ್ವರತ್ನಂಗಳೆಂಬ ನವನಿಧಿಗಳುಂ ವಿಷಮೋಚಿಕೆಗಳೆಂಬ ಪಾವುಗೆ ಗಳುಂ ವೀರಾಂಗದಮೆಂಬ ಮಣಿಕಂಕಣಂಗಳುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭಮೆಂಬ ಮಣಿಕುಂಡ ಳಂಗಳುಂ ಅವತಂಸಿಕೆಯೆಂಬ ನವರತ್ನಹಾರಮುಂ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂಬುತ್ತಂಸಮುಂ ಯಕ್ಷಕರ ವಿಧೂಯಮಾನಾನುಪಮಾಭಿಧಾನ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಚ್ಚಮರರುಹಮುಮನುತ್ತರಾಭಿ ಧಾನೋತ್ತುಂಗ ಸಿಂಹಾಸನಮುಂ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಮೆಂಬ ಧವಳಾತಪತ್ರಮುಂ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಕೃತ್ರಿಮವಿಷಪರಿಹರಣಪರಿಣತರಪ್ಪ ಮುನ್ನೂಱಱುವತ್ತು ಮಾನಸಶರೀರ ವೈದ್ಯರಿಂ ಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರಪ್ಪನಿಬರೆ ಬಾಣಸಿಗರಿಂ ಸುಪರೀಕ್ಷಿತಮುಂ ಸುಪ್ರಯತ್ನ ನಿಷ್ಪನ್ನಮುಮಪ್ಪ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಮೆಂಬನ್ನಮುಮಮೃತಗರ್ಭಮೆಂಬ ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳು ಮಮೃತಕಲ್ಪಮೆಂಬಾಸ್ವಾದ್ಯಜಯರುಂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ ಸಹಸ್ರಾವರೋಧರಮಣಿಯರು ಮಂತು ಷಣ್ಣವತಿಸಹಸ್ರಮೆನಿಸಿದಂತಃಪುರಕಾಂತೆಯರ್ಗೆಲ್ಲಮಗಣ್ಯಲಾವಣ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಾದಿ ಲೀಲೆಗಳಿಂ ಮೇಲೆಸಿಸುವ ಸಕಲಕಳಾವಿದ್ಯಾಧರೀವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿಪ ಕುಮಾರಿ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ತನಗೆ ಮನೋರಥ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ಅನುಪಮ ಪುರನಿಧಿ ಶಯ್ಯಾ ।
ಸನ ನರ್ತನ ಭೋಜ್ಯರತ್ನಸೈನ್ಯ ಸಭಾವಾ ॥
ಹನ ನಾಮಭೇದದಿಂ ವ ।
ಜ್ರನಾಭಿ ವಿಭುಗೆಸದವೀದಶಾಂಗಂ ಭೋಗಂ ॥ ೨ ॥

ಪತ್ತಿದೊಡುಳಿದ ನೃಪಾಳರ ।
ಸತ್ತಿಗೆಯುವರಾತಪಾರ್ತಿಯನೆ ಕಳೆಗುಂ ಭೂ ॥
ಪೋತ್ತಮ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೊ ।
ಲ್ದೆತ್ತೆ ಬಳಾತಪದ ಬಾಧೆಯುಮನಳರಿಸುಗುಂ ॥ ೩ ॥

ವ ॥ ಚರ್ಮರತ್ನಮುಮದೊರ್ಮೆಯುಂ ಬಳಕ್ಕೆಳಸುವ ಭೂತಳೋಪಸರ್ಗ ಮಂ ನಿಸರ್ಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ನಿವಾರಿಸುತ್ತಮೆಸೆಯುತ್ತಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಭೂಕಂಟಕ ನೃಪಜಯಕಾಂ ।
ತಾಕರ್ಷಣಯಂತ್ರಮಧಿಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲನಾ ॥
ಳೋಕನ ಮಣಿದರ್ಪಣಮೆನಿ ।
ಪಾಕೃತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುತಿರೆ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರಂ ॥ ೪ ॥

ಮ ॥ ಭುವನೇಶಂ ನಿಷಧಾವನೀಧರದಿನಾ ಸೀತೋದೆಪರ್ಯಂತಮೊ ।
ಪ್ಪುವ ಷಟ್ಖಂಡ ಮಹೀತಳಂ ವಿಪುಳತೇಜಕ್ಕಳ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ॥
ದಿವಿಜರ್ ಮಾಗಧ ಮುಖ್ಯರೋಲಗಿಸೆ ಮೂಲೋರ್ಕಂಗಳೊಳ್
ಕೀರ್ತಿಯಾ ।
ಜ್ಞೆವೊಲೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ವಜ್ರನಾಭಿ ನೆರೆದಂ ಶ್ರೀಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಿಂ ॥ ೫ ॥

ಅನುಕೂಲಂ ವನಿತಾಜನಂ ವಿನಯಸಂಪನ್ನಂ ಸುತಶ್ರೇಣಿ ಭ ।
ಕ್ತಿನಿಯುಕ್ತಂ ಪರಿವಾರಮಪ್ರತಿಮಿತಾಜ್ಞಾಧೀನರಾಜನ್ಯಕಂ ॥
ಸುನಯೋದ್ಯೋಗ ನಿಯೋಗಿವರ್ಗಮನುರಾಗಶ್ರೀಗಡಪರ್ಾದ ಸ ।
ಜ್ಜನವಿದ್ವಜ್ಜನಪೂಜ್ಯವೈಭವನದೇಂ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದನೋ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತನೇಕ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಂಗಳ್ ಸುಖಾಮೃತ ವರ್ಷಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತ
ಮಿರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಸಿಂಹಕಟೀತಟಂ ಸಿಂಹಾಸನಾದ್ರಿ ಕೇಕರಾಳೋಕನ ಕಾಂತಿ
ಸಂತತಿ ನಿತಂಬಬಿಂಬಮಂ ಬಳಸಿದಂತೆಸೆಯೆ ಸಾಂದ್ರ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಚೆಲ್ವಿಂಗನುಕೂಲ
ಮಾದ ದುಕೂಲಮನುಟ್ಟು ಮಳಯಜವಲ್ಲಭಂ ವಿಳಾಸಿನೀದರಹಾಸದಂತೆ ನಯನಮನೋ
ಹಾರಿಯುಂ ಸೌರಭವಿಸ್ತಾರಿಯುಮಪ್ಪ ಮಳಯಜಮಂ ಕೋಮಳ ತನುವಿನೊಳಮರೆ
ತಿಮಿರ್ದು ಹದಂ ಬೆತ್ತ ಕತ್ತುರಿಯನೇ ಸರಿಗೆದೆಗೆದಂತೆಸೆವ ಕೇಶಪಾಶದ ಪರಿಮಳದಿನವಂ
ಪೊರೆದಪನೆಂಬಂತೆ ಪರಿಮಳದುರುಳಿಯೆಸಿಪಿರುವಂತಿಯ ಬಿರಿಮುಗುಳನಿಂಬಾಗೆ ತೋರ
ದುರುಂಬಿನೊಳ್ತುರುಂಬಿ ಕುಂತಳಾಳಿಮಾಳಾಮೇಳನದಿಂ ಕುಸುಮಶರ ಶರಂಗಳಂತೆ
ಕಾಂತೆಯರ ಮನಮನಿಟ್ಟುಕಿಳಿಗೊಳ್ವ ಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನದ ತಲೆಸುತ್ತಂ ಸುತ್ತಿ ಮತ್ತಮಳಿ
ಮಿಳಿತ ವಿಚಕಿಳ ಮುಕುಳದಿಂ ರತಿ ರಚಿಯಿಸಿದ ಕುಸುಮಚಾಪ ಚಕ್ರಧರನ ಕರಚಕ್ರ
ದಂತೆ ಲೀಲೆವೆತ್ತನಿಲ ಮುತ್ತಿನೋಲೆಯಂ ಪಾಲೆಯೊಳಮರ್ಚಿ ಚಕ್ರಧರಂ ಪೀತಾಂಬರ
ನೆಂಬ ತನ್ನ ಪೆಸರಂ ನನ್ನಿಮಾಡುವಂತೆ ಚೆನ್ನನಪ್ಪ ಸೊನ್ನೆ ಸಾರವಂಗಿಗೆಯಂ ತೊಟ್ಟು
ನೇತ್ರವಿಚಿತ್ರಮೆನಿಪ ಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಪಾಂಗನಂಗನಾಪಾಂಗಾಂಗಜಗಜಮಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ
ಕಟ್ಟಿ ವಿಜಯಶ್ರೀ ರಮಣೀ ಪೀಠದಂತಿರೆ ಕೇಯೂರಮಂ ಭೂರಿಭುಜದೊಳ್ ತಳೆದು
ಭಾಸುರರತ್ನ ಭೂವಳಯುಮಂ ವಿಶೇಷ ಶೋಭಾಕರ ಕರಯುಗಳದೊಳಾಂತು ನಮೇರು
ಭೂರುಹ ಶಾಖಾವಳಿಗಳುದಾರದಿಂ ವೀರಮುದ್ರೆಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಕೋಮಳಾಂಗುಳಿ
ಗಳೊಳ್ ಮಣಿಮಯಾಂಗುಳೀಯಕಂಗಳಂ ಸಂಗಳಿಸಿ ರೋಹಣನಗನಿತಂಬಮೆಂಬಂತೆ
ನಿಜನಿತಂಬಮೆಸೆಯೆ ಮಿಸುಪರತ್ನಘಟಿತ ಕಟಾರಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೃಷ್ಣಹೃದಯಂ ತನಗಿರ
ಲನುಚಿತಮೆಂದು ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕವತರಿಸಿದ ಸಿರಿಯ ಸಹಜ ಸೌಹಾರ್ದದಿನನುಬಂಧಿಸಿ
ಬಂದತಿಪ್ರಶಸ್ತ ಕೌಸ್ತುಭಮೆನಿಪನುಪಮ ನೂತ್ನರತ್ನಪದಕಮಂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕ್ಕ
ಳಂಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಭೌಮಶ್ರೀಧಾಮಲಲಾಟಲಲಿತೇಂದುಮಂಡಳಮಂ
ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಚಿತ್ತಜನಂತೆ ವೃತ್ತಸ್ತನೆಯರ ಚಿತ್ತಮನೆಟಿಕುಳಿಗೊಳ್ವ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ಕತ್ತು
ರಿಯ ತಿಳಕಮನಿಟ್ಟು ಗೃಹೀತ ತಾಂಬೂಲನಾಳೋಕಿತ ಮಂಗಳ ಮಣಿದರ್ಪಣಂ
ಕೂರ್ಪಿಂದಾರಕೂರ್ಪುಮನ್ನೇರ್ಪುಗಿಡಿಪಲಗಂ ಪಿಡಿದಲರ್ಗಣೆಯನಲರಂಬಿನ ಬಂಬ
ಲೆಂಬಂತೆ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ವೀಳಯಂಗುಡುವ ಮೇಲುದಂ ಪಿಡಿವಣ್ಪಿಕ್ಕುವ ತಲೆಯಂ

ಪಿರ್ಕುವ ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸುತಂ ಬರ್ಪ ಚಮರಜಮು ನಿಕ್ಕುತಿರ್ಪ ಮೇಳದಿಂ ನುಡಿವ ಕಳಕಳವಮಂ ಜಡಿವ ವಿವಿಧ ವಧೂಕದಂಬಕಂ ಸರಸಚರಣಾಧರ ಪಲ್ಲವದಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಕೇಕರ ದರಹಾಸ ವಿಳಾಸದಿಂ ಕುಸುಮಿಸಿ ಮಿಸುಪ ತನುಲತೆಗಳಿನತನುಲತಾಕೇಳೀಲೀಲೋದ್ಯಾನಲತೆಗಳಂತೆ ಬಳಸಿಬರೆ ವಸಂತರಾಜನ ವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು ಪದನಖಮಯೂಖಂಗಳಿನಿಳಾವಿಳಾಸಿನಿಗೆ ಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತಂ ನಡೆತಂದು ತನ್ನಂತೆ ಸಮುನ್ನತ ವಿಜಯಸ್ತಂಭ ಶುಂಭತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಾಲಭಂಜಿಕಾಮೂರ್ತಿ ವಿದಿತ ಸುಧಾವಳಿತ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಭಾಗಮುಂ ಸಂಪಾದಿತ ಸಕಲಜನ ಮನೋರಾಗಮುಂ ನಿಜವಕ್ಷಸ್ಥಳದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಳಯಮುಮಮಳ ಗುಣಮಣಿ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಸಭಾವಳಯಮುಂ ಸ್ವಕೀಯ ವಿಭವದಂತುದಿತಾದಿತ್ಯೋದಯಮುಮಾಸಾದಿತ ಸಹೃದಯಪ್ರಮೋದಮುಮೆನಿಸಿ ಸರಸಿಜ ಸಂಭವನೆ ಸೂತ್ರಧಾರನಾದಂತೆ ನೇತ್ರವೈಚಿತ್ರ್ಯಮಂ ಸೂತ್ರಿಸುವಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಾನುತ್ತರಾಭಿಧಾನ ಸಿಂಹಾಸನಮನಳಂಕರಿಸಿದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಜಗದೀಶಂ ಬೆದಱಟ್ಟೆ ದೋರ್ವಳದಗುರ್ವಿಂದನ್ಯ ರಾಜನ್ಯಕಂ ।
ಬಗೆಗೆಟ್ಟುರ್ವರೆಯಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ಭಯಂಗೊಳ್ವುದಂ ॥
ಮೃಗರಾಜಂ ಮಿಗೆ ಕಂಡು ತಾನುಮಪುನೀತಾತ್ಮಂ? ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕವೋಲ್ ।
ಸೊಗಯಿಕ್ಕುಂ ಮಣಿಭಾಸುರಂ ನಿರುಪಮಂ ಕ್ಷೋಣೀಶ ಸಿಂಹಾಸನಂ ॥ ೭ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಸಿಯರಂಗರೋಚಿಮಣಿಭೂಷಣ ಕಾಂತಿಗಳಿಂ ಪರಾಗದಿಂ ।
ಪೊರೆದ ಜಲಂಬೊಲೊಪ್ಪೆ ಕನಕಾಸನ ಭಾಸುರಶೋಭೆ ಹೇಮತಾ ॥
ಮರಸ ವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆಯೆ ಹಾರಲತಾಂಶುವೃತಂ ಸಭಾಸರೋ ।
ವರವರ ರಾಜಹಂಸನೆನೆ ರಾಜಿಸಿದಂ ವಸುಧಾಧಿ ನಾಯಕಂ ॥ ೮ ॥

ಉ ॥ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಮಾಂಡಳಿಕಮೌಳಿವಿಘಟ್ಟಿತ ಪಾದಪೀಠಭೂ ।
ಪಾಳಕನಿರ್ಕೆಲಂ ಬಿಡಿದು ಕಣ್ಗೆಸೆದರ್ ನಗೆಕಾರ್ತಿಯರ್ ಸಮಂ ॥
ತೋಲೆಯಕಾರ್ತಿಯರ್ ನೆಗಟ್ಟೆ ಜಾಣ್ನುಡಿಕಾರ್ತಿಯರೊಲ್ಮೆಕಾರ್ತಿಯರ್।
ಲೀಲೆಯಿನಾಂತು ನಿಂದ ಬಿಯಕಾರ್ತಿಯರಗ್ಗದ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ್ ॥ ೯ ॥

ಕಂ ॥ ನೇವುರದ ಕನ್ನವುರದೆ ।
ಕ್ಕಾವಳಿಯ ತೊಳಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನಾರದ ಕಟಿಸೂ ॥
ತ್ರಾವಳಿಯ ಘನಸ್ತನೆಯರ್ ।
ಭಾವಜಗಜಘಟೆಯನಿಳಿಸಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ದರ್ ॥ ೧೦ ॥

ಚಂ ॥ ಗುರುಕುಚಸಂಗದಿಂ ತರಳವೃತ್ತಿಗೆ ಮುತ್ತೊಳಗಾಗದೆಂದೊಡಿಂ ।
ತರಳ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಡರೆ ನೋಡಲು ವೃತ್ತದೆ ಭೀತವೃತ್ತರೊಳ್ ॥
ತರಳತೆ ತೋರ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ಪೇೞೆನೆ ಕಾಮಶರಕ್ಕೆ ಕಾಂತರಂ ।
ತರುಣಿಯರೊಲ್ದು ನೋಡಿ ಗುಱಿಮಾಡುವರೋಲಗದೊಳ್
ನೃಪಾಲನಾ ॥ ೧೧ ॥

ಮ ॥ ನವಶೃಂಗಾರ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ತಳೆದ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವಂ . . . ।
. . . . . ಪಯೋಧರಂ ಬಯಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪರಂಗೋರ್ವಿಯೊಳ್ ॥
ವಿವಿಧ ಸ್ವೇದಲವಂಗಳಂ ಪುಳಕಸಸ್ಯಾನೀಕಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಮಾ ।
ಡೆ ವಿಳಾಸಂಬಡೆದತ್ತು ಚಕ್ರಧರನಾಸ್ಥಾನಂ ಘನಶ್ರೀನುತಂ ॥ ೧೨ ॥

ಸಕಳಾಂತಃಪುರಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಕ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತಂತ್ರಾಧಿನಾ ।
ಯಕ ಸಾಮಂತಕವೀಂದ್ರವಾಗ್ಮಿಗಮಕೋದ್ಯದ್ವಾದಿವಾಗ್ಗೇಯಕಾ ॥
ರಕರಾತೋದ್ಯಕ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕಲಸದ್ಗೇಯಂ ಪ್ರವೀಣಪ್ರವಾ ।
ದಕವೈತಾಳಿಕನರ್ತಕಪ್ರಕರದಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದುದೊಡ್ಡೋಲಗಂ ॥ ೧೩ ॥

ಕಂ ॥ ಜಗದೀಶಪಾದಪೀಠಂ ।
ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಮಕುಟಬದ್ಧಮೌಳಿಮಣಿದ್ಯೋ ॥
ತಿಗಳ ಬೆಳಗಿಂದೆ ರೋಹಣ ।
ನಗಪಾದವಿಳಾಸವಿಭವಮಂ ಮಿಗೆ ನಗುತಂ ॥ ೧೪ ॥

ಚಂ ॥ ಮಣಿಮಯ ಚಾರುಚಾಮರಮನುಜ್ವಳಹಸ್ತನಖಾಂಶು ನೀಳ್ದು ಬಾ ।
ಸಣಿಸೆ ಸುಕಾಂತಮಪ್ಪಧರಪಲ್ಲವಮಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕಾಂತಿ ಬಾ ॥
ಸಣಿಸೆ ನವೀನ ಯೌವನ ಸಭಾಜನಮಂ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿ ಬಾ ।
ಸಣಿಸೆ ವಿಳಾಸದಿಂ ವಿಭುಗೆ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕಿದರಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ್ ॥ ೧೫ ॥

ಮ ॥ ಸಕಳಕ್ಷತ್ರಕುಳಾನುಲೇಪರಮಣೀವೇಣೀದಳತ್ಪುಷ್ಪ ಧಾ ।
ಮಕವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಗಂಧಮಂ ತಳೆದು ಕಸ್ತೂರೀಲಸಚ್ಚಂದನೋ ॥
ದಕಸಾರ್ದ್ರೀಕೃತ ರತ್ನಕುಟ್ಟಿಮಮನಾದಂ ಸೋಂಕಿ ಮಂದಾನಿಳಂ ।
ಸೊಕಮಂ ಮಾಡುತೆ ತೀಡೆ ನೀಡುಮೆಸೆದತ್ತಾಸ್ಥಾನ
ಭೂಮಂಡಳಂ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಮಯಂಬಡೆದು ಮುಖರೀಗಾಣನಾಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ರಂಗಮಂ ಸಂಗೀತಕ ಪ್ರಸಂಗಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲೆಂದಳಂಕರಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಝೇಂಕಾರಂ ಪೆಣ್ದುಂಬಿಯ ।
ಝುಂಕಾರಮೆನಿಪ್ಪ ಮೆಲ್ಪಿನಿಂ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥
ಬಿಂಕದೆ ಮದನ ಧನುರ್ಗುಣ ।
ಟಂಕಾರಮೆನಿಪ್ಪ ಶಂಕೆಗೆಡೆಗುಡುವಿನೆಗಂ ॥ ೧೭ ॥

ತಾಳಾನುಗತಮೆನಿಪ್ಪು ।
ಲ್ಲಾಳಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸುವ ಪದಿನಾಱುಂ ॥
ಪಾಳ ಕಳೆಯಿನಮರ್ದಂ ವಿಧು ।
ಲೀಲೆಯಿನವಂ ಬಗೆಗೀಯುತಂ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪಣವಂ ಸಭೆಗೆ ಸುಖಪ್ರಾ ।
ಪಣವಂ ನಿನದಮೆನೆ ತಾಳ್ದೆ ಪಾಣವಿಕರ್ ಪೂ ॥
ಗಣೆಯನ ಜಯಪಟಹಧ್ವನಿ ।
ಗೆಣೆಯೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದರೆಸೆಯೆ ಲಯಗತಿ ಪಲವುಂ ॥ ೧೯ ॥

ಮಾರ್ದಂಗಿಕರಿನಿದೆನಿಸುವ ।
ಮಾರ್ದವದಿಂದೋದಿ ರತಿಯ ಕಳಾಭಿನಯದಾ ॥
ಮಾರ್ದನಿಯೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದ ।
ರ್ತಿದುರ್ವವೊಲ್ ಸುಖಗತಾಳಿಗಮೃತದ ಪೊನಲಂ ॥ ೨೦ ॥

ಕವುತಂದೆಂಕಾರಂ ಮಲ ।
ಪವದೆ ತುಡುಂಕೊತ್ತು ಜೋಕೆಯಂತರಿ ಜತಿ ರಿ ॥
ಗ್ಗವಣೆಪಹರಣೆಯೆನಿಪ್ಪೀ ।
ಪ್ರಬಂಧಮಂ(?) ಶ್ರೋತ್ರಬಂಧುವೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದರ್ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಅನುವಾದ್ಯಂಗಳ ಗಡಣಂ ಹೃದ್ಯಮಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಪೌರನುಂ ಸು ।
ಸ್ವರನುಂ ಸುಗುಣನುಮೆನಿಪ್ಪಿನಂ ಸಪ್ತವಿಧಂ ॥
ಸ್ಫುರಿತೋದಿತ ಗಮಕಮಿರು ।
ತ್ತಿರೆ ವಾಂಶಿಕನತಿ ಸುರಾಗಮೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಾಂಶಿಕಂ ಶ್ರುತಿಗೆ ಸೊಗಯಿಪ ಶ್ರುತಿಯಂ ಪವಣಿಸಿ ಕುಡವುದು ಮಾಶ್ರುತಿಯೊಳಾಲಪ್ತಿಯಂ ಪಲವಂ ವ್ಯಾಪ್ತಿವೆರಸು ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ಗಾಣರ್ತಮಗೊಳ್ಪಿಂ ಸರಿ ।
ಗಾಣರೆನಿಪ್ಪವರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸುವಿನಂ ॥
ಗಾಣರ್ಸವಸುತಿಯಿಂ ರತಿ ।
ವೀಣೆಯನೆಚ್ಚಱಿಸಿದಂತೆ ಪಾಡಿದರಾಗಳ್ ॥ ೨೩ ॥

ಚಂ ॥ ಜವನಿಕೆಯಾಗಳೋಸರಿಸೆ ಬೇಸಿಗೆಯಂತೆ ಪಯೋಧರಂ ನಭೋ ।
ವಿವರಮನೆಯ್ದೆ ತೀವೆ ಮಣಿಭೂಷಣಕಾಂತಿ ಸುರೇಂದ್ರಚಾಪಲೇ ॥
ಖೆವೊಲಿರೆ ಕೇಕರಾಂಶು ಕುಡುಮಿಂಚನೆ ಪೋಲೆ ತಾಂ ರಸಭಾವ ಮೂ ।
ರ್ತಿವ ಸುಖಸಸ್ಯವೃಷ್ಟಿಯೆನೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ನರ್ತಕಿ ನೀಡುಮೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೨೪ ॥

ಕಂ ॥ ವನಲತೆ ಪಲ್ಲವ ಪುಟದಿಂ ।
ಮನಸಿಶಯುಂಗರ್ಘ್ಯಮೀವವೊಲ್ಧವಳ ವಿಳೋ ॥
ಚನರುಚಿನಿಭಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿ ।
ಯನಿತ್ತು ನರ್ತಕಿ ವಿಚಿತ್ರಮೆನೆ ನರ್ತಿಸಿದಳ್ ॥ ೨೫ ॥

ಉ ॥ ಲೀಲೆಯಿನಂಗಜಂಗೆ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಮನಾರತಿ ನೀಡುತಿರ್ಪವೊಲ್ ।
ಮೇಳಿಸೆ ಲೋಲದೃಷ್ಟಿರುಚಿ ಹಸ್ತಿಚಯಂಗಳೊಳಾದ ಚಾಳಯಂ ॥
ಚಾಳಿಸೆ ಚಿತ್ರಮಂ ಪಯದಪದ್ಧತಿ ವಾದ್ಯಲಯಾನುಕೂಳಗೇ ।
ಯಾಳಿಯೊಳೊಂದೆ ನರ್ತಿಸುವ ನರ್ತಕಿಯಚ್ಚರಿಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಳ್ ॥ ೨೬ ॥

ಕಂ ॥ ಲುಳಿತಮಳವಟ್ಟು ಬಂದುದು ।
ಜಲಶಯನಂ ನಯನಹಾರಿಯಾದತ್ತೊಪ್ಪ ॥
ಕ್ಕೊಳಗಾಯ್ತೆನಿಪ್ಪಸರಳಂ ।
ವಿಳೋಕನಕ್ಕುಚಿತಮೆನಿಸಿ ರುಚಿಯಿಸೆ ರಚಿತಂ ॥ ೨೭ ॥

ಉ ॥ ಭಂಗಿಯನಾಳೆ ನಿಜ್ಜವಣರಾಜಿ ಮನೋಹರಮಾಗೆ ರೂಪು ಚೆ ।
ಲ್ವಿಂಗೆಡೆಯಾಗೆ ತಾಳದನುಕೂಲತೆಯಿಂ ವಳನೋರು ನರ್ತನಂ ॥
ಸಂಗತಮಾಗೆ ಗೀತದೊಳಮೊಂದಿದ ವಾದ್ಯದೊಳಂ ಲತಾಂಗಿ ಸ ।
ರ್ವಾಂಗದೆ ಪಾಡುವಂತೊಸೆದು ಬಾಜಿಸುವಂತೆವೊಲಾಯ್ತು ನರ್ತನಂ ॥ ೨೮ ॥

ಕಂ ॥ ಗೀತಮನೊಡನುಘ್ಘಯಿಪವೊ ।
ಲಾತೋದ್ಯಲಯಂ ಪ್ರಶಸ್ತಲಾಸ್ಯಂ ಪರಿಷ ॥
ತ್ಪ್ರೀತಿಯನುತ್ಪಾದಿಸೆ ಸಂ ।
ಗೀತವೆಸರ್ ಗೀತವಾದ್ಯನೃತ್ಯದೊಳೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೯ ॥

ಆಂಗಿಕದಿಂ ನಟ ವಾಚಿಕ ।
ದಿಂ ಗಾಯಕಿ ವಾದ್ಯಲಯಮನಭಿನಯಿಪುದಱಿಂ ॥
ಸಂಗತಮಾದುದು ವಾದ್ಯದೊ ।
ಳಂ ಗೀತದೊಳಂ ಪ್ರತೀತ ತೂರ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ॥ ೩೦ ॥

ಪಲವಂಗಹಾರಮೊಪ್ಪುವ ।
ಪಲವು ಪಯಂ ನೆಗಱೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಂ ಮತ್ತಂ ॥
ಚಳಿಯಿಸದೆ ಸಭೆಯು ಬಗೆಯೊಳ್ ।
ನೆಲಸಿದಳುತ್ಪಳದಳಾಕ್ಷಿ ನರ್ತಕಿ ಚಿತ್ರಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಗೀತಕ ಪ್ರಸಂಗಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಮ ॥ ಕ್ಷಿತಿನಾಥೋನ್ನತ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂ ದುಷ್ಕರ್ಮದಾವಾನಳಾ ।
ನೃತವರ್ಷಂ ನಿಜಸೂಕ್ತಿಜನ್ಮಿಗದಱಿಂ ಕ್ಷೇಮಂಕರಾಖ್ಯಾನಮ ॥
ಸ್ಮಿತಮಾಗೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ ಬಹಿರುದ್ಯಾನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿ ।
ಶ್ರುತನಾದಾಂಬುಧಿ ಬಂದು ದೇವ ನೆಲಸಿರ್ದಂ ಭವ್ಯ ಸೌಖ್ಯಪ್ರದಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಋಷಿನಿವೇದಕಾಭಿಲಷಿತಫಳಮನುತ್ಪುಳಕ ಲಲಿತಾಂಗಶೋಭಾವಿಜಿತಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪನಿತ್ತುತ್ತುಂಗ ಸಿಂಹಾಸನದಿನಿೞಿದು, ಮುನಿಪೋತ್ತಮನಿರ್ದತ್ತಲೇಬಿಡಿಯಂ ನಡೆದು ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ವಿನುತ ಮುನಿಪಾಗಮಾಕ ।
ರ್ಣನಮೆ ವಿಶೋಧಿಗೆ ಜಿನಾಗಮಾಕರ್ಣನದಂ ॥
ತನುಕೂಲಮಾಗೆ ಶುಭ ಭಾ ।
ವನೆಯತ್ತಲೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಂ ವಿಭುವಿತ್ತಂ ॥ ೩೩ ॥

ಸರದಾಶಯಕ್ಕೆ ವಿಶದತೆ ।
ಸರದಾಗಮದಿಂದಮಪ್ಪ ತೆಱದಿಂದೆ ಮುನೀ ॥
ಶ್ವರರಾಗಮದಿಂದವನೀ ।
ಶ್ವರಾಶಯಕ್ಕಾದುದತಿಶಯಂ ವಿಶದತ್ವಂ ॥ ೩೪ ॥

ಸಾತಿಶಯ ಬೋಧಸಸ್ಯವಿ ।
ಘಾತೀತಿ ಪರಿಗ್ರಹೇಚ್ಛೆಯಂ ಯತಿಪತಪಃ ॥
ಸ್ವಾತಿ ಬೆದಱಟ್ಟೆ ಬಳೆದುದು ।
ಭೂತಳಪತಿ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ತತ್ವವಿವೇಕಂ ॥ ೩೫ ॥

ಚಕ್ರಂಬಿಡಿದಾಯ್ತು ಮಹೀ ।
ಚಕ್ರಪರಿಭ್ರಮಣದಂತೆ ಬಹ್ವಾರಂಭೋ ॥
ಪಕ್ರಮದಿಂ ಮಱೆದಿರೆ ಭವ ।
ಚಕ್ರಪರಿಭ್ರಮಮುಮಕ್ಕುಮೆಂದಗಿದಧಿಪಂ ॥ ೩೬ ॥

ಏಕಿನಿತು ಪರಿಗ್ರಹಮಂ ।
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆನಿವಱಿನಾರ್ತಮಲ್ಲದೆ ಸುಖಮಾ ॥
ಳೋಕಿಸುವೊಡಿಲ್ಲ ಬಱಿದವಿ ।
ವೇಕಿಗಳೇನೆಂದೊ ಬಯಸುವರ್ ನೃಪಪದಮಂ ॥ ೩೭ ॥

ತನು ತನುಪರಿಗ್ರಹದ ಮುನಿ ।
ಜನಕಂ ಸಾವದ್ಯಮೊದವುತಿರ್ಪುದು ಗುಣಮಿ ॥
ನ್ನೆನಗೆ ಬಹುವಿಧ ಪರಿಗ್ರಹ ।
ವನಧಿಗೆ ಸಾವಧ್ಯಮಪ್ಪುದಂ ಪವಣಿಪರಾರ್ ॥ ೩೮ ॥

ಎನಿತೆನಿತು ಪರಿಗ್ರಹಮಾ ।
ಯ್ತನಿತನಿತಘವೃದ್ಧಿ ಹಾನಿ ತನ್ನಯ ಗುಣಕೆಂ ॥
ದೆನೆ ದುರಿತದ ಪರಿಜನಮುಂ ।
ತನತೆಂಬನನಡಸಿ ಕಟ್ಟದಿರ್ಕುಮೆ ಕರ್ಮಂ ॥ ೩೯ ॥

ಚಂ ॥ ನೆರೆಯದ ಮುನ್ನಮರ್ಥಮದೆ ಸಾರದೆ ಸೌಖ್ಯಮೆ ಸಾರ್ಗುಮೆಂದದಂ ॥
ನೆರಪಿ ಸುಖಪ್ರಸೇವೆಯುನೊಡರ್ಚುವೆನೆಂದೆನೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿ ॥
ತ್ತರಿಪತಿ ತೃಷ್ಣೆ ದುಃಖಮನೆ ಕೊರ್ವಿಸುತಿರ್ಪುದಱಿಂದಮರ್ಥಸಂ ।
ವರಣೆಯನರ್ಥಮಂ ಪಡೆಗುಮಲ್ಲದೆ ಸೌಖ್ಯಮನೀಯಲಾರ್ಕುಮೇ ॥ ೪೦ ॥

ಕಂ ॥ ಬಯಸಿದರುಂ ದೋಷಿಗಳ್ ವಿ ।
ಷಯಮುಮಂ ಗಡ ಬಯಸಿ ನೆರಪಿದೆನ್ನಿಂ ದೋಷಾ ॥
ಶ್ರಯನಾವನೆನುತೆ ಕೊಕ್ಕರಿ ।
ಕೆಯನಾಂತಂ ತತ್ತ್ವವೇದಿಗದು ಕೌತುಕಮೇ ॥ ೪೧ ॥

ಚಂ ॥ ಚಿರತರಮಿರ್ದ್ದದಂ ವಿಷಯಸಂತತಿ ಪೋಪುವಗಲ್ದವಶ್ಯಮಿೞ ।
ನರರವನೇಕೆ ತಾಮೆ ಬಿಡರೋ ಗಡಗಲ್ಕೆಯೊಳುಂಟಭೇದಮುಂ ॥
ದಿರದವು ತಾಮೆ ಪೋಗೆ ಬಗೆಗಪ್ಪುದು ದುಃಖಮನಂತಮಂತವಂ ।
ಪರಿಹರಿಪಂಗೆ ಸೌಖ್ಯಮದಱಿಂ ತೊಱೆವೆಂ ವಿಷಯೋತ್ಕರಂಗಳಂ ॥ ೪೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ವಿಭಾವ ಪರಿಣತಿಯಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು—

ಕಂ ॥ ಇದೆ ಕಾಲಲಬ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಂ ।
ಡುದು ವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯಲ್ಲದಂದೇಕೆಯೊ ಪೇ ॥
ೞೊದವಿದುಪದೇಶಲಬ್ಧಿಯು ।
ಮುದಯಿಸುಗುಂ ಮುನಿಪದಾಂಬುಜಾರಾಧನೆಯಿಂ ॥ ೪೩ ॥

ಕ್ಷೇಮಂಕರ ಯತಿಪತಿಗಳ ।
ನಾಮಗ್ರಹಣದೊಳೆ ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯಂ ನಿ ॥
ಸ್ಸೀಮಮೆನಿಸಿತ್ತು ದರ್ಶನ ।
ಮೇ ಮಾತೆಮಗಖಿಳ ಸುಖಮನೊದವಿಕುಮಲ್ತೇ ॥ ೪೪ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಎನಿತೊಂದಾಸ್ವಾದ್ಯಮಾ ವಸ್ತುವನೆ ನೆರಪಿ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಮೆಲ್ವ ಸಲ್ಲೇ ।
ಖನಮಂ ಮಾಲ್ಪಂ ಬೞಿಕ್ಕಂತವನೆ ತೊಱೆವವೋಲ್ ಚಕ್ರಿ ಷಟ್ಖಂಡಮಂ ಸಾ॥
ಲ್ವನಿತಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಮುನ್ನನುಭವಿಸಿ ತೃಣಪ್ರಾಯಮಂ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಂ ।
ಘನತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಸಂಸಾರಿಕ ಸುಖಮನಿದಂ ಸೌಖ್ಯಮೆಂದೊಲ್ವನಾವಂ॥ ೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪರಮವೈರಾಗ್ಯಪರಾಯಣನಾಗಿ—

ಚಂ ॥ ಕವಚಹರಂ ಮನೋಹರಗುಣಂ ನಿಮಗೀತನೆ ನಾಥನೆಂದು ಪಾ ।
ರ್ಥಿವವರ್ಗೆ ನಿಯೋಗಿಗಳ್ಗೆ ಪತಿ ಪೇೞ್ದು ಸಮೂರ್ಜಿತ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ತನೂ ॥
ಭವನನುದಾತ್ತನಂ ನಿರಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಡಿಂಡಿಮ ರಾವಮೆಂಬವೋಲ್ ।
ರವಮಖಿಳಾಸೆಗಾವರಿಸೆ ಪೊಯ್ಸಿದನುತ್ಸವಕಾರಿ ಭೇರಿಯಂ ॥ ೪೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಮನಗ್ರನಂದನಂಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಬಂಧೋತ್ಸವ ತೂರ್ಯರವಮುಮಾನಂದಭೇರೀರವಮುಂ ದಿಗ್ವಿಳಯಮಂ ಬಳಸೆ ಪೊಯ್ಸಿ ತಪೋರಾಜ್ಯಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲೆಂದುದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸಮೀಪವರ್ತಿಗಳಪ್ಪ ಪಾರ್ಥಿವರುಮಮಾತ್ಯರುಮಿಂತೆಂದರ್—

ಮಾಲಿನಿ ॥ ದುರಿತರಿಪುವನಿಕ್ಕಲ್ದೇವನೀನಾರ್ತುಪೋಗು ।
ತ್ತಿರೆ ಪೆಱರಗಿದಿಂತೇಕಿರ್ಪುದೇಂ ಪಾೞಿಯೇ ಪೇೞ್ ॥
ಪರಿಜನಕದಱಿಂದಂ ಪೂಣ್ದು ನಿನ್ನಿಂದೆ ಮುನ್ನಂ ।
ನಿರಿವೆಮಘಮನಾತ್ಮಧ್ಯಾನತೀವ್ರಾಸಿಯಿಂದಂ ॥ ೪೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಕಂ ॥ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಾರ್ವಭೌಮ ।
ಶ್ರೀಯಂ ಜವ್ವನದೊಳುರದೆ ನೀಂ ತೊಱೆದಪೆಯ್ಯೆ ॥
ಪ್ರಾಯರೆಮಾವಲ್ಪತರ ।
ಶ್ರೀಯಂ ತೊಱೆದಾತ್ಮಹಿತದೊಳೆಸಗುವುದರಿದೇ ॥ ೪೮ ॥

ಎಂದು ತಱಿಸಂದು ರಾಜ್ಯದೊ ।
ಳೊಂದಿದ ನೃಪನಂದನಂಗೆ ನಿಜನಂದನರಂ ॥
ತಂದೊಪ್ಪಯಿಸಿ ಪತಿಯಬಟಿ ।
ಸಂದ ನೃಪತಿಗಳುಮುಚಿತಮತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳುಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಪರಿಗ್ರಹವಾದ ಪರಿಗ್ರಹಂಬೆರಸು ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ಪೋಗಿ ನೀರಜನೆನಿಪ ಮುನಿರಾಜಚರಣನೀರಜಕ್ಕೆ ನೀರಾಜನಮಂ ರಾಜರಾಜಮೌಳಿ ಕೀಳಿತ ಶೋಣಮಾಣಿಕ್ಯ ಕಿರಣದೀಪಕಳಾಪದಿಂ ತೊಡರ್ಚಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಾ ಪರಿಕರದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭರದಿನೆಱಗುವಂತೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಕ್ಷೇಮಂಕರ ಮುನಿಪತಿ ನಿಜ ।
ನಾಮಗ್ರಹಣದೊಳೆ ಬಹು ಪರಿಗ್ರಹಬಂಧ ॥
ವ್ಯಾಮೋಹಗ್ರಹಮದಱಿಂ ।
ತೀ ಮಹಿಮೆಯಿನಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಪೆಸರನ್ವರ್ಥಂ ॥ ೫೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತವರವರ ಗುಣಸ್ತವನದ ನೆವದಿಂ ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ವ್ಯಕ್ತೀಕರಿಸಿದ ವಿಷಯವಲ್ಲಭನ ವಿವೇಕಕ್ಕವಧಿವಿಳೋಕನಂ ಸಂತೋಷಮನಾಂತು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ಸಂಯಮಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ಮಾಡೆ—

ಕಂ ॥ ಪೃಥುವೀಪಾಳಸಹಸ್ರಂ ।
ಪ್ರಥಿತ ಮಹೀನಾಥನಂತೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತೇಂ ॥
ಕಥಿಯಿಪೊಡೆ ಯಥಾರಾಜಾ ।
ತಥಾಪ್ರಜಾಯೆಂಬ ನೀತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿತೋ ॥ ೫೧ ॥

ಚಂ ॥ ಒಡವೆಳೆದಿರ್ದ ಮೋಹದ ಮಹೀಪತಿಸಂತತಿ ಮೆಲ್ಪಿನೊಳ್ಪಿನೊಳ್ ।
ತೊಡರ್ದಬಳಾಜನಂ ಬಿಡದೆ ತನ್ನೊಡನುಗ್ರತಪಕ್ಕಮೊಡ್ಡಿನಿ ॥
ತ್ತೊಡಲನದೆಂದೊಡಿಂ ಪೊರೆವ ಪೆಂಪುಮನಾನ್ನಪನಿಂಪುಮಂ ಪವ ।
ಣ್ಬಡಿಸುವೆನೆಂಬನುಂಟೆ ಚತುರಬ್ಧಿಪರೀತಮಹೀತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೫೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನೊಡನೆಲ್ಲರುಂ ಕರ್ಮವಲ್ಲರಿಲವಿತ್ರಪವಿತ್ರಚರಿತಪಾತ್ರರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಮಿರೆ ದುರಿತಗಿರಿವಜ್ರವಜ್ರನಾಭಿ—

ಕಂ ॥ ವ್ರತ ಸಮಿತೀಂದ್ರಿಯರೋಧ ।
ಸ್ಥಿತಿಭೋಜನಲುಂಚನೈಕ ಭಕ್ತಾಚೇಳ(?) ॥
ಕ್ಷಿತಿತಳ ಶಯನಾವಶ್ಯಕ ।
ಶತಿವಿತತಸ್ನಾನ ವಿಧೃತದಂತಮಳತ್ವಂ ॥ ॥ ೫೩ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ವಿನಯಂ ।
ವೈಯ್ಯಾವೃತ್ಯಂ ಸದಾಗಮಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಸ್ವಾ ॥
ಧ್ಯಾಯಂ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗಂ ।
ಶ್ರೇಯೋಸಿಳಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವಬಿನಯಂ ಧ್ಯಾನಂ ॥ ೫೪ ॥
ಅವಮೋದರ್ಯಮನಶನಂ ।
ವಿವಿಕ್ತಶಯನಾಸನಂ ರಸತ್ಯಾಗಂ ಮ ॥
ತ್ತವಿರಳಕಾಯಕ್ಲೇಶಂ ।
ಭುವನಸ್ತುತವೃತ್ತಿ ವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನಂ ॥ ೫೫ ॥
ತವದುತ್ತಮಕ್ಷಮಾಮಾ ।
ರ್ದವಾರ್ಜವಂ ಸತ್ಯಶೌಚಸಂಯಮ ತಪಮ ॥
ತ್ಯವಿಚಳಿತತ್ಯಾಗಿತೆಯು ।
ದ್ರವಿಣತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಾರ್ಯಪ್ರಭುತಂ ॥ ೫೬ ॥
ಮೂಲೋರ್ಕಕುತ್ತರೋತ್ತರ ।
ಭೂಲೋಕಸ್ತುತಗುಣಾಂಕುಶದಿಸಿಂದ್ರಿಯಶಂ ॥
ಡಾಲಮನುಗಿಯುತ್ತಂ ಧೃತಿ ।
ಶೀಲಂ ಜಿತಕರ್ಮಜಾಳನೆನಿಸಿ ಮುನೀಶಂ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ನೆಗೞುತ್ತಂ ಗುರುಪಾದಮೂಲದೊಳ್ ಭಿಕ್ಷಾಕಾಲಮುಮಂ ಗುಣಗಣ ಪೋಷಣಮುಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಗಣಪೋಷಣ ಕಾಲಮುಮಂ ಕಳಿಪಿ ಏಕೇಕವಿಹಾರಿಯಾಗಿ ನಿಜಾತ್ಮಚಿಂತನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜಂತುಕ ಪ್ರದೇಶಮನಱಸುತ್ತಂ—

ಮ ॥ ಹಲಸಾಲಂ ತಡಸಾಸುತೇಗುತದಿಕಿಂಚಿಲ್ವಾತಚೆನ್ನಂಗಿ ಬೊ ।
ಬ್ಬುಲಿಂಪಿರ್ಬೇಡರ ನೇರಿಲಿಪ್ಪೆ ಸಿರಿಸಂಹಾಡಂಗಿ ಭಾರಂಗಿ ನೇ ॥
ಳಲೆರಂ ಪಾದರಿತಾರಿತಂಡಸು ಬಿಳಿಲ್ಬಿಲ್ಪತ್ರಿ ಜೀವತ್ರಿ ಸೆ ।
ಳ್ಳಿಲವಂ ಸಂಪಗೆ ತುಂಬರಂ ಬರೆ ಕವುಂಗಿವಾವು ಕೆಕ್ಕಮ್ಮರಂ ॥ ೫೮ ॥

ವ ॥ ಎಂಬೀ ಮರದುಱುಗಲಿಱುಂಬಿನಿಂದತಿಗಹನಮೆನಿಪ ಗಹನಾಂತರದೊಳಗೆ—

ಚಂ ॥ ವಿಪುಳ ರಸಪ್ರಪೂರ್ಣ ಫಳರಾಜಿ ವಿರಾಜಿತ ಸಾರಭೂಜದಿಂ ।
ವಿಪುಳ ಸುಗಂಧಮುಗ್ಧಮಧುಪಪ್ರಕರಾಂಚಿತಪುಷ್ಪವಲ್ಲಿಯಿಂ ॥
ವಿಪುಳ ವಿಲೋಲ ಲೋಚನ ವನೇಚರ ಕೋಮಳ ಕಾಂತೆಯರ್ಕಳಿಂ ।
ವಿಪುಳ ಮರೀಚಿ ರತ್ನಚಯದಿಂ ವಿಪುಳಾಚಳಮೊಪ್ಪಿ ತೋಱುಗುಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಆ ವಿಪುಳಾಚಳದ ವಿಪುಳಶಿಳಾತಳದೊಳಚಳಿತಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳಾ ಯೋಗೀಶ್ವರಂ—

ಕಂ ॥ ಕರಿಗಂ ಕೇಸರಿಗಂ ಕೇ ।
ಸರಿಗಂ ಶರಭಕ್ಕಮಾಯ್ತು ಶರಭಕ್ಕಂ ಮ ॥
ಚ್ಚರಿಸುವ ಭೇರುಂಡಕ್ಕಂ ।
ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಯತಿಯ ತಪದುನ್ನತಿಯಿಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಶಾಂತರಸಮಂ ಪಸರಿಸುತ್ತಂ ಮುನಿಪೋತ್ತಮನಾತ್ಮಧ್ಯಾನಾಧೀನ ಮಾನಸನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾಗಿರಿಗನತಿ ದೂರದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಪಕ್ಕಣಮಿರ್ಪುದು ಪುಣ್ಯದ ।
ಪಕ್ಕಣಮಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರ ಬಗೆಯೊಳ್ ಪಾ ॥
ಪಕ್ಕೆ ನೆಲೆವೀಡಿದು ನರಕಂ ।
ಬೊಕ್ಕವರ್ಗಳೆ ಮಗುೞೆ ಪುಗಲೆ ಪುಟ್ಟುವರದಱೊಳ್ ॥ ೬೧ ॥

ಶಾರೀರ ಪರಸ್ಪರ ವಸು ।
ಧೇರಿತ ಸಹಜಾತ ಮಾನಸಾಗಂತುಕ ದು ॥
ರ್ವಾರ ಬಹುದುಃಖಮಂ ಪಾ ।
ಪಾರಂಭಕನುಂಡು ಷಷ್ಠನರಕೋರ್ವರೆಯೊಳ್ ॥ ೬೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮದೊಳಜಗರನಾಗಿ ಮುನಿಪುಂಗವನಂ ಮುನಿದು ನುಂಗಿದ ಪಾಪದ ಪರಿಪಾಕದಿಂ ಬರಸಿಡಿಲ್ವೊಡೆಯೆ ಶತಚೂರ್ಣಶರೀರನಾಗಿ ಪೋಗಿ ತಮಃಪ್ರಭೆಯೊಳಿರ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಗರೋಪಮಂಬರಮೆಮೆಯಿಕ್ಕುವನಿತು ಪೊತ್ತು ತೆಱಪಂ ಪಡೆಯದೆ ಪಲತೆಱದ ದುಃಖಮನನವರತಮನುಭವಿಸಿ ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಆ ಪಕ್ಕಣಕ್ಕಮಗ್ಗದ ।
ಪಾಪಕ್ಕಂ ಪಳಿಗಮಧಿಪನಾದಂ ಯತಿಪ ॥
ಸ್ತ್ರೀಪಶು ಶಿಶುವಿಪದೋ ।
ದ್ದೀಪಿತ ಕೋಪಂ ಕುರೂಪನಸದಾಳಾಪಂ ॥ ೬೩ ॥
ಆರಕ್ತ ನಯುನಯುಗಳಂ ।
ಕ್ರೂರತ್ವಕೃತಾಂತದಾರಕಂ ಸ್ಮಶ್ರುದೃಢೋ ॥
ದಾರತರ ಶೃಂಗನಂತಕ ।
ಸ್ಶೈರಿಭದಂತಿರ್ಪನಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ಕುರಂಗಂ ॥ ೬೪ ॥

ಚಂ ॥ ಕರಡಿಯ ಕಾರ್ಷ್ಣ್ಯಮಂ ಮಹಿಷದಕ್ಷಿಯತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯಂ ವರಾಹದು ।
ದ್ಧುರತರ ದೇಹ [ಮಂ × × × ×] ಪುಲಿಯುಗ್ರತೆಯಂ ಮದಾಂಧಸಿಂ ॥
ಧುರದ ಪೊಡರ್ಪನಗ್ಗಳಿಪ ಸಿಂಗದ ಸಾಸಮನೋವದಂತವಂ ।
ಭರದೆಳಕೊಂಡವೋಲತಿ ಭಯಂಕರನೆಯ್ದೆ ಕುರಂಗನಂದದಿಂ ॥ ೬೫ ॥
ವನಚರನಾಗಿ ಕಾನನಚರಂ ಪೆಸಱಿಂದೆ ಕುರಂಗನಾಗಿ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಗಜಸಿಂಹಮಂ ಗಿರಿವನಶ್ರಮದಿಂದಮೆ ಬೇಡನಾಗಿಯಾ ॥
ತನೆ ಮೃಗಯಾಭಿಲಾಷಿತತನು(?) ಸಂಗತನಾಗಿ ಸಮಂತು ನೀಚವ ।
ರ್ತನಯುತನಾದನಾರವನವೊಲ್ ವಿಪರೀತ ಚರಿತ್ರರುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೬೬ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಳ್ಮರದ ಕೆಲದ ಮಾಲತಿ ।
ಯೊಳ್ಮಾರ್ಖನ ಕೆಯ್ಯರತ್ನದೊಳ್ಸಮನೆನಿಸಿ ॥
ರ್ದಳ್ಮದನವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಬಾಳ್ಮೊದಲೆ ನೇಮಿಸೆ ಶಬರಿ ಶಬರನ ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾ ಶಬರಶಿಬಿರದೊಳ್—

ಚಂ ॥ ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪಿನೊಳೆ ಕೌಮುದಿಯಿಂ ಪುದಿದಿರ್ದ ಸಸ್ಮಿತೋ ।
ತ್ಪಳಿನಿಯನುಟ್ಟ ಪಲ್ಲವನಿಕಾಯದೆ ಪಲ್ಲವಭೃತ್ತಮಾಳಕೋ ॥
ಮಳಲತೆಯಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಪೆರ್ಮೊಲೆ ಪೊಂಗೊಡನಂತಿರೊಪ್ಪೆ ಪ ।
ಜ್ಜಳಿಸುವ ನೀಳದಿಂ ಸಮೆದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಪುಳಿಂದಿಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೭೮ ॥

ಕಂ ॥ ತುಂಗಕುಚಂ ಮಂಗಳಕಲ ।
ಶಂ ಗುರುಜಘನಂ ನಿತಂಬಮೆನಿಸುವುದುಚಿತಂ ॥
ಸಂಗಳಿಸಿದ ಪಲ್ಲವದಿಂ ।
ದಂ ಗೆಡೆಗೊಳೆ ಚೆಲ್ವು ಸೊಗಯಿಸುವ ವನಚರಿಯಂ ॥ ೭೯ ॥

ಅಂಗಜ ಗಜಕುಂಭದ ಚೆ ।
ಲ್ವಿಂಗೀವುಗುರ ಗುಂಜಿಯಿಂದವೆಗ್ಗಳಮೆನೆ ಪೀ ॥
ನಂಗಳ್ ಗುಂಜಾಭರಣದೆ ।
ತುಂಗಕುಚಂಗಳ್ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಬೇಡಿತಿಯಾ ॥ ೮೦ ॥

ಮನಮನೆಱಗಿಸಿತಸೀಕ್ಷಿತ ।
ವನೇಚರಿ ಸರಸಾನ್ವಿತರುಚಿರ ಸಹಜಕವೀಂ ॥
ದ್ರನ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಮುಗ್ಧಾಂ ।
ಗನೆಯೊಲವಿನ ತೆಱದಿನೆಲರ ತನಿಗಂಪಿನವೋಲ್ ॥ ೮೧ ॥

ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಮನೋರಾಗಮು ।
ನಾಗಿಪ ರೂಪುಂ ಪೊದಟ್ದುವೊಲ್ಕಡವರಮಿಂ ॥
ಬಾಗೆಸೆವ ರೂಪು ಮನಮಂ ।
ಪೂಗಣೆಯೆನೆ ತಾಗೆ ಶಬರಿ ಪಾಡಿದಳೊರ್ವಳ್ ॥ ೮೨ ॥

ಚಂ ॥ ಕದಪು ವಿಚಿತ್ರಪತ್ರಚಯಮಿಲ್ಲದಲಕ್ತಕಜಾತರಾಗಮಿ ।
ಲ್ಲದೆ ಪದಪಲ್ಲವಂ ಮಿಸುಪ ತಿರ್ದಣಮಿಲ್ಲದೆ ಪುರ್ವು ಹಾರಮಿ ॥
ಲ್ಲದೆವೊಲೆ ವಸ್ತ್ರಮಿಲ್ಲದೆ ಕಟಿತ್ರಟಮಂಜನಮಿಲ್ಲದಕ್ಷಿಗಳ್ ।
ಮುದಮನನಾರತಂ ಪಡೆಯೆ ಬೇಡಿತಿ ಗಾಡಿಯನೊಲ್ದು ತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮುತ್ತುಂ ಮೆಣಸುಂ ಪೆಡೆವಣಿಯುಂ ಫಣಿಯುಂ [ಇರ್ದ ತೆಱದಿ] ನಧಿಪನಾಗಿರ್ದ ಪಾಪರ್ಥಿಲಂಪಳನೊಂದು ದೆವಸಂ—

ಕಂ ॥ ಅಂಜಿಸೆ ಶಾರ್ಙ್ಗದ ಕಹಳೆಯು ।
ರುಂ ಜಯದನಿ ಜವನ ವಿಜಯಪಟಹದ ದನಿವೊ ॥
ಲ್ಪಿಂಜದಡವಿಯ ಮೃಗಂಗಳು ।
ಮಂ ಜಳಚರಕುಳಮುಮಂ ಪಯೋನಿವಹಮುಮಂ ॥ ೮೪ ॥

ಕಂ ॥ ಜಾಲಂ ಬಲೆ ಸಿಡಿಬಲೆ ಬಡಿ ।
ಕೋಲಲಗಂಬಿಟ್ಟಿತೊಡರ್ಬಿಲ್ಕಯ್ಯೊಡೆ ಬೇ ॥
ಳಾಲಂ ಗಾಳದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ।
ಕೌಳೇಯಕವಿತತಿ ಸೆಂಡು ಕೋಲಸಿ ಚಕ್ರಂ ॥ ೭೫ ॥

ವ ॥ ಬೆರಸು ಬೇಂಟೆಗೆ ಜವನಬಂಟರೆನಿಸುವ ವನಚರಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕಾಳಂ ದಾಳಿಟ್ಟು ಗಹನದುರ್ಗಮಂ ನಿರ್ಘೃಣವೃತ್ತಿಯಿಂ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಮುತ್ತಿ—

ಕಂ ॥ ಟಂಕಾರರವಂ ಕಿವಿಯಂ ।
ಭೋಂಕೆನೆ ಮಿಗೆ ತೀವೆ ಪುಗಲ್ ದೆಸೆಗಾಣದೆ ತ ॥
ಳ್ಳಂಕುಗೊಳುತಿರ್ಪ ವನಮೃಗ ।
ಮಂ ಕವಿತಂದೆಚ್ಚುದಾಗವನ ಚರನಿಕರಂ ॥ ೭೬ ॥

ಮೃಗಮಂ ಪತಿಯಿಂದಂ ಗೋ ।
ರಿಗೆ ಪತ್ತಿಸಿ ಗೊರಿಪ ಶಬರಿ ಪಥಿಕರನೊಳ್ಪಾ ॥
ತುಗಳಿಂ ಸಿಲ್ಕಿಸಿ ಪತಿಯಿಂ ।
ದುಗಿಯಿಪ್ಪೆಣೆಗಾರ್ತಿಯಂದಮಂ ನೆನೆಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೭೭ ॥

ಕಣೆಯಿಂದಂ ಕಾಮನ ಪೂ ।
ಗಣೆ ಕೂರಿದವಲ್ಲದಂದು ಗೋರಿಗೆ ಸಂದಿ ॥
ರ್ದಣಿಸದೆ ವನಚರನೇಸಂ ।
ಪ್ರಣಯದೆ ನೆರೆದತ್ತು ಹರಿಣಿಯೊಳ್ ಮಿಗೆ ಹರಿಣಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕಾಯ್ದು ಹರಿಣಕ್ಕೆ ನಾಯ್ಗಳ ।
ನೊಯ್ದರೆ ಬಿಡೆಯೆಯ್ದಲಾಱದಿರೆ ತಾನವರಿಂ ॥
ದೆಯ್ದುವ ಗತಿ ಪಿರಿದೆಂಬವೊ ।
ಲೆಯ್ದಿದ ಶಬರನಿರದಿರಿದು ತೋಱಿದನಾಗಳ್ ॥ ೭೯ ॥

ಅಲಗುಂ ಬಾಧಿಸೆ ಬೆದಱದೆ ।
ಮಲೆದಿದಿರನೆ ಬಂದು ಮೇಲೆವಾಯ್ದೊಡೆ ತಿವಿದಾ ॥
ರ್ವಲಗಿಂದೆಕ್ಕಲನಂ ಕೊಲೆ ।
ಕಲಿತನವಾಯ್ತೆಕ್ಕಲಾವಣಂ ಲುಬ್ಧಕನೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ಪ್ರತಿಮಾನಮನಾರ್ದಿಸೆ ಕಣೆ ।
ಮತಂಗಜದ ಪೇಚಕಾಂತರದೆ ಪೋಪುದಱಿಂ ॥
ಪ್ರತಿಮಾನಂ ಶರವಿದ್ಯೆಯೊ ।
ಳಿತರರ್ತನಗಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಕುರಂಗಂ ॥ ೮೧ ॥

ಕಂ ॥ ಸಿಂಗಮನದಱಟ್ಟುವ ಮುನಿ ।
ಸಿಂಗಮುವನ ಸಾಹಸಕ್ಕಮುಱಿದ ಮೃಗಂಗಳ್ ॥
ಸಂಗಡದೆ ಸಾಯುವೆಂದೆನೆ ।
ಸಂಗಡದೇಂ ಮೊಱುವನ್ನಮಿನ್ನೇನೊಳವೇ ॥ ೮೨ ॥

ಪಕ್ಕಿಗೆ ಗಿಡಿಗಂ ಕ್ರೂರಮೃ ।
ಗಕ್ಕೆ ಮೃಗಾರಾತಿ ಹರಿಗೆ ಶರಭಂ ಶರಭೌ ॥
ಘುಕ್ಕಷ್ಟಪದಂ ರಿಪುವೆನೆ ।
ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ ಕೊಂದನಂದು ನಿಂದು ಪುಳಿಂದಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾಕುರಂಗಂ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಜಳಸ್ಥಳನಭಸ್ಥಳಚರಂಗಳಪ್ಪ ಜೀವನಂಗಳನೋವದೆ ಕೊಂದುಂ ತಣಿಯದೆ ದೆಸೆಗಳನಾವ್ವಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಂ ವಿಪುಳಾಚಳದೊಳ್ ಯೋಗನಿಯೋಗದೊಳಿರ್ದಾಯೋಗೀಶ್ವರನಂ ಕಂಡು ಪರಿತಂದು ಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂ ಭವನಂತೆ ವನೇಚರಂ ವಿಷಮಲೋಚನನಾಗಿ ನುಂಗುವಂತೆ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಪೆಱತೇನೊ ಬಗೆಗೆ ತನ್ನನೆ ।
ಗುಱಿಮಾಡಿದ ಮುನಿಯ ತನುವನೊದವಿದ ಮುನಿಸಿಂ ॥
ಗುಱಿಮಾಡಿ ನೆರೆಯುದಘುಮಂ ।
ನೆಱಪುವೆನಾನೆಂಬ ತೆಱದೆ ತೆಗೆನೆರೆದೆಚ್ಚಂ ॥ ೮೪ ॥

ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಿನಾ ಮುನಿ ।
ಯ ಶರೀರಂ ಕೂಡೆ ಜಾಳರಂಬೋಗಿರೆ ತ ॥
ನ್ನ ಶರೀರದೇಱುವಾಯೊಳೆ ।
ವಿಶೇಷದಿಂ ನುಸುಳೆ ಕಂಡು ಮುಳಿಯದ ಮುಳಿಸಿಂ ॥ ೮೫ ॥

ಕರಚಕ್ರವಿಟ್ಟು ಖಂಡಿಸು ।
ತಿರೆ ಶಬರಂ ತನುವನಾಮೆ ಬೇರ್ಕೆಯ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ॥
ನೆರಮಾದನೆಂದೆ ಯತಿಪತಿ ।
ಪರಮಧ್ಯಾನದೊಳೆ ನಿಂದನೇಂ ಧೃತಿಯುತನೋ ॥ ೮೬ ॥

ವನಮೃಗನಿವಹಂ ತಮಗಾ ।
ವನೇಚರನಿನಪ್ಪ ಬಾಧೆಯುಂ ಬಗೆಯದೆ ಕ ॥
ಣ್ಬನಿಯಂ ತೀವುತ್ತಂ ನಿಜ ।
ತನುವಂ ಶರಚಕ್ರಹತಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೮೭ ॥

ವನದೇವತೆಯೊಳಗಾಕ್ರಂ ।
ದನ ನಿನದಂ ಪುಟ್ಟಿತಲ್ಲದವನಂ ಬಾರಿ ॥
ಪ್ಪನಿತಾಕಟ್ಟಿತನಿನ್ನಾ ।
ವನೊ ಕಳಿವನೆನಿಪ್ಪ ಮಾತದೆಂತೊಪ್ಪುಗುಮೋ ॥ ೮೮ ॥

ಕಂ ॥ ಶಲ್ಯಂಗಳಿರ್ದೊಡಂ ವೈ ।
ಕಲ್ಯಕ್ಕೆಡೆಗುಡದೆ ಧೃತಿಯನವಳಂಬಿಸಿ ನಿ ॥
ಶ್ಶಲ್ಯೋಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿದ ವಾ ।
ತ್ಸಲ್ಯಪರಂ ಪರಮತತ್ವಮಂ ಭಾವಿಸಿದಂ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಮಳಾಂತರಂಗ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಪರಾಯಣನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಗಿಡುವಿಂದಂ ತೊಲಗಿದಲ ।
ರ್ಪಡೆದು ಗುಣಮನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಪವೋ ॥
ಲೊಡಲಿಂ ತೊಲಗಿದ ಮುನಿಯಸು ।
ಪಡೆದು ಗುಣಮನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೯೦ ॥

ಮಂದರಧೃತಿ ಯತಿ ತನುವಂ ।
ಮಂದಾರನಮೇರುಪಾರಿಜಾತಕಮುಚಿತಂ ॥
ಬಂದು ಸುರಿದತ್ತು ದೆಸೆ ಕಂ ।
ಪಿಂದಂ ಪುದಿದಂತು ದಿವಿಜಕರತಳಗಳಿತಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಶರೀರಭಾರನಾದ ಮುನಿನಾಯಕಂ ಸುಭದ್ರಾಭಿಧಾನ ಸುಖನಿಧಾನ ಮಧ್ಯಮಗ್ರೈವೇಯಕನಾಯಕರತ್ನನುಂ, ಸಪ್ತವಿಂಶತಿ ರತ್ನಾಕರಪ್ರಮಿತ ಜೀವಿತನುಂ, ತತ್ಸಮಾನ ಸಂವತ್ಸರ ಸಹಸ್ರಸಂಕಲ್ಪಿತಾಮೃತಾಶನನುಂ ಸಾರ್ಧತ್ರಯೋದಶ ಮಾಸನಿರ್ಯತ್ಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸನುಮಣಿಮಾದಿಗುಣಮಣಿಪಾರಾವಾರನುಂ ನಿಃಪ್ರವಿಚಾರನುಮಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ನೂತ್ನ ಶಶಿಕಾಂತ ನಿರ್ಮಳ ।
ರತ್ನಚ್ಛವಿ ಸಹಜವಸನಭೂಷಣಮಾಳಂ ॥
ರತ್ನಿದ್ವಯಾರ್ಧತನುಸಾ ।
ಪತ್ನರಹಿತ ಮಹಿಮನೆಸೆದನಂದಹಮಿಂದ್ರಂ ॥ ೯೨ ॥

ಅಪ್ರಮಿತ ಪುಣ್ಯಸಂಜನಿ ।
ತಾಪ್ರತಿಮ ನಿಜಾಯುರಬ್ಧಿಭವ ಸುಖಸುಧೆಯಿಂ ॥
ತ್ರಿಪ್ರಭು ತಣಿದನವರತಮ ।
ಯಪ್ರಿಯನಲ್ಲಿರ್ದೆ ಜಿನರ್ಗೆ ವಿನಮಿತನಪ್ಪಂ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಳ್ಪಾತೀತದೊಳನಲ್ಪಾನಂದಪೀಯೂಷಮಂ ಪೀರ್ದು ನಿಜಾಯುರವಸಾನದೊಳನೂನಜ್ಞಾನ ಜೈನ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಮಲ್ಲಿಂದಮಹಮಿಂದ್ರಂ ಬಂದು ಜಂಬೂವೃಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷಿತ ದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಕೋಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ವಸು ।
ಧೇಶಗೆ ಸಮಸ್ತಧ್ಯಾನ ರತ್ನಾಕರಮ ॥
ಪ್ಪೀಶೋಭೆಯಿಂದೆ ಪಡೆದು ಸು ।
ಕೌಶಲಮನ್ವರ್ಥನಾಮದೆಸೆಗುಂ ದೇಶಂ ॥ ೯೪ ॥

ವ ॥ ಆ ವಿಷಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳಂಕಾರಮೆನಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಸಾತಿಶಯರೂಪ ಯೌವನ ।
ಚಾತುರ್ಯನಿಕೇತನಾಂಗನಾಚಿತ್ತಂ ಸಾ ॥
ಕೇತಪುರಿ ಮಕರಕೇತನ ।
ಮಂ ತನ್ನಲಿ ನೋಡೆ ಲೀಲೆಯಿಂದೆತ್ತಿಸುಗುಂ ॥ ೯೫ ॥

ವ ॥ ಆಪುರಶ್ರೀಪತಿಯುಂ ಕಾಶ್ಯಪಾನ್ವಯಪ್ರಶಸ್ತ್ಯನುಮಿಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶೋತ್ತಂಸನುಮಪ್ಪ—

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಿಭುವಜ್ರಬಾಹು ವಸುಧಾ[ಪತಿ]ಗಂ ವಿಳಸತ್ಪ್ರಭಂಕರೀ ।
ದೇವಿಗಮಿಂದ್ರ, ಭೂರುಹಕಮಪ್ರತಿಮಪ್ರಿಯ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಗಂ ॥
ಭೂವಳಯಾರ್ತಿಹಾರಕಮುದಾರ ಗುಣೋನ್ನತ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ವಿ ।
ಶ್ವಾವನಿಪೂಜ್ಯನೂರ್ಜಿತಯಶಪ್ರಸರಂ ಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ॥ ೯೬ ॥

ಕಂ ॥ ಆನಂದಂ ಪರಿಜನಕ ।
ತ್ಯಾನಂದಂ ಪುರಜನಕ್ಕೆ ಜನಿಯಿಸುತಿರೆ ನೇ ॥
ತ್ರಾನಂದನಮೂರ್ತಿ ಗುಣಾಂ ।
ಭೋನಿಧಿಯಾನಂದನೆಂಬನಂದನನಾದಂ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನಭಿಧಾನಕ್ಕನ್ವರ್ಥಮಪ್ಪಂತು ಪುಟ್ಟಿ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಸ್ಮಿತಹೇಮಾಂಭೋಜವಕ್ತ್ರಂ ಕುವಳಯನಯನದ್ವಂದ್ವಮಾಜಾನುಬಾಹು ।
ದ್ವಿತಯಂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಕ್ಷಂ ಘನಜಘನಯುಗಂ ಚಾರುರಂಭೋರುಯುಗ್ಮಂ ॥
ನುತ ಜಂಘಾಕಾಂಡಮಂಚನ್ಮೃದುಪದಯುಗಳಂ ರಂಜಿಪನ್ನಂ ಕುಮಾರಂ ।
ಚತುರಸ್ತ್ರೀಹಾರಿಯಾದಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೯೮ ॥

॥ ಗದ್ಯಂ ॥

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತ ವಿನೇಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳಾನಂದ
ಕುಮಾರಾಭ್ಯುದಯವರ್ಣನಂ

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಗಂ ಸಮಗ್ರ ವಿಜಯ ।
ಶ್ರೀಗಮಿಳಾಸ್ತುತ್ಯಸರಸಸಾಹಿತ್ಯವಚಃ ॥
ಶ್ರೀಗಂ ವಿಧುವಿಶದಯಶಃ ।
ಶ್ರೀಗಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನೆಗೞ್ದ ಕವಿಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೧ ॥

ಗುರು ರಾಜ್ಯಭರಕೆ ನೆರೆದಿರೆ ।
ಚರಾಹಕಂದತನೆನಿಪ್ಪ ತನಯಂ ಪಿತ್ರವಾ ॥
ದರದಿಂ ಪಟುಪಟಹರವಂ ।
ಪರೆಯುತ್ತಿರೆ ಕೂರ್ತು ರಾಜ್ಯಭಾರಮನಿತ್ತಂ ॥ ೨ ॥

ವಿತತಕಳಾವಿಲಸಿತನ ।
ಪ್ರತಿಮ ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರತ್ವಮನಾಂತು ॥
ನ್ನತಿಗೆಡೆಯಾದಂ ಕುವಳಯ ।
ಹಿತಕರನಾನಂದರಾಜನೂರ್ಜಿತ ತೇಜಂ ॥ ೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಗುರು ನಿರೂಪಿತ ಮಹಾಮಂಡಾಳಾಧಿಪತ್ಯಮನೇಕಾಯತ್ತಂ ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ಸಾಂತಂ ವಸಂತಮೆನಿಸಿ ನಿ ।
ತಾಂತಂ ತನ್ನಾಳ್ವ ಧರಣಿ ಸೊಗಯಿಸೆ ವಸುಧಾ ॥
ಕಾಂತಂ ಪಾಲಿಸೆ ಮಿಸುಪ ವ ।
ಸಂತಂ ಬಂದಿತ್ತುದವನಿಗತ್ಯುತ್ಸವಮಂ ॥ ೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಪರಿಪಕ್ವಂ ಫಳರಾಜಿ ಸೌರಭನಿದಾನೋಜ್ಜೃಂಭಿತಂ ಪುಷ್ಪ ಮಂ ।
ಜರಿ ನಾನಾಲತಿಕಾವಳೀ ವಿಪುಳ ಶಾಖಾಹಸ್ತದೊಳ್ ಶೋಭಿಸು ॥
ತ್ತಿರೆ ನಂದೀಶ್ವರ ಪೂಜೆಯಂ ಪದೆದು ಮಾೞ್ಕುಂ ರಾಜನಾನುಂ ಮನೋ ।
ಹರಮಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬಂದ ತೆಱದಿಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಚೈತ್ರಾಗಮಂ ॥ ೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯಮೆನಿಸಿ ತನ್ನೆಸಗುವ ನಂದೀಶ್ವರ ಸಪರ್ಯೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಗಿ ಬಂದ ಮಧುಮಾಸದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ನಿರುಪಮ ಪುಣ್ಯಪಯೋಧಿಯ ।
ತೆರೆಯನೆ ಚಮರರುಹಮಿಂದುವೆನೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೊ ॥
ಪ್ಪಿರೆ ಕಳ್ಪಭೂಜವೆನೆ ಸುರು ।
ಚಿರಮಣಿಮಯಪಾಳಿಕೇತನಂ ಕರಿಶಿರದೊಳ್ ॥ ೬ ॥

ಕಂ ॥ ಚಂದಂಬಡೆದಿರೆ ದೇವಂ ।
ಚಂದಂ ಮಣಿತೋರಣಂಗಳೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪೂ ॥
ರ್ಣೇಂದುನಿಭ ಚಂದ್ರಮಣಿ ಮುಕು ।
ರಂದಂ ಕಳಧೌತ ವಾರಸಾರೀನಿಕರಂ ॥ ೭ ॥

ನಡೆವ ಮುಗಿಲೆನಿಸೆ ಕರಿ ಚೆ ।
ಲ್ವಡರ್ದ ವಿಮಾನಮೆನೆ ಪೋಲೆ ಮಂಡವಿಗೆ ಜಿಡಂ ॥
ಗಿಡಿದಿರೆ ಖೇಚಾರಿಯನಂ ।
ದೊಡರಿಪ ನರ್ತಕಿಯೆ ಖಚರಿಯೆನೆ ಕರಮೆಸೆದಳ್ ॥ ೮ ॥

ಘಂಟಾರವಮುಂ ಘನಜಯ ।
ಘಂಟಾರವಮುಂ ದಿಶಾಗಜಂಗಳ ವಿಳಸ ॥
ದ್ಘಂಟಾರವಮಂ ಕೊರ್ವಿಸು ।
ತೆಂಟುಂ ದೆಸೆಗಳುಮನೆಯ್ದೆ ತೀವಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಯಾನನಾಗಶಿರೋಭಾಗದೊಳ್ಪರಭಾಗಂಬಡೆದ ಚಮರಿಜ ಸಮಾಜಮುಂ ಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಾತಪತ್ರವ್ರಾತಮುಂ ಪಾಳಿಕೇತನಪಾಳಿಯುಂ ವಿತಾನ ವಿತಾನಮುಂ ಮಂಡವಿಗೆಯ ಮಂಡಳಿಯುಂ ವಾರಸಾರೀವಾರಮುಂ ಚಿತ್ರರಂಚಿತ್ತಿರೆ ಭುವನೇಶ್ವರವಂದಿತ ನಂದೀಶ್ವರ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುನಮೇಯ ಹೃದಯಾನಂದದಿನಿಂದ್ರಂ ಮುಂದೆ ತನಗೆ ಮಾಳ್ಪ ಶ್ರೀವಿಹಾರವಿಸ್ತಾರವಿಭೂತಿಜನಾದಪುದೆಂದಭಿನಯಿಸುವಂದದಿ ನಾನಂದನರೇಂದ್ರಂ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಶೋಭೆಯಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಯ ರಾಜವೀಥಿ ಯೊಳಗನೇಕ ರಾಜಚಿಹ್ನಂ ಮೆಱೆಯೆ ಮೆಱೆಯಿಸುತ್ತಂ ವಿನಯ ನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸು ಬರುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ವಿಪುಳಮತಿಗಳ್ ವಿವೇಕಾ ।
ಧಿಪ ಮತಿಗಳ್ ಪುಣ್ಯಸಿದ್ಧಿ ನೋಟ್ಪವರ್ಗಂ ಸಿ ॥
ದ್ಧಿಪ ಜೈನ ಪೂಜೆಯಂ ನೋ ।
ಟ್ಪಪರಿಮಿತಾತ್ಮೀಯ ಭಕ್ತಿಭಾವಾಯತ್ತರ್ ॥ ೧೦ ॥

ಬರೆ ಪುಣ್ಯಸಮುದಯಮನಾ ।
ದರದಿಂದೆಱಗುವಾಸಮುದಯಂ ಬೆರಸು ನರೇ ॥
ಶ್ವರನವರನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಭರದಿಂ ಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಬಂದಿಸಿದಂ ॥ ೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಮುನೀಂದ್ರರಂ ಬಂದಿಸಿದ ನರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಜಿನಬಿಂಬಮಚೇತನಮೆಂ ।
ತು ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾಯಕಮಕ್ಕುಂ ॥
ಮುನಿಪಾರಾಧಿಸುವ ಜನ ।
ಕ್ಕೆನಗಿದು ವಿಸ್ಮಯಮೆ ತಿಳಿಪು ನೀಂ ಮುನಿತಿಳಕಾ ॥ ೧೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ನರಪತಿಗಪ್ರತಿಹತಪ್ರತಿಭರಪ್ಪ ಯತಿ [ಪತಿಗಳಿಂತೆಂದರ್]

× × × × × × × × × × ×

ಕಂ ॥ × × × ಪತಂ ಪ್ರಥ ।
ಮತ್ರಿದಿವದೊಳೀಕ್ಷಣಪ್ರಿಯಂ ಮಣಿರೋಚಿ ॥
ಶ್ಚಿತ್ರಿತ ಭಿತ್ತಿವ್ರಾತಂ ।
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷ ಜಿನಗೃಹಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೩ ॥

ಎರಡನೆಯ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಮಣಿ ।
ಕಿರಣಪತಾಕಾಂ [ಕಿತ]ಚಳಧ್ವಜಾಂಚಿತ ಮಂ ॥
ದಿರಮೆಸೆಗುಂ ಮಣಿತೋರಣ ।
ಪರಿವಾರವಿಶಿಷ್ಟಮಷ್ಟವಿಂಶತಿ ಲಕ್ಷಂ ॥ ೧೪ ॥

ಪ್ರಕಟಿತ ಸನತ್ಕುಮಾರಾ ।
ಖ್ಯಕಲ್ಪದೊಳ್ ಕಲ್ಪಭೂಜ ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಂ ॥
ಸುಕೃತಪ್ರದ ಜಿನಸದನ ।
ಪ್ರಕರಂ ಪನ್ನೆರಡುಲಕ್ಕೆಯೆಸೆಯುತ್ತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೫ ॥

ತ್ರಿದಶಪತಿ ವಿನುತಮರ್ಹ ।
ತ್ಸದನಂ ಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಣ್ಯಫಲ ॥
ಪ್ರದಮಷ್ಟಲಕ್ಷಮಮರೀ ।
ಮೃದುಗೀತವಿನೂತಮುಚಿತ ನೃತ್ಯಂ ಸ್ತುತ್ಯಂ ॥ ೧೬ ॥

ಆತ್ತಸುಖಬ್ರಹ್ಮಂ ಬ್ರ ।
ಹ್ಮೋತ್ತರ ಕಲ್ಪಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಶಿಮಣಿವಿಳಸ ॥
ದ್ಭಿತ್ತಿಯರುಣಮಣಿಕಳಶಮ ।
ನುತ್ತಮಜಿನವಸತಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕೆಯೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೧೭ ॥

ಲಾಂತವ ಕಾಪಿತ್ಥಂಗಳೊ ।
ಳಿಂತೊಳವಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರಂ ಜಿನಗೇಹಂ ॥
ಸಂತತಮತಿಕಾಂತಾಮರ ।
ಕಾಂತಾ ಸಂಗೀತಕೇಳಿಯಿಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೧೮ ॥

ಸುಮನೋಮನೋಹರಂ ಶು ।
ಕ್ರಮಹಾಶುಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿತಸುರ ॥
ದ್ರುಮವನವೃತಮೆಸೆಗುಂ ನತ ।
ಸುಮನಂ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರಂ ಜಿನಗೇಹಂ ॥ ೧೯ ॥

ಕಂ ॥ ವಿದಿತಶತಾರ ಸಹಸ್ರಾ ।
ರದೊಳಮರೀನಯುನಕಾಂತಿ ಸಾರಸುಧಾಸಾ ॥
ರದೊಳೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಬುಗುಂ ತ ।
ಪ್ಪದೆ ಜಿನಗೃಹವಿತತಿ ಷಟ್ಸಹಸ್ರಪ್ರಮಿತಂ ॥ ೨೦ ॥

ನಾನಾ ವಿಮಾನ ಮಾನಿತ ।
ಮಾನತಮಾಪ್ರಾಣತಾರಣಾಚ್ಯುತಮೆನಿಸಿ ॥
ರ್ಪೀ ನಾಲ್ಕುಂ ಕಲ್ಪಂಗಳೊ ।
ಳಾನತ ಸುರಸಮಿತಿ ಜಿನವಸತಿ ಸಪ್ತಶತಂ ॥ ೨೧ ॥

ಮೊದಲಲ್ಲಿ ನೂಱಪನ್ನೊಂ ।
ದದಱಿಂ ನೂಱೇೞು ಬೞಿಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತಾಱಿ ॥
ನ್ನದಱಿಂ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಜಿನಪತಿ ।
ಸದನಂ ಗ್ರೈವೇಯಕತ್ರಯಂಗಳೊಳೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೨ ॥

ಎಸೆವಾನವಾನುದಿಶೆಯೊಳ್ ।
ವಸತಿಗಳೊಂಬತ್ತೆ ಕಳಶದರ್ಪಣಘಂಟಾ ॥
ಪ್ರಸರಾದ್ಯುಪಕರಣಂ ರಂ ।
ಜಿಸುಗುಂ ನೂಱೆಂಟು ಬೇಱೆವೇಱಿನ್ನವಱೊಳ್ ॥ ೨೩ ॥

ನಿರುಪಮ ಸುಖ ಪಂಚಾನು ।
ತ್ತರೆಗಳೊಳಹಮಿಂದ್ರಬೃಂದವಂದ್ಯಂಗಳ್ ಮಂ ॥
ದರದಂತಿರೆಯ್ದೆ ಜಿನಮಂ ।
ದಿರಮೆಸೆಗುಂ ನಂದನಾಳಿ ಸುಂದರ ವಿಭವಂ ॥ ೨೪ ॥

ನಿರುಪಮ ನಂದೀಶ್ವರದೊಳ್ ।
ಪುರುರತಿಕರದಧಿಮುಖಾಂಜನಾದ್ರಿಯೊಳಯ್ವ ॥
ತ್ತೆರಡು ಜಿನಮಂದಿರಂ ಸುರ ।
ಪರಿವೃಢ ಪರಿಪೂಜಿತಂ ಸುಪರಿವಾರಯುತಂ ॥ ೨೫ ॥

ಮಂದರಮಯ್ದಱ ನಾಲ್ಕುಂ ।
ನಂದನದೊಳ್ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಜಿನಮಂದಿರವೋ ॥
ರೊಂದರೊಳೆಸೆಗುಮವನಿತುಮ ।
ನೊಂದಿಸಿದೊಡಶೀತಿ ಜಿನಗೃಹಂಗಳೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೨೬ ॥

ಕುಳಶೈಳಂಗಳೊಳಂತಹ ।
ರ್ನಿಳಯಂ ಮೂವತ್ತುನೂಱುವಕ್ಷಾರನಗಂ ॥
ಗಳೊಳಿಷು ಪರ್ವತದೊಳ್ನಾ ।
ಲ್ಕೆಳಸಿರ್ಕುಂ ನಾಲ್ಕು ಮಾನುಷೋತ್ತರಗಿರಿಯೊಳ್ ॥ ೨೭ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ನೂಱೆಪ್ಪ ।
ತ್ತು ಜಿನಾಲಯಮುಮವಱೊಳನಿತೆಯಕ್ಕುಂ ಜಂಬೂ ॥
ಕುಜದಲ್ಲಿಯಯ್ದು ಶಾಲ್ಮಲಿ ।
ಕುಜದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸುಗುಮೆಯ್ದೆ ಜಿನಭವನಂಗಳ್ ॥ ೨೮ ॥

ಕುಂಡಳದೊಳ್ವಾಣೀಮಣಿ ।
ಮಂಡಳ ಜಿನಗೃಹಚತುಷ್ಟಯಂ ಸಕಳಮಹೀ ॥
ಮಂಡನ ರುಚಕಾದ್ರಿಯೊಳಾ ।
ಖಂಡಳವಿನುತಂ ಜಿನಾಲಯಂ ನಾಲ್ಕೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೯ ॥

ಇನಿತು ಜಿನಗೃಹಸಮಾಖ್ಯೆ ಪ ।
ತನ ಮಾತ್ರದೆ ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರದಂತಭಿಮತಮಂ ॥
ನಿನಗೆ ಜನಿಯಿಸಿಗುಮವನಿಪ ।
ನೆನೆವುದು ಪೊಗಟ್ಟುದು ಕೃತಾರ್ಥನಪ್ಪೆಯಮೋಘಂ ॥ ೩೦ ॥

ಬೆಸಗೊಂಡ ನಿನಗಮಭಿವ ।
ರ್ಣಿಸಿದೆಮಗಂ ಸಕಳ ಕರ್ಮನಿರ್ಜರಪುಣ್ಯಾ ॥
ಪ್ರಸರಂ ಸಂಭವಿಸಿದುದಂ ।
ತೆ ಸುಜನಸಂಸರ್ಗಮಾರ್ಗೆ ಮಾಡದೊ ಸುಖಮಂ ॥ ೩೧ ॥

ಎಂದು ಬೆಸಸಿದ ಮುನೀಶ್ವರ ।
ರಂ ದೃಢತರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಬಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಾ ॥
ನಂದಮನೆ ತಳೆದು ತನ್ನಯ ।
ಮಂದಿರಕೆಟ್ತಿಂದಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯೋದ್ಯುಕ್ತಂ ॥ ೩೨ ॥

ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಧಿ ಶಲಾಕಾ ।
ಪುರುಷತೆಯಂ ಮಾಟ್ಪ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ಸೊದೆವಟೆದ ಶಲಾಕೆಯ ।
ಪರಮ ಜಿನಾಲಯಮನರ್ತಿಯಿಂದೆತ್ತಿಸಿದಂ ॥ ೩೩ ॥

ಮ ॥ ವಿಳಸತ್ಪುಣ್ಯ ನಮೇರುವಿಂದೆಸೆವ ಪೆಂಪಿಂ ಮೇರುವಂ ಕೀರ್ತಿ ನಿ ।
ರ್ಮಳ ಗಂಗೋದ್ಭವ ಸಂಗದಿಂದೆ ಹಿಮವತ್ತುಂಗಾದ್ರಿಯಂ ಪೋಲ್ತು ಕ ॥
ಣ್ಗೊಳಿಸುತ್ತಿರ್ದವು ನೂತ್ನರತ್ನಮಯ ಭಿತ್ತಿವ್ರಾತ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂ ।
ಗಳುದಂಚದ್ರುಚಿ ಕಾಂಚನೋರು ಕಳಶಪ್ರೋತ್ತುಂಗ ಶೃಂಗಂಗಳಿಂ ॥ ೩೪ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಪ್ರಗುಣ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಕ್ಕಮಳಿನ ಮಣಿ ಚೈತ್ಯಾಲಯಶ್ರೇಣಿ ನಿಶ್ರೇ ।
ಣಿಗಳೆಂಬಂತಾದಮುತ್ತುಂಗತೆಯಿನೆಸೆದು ಮಿಥ್ಯಾತಪಸ್ತೋಮಮಂ ತೂ ॥
ಳ್ದಿ ಗಡಾ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ತೋಱುವ ಮಣಿಕಳಶಾರ್ಕಾಂಶುವಿಂದೊಪ್ಪೆ ಭವ್ಯಾ ।
ಳಿಗಲಂಪಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರ್ದುವು ಧರಣಿಪನೊಲ್ದೆತ್ತಿಸಲ್ಕತ್ಯುದಾತ್ತಂ ॥ ೩೫ ॥

ಚಂ ॥ ಜಡಮತಿ ಭೇದಿಸಲ್ ನೆರೆಯದಂತಿರೆ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಡಂಗನೆಯ್ದೆ ನೂ ।
ರ್ಮಡಿಸೆ ವಿಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯುಳವಟ್ಟಿರೆ ಜಾತಿ ನಿಸರ್ಗ ಶೋಭೆಯುಂ ॥
ಗೆಡೆಗೊಳೆ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತ ವಿನಿರ್ಮಿತ ಕಾವ್ಯದವೊಲ್ ಜಿನಾಲಯಂ ।
ಪಡೆದು ವಿನೇಯಸಂಪದಮನೇಂ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತುದೊ ವಿಶ್ವಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೩೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತಕೃತ್ರಿಮ ಭಕ್ತಿಯಿನಕೃತ್ರಿಮ ಚೈತ್ಯಾಲಯದಂತೆ ನಿಜಕೀರ್ತಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವರ್ತಿಯಾಗೆ ಚೈತ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದುತ್ತುಂಗ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳನೆತ್ತಿಸಿ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಜಿನಪೂಜಾನಂದದಿಂದಂ ಜಿನಚರಿತಕಥಾಕರ್ಣನಾನಂದದಿಂದಂ ।
ಜಿನರಾಜಸ್ನಾನಗಂಧೋದಕ ಸವನಸಮುಜ್ಜೃಂಭಿತಾನಂದದಿಂದಂ ॥
ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜಶೇಷಾಕ್ಷತ ಕುಸುಮಶಿರೋಭೂಷಣಾನಂದದಿಂದಂ ।
ವಿನುತಾನಂದಾವನೀಪಾಲಕನೆನೆ ನೆಗೞ್ದಂ ಸುತ್ತಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಯುಕ್ತಂ ॥ ೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಧರ್ಮ ಸುರದ್ರುಮದ ಫಳಂ ।
ಶರ್ಮಪ್ರದ ರಾಜ್ಯವಿಭವಮೆಂದಱಿದು ನೃಪಂ ॥
ಧರ್ಮಾನುಕೂಲಮೆನಿಸಿಯೆ ।
ನಿರ್ಮಳಮತಿಯರ್ಥಕಾಮದೊಳ್ ವರ್ತಿಸಿದಂ ॥ ೩೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತದಱಿಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಫಳಾಯ ರಾಜ್ಯಾಯನಮಯೆಂಬ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಮನನ್ವರ್ಥಂ ಮಾಡುತಮನೇಕ ಭೋಗೋಪಭೋಗಮನನುಭವಿಸುತ್ತಮಿರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ಮಣಿಮಯ ಶೃಂಗಾರಾಗಾರದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರಯೋನಿಯುಂ ಭಂಗಿಸುವಂತೇಕಭಂಗಿಯಿಂ ಶೃಂಗಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಮಣಿದರ್ಪಣಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಕೆನ್ನೆಯ ನರೆಯಂ ನರಪತಿ ।
ಕನ್ನಡಿಯೊಳ್ ಕಾಣೆ ಪುಟ್ಟಿದುದು ವೈರಾಗ್ಯಂ ॥
ನಿನ್ನಿರ್ಮಳತೆಯನೆಮ್ಮವೊ ।
ಲಿನ್ನಿಸದಂ ತಾಳ್ದೆನುತ್ತಮಱಿಪಿದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೯ ॥

ದರ್ಪಣಮನಭೀಕ್ಷಿಸೆಯು ।
ತ್ಸರ್ಪಣಮಭಿರೂಪ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಕ್ಕಂ ॥
ತೋರ್ಪುದು ಮುಂ ಮುಪ್ಪಿನೊಳವ ।
ಸರ್ಪಣಮಾಯ್ತಿನ್ನದೇಕೆ ಭೋಗೋದ್ಯೋಗಂ ॥ ೪೦ ॥

ತನ್ನಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲ್ ।
ತನ್ನಯೆ ಕಣ್ ನಾಚಿದಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ಪೆಱತೇ ॥
ನಿನ್ನಬಲೆಯರುಂ ಪೇಸುಗು ।
ಮೆನ್ನದೆ ಗತವಯಸನಬಲೆಯರ್ಗೆಳಸುವುದೇ ॥ ೪೧ ॥

ಮ ॥ ತನುವಿಂದಂ ಧನದಾರ್ತಮಾರ್ತದಿನನೇಕಾರಂಭಮಾರಂಭದಿಂ ।
ಘನಜೀವಂಗಳ ಬಾಧೆಬಾಧೆಗಳಿನೇನೋ ಬಂಧಮಾ ಕರ್ಮಬಂ ॥
ಧನದಿಂ ದುರ್ಗತಿ ದುರ್ಗತಿ ಭ್ರಮಣದಿಂದಂ ದುಃಖಮೆಂದಾರ್ಯರೀ ।
ತನುಮೋಹಕ್ಕೆಡೆಯಾಗದಾಂಪುದು ತಪಃಶ್ರೀಯಂ ಕೃತಶ್ರೇಯಮಂ ॥ ೪೨ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಲೆಯರ ಮನದೊಳೊದವಿದ ।
ನೀಲೀರಾಗತೆಯುಮುೞಿಗುಮುೞಿದೊಡೆ ಕೇಶಂ ॥
ನೀಳತೆಯನೆಂದವಂದಿರ ।
ಲೋಲತೆಯುಂ ಬಿಡದರಪ್ರಬುದ್ಧರ್ ವೃದ್ಧರ್ ॥ ೪೩ ॥

ಇರದೆ ಗತವಯಸರನುಕೂ ।
ಲರಸಾ ಭಾರ್ಯಾಯೆನಿಪ್ಪಿದಂ ಬಗೆಯದೆ ಚೀಃ ॥
ತರುಣಿಯರೊಲ್ಲದೊಡಂ ಕಾ ।
ತರಿಸಿಯೆ ಬೆಂಬತ್ತುವವರೆ ಗರ್ದಭಚರಿತರ್ ॥ ೪೪ ॥

ಫಳಿತಂ ಬರೆ ಪೞಿ ತನ್ನಂ ।
ಬಳಸುಗುಮೆಳಸಿದೊಡೆ ವಿಷಯತತಿಗದಱಿಂದಂ ॥
ಫಳಿ ತನ್ಮುಕ್ತಿಗೆನಿಪ ಮತಿ ।
ಫಳಿತಂ ತಳೆದಂದು ತಪಮನುೞಿದಂತಫಳಂ ॥ ೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ವಿಷಯವಲ್ಲಭಂ ವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಪ್ರಾಜ್ಯಗುಣ ವಜ್ರಬಾಹುಗೆ ।
ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತಾತ್ಮಜಂಗೆ ಜಗತೀತ್ರಯಸಂ ॥
ಪೂಜ್ಯಮೆನಿಸಿರ್ದ ಸುತಪೋ ।
ರಾಜ್ಯಮನೂರ್ಜಿತ ಸಮುಗ್ರ ವೈರಾಗ್ಯಧನಂ ॥ ೪೬ ॥

ಸಮಧಿಕದಯಾರಸಾಮೃತ ।
ಸಮುದ್ರ ಸಿತರುಚಿ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತಯತೀಂದ್ರ ॥
ಕ್ರಮಕಮಲಸನ್ನಿಧಾನದೊ ।
ಳಮಳ ಗುಣಾನಂದ ಹೃದಯನಾನಂದನೃಪಂ ॥ ೪೭ ॥

ದುರ್ವಾರವೀರಮಾರನ ।
ದೋರ್ವಳಮಂ ನಿಜ ಸಹಾಯದಿಂ ಭೇದಿಸಿಯು ॥
ಯ್ರೂರ್ವರ್ತಪಮಂ ತನ್ನೊಡ ।
ನುರ್ವೀಶರ್ ತಳೆಯೆ ತಳೆದನನುಪಮ ತಪಮಂ ॥ ೪೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರ ದೃಢತರ ವೈರಾಗ್ಯ ವಿಶಾಲ ಮೂಲದಿಂದಗಾಧ ಬೋಧಾಳವಾಳಜಳದಿಂ ಬಂದುಪಸಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸ್ಕಂದದಿಂ ಪಂಚಮಹಾವ್ರತ ಶಾಖಾಪ್ರಪಂಚದಿಂ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತ್ರ ಪತ್ರದಿಂದನೂನಧ್ಯಾನ ಪ್ರಸೂನದಿಂದೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಪೂಜ್ಯತಾತುಳಫಳದಿಂದೆಸೆವ ದಿಗಂಬರ ದೀಕ್ಷಾನಲ್ಪಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ ಧೈರ್ಯಮಂದರಾಚಳಂ ತಳೆದು—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಒಲವಿಂದಂ ಮಾಡುವತ್ಯೂರ್ಜಿತ ಜಿನಗುಣ ಸಂಪತ್ತಿ ನಾನಾ ನಿಳಿಂಪಾ ।
ತುಳ ಭಕ್ತ್ಯುತ್ಕರ್ಷ ಸಂಪೂಜಿತ ಜಿನಗುಣ ಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡೆ ಚೇತೋ ॥
ಬಳಯುಕ್ತಂ ಸಿಂಹನಿಃಕ್ರೀಡಿತ ಹೃಷಿತಮಬೇಭಮಂ ತೂಳ್ದಿ ಮುಕ್ತಾ ।
ವಳಿಯಾಶಾಂತಂಗಳಂ ತೀವಿದುವೆನಿಸೆ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂ ಮೈಮೆವೆತ್ತಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾದನಶನದೊಳಂ ಸಿತಚಾಂದ್ರಾಯಣಂ ಮೊದಲಾದ ವಮೋದರ್ಯದೊಳಂ ಗೃಹಸ್ಥ ಭೂಷಾವೇಷ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಂ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಕ್ತ ಶಯ್ಯಾಸನದೊಳಂ ಮಾಷಾಮುಪರ್ಧನಂ ಮೊದಲಾದ ರಸಪರಿತ್ಯಾಗದೊಳಂ ನೆಗೞ್ದ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಮೆಂಬಾಜನೆಯ ತಪೋನುಷ್ಠಾನಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ಉಳ್ಪಲರೆ ಮನಂ ಕೈರವ ।
ದೊಳ್ಪಲರಲರ್ವಂತೆ ತನ್ನ ಜಸದಂತೆ ಹಿಮಂ ॥
ಬೆಳ್ಪಂಗೆಡದಿರೆ ಮನದೊಳ ।
ಗಳ್ಪಾಡದೆ ಯೋಗಿ ಬೆಳ್ಪವಾಸಮನಿರ್ದಂ ॥ ೫೦ ॥

ತಪನಂ ಪರಿತೋಷಮನಿ ।
ತ್ತಪನಂಶುಗಳಿಂದಮೆಂದು ಮಿಕ್ಕರ್ಕಳ್ವಾ ॥
ದಪರಾಜಿಯ ನೆಳಲೊಳ್ ನಿಂ ।
ದಪರಾರ್ಮಿಡುಕಲರಿದೆನಿಪ ಬಿಸಿಲು ಗಡದರೊಳ್ ॥ ೫೧ ॥

ಎತ್ತಮುರಿಗೆದಱುವಿನನಂ ।
ಸತ್ತಿಗೆಗೆತ್ತೊಗೆವ ಬಿಸಿಲನಾ ಸತ್ತಿಗೆಯೊಳ್ ॥
ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಮಾಣಿಕದ ರುಚಿ ।
ಗೆತ್ತದಿರದೆ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ ಕಲ್ಲೆಲೆನಿಂದಂ ॥ ೫೨ ॥

ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲ್ ಬಿಡೆ ಬೀಸುವ ।
ಕಡುಗಾಳಿ ಪೊದಟ್ದು ನೀಳ್ದು ಮಿಂಚುವ ಕುಡುಮಿಂ ॥
ಚೆಡೆವರೆಯದೆ ಪೊಸಕಾರೊಳ್ ।
ಕೊಡದಿಂ ಸುರಿವಂತೆ ಸುರಿವ ಮೞೆ ನೆಗೞೆ ಕರಂ ॥ ೫೩ ॥

ನಿರುಪಮ ನಿಜ ನಿರ್ಮಳಿನ ।
ಸ್ವರೂಪ ಸಂಭೂತ ಭಾವನೋಚಿತ ಕಾಷ್ಠಾ ॥
ಭರದೆ ಬಹಿರ್ವಿಷಯದೊಳಿಂ ।
ಮರವಾನಸನೆನಿಸಿ ಯೋಗಿ ಮರಮೊದಲಿರ್ದಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಗ್ರೋಗ್ರತಪದೊಳವ್ಯಗ್ರನೇಕಾಗ್ರದಿಂ ನೆಗೞುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಪುತ್ತಡರ್ದ ಮೆಯ್ಯ ಮಲವೇ ।
ನಿತ್ತುದೊ ಘನತಾಂತರಸದಿನೆಱಗಲ್ಮೆಯ್ಯಂ ॥
ಮೆತ್ತಿದ ಮೂಷೆಯ ಮೃತ್ತಿಕೆ ।
ಮತ್ತೆನಿಸದಿದಪ್ಪುದೆಂಬಿನಂ ಯತಿಪತಿಯಾ ॥ ೫೫ ॥

ಚಂ ॥ ತನು ಬಡವಾದುದೆಂಬಿನಿತೆ ಸದ್ಗುಣಘಾತಿಕಷಾಯ ಜಾತಿ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಬಡವಾದುದಾಶೆಯುನೆಸುತ್ತರ ನಿಸ್ಪೃಹವೃತ್ತಿ ಗೆಲ್ದುದೆಂ ॥
ಬಿನಿತೆ ವಿರುದ್ಧ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯುಂ ಮಿಗೆ ಗೆಲ್ದುದೆನಿಪ್ಪ ತತ್ವ ಭಾ ।
ವನೆಯೊಳೆ ನಿಂದು ದರ್ಪಕನ ಸೋಯುರ್ಗದರ್ಪಮನಾರ್ದದಿರ್ಪಿದಂ ॥೫೬॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಮೇಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವಿನಯ ವೈಯಾಪೃತ್ಯಸ್ವಾಧ್ಯಾಯದೊಳಂ ವ್ಯವಸಾಯಂ ಮಾಡುತ್ತಮೇಕಾದಶಾಂಗಧಾರಿಯುಮೇಕವಿಹಾರಿಯುಮಾಗಿಯನೇಕ ದೇಶದೊಳ್ ದಶಧರ್ಮಧಾರಿ ಧರ್ಮವರ್ತನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ ಫಲಪ್ರದಾಯಿಯಾದ್ಯುತ್ಸರ್ಗಸಮುಗ್ರ್ಯಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ತಪಮನುಪಶಮ ಚಿತ್ತಂ ಸ್ವಾಯತ್ತಂ ಮಾಡಲು ವೇಡಿ ವಿಶೋಧಿವಿಶುದ್ಧಾಶಯಂ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧ್ಯಾದಿ ರೂಢಷೋಡಶ ಭಾವನೆಯಂ ಭಾವಿಸುತ್ತಂ—

ಕಂ ॥ ಜಾಱಿಂ ಮುನಿಮನಮಂ ಪದಿ ।
ನಾಱೆಡೆಗೆ ಪಸುತ್ತಮಿರ್ದದಂ ಚಿತ್ರಂ ಮೆ ॥
ಯ್ದೋಱಿತ್ತು ಯೌವನದೊಳ್ ಸರಿ ।
ದೋಱಿದ ತೀರ್ಥಕರವಿದಿತ ಪುಣ್ಯಮಗಣ್ಯಂ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಜಗತೀತ್ರಯ ಕ್ಷೋಭಸಮರ್ಥ ತೀರ್ಥಕರ ಪುಣ್ಯಮಂ ವಿನಯ ಜನ ಶರಣ್ಯಮಂ ನೆರಪಿ—

ಕಂ ॥ ಕ್ಷೀರವನಮೆಂಬ ವನದೊಳ್ ।
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿತರಂಗಂ ವಿಶದ ವಿವಿಧ ಗುಣಗಂ ॥
ಭೀರಂ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊ ।
ಳಾರಾಧಿತತತ್ವನಿರ್ದನೂರ್ಜಿತ ಸತ್ವಂ ॥ ೫೮ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪರೀಷಹ ।
ಮಾರ್ಪುವೆ ಯತಿಪತಿಯನಳ್ಕಿಸಲ್ ನಿಜತನುವಂ ॥
ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಪರಮಯೋಗದೊ ।
ಳಿರ್ಪನನಘವನವಿತಾನ ದಾವಾನಳನಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತವಿಶ್ರಾಂತ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತನುಂ ಶಾಂತರಸ ಸಂತೃಪ್ತನುಮಾಗಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಯೋಗದೊಳಾರಾಧಿತಕ್ಷಮಂ ಪ್ರತಿಮಾ ಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠನಿರ್ಪುದುಮತ್ತಲ್—

ಕಂ ॥ ಎನಿತೊಳವಪಾಯ ಹೇತುಗ ।
ಳನಿತುಂ ನಿರಯದೊಳೆ ರೋಗಮೆನಿತೊಳವುದಯ ॥
ಕ್ಕನಿತುಂ ಬರ್ಪುವು ನಾರಕ ।
ರ್ಗನೆ ನೆರಪಿದ ಪಾಪಪಾಕಮಂ ಪವಣಿಪರಾರ್ ॥ ೬೦ ॥

ಕಿವಿಗೆ ಕಠೋರಧ್ವನಿ ಕ ।
ಣ್ಗೆ ವಿಭೀಕರ ಮೂರ್ತಿ ಜಿಹ್ವೆಗತಿವಿರಸರಸಂ ॥
ಅವಗಂಧಂ ಮೂಗಿಂಗೆ ।
ಯ್ದುವುದೊರ್ಮೆಯುಮಧಿಕ ಕರ್ಮದಿಂ ನಾರಕರಂ ॥ ೬೧ ॥

ದಿವದೊಳ್ ಸುಖಜನಕಂ ವ ।
ಸ್ತುವೆಲ್ಲಮಿಾಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದೊಳ್ ಸುಖದುಃಖೋ ॥
ದ್ಭವಕಾರಿ ನರಕದೊಳ್ ದುಃ ।
ಖವರ್ಧನಂ ನಿರಯಭವರ್ಗೆಲ್ಲಿತೊ ಸೌಖ್ಯಂ ॥ ೬೨ ॥

ಕಂ ॥ ವಾರಿಧಿಯನಿಂಟಿ ತೀರದ ।
ನೀರಳ್ಕೆ ಜಗಕ್ಕೆ ನೆರಪಿದಶನಮನುಣೆ ಕೇಳ್॥
ತೀರದ ಪಸಿವುಳ್ಳೊಡಮೇಂ ।
ನಾರಕರ್ಗಿಲ್ಲಂಬುಕಣಮುಮಶನದ ಲವಮುಂ ॥ ೬೨ ॥

ನಾರಕರನನ್ಯಜನ್ಮದ ।
ವೈರಮನೆಚ್ಚಱಿಸಿ ಪಟ್ಟಿಗಾಳೆಗಮಂ ಕ ॥
ಣ್ಣಾರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಪ ತೆಱದಿಂ ।
ದಾರುತ್ತಿರೆಯಿಸುತಮೀಕ್ಷಿಪರ್ ದನುಜರ್ಕಳ್ ॥ ೬೪ ॥

ನಿರಯಜರ ದುಷ್ಟದುರಿತಮೆ ।
ಶರೀರಮಂ ತಳೆದು ಪಲವು ಭೇದದ ದುಃಖೋ ॥
ತ್ಕರಮನೊದವಿಸುವ ತೆಱದಿಂ ।
ಪರಸ್ಪರಂ ನಾರಕರ್ಕಳೊದವಿಸುತಿರ್ಪುಂ ॥ ೬೫ ॥

ವಿಷಸಮ ವಿಷಯಮನೊದವಿಸೆ ।
ವಿಷಧಿಗಳತಿದೋಷದಿಂ ಪರಸ್ಪರಮದಱಿಂ ॥
ವಿಷಧಿಯನಿಂಟುವವೊಲ್ ಸ್ಥಿತಿ ।
ವಿಷಧಿಗಳಂ ನಾರಕರ್ಕಳೀಂಟುವರಲ್ತೇ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತತಿ ದುರ್ವಾರ ಘೋರ ದುಃಖಸಸ್ಯಪಾತ್ರಮಾದ ನರಕಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಶುಭಯೋಗಭಾಗಿ ಯೋಗಿ ।
ಪ್ರಭುವಧೆಯಿಂದಾದ ಪಾಪದಿಂ ದುಃಖದವ ॥
ಪ್ರಭಾಟವಿಯೆನಿಪ್ಪ ತಮಃ ।
ಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ಜನಿಯಿಸಿ ಕುರಂಗನತಿಮಳಿನಾಂಗಂ ॥ ೬೭ ॥

ಘಾತಿಸಿದವು ರೋಗಜಮಭಿ ।
ಘಾತಂ ಮಾನಸಸಮುದ್ಭವಂ ಕ್ಷುತ್ತೃಟ್ಸಂ ॥
ಜಾತಂ ತೀವ್ರಕ್ಷೇತ್ರೋ ।
ದ್ಭೂತಮಸಾತಂ ಪ್ರಭೂತಮಾ ಪಾತಕನಂ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರಂ ಪಂಚಪ್ರಕಾರ ಘೋರಕ್ಲೇಶಮಂ ಸಪ್ತವಿಂಶತಿ ಪಾರಾವಾರಪರ್ಯಂತಂ ನಿಷ್ಠುರ ಹೃದಯಂ ಷಷ್ಠನರಕದೊಳನುಭವಿಸಿ ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಆ ಕ್ಷೀರವನದೊಳತಿ ರೌ ।
ದ್ರಾಕ್ಷಂ ಗಜಪತಿ ಗಜಾಸುರನ್ಮದ ವಿದಳ ॥
ತ್ರ್ಯಕ್ಷಂ ಜನಿಯಿಸಿದುದು ಹ ।
ರ್ಯ್ಯಕ್ಷಂ ಘನವನಮೃಗಾಳಿಸಂಹತಿದಕ್ಷಂ ॥ ೬೯ ॥

ಚಂ ॥ ವಿತತ ನಿತಂಬದಿಂ ವಿವಿಧ ಪಾದದಿನುಚ್ಚಶಿರಃ ಪ್ರಕೂಟದಿಂ ।
ದತಿಸಿತದಂತ ಮೌಕ್ತಿಕದಿನಾನನ ವಿದ್ರುಮದಿಂ ಸ್ಫುರನ್ನಖ ॥
ಪ್ರತತಿ ಸುವಜ್ರದಿಂ ನಯನ ನೀಳದ ಕೇಸರಶೋಣರತ್ನದಿಂ ।
ದ್ಯುತಿ ಶಶಿಕಾಂತ ನಿರ್ಝರದಿನಿರ್ದುದು ಕೇಸರಿ ರೋಹಣಾದ್ರಿವೋಲ್ ॥ ೭೦ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಯ್ವೊಡೆ ಚಿತ್ರಂ ಕಂ ।
ಠೀರವದಾ ನೆಗಟ್ತೆ ದಾನಜಲಾಳಿಲಸ ॥
ದ್ವಾರಣಕುಂಭವಿದಾರಣ ।
ಕಾರಣ ಲಂಘುನದೆ ತನಗೆ ಪಾರಣೆಯಕ್ಕುಂ ॥ ೭೧ ॥

ಮುತ್ತೊಗೆವ ತಾರೆಗಳ್ ಬಿಸು ।
ನೆತ್ತರ್ಕ್ಕೆಸುಸಂಜೆಯೆನಿಸೆ ಶಶಿವೊಲ್ ದಶನಂ ॥
ಬಿತ್ತರಿಸಿರೆ ಹರಿಯುದಯನ ।
ಗೋತ್ತುಂಗ ಕರೀಂದ್ರಶಿರಮನುಗಿಬಗಿಮಾಱ್ಕುಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತನೇಕಾನೇಕ ಪ್ರಮತ್ತ ಮಸ್ತಿಷ್ಕಲುಬ್ಧಂ ಲುಬ್ಧಕನಂತೆ ನಖಮುಖ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಪಾತದಿಂ ಮಾತಂಗ ಸಂಘಾತಮಂ ಘಾತಿಸುತ್ತಮಿರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ನಿಜ ವೈರರವವಿಭೀತಚೇತಸಂಗಳಪ್ಪ ಗಜಯೂಥಂಗಳಾಡುಂಬೊಲದೊಳಿರದೋಡಿ ಪೋಗೆ ತೀವ್ರಕ್ಷುಧಾಪೀಡಿತನಾಗಿ ನೀಡುಂ ಕಾಡಾನೆಗಳನಜಸಿ ಕಾಣದೆ ತೊಟಲುತ್ತ ಮಾಕ್ಷೀರ ಕಾಂತಾರಮಧ್ಯಮಹೀಧರದತಿಕಾಂತ ಶಶಿಕಾಂತ ಶಿಳಾತಳದೊಳನೂನಧ್ಯಾನಾಧೀನಮಾನಸನಾಗಿರ್ದ ಮುನಿನಾಗನಂ ಕಂಡು—

ಕಂ ॥ ಮುನಿಸಿಂ ಹರಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡೆ ।
ಮುನಿಸಿಂಹನದರ್ಕೆ ಚಳಿಯಿಸದೆ ತತ್ವಾರಾ ॥
ಧನದೊಳ್ ಸಮಗ್ರ ಸುಖ ಸಾ ।
ಧನದೊಳ್ ನಿಂದಂ ವಿವೇಕಿಗದು ತಕ್ಕುದೆ ದಲ್ ॥ ೭೩ ॥

ಭೇದಿಸೆ ತನುವಂ ಸಿಂಹಂ ।
ವೇದನೆ ಮುನಿಗಾದುದಿಲ್ಲ ತನ್ನಿಂ ತನುವಂ ॥
ಭೇದಿಸಿ ತನ್ನೊಳ್ ನಿಂದನ ।
ನಾದ ಪರೀಷಹ ಸಹಸ್ರಮುಂ ಬೆದಱಿಕುಮೇ ॥ ೭೪ ॥

ಸಂಚಿಸಿದಘಮಂ ಬರಿಸಿ ಪ ।
ಳಂಚಲೆವೆಡೆಗಾದುದಿದು ಸಹಾಯನೆನುತ್ತಂ ॥
ಪಂಚಪದಮನೋದುತ್ತಂ ।
ಪಂಚಾಸ್ಯಕೃತೋಪಸರ್ಗಮಂ ಸೈರಿಸಿದಂ ॥ ೭೫ ॥

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಾಸ್ಯಂ ।
ಮುಂ ಚಳಿಯಿಸಲಾಱದಳರಿತೊಡನಿರ್ದ್ದುಮದಿ ॥
ನ್ನೇಂ ಚಳಿಯಿಸಲಾರ್ಕುಮೆ ಪೇಟ್ ।
ಪಂಚಾಸ್ಯಂ ಕ್ಷಣಮೆ ಪೊರ್ದಿದುದು ಯತಿಪತಿಯಾ ॥ ೭೬ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಪಂಚಾನನೋಪಸರ್ಗಜ ।
ಯಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕತಿ ವಿಚಿತ್ರಮಂ ಕುಡೆ ದಿವಿಜರ್ ॥
ಪಂಚಾಮರ ಮಹಿಜಕುಸುಮ ।
ಸಂಚಯ ವೃಷ್ಟಿಯೊಳೆ ಮುಸಿಯು ತನುವಂ ಪುದಿದರ್ ॥ ೭೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತನನ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸನ್ಯಸನವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪೆಯನಲ್ಪಸೌಖ್ಯಾನತ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ—

ಕಂ ॥ ಉಲಿಯೆ ಪಟಹಾಳಿ ಜವನಿಕೆ ।
ತೊಲಗುವವೊಲ್ ತೆಱೆಯೆ ನೆರೆ ವಿಮಾನದ ಪಡಿ ತ ॥
ಳ್ತಲರ ಮಱೆ ಕಱೆಯೆ ಪುಷ್ಪಾಂ ।
ಜಳಿಯಂತಮರಿಯರ ನೃತ್ಯಮೆಸೆದಿರೆ ನಿಸದಂ ॥ ೭೮ ॥

ಸುರಪತಿಯೊಪ್ಪುವ ಸಿಪ್ಪಿನ ।
ಪೊರೆಯಿಂ ಪೊಱಮಡುವ ವಿಮಳ ಮೌಕ್ತಿಕಮೆನೆ ಬಿ ॥
ತ್ತರಿಸಿದುಪಪಾದ ತಳ್ಪದ ।
ಪೊರೆಯಿಂದಿದೆನಿಪ್ಪ ಮಾನತನು ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ ೭೯ ॥

ಚಂ ॥ ನನೆಗಣೆಯಂತೆ ಕಂಪೊಗೆವ ರೂಪೊಡವುಟ್ಟಿದುದೇೞ್ಗೆವೆತ್ತ ಯೌ ।
ವನವೊಡವುಟ್ಟಿದತ್ತು ಮಣಿಭೂಷಣ ವಸ್ತ್ರಲತಾಂತ ಶೇಖರಂ ॥
ತನಗೊಡವುಟ್ಟಿದತ್ತು ಶುಭಲಕ್ಷಣ ನಿರ್ಮಳವೃತ್ತಿ ತತ್ವಭಾ ।
ವನೆಯೊಡವುಟ್ಟಿದತ್ತು ದಿನತಾನೊಡವುಟ್ಟಿದುದಾ ನರೇಂದ್ರನಾ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ × × × × × × × × × × × × × × ×

× × ಸಂಕಲ್ಪಿತಾಮೃತಾಹಾರನುಂ ತ್ರಿರತ್ನಿಪ್ರಮಾಣ ಧಾತುಮಳ ರಹಿತ ಶರೀರನುಂ ದಶಮಾಸನಿರ್ಯತ್ಸುರಭಿ ನಿಶ್ವಾಸನುಂ ಚತುಶ್ಶತರವಿಮಾನಾಶನುಂ ತ್ರಯುತ್ರಿಂಶತ್ಪರಿಮಿತ ತ್ರಯುತ್ರಿಂಶತ್ರಿದಶಪರಿವೇಷ್ಟಿತನುಮಯುತಸಮಸಾಮಾನಿಕ ಸಮನ್ವಿತನುಂ ಚತುರಯುತ ಪ್ರಮಿತಾತ್ಮರಕ್ಷಕ ರಕ್ಷಿತನುಂ ಲೋಕಪಾಳ ಚತುಷ್ಟಯ ವಿಶಿಷ್ಟನುಂ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿ ಗಾಂಧರ್ವನರ್ತಕೀಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ತಾನೀಕ ಸೇವಾ ಚತುಷ್ಟಯನುಂ ಅಂತರ್ಮಧ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪರೀತನುಂ, ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಪರಿಮಾಣ ಮಹಾದೇವೀ ಮನೋಹರ ಮನೋಜಾತನುಂ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿ ಗಾಂಧರ್ವಸಂಪತ್ತಿ ಸಂಖ್ಯಾನಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಾವಲ್ಲಭನುಂ ಭಯಲೋಭ ದುರ್ಲಭನುಮೆನಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಮನಮೆ ತನುವಾಗೆ ಸುರಕಾ ।
ಮಿನೀಜನಂಗಳೊಳನಂಗಸುಖಸಂಪದಮಂ ॥
ನೆನೆಯಲೊಡಂ ಪಡೆವುದಱಿಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಪ್ರವಿಚಾರನೆನಿಸಿದಂ ಸುರರಾಜಂ ॥ ೮೧ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವನನೆ ಪಲವು ಮೆಯ್ಯಿಂ ।
ದೇವಿಯರೋಲಗಿಸಲೆಂದು ವಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಂ ॥
ದೇವಿಯುರಾ ಪಡೆಯೆ ತರಂ ।
ಗಾವಳಿ ಶೃಂಗಾರನದಿಯಿನೊಗೆವಂತೊಗೆದರ್ ॥ ೮೨ ॥

ಮ ॥ ಪುದಿದಂಗದ್ಯುತಿವಾರಿಯಿಂ ದಶನಮುಕ್ತಾನೀಕದಿಂ ಸುತ್ತಿಮು ।
ತ್ತಿದತಿಸ್ಥೂಲಪಯೋಧರ ಪ್ರಕರದಿಂ ವಕ್ತ್ರೇಂದು ಸಂಭೂತಿಗಾ ॥
ಸ್ಪದಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದೆ ತೋಳ್ದೆರೆಗಳಿಂ ದೃಗ್ಮೀನದಿಂ ಮೀರೆದ ।
ಪ್ಪಿದ ಶೃಂಗಾರಸಮುದ್ರದಂತೆ ಸೊಗಯಿಕ್ಕುಂ ವಿಕ್ರಿಯಾದೇವಿಯರ್ ॥ ೮೩ ॥

ಉ ॥ ಜಾಱದ ಜವ್ವನಂ ತವದ ಮೆಯ್ಸಿರಿ ತೀರದ ಸೌರಭಂ ಬೆಡಂ ।
ಗಾಱದ ಗಾಡಿ ಕುಂದದ ವಿಳಾಸಮುಡಂಗದ ವಿಭ್ರಮಂ ಕಿಲುಂ ॥
ಬೇಱದ ವಕ್ತ್ರದರ್ಪಣಮನಂಗನನೂನನಿಧಾನ ಶೋಭೆಯುಂ ।
ಬೀಱೆ ಸುರೇಶ್ವರಂಗೆ ಪದೆಪಂ ಪಡೆಗುಂ ದಿವಿಜಾಂಗನಾಜನಂ ॥ ೮೪ ॥

ಭೂಮಿಗಭೀಷ್ಟಮಂ ಕುಡುವ ಕಲ್ಪಕುಜಂ ನಿಧಿ ಕಾಮಧೇನು ಚಿಂ ।
ತಾಮಣಿಯೆಂಬಿವೋಲಗಿಪುದಾ ದಿವಿಜೇಶನನಾಸುರೇಶನುಂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿನರ್ಹನಂಘ್ರಿಗಳನೋಲಗಿಪಂ ಸಕಲಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಿಂ ।
ತೀಮಹಿಮಾಂಬುರಾಶಿ ಜಿನಸೇವೆಯೆ ಕಾರಣಮೆಂದೆ ಪೇೞ್ವವೊಲ್ ॥ ೮೫ ॥

ಮ ॥ ಸ್ತನಭಾರಾನತ ದೇವವಾರವನಿತಾ ಶ್ರೀಯೌವನಾನಂದಿ ನಂ ।
ದನದೊಳ್ ಸತ್ಫಳ ಸಂಕುಳಾನತ ಸುರೋರ್ವೀಜಾತ ದೇವಾದ್ರಿನಂ ।
ದನದೊಳ್ ಪಾದಪಯೋರುಹಾನತ ಸಭಾನೀಕಂಗಳೊಳ್ ಭಾಗ್ಯಭಾ ।
ಜನನಪ್ಪಾನತನಾಥನೊಲ್ದು ನಲಿದಂ ಜೈನಕ್ರಮಾಬ್ಜಾನತಂ ॥ ೮೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರ ಸುಖಾಕ್ರಾಂತನಂತರಂಗನಾಗಿಯುಂ ಭೋಗೈಕರತನಾಗಿ ಜಿನರಾಜಪೂಜಾವಲೋಕನಾನಂದಾಶ್ರುಮಿಶ್ರಿತ ನಿರೀಕ್ಷಣನುಂ ಜಿನಚರಣಸ್ಮರಣ ಪರಿಣತಾಂತಃಕರಣನುಮಾಗಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಪರಿಚುಂಬಿತ ಜಂಬೂ ।
ದ್ವೀಪದ ಭರತಾವನೀ ವಿಳಾಸಮುಮಾವೇ ॥
ಣೀ ಪದದಂತಿರೆ ಸುಮನ ।
ಶ್ರೀಪರಿಮಳರಾಶಿ ಕಾಶಿಯೆಸೆಗುಂ ದೇಶಂ ॥ ೮೭ ॥

ಚಂ ॥ ಬೆಳೆಯುದ ಧಾನ್ಯಮುಳ್ಳಲರೊಳೊಂದದ ಪೂಗಿಡು ಕಂಪನಾಂತು ಬಂ ।
ದೆಳಸದ ತಣ್ಪೆಲರ್ ಫಲಭರಂಗಳನಾನದ ಸಾರ ಭೂರುಹಂ ॥
ಜಳರುಹಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ಕೆಱೆ ನೋಡೆ ಮನೋಹರಮಲ್ಲದೂರ್ಗುಣಾ ।
ವಳಿಗಳಿನೊಪ್ಪದಿರ್ಪ ಜನಸಂತತಿಯೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲ ದೇಶದೊಳ್ ॥ ೮೮ ॥

ಕಂ ॥ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ಕಳರವದಿಂ ।
ಮಿಳಿರ್ವೆಳಲತೆಯಿಂ ತಳಿರ್ತಶೋಕೆಯಿನೆತ್ತಂ ॥
ಕುಳಿರ್ವೆಳಾವನದಿಂ ಬಗೆ ।
ಗೊಳಿಪಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಶಿದೇಶಮಾಯ್ತವಕಾಶಂ ॥ ೮೯ ॥

ಹರಿಯಾಕಳ್ಗಳವಿಕ್ಕುಂ ।
ಹರಿಯಾಕಳ್ಗಳವೊಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಮಿಗೆ ಮೊಲೆಯಿಂ ॥
ಸುರಿತರ್ಪ ಪಾಲ ಪೊನಲೊಳ ।
ಗಿರೆ ಗೋಪರ್ ಗೋಪನಂತಿರೋಲಾಡುತ್ತಂ ॥ ೯೦ ॥

ಪರಿಶೋಭೆವೆತ್ತ ನಾಗೋ ।
ತ್ಕರದಿಂದನವರತಮಲ್ಲಿ ಮಿಸುಗುವ ಸಸಿಯಿಂ ॥
ದೊರೆವೆತ್ತ ಗಂಗೆಯಿಂದೀ ।
ಶ್ವರನ ಜಟಾಜೂಟದಂತೆ ಜನಪದಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೯೧ ॥

ಚಂ ॥ ಇದು ವಿಷಯಾಂಗನೋಚಿತ ದುಕೂಲದ ಮೇಲುದಿದಾ ಲತಾಂಗಿಯಿ ।
ಕ್ಕಿದ ಪೊಸಮುತ್ತ ಹಾರಮಿದು ಭಾಸ್ಕರ ಭೀರುತೆಯಿಂದೆ ಬಂದು ತಾ ॥
ಳ್ದಿದ ಪೆಱೆಯೊಂದು ರೂಪಮಿದು ತೋಱುವ ಪುಣ್ಯನದೀಪ್ರವಾಹಮೆಂ ।
ಬಿದನೊದವಿಪ್ಪ ಬಾಂದೊಱೆಗದೇಂ ದೊರೆಯುಂಟೆ ನದೀನದಂಗಳೊಳ್ ॥ ೯೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರನದಿಯಿಂದಂ ಸುಮನರ್ ।
ಪರಿಶೋಭಿತ ಸತ್ಫಳಪ್ರಭಾಸುರ ತರುವಿಂ ॥
ಸುರಲೋಕದಂತೆ ತದ್ಧರೆ ।
ಕರಮೆಸೆಗುಂ ಸುಖಸುಧಾನಿವಾಸವಿಳಾಸಂ ॥ ೯೩ ॥

ಶ್ರೀಕಾಶಿ ಸುಕವಿನಿಧಿ ಕಮ ।
ಳಾಕರದೊಳ್ ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮೀಕಳಿತ ವಾರಣಾಸಿ ವಿ ।
ವೇಕಲಸದ್ರಾಜಹಂಸಮೂರ್ಜಿತ ಕೋಶಂ ॥ ೯೪ ॥

ಚಂ ॥ ಕನಕ ವಿಶಾಲಶಾಲಕರದಿಂದೆ ಸಹಸ್ರಕರಾಭಿಧಾನಮಂ ।
ದಿನಕರನೊಳ್ ಸಮರ್ಥಿಸುತಮಿಂದ್ರಕುಬೇರಪುರಪ್ರಶೋಭೆಯಂ ॥
ತನಗನುರಾಗದಿಂ ತೆಗೆದುದೆಂಬಿನಮೇಱ್ಗೆಯಿನೊಪ್ಪನಾಂತ ನೂ ।
ತನಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಕ್ಷ್ಮಚಳನತ್ವಮನೀಕ್ಷಿಪರ್ಗಾಗಲೀಗುಮೇ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮೃತಕರಂ ಕರದಿಂದಮ್ಮ ।
ತಮನೆಱೆದವನೋವುತಿರ್ಪನತನುವ ಚಾಪ ॥
ಕ್ಕಮರ್ದೆನೆ ಧವಳೇಕ್ಷುಗಳೊ ।
ಪ್ಪಮನಾಟ್ಟು ಪೊದಟ್ಟು ಪೊಂಗಿದವು ಪೊಱವೊೞಲೊಳ್ ॥ ೯೬ ॥

ಕಂ ॥ ನಾರಂಗಂ ವನವನಿತೆಯು ।
ಹಾರಂ ಪೊಸಮುತ್ತು ಪೊರೆದವಾಕೆಯ ಕುಚ ಕಾ ॥
ಶ್ಮೀರದಿನೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುತಂ ।
ನೇರಿದವೆನಿಸಿರ್ಪುವಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಂ ಕೆಂಪಿಂ ॥ ೯೭ ॥

ಜಳಕೇಳಿಗೆಳಸೆ ವನವಧು ।
ಪೊಳೆವರಿಸಿನಮೆಸೆವ ಘುಸೃಣದುರುಳಿಯೆನೆ ಮನಂ ॥
ಗೊಳೆ ತಳೆದವೊಲೊಪ್ಪಿರ್ಪುವು ।
ಫಳಭರನತ ಮಾತುಳಂಗ ಜಂಬೀರಂಗಳ್ ॥ ೯೮ ॥

ಚಂ ॥ ಫಳರಸದಿಂದೆ ಮುಂಬಳೆದೆವೆಂಬಿದಱಿಂ ನವಪುಷ್ಪವಾಟಸಂ ।
ಕುಳ ಕುಸುಮಾಸವಂ ಪೊರೆಯೆ ತತ್ಫಳಮಂ ಮಧುಪಾಳಿ ಮುತ್ತೆ ಬ ॥
ಲ್ಗಿಳಿಗಳುಮಂತವಂ ಕುಸುಮವಾಟಮೆಗೆತ್ತಿ ಱಿಕೆಯ್ದು ಪಾಯ್ದುವಾ ।
ಕಳಮವನಾಳಿಗಳ್ಗೆಸೆವ ಪಾಮರಿಯರ್ ಸಲೆ ಸೋಯಲೆತ್ತಲುಂ ॥ ೯೯ ॥

ಉ ॥ ಸೋಂಕೆ ತದಂಗರಾಗಮುಮರ್ದಂತೆ ಪರಾಗಮನೊಂದೆ ಘರ್ಮ ತೋ ।
ಯಂ ಕವಿದಂತೆ ವಾರಿಗಳನಿಂಬಿನೆ ಚುಂಬಿಸೆ ಸುಯ್ಯ ಕಂಪು ಚೆ ॥
ಲ್ವಂ ಕುಡೆ ಪತ್ತಿದಂತೆ ನವಸೌರಭಮಂ ತಳೆದಾ ಪುರಕ್ಕೆ ತ ।
ಣ್ಪಂ ಕಡುಗಂಪನೀವುತನಿಲಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಾಡಿ ತೀಡುಗುಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ಅಭಿಮತಮನಿತ್ತು ಧರೆಗೆ ದಿ ।
ಗಿಭಕುಳಮಂ ಕುಂದಕುಮುದ ಶಶಿವಿಶದಯಶೋ ॥
ವಿಭವಮಭಿವ್ಯಾಪಿಸೆ ತ ।
ವ್ವಿಭಕುಳತೆಯನಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಮಾಳ್ಪರ್ಪರದರ್ ॥ ೧೦೧ ॥

ಎತ್ತಿದ ಪಱಿಯಿಗೆ ಲೋಭ ।
ಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಪಱಿಯಿಗೆಯುದೀಯದೆಂದೆನುತಿಳೆಗೊ ॥
ಲ್ದಿತ್ತುರುಕೀರ್ತಿಧ್ವಜದೊಡ ।
ನೆತ್ತಿಸುವರ್ಪರದರಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ಪಱಿಯಿಗೆಯಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಇಟ್ಟೆಳಮೆನಿಸುವ ಕಂಪಿನ ।
ಘುಟ್ಟಿಯನನುಕರಿಸೆ ಕುಸುಮಶರ ಚಕ್ರಿಗೆ ಕೈ ॥
ಘುಟ್ಟಿಯನೀವಂತಿರೆ ತಾಂ ।
ಘುಟ್ಟಿಮುಗುಳ್ಚುವರುದಾರ ವಾರಾಂಗನೆಯರ್ ॥ ೧೦೩ ॥

ಉ ॥ ತೋಳ ಮೊದಲ್ಗೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗದೊರ್ಮೆಯುಮುಣ್ಮುವ ಸೌರಭಕ್ಕೆ ಭೃಂ ।
ಗಾಳಿ ವಿದೌಘನೇತ್ರದೊಡನೊತ್ತೆರಗುತ್ತಿರೆ ಸಾರ್ವ ಮೇಲುದಂ ॥
ಬಾಲೆಯರ್ಗಲ್ಲಿ ಸಂವರಿಸಲಿಲ್ಲದೆ ಘುಟ್ಟಿಮುಗುಳ್ಚಲಿಲ್ಲ ಪೊ ।
ಲ್ಜೀಲಲಿತಾಂಗಿಯರ್ಗೆನುತಮಿರ್ಪುದು ಪೌರಜನಂ ನಿರಂತರಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪುರದ ರಮಣಿಯರ ಮಣಿನೂ ।
ಪುರದ ರವಕ್ಕೆಳಸೆ ಹಂಸೆ ಪರಿಮಜಿಯಾಡು ॥
ತ್ತಿರೆ ಮಧುಕರನಿಕರಂ ಮುಖ ।
ಪರಿಮಳಕೆ ವಿನೋದದಿಂದೆ ಸುೞಿವರ್ಪೊೞಲೊಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ಹಂಸೆಗಳು ।
ಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಂ ನೆಲನನೊಡನೆ ನಡೆವುವು ನಯದಿಂ ॥
ನುಡಿವೆಡೆಯೊಳ್ತುಂಬಿಗಳಾ ।
ಮಡದಿಯರೆಂದಂತೆ ನುಡಿವುವೆನೆ ಪೊಗೞದರಾರ್ ॥ ೧೦೬ ॥

ಚಂ ॥ ಬರೆದ ವಿಳಾಸಿನೀ ಗೃಹದ ಭಿತ್ತಿಯ ಶಕ್ರಕುಬೇರ ವಾರಿಧೀ ।
ಶ್ವರರವಶಿಷ್ಟಪಿದ್ದಮೆಸೆಗುಂ ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಸೊಪ್ಪಮಂ ಸ್ಫುರ ॥
ನ್ನಿರುಪಮ ರತ್ನರಾಶಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ವಾಸವನುಂ ಧನೇಶನುಂ ।
ವರುಣನುಮಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಿಗೆ ವಿಸ್ಮಿತ ಚೇತಸರಾಗಿ ನಿಂದವೋಲ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ರಜತಗಿರೀಂದ್ರಮಂ ಬಳಸಿನಿಂದುಪಶೈಳಶತಂಬೊಲಾ ಮಹೀ ।
ಭುಜನ ನಿವಾಸಮಂ ಮಣಿ ಮರೀಚಿ ವಿಚಿತ್ರಿತ ಭಿತ್ತಿ ಭಾಗಮಂ ॥
ರಜತಮಯಾತಿ ವಿಸ್ತೃತ ಮಹೋನ್ನತ ಸಪ್ತತಳ ಪ್ರಶಸ್ತಮಂ ।
ಗಜಗತಿಸಿದ್ಧ ಶುದ್ಧ ಸುದತೀ ಗೃಹಸಂತತಿ ಸುತ್ತಿ ಶೋಭಿಕುಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ಮೃಗಮದ ಸಾಂದ್ರಗಂಧಯುತ ಮಜ್ಜನಶಾಲೆಯಿನಿಂದು ಕುಂದಲೀ ।
ಲೆಗಳನದಿರ್ಪಲಾರ್ಪಮಳ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯಿನಂಗಜಾತಕೇ ॥
ಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ಸಜ್ಜೆಯನ ಶಾಲೆಯಿನಿಪ್ಪ ವಿನೋದ ಶಾಲೆಯಿಂ ।
ಮೃಗಪತಿ ಪೀಠರತ್ನ ರುಚಿಯಿಂ ಪುದಿದೋಲಗಶಾಲೊಂದು ಶಾಲೆಯಿಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ಮ ॥ ವಿಗಳದ್ದಾನ ಸುಪೀನ ದೀರ್ಘಕರನಾಗಾಂಗ ಪ್ರಭಾನೀಳ ಶಾ ।
ಲೆಗಳಿಂ ರಾಜಿತ ರಾಜವಾಹನ ಗುಣಶ್ರೀ ರಾಜಿವಿಭ್ರಾಜಿತಾ ॥
ಜಿಗಳಿಂ ಯಂತ್ರಕರಪ್ರಮುಕ್ತಕರಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ ಸಚ್ಛಸ್ತ್ರಶಾ ।
ಲೆಗಳಿಂ ಶೋಭೆಯನಾಂತುದಿಂತು ಪಿರಿದುಂ ಭೂಪಾಳನಿಂಪ್ಪಾಳಯಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸೂಸಿದ ಮಳಯಜ ಕುಂಕುಮ ।
ಕೌಸುಮಪರಿಮಳಕೆ ಬಳಸಿದಳಿವಿತತಿಗಳಿಂ ॥
ದೇಸೆವಡೆದಿರ್ದ ರಾಜ ನಿ ।
ವಾಸಾಂಗಣಮಿಂದ್ರನೀಳಖಚಿತಮೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ಆಪುರದಧಿಪತಿ ಸಕಳಕ ।
ಳಾ ಪರಿಣತನಶ್ವಸೇನನನುಪಮ ಶೌರ್ಯಾ ॥
ಟೋಪ ವಿಲೋಪಿತ ವೈರಿಮ ।
ಹೀಪ ಚತುರಸೇನನುಚಿತ ಸೂಕ್ತಿನಿಧಾನಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಮನನಿತುಮನ ।
ಪ್ರತಿಮನಯೋದ್ಯಮ ಪರಾಕ್ರಮಂ ಮರ್ದಿಸಿ ತತ್ ॥
ಕ್ಷಿತಿನಾಥಂ ಸರ್ವಂ ಸ ।
ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಂ ವಸ್ತುವೆಂಬಿದಂ ಮಾಣಿಸಿದಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಮ ॥ ಕಳೆಯಂ ಕಲ್ಪವರುರ್ವರಾಪತಿ ನಿಮಿತ್ತಂ ಕಲ್ಪವಂ ಭೂಪನುಂ ।
ಗಳ ಮೂರ್ಖಂ ವಿಮುಖಂ ಸುಖಕ್ಕೆನಿಪೊಡಾರ್ಗಿಂ ಬಾಚ್ತಿಯಾವಿದ್ಯೆನಿ ॥
ಷ್ಕಳಮೆಂದಾ ನೃಪನಾವಗಂ ಕಳೆಗಳೊಳ್ ನಿಷ್ಣಾತನಾತಂಗನಾ ।
ಕುಳಮಾ ವಿದ್ಯೆಯೆನುತ್ತೆ ಪೊರ್ದೆ ಪೊರೆವಂ ತಾನೆಂದೊಡೇಂ ಪ್ರೌಢನೋ ॥ ೧೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ಜಳಜಕ್ಕೆ ಮುದ್ದು ಶಶಿಮಂ ।
ಡಳಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳಮೆಳಸಿನಿಂದೊಡೆ ತದ್ಭೂ ॥
ತಳಪತಿಯ ಸೌಮ್ಯಮುಖಮಂ ।
ಡಳಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಕ್ಕುಮಲ್ಲದಂದವು ದೊರೆಯೇ ॥ ೧೧೫ ॥

ಸುದತಿ ಕಳಾಲಾವಣ್ಯಾ ।
ಸ್ಪದರೂಪಾದ್ಯುಚಿತ ವಿಭವಮಂ ಮುದದಿಂದಂ ॥
ಮೊದಲೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಂ ತನಗಿ ।
ತ್ತುದಱಿಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತೆವೆಸರಿಂದೆಸೆವಳ್ ॥ ೧೧೬ ॥

ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಘನಪು ।
ಣ್ಯೋದಯದಿಂದಾನತೇಂದ್ರನುದಯಿಸಲಿರೆ ತು ॥
ದ್ದೋದರದೊಳವಧಿಯಿಂದಱಿ ।
ದಾದರದಿಂ ಬೆಸಸಿದನದನಾ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಮ ॥ ನಿಜ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂದಮಿಲ್ಲಿಗೊಗೆತಪ್ಪಂ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ದೇವನಿಂ ।
ತ್ರಿಜಗತ್ಪೂಜ್ಯನೆನುತ್ತಮರ್ತ್ಯವಿದಳಂ ಕೊರ್ವಿರ್ದ ಭವ್ಯೋತ್ಸವ ॥
ಧ್ವಜದಂಡಂಗಳ ಪಾಂಗು ತೋಱೆ ಕರೆದಂ ರಾಜಾಂಗಣಂ ರಂಜಿಪಂ ।
ತಮರೇಂದ್ರಂ ಬೆಸವೇಳೆ ಯಕ್ಷಪತಿ ರತ್ನಾಸಾರಮಂ ಸಾರಮಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ವ॥ ಅಂತಾನರೇಂದ್ರನಾನತಕಲ್ಪದಿಂದಾ ದಂಪತಿಗಳಗರ್ಭಕ್ಕವತರಿಸುವ ಮುನ್ನಂ ಆಱುದಿಂಗಳ್ವರಮುತ್ಪಸೇನಮಹಾರಾಜನ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಮೂಱು ಕೋಟಿಯುಮರೆಯಂ ವಸುಧಾರೆಯಂ ಸುರಿಯುತ್ತಂ ತನ್ನ ಧನದತ್ವಮಂ ನನ್ನಿಮಾಡುತ್ತ ಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಆಹ್ರಾಸಗುಣಗಣೇಂದ್ರಂ ।
ಶ್ರೀ ಹ್ರೀಧೃತಿಕೀರ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳಂ ದುಃ ॥
ಖ ಹ್ರಸ್ವಕಾರಿ ಸುಖದಾಂ ।
ಗಂ ಹೃದಕರಿ ಬೆಸಸಿದಂ ನಿಜಪ್ರಮದೆಯುರಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪದ್ಮಾದಿ ಪದ್ಮಾಕರಂಗಳೊಳ್ ಮನಂಗೊಳಿಸಿರ್ಪ ದೇವಿಯರುಮಂ ರುಚಕಾಚಳಂಗಳ ನಾನಾ ಸೂತ್ನರತ್ನರಚಿತ ರುಚಿರಪ್ರಾಸಾದಂಗಳೊಳಿರ್ಪನೇಕ ನಾಮಾಂಕಿತ ದಿಗಂಗನೆಯರುಮಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮಹಾದೇವಿಯ ಗರ್ಭಸಂಶೋಧನಮಂ ದಿವ್ಯೌಷಧಾನ್ನಪಾನಾದಿ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂ ಮಾಡಲುಂ ವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋಱಲುಂ ಅಲಸುಗೆಯನಾಗಲೀಯದಂತು ಮನಮಱಿದೋಲಗಿಸಲುಂ ಸೌಧರ್ಮ್ಮಂ ಧರ್ಮ್ಮಾನುರಾಗದಿಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಕಳಿಪೆ—

ಕಂ ॥ ಅಮರ್ದುಣ್ಬನ್ನಂ ಮುಡಿವುದು ।
ನಮೇರು ಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತಂ ಪದಪಿಂ ॥
ದಮರ್ದುಡುವುದೆ ದೇವಾಂಗಂ ।
ರಮಣಿಗೆ ದೇವಿಯರೆ ನಡೆವ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ಅಳವಡೆ ಸೋಗೆಯ ಕೈಯೊಳ್ ।
ವಿಳಾಸ ಲಾಸ್ಯಮನೆ ಕಲ್ತ ಹಂಸೆಗಳೆನೆ ಕ ॥
ಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ದುವು ಶಿಖಿನಿಭ ಕುಂ ।
ತಳಭರೆಗಮರ್ದಮರಿಯಿಕ್ಕೆ ಚಮರೀರುಹಮಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ವೃತ್ತಕುಚೆಗಮರಿ ಮುತ್ತಿನ ।
ಸತ್ತಿಗೆಯಂ ತಳೆಯೆ ರಾಹು ಚಂದ್ರನ ಕಳೆಯಂ ॥
ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತೊಡನಿರ್ದಪ ।
ನುತ್ತಮ ಜಿನಮಹಿಮೆಯಿಂದಮೆನೆ ಮುಡಿ ಮೆಱೆಗುಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ತಾಮರೆಯ ದಳಮನಿೞಿಸುವ ।
ಕೋಮಳೆಯಲರ್ಗಣ್ಣೊಳೆಚ್ಚಿದಳ್ಕಾಡಿಗೆಯಂ ॥
ಕಾಮಾಂಧಕಾರಮಂ ಕುಡು ।
ವಾ ಮದನನ ಬಾಣಮೆನಿಸೆ ಸುರವಧುವೊರ್ವಳ್ ॥ ೧೨೩ ॥

ಕುರುಳಂ ತಿರ್ದಿದೊಡಲ್ಲಿಯ ।
ಪರಿಮಳಕಳಿ ಮುತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕುರುಳೆಂದಳಿಯಂ ॥
ಸುರವಧು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿಸೆ ।
ಮೊರೆದಳಿ ಬಿಡೆ ಬೆಱಱಿ ನಗಿಸಿದಳ್ ಕೆಳದಿಯರಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ತೋರ್ಪೊಡೆ ನಿಜಮುಖಕೀ ಮಣಿ ।
ದರ್ಪಣಮೆಣೆಯೆಂದು ಪೇೞ್ವ ತೆಱದಿಂದೊರ್ವಳ್ ॥
ದರ್ಪಣಮಂ ಪಿಡಿದೆಸೆದಳ್ ।
ದರ್ಪಕವಧುವೆನಿಪ ವಧುಗೆ ಸುರವಧು ಮುದದಿಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ಅಳವಡುವಂತಿರೆ ಕಪ್ಪುರ ।
ವಳಿಕಿನ ತಗಡಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತಿರೆ ಕಂಪಂ ॥
ತಳೆದ ಬಿಳಿಯೆಲೆಯನಂಬುಜ ।
ದಳದಿಂ ಪುದಿವಂತೆ ಪಿಡಿದು ಸುರಸತಿಯಿತ್ತಳ್ ॥ ೧೨೬ ॥

ಕಂ ॥ ಉರದೊಳ್ಕುಚಮಂಡಳದವೊ ।
ಲಿರೆ ಹರಿಗೆಯನಮರಿ ಪಿಡಿದು ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯಂ ಕೇ ॥
ಕರದಂತೆ ತಳೆದ ಬಾಳಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ದೇವಿಯರೆ ಸತಿಗೆ ಮೆಯ್ಗಾಪಾದರ್ ॥ ೧೨೭ ॥

ಎಡೆಗಿರಿದಿರ್ಪುದುಮುದ್ದಂ ।
ಗಡಿಯೆಂಬೀನುಡಿಯುಮಲ್ಲಿ ಮೊಲೆಯೊಳೆ ಪೆಱತಾ ॥
ವೆಡೆಯೊಳಮಿಲ್ಲೆನೆ ನಿಯಮಿಸೆ ।
ಪಡಿಯರಿಕೆಯನಾಂತರಮರಿಯರ್ ತತ್ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೧೨೮ ॥

ಅಮೃತಾತ್ಮಿಕೆಯರ್ಗ್ರಾಮೆನಿ ।
ಪಮರಿಯರೇಕಾಸ್ಯ ರೂಪಸಂಭವ ಸುಲಯಾ ॥
ಕ್ರಮ ವಾದ್ಯಗೀತನೃತ್ಯಮು ।
ಮಮರ್ದಂ ಕುಡೆ ಸತಿಯ ಮನವನೊಸೆಯಿಸುತಿರ್ದರ್ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮನವೊಸೆದು ಗರ್ಭ ಸಂಶೋ ।
ಧನಮಂ ದಿವ್ಯಾನ್ನಪಾನ ಭೂಷಣಶಯನಾ ॥
ಸನ ವಸನ ವಿಲೇಪನ ಮಾ ।
ಲ್ಯನಿಚಯದಿಂ ಸತಿಗೆ ಮಾಡಿದರ್ ಸುರಸತಿಯರ್ ॥ ೧೩೦ ॥

ಮ ॥ ಪ್ರಿಯದಿಂ ದಿವ್ಯಸುಸೇವ್ಯವಸ್ತುತತಿಯಿಂದಂ ಗರ್ಭಸಂಶೋಧನ ।
ಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ದೇವಿಯರಿಂಗೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂ ನುಣ್ಪಿಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಕಾಂ ॥
ತಿಯನೋರಂತೆಸೆವಂತು ತಾಳ್ದಿ ವಿಶದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಲತಾಂ ।
ಗಿಯದೇಂ ಲೀಲೆಯಿನಶ್ವಸೇನನೃಪನಂ ತಾಂ ಸೋಲಿಸಲ್ಸಾಲ್ತಳೋ ॥ ೧೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ದೇವಕಾಂತೆಯರಾಕಾಂತೆಗೆ ಪಲವು ದೆವಸಂ ಪಲ ತೆಱದ ಪರಿಚರ್ಯೆಯನಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮೊಂದುದೆವಸಮುಜ್ಜಿನಿಯಂತೆ ರಜಸ್ವತಿಯುಂ ಕಾಮೋದ್ದಾಮಪ್ರಮೋದ ಸಂಪಾದಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯುಂ ಮಹಾಸತ್ತ್ವೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತಧಾರಿಣಿಯುಮಖಿಳಬಂಧುಜನಸುಖಕಾರಿಣಿಯುಮಾಗಿರ್ದು—

ಕಂ ॥ ತೀರ್ಥಜನಂಗಳಿನೆಸಗೆ ಚ ।
ತುರ್ಥಸ್ನಾನಮನಗಣ್ಯಲಾವಣ್ಯಮದ ॥
ಪ್ರಾರ್ಥಿತಮೆಸೆದಿರೆ ಜಂಗಮ ।
ತೀರ್ಥಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಜಿನಜನನಿ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೧೩೨ ॥

ವ ॥ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುಧಿಯುತರಂ ।
ಗಾವಳಿಯೆನೆ ದುಗುಲಮುಮಳಮುಕ್ತಾಮಣಿಯೆನೆ ॥
ತವನಿಧಿಯಧಿದೇವತೆಯೆನೆ ।
ಭುವನಪ್ರಿಯೆ ದೇವಿ ಕರಮೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೩೩ ॥

ಕಂ ॥ ಚೇತಃಪ್ರಸಾದ ಸಂಪಾ ।
ದಾತಿಶಯ ವಿಚಿತ್ರ ಶೋಭೆಯಿಂ ಪ್ರಾಸಾದ ॥
ಖ್ಯಾತಿವಡೆದ ಶಶಿಕಾಂತಕ್ಕೆ ।
ತಾತುಳಶಯ್ಯಾನಿವಾಸದೊಳ್ ಸವಿಳಾಸಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ಮ ॥ ಇರೆ ಹಂಸಾತುಳತೂಳತಲ್ಪತಳದೊಳ್ ಶ್ರೀರಾಜಹಂಸಂ ಕಳಾ ।
ಧರಸುದ್ಯದ್ರುಚಿರಾಂಬರಂ ಕುಮುದಕಾಂತಾಪಾಂಗೆ ಪೇಮಾಂಬುಜಾ ॥
ಸ್ಯೆ ರತೀಶಪ್ರಿಯೆ ಚಂದ್ರಿಕಾಧವಳಹಾರಾಧಾರೆ ಕೋಕಸ್ತನೋ ।
ದ್ಧುರಭಾರಾನತೆ ಸೂಱೆಗೆವಂದಳಧಿಕಾಸಂದಂ ಪ್ರಿಯಂಗಪ್ಪಿನಂ ॥ ೧೩೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಕಾಮಿನೀಕಾಮದೇವನದೊಂದು ಸೂಱುಂ ತನ್ನ ಸೂಱುವೊಂದೆ ಯೆಂಬಂದದಿಂ ಬಗೆಯನುಗಿಬಗಿಮಾಡುತ್ತಂ ಸೂಱೆಗೆವಂದ ನಲ್ಲಳಂ ಸುಖಮಂ ತಳ್ಕಯಿ ಸುವಂತೆ ತೆಗೆದು ತಳ್ಕಯಿಸಿ ಸಕಂಟಕತನುಗಳಾಗಿಯುಮತನುರಾಗರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಿಷ್ಕಂಟಕವೃತ್ತಿಯನೀವುತ್ತಂ ಸಂಭೋಗಸಾಗರಪೇಳಾವೇಳೆಯಲೀಲೆಗನುಕೂಲ ಮಾಗೆ ಸುಖಸುಪ್ತರಾಗಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಉನ್ನತನತಿಶಯ ಭದ್ರಗು ।
ಣಂ ನಿನಗುದಯಿಸುವ ತನಯನೆಂದಱಿಪುವುದಂ ॥
ಪುನ್ನಾಗಮುಮೈರಾವತ ।
ಸನ್ನಿಭಮಂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಗಜಗತಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೩೬ ॥

ಪಣೆಯೊಳ್ ಪತ್ತಿದ ಪಂಕಂ ।
ಪೊಣರ್ಕೆಗಿಲ್ಲಿತರ ವೃಷಭಮೆನಿಸುವ ವೃಷಭಾ ॥
ಗ್ರಣಿಯುಂ ಸಮಗ್ರಕಾಂತಾ ।
ಗ್ರಣಿ ಕಂಡಳ್ ರಾಗಮಾಗೆ ಬೆಳಗಪ್ಪಾಗಳ್ ॥ ೧೩೭ ॥

ಕರಿಶಿರದ ಮುತ್ತು ಪತ್ತಿರೆ ।
ಚರಣನಖಂಗಳೊಳೆ ವಜ್ರದಿಂ ವೆಜ್ಜಮನೊ ॥
ಪ್ಪಿರೆ ಮಾಡುವವರನೀಱಿಸುವ ।
ಹರಿಯಂ ಹರಿಸದೊಳಾ ಹರಿಕಟಿ ತಾಂ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೩೮ ॥

ಕನಕಾಬ್ಜಂ ಕನಕಾಚಳ ।
ಮೆನೆ ಮಿಸಿಸುವ ಕರಿಗಳಿಂದ್ರರೆನೆ ತನ್ನಯೆ ಮ ॥
ಜ್ಜನಮೆ ಜಿನಜನನ ಸವನಮಿ ।
ದೆನೆ ಸೊಗಯಿಪ ಸಿರಿಯ ನಯನಮಂ ಶ್ರೀ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೩೯ ॥

ಗುಣಯುತನಖಿಳಶಿರೋಭೂ ।
ಷಣನುದಯಿಪ ತನುಜನೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದನೀ ॥
ಕ್ಷಣ ಮಧುಪಸುಖದ ಪರಿಮಳ ।
ಗುಣದಾಮೋದ್ದಾಮ ಧಾಮಮಂ ವಧು ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೦ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಜ ಮುಖಚಂದ್ರದ್ಯುತಿಯಿಂ ।
ದೆ ಜಲಕ್ಕೆನೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವಂಗಜಯಾಭ್ರ ॥
ದ್ವಿಜಯುಮನೊದವಿಸುತುದಯಿಪ ।
ರಜನೀಕರನಂ ಚಕೋರಲೋಚನೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೧ ॥

ಪರಮಜಿನಹಂಸನಾದಿನ ।
ಕರೋದಯಾದ್ರೀಂದ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಸಿದ ತನ್ನಂ ॥
ಪರಿಪೂಜಿಸಲ್ಕೆ ದಶಶತ ।
ಕರಮಂ ತಳೆದಂತಿರೆಸೆವ ರವಿಯಂ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೨ ॥

ಜಿನರಾಜಹಂಸನೊಪ್ಪಿ ।
ರ್ಪ ನಿಜೋದರಮಾನಸಕ್ಕೆ ಸಮನೆನಿಸುವುದಂ ॥
ವನಜಾಕರಮಂ ಕಂಡಳ್ ।
ವನಜಾನನೆ ರಾಜಹಂಸಸಂಶೋಭಿತಮಂ ॥ ೧೪೩ ॥

ಅನಿಮಿಷಪತಿ ಪೂಜ್ಯನೆನಿ ।
ಪ್ಪ ನಂದನಂ ಕಣ್ಗೆ ಸುಖಮನೀ ತೆಱದಿಂದಂ ॥
ಜನಿಯಿಸುಗುಮೆನಿಸಿ ಸೊಗಯಿಸು ।
ವನಿಮಿಷಯುಗಮಂ ಝುಷೋಪಮೇಕ್ಷಣೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೪ ॥

ಸಂಭವಿಸಿದೊಡೀಯಂದದ ।
ಕುಂಭಾಮೃತದಿಂದೆ ನಿಜಸುತಂಗಭಿಷವಮಂ ॥
ಜಂಭಾರಿ ಮಾಳ್ಕುಮೆನಿಸುವ ।
ಕುಂಭಂಗಳನಮಳಕುಂಭನಿಭಕುಚೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೫ ॥

ಶುಂಭದ್ಗುಣಮಣಿನಿಳಯಂ ।
ಗಂಭೀರಂ ವಿಪುಳ ವಿಮಳ ಹೃದಯನೆನಿಪ್ಪಂ ॥
ಸಂಭವಿಪನೆಂದು ಸೂಚಿಸು ।
ವಂಭೋಧಿಯನೆಸೆವ ಕಂಬುಕಂಧರೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೬ ॥

ಭಾಸುರಮಣಿ ಕೃತಶಕ್ರಶ ।
ರಾಸನಮಂ ಮೇರು ಶೈಲಶೋಭಾವಹ ಸಿಂ ॥
ಹಾಸನಮಂ ಜಿನವಿಭವನಿ ।
ಭಾಸನಮಂ ಜಿತ ಸರೋರುಹಾನನೆ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೭ ॥

ಭೋಗೀಶ ಫಣಾಮಣಿ ಗೃಹ ।
ಮಾಗಿರ್ಪ ತನೂಜನಪ್ಪನೆಂದಱಿಪುವುದಂ ॥
ಭೋಗೀಂದ್ರರುಂದ್ರಗೃಹಮಂ ।
ಭೋಗಿನಿಭ ಪ್ರಚುರಕಬರಿ ಕಂಡಳ್ ಮುದದಿಂ ॥ ೧೪೮ ॥

ಕಂ ॥ ಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪ ಜನ್ಮ ।
ಸ್ಥಾನಂ ದುರಿತೇಂಧನಪ್ರಣಾಶಕರಂ ತೇ ॥
ಜೋನಿಧಿ ಜಿನನೆಂದಱಿಪುವ ।
ತಾನಿತನಿರ್ಧೂಮ ದಹನಮುಂ ವಧು ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೪೯ ॥

ಮಾನಸಮೇತಂ ಸತ್ಪಥ ।
ಯಾನಯುತಂ ಸಾಶ್ರಿತೋನ್ನತಿಪ್ರದನಪ್ಪಂ ॥
ಮಾನಿನಿ ನಿನಗೆಂದಱಿಪುವ ।
ಮಾನಿತಮುಂ ಸುರವಿಮಾನಮುಂ ಸತಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೫೦ ॥

ವೃತ್ತಾತಿಶಯಗುಣಂ ಭುವ ।
ನೋತ್ತಂಸಂ ಸುಪ್ರಸನ್ನಮುಖನುದಯಿಸುಗುಂ ॥
ಮತ್ತೆನಿಸದೆಂದು ಸೂಚಿಸು ।
ವುತ್ತಮ ಮಣಿಗಣಮನಮಳಗುಣಮಣಿ ಕಂಡಳ್ ॥ ೧೫೧ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಮಳ ಧವಳವೃಷಭಂ ನಿಜಮುಖ ಕಮಳಮಂ ಪುಗುವುದುಮಂ ಕಾಣ್ಬುದುಮಾಕಾಂತೆಗೆ ತನ್ನಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯೆ ತೊಟ್ಟ ಷೋಡಶಾಭರಣದಂತೆ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ದೃಶ್ಯಮಾದ ಷೋಡಶಸ್ವಪ್ನಂಗಳನಿತುಂ ಸತ್ಯಸ್ವಪ್ನಂಗಳೆಂದು ಕನ್ನಡಿಸಲ್ ಕನಸಿನೊಳ್ ತೋರ್ದ ದಿನಕರಂ ನೆನಸಿನೊಳ್ತೋರ್ಪಂತುದಯ ಶಿಖರಿಶೇಖರನಾಗಿಯಾ ಜಿನಜನನಿಗಿಂದ್ರಾಣಿ ಪಿಡಿದ ರನ್ನದ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಪ್ರಶಸ್ತಗುಣವಿಸ್ತಾರಕನೆನಿಸಿರ್ದ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕಂ ಬಂದು—

ಶಾ ॥ ದಾನೇಭಂ ವೃಷಭಂ ಗಜಾರಿ ಸಿರಿಧಾಮಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಭಾಸ್ಕರಂ ।
ಮೀನಂ ಪೂರ್ಣಘಟಂ ಕೊಳಂ ಜಳಧಿ ನಾನಾರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಂ ॥
ಶ್ರೀನಾಕೇಂದ್ರವಿಮಾನಮುದ್ಧಫಣಿಯಾವಾಸಂ ಮಣಿವ್ರಾತಮ ।
ನ್ಯೂನಚ್ಛಾಳಿಯೆನಿಪ್ಪಿನಂ ಕನಸಿನೊಳ್ ಕಂಡರ್ಗೆ ಸನ್ಮಂಗಳಂ ॥ ೧೫೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಂ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೋದೆ ತತ್ಫಳಮಂ ಮಂಗಳಪಾಠಕಂ ಸಾಧಾರಣೋಕ್ತಿಯಿಂ ವ್ಯಕ್ತಂ ಮಾಳ್ಪುದುಮದಂ ಕೇಳುತ್ತ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುರ್ಮ ಪುಳಕದೊಡನೆರ್ಚುತ್ತುರ್ಮ ವಿಶೇಷೋಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳಲೆಂದು ಸಮುತ್ಸುಕಚಿತ್ತೆ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ನಿತ್ಯಮಂಗಳಕ್ರಿಯೆಯುಂ ಕೃಕಾರಕ್ರಿಯೆಯುಮಾಗಿ ಮನೋರಾಗದಿಂ ಮನೋವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಮುನಕ್ಕೆ ವಂದಿರ್ದ ಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಸೂಕ್ತಿ ಕರ್ಣಾವತಂಸಂಗವತಂಸಂ ಮಾಳ್ಪುದುಮನಲ್ಪಹರ್ಷಮುಂ ಸ್ವಪ್ನಾಧ್ಯಾಯಪ್ರಗಲ್ಭಂ ತಳೆದು ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಷೋಡಶ ಭಾವನೆಯಿಂದಂ ।
ಕೂಡಿಯೆ ತೀರ್ಥಕರ ಪುಣ್ಯಮಂ ನೆರಪಿದಳಾ ॥
ಚೂಡಾಮಣಿ ನಿನಗನಘಂ ।
ಕ್ರೋಡೀಕೃತಸೌಖ್ಯನುದಯಿಕುಂ ತೀರ್ಥಕರಂ ॥ ೧೫೩ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂದು ಶುಭಸ್ವಪ್ನಫಲಮು ।
ನಿಂದೀವರವದನೆಗಱಿಪೆ ಪುಳಕಾಂಕುರಮಾ ॥
ನಂದಾಶ್ರುತೋಯದಿಂ ಬಳೆ ।
ದಂದದೆ ಬಳೆಯಿತ್ತು ಸತಿಯ ತನುವಲ್ಲರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೫೪ ॥

ಸುತಮಾತ್ರಂ ಜನಿಯಿಕುಮೆನೆ ।
ಸತಿಯುರ್ಗನುರಾಗಮುದಯಿಕುಂ ತ್ರೈಭುವನಾ ॥
ರ್ಚಿತನುದಯಿಕುಮೆನೆ ಹರ್ಷಮ ।
ನತರ್ಕ್ಯಮಂ ತಳೆವುದೆಂಬುದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೫೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂತೋಷಪೀಯೂಷರಸತರಂಗಿತಾಂತರಂಗೆಯಾಗಿ ಮಗನ ಬರವಿಂಗೆ ಮನದೊಳೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಿನಮತ್ತಲಾನತೇಂದ್ರನಾನತಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪಸುಖಾಮೃತಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ವೈಶಾಖದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷತದಿಗೆಯುಂ ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರಮುಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ನಿರುಪಮಬೋಧಂ ಮತಿಯೊಳ್ ।
ಪರಿಮಳಮಂಬುರುಹ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸುವವೋ ॥
ಲರಸಿಯ ಗರ್ಭದೊಳರ್ಹ ।
ತ್ಪರಮೇಶಂ ನೆಲಸೆ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಬಳೆಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೫೬ ॥

ವ ॥ ಅದನಿಂದ್ರನವಧಿಬೋಧದಿಂದಮಱಿದು ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಜಿನರಾಜಂ ನೆಲಸೆ ಸ ।
ರೋಜಾಸ್ಯೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯಾಲಯಮಂ ॥
ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಶಚೀಪತಿ ।
ಪೂಜಿಸಿದನಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯೆಯಂ ಮಣಿಗಣದಿಂ ॥ ೧೫೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಮರೇಂದ್ರನಾನಂದದಿಂ ಬಲವಂದು ಬೞಿಯಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮಹಾದೇವಿಯುಮನಶ್ವಸೇನಮಹಾರಾಜನುಮಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಸಮಾಜದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಪ್ರಣುತಪ್ರದ್ಯೋತನದ್ಯೋತಿತ ಪೃಥುಗಗನಶ್ರೀಗಿಳಾಸ್ತುತ್ಯ ಚಿಂತಾ ।
ಮಣಿ ಭಾಸ್ವತ್ಕ್ಷೋಣಿಗರ್ವೀನುತಸುರಕುಜ ಸಂಶೋಭಿತೇಂದ್ರಾಚಳಶ್ರೀ ॥
ಗೆಣೆಯೆಂಬಂತೊಪ್ಪೆ ತನ್ನಂ ತಳೆದು ಜನನಿ ತೇಜೋಮಯಂ ಲೋಕಸಂರ ।
ಕ್ಷಣ ಪುಣ್ಯಂ ಮೈಮೆವೆತ್ತಂ ವಿಬುಧ ಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀ ಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೫೮ ॥

— ಗದ್ಯಂ —

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ನವರತ್ನಾಸಾರಮು ।
ನೂನಂ ನವಮಾಸಮುಪ್ಪಿನಂ ಕರೆಯೆ ವಿನೇ ॥
ಯಾನಂದಂ ತಾಯುದರದೊ ।
ಳಾನತಸುರನಿರ್ದನೆಸೆದು ಕವಿಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೧ ॥

ಬೇರೂರಿತು ನಿಜರುಚಿಯೆನೆ ।
ಬೇರೂರುವ ವಕ್ತ್ರ ಶಕ್ರಧನುವೆನೆ ರತ್ನಾ ॥
ಸಾರಮನೆ ಕೂರ್ತು ಕರೆಯೆ ಕು ।
ಬೇರಂ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮೂಱುಕೋಟಿಯುಮರೆಯುಂ ॥ ೨ ॥

ಮುನ್ನಮೆಯಱುದಿಂಗಳ್ವರೆ ।
ಗಂ ನಾಕಸ್ತ್ರೀಯರಿಸುವೆಸನನೆಸಪರ್ದೇ ॥
ವಂ ನೆಲಸೆ ಗರ್ಭದೊಳ್ತಾ ।
ಯ್ಗಿನ್ನವರೆಸಗುವ ಸಪರ್ಯೆಯಂ ಪವಣಿಪರಾರ್ ॥ ೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತನಿಮಿಷರಪ್ರೌಡಂ ಜಿನಾಂಬಿಕೆಗಲಸುಗೆಯನಾಗಲೀಯದನೇಕ ವಿನೋದಂಗಳಿಂ ಪ್ರಮೋದಮನುತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಂ ಗರ್ಭಪೋಷಕಾರಿಯುಂ ಮನಸ್ತೋಷಕಾರಿಯುಮಪ್ಪ ಕಲ್ಪಕುಜಸಂಜನಿತ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುವನೋಲಗಿಸುತ್ತಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಆ ವನಿತೆಗೆ ಮಣ್ಣಂ ಮೆ ।
ಲ್ವೀವಾಂಛೆಯೆ ಪುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲ ಗರ್ಭದೊಳಿರ್ಪಾ ॥
ದೇವಂಗವನೀರಾಜ್ಯದ ।
ಸೇವನೆಯೊಳ್ ವಾಂಛೆಯಿಲ್ಲದುದನಱಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೪ ॥

ಲಯನಿಳಯಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದ ।
ಬಯಕೆಯನವಯವದೆ ತೀರ್ಚಲಾರ್ಪಂ ತಾಯಾ ॥
ಬಯಕೆಯನಿರಲೀವನೆಯೆನೆ ।
ಬಯಕೆಗಳಾ ಗರ್ಭವತಿಗೆ ಪುಟ್ಟವೆ ಪಿರಿದುಂ ॥ ೫ ॥

ಮಳಿನತೆಯಂ ತಳೆದೊಡೆ ನಿ ।
ರ್ಮಳ ಚರಿತಂ ತಮ್ಮನೊಲ್ದು ಸೇವಿಸನೆಂದು ॥
ತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯ ಕುಚಕಲಶಂ ।
ಗಳಜಿದ ತೆಱದಿಂದೆ ತಳೆಯದೆಸೆದವು ಕರ್ಪಂ ॥ ೬ ॥

ಕಂ ॥ ಆ ರಮಣಿಯನಾಭಿಯ ಗಂ।
ಭೀರತ್ವಂ ಕೆಟ್ಟುದಿಲ್ಲದಂತೆ ದಲತಿ ಗಂ॥
ಭೀರ ಗುಣರಿರ್ದೆಡೆಗೆ ಗಂ।
ಭೀರತೆ ಪಿರಿದಪ್ಪುದಲ್ಲದೇಂ ಕೆಟ್ಟಪುದೇ ॥ ೭ ॥
ಆ ತ್ರಿಭುವನನಾಥಂ ಬೋ।
ಧ ತ್ರಿತಯ ಸಮಗ್ರನೆಂದು ಸೂಚಿಪ ತೆಱದಿಂ॥
ನೇತ್ರ ರಮಣೀಯಮೆನಿಸಿ ವ।
ಳಿತ್ರಯಮೆಸೆದಿರ್ದುವೞಿಂದಾ ಕೋಮಳೆಯಾ ॥ ೮ ॥
ನಿರ್ದೋಷಂ ತಾಯುದರದೊ।
ಳಿರ್ದುಮುಪದ್ರವಮನೇನುಮಂ ಮಾಡನೆ ತಾ॥
ನಿರ್ದವನಿಗುಪದ್ರವಮಂ।
ಪೊರ್ದಿಸದ ಪರೋಪಕಾರಿಗದು ಪಿರಿದಾಯ್ತೇ ॥ ೯ ॥
ಬೆಳ್ಪೊಗಮಂ ಮಿಗೆ ಚಂದ್ರಮ।
ನೊಳ್ಪಾಡುವ ಚೆಲ್ವನಾಂತು ಕಾಂತನ ಮನಮಂ॥
ಬೆಳ್ಪಾಡಿ ಮನಸಿಜನ ಕೂ।
ರ್ಬಾಳ್ಪೊದಲೆನಿಸಿರ್ದುದಿಂದುವದನೆಯ ವದನಂ ॥ ೧೦ ॥
ವಿಧುವದನೆಯ ನಿಜಕಾಮಿಸಿ।
ಯಧರಾಮೃತ ಸೇವೆಯಿಂದೆ ತಣಿದು ಗುಣಾಂಭೋ॥
ನಿಧಿಯತ್ವಸೇನನುರ್ವರೆ।
ಗಧಿನಾಯಕನೊಪ್ಪಿದಂ ಚಕೋರದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭನ ಹರ್ಷಗರ್ಭವರ್ಮ ವಚನಸಂದರ್ಭ ದೊಡನೆ ಗರ್ಭಂ ಬಳೆದು—

ಕಂ ॥ ನಿರುತಂ ಗ್ರಹಮುಚಿತ ಗೃಹದೊ।
ಳಿರೆ ಪುಷ್ಯದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದೇಕಾದಶಿಯೊಳ್॥
ಬೆರಸಿರೆ ಶುಭವಾರಂ ಶುಭ॥
ಕರಣಂ ಶುಭಯೋಗಮೆಸೆವ ಶುಭನಕ್ಷತ್ರಂ ॥ ೧೨ ॥
ಆ ಸುದತಿಗೆ ಸುಖದಿಂ ನವ।
ಮಾಸಂ ನೆರೆದೆಸೆಯೆ ಪುಣ್ಯ ಸಂಚಯ ಜನ್ಮಾ॥
ವಾಸಂ ಪದಪಂಕಜನತ।
ವಾಸವಮಣಿಮಕುಟದೀತನಯ ಮಣಿಕೋಶಂ ॥ ೧೩ ॥

ಚಂ ॥ ಸುರಿಯೆ ಸುರತ್ನವೃಷ್ಟಿ ಸುರರಾಜವಧೂಜನಮುತ್ತಲಿತ್ತಲುಂ।
ಪರಿಯೆ ನೆಗೞ್ತೆವೆತ್ತ ಪುರದುರ್ವರೆ ಪೂಮೞೆಯೊಂದು ಕಂಪಿನಿಂ॥
ಪೊರೆಯೆ ಮದಾಳಿಗಳ್ ಮೊರೆಯೆ ಮಂಗಳತೂರ್ಯರವಂ ದಿಶಾಳಿಯೊಳ್।
ಪರೆಯೆ ಬುಧಪ್ರಜಂ ನೆರೆಯೆ ಸಂತಸದಿಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಸುಮಾಸಾರದೊಳೊಂದಿದ ।
ವಸುಧಾರೆ ತದೀಯಗಂಧದಿಂದಂ ಪುದಿದೇಂ ॥
ಪೊಸಯಿಸಿತೊ ಪೊಂಗೆ ಕಂಪುಂ ।
ಪಸರಿಸಿತೆಂಬಿವೆನೆ ಜಿನನ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದೊಳ್ ॥ ೧೫ ॥

ವ ॥ ಆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ನಿರ್ಮಿರ್ದಮರ್ದು ದಕ್ಷಿಣಾವ ।
ರ್ತಮನಾಂತೆಸೆದತ್ತು ವಹ್ನಿತೇಜೋಮಯ ವಿ ॥
ಕ್ರಮದಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೊ ।
ಳ್ಗುಮರ್ಹನಂ ಭುವನಪತಿಗಳೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೧೬ ॥

ಧಾರಿಣಿ ಗಗನಂ ನೀರಂ ।
ನೀರಜಮೆನಿಸಿತ್ತು ಸಾರಸೌರಭಕಳಿತಂ ॥
ಮಾರುತನೆಸಗಿತ್ತು ಜಿನಂ ।
ನೀರಜನುರ್ವರೆಗೆ ಸುಖದನೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೧೭ ॥

ಮ ॥ ಕರುಮಾಡಂಗಳುಮೊಳ್ಪುವೆತ್ತಪರಿಯುಂ ಪ್ರಾಸಾದಮುಂ ಚಿತ್ರಿತಾಂ ।
ಬರನೇತ್ರೋ್ರಚಿತ ಚಿನ್ನದೊಳ್ಗುಡಿಗಳಿಂ ರತ್ನಸ್ಫುರತ್ತೋರಣೋ ॥
ತ್ಕರದಿಂ ಕುಂಕುಮ ಚಂದನದ್ರವ ಘನಾರ್ದ್ರೀಭೂತಗೇಹಾಂಗಣಂ ।
ತರದಿಂ ತಳ್ತಿರೆ ರತ್ನದೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿತ್ತು ತತ್ಪತ್ತನಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಕಡೆಯಿಂದಂ ।
ಬಿಡೆ ಬೆಳಗುವ ರತ್ನದೀಪರುಚಿಯಿಂದಂ ಪಾ ॥
ಲ್ಗಡಲ ತಡಿಯಂದದಿಂ ಚೆ ।
ಲ್ವಿಡಿದ ಸುಧಾವಹ ಗೃಹಾಂಗಣಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೧೯ ॥

ಮ ॥ ಸುಮನೋರತ್ನ ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿಯೊದವಿಂ ರಾಜಾಂಗಣಂ ಸಾರಗಂ ।
ಧಮಯಂ ರತ್ನಮಯಂ ಸುವರ್ಣಮಯಮಾಯ್ತಿಂದ್ರಾಂಗನಾನೀಕದು ॥
ತ್ಕ್ರಮವಿನ್ಯಾಸದೊಳೊಂದಿ ಪಲ್ಲವಮಯಂ ಭಾಸ್ವನ್ನಖದ್ಯೋತಿ ಸಂ ।
ಗಮದಿಂ ಪುಷ್ಪಮಯಂ ಮುಖೇಂದುರುಚಿಯಿಂ ಪೂರ್ಣೇಂದು
ರೋಚಿನ್ಮಯಂ ॥ ೨೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪುರಭವನಮುಂ ರಾಜಭವನಮುಮುತ್ಸವೋದ್ಭವ ನವೀನ ಶೋಭಾ ಸುಭಗವಾಗಿರ್ಪುದುಮತ್ತಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಎಱಗದೊಡಂ ಮಕುಟದ ತನಿ ।
ಯೆಱಕಂ ತನಿಯರಲಮುಟ್ಟೆ ಸುರೋರ್ವೀರುಹದೊಳ್ ॥
ನೆಱೆತನಿಯಾಸನಕಂ [ಪಂ] ।
ಪೊಱಮಟ್ಟಱಿಪಿದವು ಸುರರ್ಗೆ ಜಿನನುದ್ಭವಮಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ಹರಿಘುಂಟಾಭೇರೀಶಂ ।
ಖರವಂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ ಕಲ್ಪಭವಭವನ ವ್ಯಂ ॥
ತರಭವನದಲ್ಲಿ ಭೋಂಕೆನೆ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ನೆಗೆದವಮರಲೋಕಾಶ್ಚರ್ಯಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಂತಮ್ಮ ಲೋಕದೊಳಾಕಸ್ಮಿಕಂ ನೆಗೞ್ದನೇಕಶುಭಚಿಹ್ನಂಗಳಿಂ ಶುಭಚಿಹ್ನಸಾದಯುಮಂ ತ್ರಿದಶಪತಿಗಳಱಿದುಮುಪಧಿಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಜಾಸನಂಗಳಿನಿೞಿದಾ ತ್ರಿಲೋಕಪತಿಗೆ ಮೂಱು ಸೂೞ್ ಮನದೆಱಕದಿನೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು—

ಉ ॥ ಭಾವನರುತ್ಸವಾಕಳಿತ ಭಾವಯುತರ್ ಸುಖಭೂಮಿ ಭೌಮರು ।
ಜ್ಜೀವಿತ ಹರ್ಷರಪ್ರಮಿತ ಕಳ್ಪಜರುತ್ಪಳನಾಥ ಮುಖ್ಯ ದೇ ॥
ವಾವಳಿಯಿಂತು ದೇವ ಜನನಾಭಿಷವಕ್ಕೆ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಭೂ ।
ಶಾವಧಿಯಾಗಿ ಕಾಯರುಚಿ ತುಂಬಿರೆ ಬಂದುದದೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಆರ್ಮಹಿಮೆವೆತ್ತೊಡಂ ಸೌ ।
ಧರ್ಮನೆ ಜಿನರಾಜಪೂಜೆಯೊಳ್ ಮೊದಲಿಗನಂ ॥
ತರ್ಮುಖತೆ ಭಕ್ತಿ ಭವ್ಯತೆ ।
ನೂರ್ಮಡಿಯುೞಿದಿಂದ್ರರಿಂದೆ ತನಗೆನಿಪೊಳ್ಪಿಂ ॥ ೨೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನನೆ ಮುಖ್ಯನಂ ಮಾಡಿ ಬರಲು ವೇಡಿರ್ದ ಸುರೆರೆಲ್ಲರುಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು—

ಮ ॥ ಜಿನಜನ್ಮಾಭಿಷವೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಾನಂದಾಶ್ರುವಿಂ ಮಾಡಿ ಮ ।
ಜ್ಜನಮಂ ಸತ್ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ಪಸದನಂಗೊಂಡಿಂದ್ರನಿಂದ್ರಾಣಿ ದೇ ॥
ವನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸಂಬರಂ ಮಣಿಮರೀಚಿವ್ರಾತದಿಂ ಬಣ್ಣವಿ ।
ಟ್ಟ ನವೀನಾಂಬರದಂದದಿಂದೆಸೆಯೆ ಬಂದಂ ಪೊಣ್ಮೆ ದೇವಾನಕಂ ॥ ೨೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ದೇವಾವಳಿ ನಭೋವಳಯು ದಿಶಾವಳಯುಮಂ ವಳಯಾದಿ ಭೂಷಣ ಮಣಿಮರೀಚಿಗಳಿನಳಂಕರಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು—

ಮ ॥ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದ ಬಳ್ಳಿಮಾವಲರ್ದಮಲ್ಲೀಮಾಲತೀವಲ್ಲಿ ಚಿ ।
ತ್ರಹರಂ ಶೋಭಿಸೆ ಗಂಗೆ ಸಂಗತಸುವೀನಾಪಾಂಗೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪೆ ನೂ ॥
ತ್ನ ಹಟದ್ರತ್ನ ಗೃಹಾಳಿಯೊಪ್ಪಿರೆ ಸುರೇಶರ್ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರ್ದರಾ ।
ಗ್ರಹದಿಂ ವಿಶ್ರುತ ವಾರಣಾಸಿಯನುದಂಚದ್ರತ್ನ ವಾರಾಶಿಯಂ ॥ ೨೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತತಿ ಮನೋಹರಮಪ್ಪ ಬಹಿಃಪುರಾಂತಃಪುರಶ್ರೀಯಂ [ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಂ] ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷತ್ವಂ ಸಫಳಮಾದತ್ತೆನುತ್ತಮರ್ತಿವಟ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮಶ್ವಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಪುಳೋಮಸುತೆ ತಿರೋಹಿತ ದೇಹಿಯಾಗಿ—

ಮ ॥ ಮಿಗೆ ರಾಗಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಬಗೆಯಂ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಪ್ರಸೂ ।
ತಿಗೃಹಂ ಶೋಣಮಣಿಪ್ರಭಾಪರಿವೃತಂ ಪೋಲ್ತೊಪ್ಪೆ ಪೊಕ್ಕಿಂದ್ರಕಾಂ ॥
ತೆ ಗಡಂ ಮುಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮೂಮೆ ಬಲವಂದಾಯಿರ್ವರುಂ ಬಾಳನಂ ।
ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯವಿಳಾಸಮೂರ್ತಿಯುತನಂ ಕಣ್ಣಾರ್ವಿನಂ ನೋಡಿದರ್
॥ ೨೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಜಕುವಳಯದಳಧವಳವಿಳೋಕನಕಾಂತಿಕ್ಷೀರಧಾರಾಸಹಸ್ರದಿಂ ದಭಿಷವಣಮಂ ತ್ರಿಭುವನಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ತಣಿಯದೆ ಜಿನನುಮಂ ಜಿನಜನನಿಯುಮಂ ಪೊಗೞ್ದು ಬೞಿಯಂ ಭುವನಾಂಬಿಕೆಗೆ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನಿತ್ತು—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಯುತ ಜಿನಮತಕಿತರಂ ।
ಮಾಯಾ ಮತಮೆಂದು ಸುರರ್ಗೆ ಸೂಚಿಪ ತೆಱದಿಂ ॥
ಮಾಯಾಶಿಶುವಂ ಶಚಿ ತರ ।
ಳಾಯತಲೋಚನೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟೊಂದಂ ॥ ೨೮ ॥

ಬಾಳಾರ್ಕನನೈಂದ್ರೀದಿ ।
ಗ್ಬಾಲೆವೊಲಿಂದ್ರಾಣಿ ಮುಗಿದ ಕರಸರಸಿಜಮು ॥
ನ್ಮೀಳಿಸೆ ತಳೆದಳ್ ತನ್ನಸ ।
ಲೀಲ ವದನ ಹೃದಯವನಜದಂತನುರಕ್ತಂ ॥ ೨೯ ॥

ಕಲ್ಪಲತೆ ಪುಣ್ಯಫಲಮನ ।
ನಲ್ಪಮನತಿವಿಪುಳ ಪುಳಕಕಳಿಕಾತತಿಗಳ್ ॥
ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆ ತಳ್ವ ತೆರದೊಂ ।
ದೊಳ್ಪಂ ಪಡೆಯುತ್ತಮಮರಿಯರ್ಕಳ ಬಗೆಯೊಳ್ ॥ ೩೦ ॥

ಕಳಮಂಗಳ ಗೀತಂಗಳ ।
ನಳವಡೆ ಪಾಡುತ್ತಮಾಡುತಂ ಮುದದಿಂ ಮಂ ॥
ಗಳವಸ್ತುವನಾಂತು ದಿಶಾ ।
ಲಲನೆಯರೊಡವರೆ ವಿಳಾಸದಿಂ ನಡೆತಂದಳ್ ॥ ೩೧ ॥

ನಡೆತಂದು ಜಿನಾರ್ಭಕನಂ ।
ಕುಡೆ ಸೀಡಿದ ತೋಳ್ಗೆ ಚಂದನದ್ರವದಿಂ ಕಂ ॥
ಪಡರ್ದ ನಿಜಾಂಕಾಸನದೊಳ್ ।
ಬಿಡೌಜನಿರಿಸಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟಂ ॥ ೩೨ ॥

ನೀಲೀರಾಗತೆಯಂ ಹರಿ ।
ನೀಲಚ್ಛವಿ ಪಡೆಯೆ ಹರಿಗಮೈರಾವತಶುಂ ॥
ಡಾಳಕ್ಕಂ ಬಳಸಿದ ವಿಬು ।
ಧಾಳಿಗಮಿಂದ್ರಾಣಿಗಂ ಜಿನಾರ್ಭಕನೆಸೆದಂ ॥ ೩೩ ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನನಾಥನ ತನುರುಚಿಯುಂ ।
ಜನಲೇಖಾಶ್ರೀಯನಾಂತು ನೋೞ್ಪುಮುರೀ ಲೋ ॥
ಚನಕನನುಭೂತಸುಖಮುಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದುದು ಭಂಜಿತಾಂಜನಂ ಜನವಿನುತಂ ॥ ೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಂತಿರ್ದ ದಿವಿಜದಂತಿಯ ಪೂರ್ವಾಸನದೊಳಿರ್ದ ನಾಕಿನಾಯಕಂ ಜಿನನಾಯಕನಂ ನಿಜಾಂಕಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ಸುರಗಿರಿಗೆ ಸುರವ್ರಜಮುಂ ।
ಸುರಪತಿ ಪೋಗೆಂದು ಸನ್ನೆಗೆಯ್ವೆತ್ತಿದದೋಃ ॥
ಪರಿಘಂ ಕೆಯ್ವಂದೊಪ್ಪುವ ।
ಸುರತರುಶಾಖಾವಿಳಾಸಮಂ ಪಾಲಿಸುಗುಂ ॥ ೩೫ ॥

ಸ್ರ ॥ ಬಾಲಾರ್ಕಂಗರ್ಘ್ಯಮಂ ನಿರ್ಮಳನಿಜಮಕುಟಾನರ್ಘ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯರೋಚಿ ।
ರ್ಮಾಳಾಕಾಶ್ಮೀರರಾಗೋಚ್ಚಳಿತ ಬಹಳ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಿಂದಿತ್ತು ಮುನ್ನಂ ॥
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸ್ವಾಮಿಯಂ ಪ್ರೇಮದೆ ಜಯನಿನದಂ ನಂದವರ್ಧಸ್ವನಾದಂ ।
ಮೂಲೋಕಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಧಿಂಕಿಟ್ಟೊದವಿರೆ ವಿಬುಧರ್ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರ್ದರಾಗಳ್ ॥ ೩೬ ॥

ವ ॥ ಆಗಳೈರಾವಣವಾರಣಕ್ಕೆ ನಿಜವಾರಣಮಂ ಪಕ್ಕು ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ತಾರಾಚಲ ಶಿಖರದೊಳಂ ।
ತಾರಾಪತಿಯುದಯಿಸಿರ್ದನೆನೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಂ ॥
ರಾರಾಜಿಸೆ ಸುರಕರಿ ಚೂ ।
ಡಾರತ್ನ ಜಿನಂಗೆ ಪಿಡಿದನೀಶಾನೇಂದ್ರಂ ॥ ೩೭ ॥

ವಿಮಳಿನ ದುಗ್ಧಚ್ಛಟಿಯಿಂ ।
ಕ್ರಮದಿಂದಂ ಸವನಸಮಯದೊಳ್ಪುದಿವಪುದೆಂ ॥
ದಮರ್ದಿರೆ ಪೇೞ್ವಂತೆ ಸನ ।
ತ್ಕುಮಾರಮಾಹೇಂದ್ರರಿಕ್ಕಿದರ್ ಚಮರಜಮುಂ ॥ ೩೮ ॥

ಇತರೇಂದ್ರರುಮಿತರನಿಜೋ ।
ಚಿತ ಪರಿಚಾರಕತೆಯೊಳ್ಪವರ್ತಿಸುತಿರೆ ಸಂ ॥
ಗತಗೀತ ವಾದ್ಯ ನೃತ್ಯ ।
ತ್ರಿತಯಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸೆ ಭರತಮತಪರಿಣತರಂ ॥ ೩೯ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ದಿವಿಜೇಭಕ್ಕಾಯ್ತು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮೊಗಮವೊಂದೊಂದರೊಳ್ದಂತವೆಂಟುಂ ।
ಟವಱೊಳ್ನೀರೇಜಷಂಡಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಮವೊಂದೊಂದದೊಂದೊಂದ
ರೊಳ್ಸಂ ॥
ಭವಿಕುಂ ಮೂವತ್ತೆರಡ್ಪೂವವಱೆಸಳವು ಮೂವತ್ತೆರಡ್ನರ್ತಿಪರ್ಮ ।
ತ್ತವಱೊಳ್ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಿಂದ್ರಾಂಗನೆಯರೆಸಳೊಳೋರೊಂದರೊಳ್ ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಂ ॥ ೪೦ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಟ್ಟೆಯಿಪೊಡೆ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಿವು ।
ಬೆಟ್ಟಿದವಂಬುರುಹಮೆನುತಮಿಱಿಕೆಯ್ವವನಿಂ ॥
ಮುಟ್ಟೆವಣಮೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ।
ಮೆಟ್ಟದೆ ಸುರಸತಿಯುರಾಡಿದರ್ ಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ ೪೧ ॥

ಭವಜಳಧಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸೇ ।
ತುವೆನಿಸೆ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಂ ಸುರಾಚಳಮಂ ಮು ॥
ಟ್ಟುವಿನಂ ನೀಳ್ದಿರೆ ಪರಮೋ ।
ತ್ಸವದಿಂ ನಡೆದುದು ನಭೋಂಗಣದೊಳಮರಗಣಂ ॥ ೪೨ ॥

ಉ ॥ ಅಚ್ಚರಿ ಪುಟ್ಟೆಯಚ್ಚರಸಿಯರ್ಕಳೆ ನರ್ತಿಸೆ ದೇವಕಾಂತೆಯರ್ ।
ನಚ್ಚಿನ ವೀಣೆಯಂ ಮಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಕೊರಲ್ಗಿದಿರಿಂಚರಂ ಕರಂ ॥
ತುಚ್ಛಮೆನಿಪ್ಪುದಂ ಪ್ರಕಟಿಪಂತಿರೆ ಪಾಡೆ ನಿಳಿಂಪವಾದಕರ್ ।
ಮೆಚ್ಚಿಸುವಂತು ಬಾಜಿಸೆ ಸುರಾಗಮಸಾಗಿಸಿತಾಸುರಾಗಮಂ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸುರಾಗಮನೆಯ್ದೆತ್ತಂ ಸುರಾಗಮನೆಯ್ದುವುದುಂ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಜಿನಚೈತ್ಯಾವಾಸದುದ್ಯತ್ಕಳಶಮೆ ಕಳಶಂ ದರ್ಪಣಂ ದರ್ಪಣಂ ಕಾಂ ।
ಚನಚಂಚತ್ತೋರಣಂ ತೋರಣಮೆನೆ ಜಿನಸಂ ಸ್ಮೇರಮಂದಾರ ಭಾಸ್ವ ॥
ದ್ಘನವೇಣೀಭಾರೆ ಭೃಂಗೀಕುಳಕಳನಿನದಂ ಗೇಯಮೆಂಬೆಂಬಿನಂ ಮೇ ।
ರುನಗಶ್ರೀಲೋಕಚೂಡಾಮಣಿಯನಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಕಿರ್ಪವೋಲೊಪ್ಪಿತಾಗಳ್ ॥ ೪೪ ॥

ಕಂ ॥ ತರು ಸುರತರು ಪಾಷಾಣಂ ।
ಸುರುಚಿರ ನವರತ್ನಮಿರ್ಪ ಮೃಗನಿಕರಂ ಭಾ ॥
ಸುರಸುರರೆಂದೊಡೆ ಮಂದರ ।
ಗಿರೀಂದ್ರದೊಳ್ದೊರೆಯೆನಿಪ್ಪ ಕುಲಗಿರಿಯೊಳವೇ ॥ ೪೫ ॥

ಮಂದರಮಂ ಬಲವಪ್ಪುದ ।
ನಿಂದಱಿದೆಂ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ ತಾರಾಳಿ ಜಗ ॥
ದ್ವಂದಿತ ಜಿನಮಜ್ಜನಪೀ ।
ಠಂ ದಿಟಮೆನಿಪೊಂದು ಮಹಿಮೆಗೆಡೆಯಾದುದಱಿಂ ॥ ೪೬ ॥

ಮಂದರಮನ್ಯಕುಲಾದ್ರಿಗ ।
ಳಿಂದುನ್ನತಮಾದುದಾಗಿ ಮಜ್ಜನಪೀಠಂ ॥
ಸಂದಗುಣಾಂಭೋನಿಧಿಗೆ ಜಿ ।
ನೇಂದು ಬೆಸಕೆಯ್ವವಂಗೆ ತುಂಗತ್ವಮರಿದೇ ॥ ೪೭ ॥

ಒರ್ಮೆಯುಮುವನತರಭಿಮತ ।
ಶರ್ಮಪ್ರದ ಪುಣ್ಯಹರ್ಮ್ಯಮೆನಿಸಿರೆ ಬರ್ಮಂ ॥
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ನೆಲೆಯ ಚ ।
ತುರ್ಮುಖ ಜಿನಭವನಮೆನಿಸಿ ಸುರಗಿರಿಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೪೮ ॥

ಕಂ ॥ ಸಮುಚಿತನಂದನ ಜಿನಭವ ।
ನಮನವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸುರಲೋಕದೊಳಂ ॥
ಕಮನೀಯತರದಿಂ ವಿಮಾ ।
ನಮೆಸಿಸಿಕರ್ನಮೊಂದೊಡದನಿನ್ನೇಂಪೊಗಳ್ವೆಂ ॥ ೪೯ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀಸುತಭದ್ರಶಾಲವನನಂದನ ಸೌಮನಸೋರು ಪಾಂಡುಕೋ ।
ದ್ಯಾನವನಪ್ರಸೂನಫಳಸಂತತಿ ಸಾನುಮಣೀ ಪ್ರತಾನಮಂ ॥
ತಾನಗರಾಜನಂ ದಿವಿಜರಾಜನೆ ಪೂಜಿಸಿದಂತೆ ಚಂದ್ರತಾ ।
ರಾಸಿವಹಂ ನಿವಾಳಿಸುವ ದೀಪಮದಾಗೆಸೆದತ್ತದೆತ್ತಲುಂ ॥ ೫೦ ॥

ಮ ॥ ಜಿನಪೂಜಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಾ ವಿವಿಧ ದಿವ್ಯಾಮೋದದೊಳ್ ಸೌಖ್ಯಭಾ ।
ಜನದೇವೀಜನಗೀತದೊಳ್ ವನಲತಾಂತಾಮೋದಮಂ ಮತ್ತಭೃಂ ॥
ಗನಿನಾದಂಗಳನೊಯ್ಯು ಕೂಡಿ ಸುರರೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ಪೀಡಿ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ತೀಡಿತ್ತಘಮೋಘಜಾಲನ ಸುಶೀಲಂ ಶಕ್ರ ಕೈಲಾಸಿಕಂ ॥ ೫೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಮಂದಾನಿಳನ ಸೋಂಕುಂ ಪುಳಕಾಂಕುರಮಂ ಕೊನರಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ನಂದನದಿಂ ನಾಲ್ಕರ ನಾ ।
ಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಜಿನಮಂದಿರದಿಂ ॥
ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಮೆನುತಂ ।
ಮಂದರಮಂ ಮೂಮೆ ಬಲಹರಂ ಬಲವಂದಂ ॥ ೫೨ ॥

ಮುಡಿ ಮುಗಿಲೆನೆ ಕಡೆಗಣ್ಮಿಳ್ ।
ಕುಡುಮಿಂಚೆನೆ ಭೂಷಣಾಂಶು ಸುರಧನುವೆನೆ ಚೆ ।
ಲ್ವಿಡಿದ ಘನಾಗಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ।
ಲಡರ್ದರ್ಸುರ್ನರನಗನಿತಂಬಮಂ ಸುರಸತಿಯರ್ ॥ ೫೩ ॥

ಮುಡಿಯಿಂ ತಮಾಳಲತೆ ಕೇ ।
ಸಡಿಯಿಂದಮಶೋಕಲತೆ ಸುಕೋಮಳತನುವಿಂ ॥
ನಡೆಗೊಂಡ ಕಲ್ಪಲತೆಯೆನೆ ।
ನಡೆದರ್ವನವೀಥಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಕಾಮಿನಿಯರ್ ॥ ೫೪ ॥

ಲತೆಯೊಳ್ ತನುಲತೆ ಶಾಖೆಯೊ ।
ಳತಿಶಯ ಭುಜಶಾಖೆ ಫಲದೊಳಧರಂ ಪುಷ್ಪ ॥
ಪ್ರತತಿಯೊಳಮರಿಯರಧರ ।
ಸ್ಮಿತಮೊಂದಿರೆ ಪಿಕಶುಕಾಳಿಯುಣಿಯುವ ಬನದೊಳ್ ॥ ೫೫ ॥

ಅಮರದ್ರುಮ ಸಂತಾನಕ ।
ನಮೇರು ಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತದ ಮುಗುಳಿಂ ॥
ದಮೆ ಸಮೆದಕ್ಕಟ ಕಟಿಸೂ ।
ತ್ರ ಮಕುಟಕೇಯೂರಹಾರದಮರಿಯರೆಸೆದರ್ ॥ ೫೬ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮರ್ದಿರೆ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗು ।
ಳ ಮಕುಟ ಕೇಯೂರ ಮುದ್ರಿಕಾಕಂಕಣಹಾ ॥
ರಮನೊಸೆದು ಸಮೆದು ತಳೆದೇಂ ।
ಸುಮನಃಪ್ರಿಯರಾದರಿಂತು ಸುರಕಾಮಿನಿಯರ್ ॥ ೫೭ ॥

ಮುಗುಳಂ ಕುಸುಮರಜಮುದ ಮ ।
ದಗಜದ ಮಸ್ತಕದೊಳಮರವಲ್ಲರಿಯಿಂದ ॥
ಲ್ಲುಗೆವನವಧುವಕ್ಷತಮಂ ।
ಮಿಗೆ ಪಿಷ್ಟಾತಕಮನಮರೆ ತಳಿದವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೮ ॥

ಭರದಿಂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರ್ಬಲ ।
ವರೆ ಸೊಗಯಿಪುದೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳೆಲ್ಲಾ ಮೆಯ್ಯುಂ ॥
ಸುರಗಿರಿ ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಬಲ ।
ವರೆ ಭಾವನ ಭೌಮಕಲ್ಪಜಾಮರಕೊಲವಿಂ ॥ ೫೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ಣಿಕಾಯಾಮರರ್ ಮೇರುಗಿರಿಯಂ ಬಲವರೆ—

ಸ್ರ ॥ ಶೋಭಾಧಾಮಾಮರೇಂದ್ರಸ್ತುತ ಜಿನನಿರೆ ಕುಂಜಾಗ್ರದೊಳ್ ಭದ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿ ।
ಶ್ರೀಭದ್ರಾಶಾಲಮಂ ನಂದನಮನಮರದೃಗ್ನಂದನಂ ರುಂದ್ರ ಕೈಲಾ ॥
ಸಾಭ ಶ್ರೀಮಂದಿರಂ ಸೌಮನಸಮನೆನಸುಂ ಪಾಂಡುಕೋದ್ಯಾನಮಂ ದೇ ।
ವೇಭಂ ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂ ಮುನ್ನಡರ್ದಮರ ಕುಭೃತ್ಕಂಧರಕ್ಕೈಯ್ದಿದಾಗಳ್ ॥ ೬೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಪಾಂಡುಕವನದ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ದಿಶಾಭಾಗದೊಳಪರ ಭಾಗಂ ಬಡೆದು—

ಕಂ ॥ ಶತಯೋಜನ ವಿಷ್ಕಂಭಂ ।
ವಿತಾನಪರಿಶೋಭಿ ಪಂಚಷಡ್ಯೋಜನ ವಿ ॥
ಸ್ತೃತಮಷ್ಟಯೋಜನೋಚ್ಛ್ರಾಯ ।
ಮತುಳವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಮಂಗಳೋನ್ನತ ನಿಳಯಂ ॥ ೬೧ ॥

ಕಳಧೌತದ ಕಣಿ ಬೆಳ್ದಿಂ ।
ಗಳ ಬೆಳಗೆಯ್ಯೆನಿಸಿ ಬೆಳ್ಪನೊಳಕೊಂಡು ಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿರ್ದುದರ್ಧಚಂದ್ರನ ।
ವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದು ಪಾಂಡುಕಂ ಶಶಿವಿಶದಂ ॥ ೬೨ ॥

ರುಚಿರಮಣಿರುಚಿಗಳಿಂದ ।
ರ್ಧ ಚಂದ್ರಮಂಡಳಕಮಾಯ್ತು ಚಿರಪರಿವೇಷಂ ॥
ಪ್ರಚುರತರಮೆಂಬಿನಂ ಕ ।
ಣ್ಗೆ ಚಿತ್ರಮಂ ಪಡೆದು ಪಾಂಡುಕಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೬೩ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಳಗುತ್ತಿರ್ದುದು ಗಂಗಾ ।
ಜಳಹ್ರದದ ನಡುವೆ ವಿಕಚಕನಕಾಂಭೋಜಂ ॥
ತೊಳಗುವ ತೆಱದಿಂ ಪಾಂಡುಕ ।
ಶಿಳಾತಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೃಗಪತಿ ಪೀಠಂ ॥ ೬೪ ॥

ಅದಱಿಂದಂ ನೇರ್ಗಿರಿಯೆನಿ ।
ಸಿದವೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಭವಸವನೋತ್ಸವಮಂ ॥
ತ್ರಿದಶಾಧಿಪರಿರ್ದೆಸಗುವ ।
ಸದಮಳಮಣಿವಿಷ್ಟರಂಗಳೆರಡೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೫ ॥

ದಿಟ್ಟಿಗೆ ದೇವಾಂಗದ ಮೇ ।
ಲ್ಕಟ್ಟುಂ ಕಂಭೆಯುದ ಕಂಬಗಟ್ಟುಂ ಚೆಲ್ವಂ ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಕುಡೆ ಮಂಡಪಮುಳ ।
ವಟ್ಟುದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಿವಾಸಗೇಹದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮನಂಗೊಂಡೆಸೆವ ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾತಳದ ಮೇಲೆ ಲೀಲಾವಾಸಮಾಗೆ ವಾಸವಂ ಮಂಡಪಮುಂ ವಿರಚಿಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠ ವಿಶಿಷ್ಟಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದೊಳ್ ಜಿನಾರ್ಭಕನಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖಮಾಗಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವರ್ಣಂ ಪದನಖತಾ ।
ರಾವಳಿ ರುಚಿಯಿಂದೆ ತೀವೆ ಹರಿ ಮಂತ್ರಮುಖಂ ॥
ದೇವಾಧಿಪನಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ।
ಸೇವಾರತನನುಪಮಾರ್ಚನೆಯಿನರ್ಚಿಸಿದಂ ॥ ೬೭ ॥

ಧರಣೀರಮಣಿಯ ಮಕುಟದ ।
ಪರಿಶಾಖೆಯನಾಳ್ದ ಕನಕಗಿರಿಶಿಖರದೊಳೊ ॥
ಯ್ದಿರಿಸಲೊಡಂ ಕೇವಣಿಸಿದ ।
ಹರಿನೀಳಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮೆನಿಸಿದನನಘಂ ॥ ೬೮ ॥

ಮ ॥ ಸುರತೂರ್ಯಂ ಮೊಳಗಾರೆ ಮಂದರದರೀದೇಶಪ್ರದೇಶಸ್ಥಿತಂ ।
ಪರಮೇಶಂ ಹರಿನೀಳರತ್ನರುಚಿಮತ್ಕಾಯಂ ಘನಶ್ರೀಯನೊ ॥
ಪ್ಪಿರೆ ತಾಳ್ದಿರ್ದು ಸಹಸ್ರಲೋಚನಮಯೂರೋತ್ಸಾಹಸಂಪಾದಕಂ ।
ಸುರಕಾಂತಾಸುಖ ಸಸ್ಯಮಂ ನೆಗಪಿದಂ ಸಾರಪ್ರಭಾಸಾರದಿಂ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ ಧರ್ಮನಾಯಕರಪ್ಪ ಸೌಧರ್ಮನುಮೀಶಾನೇಂದ್ರನುಂ ಪರಿವಾರವಾಹನಾಯುಧ ವಧೂವಿಳಸಿತಾಶಾಪತಿಗಳನವರವರ ದಿಗ್ವಿಭಾಗದೊಳುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಪುರಸ್ಸರಮಿರಿಸಿಯುೞಿದ ನಿಖಿಳ ನಿಳಿಂಪನಾಯಕವಿತಾನಮನುಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳಿರಿಸೆ ಜಿನಸಿಂಹಸಿಂಹಾಸನದಿರ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರದಿಗ್ಭಾಗದೊಳಪರಭಾಗಂಬಡೆದಿರ್ದ ಭದ್ರಾಸನಂಗಳೊಳ್ಪಾಕಶಾಸನರೀರ್ವರುಮಿರ್ದೆಸೆಯೊಳಿರ್ದು ಜಿನಸವನೋದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತರಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ಕಳಕಂಠ ನಿನದದೊಡನಳಿ ।
ಗಳ ನಿನದಂ ನೆಗೆವ ತೆಱದೆ ಸುರಕರಹತ ಮಂ ॥
ಗಳ ತೂರ್ಯರವದೊಡನೆ ಮಂ ।
ಗಳ ಗೀತರವಂಗಳೊಗೆದವಮರೀ ಮುಖದಿಂ ॥ ೭೦ ॥

ಸುರಿವ ಸುಧಾವರ್ಷದ ಜಳ ।
ಧರವೊಗೆವಂತೊಗೆದು ಗಗನತಳಮಂ ಕಾಳಾ ॥
ಗರು ಧೂಪಧೂಮಮೇನಾ ।
ವರಿಸಿತೊ ನವಗಂಧಮಗ್ನ ಮಧುಕರ ನಿಕರಂ ॥ ೭೧ ॥

ಅಮಳಕಳಮಾಕ್ಷತಂಗಳ ।
ನಮೇರುವಿನ ಚಾರುಚಂದನಾಂಬುವ ಪೊಳೆಪಿಂ ॥
ದಮೆ ನಿಜಮತಿವೊಲ್ ಸನ್ಮಾ ।
ರ್ಗಮನೆಯ್ದಿದುದಿಂದ್ರನೆತ್ತಿದಘೋರ್ಘ್ಯೋದ್ಧರಣಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಯಂ ಚೂತಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತ ಚಂದನಚರ್ಚಾರ್ಚಿತ ವಿಕಚ ವಿಚಕಿಲಮಾಲತೀಮಾಲಾಲಂಕೃತ ಮಂಗಳ ಮಣಿದರ್ಪಣ ಪರಿಶೋಭಿತ ಸುರಸರಿದರ್ಣ **ಪೂರ್ಣ**ಮೆನಿಸಿರ್ದ—

ಕಂ ॥ ಪ್ರಣವೋಚಿತ ಕಲಶೋದ್ಧಾ ।
ರಣ ಮಂತ್ರದಿನಿಂದ್ರರಿರ್ವರುಂ ಕಲಶೋದ್ಧಾ ॥
ರಣಮಂ ಸ್ವಚಿತ್ತವಸತಿಗೆ ।
ಮಣಿಕಲಶಮನಿಡುವ ತೆಱದೆ ಮಾಡಿದರೊಲವಿಂ ॥ ೭೩ ॥

ಮ ॥ ಪುರುಹೂತರ್ಪರಿಚಾರಕಕ್ರಿಯೆಗಮಟ್ಕಿತ್ತೂರ್ಪಣೆ ದೇವೀಪುರ ।
ಸ್ಸರಮಿಂದ್ರಾಂಗನೆ ಮಾಲೆ ಕನ್ನಡಿ ಸೊಡರ್ ಭೃಂಗಾರಮಾದ್ರಾಕ್ಷತೋ ।
ತ್ಕರಮೆಂಬೂರ್ಜಿತ ಮಂಗಳೋಪಕರಣ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ನೀಡೆ ಭಾ ।
ಸ್ವರ ಭಾಗ್ಯಂಗೆ ಜಿನಾರ್ಭಕಂಗೆಸೆದುದಾ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೌಧರ್ಮೇಶಾನರಿರ್ವರುಂ ಭರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತ ನಿರ್ಮಳ ಕಳಶಂಗಳ ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು—

ಉ ॥ ಎನಸುಂ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಮನೋಭವನ ಬಾಹಾಖರ್ವಗರ್ವಂ ಮನೋ ।
ಜನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಫಳಂ ಘನಾಮ್ರಫಳಮೆಂದೇಂ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವಮಂ ॥
ಮುನಿಸಿಂದಿಟ್ಕುಳಿಗೊಂಡು ತಂದ ತೆಱನಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುನೂ ।
ತನ ಚೂತಾದಿರಸಂಗಳಿಂ ಸವನಮಂ ದೇವಂಗವರ್ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೭೫ ॥

ಕಂ ॥ ಗವ್ಯಂ ಕವಿಕುಳತಿಳಕನ ।
ಕಾವ್ಯದವೊಲ್ ನವ್ಯಮನುಪಮಂ ಬುಧಜನಸಂ ॥
ಸೇವ್ಯಮೆನಿಸಿರ್ದ ಘೃತದಿಂ ।
ಭವ್ಯೇಂದ್ರರ್ ವಿಭುಗೆ ಮಾಡಿದರ್ ಮಜ್ಜನಮಂ ॥ ೭೬ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಅಮೃತಶ್ರೀಪ್ರಿಯನಪ್ಪಂ ।
ಗಮೃತಾಂಬುಧಿಸಾರವಾರಿಯಿಂದಭಿಷವಮಂ ॥
ಸಮೆವುದು ಕರಮುಚಿತಮೆನು ।
ತ್ತಮೃತಾಂಬುಧಿಗಾಲಿಗಟ್ಟಿನಿಂದು ನಿಳಿಂಪರ್ ॥ ೭೭ ॥
ತಳಮಷ್ಟಯೋಜನಂ ಮುಖ ।
ದಳವು ಸಮಂತೇಕಯೋಜನಕ್ರಮಮೆನಿಪು ॥
ಜ್ವಳ ಶಾತಕುಂಭ ಕುಂಭಂ ।
ಗಳನುತ್ಸವದಿಂದೆ ತಳೆದು ತನತನಗಮರರ್ ॥ ೭೮ ॥
ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲೆನಿಸೆ ಶಶಿಮಣಿ ।
ಕಲಶಂ ಸುರಗಿರಿಯಿನಮೃತಜಳಧಿವರಂ ನಿ ॥
ರ್ಮಳರಾಲಿಗಟ್ಟಿನಿಂದರ್ ।
ತೊಳಪ ಶರತ್ಕಾಲಲೀಲೆಯಂ ತಾಳ್ದಿದವೋಲ್ ॥ ೭೯ ॥

ಚಂ ॥ ಮಣಿಮಕುಟಂಗಳುಂ ಮಣಿವಿನಿರ್ಮಿತ ನೂತ್ನಘಟಂಗಳುಂ ನಭೋಂ ।
ಗಣಮನೆ ತೀವಿತಂದಭಿಷವೋತ್ಸವದೊಳ್ ಜಿನದೇಹದೀಪ್ತಿಯಿಾ ॥
ಕ್ಷಣಸುಖಕಾರಿ ಬಾಳ ರವಿಕೋಟಿಯನೇಱಿಪುವಂದಮಂ ಮರು ।
ದ್ಗಣಕೆ ನಿವೇದಿಪಂತು ದಿವಿಜಪ್ರವರಂ ಪಡೆದಂತವೆತ್ತಲುಂ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೌಧರ್ಮಸುರಾಧಿಪನೀಶಾನಶಕ್ರನೆರಡುಂ ಪಕ್ಕದೊಳಮರಿಕೆವೆತ್ತ ಮರರಾಲಿಗಟ್ಟಿನಿಂದು—

ಚಂ ॥ ಪರಿದು ಪಯಃಪಯೋಧಿಗಮರಾವಳಿ ರತ್ನಘಟಂಗಳಿಂದಮಾ ।
ತುರದೊಳೆ ತೀವಿ ತಂದು ಕುಡೆ ತಾಳ್ದಿ ಪೊದಟ್ಟಿ ಭುಜವ್ರಜಂಗಳಿಂ ॥
ಸುರಗಿರಿಕಾಂತಕಲ್ಪತರುವಿಂಗೆಱೆವಂತು ಸುಧಾಂಬುವಂ ಸುರೇ ।
ಶ್ವರನನುರಾಗದಿಂ ಸುರಿಯೆ ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ಜಿನೇಂದ್ರಮಜ್ಜನಂ ॥ ೮೧ ॥

ಕಂ ॥ ನೀಳನಗಮೆನಿಸಿ ಕಾಂಚನ ।
ಶೈಲಂ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಜಿನತನುಪ್ರಭೆಯಿಂದಂ ॥
ಕೈಲಾಸಮೆನಿಸಿತೊದವಿದ ।
ಪಾಲಿಂ ಜಿನಜನನಸವನಮೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೮೨ ॥
ತಮತಮಗಾಗಳ್ ತಂದೀ ।
ವಮೃತದಿನಮರೇಂದ್ರರೆಸಗೆ ಸವನಮದೆಸೆದ ॥
ತ್ತಮರಾಪಗೆ ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವ ।
ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯೆನಿಸಿ ಹೇಮಗಿರಿ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೮೩ ॥
ಚೆಂಬೊನ್ನ ಘಟಂಗಳಿನಮೃ ।
ತಾಂಬುಧಿಯಂಬುಗಳನಾಂತು ಪವನಜವದಿನಾ ॥
ದಂ ಬಿಡೆ ತಂದು ಮರುತ್ತುಗ ।
ಳೆಂಬಭಿಧಾನಮನೆ ನನ್ನಿಮಾಡಿದರಮರರ್ ॥ ೮೪ ॥

ಕಂ ॥ ಘನ ಪಾಂಡುಕಮದೆ ಪಾಂಡುರ ।
ಮೆನಿಸಿದುದಿಲ್ಲುಟಿದ ಸೌಮನಸನಂದನ ಭೂ ॥
ವಿನುತಶ್ರೀಭದ್ರಾಶಾ ।
ಸುನಂದನಮುಮೆನಿಸಿತಭವಸವನಾಮೃತದಿಂ ॥ ೮೫ ॥

ಕರಮೆಸೆದುದು ಜಿನಸೇವಾ ।
ಪರಿಣತ ಪುರುಹೂತ ಪುಣ್ಯವಾರಾಶಿಯೆ ಬಿ ॥
ತ್ತರಿಪಂತೆ ನೆಗೆವ ಸವನಾಂ ।
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ಯಾನಪಾತ್ರದಂತೆ ವಿಮಾನಂ ॥ ೮೬ ॥

ಚಂ ॥ ಅನಿಮಿಷ ಕೋಟಿಯಿೂವಮೃತಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣಘಟಪ್ರಕೋಟಿಯಂ ।
ಘನಭುಜಕೋಟಿಯಿಂ ತಳೆದು ಮಜ್ಜನಮಂ ಶಿಶುಗೀಯೆ ಶಕ್ರನಾ ॥
ವನೊ ಶಿಶುಗಿಂತು ಮಾಡಿದವನೆಂಬರ ಮೌಗ್ಧ್ಯಮನೊಟ್ಟಿಸಿತ್ತು ಬಾ ।
ಳನ ನರುಸುಯ್ಯ ಗಾಳಿಯೊಳೆ ಪಾರುವ ದೇವವಿಮಾನಸಂಕುಳಂ ॥ ೮೭ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮೃತಾಂಬುಪೂರ್ಣ ಮಣಿಕಳ ।
ಶಮನನಿಮಿಷರೆನಿತನೀವರನಿತನೆ ಭುಜದಂ ॥
ಡಮನೆ ಪಡೆದಾಂತೊಡಂ ಸ್ನಾ ।
ನಮನೆಸಗಿದರೇಕಚಿತ್ತದಿಂ ವಿಭುಗಿಂದ್ರರ್ ॥ ೮೮ ॥

ಚಂ । ತನು ಸವನಾಮೃತಾಂಭದೊಳೆ ತೇಂಕಿರೆ ನಿರ್ಜರನಾಮಮಂತದಂ ।
ಮನದೊಳು ಭಾವಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಸುವ್ರಜದೊಳ್ಸುಮನೋಭಿಧಾನಮಂ ॥
ತನುಗತಮಾದುದೆಂದೆನಿಸಿ ರಾಜನಮಜ್ಜನವೀಕ್ಷಣೀಯಮಾ ।
ಜಿನತನು ಮಾಡಿದತ್ತನಿಮಿಷತ್ವದೊಳರ್ತಿಯಿನೀಕ್ಷಿಪೇಂದ್ರರೊಳ್ ॥ ೮೯ ॥

ಉ ॥ ಕ್ಷೀರಪಯೋಧಿರತ್ನಘಟಕೋಟಿಗಳಂ ಸುರಕೋಟಿ ತೀವಿ ನಿ ।
ರ್ಣೀರಮುದಾಗೆ ತಂದೊಡಮನಿಂದ್ಯ ಜಿನಾಭಿಷವೈಕಯೋಗ್ಯವಿ ॥
ಸ್ತಾರಮನಾಂತೆನೆಂಬತುಳರಾಗರಸಾಮೃತದಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ತಾಂ ।
ಪೂರಿಪುದಲ್ಲದಂದು ಜಲಮೆಲ್ಲಿಯದೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು ಮಜ್ಜನಂ ॥ ೯೦ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮೃತದಿನರ್ಹನ್ನಾಗನ ।
ನಮರೇಂದ್ರಂ ಮುದದೆ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ ದಿಶಾ ॥
ಸಮುದಯನಾಗಂಗಳನೆ ।
ಯ್ದೆ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿದಂ ಯಶಸ್ಸುಧೆಯಿಂದಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರಂತರ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಾನೂನ ಸುಧಾಪ್ರಚುರಪ್ರವಾಹಂಗಳಿಂ ಜಿನಗೇಹಂಗಳಂ ಸುಧಾಧವಳಿತಂಗಳಂ ಮಾಡೆಯುಂ, ಮೇರುವಂ ಪುಷ್ಪಿತನಮೇರುವೆನಿಸೆಯುಂ, ಪುಣ್ಯಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಮಪ್ಪಂತಾವರಿಸೆಯುಂ, ಮೇಗಣ್ಗೆ ನೆಗೆದ ಸುಧಾಬಿಂದುಸಂದೋಹಂ ಬೇರೊಂದು ಲೋಕನೀಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಮನಾಕರ್ಷಿಸೆಯುಂ, ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಸಿಡಿಲ್ದ ಸುಧಾಶೀಕರಂಗಳ್ ದಿಶಾಕರಿಗಳ ಕೊರಳ್ಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯನೋಲಗಿಸೆಯುಂ,

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿವಾರಿಯಿಂದನಂತವೀರ್ಯರ್ಗಂಗೆ ಲೋಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತು ವಿಕ್ರಿಯಾವಿಚಕ್ಷಣರಪ್ಪ ಸಹಸ್ರೇಕ್ಷಣರ್ ಮಜ್ಜನಮಂ ನಿರ್ಮಿಚಿ ಜಗನ್ಮಂಗಳಮುಖ್ಯಂಗೆ ಘನೀಭೂತ ಚಂದ್ರಾತಪದಂತೆಯುಂ ಪಿಂಡೀಭೂತ ಶಶಿಮಣಿಪ್ರಸೂತ ಸಲಿಲಂಗಳಂತೆಯುಂ ಪಾಂಡುರತೆಯನೊಳಕೊಂಡು—

ಚಂ ॥ ಬೆಳಲ ಪೊದಟ್ದಿ ಪಣ್ಣ ತನಿಗಂಪುಮನಿಂಪುಮನಾಳ್ದು ಬೆಳ್ಮಗಿ ।
ಲ್ಗಳನಿಟಿಕೆಯ್ದು ಸಾಂದ್ರ ಘನಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂ ನೆರೆ ಚುನ್ನವಾಡಿ ಪ ॥
ಜ್ಜಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪುಂಜದವೊಲೊಪ್ಪುವ ಮಾಹಿಷಮಪ್ಪ ಸಾರಮಂ ॥
ಗಳವಿಧಿಗಾದ್ಯಮಾದ ದಧಿಯಿಂ ಜಿನಮಜ್ಜನಮಂ ನಿರ್ಮಿಚಿದರ್ ॥ ೯೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಮಿಗೆ ಪಂಚೇಷುಗೆ ಬಾಣಮಾಗಿ ತನುವಂ ಮುಂ ಪೊರ್ದಲಂಜಿರ್ದ ಮ ।
ಲ್ಲಿಗೆ ಸೇವಂತಿಗೆ ಜಾದಿ ಕುಂದಮಿವು ದಧ್ಯಾಕಾರದಿಂ ಕಂಪು ಕೆಯ್ ॥
ಮಿಗುವನ್ನಂ ಪುದಿವಂತೆ ತೋರ್ಪ ದಧಿಯಿಂದಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಜ್ಞಾನವಾ ।
ರ್ಧಿಗೆ ನಿರ್ಧೂತತಮಸ್ತಮಂಗೆ ಜಿನಪಂಗುತ್ಸಾಹದಿಂ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಶಶಿಕಾಂತದಧಿಯಿಂ ಗುಣಮಣಿಭಾಸ್ವದುದಧಿಗೆ ವಿಬುಧವಿಭುಗಳ ಭಿಷವಣಮನೊಡರ್ಚಿ ಸಮನಂತರಂ ಕಳಧೌತಕಳಶಂಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು—

ಮ ॥ ಕುಮುದಾಂಭೋಜ ಲವಂಗಜಾತಿಫಲವಲ್ಲೀಪತ್ರಕರ್ಕ್ಕೋಳ ಕುಂ ।
ಕುಮ ಕಾಳಾಗರು ಕುಂದರುಷ್ಕಮಳಯಪ್ರೋದ್ಭೂತ ಕರ್ಪೂರ ಶ ॥
ಕ್ರಮುಹೋದ್ಯಾನ ಸುಗಂಧವಸ್ತು ವಿಳಸತ್ತೀರ್ಥಾಂಬುವಿಂದಿಂದ್ರರು ।
ತ್ತ್ರಮ ತೀರ್ಥಪ್ರಭುಗರ್ತಿಯಿಂದೆಸಗಿದರ್ ಗಂಧೋದಕ ಸ್ನಾನಮಂ ॥ ೯೪ ॥

ಪರಿಲಿಪ್ತಂ ಹರಿಚಂದನಂ ಹರಿಯ ಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದಮಂ ಮಾಡಿ ತಾ ।
ಳ್ದಿರೆ ತನ್ನಾಮಮನೆಯ್ದೆ ಕಾರ್ಷ್ಣ್ಯ ಲಘುತಾ ಸಂಪತ್ತಿಯುಂ ಪೋಲ್ತು ತಾ ।
ಳ್ದಿರೆ ಕಾಳಾಗರುವರ್ಹದಂಗರುಚಿಗಾತೀರ್ಥೇಶ್ವರಂಗೊಲ್ದು ಬಂ ।
ಧುರಗಂಧಂಗಮರೇಂದ್ರರಂದೆಸಗಿದರ್ ಗಂಧಾಂಬುವಿಂ ಸ್ನಾನಮಂ ॥ ೯೫ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಮಾನುರಾಗರಸದವೊ ।
ಲಿರೆ ಕುಂಕುಮಕಳಿತಗಂಧಜಳಮದರೊಳ್ ನಿ ॥
ರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯೊಳೋಲಾಡು ।
ತ್ತಿರೆ ಸಮನಿಸಿತಮರಸಮಿತಿಗವಭೃತಸವನಂ ॥ ೯೬ ॥

ಸುರಶೈಲಶಿಲಾಸ್ಫಾಳನ ।
ಭರದಿಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಾಯ್ವ ಘುಸೃಣಾರುಣ ಬಂ ॥
ಧುರಗಂಧೋದಕದಿಂ ದಿ ।
ಕ್ಪರಿಪಾಳಕತತಿಗಮಾದುದವಭೃತ ಸವನಂ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸುರಭಿಗಂಧ ಬಂಧುರಗಂಧಜಳಂಗಳಿಂದಭಿಷವಣಮಂ ನುತಿಪ್ರವಣರ್ ಮಾಡಿ—

ಕಂ ॥ ಕುಲಿಶಪತಿ ಸುರಭಿತರಜಳ ।
ಮಳಯಜ ಕಳಮಾಕ್ಷತ ಪ್ರಸೂನ ಸುಧಾನ್ನೋ ॥
ಜ್ವಳಧೂಪದೀಪ ಫಳಸಂ ।
ಕುಳದಿಂ ಜಿನಪದಪಯೋಜಮಮಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ॥ ೯೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಅಮೃತದೊಳಟ್ಟಿವೊಲರೆಬರ್ ।
ಸಮನಿಸೆ ಸುಖಮನ್ಯವಸ್ತುವಿಂ ಜಿನಪತಿ ನಿ ॥
ನ್ನಮಳ ಸವನಾಮೃತದೊಳ ।
ಟ್ಟಿಮರರ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖಮದನೇವೊಗಟ್ಟೆಂ ॥ ೯೯ ॥

ಭಾವಿಸೆ ನಿನಗಭಿಷವಮಂ ।
ದೇವೇಂದ್ರಂ ಮಾಡಿ ಕೂಡೆ ಮೂಲೋರ್ಕಮುಮಂ ॥
ಪಾವನಮೆನಿಸಿದನದಱಿಂ ।
ಪಾವನತೆ ವಿಚಿತ್ರಮಲ್ತೆ ಜಿನಪತಿ ನಿನ್ನಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತು ನಿಳಿಂಪನಾಯಕಂ ನಿಳಿಂಪಸಂಪಾದಿತ ಸವನಾರ್ಚನಸ್ತವನ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ ಸಮಯಾನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ದೇವಾಂಗಾಮೃತಕಣಮಂ ।
ದೇವಾಂಗದಿನೊತ್ತಿ ಶಚಿ ವಿಭೂಷಿಸಿದಳ್ ತಾ ॥
ರಾವಳಿಯಂ ನೂಂಕಿ ರವಿ ।
ಶ್ರೀವಿಶದಾಂಬರಮನಂಶುವಿಂ ಭೂಷಿಪವೊಲ್ ॥ ೧೦೧ ॥

ತೊಳಗುವ ಭಾಳದೊಳಿಂದ್ರನ ।
ಕುಲವಧುವೀತ್ರಿಭುವನಾಧಿಪತಿಗೆ ಜಗ ॥
ತ್ತಿಳಕಾಂಘ್ರಿನಖಾಂಶುಗೆ ಮುದ ।
ದೊಳೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟುವಂತೆ ತಿಳಕಮನಿಟ್ಟಳ್ ॥ ೧೦೨ ॥

ಹಾರಂ ಚೂಡಾಮಣಿ ಕೇ ।
ಯೂರಂ ಕಂಠಿಕೆ ಸುರತ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆ ಲಲಿತಾ ॥
ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುದ್ರೆಯೆನೆ ಶೃಂ ।
ಗಾರಸಮುದ್ರಂಗೆ ತುಡಿಸಿದಳ್ ಶಚಿ ಮುದದಿಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ವರಸಹಜವಿದ್ಧಕರ್ಣಾಂ ।
ನಿರವಿಸೆ ನಿಜಮಪ್ಪ ಬೋಧಮಂ ತುಡಿಸಿದರಾ ॥
ದರದೊಳೆ ಮಣಿಕುಂಡಳಮಂ ।
ಸರಸ್ವತೀಕರ್ಣಕುಂಡಳಂಗೊಲವಿಂದಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಜಿನಘನಜಘನಕ್ಕಿಂದ್ರಾಂ ।
ಗನೆ ನಯನಮಯೂರ ಪಾರ್ಶ್ವವರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷ ॥
ಕ್ಕೆನಸುಂ ಸೊಗಯಿಪ ಸೌದಾ ।
ಮಿನಿಯೆನೆ ಕಟಿಸೂತ್ರಮಂ ತೊಡರ್ಚಿದಳಾಗಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ಕಂ ॥ ಹರಿವಧು ನೂಪುರಮಂ ಜಿನ ।
ಚರಣದೊಳಳವಡಿಸಿ ತಳೆಯೆ ಶಿರದೊಳ್ ಮಣಿತೇ ॥
ಖರಮೆನಿಸಿತಂತೆ ಪೂಜ್ಯಪ ।
ದರಸಾರಾಧಿಪ ಜನಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯತೆಯರಿದೇ ॥ ೧೦೬ ॥

ಮ ॥ ಪುರುಹೂತಪ್ರಿಯೆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೊಲವಿಂದಂ ಷೋಡಶಸ್ವರ್ಗದೊ ।
ಳ್ದೊರೆಯಿಲ್ಲೀಕ್ಷಿಪೊಡೆಂಬುವಂತುಡಿಸೆ ಚೆಲ್ವಂ ನೀಡುತಂ ಷೋಡಶಾ ॥
ಭರಣಂ ಷೋಡಶಭಾವನಾಸಿರತನಾದಂ ತೀರ್ಥನಾಥಂ ಗುಣಾ ।
ಭರಣಂ ಮುನ್ನಮೆನುತ್ತೆ ಪೇೞ್ವ ತೆಱದಿಂ ಚೆಲ್ವಾದವತ್ಯುಜ್ವಳಂ ॥ ೧೦೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತನಂ ಮಾಡಿ ಇಂದ್ರಾಣಿಯೈರಾವಣಾರೂಢನಪ್ಪ ನಿಜಪ್ರಿಯೋತ್ಸಂಗಸಂಗತನಂ ಮಾಡಿದಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಸುರಭಿಶುಚಿಸುಭಗತೇಜರ್ ।
ಪರಮಾಣುಗಳೆಲ್ಲಮಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದುವೆನೆಯು ॥
ಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಂ ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಪುದು ಯುಕ್ತಮೆನೆ ಜಿನನನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಪ್ರತಿಮ ರೂಪಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಸಂಕ್ರಂದನಂ ನೋಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಪುಳಕಮಂ ತಳೆಯುತ್ತಂ—

ಕಂ ॥ ಸರ್ವರ್ತುಕ ವನಶೋಭಿತ ।
ಗೀರ್ವಾಣಾಚಲದೊಳಿಂದ್ರನಮರಸಮೇತಂ ॥
ನಿರ್ವರ್ತಿತ ಜಿನಸವನಂ ।
ನೇರ್ವಡಿಪೊಡೆ ವಾರಣಾಸಿಗಭಿಮುಖನಾದಂ ॥ ೧೦೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತನೇಕ ನಾಕಲೋಕಾನೀಕ ಘನಧ್ವನಿಗಳ್ ನೆಗೞೆ ನೆಗೞ್ತೆವೆತ್ತ ವಾರಣಾಸಿಗಭಿಮುಖನಾದಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಸುರಪತಿಕೃತಾಭಿಷವದು ।
ರ್ಧ್ದರವಂ ಸುರಪಟಹರವಮುಮರರಮಣೀಗೇ ॥
ಯರವಂ ಸುರಜನರವಮುಱೆ ।
ದಿರೆ ಸುರಗಿರಿ ಜಾನಿಪಂತಿರಿರ್ದುದು ಜಿನನಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ಣಿಕಾಯ ದೇವನಿಕಾಯಂ ಕಾಯಕಾಂತಿಸಂತತಿಯಿಂದಾಕಾಶಪ್ರದೇಶಮಂ ನವರತ್ನ ಮರೀಚಿ ಮೇಚಕಿತ ವಾರಾಶಿಯನನುಕರಿಸುವಂತಳಂಕರಿಸುತ್ತಂ ವಾರಣಾಸಿಗವತರಿಸಿ—

ಮ ॥ ಅಸಿತಾಭ್ರಂಗಜರಾಜಿ ಶಾರದಪಯೋದಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತೇಂದ್ರಯಾ ।
ನ ಸಮೂಹಂ ಪವನಾಳಿ ಚಾಮರ ಸಮೀರೌಘಂ ಹಿಮಂ ಚಂದನಂ ॥
ಕುಸುಮಶ್ರೀಲತೆ ಬಾಳಿಕಾವಳಿ ಬಿಸಿಲ್ ಭೂಷಾಂಶುವಾಗೊಪ್ಪೆ ಬ ।
ರ್ಪ ಸುರವ್ರಾತಮನೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತು ರಿತುಗೆತ್ತಾ ಪೌರನಾರೀಜನಂ ॥ ೧೧೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತವತರಿಸಿ ಸುರಸಮಿತಿಪರಿವಾರಂ ಬೆರಸು ಪುರುಹೂತಂ ಪುರಮಂ ಪುಗುವಾಗಳ್

ಚಂ ॥ ಕೆದಱಿದ ರಾಜವೀಥಿಗಳ ಪೂವಲಿ ರತ್ನದ ತೋರಣಾಳಿ ಚಿ ।
ನ್ನದ ಗುಡಿ ಮಂದಿರಾಂಗಣದ ರತ್ನರಜಂಗಳ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಸೂ ॥
ಸಿದ ಪಟವಾಸಚೂರ್ಣಮನುರಾಗರಸಾವಿಳ ಕಾಮಿನೀಜನಂ ।
ಪುದಿದಿರೆ ವಾರಣಾಸಿ ತಳೆದತ್ತು ಸುರೇಶಪುರೀವಿಳಾಸಮಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿರಾಜಿಸುವ ಪುರವಿಳಾಸಮನವಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು ವಂದನ ಮಾಲಾಲಂಕೃತ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಮ ॥ ಜನತಾನೇತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಹರ್ಷಜನಕ ಶ್ರೀಗೇಹದಿಂದೆಯ್ದೆ ಕಾಂ ।
ಚನ ಚಂಚನ್ಮಣಿಸಂಚಯಾಂಚಿತ ಮಹೇಂದ್ರಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ ಮರು ॥
ಜ್ಜನ ಸಂಪಾದಿತಮಪ್ಪ ಮಂಟಪದ ಭಾಸ್ವನ್ಮಧ್ಯಪೀಠಾಗ್ರದೊಳ್ ।
ಜಿನನಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದಂ ನಾಕಲೋಕಾಧಿಪಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಾತ್ಮಜಾತ ಮುಖಾಂಬುಜಾತಜಾತ ಲೀಲಾಮಂದಮಕರಂದಸೇವಾ ಲೋಲಲೋಚನಚಂಚಚ್ಚಮರೀಕನಪ್ಪಶ್ವಸೇನವಿಶ್ವಂಭರಾವಲ್ಲಭನುಂ ಶಚೀಮುಖ ದಿವಸ ಮುಖಾವಲೋಕನಮಾತ್ರೋನ್ನಿದ್ರಿತನೇತ್ರ ಶತಪತ್ರ ಜಗತ್ರಯನಾಥಾಂಬಿಕೆಯುಂ ನಯ ನೀಯ ಬಾಳಾರ್ಕನ ಮುಖಕಮಳಮಂ ನೀಡುಮಟ್ಟಿರ್ತು ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳಿಂ ಪಿತೃ ।
ಪೀನಸ್ತನೆಮಾತೃಕುಚಘುಟಾಮೃತಜಳಧಾ ॥
ರಾನಿವಹದಿನಭಿಷೇಕಮ ।
ನೇನಿತ್ತರ್ ಮಗುೞೆಜಿನಶಿಶುಗೆ ಮುದದೊದವಿಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ ॥ ಗುರುವಿಂತೀ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆನಿಪ್ಪ ಸುಚರಿತ್ರಂ ಪುತ್ರನೆಂದಂದು ಧ ।
ನ್ಯರುಮಿಂ ಮಾನ್ಯರುಮಲ್ತೆ ನೀಮೆಯೆನುತಂ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮನೋ ॥
ಹರಿಯಂ ವಿಶ್ರುತ ವಿಶ್ವಸೇನವಿಭುವಂ ದಿವ್ಯಾನುಲೇಪಾಮಳಾಂ ।
ಬರಭೂಷಾದಿಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿದನಿಂದ್ರಂ ಲೋಕಸಂಪೂಜ್ಯರಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಜಿನರಾಜಜನನಾಭಿಷವಣವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಶ್ರಮಣ ರಮ ಣೀಯಮಾಗೆ ಪಾಕಶಾಸನಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು—

ಉ ॥ ಪುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನ ಮುನ್ನೆಗಟ್ದಿವಲ್ತೆ ಸುವರ್ಣಸುರತ್ನ ವೃಷ್ಟಿ ಪೊಂ ।
ಬೆಟ್ಟಮೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಮಾಪಮಣಿ ಶಕ್ರರೆ ಮಜ್ಜನಮಂ ನಿಮಿರ್ಚುವರ್ ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ವಾರಿ ಪಾಲ್ಗಡಲನೀರೆನೆ ಮಜ್ಜನಮಾಯ್ತು ಸೂನುಗಿಂ ।
ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆಂಬ ಸಂತಸಮನೇಂ ಪೊಗೞ್ದಪ್ಪುದೊ ಮಾತೃತಾತರಾ ॥ ೧೧೬ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ಜಗದ್ಗುರುವಿನ ಜನನೀಜನಕರ್ ಪುರೋಹಿತಪ್ರಧಾನರುಮವರಿವರೆನ್ನದೆ ಪರಿಜನಮುಂ ಪುರಜನಮುಂ ಜಾತವಿಮಳಪುಳಕಜಾತಕರ್ಮೋತ್ಸವ ಪರಂಪರಾವಶರಾದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಪುರಕಾಂತಾತತಿ ನೂಪುರಂಗಳ ಕಟೀಸೂತ್ರಂಗಳಾರಾವಮಾ ।
ಗಿರೆ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿ ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಮಣಿಕಾಂತಶ್ರೇಣಿ ಕಾಶ್ಮೀರಸಾ ॥
ರ ರಸಂ ತನ್ನಯ ಚಿತ್ರರಾಗಮನೆ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ತೋರ್ಪವೋಲೆತ್ತಲುಂ ।
ಭರದಿಂದೋಕುಳಿಯಾಡುತಂ ಸುಚಿಯೆ ಜನ್ಮೋತ್ಸಾಹಮೇನೊಪ್ಪಿತೋ ॥ ೧೧೭ ॥

ಉ ॥ ಮಂಗಳಕಾಯಕಾಮುಖಸರೋರುಹಗೀತಮಧುಪ್ರಸೇವನಾ ।
ಸಂಗತ ರಾಜಭೃಂಗಕುಳದಿಂದಬಳಾಕಳಹಂಸಯಾನದಿಂ ॥
ಮಂಗಳತೂರ್ಯನಾದ ವಿಹಗಧ್ವನಿಯಿಂ ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಶು ತೋ ।
ಯಂಗಳಿನೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದು ಸರೋವರದಂತೆ ಗೃಹಂ ಮಹೀಶನಾ ॥ ೧೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರನ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದೊಳ್ ವಿಶ್ವಜನಮುಂ ವಿಶ್ವಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ತನತನಗೆ ಕೈಸಾರ್ದುದೆಂಬ ಸಂತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದಿರೆ ತನ್ನತಿಶಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವ್ಯಕ್ತಂ ಮಾಳ್ಪಂತಮರೇಂದ್ರನಾನಂದನಾಟಕಮನಾಡಲ್ವೇಡಿ ಶುದ್ಧಂ ಚಿತ್ರಮೆಂಬಪೂರ್ವರಂಗಪ್ರಸಂಗದೊಳಂಗೀಕೃತಮಂಗಳಾಳಂಕಾರನುಂದೂರೀಕೃತಾಮಂಗಳಪದೋಚ್ಚಾರಣನುಂ ವಿಸ್ತಾರಿತ ಪ್ರಸ್ತಾವನಾವಿಶೇಷನುಮೆನಿಸಿ ಸಭಾಂತರಂಗತರಂಗಿಣೀಕೌತುಕರಸೋತ್ತರಂಗ ತರಂಗ ಸಂಗತಮಾಗೆ ರಂಗಂಬೊಕ್ಕು—

ಕಂ ॥ ಶುಭಗುಣಜಿನಪದದೊಳ್ ತ ।
ನ್ನಭಿಮುಖತೆಯನಱಿಪುವವನಂದದಿಂದಂ ತಾಂ ॥
ನಭದೊಳ್ ಸಮಪದದೊಳ್ ನಿಂ ।
ದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೆ ಮಾಡೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಅಲರ್ದ ಕರಪುಟಮೆ ಸಿಪ್ಪುಗ ।
ಳಲರ್ದವೊಲಿರೆ ಭಕ್ತಿರಸಸುಧಾರ್ಣವಮುಕ್ತಾ ॥
ಫಳದಂತೆ ಪೊಳೆಯೆ ಪುಷ್ಪಾಂ ।
ಜಳಿಯಂ ಜಿನಪದದೊಳಾಗಳೆಸಗೆ ಸುರೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕರಮೆಸೆದುದು ಜಿನಪದ ಪಂ ।
ಕರುಹ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದು ದರಹಾಸಮೊ ಮೇಣ್ ॥
ಪರಮಜಿನಾಂಘ್ರಿಸುರಾಂಘ್ರಿಪ ।
ಪರಿಶೋಭಿತ ಕುಸುಮತತಿಯೊ ಮೇಣೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ಜವನಿಕೆ ತೊಲಗಿರೆ ದುಗುಲದ ।
ಜವನಿಕೆಯಂ ಮಗುೞೆ ಪಿಡಿದರೆಂಬಂದದಿನೇ ॥
ನವಿರಳತರಳವಿಳೋಕನ ।
ಕುವಳಯ ರುಚಿ ಪಸರಿಸಿತ್ತೊ ದಿವಿಜೋತ್ತಮನಾ ॥ ೧೨೨ ॥

ನೆಯ್ದಿಲ ಪೂವಂ ರಂಗದೊ ।
ಳೆಯ್ದುವಿನಂ ಪರಪುವಂತೆ ಚಂದನರಸದೊಳ್ ॥
ತೊಯ್ದು ಪನೆನೆ ಸಭೆಯುಂ ತ ।
ಳ್ದೊಯ್ದವು ಪರಕಲಿಸಿ ಹರಿಯ ನಯನದ್ಯುತಿಗಳ್ ॥ ೧೨೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಕಂ ॥ ಪೂವಲಿಯಂ ನಯನದ ಬೆ ।
ಳ್ಪಾವಗಮಿರ್ಮಡಿಸೆ ಕರ್ಪು ಬೞಿ ಸಲುವ ಸುಭ್ರಂ ॥
ಗಾವಳಿಯವೊಲೆಸೆದಿರೆ ರಸ ।
ಭಾವಾಲಸದೃಷ್ಟಿಪಾತಮೇಂ ಪಸರಿಸಿತೋ ॥ ೧೨೪ ॥

ವ ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್ಸಮಯಂಬಡೆದು—

ಕಂ ॥ ದೊರೆವೆತ್ತ ಕಿನ್ನರೀಗೇ ।
ಯರಸಾಮೃತವರ್ಷದೊಡನೆ ನೆಗೆವಮೃತಪಯೋ ॥
ಧರರವದವೊಲುಪವಾದಕ ।
ಪರಿವಾದಕವಾದ್ಯನಿನದಮೊಗೆದವು ಪಲವುಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ವ ॥ ಆ ಸುಖಾಲಯಸುಲಯಕ್ಕೆ ಪಯಂ ಸುರಭಿಪಯನಾದಂತಮೃತ ಪಯಮನೆ ಮನಂ ತಣಿವಿನಂ ಕಱೆಯೆ ನೆರೆದು—

ಕಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ಶತಮುಖನಾಂ ।
ಗಿಕ ವಾಚಿಕ ಭೂಷಣೋತ್ಥಿತಾಹಾರ್ಯಕಸಾ ॥
ತ್ವಿಕ ನಾಮಮನಾಂತ ಚತು ।
ರ್ಪ್ರಕಾರದಭಿನಯಮನಭಿನವಂ ನೆಗೞ್ವಿನೆಗಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ರಸಭಾವಾಭಿನಯಾದಿ ।
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂದದೊಳೀ ॥
ಕ್ಷಿಸೆ ಸುರಪತಿ ನೆರೆದು ಮೆಱೆದು ।
ಪೊಸಯಿಸಿದಂ ನಾಟಕಾದಿ ದಶರೂಪಕಮಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ಮ ॥ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾವಳಿಯಿಕ್ಷಣ[ಕ್ಕೆ]ಪೊಸತಂ ಥಾಳಂ ಬೆಡಂಗಾಗೆ ಬೀ ।
ರುವ ಬಾಹೂರುಶಿರಃಕಟೀಹೃದಯ ಪಾದಾಂಭೋಜಮೆಂಬೀಷಡಂ ॥
ಗ ವಿಶಿಷ್ಟಾಭಿನಯಂ ನಯಂ ಬಡೆಯೆ ಶಕ್ರಂ ನಾಟ್ಯವೇದಾವತಾ ।
ರವಿಳಾಸಂ ತಳೆದತ್ತು ಮೂರ್ತಿಯನೆನಿಪ್ಪಾರೂಢಿಯಿಂದಾಡಿದಂ ॥ ೧೨೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಿಡೌಜಂ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಗೋಜನೆಂಬುದಂ ವಿಶ್ವಸೇನಾದಿ ರಾಜ ಸಭೆಗಂ ಸುರಸಮಾಜಕ್ಕಂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜನಕ್ಕಂ ಪೊಗೞೆ ನೆಗೞ್ಚಿ ತನ್ನ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆ ದಾನಂದಮಂ ನಿಜತನುವಿನೊಳಳವಡಿಸಿ ತಳೆಯಲ್ ನೆರೆಯದೆ ದೃಶ್ಯ ಶ್ರವ್ಯ ದೃಢ ಸೂತ್ರಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಂಗಳೊಳಂ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ನಾಟ್ಯಂಗಳೊಳಮಾಂಗಿಕಾದಿ ಚತು ರ್ವಿಧಾಭಿನಯಂಗಳೊಳಂ ದುರಿತಪರಿಹಾರಾರ್ಥಮಾರಭಟಿವೃತ್ತಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ತಾಂಡ ವಮನಾಖಂಡಳನಾಡಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ವಿದಿತಂ ವೈಶಾಖಸ್ಥಾ ।
ನದೊಳಿರೆಯುಂ ಶಕ್ರನೆಸೆವ ರಸಭಾವಂ ತೋ ॥
ಱಿದುದು ರುಚಿವೃಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯೊ ।
ಳೊದವಿದ ರಸಭಾವಮೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪುದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೧೨೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವೈಶಾಖಸ್ಥಾನದೊಳಮಾಸ್ಥಾನಮಾನಸನೊಳಂ ನಿಂದು—

ಮ ॥ ಚಳನಾಘಾತದಿನಬ್ಧಿಯುಚ್ಚಳಿಸೆ ಮುಕ್ತಾಜಾಲಕಂಗಳ್ನಭ ।
ಸ್ಥಳದೊಳ್ತಾರಗೆಯಂತೆ ತೋಱಿದವು ತೋಳ್ಳೇಱಿನಿಂ ತಾರಕಾ ॥
ವಳಿಯಲ್ಲಿಂದುದಿರ್ದಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಸಮುತ್ತೆಂಬಂತಿರೊಪ್ಪಿರ್ದವಾ ।
ರಳವಾಖಂಡಳ ತಾಂಡವಂ ಬಗೆವೊಡತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಸಂಪಾದಕಂ ॥ ೧೩೦ ॥

ಕಂ ॥ ಕರಣಂ ಸುಮನೋವಿಸ್ಮಯ ।
ಕರಣಂ ಚಕಮನೂನಸುಖಸೂಚಕಮು ॥
ಚ್ಚರಿಯನುಗುಳ್ವಂಗಹಾರಂ ।
ಸರಸ್ವತೀಹಾರಮೆನಿಸಿದಂ ಸುರರಾಜಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಸಕಲಜ್ಞಂ ಮಾಳ್ಕುಂ ದಂ ।
ಡಕವಾಟಪ್ರತರಲೋಕಪೂರಣಮುಂ ಪೂ ॥
ರ್ಣ್ದ ಕಳಂಕನೆಂದು ಪೇಳ್ವಂ ।
ತೆ ಕಳಾಢ್ಯಂ ಕ್ರಮದೆ ಲೋಕಮಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಂ ॥ ೧೩೨ ॥

ಎಳೆಯೊಳ್ತೋಱಿದ ರೂಪನೆ ।
ಗಳ ಗಗನದೊಳಾಗಳಂತೆ ತೋರ್ಪಂ ಕೃಶನಾ ॥
ಗಳೆ ಗಡ ದಿಗ್ವ್ಯಾಪಕನಾ ।
ರಳವಿಂದ್ರನ ವಿಕ್ರಿಯಾಬಳಂ ಚಿತ್ರತರಂ ॥ ೧೩೩ ॥

ಎಱಗಿದೊಡುನ್ನತಿಯೆಂಬುದ ।
ನಱಿಪುವವೊಲ್ಬಳೆವನಾಗಳರ್ಹಚ್ಛಿಶುಗಂ ॥
ಕಿಱಿಯನೆನಿಸಿರ್ದು ಮುದದಿಂ ।
ನೆಱೆ ಕೊರ್ವುವ ತೆರದೆ ದೆಸೆಗಳಂ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತತೀಂದ್ರನಿಂದ್ರಜಾಲಿಗನ ಲೀಲೆಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಮಮಾನುಷಮಪ್ಪ ನೇಕ ನಾಟ್ಯಕಳಾಪರಿಣತಿಯಿಂ ಸುರನರಪರಿಷಜ್ಜನದ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಮನು ತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಂ ವರ್ತಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಮ ॥ ದಿವಿಜಸ್ತ್ರೀತತಿಗಳ್ತಗುಳ್ದು ರಗಳೊಳ್ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಾಡೆ ನಾ ।
ಡೆ ವಿಳಾಸಂ ಬಡೆದತ್ತು ಕಲ್ಪತರುಶಾಖಾನೀಕದೊಳ್ನಾಟ್ಯವೈ ॥
ಭವಲಕ್ಷ್ಮೀತತಿ ತತ್ಸಭಾಸದರ ದೃಷ್ಟಿವ್ರಾತದಿಂ ಪುಟ್ಟಿತೆಂ ।
ಬವೊಲುತ್ಸಾಹರಸಪ್ರವಾಹಭರ ಶೃಂಗಾರಾಬ್ಧಿ ದೇವೇಂದ್ರನಾ ॥ ೧೩೫ ॥

ಮ ॥ ಕಳಕಾಂಚಿಧ್ವನಿನಾದಮಾಗೆ ಪದವಿನ್ಯಾಸಂ ಪದನ್ಯಾಸಮಾ ।
ಗೆ ಲಸತ್ಕಾಂತಿ ಜಲಂಗಳಿಂ ಭುಜಮೃಣಾಳಶ್ರೇಣಿಯಿಂದಾವಗಂ ॥
ಕೊಳನಂ ಪೋಲ್ವ ಸಹಸ್ರನೇತ್ರನ ತನುಶ್ರೀಯಲ್ಲಿ ನೇತ್ರಾಬ್ಜ ಸಂ ।
ಕುಳಮಂ ಹಂಸೆಗಳಂತೆ ಭಂಗಿಸಿ ಬೆಡಂಗಿಂದಾಡಿದರ್ ದೇವಿಯರ್ ॥ ೧೩೬ ॥

ಕಂ ॥ ಭೂಚಾರಿಗಳೊಳಮೊಪ್ಪುವ ।
ಖೇಚಾರಿಗಳೊಳಮಮರ್ಕ್ಕೆವಡೆದಿರ್ಪಿನೆಗಂ ॥
ರೇಚಿಸಿಯುಂ ಪೂರಿಸಿ ಲೀ ।
ಲೋಚಿತ ಲಾವಣ್ಯರಸಮದೇಂ ಪಸರಿಸಿತೋ ॥ ೧೩೭ ॥

ಚಂ ॥ ಪಯದ ಬೆಡಂಗು ಚಾಳಯದ ಚೆಲ್ವುರಚಲ್ಲಿಯ ಲೀಲೆ ಹಸ್ತಶಾ ।
ಖೆಯ ಲಲಿತತ್ವಮೀಕ್ಷಣದ ಕಾಂತತೆ ಪುರ್ವಿನೊಳಾದ ಜರ್ವಿವೆ ॥
ಲ್ಲಿಯುಮತಿದುರ್ಲಭಂ ಬಗೆವೊಡಿಲ್ಲಿಯೆ ತಾಣಕೆ ಬಂದುವೆಂದು ವಿ ।
ಸ್ಮಯದೊಳೆ ಕೂಡಿ ನೋಡೆ ಸಭೆ ನರ್ತಿಸಿದತ್ತಮರಾಂಗನಾಜನಂ ॥ ೧೩೮ ॥

ಕಂ ॥ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ ಬೆಳ್ಪಿಂ ಕೇ ।
ಸಡಿಗಳ ಕೆಂಪಿಂದಮಳಕ ನೀಳಚ್ಛವಿಯಂ ॥
ತುಡುಗೆಯ ಮಣಿಗಣಮಂ ನು ।
ಣ್ಪಿಡುತಂ ಸುರಸತಿಯರಾಡಿದರ್ ಸುರಪತಿಯಾ ॥ ೧೩೯ ॥

ಶಾ ॥ ತಾಳಂ ಮೇಳಿಸುವಂತು ಗೇಯದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟತ್ತು ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಸೌ ।
ಖ್ಯಾಲಂಬಂ ಸಮನಾಯ್ತು ಶಕ್ರನ ಮನಂ ತಾನೆಂಬಿನಂ ತಾಂಡವ ॥
ಕ್ಕೀ ಲಾಸ್ಯಂ ದೊರೆಯಾದುದೆಂದು ವಿಬುಧರ್ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ।
ಢಾಳಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟೆ ನಾಟ್ಯರಸದೊಳ್ ತೇಂಕಾಡುವಂತಾಡಿದರ್ ॥ ೧೪೦ ॥

ಉ ॥ ಚಾರಿಗೆ ಚಾರಿ ಚಾಳಯಕೆ ಚಾಳಯಮೀಕ್ಷಣಕೀಕ್ಷಣಂ ಮನೋ ।
ಹಾರಪಯಂ ಪಯಕ್ಕೆ ಕರಣಂ ಕರಣಕ್ಕೆ ರಸಂ ರಸಕ್ಕೆ ವಿ ॥
ಸ್ತಾರಿಪ ಭಾವಸಂಗತಿಗೆ ಭಾವಮೊಡಂಬಡೆ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಮಂ ।
ನಾರಿಯರುದ್ಧತತ್ವಮನೆ ತಾಳ್ದಿದರಿಂತು ವಿಚಿತ್ರ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೪೧ ॥

ಮ ॥ ಅಮರೇಂದ್ರಂ ನಿಜಪಾದಹಸ್ತಕಮಳಪ್ರಾಂತಂಗಳೊಳ್ ದೇವಿಯರ್ ।
ಭ್ರಮರೀವಿಭ್ರಮಮಂ ನಿಮಿರ್ಚುವುದದೆಂತುಂ ಯುಕ್ತವೆಂಬಂದದಿಂ ॥
ಭ್ರಮರೀವಿಭ್ರಮಮಂ ನಿಮಿರ್ಚುವುದುಮತ್ಯಾನಂದದಾನಂದ ನೃ ।
ತ್ಯಮನೊಲ್ದಾಡಿದನಲ್ಲಿ ತಳ್ತೆಸೆದು ಲಾಸ್ಯಂ ತಾಂಡವಂ ತೋರ್ಪಿನಂ ॥ ೧೪೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿನಾಯಕಂ ಸ ।
ನ್ಮಾರ್ಗೋಚಿತ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಿಂದೆಸಗಲ್ಕಂ ॥
ತಾರ್ಗಮತಿಗಹನಮೆನಿಪಪ ।
ವರ್ಗಂ ಸಮನಿಪ ವಿಶುದ್ಧಿ ಸಮನಿಪುದುಚಿತಂ ॥ ೧೪೩ ॥

ಕಂ ॥ ಆನಂದನಾಟಕಂ ಪರ ।
ಮಾನಂದಮನಖಿಳ ದಕ್ಷಿಣೇಂದ್ರಶಚೀಶ ॥
ಕ್ಕಾನೇಕಪಕ್ಕಮೊದವಿಪು ।
ದೇನೀವುದು ಪಿರಿದೆ ಸುರವರಂ ಗಾಯಕಿಯೊಳ್ ॥ ೧೪೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಮಂ ನೆರಪಿ ಸ್ವಸಾದ್ಯ ಪ್ರಸಾದ್ಯ ನೃತ್ಯತಾಪ್ಯದೋಷಾಯೆಂಬ ನ್ಯಾಯಮಂ ಸ್ವಾಯತ್ತಂ ಮಾಡಿಯನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ವಿನುತ ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣಂ ।
ಜನನಾಂಬುಧಿತರಣಹೇತು ತೀರ್ಥವ್ರಾತಂ ॥
ಜಿನ ನಿನ್ನಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ನೆ ।
ಟ್ಟನಿರ್ಪ ಕಾರಣದೆ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರನೈ ॥ ೧೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತೀರ್ಥನಾಥಂಗನ್ವರ್ಥನಾಮಮನಿಟ್ಟೊಡನಾಡುವಂತಾರನ್ನರೆನಿಪ ಸುರಕುಮಾರಕರನಿರವೇೞ್ದು ಪರುಠವಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಮೊಲೆಯೂಡಲ್ ಮಣಿಮಂಡನ ।
ಕುಳಮಂ ತುಡಿಸಲ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಲ್ಕೆಂ ॥
ದೊಲವಿಂದಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಸುರ ।
ಲಲನೆಯರಂ ಶಕ್ರನಮರಲೋಕಕ್ಕೊಗೆದಂ ॥ ೧೪೬ ॥

ಸ್ರ ॥ ಇತ್ತಲ್ ತೀರ್ಥಾಧಿನಾಥಂ ನಿಜಪಿತೃಯುಗಳಕ್ಕಾವಗಂ ಹರ್ಷಮಂ ಮಾ ।
ಡುತ್ತಂ ಕೂಸಾಟದಿಂದಂ ನಯನಕುವಳಯಕ್ಕಾಸ್ಯಚಂದ್ರಾಂಶುವಂ ಬೀ ॥
ಱುತ್ತಂ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವಂ ಬಳೆಯೆ ಬಳೆವುತಂ ತನ್ನ ಸತ್ಪುಣ್ಯಮಂ ತೋ ।
ಱುತ್ತಂ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುತಿರ್ದಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೪೭ ॥

॥ ಗದ್ಯಂ ॥

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತ ವಿನಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಲಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್ ಅಮ
ರೇಂದ್ರಾನಂದ ನೃತ್ಯವರ್ಣನಂ

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ಸುಚರಿತ್ರಂ ಸೂಕ್ತಿವಿ ।
ಳಾಸಂ ಸುವೃತ್ತಹಂಸರಾಜಹಯನವೊಲಂ ॥
ತಾಸುರದಾರಕರೊಡನಿರೆ ।
ಭಾಸಿಸಿದಂ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಕವಿಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೧ ॥

ಪಿತೃಯುಗದ ಕಿವಿಗೆ ವೀಣಾ ।
ರುತಿಯಿರೆಯುಂ ಸೊಗಯಿಸಲ್ತೊದಳ್ನುಡಿ ನುಡಿದಂ ॥
ನುತನೃತ್ಯಮಿರೆಯುಮೀಕ್ಷಣ ।
ಕತಿಹರ್ಷಮನೀಯೆ ಶಿಶು ತಳರ್ನಡೆ ನಡೆದಂ ॥ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಕಂ ॥ ಶೈಶವಮಂ ಸ್ಮಿತಬಂಧು ಕು ।
ಶೇಶಯನಿನನಂತಿರಿಂತು ಕಳೆದುರು ತೇಜೋ ॥
ರಾಶಿ ವಿರಾಜಿಸಿದಂ ಜಗ ।
ದಾಶಯ ಮಿಥ್ಯಾತಮೋಹರಂ ತೀರ್ಥಕರಂ ॥ ೩ ॥

ಕಳೆಗಳೊಡನೊಡನೆ ವೃತ್ತಂ ।
ವಿಳಾಸಮತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ತೇಜಂ ॥
ಬಳೆಯೆ ಕುವಳಯದ ಮುದಮಂ ।
ಬಳಯಿಸುತಂ ಚಂದ್ರನಂದದಿಂದಂ ಬಳೆದಂ ॥ ೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಂ ಮುಕ್ತಿವನಿತಾಶಕ್ತಸಾತ್ವಿಕಭಾವನಾಗಿಯುಂ ನಿಃಸ್ವೇದನುಂ, ಮನುಪಾದಿಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿಯುಮಮಳನುಂ, ಪ್ರವ್ಯಕ್ತಗುಣಾನುರಕ್ತನಾಗಿಯುಂ ಕ್ಷೀರಗೌರಕ್ಷತಜನುಂ, ಸದ್ವೃತ್ತನಾಗಿಯುಂ ಸಮಚತುರಸ್ರಸಂಸ್ಥಾನನುಂ ತ್ರಯೋವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥೇಶನಾಗಿಯುಮಾದಿಸಂಹನನುಂ, ಸಕಳತ್ರನಾಗಿಯುಂ ನಿರ್ಜಿತ ಕುಸುಮಚಾಪರೂಪನುಂ, ಮಧುಪಸೇವಾವಿರಹಿತನಾಗಿಯುಂ ಸುರಭಿಸೌರಭನುಂ, ನಿಃಕಳಂಕನಾಗಿಯುಮಷ್ಟಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತನುಂ, ಸುಸ್ವರನಾಗಿಯುಂ ರಂಜಿತವ್ಯಂಜನನುಮನುಚಿತ ಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿಯುಮನಂತವೀರ್ಯನುಂ, ಸುದರ್ಶನಧರನಾಗಿಯುಂ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾವಿಸ್ತೀರ್ಣಕರ್ಣಸುಖನುಂ, ಕಲ್ಯಾಣಕಾಯನಾಗಿಯುಂ ಮರಕತವರ್ಣನುಂ, ಸುಗ್ರೀವನಾಗಿಯುಮಭಿರಾಮನುಂ, ಲೋಕೋನ್ನತನಾಗಿಯುಂ ನವರತ್ನಿಸಮುತ್ಸೇಧನುಮುಗ್ರವಂಶಾಗ್ರಣಿಯಾಗಿಯುಮತ್ಯಂತ ಶಾಂತನುಂ, ಸಕಲ ಕಳಾಧರನಾಗಿಯುಂ ಸಮುದಿತ ಸಹಸ್ರಕರತೇಜನುಮಾಗಿರೆ—

ಮ ॥ ವಿಳಸತ್ಸೂಕ್ತಿವಧೂಕಟಾಕ್ಷರುಚಿ ತಳ್ತಿರ್ಪಂತು ವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಂ ।
ತಳೆದತ್ತುಜ್ವಳವೃತ್ತಿಯುಂ ನಿರುಪಮಂ ಸಿಂಹಾಸನಶ್ರೀ ವಿನಿ ॥
ಶ್ಚಳಮಿರ್ಪಂತು ಕಟೀತಟಂ [ಧೃಢತೆಯಂ] ತಾಳ್ದಿತ್ತು ವಿಸ್ತಾರಿಯಾ ।
ಯ್ತು ಲಘುತ್ರೈಭುವನಾರ್ಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊದವಿಂದಿರ್ಪಂತು ವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ॥ ೫ ॥

ಕಂ ॥ ಲಲಿತಮುಖಕಮಳದೊಳ್ ಸ್ಮ ।
ಶ್ರುಲೇಖೆಯುಂ ದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯುಂ ಮುಖಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಲಲನೆಯ ನೀಳದ ಮುಕ್ತಾ ।
ಫಳದೇಕಾವಳಿವೊಲೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುವೋ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀವಧುವಕ್ಷಮನಪ್ಪೆ ವ ।
ಚೋವನಿತೆ ಮುಖಾಬ್ಜಮಂ ಜಯಶ್ರೀ ಭುಜಮಂ ॥
ಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಿನನ ಸಕ ।
ಲಾವಯವಮನಪ್ಪಿ ಚೆಲ್ವಿನೇನೊಪ್ಪಿದಳೋ ॥ ೭ ॥

ಚತುರತೆಯಂ ಕೀರ್ತಿಸುವೊಡ ।
ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿ ವಿಬೋಧಮೊಡವುಟ್ಟಿದವು ॥
ನ್ನತಿಯಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಭುವನ ।
ತ್ರಿತಯಂ ಜಿನಪತಿಯ ಪದಮನಾರಾಧಿಸುಗುಂ ॥ ೮ ॥

ಅಮರ್ದಮರದಾರಕರ್ಮ ।
ಲ್ಲಮೇಷ ಖಗವೃಷಭ ಮಹಿಷಯುಗಳಂಗಳ ರೂ ॥
ಪಮನಾಳ್ದು ಯುದ್ಧಮಂ ಜಿನ ।
ಕುಮಾರಕನ ಮುಂದೊಡರ್ಚಿ ಪಡೆದರ್ ಮುದಮಂ ॥ ೯ ॥

ಮುರಜ ಪಣವ ಕಳವೀಣಾ ।
ಪರಿವಾದನದಿಂದೆ ಶಬ್ದ ಷಟ್ತರ್ಕಾಳಂ ॥
ಕರಣನಯ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ।
ಭರತಾದಿಯನೋದಿ ವಿಬುಧರಾದರ್ ವಿಬುಧರ್ ॥ ೧೦ ॥

ವ ॥ ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದನೇಕ ಭೇದವಿನೋದಂಗಳಂ ನೆರೆಯೆ ಮೆಱೆದು ಮನಮಱಿದೋಲಗಿಸುತ್ತಮಿರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ಪೊಱವೊೞಲ ಸಿರಿಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸೇವಕಜನದ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ ಸಲಿಸುವುದೆ ತನಗೆ ಬಿನದಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಮನದೆಗೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ಸುರನಾಯಕನಟ್ಟಿದ ಸುರ ।
ತರು ಕುಸುಮಸುಗಂಧಮಣಿ ವಿಭೂಷಣವಸನೋ ॥
ತ್ಕರದಿಂದಮಳಂಕೃತನಾ ।
ಗಿರೆ ಕರಮೆಸೆದತ್ತು ಮೂರ್ತಿ ಜಿನಮನ್ಮಥನಾ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಎತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೆಸೆದಿರೆ ।
ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದಿನವಱ ರುಚಿ ಪಸರಿಸೆ ಪ ॥
ರ್ವಿತ್ತೆನೆ ಪೆರ್ವಿಡಿಯೇಱೆ ಬ ।
ರುತ್ತುಂ ಚಮರಜಮನಿಕ್ಕೆ ಕಮಳಾನನೆಯರ್ ॥ ೧೨ ॥

ಏಱೆ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಗಜಮಂ ।
ಮೀಱುವ ಮದಗಜಮನಣೆದು ನೂಂಕಿಯುಮಧಿಪಂ ॥
ಮೀಱಲಣಮೀಯದೆನಿಸಿಯೆ ।
ಮೀಱಿದನೋಜೆಯೊಳೆ ನೆಗಟ್ದ ಭಗದತ್ತನುಮಂ ॥ ೧೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಖಿಳವಿಳಾಸಕಾವಾಸಮಾಗಿ ಪೌರನಾರೀಜನದ ಮನಮಂ ಮನಸಿಜ ಶಿಲೀಮುಖಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಮಾಡುತ್ತಂ ಪೋದ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಂ—

ಉ ॥ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ತೋಯದೊಳೆ ಚಂದನ ಗಂಧದೆ ಕುಂದಕುಟ್ಮಳಾ ।
ಘಂಗಳ ನಿರ್ಮಳಾಕ್ಷತದೆ ಜಾದಿಯ ಪುಷ್ಪದೆ ಗಂಧಶಾಳಿಯು ॥
ತ್ತುಂಗ ನಿವೇದ್ಯದುಜ್ವಳಿಪ ಚಂಪಕದೀಪದೆ ಗುಗ್ಗುಳ ಪ್ರಧೂ ।
ಪಂಗಳಿನಾಮ್ರಕಮ್ರಫಳದರ್ಚಿಪವೋಲಿರೆ ತದ್ಬಹಿಃಪುರಂ ॥ ೧೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚೆಲ್ವನೊಳಕೆಯ್ದ ಪೊಱವೊಟಿಲ ವಿಳಾಸಮಂ ಜಿನಕುಮಾರಕಂ ಸುರದಾರಕಸಮನ್ವಿತಂ ವಿಲೋಕಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ನಡು ಪಗಲ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯೆ ।
ಸುಡೆ ಸುಗಿಯದರಿಲ್ಲ ಮತ್ತಮದಱೊಡಗೂಡಿ ॥
ರ್ಪಡೆಯುಡುಗದೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಿಂ ।
ಸುಡುವನಳಜ್ವಾಲೆಗಳ್ಕದಿರ್ದಪನೊರ್ವಂ ॥ ೧೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದೊರ್ವಂ ತಪದ ಸಾರಾಸಾರತೆಯನಱಿಯದ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ ನಿರ್ವಂದದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆಯಲ್ಲಿವರಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ದೇವರ್ ಬೋಧ್ಯಾವಹಮಾಗಿರ್ಪುದಂ ನೋೞ್ಪೆ ದೆಂದು ದುರಾಗ್ರಹಮಂ ಮಾಡೆ—

ಕಂ ॥ ಅಂತಸ್ತತ್ವಮನಱಿಯದ ।
ವಂ ತಳೆಗುಂ ದೋಷಮಂ ಬಹಿರ್ವಿಷಯದೊಳ ॥
ಭ್ಯಂತರದೊಳೆ ತೋಷಮನಾ ।
ಳ್ಗುಂ ತತ್ವವಿವೇಕಿ ವಿಗತ ಬಹಿರಾತ್ಮರ್ಶ್ವರ್ಯಂ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತಗಾಧಬೋಧ ತರಂಗಿಣೀನಾಥ ಸಮುತ್ತರಂಗ ತರಂಗ ಸಂಗತ ಮಪ್ಪಂತರಂಗದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ದುರಿತೇಂಧನಮಂ ಸುಡುಗುಂ ।
ಪರಮಧ್ಯಾನಾಗ್ನಿಯುಟಿದ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ವಪುಃ ॥
ಪರಿಪೀಡೆಯನೀಗುಮಿದಂ ।
ಪರಿಭಾವಿಸನಿಂತು ತಾಪಸಂ ಬಹಿರಾತ್ಮಂ ॥ ೧೭ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಸುಮುಮಿಗುಟ್ಟಿ ಕಯ್ಯುಗು ।
ಳನಾಂತುದೆಂಬಂತೆ ತತ್ವವಿದರಲ್ಲದರೊಂ ॥
ದು ನೆಗೞ್ತೆ ದುರಿತತರಮಯ ।
ವಿನಾಶಕಂ ದಯೆಯನುೞಿದು ನೆಗೞ್ವುದಱಿಂದಂ ॥ ೧೯ ॥
ಸಸಿಯಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ।
ಕಸಮಂ ಸತ್ಫಳಮನಱಸುವವನೆಸಕಂ ತಾ ॥
ಪಸನೆಸಕಮುಕಟ ಗುಣಮಂ ।
ಬಿಸುಟ್ಟು ಪಾಪಮನನಾರತಂ ಪೊರೆವುದಱಿಂ ॥ ೨೦ ॥
ಅರಿದಾದೊಡಮೇಂ ಕೊಲ್ಲಟಿ ।
ಗರಾಟದಂತಪರಿಮಿತ ತಪಂ ಬಾರದು ಬ ॥
ಲ್ಲರ ಬಗೆಗುಚಿತಕಳಾಗಮ ।
ವಿರಹಿತಮಪ್ಪುದಱಿನೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಕುಮಾರಂ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ತಪಮಂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾೞ್ಪನನಜ್ಞನೆಂದವಜ್ಞೆಗೆಯ್ವುದುಮನತಿ ದೂರಮಾಗಿರ್ದಾ ತಾಪಸಪಾಶನಾಲಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಬಿಸುಟು ಪರರಣಕ ಚಿಂತೆಯ ।
ನಸಾರಮಂ ಖ್ಯಾತಿಲಾಭಪೂಜಾರಿಯನ ॥
ರ್ಥಿಸಿ ನೆಗೞ್ಕುವಿಂಗೀಯದೆ ।
ಕೈಸೇರಿಕುಂ ಶಿಖಿಪೊಲುದ್ವಮುರಿವುತ್ತಿರ್ದಂ ॥ ೨೨ ॥

ಪ ॥ ಅಂತನಳನಾರಾಧನೆಯಿಂ ತನಗಮಳತೆಯಾದುದೆಂಬಂತೆ ಕಿಡಿಗಿಡಿವೋಗುತ್ತ ಮುತ್ತಮದಯಾಮೂಲಧರ್ಮಕುಜಕುಠಾರಮೆನಿಪ ಕುಠಾರಮಂ ನಾವಠರಂ ಭವಾಟವಿಯೊಳ್ತಾಂ ತಿರಿವುದನಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ತಿರಿಪುತ್ತಂ ಪರಿತಂದು ಜಗದಾರಾಧ್ಯಂ ತನಗಸಾಧ್ಯಮೆಂಬುದಂ ಕಂಡು ನಿರಪರಾಧನಪ್ಪ ತಪೋಧನನಂ ವಧಿಯಿಸಿದನೆಂಬಪವಾದಮನಾದೊಡಂ ಪೊರ್ದಿಸಿ ಯಶೋವಧಮಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದುದ್ದಂಡಮದವೆ ದಂಡಕ್ಕಡ್ಡ ಬಂದು ನಿಂದು—

ಕಂ ॥ ಅರಸರೆಮೆಂದಧಿಕರನಾ ।
ದರಿಸಿದೊಡಂ ಪೆಜರುಮೆಱಗುತಿರ್ದೊಡಮದುವುಂ ॥
ಪರಿಕಿಸದೆ ನುಡಿದು ಕಿಡಿಪುದು ।
ಪುರುಷಾರ್ಥಮೆ ತಪದೊಳಱಿಪೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ದೋಷಂ ॥ ೨೩ ॥
ಎನೆ ದರಹಸಿತ ಮುಖಾಬ್ಜಂ ।
ಜಿನನಾಥಂ ತೋಱಿದಪ್ಪೆನೀಗಳೆ ಎನ್ನೊಂ ॥
ದನುಪಮ ತಪದುನ್ನತಿಯಂ ।
ನಿನಗೆಂದವನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಡೆಯದೆ ನಡೆದಂ ॥ ೨೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕರುಣಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತಂ ನಡೆತಂದು ದಳ್ಳೆಂದುರಿವ ಪೊಟಿಲ ಪುಳ್ಳಿಯಂ ಬಾಳತಪಸ್ವಿಯಂ ತಿಳಿಸುವ ಬಗೆಯಿಂದಾಗಲೆ ತೆಗೆಸಿ ಸೀಳೆಂದು ಸೀಳಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ಎರಡುಂ ದೆಸೆಯುರಿವಿಂಧನ ।
ದುರು ಕೋಟರದೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಬೇವುರಗನುಮಾ ॥
ಯುರಗಿಯುಮಾ ತಪಸಿಗಿಹಃ ।
ಪರದೊಳವೊಗೆತಪ್ಪ ಪಾಪಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುತಂ ॥ ೨೫ ॥

ಇರೆ ಕಂಡು ತಪಸಿಯುಂ ದು ।
ರ್ಧರತರಮೆಂದಿರದೆ ಪೊಗಲ್ವಿ ಜನಮುಂ ಬೆಱಗಾ ॥
ಗಿರೆ ತೋಱೆ ತನ್ನ ಹೃದಯದ ।
ಕರುಣಾರಸಮಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ತೋಱುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೨೬ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ ಜಿನಾಗಮನಿಪುಣಂ ಭೋಗಿಮಿಥುನಂಗಳಂ ಪುಣ್ಯಭಾಗಿಗಳಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಜಿನನಾಗಂ ನಾಗದಿಂದಮಿೞಿದು ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಮಂ ನಯನ ಕುವಳಯ ದಳಂಗಳಿಂ ತಳಿದು—

ಕಂ ॥ ಪಂಚಪದಮಂ ದುರಿತ ಕರಿ ।
ಪಂಚಾನನಪದಮನಖಿಳಸುಖನಿಕರ ಸುಧಾ ॥
ಪಂಚಮ ಸಮುದ್ರಮಂ ಗುಣ ।
ಸಂಚಯಮಣಿನಿವಹ ಜನನರೋಹಣನಗಮಂ ॥ ೨೭ ॥

ಸಂಗತಭುವನತ್ರಯ ರಾ ।
ಜ್ಯಾಂಗನೆಯಂ ನಿಮಿಷದಿಂ ವಶಂ ಮಾಡುವ ಮಂ ॥
ತ್ರಂಗಳನತಿಶಯ ಪಂಚಪ ।
ದಂಗಳನಹಿಗಳ್ಗೆ ಸಹಜ ಶುಭಮತಿ ಪೇಳ್ದಂ ॥ ೨೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಸುಧಾರಸಮಂ ಶ್ರವಣಾಂಜಳಿಗಳಿಂದೀಂಟಿಸಿದುದೆ ತಮಗಮೃತಾಶನತ್ವಮಂ ಸಮರ್ಥಿಸಿತೆಂಬಂತೆ—

ಕಂ ॥ ವರಭವನಾಮರ ಲೋಕದೊ ।
ಳುರಗಂ ಧರಣೇಂದ್ರನಾಯ್ತು ಪದ್ಮಾವತಿಯಾ ॥
ಯುರಗಿ ಮಿಗೆ ಪಂಚಪದಮಂ ।
ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಕೇಳ್ದು ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ॥ ೨೯ ॥

ನಿಮಿಷದೊಳನಿಮಿಷಪದಮಂ ।
ಸಮರ್ಥಿಸಿತ್ತಹಿಗಮಱಿವು ನಂಬುಗೆ ಶುಭವೃ ॥
ತ್ತಮಿವಿಲ್ಲದಿರೆಯುಮಂತನಿ ।
ತುಮನಾಂತರ್ನೆರೆಯೆ ಪಂಚಪದಮಿಾಯದುದೇಂ ॥ ೩೦ ॥

ಭವನಾಮರಪದಮಂ ಸುಖ ।
ಭವನಮನಹಿಮಿಥುನಮಂ ಸಮಂತೆಯ್ದಿಸಿಪೊ ॥
ಕ್ಕು ವಿಳಾಸದಿಂದೆ ಪುರಮಂ ।
ಭವನಮುಮಂ ಜಿನಕುಮಾರನಿರೆ ಸೊಗಯಿಸುತಂ ॥ ೩೧ ॥

ಕಂ ॥ ನವಯೌವನನಾದ ತನೂ ।
ಭವನಂ ಕಂಡಶ್ವಸೇನನರಪತಿ ಪರಮೋ ॥
ತ್ಸವದಿಂ ವಿವಾಹಮಂ ಮಾ ।
ಡುವೆನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ ನೃಪಕನ್ಯೆಯರಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕನ್ಯಾರತ್ನಲಕ್ಷಣಪರೀಕ್ಷಣ ಪ್ರಯತ್ನಚಿತ್ತರಪ್ಪ ಮಹತ್ತರರಂ ರತ್ನೋಪಾಯನಪುರಸ್ಸರಂ ಕಳಿಪುವುದುಮವರ್ಕಾತಿಪಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಕ್ಷೋಣೀಪತಿಗಳನೆಯ್ದಿಯವರ ರಾಜಭವನಮಂ ನಿವೇದಿತ ನಿಜಾಗಮನವೃತ್ತಾಂತರಾಗಿ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಗುಡಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನೆಟ್ಟನವರ್ಗೆ ಬರವಱಿವಂತೆ ಬಂದ ತಮ್ಮ ಬರವಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದವನೀಕಾಂತರೆಲ್ಲರುಮತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಮನಾಂತಿಂತೆಂದರ್—

ಮ ॥ ಒಡೆಯಂ ತ್ರೈಭುವನಕ್ಕೆನಿಪ್ಪನುಪಮಂ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂ ವಧೂ ।
ಗಡ ವಿಶ್ವಸ್ತುತರಶ್ವಸೇನನೃಪನುಂ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಖ್ಯೆಯುಂ ॥
ಪಡೆಮಾತೇನವರ್ಗಪ್ಪ ನೆಂಟರೆನೆ ಮಾನ್ಯರ್ನಾಮೆ ದಲ್ ಧನ್ಯರೀ ।
ಯೆಡೆಯಿಂ ಕೊಳ್ಕೊಡೆಗುಂಟೆ ಮತ್ತಮುಚಿತಸ್ಥಾನಂ ಧರಿತ್ರೀನುತಂ ॥ ೩೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಕೆಲರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲ ।
ರ್ಕಳಾವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕೆಲರುದಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲ ॥
ರ್ಲಲಿತಾಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲ ।
ರ್ಕುಲಕ್ರಮಕ್ಕೆಳಸಿ ನಿಖಿಳ ನರಪತಿ ಸುತೆಯರ್ ॥ ೩೪ ॥

ಕಿವಿವೇಟಂಗೊಂಡೊಡಮೇಂ ।
ಯುವತಿಯುರ ವಿಳೋಕನಂ ಮನಂ ಹಸ್ತಮನೊ ॥
ಪ್ಪುವ ಜಿನನ ರೂಪನೀಕ್ಷಿಸ ।
ಲವಿಚಳಿತಂ ನೆನೆಯಲೆಸೆಯೆ ಬರೆಯಲ್ಪರಿಗುಂ ॥ ೩೫ ॥

ಕೆಂದಾವರೆಯಲರ್ಗಳರಜ ।
ದಿಂದಂ ಪೊರೆದಿರ್ದ ಪೂಗೊಳನನೀಕ್ಷಿಸಿದಪ ॥
ಳೆಂದುರಿವ ಮನ್ಮಥಾನಳ ।
ನಿಂದಗಿದರ್ವಿರಹವಿಧುರವನಜಾನನೆಯರ್ ॥ ೩೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮುನ್ನಮೆ ಸಮುನ್ನತ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಗುಣವರ್ಣನಾಕರ್ಣನದಿಂ ಕಂತುಶರಾಕ್ರಾಂತ ಸ್ವಾಂತೆಯರಾಗಿರ್ದುದನವರವರ ಪರಿಚಾರಕಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು ನಾಮೆ ಮುನ್ನಂ ಕನ್ನೆಯರನೊಯ್ದು ಕೊಡುವಧ್ಯವಸಾಯದಿಂದಮಿರ್ದವನಿತಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿನಿವರ್ ಬೇಡಿ ಬಂದರೆಂದಾ ನಮ್ಮನೊಳಕೊಂಡು ಮಂಡಳಾಧಿಪತಿಯರ್ ಬೞೆವೞೆಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ—

ಉ ॥ ಕೊಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಪ್ಪೆವೆನುತಂ ಘನಮಂಗಳತೂರ್ಯ ನಿಸ್ವನಂ ।
ಮುಟ್ಟೆ ದಿಗಂತಮಂ ನಿಜಕುಮಾರಿಯರಂ ಮದನಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ॥
ಕಟ್ಟುವ ರೂಪಿನಿಂ ಸೊಬಗಿನಿಂ ಸೊಗಯಿಪ್ಪವರಂ ಸಮಂತು ಮುಂ ।
ದಿಟ್ಟು ಪುರಕ್ಕೆ ವಂದರೊಲವಿಂದವನೀಶ್ವರರಶ್ವಸೇನನಾ ॥ ೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ಬರೆ ಪೋಗಿ ನೃಪಾಲಕರಂ ।
ಕೊರಳಪ್ಪಿ ಪುರಕ್ಕೆ ತಂದು ವಿವಿಧೋಚಿತಮಂ ॥
ಪರಿತೋಷಮನೆಯ್ದಿಸಿದಂ ।
ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಧಾನನಶ್ವಸೇನನೃಪಾಳಂ ॥ ೭೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ಮಹೀಕಾಂತರಂ ದಾನಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳಂ ಬೀಱಿಯುಂ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋಱಿಯುಂ ಸಂತೋಷಂ ಬಡಿಸಿಯುಂ ಪರಿಣಯನ ಪರಿಕರಮಂ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಮನೆವೆರ್ಗಡೆಗಳವಡಿಸುವಂತು ನಿಯಮಮನಿತ್ತು--

ಚಂ ॥ ನವಯುವನಾದನೀ ಸಮಯದೊಳ್ಜಿನನಂ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾ ।
ಡುವೆನುಱಿದಂತು ತಾಳ್ದಿ ತಪಮಂ ನಿಜಯೋಗದಿನೆನ್ನನಾವಗಂ ॥
ತವಿಸುಗುಮೆಂದು ಮನ್ಮಥನೃಪಂ ನಿಜಮೋಹನ ಮಂತ್ರದೇವತಾ ।
ನಿವಹಮನಟ್ಟಿದಂದದೊಳೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದರ್ ನರಪಾಳಪುತ್ರಿಯರ್ ॥ ೭೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿರಾಜಿಸುವ ರಾಜತನೂಜೆಯರಂ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನೆಯರಂ ನೋಡಿ ನಿಜತನಯನ ಮನಮನಿವರವಯವದಿನೆಱಗಿಸಲ್ ನೆರೆವರೆಂದಶ್ವಸೇನ ಮಹೀನಾಥನುಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮಹಾದೇವಿಯುಂ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಗಾತ್ರರಾಗಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರ ವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಲ್ನೆರೆವ ಚತುರ ವಚನ ಸಂಚಯ ಕಂಚುಕಿಯಂ ಕಳಿಪುವುದುಮಾಸೌವಿದಲ್ಲಂ ವಿಜಿತಾಂಗಜಾಕಾರಸುಕುಮಾರಕುಮಾರನಿರ್ದತಿಪ್ರಮೋದ ಸಂಪಾದಿಯಪ್ಪ ವಿನೋದಶಾಲೆಗೆ ಬಾಲೆಯರಂ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ವಿನಯದಿಂದವರೆಱಗುವುದನಱಿಪುವಂದದಿಂ ತಾನೆಱಗಿ ಕುಮಾರಂಗೆ ಬೞಿಕ್ಕಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನೀ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಪಲ್ಲವೋಪಮ ಪದಪಲ್ಲವೆ ಪಲ್ಲವಮಹೀವಲ್ಲಭತನುಪ್ರಭವೆಯಿೂಸ್ಮರ ಶರಧಿಸಮಾನ ಜಾನುಪ್ರದೇಶೆ ಕೋಸಲ ದೇಶಾಧೀಶ ತನೂಸಂಭವೆಯಿೂ ರಂಭಾಸ್ತಂಭ ವಿಸ್ತಾರೋರುಸ್ತಂಭೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕುಂಭಿನೀಪತಿ ಸುತೆಯಿೂ ಕಾಂಚನ ಕಾಂಚೀ ಸಮಂಚಿತ ಘನಜಘನೆ ಪಾಂಚಾಳರಾಜ ತನೂಜೆಯಿೂ ಗಂಭೀರ ಶೋಭಾನಾಭಿಮಂಡಳೆ ಪಾಂಡ್ಯ ಧಾತ್ರೀಪಾಳಪುತ್ರಿಯಿೂ ಲಾವಣ್ಯರಸ ರುಚಿರ ಕುಚಕಲಶೆ ಕಳಿಂಗ ನೃಪಾಂಗಭವೆಯಿೂ ಮೃಣಾಳನಾಳ ಲೀಲಾಲಂಕೃತ ಜಯ ಸಿರೀಷಧಾಮ ಸುಕುಮಾರ ಶೋಭಾವಹ ಬಾಹುಶಾಖೆ ಶಾಕಂಭರೀಶಾತ್ಮಜೆಯಿೂ ನಿಕಾಮಕೋಮಳ ಕಂಬುಕಂಧರೆಯಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರ ನಂದನೆಯಿೂ ಪ್ರವಾಳ ಲೀಲಾಧರೆ ಚೋಳಧರಾರಮಣ ಸಮುತ್ಪನ್ನೆಯಿೂ ಕೈರವದಳಧವಳ ಲೋಚನೆ ಕೇರಳ ಮಹೀತಳ ಸಂರಕ್ಷಕ ಸಂಜಾತೆಯಿೂ ಮೃಣಾಳ ನಾಳ ಲೀಲಾಲಂಕೃತ ಕರ್ಣಪಾಳಿಕೆ ನೇಪಾಳ ಭೂಪಾಳ ಕುಮಾರಿಯಿೂಯಪ್ಪಮಿವಿಶಿಷ್ಟೇಂದುರಿವ ಲಲಾಟೆ ಲಾಟದೇಶಪ್ರಭುಪ್ರಭೂತೆಯಿೂ ಮಧುಕರಮಾಲಾನೀಳಕುಂತಳೆ ಕುಂತಳ ಮಹೀಕಾಂತ ಕನ್ಯಕೆಯಿೂ ಮರಾಳ ಲೀಲಾಲಸಯಾನೆ ಮಾಳ ನರಪಾಲ ಶರೀರೋದ್ಭವೆಯಿೂ ಮಾಲತೀ ಮಾಳ ಕೋಮಲೆ ಮಾಳವ ಮಹೀನಾಥ ಪ್ರಸೂತೆಯೆಂದು ಕನ್ನೆಯರಂ ಬೇಱಿವೇಱಿ ತೋಱಿ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಬಾಲೆಯರಪಾಂಗರೋಚಿ ।
ರ್ಮಾಳಾ ಮಾಲತಿಯುನಿಕ್ಕಿ ಬಱಿಯಂ ಕೊರಳೊಳ್ ॥
ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕುವ ಮನದಿಂ ।
ಮೇಳಿಸೆ ಮನಮೊಲ್ದುದಿಲ್ಲ ಚಿತ್ರಜನಬನಾ ॥ ೪೦ ॥

ಚಂ ॥ ಕುಸುಮಶರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನನನೂನಕಳಾ ಪರಿಪೂರ್ಣನಂ ನಿರೀ ।
ಕ್ಷಿಸಿ ಗುಱಿಯಪ್ಪವೋಲಬಲೆಯರ್ಕಳ ವಂದಿತನೇನೊ ಚಂದ್ರನೀ ॥
ಕ್ಷಿಸಿ ಗುಱಿಯಕ್ಕುಮೇ ಜಿನನ ಮೂರ್ತಿಯುಮಂತೆ ಲತಾಂಗಿಯರ್ಕಳಂ ।
ಮಿಸುಗಿ ಮರುಳ್ಚಿತಲ್ಲದವರ್ಗೇನೆಱಗಿತ್ತೆ ವಿಳಾಸ ಭಾಸುರಂ ॥ ೪೧ ॥

ಕಂ ॥ ನೆರಪಿ ರುಚಿತಾರ್ಥ ತತಿಯಂ ।
ನಿರವಿಸೆ ಬಾಣಸಿಗನರುಚಿ ಪುಟ್ಟಿದವಂಗಾ ॥
ದರಮಾಗದಂತೆ ಕಂಚುಕಿ ।
ನಿರವಿಸೆ ರುಚಿ ಪುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲ ವಿಭುಗಬಲೆಯರೊಳ್ ॥ ೪೨ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ತಮ್ಮುದ್ಯೋಗಿಸಿದುದ್ಯೋಗಂ ಸಫಲಮಾಗದಿರದೆಂದು ಮನೋರಾಗದಿಂ ಕಂಚುಕಿಯ ಬಱಿಯನೆ ಬಂದು ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧಮನನುಸಂಧಿಸಲೆಂದಶ್ವಸೇನ ನೃಪೋತ್ತಮನುಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾಮಹಾದೇವಿಯುಂ ದೇವದೇವೊತ್ತಮಂಗಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರ್—

ಕಂ ॥ ನಯನ ಚಕೋರಂ ಲಲಿತಾಂ ।
ಗಿಯರ ಸರಸ ಹೃದಯ ಕುವಳಯಂ ಸಕಲ ಕಳೋ ॥
ದಯನಿಧಿ ನಿಜಪ್ರಸಾದ ।
ಪ್ರಿಯಂಗಳವನಿತ್ತಲರ್ಚುವುದು ಕುಳತಿಳಕಾ ॥ ೪೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಜನನಾಥರ್ನ್ನಿನಗೀವೆಮೆಂಬ ಭರದಿಂದಂ ತಂದರೀ ಕನ್ನೆಯರ್ ।
ನಿನಗಿಷ್ಟಾಂಗನೆಯರ್ಕಳಪ್ಪೆವುಱಿದಂದೇ ಮಾತೊ ತಾಮುಂ ತಪೋ ॥
ವನಮಂ ಪೊರ್ದುವೆವೆಂದು ಪೂಣ್ದರದಱಿಂ ಕಾರುಣ್ಯವಾರಾಶಿ ನೆ ।
ಟ್ಟನೊಡಂಬಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಂ ಪಡೆವುದೆಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗಮುತ್ಸಾಹಮಂ ॥ ೪೪ ॥

ವ ॥ ಎಂದವರಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಿಯಂಗರ್ಥಿದೋಷಂ ನಪಶ್ಯತಿಯೆಂಬ ಮಾತಂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ್ಪನ್ನಿಮಾಡುತ್ತಮತ್ಯಾಗ್ರಹಮಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರೆ ಕುಮಾರಂ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಮೃಗಲೋಚನೆಯರ್ಕಳಿವ ।
ರ್ಮೃಗದಂತೆವೊಲೆಳಸಿ ಬಳಸುತಿರ್ದಪರಾನುಂ ॥
ಮೃಗದಂತೆ ಗೋರಿಗೊಳಗಾ ।
ಗೆ ಗಡತನುವ್ಯಾಧ ಬಾಣಬಾಧೆಯುದಕ್ಕುಂ ॥ ೪೫ ॥

ಮ ॥ ನೆಗೞ್ದೀ ರಾಜತನೂಜೆಯರ್ಕಳ ವಿವಾಹಂ ತಾತನೆಂದುಕ್ತಿಗಂ ।
ಬಗೆಗೆಟ್ಟೀ ಹಿತಸೇವೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದೊಡೀ ಕೈನೀರೆ ಸಂಸಾರವ ॥
ಲ್ಲಿಗೆ ಪೊಯ್ನೀರೆನಿಸಿರ್ಕುಮಿೂ ಮದುವೆಗಾನೇಗೊಂಡೊಡೇಮಾತೊ ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಫಳಪ್ರಸೇವನೆಗಮಾನೇಗೊಂಡನೇನಾಗೆನೇ ॥ ೪೬ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕನತಿ ಮುಗ್ಧವಚನಂ ।
ಜನನಾಬ್ಧಿಯೊಳೞ್ದುಗುಂ ದೃಷ್ಟದ್ರೋಣಿವೋಲೆಂ ॥
ತನುಚಿತಮನೊಡಂಬಟ್ಟಪೆ ।
ನೆನುತ್ತಮವಕರ್ಣಿಸಲ್ಕೆ ಬಗೆದಘುದೂರಂ ॥ ೪೭

ವ ॥ ಅಂತು ಬಗೆದು ನಿಜಪಿತೃಯುಗದ ಮನದಾಗ್ರಹಮಂ ಮಾಣಿಸ ಲೆಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಆಯತಿಗಹಿತಕರಾನ್ಯ ।
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮದುವೆಯೊಳದೇನೊ ನಿಶ್ಚಳಿತ ತಪಃ ॥
ಶ್ರೀಯೆ ಸುಖಮೂರ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ।
ಶ್ರೀಯ ವಿವಾಹಮೆ ವಿದಗ್ಧರಿಂ ಕರಣೀಯಂ ॥ ೪೮ ॥

ಏನಿದು ಕರಣಮೆ ಮುಕ್ತಿ ।
ಸ್ಥಾನಮನೆಯ್ದುವರ್ಗೆ ವೃತ್ತಮೋ ದರ್ಶನಮೋ ॥
ಜ್ಞಾನಮೊ ಮದುವೆಯಿದರ್ಕ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳದೇಕೆ ಮಾೞ್ಪಿರತ್ಯಾಗ್ರಹಮಂ ॥ ೪೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ನಿಸರ್ಗವೈರಾಗ್ಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿಯವರ ದುರಾಗ್ರಹವೃತ್ತಿಯಂ ವಿಘಟಿಸುವುದುಮಾಮಹೀವಲ್ಲಭಭವೆಯರೆಲ್ಲರುಂ ತನ್ನಾದುದನಪ್ಪೆಮೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದ ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ದರ್ಜಿನಕುಮಾರನುಂ ಕುಮಾರಕಾಲಂ ಮೂವತ್ತು ಬರಿಸಂ ಪೋಗೆ ವಿಷಯ ವಿರಾಗತಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ—

ಕಂ ॥ ಜಾತಿತುರಂಗಮುಮಂ ಸಾ ।
ಕೇತದ ಜಯಸೇನ ಭೂಮಿಪತಿ ಪಾಗುಡಮಂ ॥
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆ ಕಳಿಪೆ ತಂದಭಿ ।
ಜಾತ ಮಹತ್ತರನನುಚಿತವಾಗ್ವಿಸ್ತರನಂ ॥ ೫೦ ॥

ವ ॥ ಸಮುಚಿತ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾ ಕ್ಷೋಣೀಪಾಳ ಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲವಾರ್ತಾಪ್ರಶ್ನಾನಂತರಂ ನಿಜನಾಥಪುರಂ ಪುರುದೇವ ಜನನ ಪಾವನಗುಣ ಧಾಮಮುಮುಂ ನಾಮತ್ರಯಾಭಿರಾಮಮುಮುಮಾಗಿರ್ಪುದದನೆಮಗೆ ಕೇಳಲರ್ಥಿಯಾದಪುದು ಪೇೞೆನೆ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಹಸ್ತಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಮಹತ್ತರಂ ಸವಿಸ್ತರ ಮಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ—

ಮ ॥ ಗುರುದೇವಾಂಘ್ರಿ ವಿನೀತ ಸಜ್ಜನರ ಚೆಲ್ವಿಂದಂ ವಿನೀತಾಖ್ಯೆಯುಂ ।
ಪರರಿಂದೆಂತುಮಯೋಧ್ಯೆಯಾದ ಗುಣದಿಂ ಸಂದಿರ್ದಯೋಧ್ಯಾಖ್ಯೆಯುಂ ॥
ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯನ್ಮಣಿಕೇತನ ಪ್ರಕರದಿಂ ಸಾಕೇತಮೆಂಬಾಖ್ಯೆಯುಂ ।
ನಿರುತಂ ತಾಳ್ದಿ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಪುರುಜಿನಶ್ರೀಜನ್ಮಗೇಹಂ ಪುರಂ ॥ ೫೧ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವ ನಿಜೋದಯದಿಂದಂ ।
ಪಾವನಮಿಾ ವಾರಣಾಸಿಯಾದವೊಲಾದಂ ॥
ಪಾವನಮಾದತ್ತದು ಪುರು ।
ದೇವೋದಯದಿಂದಯೋಧ್ಯೆ ಜಗದಾರಾಧ್ಯಾ ॥ ೫೨ ॥

ದೇವಪತಿ ಪೇಳೆ ಧನದಂ ।
ರೈವೃಷ್ಟಿಯನೆಸಗೆ ಮಾಡೆ ಪದ್ಮಾದಿಸರೋ ॥
ದೇವಿಯರುಂ ರುಚಕಾಚಳ ।
ದೇವಿಯರುಂ ತಾಯ್ಗೆ ಗರ್ಭಸಂಶೋಧನಮಂ ॥ ೫೩ ॥

ಮ ॥ ಜಯುವರ್ಮೇಶ ಮಹಾಬಳಾಖ್ಯ ಲಲಿತಾಂಗಂ ವಜ್ರಜಂಘಾರ್ಯತುಂ ।
ಗಯಶಃ ಶ್ರೀಧರ ನಾಕಜಂ ಸುವಿಧಿ ಭೂಪಾಲಾಚ್ಯುತಂ ವಜ್ರನಾ ॥
ಭಿಯಶೇಷಕ್ಷಿತಿಪಾಳ ಭಾಳತಿಳಕಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶನಾ ।
ಗಿಯುಗಾದ್ಯಂ ಮರುದೇವಿಗಂ ಪುರುಜಿನಂ ಶ್ರೀನಾಭಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥ ೫೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಿಯರತ್ನಮಯುಂ ಜಗದಾ ।
ಶಯಮಾದುದು ಮುನ್ನಮುದಯಿಸುತ್ತಿರೆ ರತ್ನ ॥
ತ್ರಯಮಯಮಾದುದು ಬೞಿಕಿಂ ।
ತಯನಯಸಂಪತ್ತಿ ವಿಸ್ಮಯಂ ವೃಷಪತಿಯಾ ॥ ೫೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತುದಯಿಸುವುದುಂ ದೇವರಾಜಂ ದೇವರ್ಗೆಂತು ನಿಸರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಂದರ ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಸಮಸ್ತದೇವ ನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸತಿಪ್ರಶಸ್ತಕ್ಷೀರ ನೀರಾಕರ ನೀರಂಗಳಿಂ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮಂ ತೊಡರ್ಚಿದನಂತೆ ವೃಷಭಂಗಂ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮನನಂತರಂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡೆ ಪಲವು ದೆವಸಂ ಪರೋಪಕಾರಶೀಲಂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗುರು ಒಸೆದು ಕೃಷಿವಾಣಿಜ್ಯಾದಿ ಷಟ್ಕರ್ಮಮುಮಂ ನಿರ್ಮಳ ಧರ್ಮಮುಮನೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಸುಖ ಸಂಪಾದಿತಂಗಳಂ ಸಕಳಾಶ್ರಮಕ್ಕಂ ನಿವೇದಿಸಿ, ಪರಮಾಹ್ಲಾದಮನಾರಾಧಿಸುತ್ತಂ ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಮಿರ್ದು ಸುಕವಿ ಜನಮನೋರಂಜನ ಲೀಲಾಂಜನಾ ನೃತ್ಯ ನಿರೀಕ್ಷಣ ವ್ಯತಿಕರ ಪ್ರಭೂತ ಭೋಗವೈರಾಗ್ಯ ಪರಂಪರಂ ಪುರುಷಾರ್ಥದತ್ತಚಿತ್ತ ನುತ್ತಮದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಖಂಡಿತ ಯೋಗನಿಯೋಗದಿಂ ಘಾತಿಗಳಂ ವಿಘಾತಿಸಿ ಸಮುದ್ಭೂತ ಕೇವಲಾವಲೋಕನಂ ತ್ರಿಲೋಕಪತಿಸಮರ್ಚಿತ ಸಮವಸರಣ ಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನಮಂ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಚ ಕುಂಭಸ ಮುಲ್ಲಸಿತ ಪಲ್ಲವನಾದನೆಂದೆನಲಪರಿಮಿತ ವಚನಂಗಳಿಂ ತಿಳಿಪಿದ ಮಹತ್ತರನನುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂ ಸಂತೋಷಂ ಬಡಿಸಿ ಕಳಿಪಿ ಬೞಿಯಂ ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರ ಚರಮಾಚರಣ ಸ್ಮರಣಂ ಭವಸ್ಮರಣಕಾರಣಮುಂ ಸಂಸಾರಪಾರಾವಾರ ಸಮುತ್ತರಣಕಾರಣಮುಮಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವಶಗತನಘು ।
ಸಂಚಯಮಂ ಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಚತುರ್ಗತಿಗಳೊಳಂ ॥
ಪಂಚಪರಾವರ್ತನಮಂ ।
ಪಂಚಮಗತಿವಡೆಯದಿಂತು ತಿರಿಗುಂ ಜೀವಂ ॥ ೫೬ ॥

ಮ ॥ ಪುದಿದಜ್ಞಾನತೆಯಿಂ ಗೃಹೀತಮಗೃಹೀತಂ ಮಿಶ್ರಮೆಂಬೀವಿಭಂ ।
ಗದ ನಾನಾ ಪರಮಾಣುವಂ ಪಲವು ಸೂೞ್ ನೋಕರ್ಮದಂತಃ ಸ್ವರೂ ॥
ಪದವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತನೇಕವಿಧದುಃಖಾನೀಕಮಂ ದ್ರವ್ಯನಾ ।
ಮದ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮುೞುಗುತಂ ತಾಂ ಸೇವಿಕುಂ ಜೀವಿಕುಂ ॥ ೫೭ ॥

ನರಕಾದ್ಯಾದ್ಯವರಾಯುವಂ ಸಮಯಮಂತೇಕೋತ್ತರಂ ವೃದ್ಧಿಯಾ ।
ಗಿರೆ ಮುನ್ನುಂಡವರಾಯುವಂ ಕ್ರಮದೆ ಮೂವತ್ತೊಂದು ವಾರಾಶಿಯಂ ॥
ನಿರುತಂ ಸೇವಿಸುಗುಂ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸೇವಾಭಾವಜೀವಂ ನಿರಂ ।
ತರದುಃಖಾನಳದುಗ್ರಮೂರ್ತಿ ಭವಸಂಸಾರಾಟವೀ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥ ೫೮ ॥

ಭುವನಾಕಾಶದ ಮಧ್ಯದೇಶಮದೆ ಮಧ್ಯಂ ತನ್ನಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನಿ ।
ಕ್ಕುವಮಾಗಾಂತವರಾವಗಾಹನೆಯನಾದಂ ತತ್ಪ್ರದೇಶಂಗಳ ॥
ಪ್ಪುವರೊಳ್ ತಪ್ಪದೆ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ವಿವಿಧವಾರಂ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂಸಾರಭೈ ।
ರವ ದುಃಖಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ ಕೂಡೆ ಪರಿಗುಂ ಮೂಢಾತ್ಮನಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ॥ ೫೯ ॥

ಕಂ ॥ ಎರಡುಂ ಕಲ್ಪದ ಸಮಯೋ ।
ತ್ಕರದೊಳನುಕ್ರಮದೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸುಗುಂ ಮಡಿಗುಂ ॥
ಪರವಶತೆಯಿನಾತ್ಮಂ ಬಹು ।
ತರವಾರಮಪಾರ ಕಾಲ ಸಂಸಾರಸ್ಥಂ ॥ ೬೦ ॥

ಯೋಗ ವಿಶೇಷಸ್ಥಿತ್ಯನು ।
ಭಾಗ್ಯಾನುಬಂಧನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳ್ ॥
ರಾಗಾದಿಭಾವ ಪರಿವ ।
ರ್ತಾಗರ್ತದೊಳಾತ್ಮನಜ್ಞನಕ್ಕಟ ತಿರಿಗುಂ ॥ ೬೧ ॥

ನರಕಗತಿ ಸಮಮೆ ತಿರ್ಯ ।
ಙ್ನರಸುರಗತಿಗಳುಮದಂತೆ ದಲ್ಕಾ ನರಕರ್ ॥
ಪರವಶತಾಯೆಂಬಿದು ಬಿ ।
ತ್ತರಿಸೆ ಪರಾಧೀನ ಸುಖಮುಪರೊಳುಳ್ಳುದಱಿಂ ॥ ೬೨ ॥

ಮ ॥ ಸುಕೃತಾರಂಭದೆ ಪಾಪದಿಂ ಸುಕೃತ ಪಾಪಾರಂಭದಿಂ ದೇವನಾ ।
ರಕತಿರ್ಯಙ್ನರಜನ್ಮಜಾಳದೊಳೆ ಸಿಲ್ಕಿರ್ದಿನ್ನೆಗಂ ಮುಕ್ತಿಸಾ ॥
ಧಕತತ್ತ್ವಾಮೃತಸೇವೆಯಂ ಪಡೆಯದಿರ್ದೆಂ ಮುಕ್ತಿ ಕೈಸಾರ್ವೊಡೈ ।
ಹಿಕದೀಯಲ್ಪ ಸುಖಕ್ಕೆ ನಿಂದೊಡಳಿಪಿಂದೆನ್ನಿಂದಮಿಂ ಗಾಂಪರಾರ್ ॥ ೬೩ ॥

ಮ ॥ ಅತಿದುಃಖಾತ್ಮಕಮಪ್ಪನಾರಕಭವಂ ತಾನಿರ್ಕೆ ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿ ।
ಸ್ಥಿತಿ ವಿಜ್ಞಾನವಿಹೀನಮೊ ಮನುಜಜನ್ಮಂ ಸೌಖ್ಯಲೇಶಂ ಸಮೂ ॥
ರ್ಜಿತದುಃಖಂ ಸುರಜನ್ಮಮಂತ್ಯದೊಳಗೆಂತುಂ ದುಃಖಯುಕ್ತಂ ಚತು ।
ರ್ಗತಿಯೊಳ್ ಭಾವಿಪೊಡಿಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯಮದಱಿಂ ಸಂಸಾರಮೇಂ ಸಾರಮೇ ॥ ೬೪ ॥

ಕಂ ॥ ಇಲ್ಲಧಿಕಸುಖಫಲಂ ಭವ ।
ವಲ್ಲಿಯೊಳಱಸುವೊಡದೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿರ್ವೃತಿ ದೋ ॥
ರ್ವಲ್ಲಿಯೊಳುಂಟದನೆಯ್ದಿಸು ।
ವಲ್ಲಿಗೆ ಜಿನದೀಕ್ಷೆ ದೂತಿವೇೞ್ ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೬೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತು ಚತುರ್ಗತಿಗಳುಮಂ ದುರ್ಗತಿಗಳೆಂದು ಭೋಗಂಗಳಂ ದುಃಖ ಭೋಗಮೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರ್ ಪರ ।
ಲೋಕಪ್ರಿಯರಲ್ಲದಂದು ಮುಂ ಬಾರದೆವೊ ॥
ಲ್ದೇಕೆ ಜಿನಂ ಪರಹಿತಮಂ ।
ಸ್ವೀಕರಿಪುದುಮದನೆ ನುಡಿದು ದೃಢಮೆನಿಸಿರ್ಪರ್ ॥ ೬೬ ॥

ವಿಷಯ ವಿರತರ್ಗೆ ನೀರುಮ ।
ವಿಷಯಂ ವಿಷದಂತಸೇವ್ಯಮಪ್ಪುದಱಿಂದಂ ॥
ಋಷಿಗಳೆನೆ ದಿವದೊಳಿರ್ಪ ।
ರ್ತೃಷೆಯಿಲ್ಲದೊಡುದಕವೊಳ್ಳಿತೆನೆ ಕುಡಿದಪರೇ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮಹಿಮೆವೆತ್ತ ಸಾರಸ್ವತಾದಿಗಳಪ್ಪೆಣ್ಬರುಂ ಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವರ್ ಪರಮ ರಮಣಿ ಕಳಿಪಿದ ವಿವಾಹವಿಧಿವಿಹಿತ ಮಹತ್ತರರಂತೆ ಬಂದು ಪರಮನ ಚರಣ ಸರಸೀರುಹಕ್ಕೆ ನಿಜಮೌಳಿ ಕೀಳಿತ ಪದ್ಮರಾಗದಿಂ ಪರಮಾಗಮಸಾಗಳೋಲಗಿಸಿ ಸುರತರು ಕುಸುಮ ಸಂಜನಿತ ಕುಸುಮ ಮಂಜರಿಯಿಂ ಜಿನರಾಜನಂ ಪೂಜಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಲೋಲತೆ ವಿಷಯದೊಳಕ್ಕುಮ ।
ನಾಳೋಚಿತ ಮತಿಗೆ ನಿನ್ನೊಳಾಗದದರ್ಕೀ ॥
ಕಾಲಮನೆ ಪಾರುತಿರ್ದೈ ।
ಕಾಲಂ ಪರಿಣಯನ ವಿಧಿಗೆ ಸುತಪಶ್ರೀಯಂ ॥ ೬೮ ॥

ಎಮಗಿದು ನಿಯೋಗಮೆಂದು ಪ ।
ರಮ ಬಿನ್ನವಿಸದೆಮಗಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಜವೈರಾ ॥
ಗ್ಯಮನಾರಾರೋಪರ್ ಮು ।
ಕ್ತಿಮನೋಹರ ತಾರಹಾರಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಪುದುಂ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತಾಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವರ್ ದೈವಜ್ಞರಂತೆ ತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ವಿವಾಹೋತ್ಸಾಹಕ್ಕುತ್ಸುಕನಾಗಿರ್ದ ಶೀಲವತ್ಸಲನ ಮನಮಂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋದರಿತ್ತಲ್—

ಚಂ ॥ ಸುರಪತಿ ದೇವದೇವನ ವಿರಾಗತೆಯಂ ತಿಳಿದಾತ್ಮಬೋಧದಿಂ ।
ಪರಮ ತಪೋವಧೂಟಿಯು ವಿವಾಹದೊಳಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಮೆಂದು ಬಿ ॥
ತ್ತರಿಸಿರೆ ಮಜ್ಜನಂ ಬುಗಿಪವೊಲ್ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಾಭಿಷೇಕಮಂ ।
ಸುರಪಟಹಂಗಳುಣ್ಮೆ ಸುರಸಿಂಧುಜಲಂಗಳಿನಂದು ಮಾಡಿದಂ ॥ ೭೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ನಿಕಾಯನಾಕಿನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸು ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಾಭಿಷವಣಾರ್ಚನೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಸಮನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ತ್ರಿದಶಪತಿಜಿನಪತಿಯನಿಂ ।
ತಿದೆ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸೀಮೆಯೆನೆ ಸುರತರುಗು ॥
ಣ್ಮಿದ ಕುಸುಮ ವಸನದಿಂದಂ ।
ಸದಮಳ ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ ಭೂಷಿಸಿದಂ ॥ ೭೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತಳಂಕರಿಸುವುದುಂ ಕಂತುಮಹೀಕಾಂತವಿಳಾಸವಿಜಯಮನಭಿನಯಿಸುವಂದದಿಂದಭಿನವ ಸೌಂದರ್ಯದೊಳೊಂದಿ—

ಕಂ ॥ ಇಂಧನಮಂ ಬಿಸುಡುವವೋ ।
ಲಿಂಧನಮಂ ಬಿಸುಟು ಸುಜನಸಖನಖಿಳೈನೋ ॥
ಬಂಧನಮಂ ಬಿಡಿಪಂತಿರೆ ।
ಬಂಧುಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಪಕೆ ತರಿಸಂದಿರ್ದಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಷಾಯ ಸಹಾಯ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಗ್ರಹಮಂ ತೊಱೆದು ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯನೇಱುವಂತೆ—

ಚಂ ॥ ಬಿಡೆ ಮಣಿ ಶೋಭೆಯಂ ಸಿವಿಗೆಯಂ ಪರಮೇಶ್ವರನೇಱೆ ಚೆಲ್ವನೇ ।
ರ್ವಡೆ ನೃಪರೊಯ್ದರೇೞಡಿವರಂ ಖಚರಾಧಿಪರೊಯ್ದರತ್ತಲೇ ॥
ೞಡಿವರಮತ್ತಲೊಯ್ದರಮರೇಂದ್ರರನಿಂದಿತಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರೆಂ ।
ದೊಡೆ ಜಿನಪಂಗೆ ಪೂಣ್ಬ ಬೆಸಕೆಯ್ಯದರಾರ್ವಸುಧಾವಿಭಾಗದೊಳ್ ॥ ೭೩ ।

ಕಂ ॥ ಆ ತ್ರಿಭುವನಪತಿಯಂ ರ ।
ತ್ನತ್ರಯಮಂ ತಳೆವ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ ತಳೆದಖಿಳ ॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಂ ಖೇಚರರುಂ ।
ಸುತ್ರಾಮರುಮತಿಪವಿತ್ರರಾದರುದಾತ್ತರ್ ॥ ೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಕಲಮಂಗಳಾನಕಂಗಳನಂಗವಿಜಯ ಪಟುಪಟಹರವದಂತೆ ದಿಕ್ತಟಮಂ ತೀವೆ ದೇವೇಂದ್ರರೊಯ್ದು ದೇವಾಂಗ ವಸ್ತ್ರವಿಸ್ತೃತವಿತಾನವಿಲಸಿತ ನಭೋವಿಭಾಗದೊಳ್ ದೇವಾಂಗನಾಂಗುಳೀಸಂಚಯ ರಚಿತ ಪಂಚರತ್ನ ಚೂರ್ಣರಂಗವಲ್ಲೀಕಾಂತಪ್ರಾಂತದೇಶದೊಳಿಂದೀವರ ಗಂಧಬಂಧುರ ದೇವಸಿಂಧು ಸಲಿಲಸೇಚನ ಪಾವನ ದೇವದಾಮಾದ್ಯಾನಮದ್ಯಾಮಳಕವಿಶಾಳ ಶಿಳಾಪಟ್ಟದೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲಾಟಪಟ್ಟ ಮಳಯಜ ತಿಳಕನೆನಿಸಿದ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನಱೆದು ತಂದಿೞಿಪಿ ಬೞಿಯುಮುಪಶಮಿತ ದಿವಿಜ ದನುಜ ಮನುಜ ಬಹಳ ಕೋಳಾಹಳ ಪ್ರತೀಹಾರ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯೊಳ್ ಸುತ್ರಾಮರ್ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಜಿನಪಂ ವಸನಾಭರಣಂ ।
ತನುಭೂಷಣಮೇವುವೆಂದವಂ ತೊಲಗಿಸಿ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ನಿಜಮೆನಿಸಿದ ಗುಣಮಣಿ ।
ವಿನೂತ ದಿಗ್ವಾಸದಿಂದಳಂಕೃತನಾದಂ ॥ ೭೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹ ನಿವೃತ್ತಿಗೆಯ್ದುತ್ತರಾಭಿಮುಖನು ಮಂತರ್ಮುಖನುಂ ನಿಬಿಡನಿಬದ್ಧ ಪಲ್ಯಂಕಾಸನನುಂ ಪ್ರಕಟಿತ ಜಿನಶಾಸನನು ಮಾಗಿರ್ದು—

ಕಂ ॥ ಸದ್ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಿ“ನಮ ।
ಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯಃ”ಎನುತ್ತೆ ಕೇಶಪಾಶಮನಘ ಸಂ ॥
ಪದ್ಧಾತ್ರೀರುಹಮೂಲಮ ।
ನುದ್ಧರಿಸುವ ತೆಱದೆ ಪರಿದನಘವನದಹನಂ ॥ ೭೬ ॥

ವಿಪುಳೈನೋಬಳ ಮನಸಿಜ ।
ನೃಪನೂರ್ಜಿತ ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನ ಚಮರಜಮೆನೆ ಶೋ ॥
ಭಿಪ ಕೇಶಪಾಶಮಂ ಮೋ ।
ಹಪಾಶಮಂ ಪರಿವ ತೆಱದೆ ಪರಿದಂ ಪರಮಂ ॥ ೭೭ ॥

ಪರಿಯೆ ಕರಕಮಳ ಪರಿಮಳ ।
ಕೆಱಗಿದ ಮಱಿದುಂಬಿ ಬಿಡದೆ ಬಂದಪುದೆಂಬೀ ॥
ತೆಱನನನುಕರಿಸಿ ಕರದೊಳ್ ।
ಮಿಱುಗಿದುವು ವಿನೀಳ ಕುಂತಳಂ ಜಿನಪತಿಯಾ ॥ ೭೮ ॥

ನಿರ್ವಾಣ ಕಾಮಿನೀಪ್ರಿಯ ।
ಸರ್ವಜ್ಞ ಶ್ರೀಯನೀವ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಂ ॥
ತುರ್ವೀಶರ್ ಸಾಸಿರದ ।
ಯ್ರೂರ್ವರ್ತರ್ನೊಡನೆ ತಳೆಯೆ ತಳೆದನುದಾತ್ತಂ ॥ ೭೯ ॥

ಏನಂ ಪೇೞ್ವೆನೊ ಪರಮ ತ ।
ಪೋನಿಧಿಯ ವಿಶೋಧಿಯಂ ಮನಃಪರ್ಯಯಸು ॥
ಜ್ಞಾನಂ ಸಪ್ತರ್ಧಿಸುದೀ ।
ಕ್ಷಾನಂತರದೊಗೆದು ನೆಗೞ್ದುವೆನೆ ಜನವಿನುತಂ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತಪೋಂಗನಾ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂ ಪ್ರಶಸ್ತ ಪೌಷ್ಯ ಬಹುಳೈಕಾದಶೀ ಪೂರ್ವಾಹ್ಣದೊಳ್ ಮಾಡಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಾದಶಕೋಟಿ ಶೀಳಾಳಂಕೃತನುಂ ಚತುರಶೀತಿಲಕ್ಷ ಗುಣಮಣಿಲಕ್ಷಿತನುಮಾಗೆ ಪರಮನಮರಪರಿವೃತನನೇಕನಾಕಲೋಕಾರ್ಚನೆಗಳಿನಮರ ಸಮಿತಿವೆರಸರ್ಚಿಸಿ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಗೆಯ್ದು—

ಕಂ॥ ದಿವಿಜಪತಿ ಜಿನನ ಕುಂತಳ ।
ನಿವಹಮನಾಂತೊಯ್ದು ರತ್ನಪಟಳಕದೆ ಸುರಾ ॥
ರ್ಣವದೊಳ್ ಬಿಡೆ ಮಿಸುಗಿದವ ।
ರ್ಣವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನೀಳರತ್ನದವತಂಸದವೋಲ್ ॥ ೮೧ ॥

ಜಿನನ ಪದರಜಮುಮಂ ತ್ರಿಭು ।
ವನಪತಿಗಳ್ ತಳೆವರುತ್ತಮಾಂಗದೊಳೆಂದಾ ॥
ವನಧಿ ಶಿರೋರುಹಮಂ ಶಿರ ।
ದಿನಾಂತವೊಲ್ ತೇಂಕುತಿರ್ದವಮೃತಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ॥ ೮೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಹಸ್ರನೇತ್ರಂ ಜಿನಸಮುತ್ಪಾಟಿತ ಪವಿತ್ರ ಸಹಸ್ರಕುಂತಳಂಗಳಂ ಜಳನಿಧಿತರಂಗಸಂಗತಂ ಮಾಡಿ ನಾಕಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತ ತೀರ್ಥನಾಥಂ ದೀಕ್ಷೋಪವಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಮಱುದೆವಸಮುಕ್ಷ್ಣಾ ಶೋಭಾಸದ್ಮಪದ್ಮ ಖೇಟಪುರಕ್ಕಭಿಮುಖನಾಗಿ—

ಉ ॥ ಪಾದನ್ಯಾಸ ವಿಳಾಸಮುರ್ವರೆಯ ಮಿಥ್ಯಾಧ್ವಾಂತಮಂ ತೂಳ್ದಿಯಾ ।
ಹ್ಲಾದಂ ಭವ್ಯ ಚಕೋರದೊಳ್ ನೆಲಸೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶತ್ವದಿಂ ॥
ದಾದಂ ಚಂದ್ರಗತಿತ್ವಮೊಪ್ಪೆ ನೆಗಟ್ದೀಯರ್ಯಾಶುದ್ಧಿ ಹೃಚ್ಛುದ್ಧಿಗಂ ।
ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಮನೀಯೆ ಭಾವರಿಗೆ ವಂದಂ ಪಾರ್ಶ್ವಯೋಗೀಶ್ವರಂ ॥ ೮೩ ॥

ಮ ॥ ನಿಧಿಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಮಧೇನು ದಿವಿಜೇಂದ್ರೋರ್ವಿಜಮೊಂದಾಗಿ ಸ ।
ನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ತಂದುದಱಿಂದಮತ್ಯಧಿಕಮಾದತ್ತುತ್ಸವಂ ಶ್ರೀ ತಪೋ ॥
ನಿಧಿ ತನ್ನಿರ್ದ ಗೃಹಕ್ಕೆವಂದಡೆ ಸುಶರ್ಮಂಗಂತೆ ದೃಗ್ಬೋಧ ವೃ ।
ತ್ತ ಧರಿತ್ರೀನುತರತ್ನಮಂ ಮುನಿಪನೀವಂತೇನವೊಲ್ದೀಗುಮೋ ॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಯಮಾನುವರ್ತಿ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆಯ್ತರುತಿರ್ಪುದುಂ ಗುಣಮಣಿ ಮಂಡನನಪ್ಪಾ ಮಂಡಳೇಶ್ವರಂ ಕಂಡು—

ಉ ॥ ಸಂಜನಿತಾನುರಾಗನಿದಿರ್ವೋಗಿ ಲಲಾಟದಿಶಾಪ್ರಶಸ್ತಹ ।
ಸ್ತಾಂಜಳಿಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನೊಡರ್ಚಿ ವಿವೇಕ ವಿಳಾಸಿನೀಮನೋ ॥
ರಂಜನನಂ ಮನೋಜಮದಭಂಜನನಂ ಪ್ರವಿನಷ್ಟ ದುಷ್ಟಕ ।
ರ್ಮಾಂಜನನಂ× × × ×ಸುಶರ್ಮದಾಂತಂಶಾಂತಂ × × × ॥ ೮೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮ ಮುನೀಶ್ವರನಂ ನಿಱಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ನವಕೇವಲಲಬ್ಧಿಪ್ರದ ।
ನವವಿಧ ಪುಣ್ಯಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಪ್ತರ್ಧಿಕರ ॥
ಪ್ರವಿಮಳ ಸ್ವಪ್ನಗುಣಂ ತನ ।
ಗವಿಚಳಮೆನೆ ಯತಿಗೆ ಕುಡೆ ಸುಧಾನ್ನಮನೊಲವಿಂ ॥ ೮೬ ॥

ಕಂ ॥ ಐವೇೞ್ಪಿನಾಗಳೊಗೆದವು ।
ಪೂವಿನ ಮೞೆ ಸುರಭಿಗಂಧಬಂಧುರಪವನಂ ॥
ರೈವೃಷ್ಟಿ ದೇವ ದುಂದುಭಿ ।
ದೇವರಹೋದಾನಮೆಂಬ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ॥ ೮೭ ॥

ಉ ॥ ಮುನ್ನಱುದಿಂಗಳಂಬಿಕೆಯುಗರ್ಭದೊಳಂ ನವಮಾಸಮಿರ್ಪಿನಂ ।
ರನ್ನದ ಜೊನ್ನ ಕಲ್ಪತರು ಪುಷ್ಪದ ಪೆರ್ಮೞೆ ಕೊಳ್ವುವೆಂದೊಡ ॥
ತ್ಯುನ್ನತ ತೀರ್ಥನಾಥನಖಿಳರ್ಥಿಯುತಂ ನಿಲೆ ರಾಜಗೇಹದೊಳ್ ।
ಸನ್ನುತಮಯ್ದುಮಚ್ಚರಿಯಮಾದುದೆಚ್ಚಱಿಯೆ ಸುಶರ್ಮನಾ ॥ ೮೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸುಶರ್ಮನಂ ಸುಶರ್ಮಕರ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಕ್ಕಾರ್ಮನಂ ಮಾಡಿ ಪರಸಿ ಪೋಗಿ ನಿರ್ಮಳ ದಶಧರ್ಮಧರಂ ದುಷ್ಕರ್ಮರಿಪುಗಳಂ ನಿರ್ಮೂಲನಂ ಮಾಡಲ್ವೇಡಿ ಪರಮಸಂಯಮೋದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಮನಮುಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತೋ ।
ದ್ಯನುಪಮ ತಪದಲ್ಲಿಯನಶನಾಧಿಕ ತಪದೊಳ್ ॥
ತನುವಂ ನೆಟ್ಟಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ।
ಮುನಿಪತಿ ಪನ್ನೆರಡು ತೆರದ ತಪದಿಂ ನೆರೆದಂ ॥ ೮೯ ॥

ಮ ॥ ನಿಯತಂಯೋಗ ನಿಯೋಗದಿಂದೆ ಯತಿಪಂ ಕಾಲತ್ರಯಜ್ಞಾನಿಯಾ ।
ಗಿಯುಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆ ಮಾಗಿ ಮೞೆಗಾಲಂ ಗ್ರೀಷ್ಮಮೆಂಬೀ ಪ್ರಸಿ ॥
ದ್ಧಿಯ ಕಾಲತ್ರಯುಮಂ ಸಮಂತಱಿಯದಂತಾ ಬೆಳ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಶಾ ।
ಖಿಯ ಮೂಲಕ್ಕರಿದಪ್ಪ ಕಲ್ನೆಲೆಗೆ ಮೆಯ್ಯಂ ಸಾರ್ಚಿದಂ ನಿಶ್ಚಳಂ ॥ ೯೦ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಮೋಪಶಾಂತರಸದೊಳ್ ।
ನಿರಂತರಂ ತೇಂಕುತಿರ್ಪ ಮುನಿಪತಿಯ ಮುಖಾಂ ॥
ಬುರುಹಮಲರ್ದಿರ್ಕ್ಕೆ ತನುಲತೆ ।
ಕೊರಗದೆ ಖರಕರನ ಕರಹತಿಯಿನತಿ ಚಿತ್ರಂ ॥ ೯೧ ॥

ಯತಿಪಂ ಚತುರ್ವಿಧಾಹಾ ।
ರತತಿಯನನಶನದೊಳಾತ್ಮನಿಷ್ಠಂ ತೊಱೆಯು ॥
ತ್ರುತಿಶಯಮೆ ನೆರೆಯೆ ತೊಱೆದಂ ।
ಚತುರ್ವಿಧಾಸ್ರವದ ಕಾರ್ಮಣಾಹಾರಮುಮಂ ॥ ೯೨ ॥

ಇಂತಿದು ಚಿತ್ರಂ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಯಂ ತಳೆದತ್ತಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗದೊಳಂ ॥
ಶಾಂತರಸಸ್ವಾದನಮಿರೆ ।
ಯುಂ ತನ್ಮುನಿಯಲ್ಲಿ ರಸಪರಿತ್ಯಾಗತಪಂ ॥ ೯೩ ॥

ಕಂ ॥ ಯಮಿ ನಡೆವ ನುಡಿವ ನಿಜ ಸಂ ।
ಯಮಾರ್ಥಮುಣ್ಬುಚಿತ ವಸ್ತುವಂ ಕೊಳ್ವಿಡಿವಂ ॥
ಗಮಳಮನುಗುವೆಡೆಯೊಳ್ ಜೀ ।
ವಮನೋವಿಯೆ ಪಂಚಸಮಿತಿಯಂ ಸಂಚಿಸಿದಂ ॥ ೯೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಮಸಂಯಮಧಾರಿಯುಮೇಕವಿಹಾರಿಯುಮಾಗಿ ಗಿರಿದರಿಸರಿತ್ಪುಳಿನಕಾಂತಾರಾದಿ ನಿರ್ಜಂತುಕ ಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ ನಿಂದಾತ್ಮಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಪ್ರಕಟಾಹಿಚ್ಛತ್ರ ಪುರೋ ।
ಪಕಂಠ ವಿಪುಳಾದ್ರಿ ಸಾನುಮಂಡನ ಶೋಭಾ ॥
ಧಿಕ ದೇವದಾರುವನರಂ ।
ಜಕ ಶಶಿಮಣಿ ಘನಶಿಳಾತಳದೊಳುನ್ನತದೊಳ್ ॥ ೯೫ ॥

ಎರಡುಂ ಮಡಂಗಳೆಡೆ ನಾ ।
ಲ್ವೆರಳಾಗೆರ್ಣೆರಡುಮುಂಗುಟಂಗಳ ತೆರಪಾ ॥
ಗಿರಿರಿಚ್ಛಾಗತದೊಳ್ ಬೆರ ।
ಸಿರೆ ತನ್ನಯೆ ನಿಲವು ಯೋಗಿಸಂಸ್ತವಯೋಗ್ಯಂ ॥ ೯೬ ॥

ಮ ॥ ಕರಣಂ ಕೂಡೆ ಕುನುಂಗಿಕೊಂಡಿರೆ ಮನಂ ಭಾಳಾಗ್ರದೊಳ್ ದಿಟ್ಟಿವೆ ।
ತ್ತಿರೆ ನೇತ್ರದ್ವಯಮುಳ್ಳರಲ್ದಿರೆ ಭುಜಾಕಾಂಡಂಗಳಾ ಜಾನುಗ ॥
ಳ್ವರೆಗಂ ನೀಳ್ದಿರೆ ದಂತಮೊಂದಿಯನಿತುಂ ತಮ್ಮೊಳ್ಸಮಾನಂಗಳಾ ।
ಗಿರೆ ಯೋಗಂ ಪರಭಾಗಮಂ ಪಡೆಯದಾಗಿರ್ಪಂದ ಯೋಗೀಂದ್ರನೊಳ್ ॥ ೯೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಮಗ್ರನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ದೃಪ್ತಮನಸಿಜನನಜನಪ್ರ ।
ದೀಪ್ತ ಮಹಾ ಘೋರತಪ್ತತಪಮೆಸೆಯೆ ಶಮ ॥
ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೆ ।
ಸಪ್ತದಿನಂಬರೆಗಮಿರೆ ಮುನೀಶ್ವರ ತಿಳಕಂ ॥ ೯೮ ॥

ಮುನಿಯೊರ್ವನ ಶಾಂತರಸಂ ।
ವನಮೃಗಸಂಕುಳದ ಮನದೊಳಂ ನೆಲಸಿದುದೊ ॥
ರ್ವನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಂ ಪಲ ।
ರನುಭವಿಸುವರೆಂಬ ಮಾತು ಸಂಭವಿಸುವಿನಂ ॥ ೯೯ ॥

ಪುಲಿಗಳ್ ಪುಲ್ಲೆಯ ಮಱಿಯಂ ।
ಮೊಲೆಯೂಡಿದವಲ್ಲಿ ಸೊರ್ಕಿದಾನೆಯ ಕಟಿಯೊಳ್ ॥
ನೆಲಸಿದ ತಿಮಿರಂ ತುಱಿಸಿಯೆ ।
ತೊಲಗಿಸಿದವು ನಖಮುಖಂಗಳಿಂ ಸಿಂಹಂಗಳ್ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸೋಗೆಯ ಸೋಗೆಯ ನೆಟಿಲೊಳ್ ।
ನಾಗಂಗಳ್ ನಲಿದವವಱ ಪೆಡೆಗಳ ನೆಟಿಲೊಳ್ ॥
ರಾಗದಿನಿರ್ದವು ದುರ್ಧರ ।
ಮಾ ಗುಣನಿಧಿಯಿರ್ದಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದೊಳ್ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಶಾಂತರಸಮೆಂಬ ಪಾದಪರಸಮಂ ನಿಜಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದಿಂ ಧ್ಯಾನಾನಿಳಮುಖಕ್ಕೆ ನಿಲ್ವಂತು ಶುದ್ಧಾತ್ಮಂ ಬದ್ಧಂಮಾಡಿಯುಪ್ರತಿಮಂ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗ ದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಪೂರ್ವಸೂಚಿತ ಪಂಚಾಗ್ನಿತಪಸ್ತಪ್ತ ತಾಪಸಂ ಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳ ಸುರಕುಲದೊಳ್ಸ್ನಾತಾನಂದನೆಂಬನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಭೌಮವಿಹಾರಾರ್ಥಮಾಗಿ—

ಚಂ ॥ ಕಮಠಚರಂ ಬರುತ್ತಮಸುರಂ ವಿಪುಳಾದ್ರಿಯೊಳಾತ್ಮಯೋಗದು ।
ದ್ಯಮದೊಳಗಿರ್ದ ಪಾರ್ಶ್ವಮುನಿನಾಥನ ಮೇಲೆ ವಿಮಾನಮಾಗಳಾ ॥
ದಮೆ ನಭದಲ್ಲಿ ಕೀಲಿಸಿದವೊಲ್ ನಿಲೆ ಸತ್ಪಥದಿಂದಗಲ್ದೊಡ ।
ಕ್ಕುಮೆ ದಲವತ್ಯದಿಂ ಕುಗತಿಯೆಂಬವೊಲುರ್ವಿಗೆ ಪಾಯ್ದನುದ್ಧತಂ ॥ ೧೦೨ ॥

ಉ ॥ ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳೇಂ ಮುನಿಪನಿರ್ದ ವನಾಂತರದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ।
ವೈರಮನೊಕ್ಕು ಶಾಂತರಸಮಂ ತಳೆದಿರ್ದವು ದೈತ್ಯನಂತಪ ॥
ಸ್ಕಾರಮನೂನ ವಾರಿಯನೆ ಕಂಡು ಕೆರಳ್ವವೊಲನ್ಯ ಜನ್ಮ ಸಂ ।
ಸ್ಕಾರದೆ ಕೋಪಮಂ ತಳೆದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಾಂತರಸಾಂಬುರಾಶಿಯಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಚಂ ॥ ಅಸುರಕುಲಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯನೆನಿಪುನ್ನತಿಯಂ ವಿಭವಪ್ರಭಾವದಿಂ ।
ಪಸರಿಪನಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಮತಿ ರೋಷವಿಶೇಷದಿನಾಂತನೆಂಬಿನಂ ॥
ಮಿಸುಗುವಜಾತಶತ್ರುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಭವಬದ್ಧ ವೈರಮಂ ।
ಬಿಸುಟವು ಕೋಟಿಮೃಗಂ ತಳೆದವುಗ್ರತೆಯಂ ಕಿಡಿಸೂಸೆ ಕಣ್ಗಳಿಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಿವರೆನ್ನದೆ ಕೇಡಡ ।
ಸುವರ್ಗಕ್ಕುಂ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಯೆಂಬಿದನುಸಿರ್ವಂ ॥
ತೆವೊಲಾಗಿನ್ನವನೊಳ್ ಪ್ರಕೃ ।
ತಿ ವಿಕೃತಿಯಾದತ್ತು ಕೋಪಲೋಹಿತ ಗುಣನೊಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ಇಡುವಡಿಗಳವನಿ ತಳದೊಳ್ ।
ನಿಡಿದೋಳ್ದೆಶೆಯೊಳ್ಮಿರಂ ಮರುನ್ಮಾರ್ಗದೊಳಂ ॥
ದೆಡೆಗಿಱಿದಿರೆ ಕೋಪಾನಳ ।
ನೊಡನೊಡಲುಂ ಬಿಡದೆ ಬಳೆದುದಾ ದಾನವನಾ ॥ ೧೦೬ ॥

ಮ ॥ ಕಿಡಿಯಂ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಗಳಿಂದೆ ಸಿಡಿಲಂ ದಂಷ್ಟ್ರಾಂಶುವಿಂ ಮಿಂಚನೆ ।
ಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದಂ ಬಿಡುತಪ್ಪ ಘರ್ಮಜಳದಿಂದಂ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕಾಳಿಮ ॥
ಕ್ಕೆಡೆಯಾದಂಗದ ಕಾಂತಿಸಂತತಿಗಳಿಂ ನೀಳಪ್ರಜಾಳಂಗಳಂ ।
ಪಡೆಯುತ್ತಂ ಪ್ರಳಯಾಂಬುದಾಗಮಮನಾಗಳ್ ದೈತ್ಯನೇಂ ಪೋಲ್ತನೋ ॥ ೧೦೭ ॥

ಕಂ ॥ ದನುಜಂ ಯಮುಮಂಗಿವಂ ಸಂ ।
ದನುಜಂ ನಿರ್ದಯೆಯಿನೆಂಬಿನಂ ಪೀಡೆಯನಾ ॥
ಮುನಿಸನುೞಿದಂಗೆ ಮಾಣದೆ ।
ಮುನಿಸಮಿತಿನುತಂಗೆ ಮಾಡಲೊಡರಿಸೆ ಕಡುಪಿಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಮ ॥ ಹರಿಯುಂ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಮುಪ್ಪರುಗ್ರತರ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ಸತ್ತರು ।
ತ್ತರ ಜನ್ಮಂಗಳೊಳೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯೆ ದೈತ್ಯಂ ಕ್ರೋಧದಿಂದಾಗಳಂ ॥
ತಿರೆ ತದ್ರೂಪಮನಾಂತನೆಂದು ನುಡಿದನ್ನಂ ಕೊರ್ವೆ ವೈಕುರ್ವಣಂ ।
ಭರದಿಂ ಪಾಯ್ದೊಡಮಳ್ಕದಿರ್ದನಚಳಂ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವ ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ॥೧೦೯॥

ಕಂ ॥ ಕಹಕಹರಾವಂ ರೋಧಃ ।
ಕುಹರಮನಾವರಿಸೆ ಸಿಂಹನಿಸ್ವನಮಾಶಾ ॥
ನಿಹಿತ ಗಜಮದಮನುಡುಗಿಸೆ ।
ಬಹುವಿಧವಾಯುಧದಿನಳ್ಕಿಸುತ್ತಾರುತ್ತಂ ॥ ೧೧೦ ॥

ಆ ದೊರೆಯುಪಸರ್ಗಮನು ।
ತ್ಪಾದಿಸಿಯುಂ ಮುನಿಯ ಮನದ ಧೈರ್ಯಮನೆನಸುಂ ॥
ಭೇದಿಸಲಾಱದೆ ನೆರಪಿದ ।
ನಾ ದನುಜಂ ಭೂತಮಮಂ ಪ್ರಭೂತಮನಾಗಳ್ ॥ ೧೧೧ ॥

ಉ ॥ ರೂಢಿಪುದೊಂದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿವುದೊಂದುರಿಗಣ್ಣನೆ ತೋರ್ಪುದೊಂದು ಕೂ ।
ರ್ದಾಡೆಯ ಕೂರ್ಪನೊಪ್ಪಿಸುವುದೊಂದಸಿಯುಂ ತಿರಿಪುತ್ತೆ ಬರ್ಪುದೊಂ ॥
ದೇಡಿಪುದೊಂದು ಪೆರ್ವಸಿಱಿೊಳಾನನಮಂ ಬಿಡೆ ತೋರ್ಪುದೊಂದು ಕೈ ।
ವಾಡಿನ ಕ್ರೀಡೆಗಾಡುವುದದೊಂದು ಮರುಳ್ನೆರೆದತ್ತು ದೈತ್ಯನಾ ॥ ೧೧೨ ॥

ಚಂ ॥ ಮಸಗುವ ಮಾರಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿವ ಬೆಂತರದಿಂ ಸಿಡಿಲೇೞ್ಗೆಯೇೞ್ವರ ।
ಕ್ಕಸಿ ಕುಡುದಾಡೆಯುಂ ಮಸೆವ ಡಾಕಿನಿ ಕೂರಸಿಯಿಂದೆ ಕೂಂಕಿ ಝುಂ ॥
ಕಿಸುವ ಕುಮಾರಿ ಮೂಂಕರಿಪ ಪೂತಿನಿ ಹೂಂಕೃತಿಗೆಯ್ವ ಭೈರವಂ ।
ನೊಸಲುರಿಗಣ್ಣನಾೞ್ವ ಚವುಡೇಶ್ವರಿ ಕೂಂಕಿರಿದಾರ್ವ ಕಾಟಿಯಿಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಕಂ ॥ ಬೆಟ್ಟಂ ತಿಱಿಕಲ್ಲಾಡುವ ।
ಝೊಟ್ಟಿಂಗಂ ಶೈಳಯುಗಳಮಂ ಬಿಡೆ ತಾಳಂ ॥
ಗುಟ್ಟುವ ಭೇತಾಳಂ ಬೊ ।
ಬ್ಬಿಟ್ಟಚಳಂಗಳನೆ ಚಳ್ಳಿಸುವ ಭೂತಕುಳಂ ॥ ೧೧೪ ॥

ಒದವಿದುದರಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೇ ।
ಗದೆ ಬೆದಱಿಸುವವಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುಥಿಮುಖಮೆಂಬಂ ॥
ದದಿನುದರದೊಳಂ ಮುಖಮಂ ।
ಮದಯುತ ಭೂತಂಗಳಲ್ಲಿ ತಳೆದವು ಪಲವುಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ಕಂ ॥ ಚಂಡತರ ಕೋಪ ಶಿಖಿಯಿಂ ।
ಖಂಡಂ ಕರಗಿದುದು ನೆತ್ತರಱತತ್ತೆನೆ ಮಾ ॥
ಕೊರ್ಂಡೇಂ ತ್ವಗಸ್ಥಿಮಾತ್ರಂ ।
ಚಂಡಿಕೆಯೊಡಲೇೞಿಸಿತ್ತೊ ಭೇತಾಳನುಮಂ ॥ ೧೧೬ ॥
ಕುಡುದಾಡೆಯ ಕಡುಗೂರ್ಪುಂ ।
ಪಿಡಿದ ಶುಭಂಕರಿಯ ಕೂರ್ಪುಮುರಿಗಣ್ಣುರಿಯುಂ ॥
ಕಿಡಿಯಂ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಣುಂ ।
ಬಿಡದರ್ವಿಸೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಭೂತವ್ರಾತಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಮ ॥ ಪುಲಿಪಾಯ್ವಂತು ಸಿಡಿಲ್ಕಡಂಗಿ ಪೊಡೆವಂತುಗ್ರಾಗ್ನಿಕೊಳ್ವಂತದೆ ।
ತ್ತಲುಮಂಭೋನಿಧಿ ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಕವಿವಂತುದ್ದಂಡ ಶುಂಡಾಳಮಂ ॥
ಡಳಿ ಕೊಲ್ವಂತಹಿ ನುಂಗುವಂತೆ ಶರಭಂ ಸೀಳ್ವಂತೆ ಸಿಂಹಂ ನಖಾ ।
ವಳಿಯಿಂ ಖಂಡಿಸುವಂತೆ ಕೊರ್ವಿದುದಗುರ್ವಿಂದೈದೆ ವೈಕುರ್ವಣಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಚಂ ॥ ಮಿಸುಗುವ ದಾಡೆಯಿಂ ಪೆಣನನಿರ್ಬಗಿಯಾಗಿರೆ ಸೀಳ್ವ ಭಾಳದ ।
ರ್ವಿಸುವುರಿಗಣ್ಣ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳೆ ಸುಟ್ಟಡಗಾಗಿರೆ ಲೋಕ ಚಿಕ್ಕಳಂ ॥
ಪಸಿಯ ಕಪಾಳದಾಂತು ರುಧಿರಾಸವಮಂ ಕುಡಿದಾರುತಿರ್ಪ ರಾ ।
ಕ್ಷಸಿಯರ ರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯಿಂ ಕ್ಷಣಕಾದುದದ್ಭುತಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಕಂ ॥ ಲೋಕಹಿತಾಚರಣ ಕಳಾ ।
ನೀಕಪ್ರಯುತಂಗೆ ಯತಿಗೆ ದಾನವನಿರದು ॥
ದ್ರೇಕಿಸಿ ಮಾಡುವ ಪೀಡೆ ಸು ।
ಧಾಕರನಂ ರಾಹು ಪಿಡಿವುದನ್ನನುಕರಿಕುಂ ॥ ೧೨೦ ॥
ನೆರೆದವು ಮರುಳ್ಗಳಾತಂ ।
ಮರುಳ್ಗೆಪತಿ ದೈತ್ಯನೆಂದೊಡಖಿಳರ್ಧಿಗುಣಾ ॥
ಭರಣನಬಾಧ್ಯನಸಾಧ್ಯಂ ।
ನಿರುತಂ ತಮಗೆಂದು ಬಗೆವುದದು ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ೧೨೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತರಕ್ಷ್ಯಾನುಷ್ಠಾನಮಂ ದಾನವಂ ನಿಜಸೇನೆವೆರಸೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ನೀಡುಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರೆ

ಕಂ ॥ ವಿಗತಭಯನಿಂದ್ರ ಜಾ [ತಾ] ।
ರಿಗನೆಗೆತ್ತು ದಾನವನೀವಿಕೃತಿಯನೇನುಂ ॥
ಬಗೆಯದೆ ನಿಜಯೋಗದೊಳ ।
ತ್ಯಗಣಿತ ಗುಣನಿಳಯನಚಳಿತಂ ನಿಲೆ ಮುನಿಪಂ ॥ ೧೨೨ ॥
ಒಳಗೆ ನಿಜಧ್ಯಾನಾನಳ ।
ನಳುರೆ ಪೊಱಗೆ ದಾನವೋಪಸರ್ಗಮಹೋಗ್ರಾ ॥
ನಳನಳುರೆ ಕರ್ಮಬಂಧಂ ।
ಗಳನಿತುಮವು ದಗ್ಧರಜ್ಜುವೆನಿಸಿದವಾಗಳ್ ॥ ೧೨೩ ॥

ಮ ॥ ದನುಜಂ ಮಾಱ್ಪುಪಸರ್ಗಮುಗ್ರತೆಯೊಳಕ್ಷೋಭಂ ನಿಜಧ್ಯಾನದೊಳ್ ।
ಮುನಿಪಂ ಕೂಡಿರೆ ತತ್ತಪಂ ತ್ರಿಭುವನಕ್ಷೋಭಪ್ರದಂ ನಾಗರಾ ॥
ಜನ ಸಿಂಹಾಸನ ಕಂಪಮಂ ಪಡೆಯೆ ತತ್ಸಂಬಂಧಮಂ ಬೋಧದಿಂ ।
ದೆನಸುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾಂತೆಗುರಗೇಂದ್ರಂ ಪೇೞ್ದನೀಯುಂದದಿಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಹಿತ ಚರಿತಂಗೆ ಜಗ ।
ದ್ಗುರುಗೆ ಭವಾನಳ ವಿದಗ್ಧನಾಗಿಯುಮವಿದ ॥
ಗ್ಧರೆನಿಪ್ಪೆಮ್ಮುಮನೀಸುಖ ।
ಪರಿಕರದೊಳ್ ನೆಮ್ಮಿದಂಗೆ ಮುನಿದನೆ ಖಳನುಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ಚಂ ॥ ದನುಜನೊಡರ್ಚುವಂ ಗಡುಪಸರ್ಗಮನಾತನ ಕೋಪವಹ್ನಿಯಾ ।
ತನನೆ ಕರುತ್ತು ಸುಟ್ಟುದೆನೆ ದೃಷ್ಟಿವಿಷಪ್ರಭವಾಗ್ನಿಯಿಂದೆ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ಸುಡುವೆಂ ಮನೋರಮಣಿಯಲ್ಲದೊಡೇನೊ ಕೃತಘ್ನರಾಗೆವೇ ।
ಮೆನೆ ಲಲಿತಾಂಗಿಯುಂ ಮನದೆಗೊಂಡಿರದೀಗಳೆ ಪೋಗಿ ಬೇಗದಿಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮತ್ಯುತ್ಕಟೈಃ ಪುಣ್ಯಪಾಪೈರಿಹೈವ ಫಲಮಸ್ನುತೇಯೆಂಬ ನೀತಿಯ ನಾತನೊಳ್ ಗುರುದ್ರೋಹ ಸಂಜಾತ ಪಾತಕ ಪ್ರಧಾನ ದಾನವನೊಳ್ದಿಟ್ಟಂ ಮಾಡಿಯವನಂ ಭಂಗಿಸಿ ಪರಮಗುರುವಿನುಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಬರ್ಪುದೇ ನಮಗೆ ಕರಣೀಯಮುಂ ಶ್ರೇಯಣೀಯಮುಮೆಂದ ತನ್ನಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ನಿಜ ಪ್ರೇಯಸಿಯುಮೊಡಂಬಡೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಕಾರ್ಯನುಂ ಸಮೂರ್ಜಿತ ಶೌರ್ಯನುಮಾಗಿ—

ಚಂ ॥ ಧರೆ ಬಿರಿದತ್ತು ದೈತ್ಯಹೃದಯಂ ಬಿರಿವಂತು ಚತುಃಸಮುದ್ರಮುಂ ।
ತಿರದೆ ಕಲಂಕಿದತ್ತು ದನುಜೇಂದ್ರನ ಸೇನೆ ಕಲಂಕುವಂತು ಕೇ ॥
ಸುರಿತಳರ್ದತ್ತು ದಾನವನ ಪೆಂಪನಿತುಂ ತಳರ್ವಂತಹೀಶ್ವರಂ ।
ಬರೆ ರವಿದೀಪ್ತಿಯುಂ ನಿಜ ಫಣಾಮಣಿ ದೀಪ್ತಿಯದಿರ್ಪುತಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಮಂದರಾಚಳದಂತಚಳಿತಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ದ ಪಾರ್ಶ್ವ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಧೃತ ಶುದ್ಧಧ್ಯಾನದಿಂದಂ ಮತಿ ತೊಲಗಿದುದೇ ದೃಷ್ಟಿ ನಾಸಾಗ್ರದಿಂ ಸೂ ।
ಸಿತೆ ವಕ್ತ್ರಾಂಭೋರುಹಂ ಸ್ಮೇರದೆ ಬೆದಱಿದುದೇ ಕಾಯಮಾತ್ಮೀಯ ನಿರ್ವ್ಯ ॥
ಗ್ರತೆಯಿಂ ಬರ್ಜಿತ್ತೆ ಜಾನುಪ್ರಗತ ಭುಜಯುಗಂ ನಿಃಪ್ರಕಂಪತ್ವದಿಂ ಪಿಂ ।
ಗಿತೆ ಪೇೞೆಂದಾ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ಥಿರತೆಗೆ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿದಂ ನಾಗರಾಜಂ ॥ ೧೨೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಾಗರಾಜಂ ಮುನಿರಾಜನ ಧೈರ್ಯಮನವಾರ್ಯಮಂ ಸಹಸ್ರ ಮುಖದಿಂ ತಾನುಂ ತನ್ನ ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸಿ ಬೞಿಯಂ ಮೂಱುಂ ಲೋಕದೊಡೆಯನಂ ಮೂಱು ಸೂೞ್ ಬಲವಂದು ನಿಜ ಕೋಟೀರ ಭಾಸ್ವನ್ನಾನಾರತ್ನ ರೋಚಿಃಪೂರನೀರಂಗಳಿಂ ನೀರಜನ ಚಾರುಚರಣ ನೀರಜಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಮುನೀಂದ್ರನಂ ಬಂದಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್—

ಕಂ ॥ ದನುಜವಧೆಯಿಂದಮಘು ಬಂ ।
ಧನಮೆನಗಂ ಮುನಿಗಮಕ್ಕುಮೆಂದದನುಱಿದಾ ॥
ದನುಜೇಂದ್ರನ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇ ।
ದನಮಂ ಮಾೞ್ಪುದನೆ ಮನದೊಳವಳಂಬಿಸಿದಂ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮ ॥ ಘನವೈಕುರ್ವಣದಕ್ಷನಪ್ಪ ದನುಜಂಗಂ ಭೀತಿಯಪ್ಪಂತು ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಲೋಕಾದ್ಭುತ ವಿಕ್ರಿಯಾಪರಿಣತಂ ನೀಚಂ ಭಯಕ್ಕಲ್ಲದಂ ॥
ಜನೆನುತ್ತಂ ಪಡೆದಂ ಸಹಸ್ರಫಣಸರ್ಪಾಕಾರಮಂ ನಾಗರಾ ।
ಜನದಂತಲ್ಲದೊಡಕ್ಷಿಸೌಖ್ಯಕರ ಸೌಖ್ಯಾಕಾರನೇನಲ್ಲನೇ ॥ ೧೩೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವುಮದ್ಭುತಮುಮಪ್ಪಂತು ವಿಗುರ್ವಿಸಿ—

ಚಂ ॥ ದನುಜಕೃತೋಪಸರ್ಗಮನಿತುಂ ಮುನಿರಾಜನೊಳೆಂತು ನಿಷ್ಫಳಂ ।
ಮುನಿಪತಿಗಾನುಮೆಯ್ದಿ ಪುಪಕಾರಮುಮಂತೆದಲಾದೊಡಂ ಸಮಂ ॥
ತನುಮಿಕುಮಿೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯುಂ ತನಗೀಯಲೆಂದಿದಂ ।
ನೆನೆದೊಸೆದೆತ್ತಿದಂ ನಿಜಫಣಾಮಣಿಮಂಡನಮಂ ಫಣೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಪುಳ ಫಣಾಮಂಡಳಮಂ ।
ಡಪಮಂ ಫಣಿರಾಜನೆತ್ತೆ ಬೋಧಶ್ರೀಯ ॥
ತ್ಯಪಗತಕಲ್ಮಷ ಪಾರ್ಶ್ವಾ ।
ಧಿಪತಿಯ ಸುವಿವಾಹಗೇಹಮೆನಿಸಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೧೩೨ ॥

ಪಿಡಿದಳ್ ಪದ್ಮಾವತಿಯೊಳ್ ।
ಪಿಡಿದ ಫಣಾಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಜಿನಪಂ ಭುವನ ॥
ಕ್ಕೊಡೆಯಂ ದಲೆಂದು ವಜ್ರದ ।
ಕೊಡೆಯಂ ಪೇೞ್ವಂದದಿಂದೆ ಸೊಗಯಿಸುವಿನೆಗಂ ॥ ೧೩೩ ॥

ತನು ಕಾವಹಿಯ ಫಣಾ ಕುಂ ।
ಬೆನೆ ವಜ್ರಚ್ಛತ್ರಮೆಸೆಯೆ ಜಿನಪನಹಿಚ್ಛ ॥
ತ್ರನೆನಿಸಿ ನೆಗೞ್ದಿರೆ ತತ್ಪ ।
ತ್ತನದೊಳಹಿಚ್ಛತ್ರನಾಮಮಾಯ್ತನ್ವರ್ಥಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಭೀಷಣಾಕೃತಿಯಂ ಫಣಿರಾಜಂ ಪಡೆವಂದು ಪೆಡೆವಣಿಯರುಣ ಕಿರಣದಿನುರಿಯನುಗುೞುತಮಿರ್ಪ ದಿಟ್ಟಿಗಳಿಂ ದಿಟ್ಟಿ ನುಂಗುವಂತು ದೆಸೆದೆಸೆಗವ್ವಳಿ ಸುತ್ತಮಿರೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಮುತ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುವೇದಿಯಂ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಕ್ರೂರಮೃಗಾಕಾರದಿಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಮಿರ್ದ—

ಕಂ ॥ ಭೂತಂಗಳ್ ಫಣಿಪತಿ ಪರಿ ।
ಭೂತಂಗಳ್ ಬೆದಱಿ ಪೋಗೆ ಪೋಗದೆ ಮತ್ತಂ ॥
ಭೂತಾನಂದಂತಾನಂ ।
ದಾತತ ಕೋಪಂ ಮಹೋಪಸರ್ಗೋದ್ಯುಕ್ತಂ ॥ ೧೩೫ ॥

ಚಂ ॥ ಒದವಿಸುವಶ್ಮವೃಷ್ಟಿ ನವಮೌಕ್ತಿಕವೃಷ್ಟಿ ಸಮಸ್ತ ಶಸ್ತ್ರಜಾ ।
ಳದ ಮಟಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ವಿಷವೃಷ್ಟಿ ಸುಧಾರಸವೃಷ್ಟಿ ವಿಸ್ಫುಲಿಂ ॥
ಗದ ಮಟಿ ರತ್ನವೃಷ್ಟಿ ಜಳವೃಷ್ಟಿ ಸುಚಂದನ ವಾರಿವೃಷ್ಟಿ ರ ।
ಕ್ತದ ಮಟಿ ಕುಂಕುಮಾಂಬುವಿನ ವೃಷ್ಟಿದಲಾಯ್ತು ತಪಃ ಪ್ರಭಾವದಿಂ ॥ ೧೩೬ ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕಂಡು—

ಮ ॥ ಉರಿಯಂ ಕಾರುವ ಕೆಂಡಮಂ ಕಜಿವ ವಕ್ತ್ರಂ ನೇತ್ರಮದ್ರೀಂದ್ರಮಂ ।
ಭರದಿಂದೆತ್ತುವ ದೂರದಿಂ ಸುರಿವ ನಾನಾ ಬಾಹುಕಾಂಡಂ ವಸುಂ ॥
ಧರೆಗಾದಂಬರಕೊಂದು ದಾಡೆ ಬಳೆದೆತ್ತಂ ಭೇರಿಯುಂ ಬೀಱಿ ಭೀ ।
ಕರ ರೂಪಂ ತಳೆದಂ ಪ್ರಕೋಪನಸದಾಲಾಪಂ ಯಮಾಟೋಪಮಂ ॥ ೧೩೭ ॥

ಕಂ ॥ ನಗಮನಗೆಯೆತ್ತಿ ತಂದಿ ।
ಕ್ಕೆಗಡೆತ್ತಿದ ತೊಡೆಯ ವಜ್ರಧಾರೆಗಳಿಂ ರೇ ॥
ಣುಗಳಾದವಾ ಮುನಿಯ ಧೃತಿ ।
ಗಗನಧೃತಿತುಷಮಾತ್ರಮೆಂದು ಪೇೞ್ವಂತಾಗಳ್ ॥ ೧೩೮ ॥

ದಾನವಕೃತೋಪಸರ್ಗಮ ।
ದಾನವ ದೇವವ್ರತ ಪ್ರಭಾವದೆ ಕಿಡೆ ಸಂ ॥
ತಾನ ಲತಾಂತಾಸಾರಂ ।
ತಾನಲಸದೆ ದೇವ ಬೃಂದದಿಂದಾಯ್ತೆತ್ತಂ ॥ ೧೩೯ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಾ ಯೋಗೀಶ್ವರಂ—

ಕಂ ॥ ಜ್ಞಾಯತನೇನಖಿಳಾರ್ಥ ।
ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಕೀಯಮುಂ ಸ್ವಕೀಯಮುಮಲ್ಲೆಂ ॥
ಬೀಯುಱಿವಿಂ ಕಿಡಿಸಿದನಾ ।
ತ್ಮಾಯತ್ತಂ ಯೋಗಿ ರಾಗಮಂ ದ್ವೇಷಮುಮಂ ॥ ೧೪೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾತ್ಮಾಯತ್ತ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗತಮಧ್ಯಸ್ಥಚಿತ್ತನೈಕಾಗ್ರ್ಯಯೋಗ್ಯಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಸಾಮಗ್ರಿಸಮಗ್ರ ನವ್ಯಗ್ರ ಮನೋವಷ್ಟಂಭಿತ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಗುಣ ಪ್ರಕೃಷ್ಟ ನಿರುಪಮ ನಿರವಧಿ ನಿರುಪಾಧಿ ನಿರಾಲಂಬ ನಿರಾಮಯ ನಿರವಯವ ನಿರತಿಶಯ ನಿಶ್ಚಿತ ನಿಶ್ಚಳಿತ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಃಕ್ರಿಯ ನಿಃಕರ್ಮ ನಿಃಕಳ ನಿಃಕಾರಣ ನಿರ್ಭಯ ನಿರ್ಭೇದ ನಿರ್ಭರ ನಿರ್ವರ್ಣ ನಿರ್ವಿಷಯ ನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಕ ನಿರ್ವಾದ ಬೋಧಾಮಯ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವರೂಪ ವ್ಯಕ್ತಿ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಸಾಧ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರತಿಚ್ಛಂದ ಸ್ಥಾನೀಯ ವಿಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಿ ಪರ್ಯಾಯವರ್ಯನನವರತಾಧ್ರುವಾದಿ ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ ಭಾವನಾನುಭಾವ ಸಂಭಾವಿತಾಶೇಷ ಭಾವಂ ದೂರ ನಿರಸ್ತಾಪಾರ ಸಂಸಾರ ಪಾರಾವಾರ ನಿವರ್ತವರ್ತನ ಸಮರ್ಥಾರ್ಥ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನನಾತ್ಮೀಕೃತ ನಿತ್ಯ ನಿರತಿಶಯ ನಿರ್ವಾದ ನಿರ್ವಾಣ ಸುಖಸುಧಾರ್ಣವ ನಿಮಜ್ಜನ ನಿರ್ಮಾಪಣ ಪ್ರವಣ ಚತುರ್ವಿಧ ಧರ್ಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನಂ—

ಕಂ॥ ಜಿನನೆಂದ ತೆಱನೆ ವಸ್ತುಗ।
ಳೆನಿತನಿತರ ತೆಱನನಱಿವನುಂ ನೆಱೆ ಮಧ್ಯ॥
ಸ್ಥನುಮಪ್ಪುದಱಿಂದವಿಚಳ।
ಮೆನಿಸಿರ್ದಾಜ್ಞಾವಿಚಯಮನನ್ವಿತಜಯಮಂ ॥ ೧೪೧ ॥

ತೊಲಗದೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದಿನಘು।
ಫಲದಿಂ ಸುಖಫಲದಿನಮಳ ರತ್ನತ್ರಯದಿಂ॥
ತೊಲಗಿದರೆಂತುದ್ಧತ ಭವ।
ಜಳಧಿಯನುತ್ತರಿಕುಮೆಂಬಪಾಯವಿಚಯಮಂ ॥ ೧೪೨ ॥

ದುರಿತಯುತ ಸುಕೃತದಿಂದಂ।
ದುರಿತದಿನಯದಿಂದೆ ದುರಿತದೆಯ್ದುಗುಮಾತ್ಮಂ॥
ನರನಾರಕ ಸುರತಿರ್ಯಕ್।
ಸ್ವರೂಪತೆಯನೆನಿಸುವೀವಿಪಾಕವಿಚಯಮಂ ॥ ೧೪೩ ॥

ಪದಿನಾಲ್ಕೆ ರಜ್ಜು ಮೂಜಗ।
ಮದಱೊಳಶುಭ ಶುಭದೆ ದುಃಖಸುಖಜೀವಂ ಶು॥
ದ್ಧದಿನಕ್ಷಯನೆನಿಸುಗುಮೆನಿ।
ಸಿದುದಂ ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯಮಂ ಯಮಿ ತಳೆದಂ ॥ ೧೪೪ ॥

ವ॥ ಅಂತತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಲೇಶ್ಯಾಪರಿಣತನುಂ ಚತುರ್ವಿಧ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಾಧೀನಮಾನಸನುಮಾಗಿಯಧಪ್ರವೃತ್ತಾಪೂರ್ವಾನಿವೃತ್ತ್ಯಭಿಧೇಯಕರಣತ್ರಯ ಚರಮ ಸಮಯದೊಳನಂತಾನುಬಂಧಿ ಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋಭಂಗಳನೊರ್ಮೊದಲೊಳಿತರ ದ್ವಾದಶ ಕಷಾಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂ ವಿಸಂಯೋಜಿಸಿ ಮತ್ತಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ತತ್ಪರಿಣಾಮತ್ರಯಪವಿತ್ರಂ ಕ್ರಮದಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಸಮ್ಯಗ್ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯಂಗಳಂ ನಿರವಶೇಷಂ ಕ್ಷಪಿಯಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ—

ಚಂ॥ ಮೊದಲ ಚತುಃಕಷಾಯುವೆಸರಗ್ಗದ ಗೋವಳಿಗರ್ಕಳಾಂತೊಡೊ।
ರ್ಮೊದಲೊಳೆ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷವಿಧುರಂ ಕರಣತ್ರಯಮೆಂಬ ಗಾಯದಿಂ॥
ದದಿರದನಂತವೀರ್ಯನದಱಿಂ ಮುಱಿದಾಗಳೆ ಮೋಕ್ಷಮಲ್ಲದೊ।
ಡ್ಡಿದೊಡವರಂ ಕರುತ್ತು ಮುಱಿದಂ ಜಗಜಟ್ಟಿ ದಲಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೪೫ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ಮುನಿರಾಜ ಕುಂಜರಂ ಸಪ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಪ್ತಚ್ಛದ ಪಾದಪ ಮೂಳಮಂ ನಿರ್ಮೂಳಿಸೆ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮಾಕೃಷ್ಟಿ ಕರಣದಕ್ಷಾಕ್ಷೂಣ ನಿರ್ಮಳ ಕ್ಷಾಯಿಕ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸಮನಂತರಂ ಮಂದಮಂದತರ ಕಷಾಯೋದಯ ಸ್ಥಾನರಾಗರಂಜಿತ ಪ್ರಮತ್ತಾಪ್ರಮತ್ತ ಪರಾವರ್ತಾ ಸಹಸ್ರಗರ್ಭಿತಾಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ ಕಾಲಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಕ್ಷಪಣಶ್ರೇಣಿಯೆ ನಿರ್ವೃತಿ ।
ವಿಪುಳ ಪ್ರಾಸಾದ ಸುಖಸಮಾರೋಹಣಕಂ ॥
ತುಪಯೋಗಿಯೆಂದು ಯೋಗಿ ತ ।
ದುಪಯೋಗದೊಳತುಳ ವಿದ್ಯನುದ್ಯತನಾದಂ ॥ ೧೪೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಕ್ಷಪಣ ಶ್ರೇಣ್ಯಾರುರುಕ್ಷುವಪ್ಪ ಮುಮುಕ್ಷುಮುಖ್ಯಂ ನಿರ್ಮಳ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಮಕರಿಕಾರೂಢಪ್ರೌಢನಧಃಪ್ರವೃತ್ತಕರಣಪರಿಣತಾತಿಶಯಪ್ರಮತ್ತ ಗುಣ ಸ್ಥಾನ ನಿಷ್ಪಾದಿತ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂಧಾಪಸರಣ ಸಹಸಂ ತದನಂತರ ಸಮುಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾ ಪೂರ್ವ ಕರಣ ಕ್ಷಪಣಗುಣಸ್ಥಾನನರ್ಥವ್ಯಂಜನ ಯೋಗಸಂಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಸಂಭವಾದ್ವಾಚತ್ವಾ ರಿಂಶದ್ಭಂಗಸಂಗತ ಪೃಥಕ್ತ್ವ ವಿತರ್ಕವಿಚಾರಸಾಮಾಭಿಧಾಮ ಪ್ರಥಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಾ ಧೀನಂ ಪ್ರತಿಸಮಯಾನಂತಗುಣವೃದ್ಧಿಸ್ಥಿತಿಬಂಧಾಪಸರಣ ಸ್ಥಿತ್ಯನುಭಾಗ ಕಾಂಡಕ ಪೂತಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಗುಣಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ನಿರ್ವರ್ತಿತಾ ಪೂರ್ವಕರಣನುಮನಂತರ ಸಮಯ ಸಮುದಿತ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಾನಂತಗುಣ ಪರಿಣಾಮ ಪರಿಣತಾ ನಿರ್ವೃತಿಕರಣಗುಣಸ್ಥಾನನುಮಾಗಿ ನಿಜಗುಣಸ್ಥಾನ ಪ್ರಥಮಾದಿ ನವಭಾಗ ಗಳೊಳತಿರೂಢ ಷೋಡಶ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾದಿಗಳಂ ನಿರ್ಭೇದಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ—

ಕಂ ॥ ನಿರಯಾದಿ ಷೋಡಶ ಪ್ರಕೃ ।
ತಿರಿಪುವನನಿವೃತ್ತಿಕರಣ ನಿಶಿತಾಸಿಯಿನಂ ॥
ತುರವಣೆಯಿಂ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ।
ಪರಾಕ್ರಮಶ್ರೀಗೆ ಯತಿವರಂ ವರನಾದಂ ॥ ೧೪೭ ॥

ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಭಾವದಿರ್ದ ।
ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾಖ್ಯಮಂ ಕಷಾಯಮನದಟಿಂ ॥
ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಷಾಯಮ ।
ನತ್ಯೂರ್ಜಿತಸತ್ವನೆಂಟುಮಂ ವಿಘಟಿಸಿದಂ ॥ ೧೪೮ ॥

ಜಿನಮುನಿರಾಜಂ ಕ್ರಮದಿಂ ।
ದೆ ನಪುಂಸಕ ಯುವತಿಪದತಮುಮಂ ಧ್ಯಾನಾಂ ॥
ಶುನಿಕಾಯದಿಂದೆ ನಿರ್ಮೂ ।
ಲನಮಂ ಮಾಡಿದನುದಾತ್ತ ನಿರ್ಮಳವೃತ್ತಂ ॥ ೧೪೯ ॥

ಪರೆಯಿಸಿದಂ ಪುಂವೇದದ ।
ಪುರಾಣ ಸತ್ಕರ್ಮದೊಡನೆ ನೋಕರ್ಮಮನ ॥
ಕ್ಷರ ಪರಿಣಾಮಯುತಂ ಹಾ ।
ಸ್ಯರತ್ಯರತಿ ಶೋಕಭಯ ಜಿಗುಪ್ಸಾಹ್ವಯಮಂ ॥ ೧೫೦ ॥

ಅಳರಿಸಿ ಸಮಯೋನದ್ವ್ಯಾ ।
ವಳಿ ಮಾತ್ರದೆ ಪುರುಷವೇದ ನವಬಂಧಮನಂ ॥
ತಳರೆಸೆದಂ ಕ್ರಮದಿಂ ಸಂ ।
ಜ್ವಲನಕ್ರೋಧಾದಿ ಸಾಂಪರಾಯತ್ರಯಮಂ ॥ ೧೫೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಷ್ಠಾಪಿತ ಸಾಮಯಿಕಚ್ಛೇದೋಪಸ್ಥಾಪನಾಸಂಯಮಾಧಿಷ್ಠಾನನಾಗಿ ವೃತ್ತಿಕರಣಸ್ಥಾನಂ ಸಮನಂತರ ಸಮುಪಗತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾಂಪರಾಯ ಗುಣಸ್ಥಾನ ಸಂಯುತಮಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಶ್ರವಣೋತ್ತಮನವನತ ವೈ ।
ಶ್ರವಣಂ ಸಲೆ ಸರ್ವಗುಣವಿಲೋಪನಮಂ ಮಾ ॥
ಡುವ ಲೋಭಮಂ ವಿಭೇದಿಸೆ ।
ವಿವಿಧ ಗುಣಾಭರಣ್ಣದಿಂ ವಿಭೂಷಿತನಾದಂ ॥ ೧೫೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತತಿಕ್ರಾಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಾದವ್ಯವಸಾಯನತಿಖ್ಯಾತ ಯಥಾಖ್ಯಾತ ಚರಿತ್ರೋಪಲಕ್ಷಿತ ಕ್ಷೀಣಕಷಾಯಚ್ಛದ್ಮಸ್ಥ ವೀತರಾಗಸಂಯುತನುಮಾಗಿ ನಿಜ ಗುಣಸ್ಥಾನದ್ವಿಚರಮ ಚರಮ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಸಲೆ ನಿದ್ರಾದ್ವಯಮಂದಾ ।
ನಲಾಭ ಭೋಗೋಪಭೋಗ ವೀರ್ಯಮೆನಿಪ್ಪ ॥
ಸ್ಖಲಿತಾಂತರಾಯಮಯ್ದುವ ।
ನಲೆದುರು ಸುಖಸಂಪದಕ್ಕೆ ತಾಂ ಪತಿಯಾದಂ ॥ ೧೫೩ ॥

ನಿರುಪಮ ಮುನಿ ಚಕ್ಷುರಚ ।
ಕ್ಷುರವಧಿ ಕೇವಳಮೆನಿಪ್ಪ ದರ್ಶನ ಜನಿತಾ ॥
ವರಣ ಚತುಷ್ಟಯಮಮಂ ಸಂ ।
ಹರಿಸಿದನಘವನದವಾನಳಂ ಮುನಿತಿಳಕಂ ॥ ೧೫೪ ॥

ತರದಿಂ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿ ।
ಪರಮ ಮನಃಪರ್ಯಯೋದ್ಧ ಕೇವಳಬೋಧಾ ॥
ವರಣಮನಯ್ದುಮನುಪಸಂ ।
ಹರಿಸಿದನತಿಶಯವಿಶುದ್ಧಭಾವಸಮೃದ್ಧಂ ॥ ೧೫೫ ॥

ಉ ॥ ಚೈತ್ರದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶಿಯೊಗೆಯೆ ವಿಶಾಖೆಗಂದು ಬಂ ।
ದತ್ರಿವಿಲೋಕನ ಪ್ರಭವನೊಪ್ಪಿರೆ ಕೇವಳಬೋಧಮುಣ್ಮಿದ ॥
ತ್ರೀತ್ರಿಜಗತ್ತ್ರಿಕಾಲ ವಿಷಯಾಖಿಳ ವಸ್ತುವಿಬೋಧಕಂ ಸುಖ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಮತೀಂದ್ರಿಯಾಕ್ಷಯಮನಂತಮುಪಕ್ರಮದಿಂದ್ರವಂದ್ಯನೊಳ್ ॥ ೧೫೬ ॥

ಧ್ಯಾನವಿಧಾನಳಂ ತವಿಸೆ ಘಾತಿ ಚತುಷ್ಟಯ ಕಿಟ್ಟಮಂ ನಿಜಾ ।
ಧೀನಮನಂತವೀರ್ಯ ಸುಖದರ್ಶನ ಬೋಧ ಚತುಷ್ಟಯಂ ತ್ರಿಲೋ ॥
ಕೀನುತಮಾತ್ಮ ಹೇಮದೊಳೆ ವರ್ಣವಿಶೇಷಮದಾಗೆ ಶೋಭಿಪಂ ।
ಮಾನಿತಶೀಲ ರತ್ನನಿಧಿ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಂ ಭುವನೈಕ ಭೂಷಣಂ ॥ ೧೫೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಉ ॥ ಧ್ಯಾನವಿಧಾನಮೆಂಟೆಸೆವದದ್ಭುತದಿಂದೊಡೆದೆಯ್ದೆ ಘಾತಿಸಂ ।
ತಾನಶಿಲಾಚತುಷ್ಟಯಮನುದ್ಭವಬೋಧನಯೋಗಿ ಕೇವಳ ॥
ಜ್ಞಾನನಿಧಾನಮಂ ಪಡೆದು ವಿಶ್ವವಿವಕ್ಷೆ ವಿಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂ ।
ದೇನೆಸೆದಿರ್ದನೋ ತ್ರಿಭುವನಪ್ರಭು ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶ್ವರಂ ವರಂ ॥ ೧೫೮ ॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಪ್ರಿಯಭಾಷಾಸಿಂಧು ಸಂಭೂತಿಯಿನುದಿತ ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂ ನಿ ।
ಶ್ಚಯ ನಿತ್ಯಾನ್ನತ್ಯದಿಂ ಭೂನುತ ನಿಜಧೃತಿಯಿಂ ತ್ಯಕ್ತ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಲೋಕ ॥
ತ್ರಯ ಮಿಥ್ಯಾಧ್ವಾಂತಮಂ ತೂಳ್ದುವ ವಿಭವಂ ಸತ್ಕೇವಲಜ್ಞಾನಭಾನೂ ।
ದಯದಿಂ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೆಂಬಂತಸದಳಮೆಸೆದಂ ಶಾಶ್ವತಂ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂ ॥ ೧೫೯ ॥

ಗಗನೋದ್ಯಧ್ಯಾನನಪ್ರಾಣಿವಧನಖಿಳವಿದ್ಯೇಶ್ವರನಹೀನಭಾವಂ ।
ವಿಗತಚ್ಛಾಯಂ ವಿಪಕ್ಷ ಪ್ರಚಳನಪಹೃತಾಭೋಜನೇಚ್ಛಂ ಸುಭಿಕ್ಷಂ ॥
ಪ್ರಗುಣ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಕೇಶಪ್ರಣವಮತಿ ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರನೆಂಬೀ ವಿಳಾಸ ।
ಕ್ಕೆಗಡಂತಾವಾಸಮಾದಂ ವಿಬುಧಜನಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀಪದ್ಮಮಿತ್ರಂ ॥ ೧೬೦ ॥

॥ ಗದ್ಯಂ ॥

ಇದು

ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತ ವಿನಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಳಕಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್ ಕೇವಲ
ಜ್ಞಾನೋದಯ ವರ್ಣನಂ

ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ಪರಮೌದಾರಿಕತನು ।
ಪಾಪಹರಂ ಪುಣ್ಯರೂಪನೆಸೆದಿರೆ ಜಗತೀ ॥
ದೀಪಂ ಸತ್ಪಥದಲ್ಲಿ ಕ ।
ಳಾಪತಿ ಜಿನರಾಜನೆನಿಪ ಕವಿಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಶಂಖಪಟಹ ಘಂಟಾ ।
ದ್ಧುರರವದಿಂ ಜ್ಯೋತಿರಮರ ಭವನ ಭವವ್ಯಂ ॥
ತರ ಕಲ್ಪವಾಸಿಗರ್ಭಾ ।
ಸುರ ಬೋಧೋದಯಮನಱಿದು ಬ್ಬರೆ ಮುದದೊದವಿಂ ॥ ೨ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ನುತಪೌಳೋಮೀಕಟಾಕ್ಷದ್ಯುತಿವಿಸರಸುಧಾಭೂತರೋಮಾಂಚಸಸ್ಯಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಗಾತ್ರಂ ಶೋಣರತ್ನಾಭರಣಕಿರಣಸಿಂಧೂರಸಂಶೋಭಿತೈರಾ ॥
ವತ ನಾಗೇಂದ್ರಾದಿರೂಢಂ ಸುರಸಮಿತಿಯುತಂ ನಾಕಲೋಕಾಂಗನಾಸಂ ।
ಗತಿ ಗೀತಾತೋದ್ಯನೃತ್ಯ ಪ್ರಣಯಿ ಶತಮುಖಂ ಬಂದನಾನಂದದಿಂದಂ ॥ ೩ ॥

ವಿನುತಾಪಾಂಗ ಪ್ರಭಾಸಂಜನಿತ ಸುರನದೀಪೂರದೊಳ್ ಚಾರುವಕ್ತ್ರಂ ।
ವನಜಾತಂ ಸ್ಮೇರನೇತ್ರಂ ಧವಳಕುವಳಯಂ ಬಾಹುಜಾಳಂ ಮೃಣಾಳಂ ॥
ಸ್ತನಭಾರಂ ಚಕ್ರವಾಕಂ ಚಳದಳಕಚಯಂ ಚಂಚರೀಕಂ ಸಮಂತಾ ।
ಗೆ ನಿತಾಂತಂ ದೇವಕಾಂತಾಕುಳಮೆಸೆದು ನಭೋಭಾಗದೊಳ್
ಬಂದುದಾಗಳ್ ॥ ೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮ ॥ ಮೊಗದಿಂ ನಿರ್ಮಳ ಚಂದ್ರಮಂಡಳ ಸಹಸ್ರಾನೀಕಮಂ ಕೇಕರಾಂ ।
ಶುಗಳಿಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ತಳತ್ತಳಿಪ ಮುಕ್ತಾಹಾರದಿಂ ತೋರತಾ ॥
ರಗೆಯಂ ನಿರ್ಮಿಸುತಂ ಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರಮಾಳಾನಂದಿ ಮಂದಾರಮಾ ।
ಲೆಗಳಂ ಲೀಲೆಯಿನಾಂತು ಬಂದುದಮರೀಸಂದೋಹಮುತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೫ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಖಿಳಜನ ಮನೋಮಯೂರೀಲೋಚನಚಾತಕನಿಕಾಯಹರ್ಷೋ ತ್ಕರ್ಷ ವರ್ಷಕಾಲಲೀಲಾಭ್ರಮೈಕೇಂದ್ರನೀಳಮಣಿಮಯ ಸಮವಸರಣಭೂಮಂಡಳ ಮನನತಿದೂರದೊಳೆ ಕಂಡು ನಿಟಿಲತಟ ಘಟಿತ ಕರಕಮಲಯುಗಳರಾಗಿ—

ಮ ॥ ಇದು ದುಷ್ಕರ್ಮದವಾನಳಪ್ರಶಮನ ಪ್ರೋದ್ಭೂತನೀಳಾಭ್ರಮಿಂ ।
ತಿದು ಲೋಕತ್ರಯ ಚೈತ್ರಮೋಹಮಹಿಭೃದ್ಬೋರ್ಗರ್ವಹೃದ್ದುರ್ಗಮಿಂ ॥
ತಿದು ಜನ್ಮಾಂಬುಧಿ ಪಾರತಾರಣ ಕರಂಡಂ ನೋಡಿಮೆಂದೆಯ್ದೆ ಸ ।
ಮ್ಮದದಿಂದಿಂತಭಿವರ್ಣಿಸಿತ್ತಮರಸಂತಾನಂ ಜಿನಾಸ್ಥಾನಮಂ ॥ ೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಪೊಗೞ್ವಿ ಶತಮುಖಶತಪರಿವೃತನುಂ ಚತುರ್ಣಿಕಾಯಸುಮನಸ್ಸಮೂಹಸಮನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಸಾಗರೋತ್ತರಂಗ ಪ್ರೇರಿತಾಂತರಂಗಂ ಬಂದು ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನ ನಿಯುಮದಿಂ ಧನದಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಮವಸರಣದ ಸಿರಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನದೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ—

ಕಂ ॥ ರವಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಯಿಸಂ ನೋ ।
ಡುವೊಡತಿ ಹೀನಾಧಿಕಸ್ವಭಾವಂ ಶಶಿಯೆಂ ॥
ದವರನಿೞಿಯಿಪುದೆನೆ ಪೊಗ ।
ೞ್ವವನಾವಂ ಸಮವಸೃತಿಯ ಶೋಭಾಕೃತಿಯಂ ॥ ೭ ॥

ಭಾವಕರೀಯೆಡೆಗಿದು ಶೋ ।
ಭಾವಹಮೆಂಬಿನೆಗಮಿಂಬು ಮೆಯ್ವೆತ್ತಿರೆ ನಾ ॥
ನಾ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೆಱಪಿ ಕ ।
ಳಾವಿದುರಂ ಧನದನೊಸೆದು ಸಮೆದಂ ಸಭೆಯಂ ॥ ೮ ॥

ಧರೆಗಯ್ಸಾಸಿರ ಬಿಲ್ಲಂ ।
ತರದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಶೋಭೆಗೆ ನೆಲೆಯಾ ॥
ಯ್ತುರು ಸಮವಸರಣಮವನತ ।
ಶರಣಂ ಸುಖಕರಣಮವಹಿತಾಂತಃಕರಣಂ ॥ ೯ ॥

ಗುಣನಿಧಿಗೆಱಗೆ ಗುಣಾರೋ ।
ಹಣಮೊ ತೆಱದಿಂದೆ ಸುಗಮುಮೆಂದಱಿಪುವವಾ ॥
ಕ್ಷ್ಣುತಪದೌಷಧನಿಧಿಗಳ್ ।
ಮಣಿಮಯ ವಿಂಶತಿ ಸಹಸ್ರ ಸೋಪಾನಂಗಳ್ ॥ ೧೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯೊಳುಮೆಸೆವ ಸಮೀಚೀನ ಸೋಪಾನಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಜಾತರೂಪ ಗೋಪುರಚತುಷ್ಟಯನೀಭುವನೈಕಮಲ್ಲಂ ಮೋಹಮಲ್ಲನೆಕ್ಕತುಳದಿಂದಕ್ಕುಳಿಸದೆ ಡೊಕ್ಕರಿಗೊಂಡು ನೆಟ್ಟನೆ ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದ ವಿದ್ಯಾಧರಕಳನಿದೆನಿಸಿದ ಸಮವಸರಣದ—

ಕಂ ॥ ಲೋಕಾಕಾಶದ ತೆಱದಿಂ ।
ದೇಕೇಂದ್ರಿಯನೀಳ ಕುಟ್ಟಿಮಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥
ವ್ಯಾಕೀರ್ಣ ನವಪದಾರ್ಥಾ ।
ನೀಕಮಖಂಡಿತ ವಿಳಾಸಮಂಡಿತಮೆಂತುಂ ॥ ೧೧ ॥

ಶಾಲಂ ವೇದಿದ್ವಿತಯಂ ।
ಶಾಲೋನ್ನತ ವೇದಿಶಾಲ ವೇದಿಕೆವಿಳಸ ॥
ಚ್ಛಾಲಂ ವೇದಿಕೆಯವರವಿ ।
ಶಾಲಾಂತರವರೆಗಳೆಂದು ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮುವಜಿನ್ವರ್ಥನಾಮಾಭಿರಾಮತೆಯಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ—

× × × × × ×
ಪ್ರಕರದಿಂ ಪುಷ್ಪವಾಟದಿಂ ವನಗಳಿಂದು ।
ಚ್ಚಕೃತ ಧ್ವಜದಿಂ ಸುರಕುಜ ।
ನಿಕರದೆ ಸಂಗೀತಗೃಹ ಗಡಣದಿಂದೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೩ ॥

ಬಳಸಿರ್ದ ಶಾಲವೇದಿಕೆ ।
ಗಳೆ ನೆಗೞ್ದಾಧಾರವಳಯಮಾಗೆ ಸುವರ್ಣೋ ॥
ಜ್ವಳವಂ ಸಸಿದ್ಧ ಚಕ್ರಮ ।
ನಳವಡೆ ಬರೆದಂತೆ ಸಮವಸೃತಿ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೪ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮುತ್ತಮ ಪುರುಷನಂತೆ ಸದ್ವೃತ್ತತೆಗೊಳಗಾದ ಸಮವಸರಣ ಮಂಡಳದ—

ಕಂ ॥ ಕಡೆವಿಡಿದು ಪಂಚರತ್ನದ ।
ಪುಡಿಯಿಂದಂ ಪಡೆದ ಧೂಳಿಶಾಳಂ ಚೆಲ್ವಂ ॥
ಪಡೆದಿಂದ್ರಚಾಪಮುಂ ಜಿನ ।
ನಡಿಗಳನೋಲಗಿಪ ಲೀಲೆಯಂ ಪಾಲಿಸುಗುಂ ॥ ೧೫ ॥

ಸುರಚಾಪದ ಸಿರಿವಡೆದುಂ ।
ಸ್ಥಿರವಿಭವಮನಾಳ್ದು ಬಗೆವೊಡಚ್ಚರಿ ಬಹಿರು ॥
ದ್ಧುರ ಪರಿಧಿ ಕಣ್ಗೆ ವಂದುದು ।
ವರಧೂಳೀಶಾಲಮೆನಿಸಿಯುಂ ನೋಟಕರಾ ॥ ೧೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ಧೂಳೀಶಾಲಲಕ್ಷ್ಮೀಲಪನ ವಿಳಾಸಮನೊಳಕೊಂಡು—

ಕಂ ॥ ಘನಘಟಿತ ಪಂಚರತ್ನಾಂ ।
ಶುನಿಕಾಯ ವಿಚಿತ್ರಿತಾಂಬರ ಪ್ರಸರಂ ನೆ ॥
ಟ್ಟನೆ ಜಾತರೂಪಮಾಗಿಯು ।
ಮನುಪಮ ಗೋಪುರಚತುಷ್ಟಯಂ ಚಿತ್ರತರಂ ॥ ೧೭ ॥

ತ್ರಿದಶಶರಾಸನರುಚಿ ಮೊದ ।
ಲದು ಕನಕದವೆರಡು ರಕ್ತಕನಕದದೊಂದ ॥
ಗ್ಗದ ಕನಕ ರಜತಕಳಧೌ ।
ತದದೊಂದೊಂದುೞಿದವೆರಡು ರವಿಕಾಂತಂಗಳ್

ಮೊದಲದು ಕನಕಜವೆರಡನೆ ।
ಯದು ಮೊದಲಾದಾಱುಗೋಪುರಂ ರಜತಮಯಂ ॥
ವಿದಿತ ಹರಿನ್ಮಣಿಮಯಮೆರ ।
ಡೊದವಿದ ಜಿನಸಭೆಯ ಗೋಪುರಂಗಳ್ ಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ದ್ವಾರತ್ರಿತಯದೊಳಂ ಪ್ರತಿ ।
ಹಾರಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರೆರಡರೊಳ್ ಯಕ್ಷರ್ ದೌ ॥
ವ್ವಾರಿಕರುೞಿದೆರಡರೊಳಂ ।
ತಾರಯೆ ಭವನ ಭವ ಕಲ್ಪಜಪ್ರತಿಹಾರರ್ ॥ ೧೯ ॥

ವಿಳಸಿತ ಗೋಪುರದಿರ್ಕೆಲ ।
ದೊಳವೊಂದೊಂದತುಳನೃತ್ಯನಿಳಯಂ ಕನಕೋ ॥
ಜ್ವಳಧೂಪಘುಟಮುಮಾತೆಱ ।
ದೊಳೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಮವರಮುಂತತಿಕಾಂತಂ ॥ ೨೦ ॥

ನಾಟಕಶಾಲೆಯೊಳಭಿನವ ।
ಹಾಟಕಮಣಿಘುಟಿತ ಧೂಪಘುಟ ಧೂಮುಚಯೋ ॥
ದ್ಘಾಟಿತ ಘನಕೆ ನಲಿವ ನವಿ ।
ಲಾಟಮನನುಕರಿಸೆ ವರ್ತಿಪರ್ ಸುರಸತಿಯರ್ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಂತಿಯಂ ತಳೆದ ಗೋಪುರಂಗಳ ಬಹಿರಂತರ್ಜಗತಿಗಳೊಳ್ ತ್ರಿಜಗತ್ಪೂಜ್ಯರಾಭಿಷವಣ ಪ್ರವಣಂಗಳುಮತೀತೋತ್ತರ ಸಪ್ತಜನ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನಕಂಗಳುಂ ದುರಂತ ದುಃಖಾಗಮ ನಿದಾಘ ನಿವಾರಣ ಪ್ರವೀಣಂಗಳುಮನೂನ ಜ್ಞಾನಭಾನೂದಯಾಚ್ಛಾದಕ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಾಂಭೋಧನಿರ್ಭೇದನ ಪ್ರಭಂಜನ ಜನಕಂಗಳುಂ ಸಂಸಾರ ಕಾಂತಾರಪರಿಭ್ರಮಣ ಶ್ರಮಹರಂಗಳುಂ ಪ್ರಗುಣಗುಣ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ರದಂಗಳುಂ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿವಾಹಗೇಹಾಲಂಕಾರಂಗಳುಂ ಮನಸಿಜ ವಿಜಯಜಾತಖ್ಯಾತಿ ವ್ಯಾಪಕಂಗಳುಮಪ್ಪ—

12377

ಕಂ ॥ ಕಳಶೌಘ ಪತ್ರ ಛತ್ರಾ ।
ಮಳಚಾಮರ ತಾಳ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಭೃಂಗಾ ॥
ರಲಸಧ್ವಜಮೆನಿಸಿದ ಮಂ ।
ಗಳಮಿವು ನೂಱೆಂಟು ಸೊಗಯಿಕುಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ॥ ೨೨ ॥

ಸುರಗಿರಿವೊಲ್ ಪಾಂಡುಕದಿಂ ।
ಶರನಿಧಿವೋಲಂಭದಿಂದೆ ಬಲಿಬಂಧನ ತ ॥
ತ್ಪರಹರಿವೊಲ್ ಮಾಣವಕ ।
ಸ್ಫುರಿತಾಕೃತಿಯಿಂದೆ ಪದ್ಮದಿಂ ಸುರನದಿವೋಲ್ ॥ ೨೩ ॥

ಪರಿಭಾವಿಸುವೊಡೆ ರೋಹಣ ।
ಗಿರಿಯಂತಿರೆ ಸರ್ವ ರತ್ನದಿಂದುಜ್ಜಯಿನೀ ॥
ಪುರದಂತೆ ಮಹಾಕಾಳದಿ ।
ನುರುದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಂತೆ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ॥ ೨೪ ॥

ಕಂ ॥ ಸೊಗಯಿಪ್ಪ ಗೋಪುರಂಗಳ್ ।
ಜಗತೀತಳವೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಸಂವತ್ಸರಮಾ ॥
ಲೆಗಳೆನೆ ಪಿಂಗಳದಿಂ ಕಾಂ ।
ತಿಗೆ ಸಖನೈತರ್ಪ ವಿಭವದಹಿಭವನದವೋಲ್ ॥ ೨೫ ॥

ಎನಿತೊಳವು ತೊಳಪ ಗೋಪುರ ।
ಮನಿತರೊಳಂ ನೂಱುನೂಱು ಮಣಿತೋರಣಮಂ ॥
ತುನಿಕಾಯದಿಂ ನಭೋಮಮಂ ।
ಡನಂ ಬೆರಸು ಶಕ್ರಚಾಪಮಂ ಪಡೆದೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೬ ॥

ಪಳಿಕಿನ ಭಿತ್ತಿಗಳಿಕ್ಕೆಲ ।
ದೊಳಮಳವಡೆ ಧೂಳಿಶಾಲದಿಂ ಜಿನಪೀಠ ॥
ಸ್ಥಳಮಂ ಮುಟ್ಟುವಿನಂ ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ಪುವು ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿ ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯೊಳ್ ॥ ೨೭ ॥

ಬೀದಿಗಳಮರನದೀ ಸಂ ।
ವಾದಿಗಳಮರೀಕೃತೋಪಹಾರ ಲತಾಂತಾ ॥
ಮೋದಿಗಳಘವಿಘಟನ ಸಂ ।
ಪಾದಿಗಳೆಯ್ದಿಪವು ಪರಮಪದಸಂಪದಮಂ ॥ ೨೮ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾ ಚತುರ್ಗತಿನಿವಾರಣ ಚತುರ್ವೀಥಿಮಧ್ಯದೊಳ್ ದ್ವಾದಶ ಜಾತರೂಪ ಗೋಪುರಾಳಂಕೃತ ಶಾಲತ್ರಯದಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ಧನುವೆಂಟು ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕಂ ।
ತನುಕ್ರಮದಿನುದಯಮೆನಿಪ ಮೂಱುಂ ಪೀಠಂ ॥
ಘನವೈಡೂರ್ಯಮಯಂ ಭ ।
ರ್ಮನಿರ್ಮಿತಂ ಪಂಚರತ್ನಸಂಚಿತಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೯ ॥

ನಂದಾಸರೋವರಮಲ ।
ರ್ದಿಂದೀವರದಿಂದಮಮರಿಯರ ಗತಪಕ್ಷಂ ॥
ಸ್ಯಂದನ ಧವಳವಿಲೋಕನ ।
ಸಂದೋಹದೊಳೊಂದಿದಾಸ್ಯದಂದದಿನೆಸೆಗುಂ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ನೇತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಾದ ಪೀಠತ್ರಯಂಗಳ ಮೇಲೆ—

ಮ ॥ ಸ್ರ॥ ದ್ವಿಸಹಸ್ರಾರಂಗಳಿಂದಂ ಕುಲಿಶಮಣಿ ಮೊದಲ್ಸಾಟಿಕಂ ವೃತ್ತಮಧ್ಯಂ ।
ನಿಸದಂ ವೈಡೂರ್ಯಪಿಂಡಂ ಧ್ವಜ ಚಮರರುಹಾಲಂಬಿ ಘಂಟಾಳಿಯಿಂ ನಾ ॥
ಲ್ದೆಸೆಯೊಳ್ಶೋಭಿಪ್ಪ ನಾಲ್ಕುಂ ಮಣಿಮಯ ಜಿನಬಿಂಬಂಗಳಿಂದಗ್ರಿಮಂ ಶೋ ।
ಭಿಸೆ ಮಾನಸ್ತಂಭ ಮಾನೋಹರಮೆನಿಸಿ ಚತುರ್ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್
ನಾಲ್ಕುಮಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೧ ॥

ಕಂ ॥ ಪುದಿದಯ್ದುಯ್ದು ಸುಧಾಹ ।
ರ್ಮ್ಯದ ನಡುವೊಂದೊಂದು ಜಿನಗೃಹಂ ಮಾನಸ್ತಂ ॥
ಭದಿನಂತಾ ಮಾನಸ್ತಂ।
ಭದ ಸೀಮೆವರಂ ವಿರಾಜಿಸಿರ್ಕುಂ ಕ್ರಮದಿಂ ॥ ೩೨ ॥

ಪ್ರಾಸಾದ ಚೈತ್ಯಭೂಮಿಸ ।
ಮಾಸಾದಿತ ನವಸುಧಾಂಶು ವಿಸ್ತಾರದೆ ಪು ॥
ಣ್ಯಾಸಾರ ಶಾರದಾಭ್ರವಿ ।
ಳಾಸಮನೊಳಕೆಯ್ದ ನಭದವೊಲ್ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೩೩ ॥

ವ ॥ ಪೂರ್ವ ವರ್ಣಿತ ವರ್ಣನಾಕೀರ್ಣ ರಜತರಚಿತ ಚತುಶ್ಚತುರ್ವಾರ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕಾಧಾರಮಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ನಿರುಪಮ ಕನಕಾಬ್ಜರಜಂ ।
ತರಂಗತತಿ ನೂಂಕೆಯೇಱಿಗಟ್ಟಿದುದೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ಪೊಸ ಪೊಂಗಳ ವೇದಿಕೆ ।
ಯೆರಡುಂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆ ಪಡೆದಿರೆ ಚೆಲ್ವಂ ॥ ೩೪ ॥

ಪಾವನತೆಗೆ ಬಯಸಿ ಜಗ ।
ತ್ಪಾವನನಂ ಗಂಗೆ ಪೊರ್ದಿ ಪೊಗಱ್ವಂದದಿನಿಂ ॥
ದೀವರ ಪರಿಮಳತರ ಮಧು ।
ಪಾವಳಿ ರವದೆಸೆವುದಮಳ ಪರಿಖಾವಳಯಂ ॥ ೩೫ ॥

ಲಲನೆಯರ ವದನವನಜಂ ।
ವಿಲಸಿತ ಲಾವಣ್ಯನದಿಯೊಳೆಸೆವಂದದೆ ನಿ ॥
ರ್ಮಳ ಜಳಖಾತಿಕೆಯೊಳಮು ।
ಳ್ಪಲರ್ದಂಬುಜಮೆಸೆದುವುಱಿದು ಪಂಕಜವೆಸರಂ ॥ ೩೬ ॥

ಕುಸುಮರಜಂ ಮಣಲಂಭ ।
ಸ್ಪ್ರಸರಲಸತ್ಕೇಳಿ ಕಾಂತೆಯರ ಕುಚಲಿಪ್ತಂ ॥
ಘುಸೃಣ ಮಲಯರುಹ ಮೃಗಮದ ।
ರಸಪಂಕಮೆ ಪಂಕಮಮಳ ಜಳಖಾತಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೩೭ ॥

ಜಲಕೇಳಿಗೆಳಸಿದಮರಿಯ ।
ರಲಘುಸ್ತನದಮಳ ಮಳಯಜದ ಕುಂಕುಮದಾ ॥
ಗಳುಮೆಸೆವ ಪಂಕದಿಂ ಸಿತ ।
ಜಲಜಂ ಕೋಕನದಮೊಗೆದು ಸೊಗಯಿಕುಮದಱೊಳ್ ॥ ೩೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತಮೃತಕ್ಕೆ ಲೀಲಾಲಯಮಾಗಿ ಸುಧಾಲೇಖೆಯಂತೆಸೆವ ಖಾತಿಕಾಲೇಖೆಯಿಂದೊಳಗೆ

ಕಂ ॥ ಅಂಕುರದಿಂ ಪಲ್ಲವದಿಂ ।
ದಂ ಕೋರಕದಿಂದೆ ಕುಸುಮದಿಂ ಫಲದಿಂ ಚೆ ॥
ಲ್ವಂ ಕುಡುವ ಚಾರುಲತಿಕಾ ।
ಸಂಕುಳದಿಂದೊಂದಿ ವಲ್ಲರೀವನಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೩೮ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಂ ಫುಲ್ಲತರವಲ್ಲಭಾಧರಪಲ್ಲವ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಪಲ್ಲವಾಶೋಕ ಲತೆಯ ನವ್ಯ ಸೌರಭ್ಯ ಸಂಪನ್ನ ಪುನ್ನಾಗಲತೆಯ ಮಂದ ಮಕರಂದ ಮಂದಿರಮಾದ ಮಾಕಂದಲತೆಯ ನಿರುಪಮಾಮೋಯ ಪರಿಮಳಾದೇಯ ಘ್ರಾಣವಾಪೇಯ ಚಾಂಪೇಯ ಲತೆಯ ಮಧುವ್ರತ ಬಂಧುಗಂಧ ಬಂಧುರ ಬಂಧೂಕಲತೆಯ ಸಾರಸೌರಭಪೂರ ಕರ್ಪೂರ ಲತೆಯ ಮಧುಕರ ಪ್ರಮೋದ ಮಾಧವೀಲತೆಯ ಸುರಭಿ ಪರಿಮಳಮಿಳಿತ ಸುರಭೀ ಲತೆಯ ಪರಿಮಳರತ್ನ × × ಲತೆಯ ಶಿಲೀಮುಖಮುಳ್ಳ ವಿಳಸನ ವಿಚಕ್ಷಣ ವಿಕಚ ವಿಚಕಿಳ ಲತೆಯ ಮದಾಳಿಮಾಲಾವೃತೋನ್ಮೀಳಿತಮಾಳತೀಲತೆಯ ನಿರುಪಮ ಪರಿ ಮಳ ಕಳಿತ ಕನಕ ಕೇತಕೀ ಲತೆಯ ಪುದುವಿಂ ಚೆಲ್ವಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿ ಗಂಧವಹಗಂಧ ಸಿಂಧುರದ ನೀರಾಟಕ್ಕೆ ವಸಂತರಾಜಂ ವಿರಚಿಸಿದ ಪರಿಮಳ ಪ್ರವಾಹ ಸುಮನೋ ಮನೋಹರ ವಾಹಿನಿಯನನುಕರಿಸುವ ಪುಷ್ಪವಾಟದಿಂ ನೋಟಕ್ಕಡರ್ಪಾಗಿರ್ಪ ವಲ್ಲೀ ವನದಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ರನ್ನದ ತೆನೆಗಳ್ಮಣಿಗಳ್ ।
ಪೊನ್ನಟ್ಟಳೆ ರಜತ ಗೋಪುರಂ ನವ ಕೂಟಂ ॥
ತನ್ನೊಳೆನೆ ನೆಗಳ್ವಿ ವಿಜಯಾ ।
ರ್ಧೋನ್ನತ ನಗದಂತೆ ಲೀಲೆವಡೆದುದು ಶಾಲಂ ॥ ೩೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಂತಮಾದ ವಿಶಾಲಶಾಲದಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ರಿತುವನಿತುಂ ನಿಜನಿಜ ಪರಿ ।
ಣತೆಯಂ ಬಿಸುಟ್ಟೈಕಮತ್ಯಮಂ ತಳೆದಂತಾ ॥
ವಿತತೋದ್ಯಾನಂಗಳೊಳುಪ ।
ಚಿತಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳೆಸೆಗುಮಸದಳಮದಱೊಳ್ ॥ ೪೦ ॥

ಪುದಿದ ಪೊಸದಳಿರ್ಗಳಂ ಗಜ ।
ಮದಗಂಧದಿನಲರ ತುರುಗಲಿಂ ಫಳದಿಂ ಮಾ ॥
ಣದೆ ಮಿಸುಪಶೋಕಸಪ್ತ ।
ಚ್ಛದ ಚಂಪಕ ಚೂತವನಮವೆಸೆಗುಂ ನಾಲ್ಕುಂ ॥ ೪೧ ॥

ಕಳನಾದಂ ಸುರಸತಿಯ ।
ರ್ಕಳನಾದಂ ಸೋಲಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ಚೂತಲಸ ॥
ತ್ಕಳಿಕಾಸ್ವಾದನದಿಂ ಕಾ ।
ಕಳಿಕಾ ಪುರಮಾಗೆ ಕರೆವ ಕೋಗಿಲೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೪೨ ॥

ಕಂ ॥ ಪಗೆಯಂ ಬಗೆಯನುೞಿದು ಸಂ ।
ಪಗೆಯಂ ಬಂದೆಳಸೆ ನಿಜ ಸುವರ್ಣತೆಯಂ ಭೂ ॥
ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆನೆ ಕೊಟ್ಟಂತಿರೆ ।
ಮಿಗೆ ಪೊರೆದೆಸೆದತ್ತು ತುಂಬಿಯೊಳ್ ಪೊಂಬಣ್ಣಂ ॥ ೪೩ ॥

ಚೈತ್ಯಕುಜದ ಮೊದಲೊಳ್ ಜಿನ ।
ಚೈತ್ಯಂ ಮರಮೊದಲೊಳಿರ್ಪ ಜಿನಮುನಿವೋಲ ॥
ತ್ಯಂತಂ ಸೊಗಯಿಸಿ ನೆಗೞ್ದಾ ।
ದಿತ್ಯರ್ಪೂಜಿಸುವರೊಸೆದು ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂ ॥ ೪೪ ॥

ಲಂಬಣದ ಮುತ್ತು ತಾರಗೆ ।
ಯಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಂ ಚಮರಜಮಾ ॥
ಬಿಂಬದ ರುಚಿಯಂ ಗೆಲೆ ಜಿನ ।
ಬಿಂಬಂ ಸೊಗಯಿಪುದು ಚೈತ್ಯವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲೊಳ್ ॥ ೪೫ ॥

ಪುದಿದಿರ್ದಶೋಕವನ ಮ ।
ಧ್ಯದ ರಕ್ತಾಶೋಕ ವಿಪುಳವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲೊಳ್ ॥
ಸದಮಳ ಜಿನಬಿಂಬಂ ಕನ ।
ಕದ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆವಡೆದೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೪೬ ॥

ಲಲಿತಾಶೋಕಂ ಭಾಮಂ ।
ಡಳಮಲರ್ವಳೆ ದಿವ್ಯ ಭಾಷಿಸುರಪಟಹಂ ಪೊಂ ॥
ಗಳ ಹರಿಪೀಠಂ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ।
ಚಳಚಮರಜಮೆಸೆಯೆ ರಂಜಿಕುಂ ಜಿನಬಿಂಬಂ ॥ ೪೭ ॥

ಸ್ಮರನುರವಣೆಯಿಲ್ಲದುದಂ ।
ನಿರವಿಸಿದುವು ತರುಣಿಯರ ಮುಖಾಸವ ಕುಚಕೇ ॥
ಕರ ಪದಹತಿಗೆಳಸದರ ।
ಲ್ವುರುವಕುಳಂ ಕುರವಕಾಮ್ರತಿಳಕಮಶೋಕಂ ॥ ೪೮ ॥

ಅಲರಂ ಮುಡಿವಲರ್ವಚ್ಚಮ ।
ನೊಲವಿಂ ಸಮೆವಮರಿಯರ್ಕಳಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಗ ॥
ತ್ತಿಲಕನ ಚರಣಮನರ್ಚಿಸು ।
ವಲಂಪು ಪೊಱಗಾಗಿ ರಾಗಮುದಯಿಸದುದಱಿಂ ॥ ೪೯ ॥

ದಿವಿಜವಧೂಟಿಯರಧರ ।
ಚ್ಛವಿ ಕುಂಕುಮ ಪಂಕದಿಂದೆ ಕೇಕರರೋಚಿಃ ॥
ಪ್ರವಿಮಳ ಮಳಯರುಹಸ್ಮಿತ ।
ಧವಳಾಕ್ಷತಕುಸುಮವಿಸರದಿಂದರ್ಚಿಸುವರ್ ॥ ೫೦ ॥

ಕಂ ॥ ತರುಗಳ್ ನಿಜನಿಜ ಶಾಖಾ ।
ಕರದಿಂದಲ್ಲಾಡೆ ಪುಷ್ಪ ಫಳಸಂಕುಳದಿಂ ॥
ದರುಹನನಾರಾಧಿಪುವೆನೆ ।
ಸುರರೂರ್ಜಿತ ಬೋಧರೆಂತುಮಾರಾಧಿಸರೇ ॥ ೫೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಹೃದ್ಯಮುಂ ನಿರವದ್ಯಮುಮಾದುದ್ಯಾನವನದಿಂದೊಳಗೆ ಪೂರ್ವ ಸೂಚಿತ ವರ್ಣನೋಚಿತ ಚತುರ್ದ್ವಾರವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ವೇದಿಕೆಯಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ಪರಿವಾರ ಧ್ವಜಮಷ್ಟೋ ।
ತ್ತರಶತಮೊಂದೊಂದು ನಾಯಕ ಧ್ವಜದೊಳ್ ತ ॥
ಳ್ತಿರೆ ದಶಭೇದ ಧ್ವಜಮೊ ।
ಪ್ಪಿ ರತ್ನಮಯಮಿರ್ಪುವನುಪಮಧ್ವಜ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೫೨ ॥

ಹರಿ ಹಂಸಂ ವೃಷಭಂ ಶಿಖಿ ।
ಗರುಡಾಂಬುಜ ಚಕ್ರವೇಳಮಾಳಾಧ್ವಜಮಂ ॥
ತರುಹನ ಜಯಮಮಂ ಪೇೞ್ವಂ ।
ತಿರೆ ದಶವಿಧಮೆಸೆವುದಷ್ಟಶತಮೇಕೈಕಂ ॥ ೫೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ರತ್ನರೋಚಿವ್ರಜದಿಂ ಕಲ್ಪಕುಜದಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ವಿಜಯಧ್ವಜ ಧರೆಯಿಂದೊಳಗೆ ಪೂರ್ವ ವರ್ಣನೋಪೇತ ಚತುರ್ಗೋಪುರ ವಿಶಾಲಶಾಲದಿಂ ಲೀಲೆ ವಡೆದು—

ಕಂ ॥ ಮಾಲ್ಯಾತೋದ್ಯಜ್ಯೋತಿ ।
ರ್ಮಾಲ್ಯಾಭರಣಪ್ರದೀಪವನನಾಶನ ಸ ॥
ತ್ಕಲ್ಯಗೃಹಪಾತ್ರರಾ ತ್ರಿಗು ।
ಣಾಳ್ಯರ್ಚಿತ ದಶವಿಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪಕುಜಂಗಳ್ ॥ ೫೪ ॥

ದೇವಕುರೂತ್ತರಕುರುಗ ।
ಳ್ದೇವಾರಣ್ಯಂ ಸಮಂತು ಭೂತಾರಣ್ಯಂ ॥
ದೇವನನಾರಾಧಿಸಿ ಧರೆ ।
ಗೀವಗುಣಂ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಬಂದವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥ ೫೫ ॥

ಅಂಕುರಮುಂ ನವಪಲ್ಲವ ।
ಮುಂ ಕೋರಕಮುಂ ಪ್ರಸೂನಮುಂ ಫಳತತಿಯುಂ ॥
ತಾಂ ಕುಡುಗುಮೆನೆ ಸುರದ್ರುಮ ।
ಸಂಕುಲಮಭಿಲಷಿತ ಫಲವನೀವುದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೫೬ ॥

ಎನಿಪ ದಶವಿಧ ಸುರದ್ರುಮ ।
ವನಮನುಪಮ ಜಿನಪದಾಬ್ಜ ಪೂಜಾರತರ ॥
ಪ್ಪನಿಮಿಷರ ವಾಂಛಿತಾರ್ಥಮ ।
ನನುದಿನಮಿತ್ತಿತ್ತುಮಾವಗಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೫೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತನಲ್ಪಪ್ರಭಾತಲ್ಪಮಾದ ಕಲ್ಪಕುಜ ಮಹೀತಳದಿಂದೊಳಗೆ ಮುನ್ನಮಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ಚೆಲ್ವಂ ತಟ್ಕೈಸಿದ ನಾಲ್ಕುಂ ಗೋಪುರಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ವೇದಿಕೆ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವಂ ನಿವೇದಿಸೆ—

ಕಂ ॥ ನೃತ್ಯಗೃಹಂಗಳ್ ಕುಳನಗ ।
ಮತ್ಯುನ್ನತಿವಡೆಯಲೆಂದು ಯುವನೋನ್ನತನಂ ॥
ಸ್ತುತ್ಯನನೊಸೆದೋಲಗಿಪವೊ ।
ಲತ್ಯಾಯತಿವಡೆದು ಸುತ್ತಿ ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೮ ॥

ರಂಗಂ ಮೂವತ್ತೆರಡಾ ।
ರಂಗದೊಳೊಂದೊಂದಱಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತಿರ್ಬರ್ ॥
ಪಿಂಗದೆ ದೇವಾಂಗನೆಯರ ।
ನಂಗಂ ನಲಿದಾಡೆ ನರ್ತಿಪರ್ ಪಲತೆಱದಿಂ ॥ ೫೯ ॥

ಸವಗಾಣಂ ಗಾಯಕಿಯ ।
ರ್ಗೆ ವೀಣೆಸಮವಾದಕಂ ಸುವಾದಕರ್ಗೆ ಮನೋ ॥
ಭವ ಚಾಪಜ್ಯಾರವಮೆನೆ ।
ವಿವೇಕಿಗಳ್ ಗೀತವಾದ್ಯಮೊಗೆವುವು ಹೃದ್ಯಂ ॥ ೬೦ ॥

ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರ್ ನರ್ತಿಪ ।
ರವೆರಡುಮಮಳನರ್ತನದೆ ಪದಗತಿಯಿಂ ॥
ದವಿರಳಮಭಿನಯ್ಯುತ್ತಂ ।
ನವ ನಾಟ್ಯರಸಾಧಿದೇವತೆಯರೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೬೧ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾನರ್ತನ ಧರಿತ್ರೀಪ್ರಣಿಧಿ ಪ್ರಣೂತ ಮಹಾವೀಥಿಮಧ್ಯಮನಳಂಕರಿಸಿ ಶತಶತನೂತ್ನ ರತ್ನ ತೋರಣಂಗಳಿಂ ನಯನೋತ್ಸವ ಕಾರಣಂಗಳಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಅಸ್ತಮಿತಮಂಗಳಾ ಭುವ ।
ನಸ್ತುತ ಮಹಿಮಾದಳಂಬಿಗಳ್ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ॥
ವಿಸ್ತಾರಿಸಿನವನವರ ।
ತ್ನ ಸ್ತೂಪಮದೆಸೆಗುಮಭವನವಲಬ್ಧಿಯ ವೋಲ್ ॥ ೬೨ ॥

ಸ್ತೂಪವಿರಾಜಿತ ಜಿನಪ ।
ಶ್ರೀಪದಮಂ ಸುರಭಿಸಲಿಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತನಾ ॥
ನಾ ಪುಷ್ಪ ಸುಧಾಶನ ಮಣಿ ।
ದೀಪಾಗುರುಧೂಪ ಫಳದಿನರ್ಚಿಪರಮರರ್ ॥ ೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮನಂಗೊಳಿಸುವ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಯಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ಗಾರುಡಮಣಿರಚಿತ ಚತು ।
ರ್ದ್ವಾರಂ ಚತುರಾನನಂ ರವಿಸ್ಫಟಿಕ ಪ್ರಾ ॥
ಕಾರಂ ಶ್ರೀಮಂಡಪಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀ ರಮೆ ತೆಗೆದುಟ್ಟ ದುಗಲಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೬೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪಚ್ಚೆಮಣಿಯ ಗೋಪುರದಿಂ ।
ದುಚ್ಚಳಿಪಂಶುಗಳ ಮಂಡಳದ ಮಂಡಪಮಂ ॥
ಮೆಚ್ಚುವೆಳೆವುಲ್ಲೆನುತ್ತಂ ।
ನಚ್ಚಿಯೆ ಬಂದೆಳಸೆಯೆರಳೆ ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ಗುಂ ॥ ೬೫ ॥

ಮಂಗಳರತಿ ಭುವನಾಧಿಕ ।
ಮಂಗಳನನಂತ ಬೋಧಂ ನಿಧಿಯಂ ನಿಧಿಗಳ್ ॥
ಸಂಗಡದೋಲಗಿಸುವುದುಚಿ ।
ತಂ ಗಡಿವೆನೆ ನೆಲಸಿ ಗೋಪುರದೊಳೋಲಗಿಕುಂ ॥ ೬೬ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮಪ್ರತಿಮ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಕಲ್ಪಜ ಪ್ರತಿಹಾರಾಳಂಕೃತದ್ವಾರ ಚತುಷ್ಟಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದೊಳಗೆ—

ಕಂ ॥ ಗಗನ ಸ್ಫಟಿಕ ಘಟಿತ ಭಿ ।
ತ್ತಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೊಪ್ಪೆ ಪನ್ನೆರಡು ಕೋಷ್ಠಂಗಳ್ ॥
ಸೊಗಯಿಸಿ ದಳದಂತಿರೆ ದಿ ।
ಟ್ಟಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡಪಂ ಸ್ಮಿತಾಂಬುಜಮೆನಿಕುಂ ॥ ೬೭ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ದ್ವಾದಶಕೋಷ್ಠ ।
ಸ್ತೋಮಂದಳಮಂ ವಿಶಿಷ್ಟರಂ ಕರ್ಣಿಕೆ ಪೊಂ ॥
ದಾಮರೆಯೊಂದೊಂದದೆ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀ ಮಂಡಪಮೆಸೆದುದಸಮಗುಣ ಗಂಧಾರ್ಹಂ ॥ ೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಶಿಷ್ಟಮಾದ ದ್ವಾದಶ ಕೋಷ್ಠಂಗಳೊಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಮುನಿಪರ್ಮುಖ್ಯಕಲ್ಪಜಸ್ತ್ರೀಜನತತಿಗಣಿನೀ ಸಂಕುಳಂ ಜ್ಯೋತಿರಬ್ಜಾ ।
ನನೆಯಭೌಮಾಂಗನಾ ಸಂತತಿ ಭವನ ವಧೂ ಸಂಚಯಂ ಭಾವನಾಖ್ಯರ್ ॥
ವನಜಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂ ಕಲ್ಪಜ ವಿತತಿ ಮನುಷ್ಯಾದಿತಿರ್ಯಗ್ವ್ರಜಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಬಾಹ್ಯಂ ಪೂರ್ವಮಾಗೋಲಗಿಸೆ ಜಿನಪನೊಪ್ಪಿರ್ಪನಾಸ್ಥಾನದೀಪಂ ॥ ೬೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಣ್ಗೊಳಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡಪ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ—

ಕಂ ॥ ಅಷ್ಟಧನು ನಾಲ್ಕುಧನುಮ ।
ತ್ತಷ್ಟಾರ್ಧ ಧನುಃಪ್ರಮಾಣದುದಯದ ಮೂಱುಂ ॥
ವಿಷ್ಟರಮುರು ವೈಡೂರ್ಯನು ।
ತಾಷ್ಟಾಪದ ಸರ್ವರತ್ನಮವು ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೭೦ ॥

ನಿರ್ಮಳಿನಾದ್ಯಾಸನದ ಚ ।
ತುರ್ಮುಖ ತಳದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಯಕ್ಷಕುಮಾರರ್ ॥
ಕೂರ್ಮೆಯೊಳೆ ಧರ್ಮ ಚಕ್ರಮ ।
ನೊರ್ಮೆಯುಮಾತ್ಮೀಯ ಮೌಳಿಯೊಳ್ ತಳೆದಿರ್ಪರ್ ॥ ೭೧ ॥

ಕಂ ॥ ಸರಸಿರುಹ ಚಕ್ರ ವೃಷಗಜ ।
ಗರುಡಾಂಬರ ಸಿಂಹಸುರಭಿಮಾಲಾ ಚಿಹ್ನ ॥
ಸ್ಫುರಿತಾಷ್ಟ ಮಣಿಧ್ವಜ ಪರಿ ।
ಕರದಿಂ ಕರಮೆಸೆವುದೆರಡನೆಯ ಪೀಠತಳಂ ॥ ೭೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಂ ಮೂಱನೆಯ ವಿಷ್ಟರಮಧಿಷ್ಠಾನಮಾಗೆ—

ಕಂ ॥ ವಾಸನೆಯಿಂದಮೆ ಸಮೆದ ವಿ ।
ಳಾಸಮನೊಳಕೊಂಡು ಗಂಧಕುಟಿ ಸೊಗಯಿಪುದಾ ॥
ವಾಸನೆ ಸೋಂಕಿದರಂ ಸುಖ ।
ವಾಸನೆವೆರಸಮೃತಪದಮನಿರದೆಯ್ದಿಸುಗುಂ ॥ ೭೩ ॥

ಸಿಂಧುರ ವಿರೋಧಿ ಪೀಠಂ ।
ಗಂಧಕುಟೀ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಂ ಪಡೆ ಮಾ ॥
ತೇಂ ಧರಿಯಿಸಿ ಕಮಲದ ತೆಱ ।
ದಿಂ ಧಾರ್ಮಿಕನಿಕರ ಮಧುಕರಮನೇನೆಱಗಿಸಿತೋ ॥ ೭೪ ॥

ಪರಿಹೃತಸಂಗಂ ತ್ರಿಭುವನ ।
ಪರಿವೃಢನೆಂದಱಿಪುಗುಂ ತ್ರಿಪೀಠಾಗ್ರದ ಭಾ ॥
ಸುರರತ್ನರುಚಿರ ಹರಿವಿ ।
ಷ್ಟರಮಂ ಮುಟ್ಟದೆ ವಿರಾಜಿಪಿರವಘುಹರನಾ ॥ ೭೫ ॥

ನಿರುಪಮ ಪೀಠತ್ರಯ ಮಾ ।
ಗಿರೆ ಲೋಕತ್ರಿತಯಮುಗ್ರಲೋಕಂ ಹರಿವಿ ॥
ಷ್ಟರಮಾಗೆ ಮೇಗೆ ವಿಭುನಾ ।
ಲ್ವೆರಲಂತರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಂತೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೬ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀಮದಗಾಧಬೋಧವಿಭವಾಂಬುಧಿಸಂಭವ ಚಂದ್ರನಂದದು ।
ಗ್ಧಾಮಸಿತಾತಪತ್ರಮದರಪ್ರತಿಮೋಜ್ವಲವೀಚಿಯಂದದಿಂ ॥
ಚಾಮರಮಿಂದ್ರಭೂಮಿರುಹದಂತಿರಶೋಕಮಹೀರುಹಂ ಸಮು ।
ಗ್ರಾಮಿತಘೋಷದಂತೆಸೆಯೆ ಭಾಷೆ ವಿರಾಜಿಸಿದಂ ಜಿನಾಧಿಪಂ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರತೂರ್ಯಂ ತೂರ್ಯಂ ಸುರ ।
ತರು ಕುಸುಮಾಸಾರಮರ್ಘ್ಯದ ಲಲನೆ ಹರಿವಿ ॥
ಷ್ಟರದಿಂ ಮಂಡಳದಿಂ ದಿನ ।
ಕರನಿಂದುದಯಾಚಳಕ್ಕೆ ಜಿನನೆಣೆಯಾದಂ ॥ ೭೮ ॥

ಹರಿಪೀಠದ ನೆವದಿಂದಂ ।
ಸುರಗಿರಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯನೆವದಿನಮೃತದ್ಯುತಿ ಚಾ ॥
ಮರದ ನೆವದಿಂ ಸುಧಾಂಬುಧಿ ।
ತರಂಗ ಮಾಳಿಕೆಗಳೋಲಗಿಪ್ಪವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥ ೭೯ ॥

ಕಂ ॥ ಅಲರ್ವಱೆಯ ನೆವದಿನಕ್ಷ್ಣಯ ।
ಲಲನೆಯ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಬೆಳಗಶೋಕೆಯ ನೆವದಿಂ ॥
ಫಳಿತಾಮರ ದ್ರುಮಂ ಭಾ ।
ವಳಯದ ನೆವದಿಂ ದಿನೇಶ ಬಿಂಬಮಳುಂಬಂ ॥ ೮೦ ॥

ವರಭಾಷೆಯ ನೆವದಿಂದಂ ।
ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ ಸರ್ವಭಾಷಾತ್ಮಿಕೆ ಕೂ ॥
ರ್ತರುಹನ ವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜಮನಾ ।
ದರದಿಂದೋಲಗಿಸುವಂದದಿಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೮೧ ॥

ಮೃತಿ ಜನನಂ ಕ್ಷುಧಿ ತೃಷೆ ರುಜೆ ।
ರತಿದೋಷಂ ನಿದ್ರೆ, ಸಾಧ್ವಸಂ ಬಧಿರತೆಯಂ ॥
ಧತೆ ಪಂಗುತೆಯಾಗದು ಜನ ।
ತತಿಗಾ ಜಿನಪತಿಯ ಮೈಮೆಯಿಂ ತತ್ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೮೨ ॥

ಸಂಗಳಿಕುಂ ರತ್ನತ್ರಿತ ।
ಯಂಗಳ್ ಜಿನಸೇವೆಯಿಂದಮೆಂದಱಿವುವವೋಲ್ ॥
ಪಿಂಗುವುದಂಧತೆ ಬಧಿರತೆ ।
ಪಂಗುತೆಯಂದಾದಿ ಜನ್ಮಿಗಭವನ ಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ೮೩ ॥

ದರ್ಪಣಮಂ ನೋಡಿದೊಡಂ ।
ತೋರ್ಪುದು ಭವವಿತತಿ ಜಿನಸಭೆಯೊಳಿದೆ ಚಿತ್ರಂ ॥
ದರ್ಪಕಹತ ಜಿನಮುಖಮಣಿ ।
ದರ್ಪಣಮಂ ನೋಡೆ ತೋಱದೊಂದುಂ ಭವಮುಂ ॥ ೮೪ ॥

ಸ್ರ ॥ ನಾನಾ ಪ್ರಾಸಾದ ಚೈತ್ಯಾವನಿಪನಿಖಿಲ ಸತ್ಪುಷ್ಪವಾಟಂ ನವೀನೋ ।
ದ್ಯಾನಂ ತುಂಗಧ್ವಜಂ ರಂಜಿಸೆ ಸುರತರು ಸಂಶೋಭಿ ಸಂಗೀತರಂಗ ॥
ಸ್ಥಾನಂ ಶ್ರೀ ಮಂಡಪಂ ದ್ವಾದಶಗಣಕೃತಪೀಠತ್ರಯಾಗ್ರಸ್ಥ ಸಿಂಹಾ ।
ಸೂನ ಶ್ರೀ ಪೀಠ ಪೂರ್ವಾಚಳದೊಳಘಹರಂ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಾರ್ಕನಿರ್ದಂ ॥ ೮೫ ॥

ವ ॥ ಅಂತನಂತ ಚತುಷ್ಟಯ ಪ್ರಕೃಷ್ಟನುಂ ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಾಷ್ಟಕವಿಶಿಷ್ಟನುಮಪ್ಪ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಸನಾಥಮಾದ ಸಮವಸರಣದ ಸಕಲ ಜನಮನೋನಯನ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರದ ಪ್ರಾಸಾದ ಚೈತ್ಯ ವಿಚಿತ್ರ ಧಾತ್ರಿಯುಮಂ ನಿಖಿಳಲೇಖಾಂಬಕ ಕದಂಬ ಕುವ ಳಯ ಸುಧಾಮಯೂಖಲೇಖೆಯೆನಿಸಿದಮಳಜಳವಿಳಸತ್ಖಾತಿಕಾಲೇಖೆಯುಮಂ ಸುರ ಸುಂದರೀ ಸಂದೋಹನಯನಷಂಡ ಸಮುಲ್ಲಸಿತಮಂ ಪಲ್ಲವಿಸುವುತ್ಫುಲ್ಲಫುಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಪ್ರಮುಖವಲ್ಲೀವನಮುಮಂಶುಕಪಿಕ ಪ್ರಕರಪರೀತಚೂತಾದ್ಯನೋಕಹಾನೀತಾತಿ ಹೃದ್ಯಮೆನಿಸಿದುದ್ಯಾನಮುಮಂ ವಿಜಿತತ್ರಿಜಗದ್ವಿಜಯಿಯ ಮಕರಧ್ವಜ ವಿಜಯ ಧ್ವಜ ಮೆನಿಸಿದುತ್ತುಂಗ ಮಂಗಳಧ್ವಜ ವ್ರಜಾವನಿಯುಮನನಲ್ಪಜನೇತ್ರ ಪುತ್ರಿಕಾ ವಿಶ್ರಮದರುಣ ರಮಣೀಯ ತಳ್ಪತಳಮೆನಿಸಿದ ಸತ್ಫಲಾಕಲ್ಪಕಲ್ಪಾವನಿಜ ಸಮಾಜಮುಮಂ ಸರಸ

ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಕರಹೃದಾತೋದ್ಯ ಸಂಸ್ತುತ್ಯ ನೃತ್ಯ ಸಂಗೀತಗೀತಸಂಗತಮೆನಿಸಿದಖಿಳ ಸುಖಪ್ರಸಂಗ ಸಂಗೀತ ರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯಂಗಳುಮಂ ಸಕಲ ಕಳಾವಿಚಕ್ಷಣಾಪಕ್ಷವೀಕ್ಷೆಪಣಾದಿರೂಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಕ್ಷಿತಮೆನಿಸಿದಕ್ಷ್ಣೂಣಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿವಾಹಮಂಡಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಡಪಮುಮನಮರಪತಿವೃಷಂ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ವಿಸ್ಮಯಸ್ಮೇರಲೋಚನನಾಗಿ ನೀಡುಂನೋಡುತ್ತಂ ಮಾನಸ್ತಂಭಾದಿ ಸ್ತೂಪಾದ್ಯಚಿಂತ್ಯಂ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ವಂದ್ಯಂಗಳಂ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಪೂಜಾಪ್ರವೀಣೆಯೆನಿಸಿದಿಂದ್ರಾಣೀಸಂಯುಕ್ತಂ ನಿಖಿಳಜಿನಪೂಜಾಸಕ್ತಂ ಸ್ತುತಿಶತಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸುತ್ತಂ ನವ್ಯದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಪರಮಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂದಭಿವಂದಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು ಜಗತ್ತಿಲಕ ಮುಖಕಮಲಾವಳೋಕಮಾತ್ರ ಸಂಜಾತಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷ ಸರ್ವಾಂಗಪುಳಕಂ ನಿಜನಿಟಿಲತಟಘಟಿತ ಕರಕಮಲಯುಗಳಕನೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ ॥ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಂದಾಂಬುರುಹಂ ।
ನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀಯನೀವುದೆಂದುಚಿತಮನೋ ॥
ನಿರ್ವಹಣಂ ಮೂಱಿಡೆಯೊಳ್ ।
ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾದನಂದಮರೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೬ ॥

ಬಲವಪ್ಪ ತೆಱದೆ ತಾರಾ ।
ವಳಿ ಸಹಿತಂ ಚಂದ್ರನಮರಶೈಲಮನಿಂದ್ರಂ ॥
ಲಲನಾಸಮೂಹ ಸಹಿತಂ ।
ಬಲವಂದಂ ಗಂಧಕುಟಿಯನಕುಟಿಳಚಿತ್ತಂ ॥ ೮೭ ॥

ಗಂಧ ಕುಟಿಯಂ ಸು ಸೌರಭ ।
ಬಂಧುರಮಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬರುತೆ ಜಗ ॥
ದ್ಬಂಧುವನಶೇಷಗುಣಮಣಿ ।
ಸಿಂಧುವನಿಂತೆಂದು ಪೊಗಟ್ದಿನಮರವರೇಣ್ಯಂ ॥ ೮೮ ॥

ಚಂ ॥ ಜಯಜಯ ದೇವದೇವ ನಿರವದ್ಯನಿರಾಮಯ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧ ಚಿ ।
ನ್ಮಯ ಮದದೂರ ಧೀರ ಜಿನನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪುಣ್ಯ ಪುಂಜನಿ ॥
ರ್ಭಯ ಪರಮೇಶ ಪಾಪಹರರೂಪದಯಾಮೃತ ರೂಪ ನಿನ್ನಮೈ ।
ಮೆಯುನದನಂತುಟಿಂತುಟೆನಲಾರ್ನೆರೆವರ್ಭುವನೈಕಬಾಂಧವಾ ॥ ೮೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ತ್ರಿಲೋಕ ರಕ್ಷಾಮಣಿಯಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬಂದು ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂ—

ಮ ॥ ನಿಧಿಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಮಧೇನು ಸುರಭೂಜಂ ಸ್ಪರ್ಶಮೊಂದಾಗಿ ಬಂ ।
ದು ಧರಿತ್ರೀಸ್ತುತಸಾರ ವಸ್ತುಗಳನೀವುತ್ತಿರ್ದುವೆಂಬಂತೆ ವಾ ॥
ಜ್ನಿಧಿಪಾರ್ಶ್ವಾಧಿಪ ಪಾದಪೀಠಮನಲಂಪಿಂದಿಂದ್ರನಿಂದ್ರಾಣಿವು ।
ಣ್ಯಧನರ್ಪೂಜಿಸಿದರ್ಶತೇಂದ್ರಸಹಿತಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯದಿಂ ॥ ೯೦ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಿತು ಸುರತ್ನದರ್ಪಣ ಸಿತಾತಪ ವಾರಣ ಚಾಮರ ಧ್ವಜಾ ।
ದ್ಯನುಪಮ ಮಂಗಳಂಗಳೆನಿತುತ್ತಮ ಪುಷ್ಪ ಫಲಪ್ರತಾನಮಂ ॥
ತನಿತರಿನಿಂದ್ರನಿಂದ್ರಸತಿಯಿಂದ್ರತತಂ ದಿವಿಜಾಳಿದೇವ ಕಾ ।
ಮಿನಿಯರನಿಂದ್ಯರರ್ಚಿಸಿದರಂದು ಜಿನೇಂದ್ರಪದಾರವಿಂದಮಂ ॥ ೯೧ ॥

ಕಂ ॥ ಸಹಜಾಕೃತಿಯಂ ಶಕ್ರಂ ।
ಮಹಮಂ ಜಿನನೊಳ್ಪನೀಕ್ಷಿ ಪೆಸಪುಸಿರ್ವೊಂದಾ ॥
ಗ್ರಹದೆ ಸಹಸ್ರೇಕ್ಷಣನುಂ ।
ಸಹಸ್ರಭುಜನುಂ ಸಹಸ್ರಜಿಹ್ವನುಮಾದಂ ॥ ೯೨ ॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮನವರತ ಜಿನಪದಪಯೋಜ ಸೇವಾಸಕ್ತ ಚಿತ್ತಂ ಶುಭವೃತ್ತ ಮುನಿಕೋಷ್ಠಾಧಿಷ್ಠಿತರುಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದ ಯೌವರಾಜ್ಯ ಪದಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರುಂ ಚತುರ್ಜ್ಞಾನ ನಿಧಾನರುಂ ಸಪ್ತರ್ಧಿವಾರ್ಧಿಗಳುಮಪ್ಪ ಸ್ವಯಂಭು ನಾಮಾದಿ ಗುಣಧರ ಗಣಧರ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಳ ಮುನಿಜನ ಚರಣ ಸರಸೀರುಹಂಗಳಂ ನಿಜ ಮಕುಟಮಣಿಕಿರಣ ವಾರಿಧಾರಾಸಹಿತಂ ಸುರತರು ಪ್ರಸೂನಾದಿ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾ ಪ್ರತಾನದಿಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮರ್ಚಿಸಿ ಪರಮಾನಂದದಿಂದಭಿವಂದಿಸಿ ಸಮನಂತರಂ ನಿರಂತರ ಶೋಭಾವಿಶಿಷ್ಟಾಶೇಷಕೋಷ್ಠ ನಿರೀಕ್ಷಣಸಂತುವಮರಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಜಕೋಷ್ಠಮನಳಂಕರಿಸಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಕೇವಲ ಬೋಧಂ ದೇವರ ।
ದೇವಂಗುದಯಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯಂ ನಿಜಚರರಿಂ ॥
ಭೂವಿಶ್ರುತಾಶ್ವಸೇನಮ ।
ಹೀವರನುಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತೆಯುಂ ಕೇಳಲೊಡಂ ॥ ೯೩ ॥

ಹರಿವಿಷ್ಟರದಿಂದಿೞಿದಾ ।
ದರದಿಂದೇೞಡಿಯ ದೆಸೆಗೆ ನಡೆನಡೆದು ಜಗ ॥
ದ್ಗುರು ಚರಣಕ್ಕೆಱಗಿದುದಾ ।
ಗುರು ಯುಗಳಂ ಗುಣದ ನೆಱವಿಯೆಱಗಿಸದಾರಂ ॥ ೯೪ ॥

ನೆಗೆದವು ಪುಳಕಂ ಬಾಷ್ಪಂ ।
ಬುಗಳೊಗೆದವುವನನುಭೂತಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಂ ॥
ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಳೆದತ್ತಾಪಿತೃ ।
ಯುಗಳಕಮದು ತಕ್ಕುದಲ್ತೆ ಬಗೆವೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೯೫ ॥

ಅಕ್ಕುಂ ತಾಯ್ತುಂದೆಗೆ ನಾ ।
ಲ್ಕಕ್ಕರದಱಿವಾಯ್ತು ಸುತನೊಳೆನೆಯುಂ ಹರ್ಷಂ ॥
ಮಿಕ್ಕಖಿಳಬೋಧಮಾಯ್ತೆನೆ ।
ಮೊಕ್ಕಳಮಪವರ್ಗಾಯ್ತು ಹರ್ಷಮೆನೆ ಕೌತುಕಮೇಂ ॥ ೯೬ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ॥ ಇತ್ತಂಗಚಿತ್ತಮಮಂ ಭೂ।
ಪೋತ್ತಮನಾವಾರ್ತೆವೇಳ್ದು ಮನುಜಂಗತ್ಯಾ॥
ಯತ್ತ ಪುಳಕಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಗೆ।
ಮತ್ತೊಸೆದಿತ್ತಂಗಚಿತ್ತಮಂ ಶುಭವೃತ್ತಂ ॥ ೯೭ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಪುಳಕಂಗಳ್ಪೊಣ್ಮೆ ಪುಣ್ಯಾಂಕುರನಿಕರದವೊಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರಸುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಮಂ।
ಗಳ ತೂರ್ಯಧ್ವಾನಮಷ್ಟಾಶೆಯೊಳೆಸೆಯೆ ಪೊಱಲ್ಗಷ್ಟಶೋಭಾವಿಳಾಸಂ॥
ಬಳೆವನ್ನಂ ಸ್ವರ್ಣರತ್ನೋಜ್ವಳ ವಸನಫಳಾದ್ಯರ್ಚನಾ ದ್ರವ್ಯಮಂ ಕೋ।
ಮಳೆಯರ್ಕಳ್ತಾಳ್ದಿ ಸುತ್ತಂಬರೆ ವಿಭುಪೊಱಮಟ್ಟಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹಗೇಹಂ॥ ೯೮ ॥

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ॥ ಗುಡಿಗೃಹ ದೇವತೆಯರ್ ನಿಱಿ।
ವಿಡಿಮುಟ್ಟವೊಲೊಪ್ಪೆ ರತ್ನ ತೋರಣ ತತಿಯೊಳ್॥
ಪಿಡಿದಾ ದೇವತೆಯರ ತಲೆ।
ದುಡುಗೆವೊಲಿರೆ ವಾರಣಾಸಿಯೇಂ ರಾಜಿಸಿತೋ ॥ ೯೯ ॥
ಮೃದು ಪವನಹತ ಪತಾಕಾ।
ಸ್ಪದ ಕೇತುಕರಂಗಳಿಂದೆ ಜಿನಪೂಜೆಗೆ ಬೇ॥
ಗದೆ ಪೋಗಿಮೆಂದು ಪೇೞ್ವಂ।
ದದಿನೆಸೆದುದು ವಾರಣಾಸಿ ನಿಜ ಪುರಜನಮಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿರಾಜಿಸುವ ವಾರಣಾಸಿಯಿಂದಶ್ವಸೇನಂ ವಿಶ್ವವಿನೇಯ ನಿಕಾಯಂ ವೆರಸುಪೊಱಮಟ್ಟು ದುರಿತಾರಿವಾರಣಾಸಿಯೆನಿಸಿದ ಜಿನೇಶನ ಸಭೆಗೆ ಬರೆವರೆ—

ಮ॥ ವನಜಾಮೋದಮನಾಂತು ಕೈರವದ ಕಂಪಂಪೇಱಿ ಮಂದಾರಚಂ।
ದನ ಸಂತಾನಕ ಪಾರಿಜಾತ ವಿಬುಧೋರ್ವೀಜಾತ ಸಂಜಾತನೂ॥
ತನ ಸೌಗಂಧ್ಯದೊಳೊಂದಿಬಂದೆಲರಮಂದಾನಂದದಿಂ ತನ್ನೃಪಾ।
ಳನನಾಲಿಂಗಿಸುವಂದದಿಂ ಸಮವಸೃತ್ಯುಜ್ಜೀವನಂ ಪಾವನಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ ಅಂತಾ ಪಾವನ ಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನಾಗುತ್ತಂ ಬಂದು ತನ್ನಾಸನ್ನ ಭವ್ಯತೆಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ವಿನಯಜನಶರಣಸಮವಸರಣಾಸನ್ನ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ನಿಜ ಗಜಸ್ಕಂಧದಿಂದಿೞಿದು ನಿಸರ್ಗಭಕ್ತಿಯೊಳೆಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ನಡೆತಂದು—

ಕಂ॥ ಉನ್ನತರ್ಗೆ ಮಾೞ್ಪ ವಿನಯಮು।
ದುನ್ನತಿಯನೆ ಮಾೞ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಪವೊಲ್॥
ಸನ್ನುತ ಸೋಪಾನಂಗಳಿ।
ನುನ್ನತಮಂ ಸಮವಸರಣಮಂ ಪುಗುತಂದಂ ॥ ೧೦೨ ॥
ನಿರತಿಶಯ ಸಮವಸರಣದ।
ಪರಿಶೋಭೆಯೊಳಿರದೆ ನೃಪನ ಕಣ್ಣುಂ ಮನಮುಂ॥
ಪರಿದವು ಜಿನನಿರ್ದೆಡೆಗೆನೆ।
ಪರಮೇಶನ ಮೂರ್ತಿ ವಿಭವಮೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೦೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸಮುದ್ಭೂತ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇರಿತಚಿತ್ತಂ ಬಂದು ಗಂಧಕುಟಿಯಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ನೃಪನರ್ಚಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿ ।
ನುಪಾಂತ್ಯಜಿನಪತಿ ಪದಾಂತಿಕಮನಬ್ಜಸುಗಂ ॥
ಧ ಪದಾಂಬು ಸುಗಂಧಾಕ್ಷತ ।
ಸುಪುಷ್ಪಚರುದೀಪಧೂಪಫಳ ಮಣಿಗಣದಿಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಮ ॥ ಕಮಠಂಗುಗ್ರತೆ ನಿನ್ನೊಳತ್ಯುಪಶಮಂ ದುಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕರ್ಮಬಂ ।
ಧಮುಮಂಗಸ್ಖಳಿತಾತ್ಮ ಚಿಂತೆಯೊಳೆ ನಿನ್ನೊಳ್ ಬಂಧವಿಚ್ಛಿತ್ತಿದು ॥
ರ್ದಮ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಹತ್ವದಿಂದವನೊಳಜ್ಞಾನಂ ಸುದೃಷ್ಟಿತ್ವಮು ।
ತ್ತಮ ಬೋಧಂ ನಿನಗಾಗೆ ಲೋಕಗುರುವಾದೈ ಪಾರ್ಶ್ವ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೦೫ ॥
ಗಿರಿಗಳ್ ವಜ್ರಶರೀರನಂ ವಿವಿಧಭೂತಂ ಲೋಕರಕ್ಷಾ ಗುಣಾ ।
ಕರನಂ ಕ್ರೂರಮೃಗೋತ್ಕರಂ ದೃಢತರ ಧ್ಯಾನಾಗ್ನಿ ಸಂಭೂತಿ ಭೂ ॥
ಧರನಂ ಕೆಂಡದಖಂಡವೃಷ್ಟಿವಿಭವಂ ಶಾಂತಾಮೃತಾಂಬೋಧಿಯಂ ।
ಪಿರಿದುಂ ಬಾಧಿಸವೆಂಬವೋಲದಿರದಿರ್ದೈಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೦೬ ॥
ಕರಣಗ್ರಾಮ ನಿಯಾಮಕಾ ಚರಣಮುಷ್ಟಿವ್ರಾಜಿಯುಂ ಭೇದತ ।
ತ್ಪರ ವಿಜ್ಞಾನಿ ವಿಶೇಷಣ ಸ್ಖಳಿತದಾರಾಶ್ರೀಪ್ರಶಂಶೋಭಿಯಿಂ ॥
ವರ ವೈರಾಗ್ಯ ಗುಣಪ್ರತೇಜಿತನಿಜಧ್ಯಾನಾಸಿಯಿಂ ದುಷ್ಟದು ।
ರ್ಧರ ಕರ್ಮಾರಿಯನಾರ್ದುಗೆಲ್ದಘುಟನಾದೈ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೦೭ ॥
ನರನಾಥಂ ನಿರುತಂ ಸ್ವತಂತ್ರನೆನಿಪಂ ಸಾಪತ್ನರಂ ಮಿಕ್ಕಭೂ ।
ವರದಂ ಗೆಲ್ವವೊಲಾತರಂಗದಘಮಂ ಬಾಹ್ಯೋಪಸರ್ಗಂಗಳಂ ॥
ಸ್ಥಿರಯೋಗೋನ್ನತಿಯಿಂ ಸ್ವತಂತ್ರನೆನಿಸಿರ್ದೆಟ್ಟಿಟ್ಟನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ।
ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಪದಕ್ಕೆ ನೀನಧಿಪನಾದೈ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೦೮ ॥
ಉಪಸರ್ಗಂ ಕಿಡುಗುಂ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಯುಗಮಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೂಣ್ದು ಭಾ ।
ವಿಪ ಭವ್ಯರ್ಗೆನೆ ನೀನವಂ ನಿರವಶೇಷಂಘಾತಿಯೊಳ್ಮಾಡಿ ಘಾ ॥
ತಿಪುದೇನಚ್ಚರಿ ಬಲ್ಲಿದರ್ಗಡರೆ ಮೂಲೋಚ್ಛಿತ್ತಿ ತದ್ವೈರಿಗೆಂ ।
ಬುಪದೇಶಂ ಪುಸಿಯಾಗದಂತೆಸಗಿದೈ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೦೯ ॥
ನೆಗಟ್ಟಿರ್ದಾತ್ಮನೊಳೊಲ್ದು ಯೋಚಿಸಿ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಮಂ ಸೌಖ್ಯಘಾ ।
ತಿಗಳಂ ಸಂಯಮದಿಂ ವಿಘಾತಿಪೆಡೆಯೊಳ್ತದ್ಭೃತ್ಯನೆಂಬಂತೆಮಾ ॥
ಡೆ ಗಡೋರಂತುಪಸರ್ಗಮಂ ಕಮಠನಾರ್ಪಿಂದಾಳ್ದನಂ ಗೆಲ್ವಸಾ ।
ಸಿಗನಾಳ್ಗಳ್ಕನದೆಂಬವೋಲುರದೆ ಗೆಲ್ದೈ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೧೦ ॥

ಶಾ ॥ ಉಗ್ರಾಹೀಂದ್ರ ಮದಾಂಧ ಸಿಂಧುರ ತರಕ್ಷು ಕ್ರೂರ ಕಂಠೀರವೋ ।
ದಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರದವಾಗ್ನಿ ವಜ್ರಪವನವ್ಯಾಮಿಶ್ರಿತಾಶ್ರಾಂತ ವೃ ॥
ಷ್ಟಿಗ್ರಾಹಾದ್ಯಸುರ ಪ್ರಸೂತ ಭಯಕೃದ್ವೈಕುರ್ವಣಾವ್ಯಾಹದೈ ।
ಕಾಗ್ರ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನದಿಂದೆ ಜಿನನಾದೈ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೧೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದಿಂತಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯವರ್ಯನಂ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟಕದಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿ ಬೞಿಯುಂ ಭವ್ಯಜನ ಶರಣ್ಯರಂ ಗಣಧರಾಗ್ರಗಣ್ಯರಂ ಗುರು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಭಿವಂದಿಸಿ ತದನಂತರಂ ನಿಜೋಚಿತಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕರ ಕಮಳಯುಗಳಮಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ ॥ ಜೀವಾಜೀವಸ್ಥಿತಿಯನ ।
ದಾವುದುಪಾದೇಯಮವಱೊಳಾವುದು ಹೇಯಂ ॥
ಭಾವಿಸೆ ಬೆಸಸುವುದು ಜಗ ।
ತ್ಪಾವನ ವಿಮಳಾವಬೋಧ ನೀಂ ದಯೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೧೨ ॥

ವ ॥ ಎನಲೊಡಂ—

ಮಿಸಿಸಿದಪನಮೃತ ವರ್ಷದಿ ।
ನಸದಳಮುವನಿಪನನೆಂಬವೋಲ್ದಂತ ರುಚಿ ॥
ಪ್ರಸರಂ ಪ್ರಸರಿಸೆ ಬೆಸಸಿದ ।
ನಸದೃಶ ಮಹಿಮಾವಳಂಬನೀ ತೆಱದಿಂದಂ ॥ ೧೧೩ ॥

ಪರಿಕಿಪೊಡುಪಯೋಗಮಯುಂ ।
ಶರೀರಮಿತನತನುಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃ ದಿಟಸಂ ॥
ಸ್ಮರಣಸ್ಥನೂರ್ಧ್ವಗಮನಂ ।
ವರಸಿದ್ಧಂ ಜೀವನೆನಿಕುಮರ್ಹನ್ಮತದೊಳ್ ॥ ೧೧೪ ॥

ಎರಡುಂ ತೆಱನಕ್ಕುಂ ಜೀ ।
ವರಾಶಿ ಮುಕ್ತರ್ಸಮಂತು ಸಂಸಾರಿಗಳೆಂ ॥
ದಿರದೇಕವಿಧಂ ಮುಕ್ತರ್ ।
ಪರಿಕಿಸೆ ಸಂಸಾರಿಜೀವಮದು ಪಲವುತೆಱಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ನಿಸದಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂಜೀ ।
ವಸಮಾಸೆಯೊಳನಿತೆ ಮಾರ್ಗಣಾಸ್ಥಾನದೊಳೀ ॥
ಕ್ಷಿಸುವುದನಿತ್ತೆ ಗುಣಸ್ಥಾ ।
ನ ಸಮಿತಿಯೊಳ್ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಸಂಸಾರಿಗಳಂ ॥ ೧೧೬ ॥

ವ ॥ ಅವಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ ॥ ನಿರುತಂ ಪುದ್ಗಲಮೆಂದುಂ ।
ವರಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಗಗನಕಾಲಂಗಳುಮೆಂ ॥
ದಿರದಯ್ದು ತೆಱದೆ ನೆಗೞ್ಗುಂ ।
ಪರಮಾಗಮದೊಳ್ ಸಮಂತಜೀವದ್ರವ್ಯಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ಪರಿಕಿಸೆ ಜೀವದ್ರವ್ಯಂ ।
ಬೆರಸಿರೆ ಷಡ್ದ್ರವ್ಯಮೆನಿಕುಮವಱೊಳ್ಕಾಲಂ ॥
ಪರಿಹೀನಮಾಗೆ ಪಡೆಗುಂ ।
ನಿರುತಂ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಮೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಭಾವಿಸೆ ಪಡೆಗುಂ ಬಂ ।
ಧುರ ಜೀವಮಜೀವಮಾಸ್ರವ ಬಂಧಂ ಸಂ ॥
ವರೆನಿರ್ಜರೆ ಮುಕ್ತಿಗಳಿವೆ ।
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಸಪ್ತತತ್ತ್ವಮೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ॥ ೧೧೯ ॥

ಇವೆ ಪುಣ್ಯಪಾಪದೊಳ್ಬೆರ ।
ಸಿ ವಿಕಲ್ಪಿಸೆ ನವಪದಾರ್ಥಮೆನಿಸುಗುಮೊಂದೊಂ ॥
ದು ವಿಚಾರಿಪಂದು ಬಹು ಭೇ ।
ದ ವಿಧಾಯಿಗಳೆನಿಸುಗುಂ ಜಿನಪ್ರವಚನದೊಳ್ ॥ ೧೨೦ ॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಚಂ ॥ ಜಿನಜಿನ ಸೂಕ್ತಿ ಸೂಕ್ತಿ ಕವಿತಾರ್ಥಚಯಂಗಳೊಳಾದ ಸಚ್ಛ್ರದ ।
ರ್ಶನಮಱಿತಂ ವಿಬೋಧಮತುಳಾಚರಣಂ ಸುಚರಿತ್ರಮಕ್ಕುಮಾ ॥
ಮನಮುಮನಾಕುಳಂ ನಿಜಪರಾತ್ಮನೊಳಿರ್ದೊಡೆ ಶುದ್ಧ ದೃಗ್ವಿಬೋ ।
ಧನುತಚರಿತ್ರಮೆಂದೆನಿಕುಮಿಂತಿವೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ವ್ಯವಹಾರ ನಯಾಶ್ರಿತ ಶು ।
ದ್ಧ ವಿನಿಶ್ಚಯನಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ರತ್ನತ್ರಯಮೆಂ ॥
ಬಿವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಮ ।
ಪ್ಪುವು ವಿಮಳಧ್ಯಾನಮಂತದರ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ಉಪಶಾಂತಂ ಧ್ವಾಂತಂ ಸಂ ।
ದುಪೇಕ್ಷಕಂ ಸಲೆ ತಿತಿಕ್ಷು ನಿಃಕಾಂಕ್ಷಮನಃ ॥
ಕ್ಷಪಿತದುರಿತಾರಿ ಪಕ್ಷಂ ।
ವ್ಯಪೇತದೋಷಂ ನಿರಸ್ತರಾಗ ದ್ವೇಷಂ ॥ ೧೨೩ ॥

ನಿರುತಂ ಬಹಿರಾತ್ಮನುಮಂ ।
ತರಾತ್ಮನುಂ ಭಾವಿಪಂದು ಪರಮಾತ್ಮನುಮೆಂ ॥
ದಿರದಕ್ಕುಂ ಮೂಱು ತೆಱಂ ।
ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ದಶಾವಿಭೇದಮಂ ಜೀವಚಯಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ಮಾನಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರ ।
ದ್ಧಾನಾನುಷ್ಠಾನ ವಿಶ್ರುತ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾ ॥
ಧಾನ ನಿರದಂತರಾತ್ಮಂ ।
ತಾನಕ್ಕುಂ ತದ್ಗುಣೇತರಂ ಬಹಿರಾತ್ಮಂ ॥ ೧೨೫ ॥

ಪರಮ ವಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ।
ಸ್ವರೂಪನತಿವಿಶದ ದರ್ಶನಂ ನಿರ್ಲೇಪಂ ॥
ನಿರತಿಶಯ ಸೌಖ್ಯನಮಳಂ ।
ಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಕ್ಕುಮಪಗತಾಘಪ್ರಕರಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಱೆವುದು ಬಹಿರಾತ್ಮನನೇ ।
ತೆಱದೊಳವೂರಯ್ದೊಡಂತರಾತ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂ ॥
ದಱಿವುದು ನೆರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ।
ತೆಱನಂ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯೆನಿಪ ಭವ್ಯಂ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೨೭ ॥

ವ ॥ ಎನಿಸಿದವ್ಯಗ್ರಚಿತ್ತನೇಕಾಂತಪರಮಪಾವನ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ನಿಬಿಡಪಲ್ಯಂಕಾಸೀನನುಂ ನಾಭೀತಟ ವಿನ್ಯಸ್ತೋತ್ತಾನ ಹಸ್ತಸ್ವಸ್ತಿಕನುಂ ನಿಷ್ಪಂದಮಂದೀಭೂತಲೋಚನನುಂ ಪಂಚಗುರುಚರಣಸ್ಮರಣ ಪರಿಣತಾಂತಃಕರಣನುಮಾಗಿರ್ದ ಮುನಿವರಂಗೆ—

ಮ ॥ ಪರಮ ಸ್ವಾಶ್ರಿತ ದಿಗ್ವಿಬೋಧ ಚರಿತಂ ಸ್ವಾತ್ಮೈಕ ನಿಷ್ಠಂ ದಲಾ ।
ಗಿರೆ ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಾನ್ತರಕ್ರಿಯೆಯೊಳೆಲ್ಲಂ ಪಿಂಗೆ ತಚ್ಛುದ್ಧ ಭಾ ॥
ಸ್ವರರತ್ನತ್ರಯ ಭಾವನಾ ಬಳದೆ ಸಾರ್ಗುಂ ಸ್ವಾತ್ಮಸಂವಿತ್ತಿದ ।
ಧ್ವರ ಸಂಪತ್ತಿಯಿನಕ್ಕುಮಕ್ಷಯಸುಖಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಸಖಂ ॥ ೧೨೮ ॥

ಕಂ ॥ ಅದಱಿಂದೆಯ್ದುವ ಫಲಮಾ ।
ವುದೆಂದೊಡವ್ಯಗ್ರ ನಿರುಪಮಾನನ ಸುಖಕಾ ॥
ಸ್ಪದಮಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಪದ ಮಿ ।
ರ್ಪುದದೀ ಭುವನತ್ರಯಾಗ್ರದೊಳ್ ಭುವನಪತೀ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ವಿತತಶ್ರೀ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರ್ಥೇಶ್ವರ ವಚನಸುಧಾವಾರ್ಧಿ ಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಲಾ ।
ಪ್ರತಿಮೋದ್ಯದ್ದ್ವಾದಶಾಂಗ ಶ್ರುತಗದಿತ ಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ಜೀವಕರ್ಮ ॥
ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಸುವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪಂತಿರೆ ಗಣಧರ ಯೋಗೀಶ್ವರರ್ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು ।
ಜ್ಝಿತದೋಷಂ ನೂತ್ನರತ್ನತ್ರಯಮಯ ವಿಳಸದ್ಭೂಷಣೋಪೇತನಾದಂ ॥ ೧೩೦ ॥

ಕಂ ॥ ಕಿವಿಗುಡುತೆಗಳಿಂ ಜಿನ ದಿ ।
ವ್ಯ ವಚನ ಸುಧೆಯಂ ಸಮಂತು ಕಣ್ಗುಡುತೆಗಳಿಂ ॥
ದವಿರಳ ಸೌಂದರ್ಯಸುಧಾ ।
ಪ್ರವಾಹಮಂ ತೆಗೆದು ತುಂಬಿದಂ ಹೃತ್ಸರಮಂ ॥ ೧೩೧ ॥

ಎಂತಾನುಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡನ ।
ನಂತರಮರ್ಹತ್ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಶ್ರಾಂತ ನಿಜ ॥
ಸ್ವಾಂತಂ ಜಿನನಂ ಗಣಧರ ।
ರಂತರದಿಂ [ಭಜಿಸಿ ತೀರು] ಗುಮೆ ಸತ್ಸಂಗಂ ॥ ೧೩೨ ॥

ಚಂ ॥ ನೆನೆಯಲೊಡಂ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನಾಗಿಪ ದೇವರ ದೇವನೆನ್ನನಂ ।
ದನನೆನಿಸಿರ್ದನೆಂದು ಭವಬಂಧನದಿಂದಮಗಲ್ದನೆಂದು ಸಂ ॥
ದನುಪಮ ಪುಣ್ಯಸಂತತಿಗೆ ಭಾವಿಸೆ ಭಾಜನನಾದೆನೆಂದು ತ ।
ಣ್ಣನೆ ತಣಿದಂ ಸ್ವಚಿತ್ತದೊಳುದಾತ್ತಗುಣಪ್ರವರಂ ಮಹೀವರಂ ॥ ೧೩೩ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಮ ॥ ಮನದೊಳ್ತಜ್ಜಿನನಾಥ ಚಿಂತೆ ನುಡಿಯೊಳ್ತದುದ್ಯದ್ಗುಣೌಘಪ್ರಶಂ ।
ಸನಮಾತ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯೊಳ್ ತದರ್ಚನಮಣಂ ಮತ್ತಲ್ಲದಿನ್ನೇನುಮಂ ॥
ಮನದೊಳ್ ಮಾತಿನೊಳೊಲ್ದು ಮಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಭವ್ಯಾವತಂಸಂ ದಿಟಂ ।
ನೆನೆದಂತಾಯತಿಯಂ ಸಮಂತುನೆಗಟ್ದಿಂ ಭೂಪಾಳನೇಂ ಧನ್ಯನೋ ॥ ೧೩೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ವಿರಾಜಿತಂ ನೆಗಟ್ದಿ ವಾರಣಾಸಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ॥
ನಿರಂತರ ಸೌಖ್ಯ × × × ।
× × × × ನೃಪನೆಸೆದಿರ್ದಂ ॥ ೧೩೫ ॥

ಕಮಠನನಿಮಿತ್ತ ರೋಷಾ ।
ತ್ತಮನಂ ಪಲವುಂ ಭವಂಗಳೊಳ್ ಕೊಲುತಂ ಸಂ ॥
ದಮಳ ಗುಣ ನಿಳಯನಂ ವಿ ।
ಶ್ವ ಮಹಿತ ಮರುಭೂತಿಯಂ ಜಗದ್ಧಿತ ಮತಿಯಂ ॥ ೧೩೬ ॥

ತಾನೆಯ್ದಿದ ನಾರಕ ದುಃ ।
ಖಾನೀಕದ ಪವಣನುಸಿರಲಾರೆತ್ತರಿವರ್ ॥
ತಾನೆ ದಿಟಮಱಿವನೆನಿಸಿಯ ।
ನೂನಂಕೇಶಾಗ್ನಿ ತಪ್ತನಾಗಿ ಬಱಿಕ್ಕಂ ॥ ೧೩೭ ॥

ಹತನುಂ ಮನುಷ್ಯಗತಿವಡೆ ।
ದು ತಾಪಸತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾರ್ದು ರಾಕ್ಷಸವಂಶೋ ॥
ದ್ಗತನಾಗಿ ಭರದಿನುಪಸ ।
ರ್ಗತತಿಯನಾ ತೀರ್ಥ ವಿಭುಗೆ ಬಿಡದೊಡರಿಸಿದಂ ॥ ೧೩೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತ್ರಿಭುವನಕ್ಷೋಭ ಕಾರಿಯಾದ ತತ್ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಭೂತಾನಂದಂ ಪರಮಾನಂದಮನೆಯ್ದಿ ಜಿನಚರಣಮಂ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕುಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮನೊಕ್ಕು ವಿಮಳರತ್ನತ್ರಯ ವಿಭೂಷಿತಂ ಸಮುಚಿತಕೋಷ್ಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಮತ್ತಂ—

ಚಂ ॥ ಪರಮನನಿಸರ್ಗ ಜನಿತೋದ್ಧುರ ಘಾತಿಕ್ಷಯ × × × × ।
× × × × × × × ॥
× × × × × ಸಮುತ್ತ ಸುರಪತಿಕೃತಿ ಬಂ ।
ಧುರ ಮಹಿಮಾತಿಶಯೇಕ್ಷಣದಾಂತರ್ವಂದ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಸ್ವಾಶ್ರಮದೊಳ್ ॥ ೧೩೯ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತಯ್ನೂರ್ವರ್ತಾಪಸ ।
ರಾಂತರ್ಜಿನ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಜಿನೇಶ್ವರ ಚರಣೋ ॥
ಪಾಂತದೊಳಂತುಟೆ ವಿಧು ವಿಧು ।
ಕಾಂತದೊಳೊಂದಿಸನೆ ಸಾಂದ್ರಹೃದಯು ಸ್ಥಿತಿಯಂ ॥ ೧೪೦ ॥

ವ ॥ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಸುರರಾಜನವಧಿಯಿಂದಂ ।
ಪರದೇವೇಶನ ವಿಹಾರಕಾಲಮನಱಿದಾ ॥
ದರದಿಂ ಮುಕುಳಿತಕರಸರ ।
ಸಿರುಹಂ ನಿಜವಿಭುಗೆ ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೪೧ ॥

ಉ ॥ ದೇವರದೇವ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಂಬುರುಹದ್ವಯ ಸೇವೆಯಿಂದೆ ಭ ।
ವ್ಯಾವಳಿ ತಾಳ್ದು ನಿಂದು ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯಂ ನಿಖಿಳಾವನೀತಳಂ ॥
ಪಾವನಮಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಕುಮತಪ್ರಕರಂ ಪೆಱಪಿಂಗಿ ಪೋಕೆ ಸೌ ।
ಖ್ಯಾವಹಮಕ್ಕೆ ಕೂಡೆ ಸಚರಾಚರಮಿೂಶ ಭವದ್ವಿಹಾರದಿಂ ॥ ೧೪೨ ॥

ಚಂ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಯಂ ಪಳಂಚೆ ಜಯಜೀಯರವಂ ವಿವಿಧಾನಕಂ ಸಮು ।
ರ್ಥಿಸೆ ದುರಿತಾರಿಪಕ್ಷ ವಿಜಯೋತ್ಥಿತ ಮಂಗಳನಿಸ್ವನಂಗಳಂ ॥
ಪಸರಿಸೆ ದೇವಭಾವನ ವಿಯಚ್ಚರ ಕಿನ್ನರ ಮರ್ತ್ಯ ಭೂಷಣ ।
ಪ್ರಸರಮಣಿ ಪ್ರಭಾವಿಸರಮೇನೆಸೆದತ್ತೊ ಸಭಾವಿಜೃಂಭಣಂ ॥ ೧೪೩ ॥

× × × × × × × × × × ×

ಕಂ ॥ ಸಲೆಪಿಂತೆ ಮುಂತೆ ಮತ್ತಿ ।
ಕ್ಕೆಲಗಳೊಳಂತೋಱುವಂಬುಜಂಗಳನೆಱೆತಂ ॥
ದೊಲವಿಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ಜಿನ ।
ಲಲಿತ ಪದನ್ಯಾಸದೆಡೆಯೊಳಮರಾಧೀಶಂ ॥ ೧೫೧ ॥

ಎನಿತನುರಾಗತೆಯಂ ತಾ ।
ಳ್ದಿ ನಿಜ ಶ್ರೀಚರಣ ಸೇವೆಗಳ ಸಿರಿಯಂ ಮು ॥
ಟ್ಟಿನೆ ವೀತರಾಗನಂಭೋ ।
ಜನಿಕರಮಂ ತೊಱೆದವಸ್ತುಗೆಳಸುಗುಮೆ ಬುಧಂ ॥ ೧೫೨ ॥

ಪರುಷಗ್ರಾವಚಯಂ ಶ ।
ರ್ಕರೋಪಳಂ ಕೀಟಕಂಟಕ ಪ್ರಕರಂ ತ ॥
ದ್ಧರೆಯೊಳಿನಿತ್ತಿಲ್ಲದ ವೋಲ್ ।
ಮರುದಮರರ್ಸಮರಿ ಭಕ್ತಿಯಂ ನೆಱೆ ಮೆಱೆದರ್ ॥ ೧೫೩ ॥

ಸ್ತನಿತ ಕುಮಾರರ್ಚರ್ಳೆಯಂ ।
ವಿನೂತ ಕರ್ಪೂರ ಕುಂಕುಮಾಗರು ಘನ ಚಂ ॥
ದನ ಬಂಧುರಾಂಬುವರ್ಷಮ ।
ನನಿಶಂ ಸಮೆದರ್ಜಿನೇಂದ್ರ ಸೇವಾನಿರತರ್ ॥ ೧೫೪ ॥

ಉ ॥ ಕಾಲಹರಂ ಜಿನಂ ಬರುತಮಿರ್ದಪನಿನ್ನೆಮಗುಂಟೆ ಪಾರಲಾ ।
ಕಾಲಮನೀ ತ್ರಿಕಾಲ ವಿಷಯಜ್ಞನಕಾಲನೆ ಬಲ್ಲಿತಾಗಿ ನಾ ॥
ಮೋಲಗಿಪಂ ದಲೆಂದು ನಿಜಶಾಖೆಗಳೆಂಬ ಕರಂಗಳಿಂ ಪ್ರಸೂ ।
ನಾಳಿ ಫಲಂಗಳಂಪಿಡಿದು ಬಂದವೊಲಿರ್ದುವು ನಂದನೋತ್ಕರಂ ॥ ೧೫೫ ॥

ಕಂ ॥ ಕರಮೆಸೆದಿರ್ದುವು ತಮ್ಮೊಳ್ ।
ಸುರರೊರ್ವರನೊರ್ವರಿರದೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ॥
ಕರೆದುರುವೆಸನಂ ಪೇೞ್ವು ।
ಚ್ಚರವಂ ಬಧಿರಿತ ದಿಗಂತರೋರ್ವಿೀವಳಯಂ ॥ ೧೫೬ ॥

ಧರಣಿರಜೋ ದೂಷಿತೆಯೆಂ ।
ದಿರದೆಳಸಿದೊ ಬಂದು ನೆಲಸಿದಂ ವಿಶ್ವಜಗ ॥
ದ್ಗುರುವೆನ್ನೊಳೆಂಬ ಮುದದಂ ।
ಬರಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನಾಂತವೊಲ್ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೧೫೭ ॥

ಮ ॥ ಅನುಕೂಲಂ ಪವನಂ ವಿನೂತಫಳ ಭಾರಾನಮ್ರ ವೃಕ್ಷಾಳಿ ಸ ।
ಸ್ಯನಿಕಾಯಂ ಮುಕುರಪ್ರಭಂ ವಿಮಳರತ್ನಭ್ರಾಜಿತಂ ವಿಶ್ರುತಾ ॥
ವನಿಯಾಶಾವಳಯಂ ನಿರಸ್ತತಿಮಿರಂ ಸಾನಂದನಿರ್ಪಂದ ಮಾ ।
ಯ್ತೆನುತೋರ್ವಿ ಜನಮಾವಗಂ ಜಿನಲಸದ್ಯಾತ್ರೋತ್ಸವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥ ೧೫೮ ॥

ತಲೆಯೊಳ್ ಪೊತ್ತು ಸುವರ್ಣರತ್ನಮಯಭಾಸ್ವತ್‌ಛತ್ರಮಂ ಯಕ್ಷಸಂ ।
ಕುಳಮಾದಗ್ರಿಮ ಭಾಗದೊಳ್ ನಡೆದರಿಂದ್ರರ್ದತ್ತಮಂ ಚಾಂದ್ರ ನಿ ॥
ರ್ಮಳ ಬಿಂಬತ್ರಯ ಮೊಳ್ಪಿನಿಂದಮಡಕಿಲ್ಗೊಂಡಂತೆ ಚೆಲ್ವಾದುದಂ ।
ನಲವಿಂದೆತ್ತಿದರಿಕ್ಕಿದರ್ ಚಮರಮಂ ಮಿಕ್ಕಿಂದ್ರರಾನಂದದಿಂ ॥ ೧೫೯ ॥

ಕಂ ॥ ಎತ್ತಿದರಾರತಿಗಳನು ।
ದ್ವೃತ್ತಸ್ತನಭರವಿನಮ್ರಮತ್ಯಾಮರಿಯ ॥
ರ್ಪತ್ತಿದವು ಬೆನ್ನನಿರದು ।
ನ್ಮತ್ತಾಳಿಗಳಧಿಕ ಗಂಧಲುಬ್ಧತೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೬೦ ॥

ನಡೆವೆಡೆಗಗನತಳಂ ಬಿಡೆ ।
ನಡೆವುದಸಂಖ್ಯಾತ ಮನುಜ ತಿರ್ಯಗ್ಗಣಮೆಂ ॥
ದೊಡೆ ಬೋಧ್ಯಮಲ್ತು ಮುನ್ನೆಡೆ ।
ಯುಡುಗದುಪಾರ್ಜಿಸಿದ ಜಿನನ ಪುಣ್ಯಂ ಕಿಱಿದೇ ॥ ೧೬೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರ ಪರಿಕಲ್ಪಿತಾತಿಶಯ ವಿರಾಜಮಾನಪದ್ಮ ಯಾನದಿಂ ನಡೆಯೆ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ನೆರೆದೆತ್ತಂಭೋವನಂವಂದಿರೆ ಮುದದಿನಧೋಲೋಕಮಾಕಲ್ಯಜರ್ವಂ ।
ದಿರೆ ನೋೞ್ಪಿಂದೂರ್ಧ್ವಲೋಕಂ ಮೃಗಮನುಜಗಣಂ ಕೂಡಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂ ।
ದಿರೆ ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕಮೆಂಬಂತೆಸೆದುದಸದಳಂ ಯಾತ್ರೆಯೇನಿಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಂ ।
ಗುರುನಾಥಂ ಮೂಱು ಲೋಕಕ್ಕೆನಿಸಿದ ಜಿನನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ವಾರರೆನ್ನಲ್ ॥ ೧೬೨ ॥

ಮ ॥ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದಶೇಷ ದೇಶನಿವಸದ್ಭವ್ಯಾಶಯೋದ್ಯದ್ಗುಹಾಂ ।
ತರ ಸಂಸುಪ್ತವಿಬೋಧ ಸಿಂಹತತಿಯಿಂ ಸ್ವಾತ್ಮಾಯ ಗಂಭೀರದಿ ॥
ವ್ಯರವಂ ಬೋಧಿಸಿದತ್ತು ಸರ್ವಜನತಾ ಮಿತ್ರತ್ವ ಭಾವಂ ನಿರಂ ।
ತರಸಂಸಾರ ದುರಂತ ದುಃಖ ನಿಚಯಂ ತೂಳ್ದಿತ್ತು ಜೀವಂಗಳಂ ॥ ೧೬೩ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಜಿನಚೇತಃ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ ಬಳೆದ ಮಿಥ್ಯಾಕುಜವ್ರಾತಮಂ ದಿ ।
ವ್ಯ ನಿನಾದೋದ್ಯತ್ಕುಠಾರಂ ತವಿಸೆ ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯ ಪೀಯೂಷ ವಾರ್ಕ್ಸೇ ॥
ಚನಮಂ ಮುಂ ಮಾಡಿ ಸದ್ಧರ್ಮಮನತಿಶಯದಿಂ ಬಿತ್ತಿ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಾಂದ್ರಾ ।
ವನಿಜಾತಾರಾಮಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದನಖಿಳಾರಂಭಮಂ ಬಿಟ್ಟುಮೀಶಂ ॥ ೧೬೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಸ್ವಯಂಭೂಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂ ನವಗಣಧರರುಂ ಷಷ್ಟ್ಯುತ್ತರ ಪಂಚಶತ ಪೂರ್ವಧರರುಂ ನವಶತೋತ್ತರ ಸಹಸ್ರಶಿಕ್ಷಕರುಂ ಚತುಶ್ಶತೋತ್ತರ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾವಧಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಏಕಸಹಸ್ರ ಕೇವಳಿಗಳುಮನಿತೆ ವಿಕ್ರಿಯಾಋದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತರುಂ ಪಂಚವಿಂಶಾದುತ್ತರ ಸಪ್ತಶತ ಮನಃಪರ್ಯಾಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಷಷ್ಠಶತವಾದಿಗಳುಂ ಸುಲೋಚನಾ ಪ್ರಭೃತಿ ಪಂಚತ್ರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರಾರ್ಯಿಕೆಯರುಂ ಏಕಲಕ್ಷ ಶ್ರಾವಕರುಂ ತ್ರಿಲಕ್ಷ ಶ್ರಾವಕಿಯರುಂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವನಿಕಾಯಮುಮನಿತೆ ತಿರ್ಯಕ್ಸಮೂಹಮುಂಬೆರಸು ಚತುರ್ಮಾಸೌನ ಸಪ್ತತಿ ವರ್ಷ ಕೇವಳಿ ಕಾಲಂ ಮಾಸಾದಶೇಷಮಾದುದೆಂಬನ್ನೆವರಂ—

ಮ ॥ ಕರಹಾಟಾಂಧ್ರ ಕಳಿಂಗ ವಂಗ ಮಗಧಾ ಗಾಂಧಾರ ಸೌವ್ವೀರಘೂ ।
ರ್ಜರ ಕರ್ಣಾಟ ವರಾಟ ಮಾಳವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ ದೇಶಸ್ಥ ಸಿಂ ॥
ಧುರಭವ್ಯೋತ್ತುಮ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಕೃತಪುಣ್ಯಪ್ರೇರ್ಯಮಾಣಂಜಿನೇ ।
ಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನಮನಿಂದಿತಂ ವಿಹರಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು ಸಮ್ಮೇದಮಂ ॥ ೧೬೪ ॥

ವ ॥ ಸಾರ್ದುದಾ ಮಹೀಧರದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಮಂ ಪೇಟ್ವೊಡೆ—

ಮ ॥ ಎನಗಿಂದ್ರೋದಿತಮದ್ರಿಗಾಂ ಸರಿವಲಂ ನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣಮಿಂ ।
ದ್ರನುತರ್ಗೆನ್ನೊಳುದಾತ್ತ ಜನ್ಮಸವನಂ ತದ್ಭೂದ,ದೊಳ್ ನೋಟ್ವೊಡೆಂ ॥
ದೆನಿಪೇಂಪೆಂಪು ವೃಥೋನ್ನತಾದ್ರಿ ನಿಕರಕ್ಕೇನುಂಟೆ ಪೇಟೆಂದುನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಸಮ್ಮೇದ ಮಹೀಧರಂ ನಗುವುದುಷ್ಯತ್ಕೋಕಿಳಾರಾವದಿಂ ॥ ೧೬೫ ॥

ಪರಿನಿರ್ವಾಣಮನೆಯ್ದಿದರ್ಮುದದೆ ಪತ್ತೊಂಬತ್ತುಮುಂ ತೀರ್ಥ ಕೃ ।
ದ್ವರರೆನ್ನೊಳ್ಕಡೆಯೆಯ್ದಿಸಲ್ಸಲಿಗೆಯಿಂ ಪಾರ್ಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಬಂದನೆಂ ॥
ಬುರುರಾಗಂ ಗಿರಿಯಿಂ ಬಯಲ್ವರಿದವೊಲ್ ಕಣ್ಗಂ ಮನಕ್ಕಂ ಮನೋ ।
ಹರಮಾಗಿರ್ದುದು ಧಾತುರಾಗ ಮಿಳಿತಂ ತನ್ನಿರ್ಜರಾಂಬುಪ್ಲವಂ ॥ ೧೬೬ ॥

ವ ॥ ತದ್ಗಿರೀಂದ್ರಪಾವನೈಕದೇಶದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ವಿನುತಗುಣಧರಮುಖಾಖಿಳ ।
ಮುನಿಜನ ವೃತನುತ್ತರಾಭಿಮುಖನೆನಸುಂ ಮೋ ॥
ಹನಿರೋಧದಿಂದಮಿರ್ದಂ ।
ವಿನೇಯ ಜನ ಬಂಧುಮಾಸವೊಂದಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೧೬೭ ॥

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯೆಂಬ ತೃತೀಯ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಮನೊಳಕೊಂಡಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ಶರೀರ ತ್ರಿಗುಣ ಬಹುಳತೆಯಿನೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ಚತುರ್ದಶ ರಜ್ಜೂತ್ಸೇಧ ಜೀವ ಪ್ರದೇಶ ಪ್ರಸರ್ಪಣಮಪ್ಪದಂಡ ಸಮುದ್ಘಾತಮುಮನೆರಡನೆಯ ಸಮಯದೊಳ್ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಬಾಹಾಲ್ಯಾಯಾಮದಿಂದಿರ್ಕೆಲಂ

ಗಳೊಳಮಮಳ್ಪಡಿಯು ತೆಱದಿಂ ಬಳೆದ ಜೀವಪ್ರದೇಶ ಪ್ರಸರ್ಪಣಮಪ್ಪ ಕವಾಟ ಸಮುದ್ಘಾತಮುಮಂ ಮೂಱನೆಯ ಸಮಯದೊಳ್ವಾಯುತ್ರಯಮುೞಿಯೆ ಲೋಕಾಕಾಶ ಪ್ರದೇಶ ಪ್ರಸರ್ಪಣಮಪ್ಪ ಪ್ರತರಣಸಮುದ್ಘಾತಮುಮಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಮಯದೊಳ್ ನಿಖಿಳ ಲೋಕವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜೀವಪ್ರದೇಶ ಪ್ರಸರ್ಪಣಮಪ್ಪ ಲೋಕಪೂರಣ ಸಮುದ್ಘಾತಮುಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಪ್ರತಿಲೋಕಮಮಾರ್ಗದಿಂದೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ಪ್ರೇತರ ಕವಾಟದಂಡ ಸಮುದ್ಘಾತಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಎಂಟನೆಯ ಸಮಯದೊಳ್ ಮೂಲ ಶರೀರ ಪ್ರಮಾಣನಾಗಿಯಘಾತಿ × × × ತತಿಯಂ ಪಡೆದಾಯುಸ್ಥಿತಿಯೊಳುೞಿದ ಘಾತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಸಮಾನಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ ಬಿಂಬಾಧರಮನೋವಚನೋಚ್ಛ್ವಾಸಂ ಬಾದರ ಕಾಯಯೋಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನೋವಚನೋಚ್ಛ್ವಾಸಂಗಳುಮಂ ನಿರೋಧಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಯಯೋಗನಾಗಿ ನಿರೋಧಂಗೆಯ್ದು—

ಕಂ ॥ ಎನಸುಂ ತಾನುಚ್ಚರಿಸುವ ।
ನನಿತೆ ಪೊೞ್ತು ತನಗವಧಿಸಮಂ . . . . . . ॥
ನೆನೆ ನೆಗೞ್ದಿ ಯೋಗ ಕೇವಳ ।
ವಿನುತಗುಣನೆನಿಸಿ ಸುಸ್ಥಿರಂ ತಾನಾದಂ ॥ ೧೬೮ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಂ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ಪ್ರಚಾರ ಸರ್ವಕಾಯವಾಙ್ಮನೋಯೋಗ ಪರಿಸ್ಪಂದ ಕ್ರಿಯಾವ್ಯಾಪಾರಮಪ್ಪ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನ ಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಚತುರ್ಥ ಶುಕ್ಲಸಂರುದ್ಧ ಸಮಸ್ತಾಸ್ರವಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಖಿಲಶೀಲಗುಣಗಣಂ ನಿಜದ್ವಿಚರಮ ಸಮಯದೊಳನನ್ಯತರ ವೇದನೀಯ ದೇವಗತಿ ತತ್ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವ ಶರೀರಬಂಧನ ಸಂಘಾತ ವರ್ಣರಸ ಪ್ರತ್ಯೇಕಪಂಚಕ ಸಂಹನನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಷಟ್ಕಾಂಗೋಪಾಂಗದ್ವಿತಸುಧಗಂಧದ್ವಿತ ವಿಹಾಯದ್ವಿತಸ್ಪರ್ಶಾ × × × × × × × × × × ಚತುಷ್ಕಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿರ ಶುಭಾಶುಭ ಸುಸ್ವರ ದುಸ್ವರ ಸುಭಗ ದುರ್ಭಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶರೀರ ಯಶಸ್ತಿತ್ಯನಾದೇಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ನೀಚೈರ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ ನಿರ್ಮೂಲಂಗೆಯ್ದು ಕಡೆಯ ಸಮಯದೊಳವಶಿಷ್ಟಾನ್ಯತರ ವೇದನೀಯ ಮನುಷ್ಯಾಯುರ್ಗತಿ ತತ್ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವ ಜಾತಿತ್ರಸನಾಮ ಸುಭಗಾದೇಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಬಾದರ ಯಶಸ್ಕೀರ್ತ್ಯುಚ್ಚೈರ್ಗೋತ್ರ ತೀರ್ಥಕರನಾಮಂಗಳೆಂಬ ಪದಿಮೂಱುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ ನಿರವಶೇಷಂ ಕಿಡಿಸಿ—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ವರಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಾವಬೋಧ ಪ್ರಥಿತ ವಿಮಳ ಸದ್ದರ್ಶನಾನಂತ ವೀರ್ಯೋ ।
ದ್ಧುರ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾವಗಾಹಾಗುರುಲಘು ಕವಿಬಂಧಂಗಳಿಂದಿಂತಿವೆಂಟುಂ ॥
[ತರದಿಂದೊಂದಾಗಿತನ್ನೊ] ಳ್ನೆಲಸಿರೆ ನಿಜದಿಂದಷ್ಟಮೋರ್ವೀಶನಾದಂ ।
ಪರಮೇಶಂ ನಿರ್ಜಿತಾಶಂ ದಳಿತ ದುರಿತಯೂಥಂ ಲಸತ್ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂ ॥ ೧೬೯ ॥

ಕಂ ॥ ತನ್ನಂ ತಾಂ ತನ್ನಿಂದಂ ।
ತನ್ನತ್ತಣಿನಱಿದು ತನಗೆ ಸೌಖ್ಯೋನ್ನತಿಯಂ ॥
ತನ್ನೊಳ್ ನಿಜಮೆನಿಸಿರ್ದಾ ।
ತನ್ನಗುಣಂ ಪ್ರಕಟಮಾಗಿ ಕುಡೆ ನುತಿವಡೆದಂ ॥ ೧೭೦ ॥

ಮ ॥ ನಿರವದ್ಯಂ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ನಿರುಪಮಂ ನಿಶ್ಚಿಂತ ರೂ × × × × × × ।
× × × × × ತಂ ನಿಶ್ಚಳಿತಂ ನಿಜಾತ್ಮಜನಿತಂ ನಿರ್ಧೂತದೋಷಂ ನಿರಾ ॥
ದರಣಂ ನಿರ್ಮಳಿನಂ ನಿರಸ್ತ ದುರಿತಂ ನಿರ್ವ್ಯಗ್ರ ನಿರ್ವಾದ ಬಂ ।
ಧುರಮಾಗಿರ್ದ ಸುಖಕ್ಕೆ ತಾಂ ನಿಳಯಮಾದಂ ವಿಶ್ವಬೋಧಾಸ್ಪದಂ ॥ ೧೭೧ ॥

ವ॥ ಅಂತಾ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖಾಶ್ರಯಮಾದ ನಿಶ್ರೇಯಸ ನಿಳಯಮೆಂತುಟೆಂದೊಡೆ–

ಮ ॥ ಇಳೆ ಚಂಚನ್ಮಣಿ ಕುಟ್ಟಿಮಂ ಕುಳನಗೌಘಂ ಸ್ತ × × × × ।
ವಳಯಂ ಕುಡ್ಯ ಚಯಂ ಸುರೋತ್ಕರ ವಿಮಾನಾನೀಕಮಾ ಭೂಮಿಕಾ ॥
ವಳಿತಾಮಾಗಳವಟ್ಟ ವಿಶ್ರುತ ಜಗಚ್ಚೈತ್ಯಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ವಾಗಿರಿ × × × ।
ಟ್ಟಲಸನ್ಮೌಕ್ತಿಕ ರಾಜಮಾನ ಕಲಶಂ ತಾನಾಯ್ತು ಮುಕ್ತ್ಯಾಲಯಂ ॥ ೧೭೨ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಲಲಿತಮೊಶತ್ಪ್ರಾಗ್ಭಾ ।
ರಲಕ್ಷಣಾಖಂಡ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯಂ ನಿ ॥
ರ್ಮಳ ಸಮವೃತ್ತಂ ಪವಣಿಂ ।
ಸಲೆ ನಾಲ್ವತ್ತೈಯ್ದು ಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಂ ॥ ॥ ೧೭೩ ॥

ನಿಲದೆಂಟು ಯೋಜನಂ ವಿ ।
ಶ್ವಲೋಕ ಚೂಡಾಮತಂ ಸಮವ್ಯಾಬಾಧಂ ॥
ಮಳದೋಷ ದೂಷಣಾಕುಳ ।
ವಿಳಯ ವಿಹೀನಂ ಸಮಂತು ಸಿದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರಂ ॥ ೧೭೪ ॥

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿ—

ಉ ॥ ಅಂತಪವರ್ಗ ಸೌಖ್ಯನಿಳಯೈಕ ಸಮಾಶ್ರಯನಾಗಿಯುಂ ಜನಾ ।
ಸ್ವಾಂತದೊಳೊರ್ವೆಯುಂ ನೆಲಸಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ವ ಗುಣಪ್ರಕರ್ಷಮಾ ॥
ಶಾಂತರಮಂ ಸಮಂತು ಬೆಳಗುತ್ತಿರೆ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶನಾದನ ।
ತ್ಯಂತ ವಿಶುದ್ಧದರ್ಶನ ವಿಬೋಧ ಚರಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಭೂಷಣಂ ॥ ೧೭೫ ॥

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಮ ॥ ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಮಹಾಮಹಕ್ಕೆ ನೆರೆನೆತ್ತಂ ಬರ್ಪ ದಿವ್ಯಾಂಗನೋ ।
ತ್ಕರದಿಂ ವ್ಯಂತರ ಸುಂದರೀ ನಿಕರದಿಂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ ಕಾಂತಾಳಿಯಿಂ ॥
ನಿರತಂ ಭಾವನ ಭಾಮಿನೀ ಪ್ರಕರದಿಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ತತ್ತನ್ಮನೋ ।
ಹರ × × × × × × × ತಳಂ ॥ ೧೭೬ ॥

ಕಂ ॥ ಕಡುಗಿಱಿದು ಗಗನ ತಳಮೆಂ ।
ದೆಡೆಯುಡುಗದೆ ನಡೆವ ಸುರಸಮಾಜಕ್ಕೆನೆ ದಾಂ ॥
ಗುಡಿವಿಡೆ ವಿಳಾಸದೆಸಕಂ ।
ಬಿಡೌಜನೆಱ್ತಂದನಾ ಶತೇಂದ್ರ ಸಮೇತಂ ॥ ೧೭೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಸಾಮಜದಿನಿೞಿದು ಸುರ ಚೂ ।
ಡಾಮಣಿ ಇಂದ್ರಾಣಿವೆರಸು ಸವಿನಯದಿಂದಂ ॥
ಮೂಮೆ ಬಲಗೊಂಡನದ್ರಿ ಶಿ ।
ಖಾಮಣಿಯಂ ನಿರ್ವೃತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾವನಿಯಂ ॥ ೧೭೮ ॥

ಮ ॥ ಅತಿಪೂತಾಮಳವಾರಿಯಿಂ ಮಳಯಜಕ್ಷೋದಂಗಳಿಂ ಮೌಕ್ತಿಕಾ ।
ಕ್ಷತ ಪುಂಜಂಗಳಿನಿಂದ್ರಭೂಜ ಸುಮನೋಧಾಮಂಗಳಿಂ ಸಂಗತಾ ॥
ಮೃತಸನ್ನಾಹ ನಿಕಾಯದಿಂ ಮಣಿಲಸದ್ದೀಪಂಗಳಿಂ ಧೂಪಸಂ ।
ತತಿಯಿಂ ಸತ್ಫಳರಾಜಿಯಿಂದೆ ಸಮೆದಂ ಪೂಜಾವಿಶೇಷಂಗಳಂ ॥ ೧೭೯ ॥

ವ ॥ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಸುರವಾದಕರಿರ್ಕೆಲದೊಳ ।
ಗಿರೆ ಸುರ ಗಾಯಕೀಜನಂ ತಾಂ ಪಿಂತಿರೆ ತ ॥
ತ್ಸುರ ನರ್ತಕಿಯರ್ಕೂಡಿರೆ ।
ಸುರಪತಿಯಾನಂದ ನಾಟ್ಯಕುದ್ಯತನಾದಂ ॥ ೧೮೦ ॥

ಮ ॥ ಅನಿತಂ ತೋಱಿದನಿಂದ್ರನಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ತಜ್ಜನ್ಮವೃತ್ತಪ್ರಶಂ ।
ಸನದಿಂ ತತ್ಪದ ನಿರ್ಭರ ಪ್ರಣಯದಿಂ ತತ್ತದ್ರಸೋತ್ಕರ್ಷ ದ ॥
ರ್ಶನದಿಂ ತತ್ಸಮಯೋಚಿತ ಪ್ರಚುರ ಭಾಷಾವೇಶ ಸಾದೃಶ್ಯದಿಂ ।
ದೆನಸುಂ ವಾಚಿಕ ಸಾತ್ವಿಕಾಂಗಿಕವಿನೂತಾಹಾರ್ಯದೊಂದೋಜೆಯಂ ॥ ೧೮೧ ॥

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ × × × × × × × × ×
× × × × × × × × ×
× × ತ್ಸವದೊಳಿ ನೆಗೞ್ದಿರ್ದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪೇೞಾರ್
ಸಮಮೆಂದಿಂದ್ರಂ ಶತೇಂದ್ರರ್ವೆರಸು ನಲಿದನಾನಂದದಿಂದೀಕ್ಕೃತಾತ್ಮಂ ॥ ೧೮೨ ॥

ನಲವಿಂ ವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಕ್ಕೋಲಗಿಸೆ ವಿಕಸನ ಶ್ರೀಯನುತ್ಕರ್ಷ ಹರ್ಷಂ ।
ವಿಳಸತ್ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಕೊರ್ವಿಸೆ ಪುಳಕಚಯಂ ಹಾರಮಂ ಮತ್ತೆವಕ್ಷ ॥
ಸ್ಥಳದೊಳ್ಸಾನಂದಬಾಷ್ಪಪ್ರತತಿ ಪಡೆಯೆ ತನ್ನಾಟ್ಯಮಂತಾಲಯಕ್ಕಾ ।
ಕುಳಿಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪೋದನಾಗಳ್ ಸುಕವಿಜನ ಮನೋಹರ್ಷಸಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ಷಂ ॥ ೧೮೩ ॥

ಮ ॥ ಅರವಿಂದೋದ್ಭವಸೂನುಭಾನುಮನತತ್ಪುತ್ರಂ ತದೀಯೋದ್ಭವಂ ।
ಸ್ಥಿರನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮಹೀಶನಾಕ್ಷಿತಿಪನಿಕ್ಷ್ವಗ್ರಾಮದೆಣ್ಬತ್ತನಾ ॥
ಲ್ವರನಾಚಾರಯುತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದನೆಂದಂದಾದ್ಯರುಂ ಹೃದ್ಯವಿ ।
ದ್ಯರುಮಾಚಾರವಿಶುದರುಂ ಪರರದಾ × × × ಳ್ ॥ ೧೮೪ ॥

ಕಂ ॥ ಎನೆ ನೆಗೞ್ದ ವಿಪ್ರಕುಲಮಂ ।
ಡನ ಚರಣಾಂಭೋಜಭೃಂಗನಖಿಳಸಿತಾಮಂ ॥
ಡನಕೀರ್ತಿಕಾಂತ ಪಂಡಿತ ।
ಜನವನರುಹಷಂಡ ಚಂಡಕರಮಾರ್ತಂಡಂ ॥ ೧೮೫ ॥

ಶಾ ॥ ವೀರಶ್ರೀನಿಧಿ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯತನಯಂ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕ್ಷೋಣಿಪಂ ।
ಕ್ಷೀರಾಂಭೋನಿಧಿ × × × ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯಂ ಕಳಾ ॥
ಧಾರಂ ಸಜ್ಜನಸೌಖ್ಯಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರಂ ಲೋಕನೇತ್ರಂ ಶುಭಾ ।
ಕಾರಂ × × × ಸೊಗಯಿಪಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಿಕಾನಂದನಂ ॥ ೧೮೬ ॥

ಮ ॥ ಪೊಗರಂಭೋರುಹಸಂಭವಂ ಬರೆದತಿಸ್ಪಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಶ್ರೇಣಿ ಸಾ ।
ಕ್ಷಿಗಳಾಶಾಧಿಪರಾರೆ ರಾಜಿಸುವುದಂ ವಾಚಾಳಭೂಪಾಳಕ ॥
ರ್ಜಗದೊಳ್ಬರ್ಕುಡಿ ಮಾಡದಂತಸಿಲತೋದ್ಯತ್ಪತ್ರಮಂ ತೋಱಿ ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ಱಟ್ಟಾನ್ವಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಖಿಳೋರ್ವೀಭಾಗಮಂ ಭೋಗಿಪಂ ॥ ೧೮೭॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ನೃಪಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಕವಿ × × × ವಿನೇಯಾ ॥
ನೀಕ ಶಿರೋಮಣಿ ನೆಗಲ್ದಂ ।
ಲೋಕಪ್ರಿಯಜಾತಕೀರ್ತಿ ಕವಿಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೧೮೮ ॥

ಮ ॥ ಶಕವರ್ಷಂ ಚತುರಬ್ಧಿಚಂದ್ರ ಶಶಿಸಂಖ್ಯಂ ಚಿತ್ರಭಾನೂತ್ಥ ಕಾ ।
ರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧೋದಿತ ಪಂಚಮಿೀಧಿಷಣವಾರಂ ಪೂರ್ಣ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾ ॥
ಯ್ತು ಕವಿಪ್ರಸ್ತುತ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಚರಿತಂ ಪಾಶ್ರ್ವೋದಿತಂ ಕೂಡೆ ನ ।
ರ್ತಿಕೆ ತತ್ಕೀರ್ತಿವೊಲೂರ್ಜಿತಾರ್ಥ × × × ಳಂ ॥ ೧೮೯ ॥

ಕಂ ॥ ಮಿಗೆ ಸಾದ್ರ್ರ ಹೃದಯರಂಗದೊ ।
ಳೊಗೆಯುತ್ತಿರೆ ಪುಳಕಸಸ್ಯತತಿ ಮತ್ಪ್ರಜ್ಞಾ ॥
ನಘುನಿಕಟಜನಿತಮಂ ತಿ ।
ರ್ದುಗೆ ಕಾವ್ಯರಸಪ್ರವಾಹಮಂ ಬುಧನಿವಹಂ ॥ ೧೯೦ ॥

ಮ ॥ ಇದು ಸದ್ಧರ್ಮಸುಕಾವ್ಯ ಧರ್ಮವಿಭವಕ್ಕರ್ಥ್ಯಂದಲೆಂದೊರ್ಮೆಯುಂ ।
ಮುದದಿಂದಂ ಬರೆವಟ್ಕಿಱಿಂ ಬರೆಯಿಪತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಪೇಟ್ವಿ ಸಂ ।
ಮುದದಿಂ [ಪೇಟಿಪ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ತುತಿಸುತತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂ] ಭಾವಿಪ ।
ಗ್ಗದ ಕಾವ್ಯಪ್ರಿಯ ಭವ್ಯಕೋಟಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೧೯೧ ॥

॥ ಗದ್ಯಂ ॥

ಇದು
ವಿದಿತವಿಬುಧಲೋಕನಾಯಕಾಭಿಪೂಜ್ಯ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಜಿನಮುನಿ
ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಿನುತ ವಿನಯಜನ
ವನಜವನವಿಳಸಿತ ಕವಿಕುಳತಿಲಕ ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ
[ಸಮವಸರ]ಣ ವರ್ಣನಂ

ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

ಅನುಬಂಧ ೧

ಚಾವುಂಡರಾಯಕೃತ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ

[ಚಾವುಂಡರಾಯಕೃತ 'ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಲಕ್ಷಣ ಮಹಾಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನನ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥೆಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ:]

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಮದುರಗೇಂದ್ರ ರಚಿತ [ಸ।
ಭಾ] ಮಂಟಪದೊಡನೆ ಸಮವಸೃತಿ ಮಂಡಲ ಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮೀ ಮಂಟಪಮೆಸೆದಿರೆ ಸಕ।
ಲಾಮರನತ ನಾಥನೊಸೆಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಂದ್ರಂ ॥

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತದ ಸುರಮ್ಯವಿಷಯದ ಪೌದನಪುರಮನಾಳ್ವನರವಿಂದನೆಂಬರಸಂ ತತ್ಪುರದ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗಮನುಂದರಿಗಂ ಕಮಠನುಂ ಮರುಭೂತಿಯುಮೆಂಬರಿರ್ವರುಮರಸಂಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರಲ್ಲಿ ಕಮಠಂಗೆ ವರುಣಿಯೆಂಬಳ್ ಮರುಭೂತಿಗೆ ವಸುಂಧರೆಯೆಂಬಳ್ ಭಾ(ರ್ಯೆ)ಯರಾಗೆ ವಸುಂಧರೆಯ ಕಾರಣದಿಂ ಕಮಠಂ ಮರುಭೂತಿಯುಂ ಕೊಲೆ ಸತ್ತು ಮರುಭೂತಿ ಮಲಯಪರ್ವತದ ಕುಬ್ಜಕಮೆಂಬ ಸಲ್ಲಕೀವನದೊಳ್ ವಜ್ರಘೋಷಮೆಂಬ ಕರಿಪತಿಯಾಗೆ ವರುಣೆಯುಮಾಬನದೊಳ್ ಪಿಡಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳ್—

ಇತ್ತಲರವಿಂದಮಹಾರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದು ಸಂಯತನಾಗಿ ಸಾರ್ಥರೊಡನೆ ಸಮ್ಮೇದಗಿರಿಯ ತೀರ್ಥಮಂ ವಂದಿಸಲೆಂದು ಬಂದು ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳಿರೆ ವಜ್ರಘೋಷಗಂಧಹಸ್ತಿ ಸಲ್ಲಕೀವನದೊಳ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತೆ ಅವರಂ ಕಂಡು ಕೊಲಲ್ ಪರಿದು ಅವರ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನಮಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ಪೂರ್ವಭವಮಂ ನೆನೆದು ಮುನ್ನಿನ ಸ್ನೇಹದಿಂ ಕೊಲೆಯುಂ ಮಱೆದು ಯೋಗಾವಸಾನದೊಳವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮಂ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮಂ ಪ್ರೋಷದುಪವಾಸಮುಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಪೆಱವಾಸ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಕಡಿಕೊಂಬುಗಳಂ ತಿಂದುಮವರಿಂ ಸಂಘಟ್ಟಮಾದ ನೀರನುಂಡುಮಿಂತುಂ ಪಾಪಭೀರುವಾಗಿರ್ದೊರ್ಮೆ ವೇಗಾವತಿಯೆಂಬ ತೊಱೆಯ ತಡಿಯೊಳ್ ಬಿೞ್ದು ಪೊಱಮಡಲಾಱದೆ ಕಮಠಂ ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪನಾಗಿ ಕೊಲೆ ಸತ್ತು ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಷೋಡಶಸಾಗರೋಪಮಾಂತದೊಳ್ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ವಿಜಯಾರ್ಧದ ತ್ರಿಲೋಕೋತ್ತಮ ನಗರಮನಾಳ್ವ ವಿದ್ಯುದ್ಗತಿಗಂ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಗಂ ರಶ್ಮಿವೇಗನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಯೌವನ ಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಮುನಿಯ ಪಕ್ಕದೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಸರ್ವತೋಭದ್ರಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೋಂಪಿಯುಂ ನೋಂತೊಂದು ದೆವಸಂ ಹಿಮಗಿರಿಗುಹೆಯೊಳ್ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳಿರೆ ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪಂ ಸತ್ತು ಪಂಚಮನರಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದಜಗರನಾಗಿ ನುಂಗುವುದುಮಚ್ಯುತಕಲ್ಪದ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ದ್ವಾವಿಂಶತಿಸಾಗರೋಪ

ಮಾಂತದೊಳ್ ಬಂದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಪರವಿದೇಹದ ಪದ್ಮವಿಷಯದ ವಿಶ್ವಪುರಮನಾಳ್ವ ವಜ್ರವೀರ್ಯಂಗಂ ವಿಜಯೆಗಂ ವಜ್ರನಾಭಿಯೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದದೊಳ್ ನಿಂದು ಕ್ಷೇಮಂಕರಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ನಿರ್ವೇಗದಿಂ ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಲರುಂಬೆರಸು ಸಂಯಮಧಾರಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಕಾಲಯೋಗದೊಳಾತಪಯೋಗದೊಳ್ ನಿಲ್ವುದುಂ ಮುಂ ಪೇೞ್ದಜಗರನಾಱನೆಯ ನರಕದೊಳ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಂ ದುಃಖಮನುಂಡು ಬಂದು ಕುರಂಗನೆಂಬ ಬೇಡನಾಗಿ ಬಂದಾತಪೋಧನರ್ಗೆ ವಿವಿಧೋಪ[ಚಾರ]ಮಂ ಮಾಡಿ ಸಮಾಜಸಮಾಧಿಯಿಂ ಮಧ್ಯಮಗ್ರೈವೇಯಕದ ಮಧ್ಯಮ ಸುಭದ್ರದೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಸಪ್ತವಿಂಶತಿಸಾಗರೋಪಮಾಂತದೊಳ್ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಕೌಶಲಪುರದ ವಿನೀತಾಪುರಮನಾಳ್ವ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರದ ವಜ್ರಬಾಹು ಮಹೀಪತಿಗಂ ಪ್ರಭಂಕರಿಮಹಾದೇವಿಗಮಾನಂದನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕ ಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಸ್ವಾಮಿಹಿತನೆಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ಪೇೞೆ ಫಾಲ್ಗುನದ ನಂದೀಶ್ವರದ ಯಾತ್ರಾದಿನದೊಳ್ ಜಿನಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಪೂಜೆಯಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದ ವಿಪುಲಮತಿಗಳೆಂಬ ಗಣಧರರಂ ವಿನಯದಿಂ ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ತದನಂತರಂ ಅರಸನೆಂದಂ—ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳಚೇತನಂಗಳ್ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಪರಾಙ್ಮುಖಂಗಳ್ ಅವರ್ಕೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆ ಭಾಕ್ತಿಕರಪ್ಪರೆಂತು ಪೂಜಾಫಲಮನೆಯ್ದಿಪ್ಪರದಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಮುನಿಗಳೆಂದರ್—ಈ ಪೊೞಲೊಳ್ ತಪಮುಮುಭಯದಾನಮುಂ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮುಂ[ಮುಂ]ನ ಮಾಡಿ ದೇವನಿಂದ್ರಕೀರ್ತಿತಮಾಗೆ ಭರತರಾಜಂ ಜಿನಭವನಪೂಜಾದಿ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮಂ ತೋಱಿದಂ. ಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳ್ ಶ್ರೇಯಾಂಸನಾಹಾರದಾನಮಂ ಮಾಡಿ ನೆಗೞ್ದೊನದಱಿಂ ಭರತನಂತೆ ನೀನುಮೀಜಿನಪೂಜಾಫಲಮನನುಭವಿಸುವೆ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮುಂ ಚಿಂತಾಮಣಿಯುಮೆಂತಚೇತನಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಮನೋಭಿಲಷಿತಫಲಪ್ರದಂಗಳಂತೆ ಜಿನಭವನಪ್ರತಿಮೆಗಳ್ ಅಚೇತನಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪುಣ್ಯಬಂಧಂಗಳುಂ ಶುಭಪರಿಣಾಮೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣಂಗಳುಮಕ್ಕುಂ. ರಾಗದ್ವೇಷಮೋಹಮಿಲ್ಲದುದಱಿಂ ಆಭರಣಾಯುಧಾದಿ ವಿಮುಖನುಂ ನಿರತಿಶಯಾನಿಂದ್ರಿಯಬೋಧನಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಪ್ಪುದಱಿಂ ಜಟಾದಿ ವೇಷರಹಿತನುಮಪ್ಪ ಜಿನಪತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದರ್ಶನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಶುಭಪರಿಣಾಮಪ್ರಕರ್ಷಮಾಗದು. ಪುಣ್ಯಪಾಪಬಂಧಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಸನ್ನಿಧಾನಂ ಕಾರಣಮೆಂದಱಿಪಿ ಜಿನಪ್ರತಿಬಿಂಬಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಿಂ ತ್ರಿಭುವನ ಚೈತ್ಯಾಲಯವರ್ಣನಾಭಿಪ್ರಾಯದೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದೊಳ್ ಆದಿತ್ಯವಿಮಾನಗತ ಜಿನಭವನವಿಭೂತಿಯನಸಾಧಾರಣಂ ಮಾಡಿ ಮುನಿಪತಿ ಪೇೞೆ ಪಿರಿದು ರುಚಿಯಾಗಿ ಜಿನಭವನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯೋದಯಾಸ್ತಮಾನ ಸಮಯದೊಳ್ ಆದಿತ್ಯಬಿಂಬಮರ್ಹದ್ಭಟ್ಟಾರಕಂಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕ್ರಮದಿಂ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯುಂ, ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕಮುಂ, ಚತುರ್ಮುಖಮುಂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮುಂ, ರಥಾವರ್ತಮುಂ, ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮುಮೆಂಬ ಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ, ಜಿನಬಿಂಬಂಗಳಂ ತ್ರಿಕಾಲಮರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ, ಆನಂದನರಪತಿ ರವಿಬಿಂಬದ ಜಿನಭವನಕ್ಕೆ ಪೊಱಮಡುವುದನೆ ಕಂಡದನೆ ಪ್ರಮಾಣಂ ಮಾಡಿ ತತ್ವವಱಿದವರುಮಱಿಯುದವರುಮುಂದಿಂ ಬೞಿಯುಮಾದಿತ್ಯ ಬಿಂಬಮನೆ ಪೂಜಿಸಲ್ ತಗುಳ್ದರ್—

ಮತ್ತೊಂದುದೆವಸಮಾನಂದಂ ತನ್ನ ತಲೆಯ ನರೆಯುಂ ಕಂಡು ನಿರ್ವೇಗಮಾಗಿ ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ಯತಿಯರ ಪಕ್ಕದೆ ಪಲರುಂಬೆರಸು ಸಂಯುಮಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರಮೆಂಬವಱೊಳ್ ನೆಗೞ್ದು ಏಕಾದಶಾಂಗಧರಂ ಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಿಂ ತೀರ್ಥಕರಪುಣ್ಯಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕ್ಷೀರವನದೊಳ್ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವಿಧಿಯಿಂ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳಿರೆ ಮುಂ ಪೇೞ್ದ ವ್ಯಾಧನೇೞನೆಯ ನರಕದಿಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಮಾಗಿ ಪಾಯೆ ಸೈರಿಸಿ ಚತುರ್ವಿಧಾರಾಧನಾವಿಧಿಯಿಂದಾನತಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪ್ರಾಣತವಿಮಾನದೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರನಾಗಿ ವಿಂಶತಿಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯನುಂ ಮೂಱುವರೆ ಮೊೞಂ ನಿಡಿಯನುಂ ಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಾಪರಿಣಾಮನುಂ ವಿಂಶತಿಸಹಸ್ರವರ್ಷ ಮಾನಸಾಮೃತಾಹಾರನುಂ ಮನಃಪ್ರವೀಚಾರ ಸುಖನುಂ ಪಂಚಮಪೃಥ್ವೀಗತಾವಧಿಜ್ಞಾನನುಂ ಸಾವಧಿಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಮಾಣ ಬಲಪ್ರಕಾಶವಿಕ್ರಿಯಾಸಮರ್ಥನುಮೆನಿಸಿ ಸಾಮಾನಿಕಾದಿ ನವವಿಧಾಮರಾನೇಕದೇವೀಸಹಸ್ರಪರಿವೃತಂ ದಿವ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ-

ಇತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತದ ಕಾಶೀವಿಷಯದ ವಾರಣಾಶಿಪುರಮನಾಳ್ವುಗ್ರವಂಶದ ವಿಶ್ವಸೇನಮಹಾರಾಜನರಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲಾದೇವಿ ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಬಿದಿಗೆಯ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಷೋಡಶಶುಭಸ್ವಪ್ನಮುಮಂ ನಿಜಮುಖಪ್ರವೇಶಿ ಗಜರೂಪುಮಂ ಕಂಡವಧಿಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪ ನಿಜೇಶನಿಂ ತತ್ಫಲಮನಱಿದು ಸುಖಮಿರ್ಪಿನಮಾನತೇಂದ್ರಂ ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಪೂಜಾಪೂರ್ವಕಂ ಆ ದೇವಿಯ ಗರ್ಭಕ್ಕವತರಿಸಿ ನೇಮಿಭಟ್ಟಾರಕ ತೀರ್ಥಸಂತಾನಮೆಣ್ಬತ್ತುಮೂಱುಸಾಸಿರದೇೞ್ನೂರಯ್ವತ್ತು ವರ್ಷಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂದಾ ಕಾಲದೊಳ್ ಪುಷ್ಯಬಹುಳೈಕಾದಶಿಯೊಳ್ ತ್ರಿಜ್ಞಾನಧರಂ ಪುಟ್ಟೆ ದಿವಿಜನಾಥಂ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕಲ್ಯಾಣಾನಂತರಂ ಪಾರ್ಶ್ವನೆಂಬುದು ತ್ರಿಲೋಕಪೂಜಿತಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಂ ಅದಕ್ಕಾಶ್ರಯಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಾರ್ಶ್ವನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಶತವರ್ಷ ಪರಮಾಯುಷ್ಯನುಂ, ಅಪಕ್ವಶಾಲಿ ವರ್ಣನುಂ ನವರತ್ನ ಪ್ರಮಾಣೋತ್ಸೇಧನುಂ ಎನಿಸಿ ಬಳೆದು ಪದಿನಾಱುವರ್ಷಂ ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಚತುರಂಗ ಬಲಸಹಿತಮೋಲಗಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರುತುಮಾಶ್ರಮವೆಂಬ ವನದೊಳ್ ತಮ್ಮಬ್ಬೆಗಳಣ್ಣಂ ಮಹೀಪಾಳನಗರಮನಾಳ್ವ ಮಹೀಪಾಳನೆಂಬರಸಂ ಮಹಾದೇವಿಯ ವಿಯೋಗದೊಳ್ ತಾಪಸದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ಪಂಚಾಗ್ನಿತಪದೊಳ್ ನಿಂದನಂ ಕಂಡು ಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂದು ಸಿರದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮಾತಂಗೆ ಮಾವನೆಂ ಕುಲೀನನೆಂ ತಪೋವೃದ್ಧನೆಂ ಎನಗೆ ವಿನಯಂಗೆಯ್ಯದುಸಿರದಿರ್ದನೆಂದು ಕುಮಾರಂಗೆ ಮುಳಿದು ಕೋಪಕಲುಷಿತಹೃದಯನಾಗಿ ಕಿಚ್ಚು ನಂದಿದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಇಂಧನಮನಿಕ್ಕಲೆಂದು ಕೊಡಲಿಗೊಂಡು ಪುಳ್ಳಿಯಂ ಪೋೞ್ಮೞ್ಪಾಗಳ್ ಕುಮಾರನದಂ ಕಂಡೀಯಲೆತ್ತ ಪುಳ್ಳಿಯೊಳ್ ಪ್ರಾಣಿಯಿರ್ಪುದದಱಿಂ ಪಾಪಕಾರಣಮೆಂದು ಬೋಧಿಸೆ ತೋಱಿಮೆನೆ ಕಡಿದು ಪುಳ್ಳಿಯೊಳಗಿರ್ದ ನಾಗನುಂ ನಾಗಿಣಿಯುಮೆರಡುಂ ನಾಲ್ಕು ಖಂಡಮಾಗೆ ಸುಭೌಮನೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರನೆಲೆ ಘೋರ ನೀಂ ತಪಸ್ವಿಯೆಂದು ಸಗರ್ವಮಂ ನುಡಿದೆಯ್ಯೆ ಪಾಪಾಶ್ರವ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಸಂಭವಿಸುಗುಮೆಂದಱಿಯೆಯಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಜ್ಞಾನದೊಳಪ್ಪ ತಪದ ಫಲಮೆನೆ ಗೊರವನೆಂದೆನ್ನನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ದೆನ್ನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮನಱಿಯದೆ ನುಡಿದೆಯಾನಪ್ಪೊಡೆ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದೊಳೂರ್ಧ್ವಬಾಹುವುಮೇಕಪಾದಸ್ಥಿತನುಮಾಗಿ ಗಾಳಿಯುಮಂ ಪತಿತ ಪರ್ಣಂಗಳು

ಮನಾಹಾರಂಗೊಂಡು ದುರ್ಧರಮಪ್ಪ ಕಾಯಕ್ಲೇಶದೊಳ್ ನೆಗೇೞ್ಚಿನದಱಿಂದಗ್ಗಳ
ಮಪ್ಪ ತಪಮಾವುದೆಂಬುದುಂ ಸುಭೌಮಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರನವಜ್ಞೆ
ಗೆಯ್ದ್ದನಲ್ಲೆಂ. ನೀಮುಮಾಪ್ತಾಗಮ ಪದಾರ್ಥತತ್ವಂಗಳನಱಿಯದೆ ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನಾ
ಸಂಯಮ ಕಷಾಯ ಪ್ರಮಾದಾ ಶುಭಯೋಗದಿಂ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋವಾಯುವಪ್ಪ
ತಿತ್ರಸಕಾಯಂಗಳೊಳ್ ಸಂರಂಭಸಮಾರಂಭಾರಂಭದೊಳಂ ಕೃತಕಾರಿತಾನುಮೋದ
ದೊಳಂ ಸಾವದ್ಯಕರ್ಮದೊಳ್ ನಡೆವ ಪಾಷಂಡಿಗಳ್ ದುರಾತ್ಮಪರಿಕಲ್ಪಿತ ಮತಾವ
ಲಂಬಿಗಳುಕ್ತಿಯೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಬಯಸುವಂದಂ ನೀರೊಳ್ ಬೆಣ್ಣೆಯನಱಸುವಂದಂ
ಪಾಷಾಣದೊಳ್ ಪೊನ್ನನರಸುವಂತಕ್ಕುಮದಱಿನಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕಂ ನೆಗೞ್ವ ತನ್ನ
ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂ ದುಃಖಕಾರಣಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದುಮಾಗೊರವಂ ಸ್ವಪಕ್ಷಾನುರಾಗ ಮೂಢ
ತ್ವದಿಂ ಕಮಠಜನ್ಮವೈರಸಂಸಾರ ಪರಿಭ್ರಮಣಂ ಗೆಯ್ದು ಬಂದು ಗೊರವನಾಗಿರ್ದುದಱಿಂ
ಸುಭೌಮನನೆಂದಂ ನೀಂ ನಗೆಗೆಯ್ವೆ ಯೆನ್ನನೀ ಪಾರ್ಶ್ವಕುಮಾರಂ ಪರಿಭವಿಸಿದನೆಂದು
ಕುಮಾರನೊಳಪ್ಪ ಹೃಚ್ಛಲ್ಯದಿಂ ಸತ್ತು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದೊಳ್ ಶಂಭವರನೆಂಬ ದೇವ
ನಾದೊಂ. ನಾಗನುಂ ನಾಗಿ(ಣಿ)ಯುಂ ಉಪಶಮನಭಾವನೆಯಿಂ ನಾಗೇಂದ್ರನುಂ ನಾಗಿ
ಣಿಯುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಂಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಂ ಕುಮಾರ ಕಾಲಂ ಸಲೆ
ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಸಾಕೇತಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯಸೇನ ಮಹಾರಾಜಂ ಬಗಳಿ ದೇಶದೊಳ್
ಪುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆಗಳ್ವೆರಸು ಪಾಗುಡಮಂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಳಟ್ಟುವುದುಂ ಪಾರ್ಶ್ವ
ಕುಮಾರಂ ಬಂದ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಸಾಕೇತವಿಭೂತಿಯಂ ಬೆಸಕೊಳೆ ಸವಿಸ್ತರಂ
ತನ್ನ ಕೇಳ್ದಂದದಿಂ ವರ್ಣನಂಗೆಯ್ದುಲಿಪುದಾದಿದೇವನಾದ್ಯಪ್ರಜಾಪತಿ ಮುನ್ನೆ ಷೋಡಶ
ಭಾವನೆಗಳಿಂ ತೀರ್ಥಕರ ಪುಣ್ಯಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಂದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದನೆಂಬುದುಂ ಅದಂ
ಕೇಳ್ದು ಪಾರ್ಶ್ವಕುಮಾರನಾನಂದ ನೃಪತಿಯಾದ ಭವದೊಳ್ ತಾನುಮಾಪೊೞಲೊಳ್
ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದು ಭಾವಿಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಮಾದುದಱಿಂ ತನ್ನಿ
ಮಿತ್ತ ಪ್ರವಿಜೃಂಭಿತಾಭಿನಿಬೋಧಿಕ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕರ್ಷಕ್ಷಯೋಪಶಮದಿಂ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವ
ಸಂತತಿಯಂ ನೆನೆದು ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರಿಂ ಬೋಧಿಸೆ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಾಭಿ
ಷೇಕಪೂರ್ವಕಂ ಸ್ಫುಟಹಿತೋಪದೇಶಯುಕ್ತಿಮೃದ್ವಚನಂಗಳಿಂ ಬಂಧುಜನವಿಸರ್ಜನಂ
ಗೆಯ್ದು ವಿಮಳೆಯೆಂಬ ಶಿಬಿಕೆಯೊಳಷ್ಟೋಪವಾಸದಿನಶ್ವವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಣಿಶಿಲಾ
ತಳದೊಳ್ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖಮಾಗಿರ್ದು ಪುಷ್ಯಬಹುಳೈಕಾದಶಿಯ ಪೂರ್ವಾಹ್ಣದೊಳ್
ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಮೂನೂರ್ವರರಸುಗಳ್ವೆರಸು ಸಿದ್ಧನಮಸ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕಂ
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ಚತುರ್ಜ್ಞಾನಧರಂ ಪಾರಣಾದಿನದೊಳ್ ಗುಲ್ಮಖೇಟಪುರದ
ಶ್ಯಾಮವರ್ಣನಪ್ಪ ಧನ್ಯನೆಂಬರಸನ ಮನೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ತು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ನೆಗೞೆ
ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ್ ಛದ್ಮಸ್ಥಕಾಲಂ ಸಲೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡ ಬನದೊಳ್ ದೇವದಾರು ದ್ರುಮ
ದಡಿಯೊಳ್ ಅಷ್ಟೋಪವಾಸದಿಂದತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮದಿಂದೇೞುದೆವಸಂ ಪ್ರತಿಮಾ
ಯೋಗದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದದೇವಂ ಶಂಬರನಂಬರದೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತುಂ
ತನ್ನ ವಿಮಾನಸ್ಖಲನಮಾಗೆ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂ ಪೂರ್ವಭವವೈರಮಂ ನೆನೆದು ಮುಳಿದು
ಮಹಾಘೋರಮಪ್ಪ ಕಲ್ಲಿಂ ಮೞೆಯುಂ ಮಾಡೆ ಧರಣೇಂದ್ರನವಧಿಜ್ಞಾನದಿನಱಿದು
ಬಂದು ನಿಜ ಫಣಾಮಂಡಪಮಂ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಮೇಲೆ ಮಱಿಮಾಡೆ ನಾಗಕನ್ನೆಯುಂ ತತ್ಫ

ಣಾಮಂಡಪದ ಮೇಗೆ ವಜ್ರಮಯಮಪ್ಪಾತಪತ್ರಮಂ ಪಿಡಿಯೆ ಶಂಬರಂ ಚಾಳಿಸಲಾಱದಿರೆ ಮಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ಕ್ಷಮೆಯೆಂಬಾಯುಧದಿಂ ಗೆಲ್ದು ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿಯ ಪೂರ್ವಾಹ್ಣದೊಳ್ ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಕೃತಕಲ್ಯಾಣನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಶಂಬರನುಪಶಮಭಾವನೆಯಿಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಳ್ವುದುಂ ಅದಂ ಕಂಡು ತದ್ವನವಾಸಿಗಳಪ್ಪಯೇೞ್ನೂರ್ವರ್ತಾಪಸರುಂ ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನಾಸಂಯಮಕಷಾಯಶುಭಯೋಗಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನತತ್ವಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡಿದುವೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಮೆಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಂಗೆಯ್ದು ಸಂಯಮಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡರ್—

ಪಾರ್ಶ್ವಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಸಹಸ್ರಾಷ್ಟನಾಮಧರರುಂ, ಸ್ವಯಂಭು ಮೊದಲಾಗೆ ಪದಿಂಬರ್ ಗಣಧರರುಂ, ಮೂನೂಱಯ್ವದಿಂಬರ್ ಪೂರ್ವಧರರುಂ, ಸಾಸಿರದೊಂಬಯ್ನೂರ್ವರ್ ಶಿಕ್ಷಕರುಂ, ಸಾಸಿರದ ನಾನೂರ್ವರವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ, ಸಾಸಿರ್ವರ್ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ, ಅನಿಬರೆ ವಿಕ್ರಿಯರ್ದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತರುಂ ಏೞ್ನೂಱಯ್ವದಿಂಬರ್ ಮನಃಪರ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ, ಅಱುನೂರ್ವರ್ ವಾದಿಗಳುಂ, ಮೂವತ್ತಾಱುಸಾಸಿರ್ವರಜ್ಜಿಯರುಂ, ಒಂದುಲಕ್ಕೆ ಶ್ರಾವಕರುಂ, ಮೂಱುಲಕ್ಕೆಶ್ರಾವಕಿಯರುಂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವರುಂ ದೇವಿಯರುಂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳುಂ ಬೆರಸು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಱುವತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಮೊಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳುಂ ವಿಹಾರಿಸಿ ಸಮ್ಮೇದಗಿರಿಯೊಳೊಂದು ತಿಂಗಳ್ ವಿಹರಣಮುೞಿದು ಮೂವತ್ತಱುವರ್ ಮುನಿಗಳ್ವೆರಸು ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳ್ ಶ್ರಾವಣಶುದ್ಧಸಪ್ತಮಿಯ ಪೂರ್ವರಾತ್ರದೊಳ್ ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ಪಾರ್ಶ್ವಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದರ್—

ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನುಂ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಮಾಡಿ ಪೋದಂ.

ಇದು

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಂಯಮಸಂಪನ್ನ ಶ್ರೀಮದಜಿತಸೇನಭಟ್ಟಾರಕ ಚರಣಕಮಲಚಂಚರೀಕಂ
ಧರ್ಮವಿಜಯಿ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾಮುಂಡರಾಯವಿರಚಿತ
ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಲಕ್ಷಣ ಮಹಾಪುರಾಣದೊಳ್
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಪುರಾಣಂ.

ಅನುಬಂಧ ೨

ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತ ವಿರಚಿತ ಶಾಸನಂ*

॥ ಓಂ ನಮಃ ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯಃ ॥

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಗಂಭೀರಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಮೋಘಲಾಂಛನಂ ।
ಜೀಯಾತ್ತ್ರೈಲೋಕನಾಥಸ್ಯ ಶಾಸನಂ ಜಿನಶಾಸನಂ ॥

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ವರಸುರ ।
ಭೂಜಂ ಕ್ಷೀರಾಂಬುರಾಶಿಯಂತೆ ಗಭೀರಂ ॥
ಶ್ರೀಜೈನ ಶಾಸನಂ ಸಲೆ ।
ರಾಜಿಸುತಿರ್ಕೆಮಳರಾಜಪೂಜಿತಮಹಿಮಂ ॥ ೧ ॥

ವಿಳಸಿತವಿಪುಳಾಮೃತಗೋ ।
ಕುಲದಿಂದಂ ಸಕಳಸಸ್ಯಸಂಪದದಿಂ ನಿ ॥
ರ್ಮಳವರ್ಣದಿಂದೆ ವಿಧುಮಂ ।
ಡಳದಂತಿರೆ ಕೂಂಡಿಮಂಡಳಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅದನಾಳ್ವಂ—

ಶಾ ॥ ಸೇನಂ ಸಾಹಸಭೀಮಸೇನನಸಕೃದ್ವಿದ್ಯಾವಿಳಾಸೇನನಾ ।
ಜ್ಞಾನಾರೀಪ್ರಿಯುವಲ್ಲಭಂ ಪೃಥುಸಭಂ ತೀವ್ರಾಂಶುತೇಜಃಪ್ರಭಂ ॥
ನಾನಾದಾನಿ ದೃಢಾಭಿಮಾನಿ ರಣಭೂಸೇನಾನಿ ರಟ್ಟಾನ್ವಯ ।
ಶ್ರೀನೇತ್ರಂ ಬುಧಮಿತ್ರನುಜ್ಜಳಯಶಃಪಾತ್ರಂ ನೃಪಂ ರಂಜಿಪಂ ॥ ೩ ॥

ಆ ಸೇನಾವನಿಪಂಗಮಪ್ರತಿಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ।
ಭೂಸಂರಕ್ಷಣದಕ್ಷದಕ್ಷಿಣಭುಜಂ ವಿಧ್ವಸ್ತ ಶತ್ರುವ್ರಜಂ ॥
ತ್ರಾಸಾನಮ್ರನೃಪಾಳ ಪಾಳಿತ ಜಯಶ್ರೀಕೇಳಿ ಶಸ್ತ್ರಾನ್ವಿತಾ ।
ಭ್ಯಾಸಂ ಸೂನೃತವಾಗ್ವಿಳಾಸನವನೀನಾಥೋತ್ತಮಂ ಕತ್ತಮಂ ॥ ೪ ॥

ಕಂ ॥ ಆ ವಿಭುವಿನವಧು ಪದ್ಮಲ ।
ದೇವಿ ಕಳಾರೂಪ ವಿಭವ ಜಿನಮತದೊಳ್ವಾ ॥
ಗ್ದೇವಿ ರತಿದೇವಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ದೇವಿಶಚಿದೇವಿಯೆನಿಸಿ ಮಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸುವಳ್ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಪತಿ ನಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಪೃಥು ।
ವೀಪತಿಯೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವನೊಗೆದಂ ವಸುದೇ ॥
ವೋಪಮ ಕತ್ತಮವಿಭುಗಂ ।
ಶ್ರೀಪದ್ಮಲದೇವಿಯೆಂಬ ನುತದೇವಕಿಗಂ ॥ ೬ ॥

* Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. Vol. X, Pp. 220—228.

ಚಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿತ ತೇಜನನ್ವಯ ಸರೋಜಸಮೂಹವಿಕಾಸಿ ಸಜ್ಜನ ।
ಪ್ರಕರರಥಾಂಗ ಸಮ್ಮದಕರಂ ನಿಯತಾಭ್ಯುದಯಪ್ರಶೋಭಿತಾ ॥
ಧಿಕನಿಜಮಂಡಳಂ ಜಿತ ಕಳಂಕ ಪವಿತ್ರ ಚರಿತ್ರನಾಗಿ ಚಂ ।
ದ್ರಿಕೆಗಧಿನಾಥನಾದನಿದು ವಿಸ್ಮಯನಾ ಪ್ರಭು ಲಕ್ಷ್ಮಿಭೂಭುಜಂ ॥ ೭ ॥

ಉ ॥ ಶ್ರೀಯುವತೀಶ ಹೇಮಗರುಡಧ್ವಜಮಂಡಿತಮಂಡಳೇಶನಾ ।
ರಾಯಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ತನುಜರ್ಭುಜದಂತೆ ಧರೋರುಭಾರಧೌ ॥
ರೇಯುರಸೂನದಾನಜಯ ಧರ್ಮಧರರ್ವಿಭು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಯುತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಹೀಶ್ವರರಾದರತರ್ಕ್ಯವಿಕ್ರಮರ್ ॥ ೮ ॥

ಮ ॥ ಪರಚಕ್ರಂ ನಿಜ ವಿಕ್ರಮಕ್ಕಗಿದು ತೇಜಃಚಕ್ರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೋ ।
ವರ ಚಕ್ರಕ್ಕೆಣೆಯಪ್ಪಿನಂತಿರಿವಿನಂ ದಿಕ್ಚಕ್ರಮಂ ವ್ಯಾಪಿಸು ॥
ತ್ತಿರೆ ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಖಿಳೋರ್ವೀ ಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರಿಯಂ ।
ತಿರೆ ದೋರ್ದಂಡದೊಳಾಂತನಚ್ಯುತಗುಣಂ ಶ್ರೀರಟ್ಟನಾರಾಯಣಂ ॥ ೯ ॥

ಉ ॥ ಮೇರು ನಭಸ್ತಳಂ ಜಳಧಿ ಮತ್ಪತಿಯುನ್ನತಿಸನ್ಮಹತ್ತ್ವಗಂ ।
ಭೀರಗುಣಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚರಿಪುವೆಂದಮರಾದ್ರಿಯನಿಕ್ಕೆಮೆಟ್ಟಿಯಾ ॥
ನೀರದ ಮಾರ್ಗಮಂ ಪುದಿದು ವಾರಿಧಿಯಂ ಮಿಗೆ ದಾಂಟಿ ಕೀರ್ತಿಯಾ ।
ಶಾರಮಣರ್ಗೆ ಬಣ್ಣಿಪುದು ಪೆಂಪಿನಲಂಪಿನೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಾ ॥ ೧೦ ॥

ಊರ್ಜಿತತೇಜನಿರ್ಜಿತಯಶಂ ಪರಿತರ್ಜಿತ ರಾಷ್ಟ್ರಕಂಟಕಂ ।
ನಿರ್ಜಿತ ದುರ್ಜಯಾರಿನಿವಹಂ ಕಮಳಾಧಿಪನಂತೆ ದಾನಿನಾ ॥
ಗಾರ್ಜುನನಂತೆ ರಾವಣವಿದಾರಣ ಕಾರಣ ರಾಮನಂತೆ ಮಿ ।
ಕ್ಕರ್ಜುನನಂತೆ ರಂಜಿಪರ್ನಿಳೇಶಶಿಖಾಮಣಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ॥ ೧೧ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಚಕ್ರವರ್ತಿತನುಜೆ ಕ ।
ಳಾಚತುರೆ ವಿಶಾಳಲೋಳಲೋಚನೆಯೆನಿಸಿ ॥
ರ್ದೇಚಲ ದೇವಿ ಸತೀತ್ವ ಸು ।
ಲೋಚನೆಯೆನೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯವಧು ಪೆಸರ್ವಡೆದಳ್ ॥ ೧೨ ॥

ವ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರಂ ಲತ್ತನೂರ್ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ತ್ರಿವಳೀ ತೂರ್ಯನಿರ್ಘೋಷಣಂ ರಟ್ಟ ಕುಲಭೂಷಣಂ ಸಿಂದೂರ ಲಾಂಛನಂ ಸಫಳೀಕೃತ ವಿದ್ವಜ್ಜನಾಭಿ ವಾಂಛನಂ ವೀರಕಥಾಕರ್ಣನಜಾತರೋಮಾಂಚಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾವಿರಿಂಚಂ ಸುವರ್ಣಗರುಡಧ್ವಜಂ ಸಹಜಮಕರಧ್ವಜಂ ಸಂಗ್ರಾಮ ಕೌತೂಹಳೀಕೃತ ಗದಾದಂಡಂ ಕದನಪ್ರಚಂಡಂ ಸಿಂಧುರಾರಾತಿ ಬಂಧುರಕಬಂಧ ನರ್ತನ ಸೂತ್ರಧಾರಂ ವೈರಿಮಂಡಳಿಕ ಗಂಡತಳಪ್ರಹಾರಂ ಪರವಧೂನಂದನಂ ವಿಭವ ಸಂಕ್ರಂದನಂ ಸಾಹಸೋತ್ತುಂಗಂ ಸಮಾರಾಧಿತ ಮಹಾಲಿಂಗನಿದು ಮೊದಲಾದನೇಕ ನಾಮಾವಳಿವಿರಾಜಿತಂ ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯದೇವಂ ನಿಜಾನುಜಯುವರಾಜ ವೀರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವಂ ಬೆರಸು ವೇಣುಗ್ರಾಮಸ್ಕಂಧಾವಾರದೊಳ್ ಸುಖದಿಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನನುಭವಿಸುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಕವಿವಿಬುಧಸ್ತ್ರೀರ ।
ತ್ನಾಕಳಿತಂ ಜಳಧಿಯಂದದಿಂ ಯದುಕುಳಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಂ ಶ್ರಿತಕಮಳಾ ।
ನೀಕಂ ಹಗರಟಗೆ ನಾಡು ಜಗದೊಳಗೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೩ ॥

ವ ॥ ಆ ನಾಡನಾಳ್ವಂ—

ಮ ॥ ಯದುವಂಶಂ ಶ್ರಿತರಾಜಹಂಸಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ವ್ಯೋಮದಂತಲ್ಲಿಯ ।
ಭ್ಯುದಯಂ ಬೆತ್ತನುದಾತ್ತವೃತ್ತನುರುತೇಜಂ ಕೀರ್ತಿಭಾಜಂ ಸಮು ॥
ದ್ಯದಿಳೇಜ್ಯಂ ಸುಮನಃಪ್ರಪೂಜ್ಯನಮಳಸ್ವಾಂತಂ ಜಿತಧ್ವಾಂತನೊ ।
ಪ್ಪಿದನಾದಂ ಕಮಳಾಧಿಪ ಪ್ರಭುತೆಯಿಂ ಶ್ರೀರೆಬ್ಬನುರ್ವೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೪ ॥

ಶಾ ॥ ಆ ರೆಬ್ಬಪ್ರಭುವಿಂಗಮುಗ್ರವಧು ಹೋಲಾದೇವಿಗಂ ಸ್ವಾನ್ವಯೋ ।
ದ್ಧಾರಂ ಧೀರನುದಾರನುದ್ಧ್ಯಗುಣಸಾರಂ ಶುಂಭದಂಭೋದಿಗಂ ॥
ಭೀರಂ ವಾಗ್ವನಿತಾಸ್ತನಸ್ಥಗಿತಹಾರಂ ಸೌಖ್ಯಸಂಪಾದಕಾ ।
ಚಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮನವೋಲತರ್ಕ್ಯಮಹಿಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಹ್ವಯಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥ ೧೫ ॥

ಕಂ ॥ ಜಳನಿಧಿಗಭೀರಭೃತ ಭೂ ।
ವಳಯಬ್ರಹ್ಮಂಗಮುಚಿತವೇಳೋಪಮ ಚಂ ॥
ದಲದೇವಿಗವೊಗೆದಂ ಮಂ ।
ಡಳನಾಥಂ ರಾಜನಂದದಿಂ ರಾಜರಸಂ ॥ ॥ ೧೬ ॥

ಚಂ ॥ ಪುದಿದಿರೆ ರಾಗದಿಂ ಸಕಳ ಮಂಡಳಮಪ್ರತಿಮಪ್ರಸಾದ ಸಂ ।
ಪದಮಖಿಳಾಶೆಯಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೂರಿಸಿ ಜೈನಮತಾಮೃತಾರ್ಣವಂ ॥
ಪದೆದಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ತಳೆಯೆ ತನ್ನ ಪೆಸರ್ಗನುರೂಪಮಾಗೆಯ ।
ಭ್ಯುದಯಮನೆಯ್ದಿದಂ ವಿಮಳವೃತ್ತವಿರಾಜಿತರಾಜಭೂಭುಜಂ ॥ ॥ ೧೭ ॥

ಕ್ಷಿತಿಪತಿರಾಜರಾಜನ ಮನೋರಮೆ ಮೈಳಲದೇವಿತಾಂ ಯಶ ।
ಸ್ವತಿ ನುತಿಯೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವತಿ ದಾನದಯಾವತಿ ಸತ್ಕಳಾಸರ ॥
ಸ್ವತಿಯಭಿರೂಪರೂಪ ಮಳಯಾವತಿ ಜೈನಪದಾಂಬುಜಾರ್ಚನಾ ।
ವತಿ ಪುರುಪುಣ್ಯೆ ಪುತ್ರವತಿ ರಂಜಿಸುವಳ್ಸುವಿಶಾಳ ಶೀಳದಿಂ ॥ ॥ ೧೮ ॥

ಮ ॥ ಕುಳವಿಸ್ತಾರಕ ರಾಜರಾಜ ವಿಭುಗಂ ಶ್ರೀರೋಹಿಣೀಮೂರ್ತಿಮೈ ।
ಳಲಮಾದೇವಿಗಮಾತ್ಮಜರ್ಪತಿಹಿತ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿನಿ ॥
ರ್ಮಳರುಕ್ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ ಸಿಂಹಮಹಿಪಂ ಸೌಮ್ಯಂ ಬೊಲಾದರ್ಮಹೀ ।
ತಳಪೂಜ್ಯರ್ವಿಭುಧೇಜ್ಯರುಜ್ಜ್ವಳಗುಣ ಶ್ರೀಕಾಂತರಾತ್ಯಂತಿಕಂ ॥ ೧೯ ॥

ಚಂ ॥ ಅನುಪಮ ಶೌರ್ಯಶಾಳಿಯದುವಂಶ ಶಿರೋಮಣಿರಾಜರಾಜನಂ ।
ದನೆ ವಿಬುಧಾಭಿನಂದನೆ ಘಟೋದರ ಸುಸ್ಥಿತ ಸರ್ಪದರ್ಪ ಭಂ ॥
ಜನೆ ಪತಿಚಿತ್ತರಂಜನೆ ಜಗನ್ನುತ ಜೈನಮತಾಮೃತಾಬ್ಧಿ ವ ।
ರ್ಧನಕರಚಾರುಚಂದ್ರಿಕೆ ಮಹಾಸತಿಚಂದ್ರಿಕೆ ಧನ್ಯೆಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥

ಉ॥ ಶ್ರೀಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಮಹಿವಲ್ಲಭವಲ್ಲಭೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಧಾ।
ತ್ರೀಪತಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಹೀಶರ ಮಾತೃ ಮಹಾಸತೀತ್ವಸೀ॥
ತೋಪಮೆ ಜೈನಪೂಜನಸುರೇಂದ್ರ ವಧೂಪಮೆ ರೂಪಕಂತುಕಾಂ।
ತೋಪಮೆ ರಂಜಿಪಳ್ನೆಗಟ್ಟಿ ಚಂದಲದೇವಿ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೨೧ ॥

ಮ॥ ಸ್ಫುರಿತಾನರ್ಘ್ಯಮಣಿ ಪ್ರಣೂತ ಕಟಿತ ಪ್ರಖ್ಯಾತದಾನೇಂದ್ರ ಭೂ।
ಮಿರುಹೋರ್ವೀತಳಧಾರಿ ತುಂಗಶಿಖರ ಶ್ರೀಮದ್ಭುಜಾದಂಡಮಂ॥
ದರದಿಂ ವೈರಿಬಳಾಬ್ಧಿಯಂ ಮಥಿಯಿಸುತ್ತುದ್ಯಜ್ಜಯಶ್ರೀವಧೂ।
ವರನಾದಂ ಯದುವಂಶಭಾಳತಿಳಕಂ ಸಿಂಹಾವನೀಪಾಳಕಂ ॥ ೨೨ ॥

ಸಬಳಂಗೊಂಡು ಸಮಗ್ರ ಸಿಂಹಮಹಿಪಂ ಮೇಲ್ವಾಯಿಸಲ್ವಾಜಿಯಂ।
ಸಬಳಂ ವೈರಿಬಲಂ ಜವಂಗೆ ಕಬಳಂ ಬೇತಾಳ ಜಾಳಕ್ಕೆ ಕೊ।
ಟ್ಟ ಪಿರಿ ಶ್ರೋಣಿಬಳಾರಿಗಿತ್ತ ಬಡಿನಂ ಹಾರ್ದಿರ್ದ ಹರ್ದಂಗೆ ಬೇ।
ರ್ದುವೃತಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಬುತ್ತಿಯೆಂದೊಡಹಿತರ್ಮ್ಮಾಯ್ದೋಜಿಮಾಜಾಂಪರೇ॥೨೩॥(?)

ಚಂ॥ ಜನಪತಿಸಿಂಗಿದೇವನ ಮನಃಪ್ರಿಯೆ ಭಾಗಲದೇವಿ ಭಾಗ್ಯಮೇ।
ದಿನಿ ಗುಣಯೂಥನಾಥ ಮುನಿದಾನವಿನೋದಿನಿ ಸಂಶ್ರಿತಾರ್ತ್ತಿಭೇ॥
ದಿನಿ ವಿಬುಧಪ್ರಮೋದಿನಿ ಕಳಾಗಮವೇದಿನಿ ನಿತ್ಯಸತ್ಯವಾ॥
ದಿನಿ ದುರಿತಾಪನೋದಿನಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಪೂಜಿತರೂಪೆ ರಂಜಿಪಳ್ ॥ ೨೪ ॥

ಉ॥ ಭೋಗ ಪುರಂದರಪ್ರತಿಮ ಸಿಂಹಮಹೀಪತಿಗಂ ಜಿನಾರ್ಚನೋ।
ದ್ಯೋಗಸಚೀಚರಿತ್ರವತಿ ಭಾಗಲದೇವಿಗಮಾದನಾತ್ಮಜಂ॥
ರಾಗಸಮಾಗಮಪ್ರದಸುಮೂರ್ತಿ ಜಯಂತನತಿಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜೈ।
ನಾಗಮವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ ಕಳಾನಿಧಿ ರಾಜರಸಂ ಸಮಂಜಸಂ ॥ ೨೫ ॥

ಮ॥ ಜಿನಪೂಜಾವಿಬುಧಾಧಿಪಂ ವಿಪುಳತೇಜಂ ಪ್ರಾಪ್ತಧರ್ಮಪ್ರಭಾ।
ವನಯಂ ಪುಣ್ಯಜನೋತ್ತಮಂ ಗುಣಗಣಾಂಭೋರಾಸಿ ವೈರಿಪ್ರಭಂ॥
ಜನನುರ್ವೀಧನದಂ ಮಹೀಶ್ವರನೆನಿಪ್ಪೀಪೆಂಪಿನಿಂ ಲೋಕಪಾ।
ಳನಿವಂ ರಾಜರಸಂ ಜಗದ್ವಳಯಮುಮಂ ಪಾಳಿಪ್ಪುದೇನೊಪ್ಪದೇ ॥ ೨೬ ॥

ಚಂ॥ ಕ್ಷಿತಿಸಲೆಕೊರ್ತು ಕೀರ್ತಿಪುದು ಮೂರ್ತಿ ಮನೋಭವರಾಜನಂ ಸಮ।
ರ್ಚಿತಜಿನರಾಜನಂ ಯದುಕುಳಾಮೃತವಾರಿಧಿ ರಾಜನಂ ಸಮು॥
ನ್ನತಿ ಗಿರಿರಾಜನಂ ಗುಣವಿರಾಜಿತರಾಜಿತನೂಜ ಸಿಂಹಭೂ।
ಪತಿ ಸುತರಾಜನಂ ವಿಷಮವಾಜಿ ಸುಶಿಕ್ಷಣ ವತ್ಸರಾಜನಂ ॥ ೨೭ ॥

ಉ॥ ಪಿಂಗದವಾರ್ಯಕಾರ್ಯಮಸುಹೃನ್ನರಲೋಕಜಗದ್ವಳಂಗೆರಾ।
ಜಂಗೆ ಜಗತ್ಪ್ರವೇದ ಜನಕಾಭ್ಯುದಯಂ ಯದುವಂಶ ಸಂಭವೋ॥
ತ್ತುಂಗ ಗುಣಾಚ್ಯುತಂಗೆ ವಿಜಯಪ್ರಿಯವೃತ್ತಿ ನೃಪಾಳಸಿಂಹಜಾ।
ತಂಗೆ ಪರಾಕ್ರಮಂ ಪೊಸತೆ ಬಣ್ಣಿಸುವಂದು ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೨೮ ॥

ಉ ॥ ದ್ಯೂತಮೃಗಪ್ಪಿ ಮಾಂಸಗಣಿಕಾ ಪರದಾರ ಖಳಪ್ರಸಂಗಚೌ ।
ರ್ಯಾತುಳ ಮಲ್ಲಮೇಷಖಗಯುದ್ಧನಿಷಿದ್ಧ ವಿನೋದನೋದ್ಯತ ॥
ಭೂತಳನಾಥರಪ್ಪರದು ಮಾಣ್ದು ಜಿನಸ್ತವನಾರ್ಚನಾಮಹೀ ।
ಖ್ಯಾತಮುನೀಂದ್ರದಾನರತರಪ್ಪರೆ ರಾಜನೃಪಾಳ ನಿನ್ನವೋಲ್ ॥ ೨೯ ॥

ಕಂ ॥ ಸತಿ ಚಂದಲದೇವಿ ಪತಿ ।
ವ್ರತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೆಂಬರೀರ್ವರುಮವನೀ ॥
ಪತಿರಾಜ ನೃಪನ ರಾಣಿಯ ।
ರತಿಶಯ ಗುಣಯುತೆಯರೆನಿಸಿನೆಗಟ್ದರ್ಜಗದೊಳ್ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಸಹಿತ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರಂ ಕುಪಣಪುರ ವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಯದುಕುಳಾಂಬರದ್ಯುಮಣಿ ಬುಧಜನಚಿಂತಾಮಣಿ ನಿಜಭುಜಾಸಿನಿರ್ದಳಿತ ರಿಪುನೃಪಕಂಟಕದಳಂ ನರಲೋಕ ಜಗದ್ವಳಂ ಅನವರತ ಜಿನಸವನಸುರಭಿ ಸಲಿಲಪವಿತ್ರೀಕೃತೋತ್ತಮಾಂಗಂ ಧರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗಂ ಜಿನಸಮಯ ಸುಧಾರ್ಣವ ಸುಧಾಕರಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಾಕರನೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ದಿ—

ಉ ॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯಮಸ್ತಕಾಭರಣ ರಾಜನೃಪಂ ವಿಭುಸಿಂಹಸೂನು ರ ।
ತ್ನತ್ರಯ ಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಳಿನ ಧರ್ಮಮೆನುತ್ತದನೊಲ್ದು ಪೇಟ್ವವೋ ॥
ಲ್ಧಾತ್ರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಕಲ್ಪೊಳೆಯೊಳೆತ್ತಿಸಿದಂ ಜಿನಶಾಂತಿಗೇಹಮಂ ।
ನೇತ್ರವಿಚಿತ್ರಮಂ ಮಹಿಕಿರೀಟಮನಪ್ರತಿಮತ್ರಿಕೂಟಮಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತನಂತಸುಖಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಶಾಂತಿನಾಥ ಸಮುತ್ತುಂಗ ಭೃತ್ಯನಿಧಾನಮಂ ಕನಕಕಳಶಮಕರತೋರಣಮಾನಸ್ತಂಭವಿರಾಜಮಾನಮಂ ರಾಜರಸಂ ಸಿಂದನ ಕಲ್ಪೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳುಂ ಜಗದ್ಗುರುಗಳುಮೆನಿಸಿದ ಶುಭಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟಾರಕ ದೇವರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟನವರ ಗುರುಕುಳಕ್ರಮಮೆಂತೆನೆ—

ಕಂ ॥ ಜಯನಿಳಯ ಕುಂದ ಕುಂದಾ ।
ನ್ವಯ ವಿಶ್ರುತಮೂಲಸಂಘದೇಶಿಕ ಪೂರ್ಣೋ ॥
ದಯ ಪುಸ್ತಕಗಚ್ಛದೊಳತಿ ।
ಶಯಮೆಸೆ ಹನಸೋಗೆಯೆಂಬ ಬಟಿ ಬಗೆಗೊಳಿಕುಂ ॥ ೩೨ ॥

ಗುರುಕುಳತಿಳಕರ್ಪಾವನ ।
ಚರಿತಗುಣಭರಿತರಲ್ಲಿ ನೆಗಟ್ದರ್ವಿಜಿತ ॥
ಸ್ಮರಮಲಧಾರಿಮುನೀಂದ್ರ ।
ರ್ಚರಣಾಂಬುಜನತನರೇಂದ್ರರಪಗತತಂದ್ರರ್ ॥ ೩೩ ॥

ಚ ॥ ಪದನಖಸಂಕುಳಂ ವಿಷಮಬಾಣ ವಿಷಾಹಿಮಹಾವಿಷಾಪಹಾ ।
ರದಮಣಿ ನಾಮದಕ್ಕರಮೆ ಮೋಹಪಟುಗ್ರಹಭೇದಿ ಮಂತ್ರಮಂ ॥
ಗದ ಮಳಮಾಜವಂ ಜವರುಜಾಹರಣೌಷಧಮೆಂದೊಡೇನನೆಂ ।
ಬುದೊ ಮಲಧಾರಿದೇವಮುನಿಪೋತ್ತಮ ಭಾವತಪಃಪ್ರಭಾವಮಂ ॥ ೩೪ ॥

ಉ ॥ ಶಾಂತರಸಾವತಾರ ಮಲಧಾರಿ ಮುನೀಶ್ವರರಗ್ರಶಿಷ್ಯ ಸೈ ।
ದ್ಧಾಂತಿಕ ನೇಮಿಚಂದ್ರನುರುಧರ್ಮರಥ ತುರತವಾರ್ಥಿ ನೇಮಿಚಂ ॥
ದ್ರಂ ತಮಮಂ ನಿವಾರಿಪ ಕಳಾಗುಣಭದ್ರನಮಾನುಷಾಮೃತ ।
ಸ್ವಾಂತ ಸಮಂತಭದ್ರನೆನೆ ಬಣ್ಣಿಪರಾರಕಳಂಕವನ್ತನಂ ॥ ೩೫ ॥

ಶಾ ॥ ಆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನೇಮಿಚಂದ್ರಯತಿವರ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ್ಗುಣಾ ।
ವಾಸ ಶ್ರೀಶುಭಚಂದ್ರಭಾಸುರಯಶೋಭಟ್ಟಾರಕರ್ವಿಶ್ವಧಾ ॥
ಶ್ರೀ ಸಂಪೂಜಿತ ಶೀಳಧಾರಕರುದಗ್ರಾನಂಗ ಸಂಹಾರಕ ।
ಶ್ರೀಸದ್ದರ್ಶನ ಬೋಧವೃತ್ತ ಪದವೀ ವಿಸ್ತಾರನಿಸ್ತಾರಕರ್ ॥ ೩೬ ॥

ಮ ॥ ಶುಭಚಂದ್ರಂ ಸ್ವಗುಣೋಲ್ಲಸತ್ಕುವಳಯಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಿಕಾ ಶುದ್ಧವ ।
ತ್ರಿಭವ ಪ್ರಾಭವದಿಂ ದಿಗಂಬರಕುಳ ಶ್ರೀವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಂಡಳ ॥
ಪ್ರಭು ಸಂಪೂಜಿತ ಪಾದನುಜ್ವಳ ಗುಣಾಢ್ಯಂ ಶಾಂತರೂಪಂ ಕಳಾ ।
ವಿಭವಾತ್ಯುನ್ನತವೃತ್ತನಭ್ಯುದಯಯುಕ್ತಂ ಮಾಱ್ಪುದೇನೊಪ್ಪದೇ ॥ ೩೭ ॥

ಉ ॥ ಮಾರಮದಾಪಹಾರಿ ಪರಮೋಗ್ರತಪಶ್ಶುಭಚಂದ್ರದೇವಭ ।
ಟ್ಟಾರಕಶಿಷ್ಯರೀ ಲಲಿತಕೀರ್ತಿ ಸಮುನ್ನತ ನಾಮಧೇಯಭ ॥
ಟ್ಟಾರಕರಿಂದು ಸಲ್ಲಲಿತಕೀರ್ತಿಗಳನ್ವಿತಶಾಂತಮೂರ್ತಿಗಳ್ ।
ಸಾರಚತುಷ್ಟಯಾರ್ಥಚಯವೇದಿಗಳುತ್ತಮ ಸತ್ಯವಾದಿಗಳ್ ॥ ೩೮ ॥

ವ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನರುಂ ಭವ್ಯಪ್ರಸನ್ನರುಂ ಚಂದಲದೇವೀವಂದಿತ ಪದಾರವಿಂದರುಂ ನಿಜಾತ್ಮಭಾವನಾಗೀಱ್ಪಂಡರುಂ ಶ್ರೀರಾಜನೃಪಾಳ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶಾಂತಿನಾಥದೇವರ ಬಸದಿಯಾಚಾರ್ಯರುಂ ಮಂಡಳಾಚಾರ್ಯರುಮಪ್ಪ ಶುಭಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟಾರಕದೇವರ್ಗೆ ಶ್ರೀಕಾರ್ತವೀರ್ಯದೇವಂ ಆ ಶಾಂತಿನಾಥದೇವರಂಗಭೋಗಕ್ಕಂ ರಂಗಭೋಗಕ್ಕಮಾ ಬಸದಿಯ ಖಂಡಸ್ಫುಟಿತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧರಣಕ್ಕಮಲ್ಲಿರ್ಪ ಮುನಿಜನಂಗಳಾಹಾರಾಭಯಭೈಷಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಾನಕಂ ಶಕವರ್ಷಂ ೧೧೨೭ನೆಯ ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಪೌಷ್ಯಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ ಶನಿವಾರದಂದುತ್ತರಾಯಣ ಸಂಕ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಕೂಂಡಿ ಮೂಱುಸಾಸಿರದ ಬಱಿಯ ಕುಱುಂಬೆಟ್ಟ ಗಂಪಣದೊಳಗಣಸಿಂದನ ಕಲ್ಪೊಳೆಯಲ್ಲಿಯ ಕಳಗಡಿಯರ ಸಿಂದಗಾಂವುಂಡಂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹನ್ನಿರ್ಬರ್ಗಾವುಂಡುಗಳಱಿಯೆ ಹನ್ನೆರಡು ತಪ್ಪಡಿಯ ಕುಱುಂಬೆಟ್ಟ ಗೋಲಿಂದೆರಡು ಸಹಸ್ರ ಕಂಬಕೆಯ್ಯಂ ಧಾರಾಪೂರ್ವಕಂ ಸರ್ವನಮಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನಾಕೆಯ್ಯ ಸೀಮೆ [।] ಊರಿಂ ಬಡಗಲ್ ಕಂಕಣನೂರ ಹೆದ್ದಾರಿಯಿಂ ಮೂಡಲವಿಲ್ಮಹಳ್ಳದ ಮುರುವಿನಲ್ಲಿ ನೈರೃತ್ಯದ ಕೋಣೊಳ್ನಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿಂ ಬಡಗಮುಖಂ ಬಿಳಿಯ ಬಾವಿಯಿಂ ಮೂಡಲಾಗಿ ಪಡುವಣ ಸೀಮೆ ನಡಿಯಲ್ಕೆಂ ಮೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯವ್ಯದ ಕೋಣೊಳ್ನಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿಂ ಮೂಡಮುಖಂ ಬಡಗಣ ಸೀಮೆ ನಡಿಯುಲೀಶಾನ್ಯದ ಕೋಣೊಳ್ನಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿಂ ತೆಂಕಮುಖಂ ಪಂಚವಸದಿಯ ಮಾನ್ಯದಿಂ ಪಡುವಲಾಗಿ ಮೂಡಣ ಸೀಮೆ ನಡಿಯಲ್ ನವಿಲ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯ ಕೋಣೊಳ್ನಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿಂ ಪಡುಮುಖಂ ತೆಂಕಣಸೀಮೆ ನವಿಲ ಹಳ್ಳಂ [॥] ಆ ಬಸದಿಯ ಸಂಬ(ಮ)ಂಧದ ಮನೆಯ ನಿವೇಶನವಿಂಮೊಳನುಂ ಗೇಣು [।] ಬಾಚೆಯ

ವಿಡಿಯ ರಾಜಹಸ್ತದಲ್ ಬಸದಿಯಿಂ ಬಡಗಲ್ ರಾಜವೀಥಿಯಿಂ ಮೂಡಲ್ ಪಡುವೆ ಣೆಕ್ಕೆಯ ಹಸ್ತಂ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಿರಿವಾಗಿಲ ಕಲ್ಲಿಂಮೂಡಲ್ ಪಂಚವಸದಿಯ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಡಗಣೆಕ್ಕೆಯ ಹಸ್ತವಿಪತ್ತಾಱು ಆಕೇರಿಯಿಂ ಪಡುವಣಭಾಗಂ ಬಿಡಿದು ಮೂಡ ಣೆಕ್ಕೆಯ ಹಸ್ತ ನಾಲ್ವತ್ತು ತೆಂಕಣೆಕ್ಕೆಯ ಹಸ್ತ ಐವತ್ತೆರಡಾ ಮಾನ್ಯದೊಳಗಣಂಗಡಿ ನಾಲ್ಕು ಗಾಣವೊಂದಾ ಬಸದಿಯ ಬಣಬೆಯ ನಿವೇಶನವಯ್ದು [।] ಊರಿಂ ಪಡುವಲ್ ಹೂದೋಂಟದ ಕಂಬಂ ಮೂವತ್ತು [॥] ಮತ್ತಮೂವೂರ ಸಂತೆಯಂ ಮೂಡಲ್ ವೇಡಿ ಬೆಳಗಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಂ ಪಟ್ಟಣದ ಸೆಟ್ಟಿಯರುಂ ಮಹಾನಾಡಾಗಿ ನೆರೆದಿರ್ದಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿನಾಥದೇವರ ನಿತ್ಯಾಭಿಷೇಕಕ್ಕಮಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಗಂ ಸರ್ವಬಾಧಾಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಎತ್ತು ಕತ್ತೆ ಕೋಣಂ ಮೊದಲಾದಱುವತ್ತು ೬೦ ॥ ಮತ್ತಮೇಱುವರೆ ಹಂನೊಂದು ವರೆಯ ಸಮಸ್ತ ಮುಂಮುರಿದಂಡಂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಡುಗಳ್ ಬಿಟ್ಟಾಯದ ಕ್ರಮಮೆಂ ತೆಂದೊಡೆ [।] ಸಕಳ ಧಾನ್ಯಮೂವುದು ಬಂದಡಂ ಹೇಱಿಂ ಗೊಂಮನಂ [।] ಭಂಡಿಗೆ ಬಳ್ಳವೆರಡು [।] ಹಸರಕ್ಕಡಕೆ ಅಯ್ದು [।] ಹೇಱಿಂಗೆಲೆ ನೂಱು [।] ಹೊತ್ತಳ ಕಯ್ವತ್ತು [।] ಹಾಡರ್ಕೆಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಣೆ [।] ಒಲೆಯ ಹೊಣೆ ಮಾಱಿತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟೊಲೆ [।] ಕಿಱುಕುಳವೇನು ಮಾಱಿದಡಂ ಸಟ್ಟುಗಾಯಂ ಹಿಡಿವತ್ತಿ [।] ಕಂಪೆಗೆ ಮಡಿಕೆ ಒಂದು ॥

ಶಾ ॥ ಶ್ರೀಜನ್ಮಾಯತ ಮೂರ್ತಿ ತೀರ್ಥಮಹಿಮಾವಿಸ್ತಾರಿ ಧಾತ್ರಿಸ್ಫುರ ।
ತ್ತೇಜಶ್ಚಕ್ರಧರಂ ಜಗಂನುತಯಶಂ ತಂನಂದದಿಂದೆಂದುರಾ ॥
ರಾಜಿಪ್ಪೀ ಜಿನಶಾಂತಿನಾಥನವನೀನಾಥ ಪ್ರಣೂತೋದಯಂ ।
ರಾಜಕ್ಷ್ಮಾಪತಿಗೀಗೆ ಬೇೞ್ಪ ವರವಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ॥ ೪೯ ॥

ಕಂ ॥ ಲಲಿತ ಪದಾರ್ಥಾಳಂಕೃತಿ ।
ಗಳಿನೊಸರ್ವ ರಸಂಗಳಿಂದೆ ಬುಧರೊಳ್ಪುಳಕಾ ॥
ವಳಿ ಸಸ್ಯಮೊಗೆಯೆ ಕವಿಕುಳ ।
ತಿಳಕಂ ಶಾಸನಮನೊಲ್ದು ಪೇೞ್ದಿಂ ಪಾರ್ಶ್ವಂ ॥ ೫೦ ॥

ಬಹುಭಿರ್ವಸುಧಾದತ್ತಾ ರಾಜಭಿಸ್ಸಗರಾದಿಭಿ: [।] ಯಸ್ಯಯಸ್ಯಯದಾ ಭೂಮಿಃ ತಸ್ಯ ತಸ್ಯ ತದಾಫಲಂ ॥ ಗಣ್ಯಂತೇ ಪಾಂಸವೋ ಭೂಮೇರ್ಗ್ಗಣ್ಯಂತೇ ವೃಷ್ಟಿ ಬಿಂದವಃ [।] ನಗಣ್ಯತೇ ವಿಧಾತ್ರಾಪಿ ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೇ ಫಲಂ ॥ ಸ್ವದತ್ತಾಂ ಪರದತ್ತಾಂವಾ ಯೊ ಹರೇತವಸುಂಧರಾಂ [।] ಷಷ್ಟಿರ್ವರ್ಷ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ವಿಷ್ಠಾಯಾಂ ಜಾಯತೇ ಕ್ರಿಮಿ: [॥] ಸಾಮಾನ್ಯೋಯಂ ಧರ್ಮಸೇತುರ್ನೃಪಾಣಾಂ ಕಾಲೇಕಾಲೇ ಪಾಲನೀಯೋ ಭವದ್ಭಿಃ[।] ಸರ್ವಾನೇತಾನ್ಭಾವಿನಃ ಪಾರ್ಥಿವೇಂದ್ರಾ ನ್ಭೂಯೋ ಭೂಯೋ ಯಾಚತೇ ರಾಮಚಂದ್ರಃ॥ ಮದ್ವಂಶಜಾಃ ಪರಮಹೀಪತಿವಂಶಜಾ ವಾ ಪಾಪಾದಪ್ರೇತಮನಸಾ ಭುವಿ ಭೂಮಿಪಾಲಾ ಯೇ ಪಾಳಯನ್ತಿಮಮ ಧರ್ಮಮಿಮಂ ಸಮಗ್ರಂ ತೇಭ್ಯೋ ಮಯಾ ವಿರಚಿತಾಂ (ತೋಂ) ಜಳಿರೇಷಮೂರ್ದ್ಧ್ನಿ ॥ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀಶ್ರೀ [॥] ಅರ್ಹತೇ ನಮಃ ॥